ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ ப்ரணதார்த்திஹரவரத பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி-ஒன்பதாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸர்வேஶ்வரனொழிந்த ஸம்பந்தத்தை ஸர்வேஶ்வரனொழிந்த பந்துக்களை விரும்பாதே ஸாத்விகையிலே உபேக்ஷையுடையரான ஆழ்வார் தம்மை இந்த

ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷாய நமஸ்தஸ்மை ஸ்ரீவேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஒன்பதாம்பத்து.

ஶீலாபாஸ்தப்ரஸூநப்ரஸவஶர மஹாமோஹமூலம்
வேதஶ்ரேணீ ஶாஸ்த்ர ஸமுதித ஸுமஹா ஜ்ஞாநபூர்ணம் ।
ஸம்ராஜ்ஞா ஸர்வஸம்பந்நமலம் ஸ்ரீரங்கநாயகேந்த்ரம்
ஸர்வஸ்வம் ஸர்வஸ்வாமி ஸ்வஸ்தஸுஹ்ருதம் ஸேவ்யஸேவ்யம் ॥*॥

முதல் திருவாய்மொழி.

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸர்வேஶ்வரனுடைய மேன்மையையும் நிரதிஶய போக்யதையையுமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தமக்கும் தம் அநுபந்திகளுக்கும் ஸர்வகாலமும் அது ஸித்திக்கவேணுமென்று கேவலம் ஸர்வேஶ்வர நிரதிஶய வைலக்ஷண்யமாக அதை ப்ரார்த்தித்தருளின ஆழ்வார் அதையேயெல்லாருக்கும் உபதேஶியாதே இத்திருவாய்மொழியிலே 'பிரான்தொண்டரோமா' யிதற்கியாலே ஸர்வேஶ்வரஸம்பந்தத்தை உபதே ஶிக்கை அவஸரமன்றோ வென்னக்கடவர் (இந்த ஸர்வே தத்யாலியால்)

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

நவமஶதகம்.

ஒ — "அஸீஷ்டவிஶ்வஸ்ஸி நிஷ்டம் ஸுகாம்க்ஷிண்யவிஷம் ப்ரபந்நம் த்ரஷ்ட்ர பரமேஶ்வரமேகக்ஞவிக: । நிரஸ்தாந்யோபேக்ஷா நிவிஷ்டஜமதீஶஸ்ய நவமே நிதாநம் ஸித்தாநம்நிராபயிபாஹ்யக்ஷம் மணயதீ" த்யுக்தரீத்யா தாத ஸர்வஶாஸ்த்ர தேஶப்ரவிஷ்டமாஹாத்ம்யநிஷ்ணுவி ஜகதி தாத ஸர்வ ஶேஷஸ்ய மோக்ஷாநுபவம் ஸ்வம் ப்ரபந்நம் ஸர்வஜ்ஞமௌக்ய நிரவேஷதாரவேக்ஷஸ்ஸேநா தத்வேக்ஷாதி ஶயே ஸர்வேதாநிராபாயிக ஸௌஹார்தம் ஸர்வ ஸுஹ்ருதம் நவமஶதகே ப்ரதர்ஶிதே.

ஸ்ரீமத்வேங்கடேஶ யதிராஜ காருணிக நிகமாந்த தேஶிகேப்யோ நம:.
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹமஹாதேசிகாய நம:.

ஒன்பதாம்பத்து.

ப — இப்படி ஏழாம்பத்தில் ப்ராப்யத்துக்குடலான அநிஷ்டநிவ்ருத்தத்தையும், எட்டாம்பத்தில் அவன் அநிஷ்டநிவர்த்தநம்பண்ணுமது ஸர்வஜ்ஞத்தத்தை அநுஸந்தித்தென்னும் அர்த்தத்தையும் உப பாதித்தருளி ஒன்பதாம்பத்தில் ததக்ஷிணமாக விஷயவைலக்ஷண்யேயாகிலும் தாம் ப்ரயோஜ

ஆ— லோகத்திலே கருணையாலே இந்த லோகத்திலுள்ளாரையே பாகவதசேஷதைகரதிகளாக்கிக்கொண்டாகிலும் அவர்களோடே இப்போகத்தை புஜிக்கைக்காக பாகவதசேஷதைகரதிகளுக்குக் குவாபமாக அவர்களைப்பார்த்து,

---

இ— இப்போகத்தையென்றது- இந்தபாகவத கைங்கர்யபோகத்தை யென்றபடி. புஜிக்கைக்காக-உபாயமாக-இவை இரண்டுக்கும் தேஹாவஸாநத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். உறவைவிட்டென்கிறதற்கு அடியோமாய் என்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் பூர்வபர்வமென்கிற பாகவத்வம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்றபிஹிதம். *

ஒ— "ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாதவ: । கச்சத்வமேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷபா:" "ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே" "ஸர்வலோகைக ஶரண்யம் ப்ரபத்யே" இத்யாதிகள், பகவத்ஶேஷத்வகாஷ்டையான பாகவதஶேஷத்வத்திலே ப்ரதிஷ்டிதராய்க்கொண்டு இத்திருவாய்மொழியிலே பாகவதஶேஷத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறார். திருப்புளிக்குடி தீர்த்தஸ்வாமிதம் பாகவதம் விரக்தகாரணம் ... ஸர்வலோகஶரண்யம் ... வீக்ஷ்ய ... யாசிதவாந். த்ருதீயே பாகவத நிரூபகம் ... உதாஹ்ருதம் ஶ்ரீபாகவதோத்தம் ... ப்ரஸாதாத் ... கேஶவபக்தி ... பகவதாஶ்ரிதராய்நின்ற ... ப்ரதிபாதிதவாந். ... திருமொழிக்கள் ... பாகவதாநுபவ ... பாகவதாவதாரம் ... திருவாய் திவ்யதேஶம் ... ப்ரதிபாதிதவாந். ... பாகவதஶேஷத்வ ... 'பாகவத: ப்ராப்திகாரண: ப்ராப்ய:, தஸ்மாத் ...' ... பாகவத: ... ப்ரதிபாதிதவாந். ... திருக்கண்ணபுரத்திலே ஸந்நிதாநம் ... ப்ரதிபாதிதவாந், ஏவம் ... பாகவத நிரூபக ... ப்ராபகத்வம்.

ப— நாலாயிரவாய் ஸர்வருக்கும் தத்தத்ப்ரதாந நிதாநமான நிருபாதிகஸம்பந்தத்தை நிருபாதிக பந்துக்களாலே உபபாதிக்கிறார். ததுக்தம் ஶ்ரீதேஶிகரால் த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளியில் "ஸர்வேஷாம் ... " "ஸர்வலோகைக ... " இதி.

இப்பத்தில் உபபாதிதமான நிருபாதிக ஸம்பந்தத்திற்குபயோகியான நிருபாதிகபந்துத்தை இத்திருவாய்மொழியில் உபபாதிக்குமவராய் பரோபதேஶத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார். ததுக்தம் 'ஸுலபதந்துகீதம் பரம்' இதி.

ஏழிற்றிருவாய்மொழியிலே பாகவதசேஷத்வத்தை கடுத்து "சயமேயடிமைதலைநின்றார்" என்றும் "நீக்கமில்லா வடியார்" என்றும் "கோதிலடியார்" என்றும் பாகவதரை விரும்பினராய்நின்றார். 'சயமேயடிமைதலைநின்றார்' என்றது ஶ்ரீகூரத்தாழ்வான் போல்வாரை, 'நீக்கமில்லாவடியார்' என்றது இளையபெருமாள்போல்வாரை, 'கோதிலடியார்' என்றது ஶ்ரீசத்ருக்நாழ்வான்போல்வாரை.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

மூ— கொண்டபெண்டிர் மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும் !
கண்டதோடு பட்டதல்லாற் காதன் மற்றியாதுமில்லை ।

ஆ— உங்களுக்கு ஸஹாயிகஸ்நேஹமான களத்ராதிகளோடுள்ள உறவைவிட்டு

இ— இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் அர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். அதில் (உங்களுக்கித்யாதி யாலே) விதீபவாக்யார்த்தமும (களத்ராதிகளித்யாதியாலே) வ்யபதேசார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். (உறவைவிட்டு என்கிறது) விதீபவாக்யஸூசிதம்.

இ—ஶ— க * கொண்ட - ஸ்வீகரிக்கப்பட்டவர்களான, உங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலேமிகவும் பந்துக் களாக அத்யவஸிக்கப்பட்டவர்களான வென்றபடி· இது பார்யாபுத்ராதிகளெல்லாருக்கும் விசேஷ ணம், பெண்டிர் - பார்யைகளும், மக்கள் - புத்ரர்களும், உற்றார் - ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர்-ஜ்ஞாதி களும், பிறரும் - ஸஜாதீயர்களானதோர் ஸ்நேஹிதர்களும் மித்ரர்களும, கண்டதோடுபட்டதல்லால் - உங்கள்கையில்காணப்பட்ட அர்த்தத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, அர்த்தமானது உங்களோடு ஸம்பந்தித் திருக்குந்தனையும் அத்தோடுகூடஉங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்குமத்தனையொழிய வென்றபடி· அர்த்தமுள் ளதனையும அந்த அர்த்தத்துக்காக ஸ்நேஹித்திருப்பார்களத்தனையொழியவென்கை. மற்று - ப்ரகாராந் தரேண, அந்த அர்த்தாபேக்ஷாவாயிலுமன்றிக்கேயென்றபடி, காதல்-ஸ்நேஹமானது, உங்கள்பக்கல்அவர்க ளுக்குஸ்நேஹமானதென்றபடி· யாதும் - ஒன்றும்,லேசத்துமென்றபடி. இல்லை—, இதுஹேத்வர்த்தமும்.

ஓ— தத்ர வ்யபதேசே "ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தா த்ருஷ்டி ஜநநீ ஜநகோ ஸஹோத ஜாதகா ஸூத்ர பௌத்ராதிமித்ரே ஸம்பத்தாயாம் ஸமாஶ்ரயேத் । ஸஹோதர ஸ்நேஹஸ்ய வாதாஶ்ரயண விஹீனா நாஸ்தீதி வாக்யார்த்தா ஸாபேக்ஷா ஹரிந ஸ்வீகரிஹிதம் காரிஸந்த வ்யவஸாய" இத்யுக்தரீத்யா ஸர்வஜ்ஞாஶ்ரயணஸ்மரண ஸஹாயபாவாபேக்ஷாபூர்வகம் நாஸ்தி வ்யதிவார்த்தே.

*க (கொண்டபெண்டிரிதி) கொண்டபெண்டிர்-ப்ரதிக்ருஹீதாதாரா, மக்கள்-புத்ரா:, உற்றார்- ஸம்பந்தி:, சுற்றத்தவர் - பாந்தவா:, பிறரும் - உதஶேஷித்ராதயஶ்ச, கண்டதோடுபட்டதல்லால் - ப்ரயோஜநார்த்தநவசயே ஷ்ரியகேநாம்ஶீகாரவ்ருத்திரேகேண, காதல்மற்று யாதும்இல்லை - அதி

ப— இப்படிப்பட்ட ஸர்வதசேஷபமாகிற பாரார்த்தபத்தினெல்லையை நமக்குத்தந்தஸர்வேஶ்வ ரனே நமக்கு நிருபாதிகபந்து, அல்லாதாரடங்க ஸோபாதிகபந்துக்கள், அவனே நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்து, அல்லாதார்பக்கல் தோற்றுகிற ஸௌஹார்தமும் ஸோபாதிகமென்று தமக்குள்ள அத்யவ ஸாயத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே சேதநரைக்குறித்து நீங்கள் ஸோபாதிகபந்துக்களான அல்லா தாரைவிட்டு நிருபாதிகபந்துவான அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவிக்கப்பாருங்கோளென்று பரோபதேசம் ப்ரவ்ருத்தராகிறார்.

இதில்முதற்பாட்டில், நிருபாதிகபந்துவானவவனே ஸர்வஜ்ஞன், அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவியுங் கோளென்கிறார் (கொண்டபெண்டிரித்யாதி) (கொண்ட) தனக்காவாராகநெஞ்சிலேகொள்ளப்பட்ட, யஜ்ஞ ஸாஜிக யாவஜ்ஜீவத்தாலும் ஸாத்யஹோமராகக்கொள்ளப்பட்ட, ஸ்ரீவாயுவும் பரதேவதையும் வேஸ்யாதிகளுமெல்லாம் இவனேயாகக்கொள்ளப்பட்டவென்றுமாம். (பெண்டிர்) பார்யைகள். (மக்கள்) புத்ரர்கள். (உற்றார்) ஸம்பந்திகள். (சுற்றத்தவர்)பந்துக்கள்.(பிறரும்)அந்யானமித்ராதிகளும். (கண்டதோடித்யாதி) நம்மால்ப்ரயோஜநம்கண்டபோதுடன்படுமதொழிய. (காதல்)ஸ்நேஹமும்,(மற்று) அதுக்கடியானஸம்பந்தமும், (யாதும்)லேசமும், (இல்லை)

பூ — யெண்டிசையுங் கீழும் மேலுமுற்றவு முண்டபிரான் ।
றொண்டரோமாயுய்யலல்லா லில்லைகண்டீர் துணையே ॥ ௧॥

ஆ — சகாரண ஸம்ஹாரத்தாய் ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாரையும் தன் திருவயிற்றிலே வைத்துப் பரிரக்ஷித்தருளி மஹோபகாரகனான வெம்பெருமானுக்கடியோமா யுய்கையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்கிறார்.

இ— (சகாரண ஸம்ஹாரத்தா யென்றது) த்ருதீயபாதத்தின் ஸம்க்ஷிப்தார்த்தம். (ப்ரளய காலத்தில் இத்யாதியாலே) த்ருதீயபாதமும், (அடியோ மித்யாதியாலே) சதுர்த்த பாதமும் வ்யாக்யாதம். பரிரக்ஷித்தருளியென்றது - ஆபத்தைப்போக்கி யருளியென்றபடி. இப்படி இப்பத்தி லுபக்ரமத்திலே சகாரண ஸம்ஹாரத்தென்கையாலே அவனுடைய நிரபேக்ஷ ஸம்ஹாரத்வமிப பத்துக்குப் ப்ரதிபாத்யமானமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேச்வரன் ஸத்வப்ரதானம் பண்ணுமிடத்தில் தானினைத்தபடி யன்றிகே ஸாமவதூந ப்ரமாணமாக கொடுத்தருளுமென்னு மிடத்தைக் கீழ்ப்பத்திலே அநுஸந்தித்தருளி அதுக்குநிதானம் அவனுடைய நிரபேக்ஷஸம்ஹாரத்வமென் றிப்பத்திலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று கீழ்ப்பக்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதிஸூசிதையாயிறறு. இவ் வர்த்தத்தை "ஸுவிஷயவிச்வஸ்த்ரு + மணபதி" என்றாசார்யர் அருளிச்செய்தார். * *

இ—ப — ஆதலால் வேறேரக்ஷகரில்லையென்று மேலேசூசிப்பிக்கிறது. எண்டிசையும்-எட்டுதிக்குக்களையும், என் + திசையென்கிறவிடத்தில் ணகாரம் ஸவர்ணதகாரமாட்டாரம் லோபஃ; கீழும்மேலும்-அதோலோகங் களையும் ஊர்த்வலோகங்களையும், முற்றவும்- க்ருத்ஸ்னத்தையும், உண்ட - ப்ரளயகாலத்திலே தன்வயிற்றில் வைத்துரக்ஷித்தவனான, பிரான்-மஹோபகாரகனுக்கு, தொண்டரோமாய்-நாம்தாஸராய், நித்யமாயுள்ள தாஸ்யத்தைநம்வாக்கிலுமிசைந்தவர்களாயென்றபடி-அவனுக்குநம்மதாயிருப்பதொன்றுகொடுக்கவேண்டு வதில்லையென்றுகருத்து. தொண்டர் - தாஸர், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொ ண்டரோமென்று ரூபமாயிருக்கும், அவர்களைக்குறித்துச் சொல்லும்போது தொண்டரென்னவேண்டி யிருக்கத் தொண்டரோமாயென்று சொன்னது- அவர்களை ஸ்வீயர்களாக பரிக்ரஹித்து ஸஹாவஸ்தா னே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண் டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால் - உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, துணை - வேறொருஸஹாயமானது, ஆபத்தில் ஸஹாய மாகத்தக்கதென்றபடி. இல்லைகண்டீர் - ஒருகாலுத் திலுமில்லைகிடிகோள். கண்டீரென்றது இதில் ஸம்சய மில்லையென்கைக்காக. ஆதலால் அவனுக்கேஅடிமை யாகுங்கோளென்று கருத்து. ௧

ஒ— எண்டிசையும் - அஷ்டதிக்குக்களையும் உண்டபிரான் ... நாஸ்தி, எண்டிசையும் - அஷ்டதிக்பதார்த்தாந், கீழ்ம்மேலும்- அதோலோகோர்த்வலோகாந், முற்றவுமுண்டபிரான் - க்ருத்ஸ்நஸம்ஹர்த்ருபகாரகஸ்ய, தொண்டரோ மாயுய்யலல்லால் - தாஸபூதஉஜ்ஜீவநாத்ருதேன, இல்லைகண்டீர் துணையே - அந்யஸஹாயோ நாஸ்தீத்யர்த்தம். ௧

ப— ஆதலால் (எண்டிசையுமித்யாதி) பத்து திக்கிலும்உண்டான ஸகலசேதநரையும பிரகிருதிப் பட்டமே [தப்பாதபடி] வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்த உபகாரகனுக்கு, ஸர்வருக்கும் நித்யநிரபேக்ஷ பந்தமான க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. (தொண்டரோமாய்) அவன்சொன்னபடியே அவனையும் தன்னையும் அறிந்து அவன்திருவடிகளிலே நித்யஸூரிகளாய் உஜ்ஜீவிக்குமதொழிய (துணையில்லைகண்டீர்) மற்றொருவர் ஆபத்ரக்ஷகராய் நமக்குஜீவநமில்லை, கண்டீரென்றது இல்லையென்றதோடநதிசித்தமாதல்; அநுப பத்திரோகங்களில் அவர்களுக்கு நெஞ்சில்பட நிதர்சநப்ரதர்சநமாதல், ஆத்ருதீயபாதார்த்த ப்ரமாணம் "ஆபத்ஸு ரக்ஷகீர்த்தி". ௧

மூ— துணையுஞ் சார்வு மாகுவார்போற் சுற்றத் தவர்பிறரு ।
மணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்।
கணையொன்றாலே யேழ்மரமுமெய்த வெங்கார்முகிலைப்।

ஆ— (துணையும்) ப்ரயோஜநபரரைப்போலே பதியாநின்ற ஸ்வப்ரயோஜந பரராயிருக்கிறவர்களைவிட்டு கேவலப்ரயோஜநபரனான உபாயாந்தரனையே

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— துணையுஞ் சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பரோக்ஷ்யாதியால்) அட்டைகள்போல் சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வப்ரயோஜநத்வாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஐஹிகபந்துக்கள்வைபாவயிகஸ்நேஹரென்றவர் இப்பாட்டில்அதுவும்பஹநோத்ரமென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸம்விதை. எங்கார்முகிலை யென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (கேவலஏகத்வாதியால்) உபாயாந்தரனை யென்றது கணையொன்றாலே

இ—ப— உ * துணையும்- ஸாபத்துக்களில் ஸஹாயரும், சார்வும- ஆபத்தில் ஆச்ரயமும, ஆகுவார்போல் - ஆகிறவர்கள்போலே, 'வஸகம்ஜாதேவம்ஸாபம்சநாஸ' என்கிறபடியே நம்முடையஸாப ஜன்மங்களிலே தாங்களும் அதுகளை நம்மோடொக்க அநுபவிப்பார்போலும் ஆபத்துவந்தால்அதை நீக்கிரக்ஷிப்பார்போலு மென்றுவ்யாக்யாநம். இதற்குச் சுவைப்பர் என்கிறதோடே அந்வயம். சுற்றத்தவர்- பந்துவாயிருக்கிறவர்களும்,பிறரும்-சுற்றத்தவர் அல்லாதஅந்யஜநங்களும், ஸ்வார்த்தபரராகையாலே பந்துக்களோடு அந்யரோடு வாசியில்லை யென்று கருத்து. அணைய - அணையும்படி, அதைத்தாங்கள் கைக்கொள்ளலாமபடி, வந்தவாக்கம் - உங்களுக்குவந்த ஸம்பத்தானது, ஆக்கம் - ஸம்பத்து. உண்டேல் - உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல் - ஜலூகைகள்போல, சுவைப்பர் - ஸேவிப்பர், சில வ்யாதி விசேஷமுடையார்தங்களுக்கு ஹிதமென்று நினைத்திருக்கும்படி அவர்களது சரீரத்தில் ரக்தங்களை அட்டைகள்ஸ்வாதுமாகப்பாநம்பண்ணுமாப்போலே இந்தபந்துவர்க்கரும் உங்களுக்குஹிதம் செய்வதாகவ்யாவரித்துக்கொண்டுதாங்கள் ஸேவித்துப்போவாத்தனையென்றபடி. இதுஹேதுகர்ப்பம், ஆகையால்இல்லைகண்டீர்பொருளென்றுஸம்பந்திக்கிறது. கணையொன்றாலே - பாணமொன்றாலே,கணை - பாணம். ஒரேபாணத்தினாலே என்றபடி. ஏழ்மரமும் - ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், எய்த-பேதநம்பண்ணின, எம் கார்முகிலை - என்னுடைய காளமேகத்தை, முகில்-மேகம். என்னுடையப்ரயோஜநபரனுமான உபகாரகனையென்றபடி. எம்மென்றுசுக்ரீவஸம்பந்தம். மஹாராஜர்தமையனாலேஹிம்ஸிக்கப்பட்டு

ஒ— உ * (துணையுமிதி) துணையும் சார்வும் ஆகுவார்போல் - ஆபத்தௌஸஹாயீபவந்தஇவ ஆச்ரயீபவந்தஇவ. சுற்றத்தவர் பிறரும் - பாந்தவா உதரே இதராஞ்ச, அணையவந்தவாக்கமுண்டேல் - ஸமீபாகதம்ப்ரயோஜநமஸ்திசேத், அட்டைகள்போல் சுவைப்பர் - ஜலூகாவத்தேஹேஷ்வோஜஸ்ஸ்ர்த்வ லேசம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம்தி, கணையொன்றாலே - ஏகசரேண, ஏழ்மரமும்எய்த - ஸப்தஸாலாந் விஜகாநம், எம்கார்முகிலை - அஸ்மத்ரக்ஷகம் காளமேகஸந்நிபம்,

ப— இரண்டாம்பாட்டில், உபகாரகரைப்போலேஇருந்து ஸ்வப்ரயோஜநங்களையே தலைக்கட்டநினைக்குமவர்களையொழிய ஆபத்பந்துவானவனைப்பற்றுங்கோளென்கிறார். (துணையுமித்யாதி) ஸாபஜன்மங்களுக்கு ஸஹாயஸ்தருமாய் ஆபத்துவந்தால் ஆச்ரயமுமாவாரைப் போலே (சுற்றத்தவர்) ஜ்ஞாதிகளும், (பிறரும்) மற்றுள்ளாரும். 'போல்' என்றது தங்கள்மட்டில் தாங்களிராதே ரக்ஷகரென்றுஜ்ஞவிக்கும்படியும் பதியப்பர்களென்றபடி. (அணையவித்யாதி) தங்களுக்குக் கைக்கெட்டும்படியாய்வந்த ஸம்பத்துண்டாகில் இவனறியாதபடி ரக்தங்களைப்பசையறச் சுவைத்துப்பின்புவிடும் அட்டைகளைப்போலே இவனுடையபாவ ஸம்பத்தையும் இவனுக் குபகாரகரைப்போலே ஸேவித்துவிடுவர். ஆதலால் (கணையித்யாதி) 'ஏகேந மஹேஷுணா' என்று கைக்கெட்டினதோரம்பாலே தமையன் பகையானதுகொண்டு தனியருமாய் வெருவியருமான மஹாராஜருக்கும் விச்வாஸம்பிறக்கும்படி ஸப்தஸாலங்களையும் உருவவெய்த, (எம்) மென்று சுக்ரீவர்களையுங்கூட்டி பஹுவசநம். மஹாராஜருக்குச்செய்ததைத் தமக்குச்செய்ததாக நினைத்து எம் மென்கிறார். (கார்முகிலை) பரமோதாரனானவனை, அவன்படிஇதுவாகில் நாமிவனுக்குச்செய்யவேண்டிய

மூ— புணையென்றுய்யப்போகிலல்லாலில்லைகண்டீர்பொருளே ॥உ॥
பொருள்கை யுண்டாய்ச் செல்லக்காணிற் போற்றியென்

ஆ— ரக்ஷகனாகப் பற்றப்பாருங்கோள், வேறொருவரைப்பற்றியொருப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார்.உ (பொருள்கை) இப்படி ஸப்ரயோஜநவரராகையாலே ப்ரயோஜநமுள்ள போதுபற்றி

இ— உதாஹரணாலே ஶ்ராவணம். த்ருதீயவாக்யத்தில் ஆஹிப்ரதாந்யம் மருத்தர் (ரக்ஷகனாக உதாஹரணால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிறதற்குத்தாத்பர்யம் (வேறொருவரையிதாஹரணால்.) * *

மூன்றும்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டில் பாதநவரரானர் ஸப்ரயோஜநவரரென்றவ ரிப்பாட்டில் அத்தால்ஸஹித்தமோக்ஷ ஸாரத்தைச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இப்படியிதாஹரணால்) ப்ரயோஜநாயத்தை ஸம்ரக்ஷிக்கிறார் (ப்ரயோஜநமுள்ளபோதிதாஹரணால்)

இ—ஸ— ஆஸ்ரிதருமாய் நிர்ஜநஸ்தலமான காட்டிலே இருக்கிற ஆஸ்ரமத்திலே தாம்வந்துதவி 'ஸாஹாய்யம்ஸ்ம்ஸிதஸ்ரோஸிக்ருதம்வீரேண ராவண' என்கிறபடியே அவர் அதிஶங்கைபண்ணியிருக்க 'ஸமேஷ்யேகேநமேஹோக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸதுஸாரவ்ருக்ஷங்களையும் வெபநம்பண்ணி அவருடைய அதிஶங்கையை நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கியருளி உம்முடையஎல்லாகார்யமும்காம்நிர்வஹித்துத்தரவல்லோமென்றவரை விஸ்வஸிப்பித்து ரக்ஷித்தருளி இப்படிவராமெஸ்யக ஸாமர்த்யனை யென்னுடையவரமோதாரனை யென்கை. ஸுக்ரீவராஜருக்குச் செய்தருளினதை 'எம்கார்முகில' யென்றவ்யதிஶயத்தாலே தம்மேற்றச்சொல்லுகிறார். புணையென்று - உபாயமென்று, புணை- ப்லவம். ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாதஸர்வமாஸ்ரயமென்றஜ்ஞவஸித்தென்றபடி. அவனுக்கிடவேண்டுவதொரு பச்சையில்லை, இச்சையே யமையுமென்று கருத்து. உய்யப்போகிலல்லால் - உஜ்ஜீவிக்கப் ப்ரவர்த்தித்தால் அல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தாலொழியவென்றபடி. பொருள் - ப்ரயோஜநமானது, வேறொருவரை ஆஸ்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்—, கண்டீரென்கிறவித்தாலே இதில் ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த தஶரதாத்மஜனையே ஆஸ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. உ

ந * கை - ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய் செல்லக்காணில் - த்ரவ்யமுண்டாய் நடக்கக் கண்டார்களாகில், போற்றியென்று - ஸம்போதநவரங்களான ஶப்தங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்றது ஸம்போதநவாசகம், இது மற்றுமுள்ள ஸம்போதநங்களுக்கெல்லாம் இங்கேப்ரதர்ஶநமாய் இருக்கிறது. ஸ்துதிவசந ஸ்தோத்ராதிகளாலே அவனை அபிமுகனாக்கிக்கொண்டென்றபடி.

ஒ— புணையென்றுய்யப் போகிலல்லால்-உபாஸ்ரய இதி ஸ்வீக்ருத்யோஜ்ஜீவநேச்சயா, இல்லைகண்டீர் பொருளே - ப்ரயோஜநம் நாஸ்த்யேவ. உ

ஊ * (பொருளிதி) பொருள்கையுண்டாய் செல்லக்காணில் - யதி தஸ்ய ஹஸ்தஸ்தித தநா ஸஞ்சாரம் த்ருஶ்யதே, தேஷேப்ரயதிகேஷு, போற்றியென்று - வசநஸ்துதிஸம்போதநம் க்ருத்வா,

ப— தென்னென்னில்; புணையிதாதி) 'உபாயோபாயஸம்போதாமேஹ'என்றுஉபாயத்வாநுஸந்தானைப்பண்ணிஉஜ்ஜீவித்துப்போமதொழியபுறம்பொருவரைப்பற்றினால்ஒருப்ரயோஜநமில்லை.புணையென்று தூதகினுநனுக்கு உபாயத்வாவஸாயம் பண்ணினு மொரு ப்ரயோஜநமில்லை யென்று ஸம்ஸிதம், ஸர்த்தம் "ஆபஸ்திஜநநா" இதி. [ஆபஸ்தி:- ஸம்ஸாரம்.] உ

மூன்றும்பாட்டில், அவனையொழிந்தார் ப்ரயோஜநமுள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி ஆபத்துவந்தால் பார்ப்பாருமில்லை, ஆனபின்பு நிரபாயிகமாக ஆபத்ஸகனை ரக்ஷகனையொழிய ரக்ஷக ரில்லையென்கிறார். (பொருள்கையுண்டாய்) கையிலே த்ரவ்யமுண்டாய்ப் போகக்கண்டார்களாகில் பரஸ்பரம் ப்ரயோஜநத்தைப்போலே ஸம்போதநம்பண்ணி,

மூ— றேற்றெழுவ ரிருள்கொடுன்பத்தின்மைகாணிலென்னேயென்
பாருமில்லை । மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்
தார்க் । கருள்கொளாளா யுய்யிலல்லா லில்லைகண்டீரரணே ॥ரு॥

ஆ— தாரித்ர்யத்தில்விடும் ஸஹாயரான அவர்களைவிட்டு ஸ்வதந்த்ரனான க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாயுய்யிலல்லால் வேறொரு ரக்ஷை யில்லையென்கிறார். ரு

இ— த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (தாரித்ர்யத்யாஜ்யயால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வதந்த்ரவனிதாஶ்ரயால) துரீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (க்ருபைக்கி தாஶ்ரயால்.) * * * *

ஈ—ப. ஏற்று-த்ரவ்யம் அவன் ப்ரீதியாலே கொடுத்த தனங்களைக் கையிலே ஏற்று வாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்-யதாஸ்பஷ்டம் போய்விடுவர்கள், இருள்கொள் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வாஸியைக்கலங்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து - து:கத்தையுடைத்தான, து:காவஹமான வென்றபடி. இன்மை - இல்லாமையை, தாரித்ர்யத்தையென்றபடி. வந்தவர்களுக்குக்கொடுத்தே தனமெல்லாம்போய் தரித்ரனாய்விட்டபடியையென்கை. காணில் - கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை - என்னசெய்கிறு யென்றொரு வார்த்தை சொல்லுவாருமில்லை, வகாரத்தாலே தாங்கள் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம் நடக்குமென்றாலும் வசவசமிவனாலே உபக்ருதராயிருந்தவர்களெவ்வளவும் செய்யகில்லாரென்று கருத்து. ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று ஸம்பந்தம். மருள்கொள் - அஜ்ஞாநத்தைக்கொள்ளும்படியான, ஜகத்துக்குநெஞ்சுகலங்கும்படி ஸயுக்தமானவென்றபடி. செய்கை-வ்யாபாரங்களையுடையவரான, அசுரர் - அஸுரர்கள், மங்க - நசிக்கைக்கு, வடமதுரை - உத்தர மதுரா நகரியிலே, பிறந்தார்க்கு - அவதரித்தருளின க்ருஷ்ணனுக்கு, வஶ்யாம் பஹுவசநம், அருள்கொள் ஆளாய்-அருள் கொள்ளும் ஆள்களாய், க்ருபாபாத்ரமானதாஸஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்-உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண் - வேறொருரக்ஷையானது, இல்லைகண்டீர் - இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ரு

ஒ— ஏற்றெழுவர்-தத்தம் த்ரவ்யம் ஸ்வீக்ருத்ய யதேஷ்டம் கச்சந்தீத்யர்த்த:, இருள்கொள் துன்பத்தின்மைகாணில் - அஜ்ஞாநஜநக ப்ரபல து:கப்ரதம் தாரித்ர்யம் த்ருஷ்ட்வாபி, என்னேஎன்பாருமில்லை- அய்யோ இதி வக்தாபி நாஸ்தி, மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க - ஜகத்ஸம்மோஹந க்ரியாயுக்தாநாம் அஸுராணாம் நாஶாய, வடமதுரைப்பிறந்தார்க்கு - உத்தரமதுராவதீர்ணாய, அருள் கொளாளாயுய்யலல்லால் - தயநீயதாஸத்வேந ஜீவநம் விநா, இல்லைகண்டீரரணே - ரக்ஷாஸாதநம் நாஸ்தீத்யர்த்த:. ரு

ப— (ஏற்று)அவன்கொடுத்ததைக்கையிலே எடுத்துக்கொண்டு(எழுவர்)போகாநிற்பர்கள். (இருளித்யாதி) அஜ்ஞாநப்ரவர்த்தக து:கோத்தரதாரித்ர்யத்தைக்கண்டார்களாகில், (என்னே) அய்யோ ! என்று க்ருபை பண்ணுவாருமில்லை. ஆனபின்பு (மருளித்யாதி) ஜகத்திலுள்ளசேதநர் நெஞ்சிலே இருள் குடிபுகும்படியான வ்யாபாரங்களை உடைய அஸுரவர்க்கம் முடியும்படியாக உத்தரமதுரா நகரியிலே அவதீர்ண ஸர்வேஶ்வரன் தான் அபேக்ஷிதரைப்போலே வந்தவதரித்து ரக்ஷிக்குமவனுக்கு. ஆகிலிவனுக்குநாம் செய்ய வேண்டுவதென்னென்னில்; (அருள்கொளித்யாதி) அவன்விதித்தஉபாயத்தில் அதிகரித்து அவனுடைய க்ருபாவிஶேஷ விஷயராய் அவனடிமையிலே அந்வயித்து உஜ்ஜீவிக்கிலல்லது (இல்லைகண்டீரணே) வேறு ரக்ஷகமாவதொன்றுமில்லை. 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' 'மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே' 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய' என்றிறே அவன் அறுதியிட்டது. அத்ர த்ருதீய பாதஸ்வாரஸ்யேந 'தேவதாந்தர ஸ்பர்ஶ நாஸ்தீ' இத்யுக்தம்.

மூ— அரணமாவரற்றகாலைக்கென் றென்றமைக்கப்பட்டா ! ரிரணங்
கொண்ட தெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே! வருணித்தென்னே

ஆ— (அரணமாவர்) உபகாராதிகளாலே ஆபத்துக்கு பந்துக்களை ஸம்பாதித்து வைத்தால் அவர்களும் ஆபத்துவந்தால் க்ருதக்நராய், அநுபகாரதரைப்போலே உதவார், ஆதலால்

நாலாம்பாட்டு.

இ— ப்ரபந்நோபாத்தத்துக்குத் தாத்பர்ய (உபேத்யாதிகாரிகயால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்பத்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து ஆஶ்ரயித்தவர் ஆபத்காலம்வந்தால் வார்த்தையும்சொல்லாரென்றவர் இப்பாட்டிலே உபகாராதிகளாலே நீங்கள்அவர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறாரென்று ஸமதிஸந்தி தை. விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய (ஆபத்துவந்தாலிதிகயால்) வருணித்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஆதலாலிதிகயால்) இன்றி இட்டாலு மஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும்சொன்னதாகவுமாம்.

இ—ப—௪ ௯ அற்றகாலைக்கு-கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு,ஆபத்காலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென்றென்று - நமக்குரக்ஷகராவரென்றென்று பலகால்நினைத்து, அமைக்கப்பட்டார் - பயப்ராப்தமாக்கப்பட்டார், காபுருஷராக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் அபேக்ஷிதமெல்லாம் செய்வரென்று தேறியிருக்கும்படி உபகாராதிகளாலே வஶீகரிக்கப்பட்ட பாந்தவஸஹாயர்களென்கை. இரணம் கொண்ட - ஈணம்வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பராவர் - க்ருதக்நராவார்கள், தெப்பர் - க்ருதக்நர், கள்ளரென்றபடி. தாங்கள் ஈணமாகக்கொடுத்துவைத்த தநத்தைத் திரும்ப வாங்கிக்கொண்டவர்கள்போலே அவர்கள் ஆபத்காலம்வந்தபோது ப்ரத்யுபகாரம்பண்ண நினையாதே க்ருதக்நராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றியிட்டாலும்-இல்லாமல்போனாலும், நீங்கள்தநங்களைக்கொடுத்துஸம்பாதித்துவையாவிட்டாலும், அஃதே- அதுவே, அவர்கள் ஆபத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிஶ்சிதமென்றபடி. தநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசியில்லையிறேயென்கை. வருணித்து - வர்ணித்து, என்னே - என்னப்ரயோஜநம். க்ருதக்நருடைய ப்ரகாரங்களை விஸ்தரித்தென்ன ப்ரயோஜநமென்றபடி. அவர்களைவிடுங்கோளென்று கருத்து.

ஒ— ௪ ௯ (அரணமிதி) அற்றகாலைக்கு - அஸஹாயாவகாலே, அரணமாவர் - வயதேஶரணம்ஹவிஷ்யந்தி, என்றென்று - உத்தேபிதேப்பிவம், அமைக்கப்பட்டார் - ஸம்பாதிதா:, இரணம்கொண்ட - உத்தமர்ணவக தத்தவம்ஸ்வா, தெப்பராவர் - ப்ரக்ஷந்தாஹவந்தி, ஸதோபஶ்ருதாஹவந்தீ த்யர்த:, இன்றியிட்டாலும்அஃதே - தேஷாம் தநேஷ்வபி தமேயேவேத்யர்த:. ஜீவத்ருத்தேஷாம் தநேத: ப்ரயோஜநமிதிஸாவ:. வருணித்தென்னே - தத்வர்ணநேந கிம்ப்ரயோஜநம்,

ப— நாலாம்பாட்டில், சிலரைஆபத்வரென்றபுத்திகளாலே நெடுநாள் ஆஶ்ரயித்தால் ஆபத்துவந்தவாறே கண்ணற்று உபேக்ஷியாநிற்பர்கள், அத: அவர்கள் ஆஶ்ரயணீயரல்லர், கேவலஸ்வக்ருபையாலே ஸததரித் தாபத்ஸகனானவனே ஆஶ்ரயணீயனென்கிறார். (அரணமிதி) (அற்றகாலைக்கு அரணமாவர் என்றென்று அமைக்கப்பட்டார்) கைம்முதலற்றகாலத்துக்கு ரக்ஷகனாவானொருவன் வேணுமென்று அநுஸந்தித்துத்தனக்கு உபபத்தியுள்ளகாலத்தில் பச்சையிட்டாஶ்ரயித்து வஶீகரிக்கப்பட்டவர்கள், (இரணமிதி) கடன்வாங்கிக்கொண்டாப்போலே இருந்தவாய் இவனுபகரித்தானாக நினைத்திருக்கையன்றிக்கே, (தெப்பர்) க்ருதக்நர். கள்ளரென்றபடி. இவனுக்குபபத்தியின்றிக்கேபச்சையிடாதநாளைக்கு நமக்கிட்டிலனென்று வெறுத்துப் புல்லியானபடியையுடையராவர். (அன்றிஇட்டாலுமஃதே) அன்றிக்கேஸ்வாபத்ஸாவகாலத்திலும் வருந்திஸம்பாதித்துக் கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கந்த தாத்பர்யமே தவிரும். 'இன்றியிட்டாலும்' என்கிறபாடத்தில் இவன்நமக்கு ரக்ஷகனென்றாஶ்ரயித்து நிற்கச்செய்தே ஆஶ்ரயிக்குமிவன் நஶித்தாலும் அவர்களுக்கந்ததாத்பர்யமே யென்றபடியும். (வருணித்தென்னே) இந்தக்ருதக்நர்ப்ரகாரம் சொல்லியென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. 'ஆத்மகாரேஸதாவம்ஶே ந்யாயநாப்ராஜ்ஞோ நிதி' என்று இளையபெருமாள் கைகேயியினுடையபடிகளைச் சொன்னாப்போலே கீழ்ச்சொன்னது. வருணித்தென்னேஎன்றது 'நதே ஸம்பாஷ்யாதாதமஹிபூத்வ்ரகபம்வநீ'என்று இளையபெருமாளைச் சக்ரவர்த்திதிருமகன்சொன்னாப்போலே,

மூ— வடமதுரைப் பிறந்தவன் வண்புகழே । சரணென்றுய்யப்
போகிலல்லாலில்லைகண்டீர்சதிரே॥ ௫॥ சதிரமென்றுதம்மைத்
தாமே சம்மதித்தின்மொழியார் । மதுரபோகந் துற்றவரே

ஆ— அவர்களைவிட்டு உபகாரபூர்வகனன்றியே வடமதுரையிலே வந்துபிறந்து ஜகத்தை ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய கல்யாண குணங்களை சரணமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவே சதிரென்கிறார். ௫ (சதிரமென்று) சதிராகவாழாநின்றோமென்று தங்களைத் தாங்களேயிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடையஸ்த்ரீகளுடைய மதுரமான போகங்களை புஜித்தவர்களே

இ— இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வடமதுரைப்பிறந்தவன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய உபகாரபூர்வகத்வாதியால்) காரியவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (சரணமித்யாதியால்.) * * *

ஐந்தாப்பாட்டு.

இசைந்து என்கிறதற்குப் புஜித்தவர்களென்கிறதோடே அந்வயம்.

ஈ—௫— வடமதுரைப் பிறந்தவன் - எல்லோருக்கும் ஆபத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே - கல்யாண குணங்களே, வண் - கல்யாணம், புகழ் - குணம், ஔதார்யாதி குணங்களென்றபடி. சரணென்று - ரக்ஷகங்களென்று அத்யவஸித்து, உய்யப்போகிலல்லால் - உஜ்ஜீவிக்கப்ரவ்ருத்தாலல்லது, சதிர்-சாதுர்யமானது, அநாயாஸேந மோக்ஷத்தையடைகையாகிற சாதுர்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர் - இல்லைகிடிகோள். ௫

ரு * சதிரமென்று - சதிராயிராநின்றோமென்று, சதிர் - சாதுர்யம். சதிரையுடையவர் சதிரர். இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்றுரூபம். அபிமதவிஷயத்தை வசீகரித்துக்கொண்டு புஜிக்கும் சாதுர்யத்தையுடையவராயிராநின்றோமென்றென்றபடி. தம்மைத் தாமே சம்மதித்து - தங்களைத் தாங்களே ஸம்மதித்து, “அவஸ்யமநுபோக்தவ்யம் க்ருதம் கர்ம சுபாசுபம்” என்கிறபடியே இதுஸத்யமல்லாமையாலே தாங்களே தங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளேஸந்தோஷித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிது ஹாஸ்யமாயிருக்குமிறே. இதற்குத் துற்றவரென்கிறதோடே அந்வயம். இன்மொழியார் - மாதுர்யத்தையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்-மதுரம், மொழி உக்தி. ‘மதுரமதுரவாணீ பாஷிதாம் ஸ்த்ரீஜனாநாம் ஸேவகே’ என்கிறபடியே உக்திமாத்ரம் மதுரமாய்ச் சொல்லிவசீகரித்துக்கொள்ளுமவரென்று கருத்து. மதுரபோகம்-மதுரங்களான போகங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்

ஒ— வடமதுரைப் பிறந்தவன் - உத்தர மதுராவதீர்ணஸ்ய, வண்புகழே சரணென்றுய்யப் போகிலல்லால் - உதாராः கல்யாண குணா ஏவ ரக்ஷகா இதி அத்யவஸாயேந உஜ்ஜீவநேநைவ, இல்லைகண்டீர் சதிரே - சாதுர்யம் நாஸ்தி அந்யத். ௫

ரு * (சதிரமென்றிதி) சதிரமென்று தம்மைத்தாமேசம்மதித்து - அபிமதவிஷயவசீகரண சாதுர்யவந்த இதி ஸ்வாத்மாநம் ஸ்வயமேவ மந்யமாநாநாம், இன்மொழியார்-மதுரபாஷிணீநாம் ஸ்த்ரீணாம், மதுரபோகம் துற்றவரே -அநுபூத போகவிசேஷா ஏவ, பாக்ஷஸம்பாதநாதிஷு ஸமர்த்தா பவத இதி யாவத்,

ப— மேலே ‘தாதேவேஷுர் அனந்தஸ்ய ஸாதகஸ்ய க்ரியாங்கத:’ என்றுப்போலே. (வடமதுரையித்யாதி) ஜகத்ரக்ஷார்த்தமவதரிக்கைப் உத்தரமதுரையிலே வந்தவதரித்த க்ருஷ்ணனுடைய உதாரமான ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையே நமக்கு ரக்ஷகமாகவெண்ணி தத்விஷயனுடைய திருவடிகளிலேசரணவரணத்தைப்பண்ணி உஜ்ஜீவித்துப்போகையொழிய சாதுர்யம் வேறில்லைகண்டீர். அவிளம்பிதமோக்ஷ ஸாதநமான ஸாத்யோபாயத்தைப் பரித்யஜிக்கையிறே ஸமர்த்தருக்குசாதுர்யம், மற்றதொன்றும் சதிரல்லவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்த வனித்யநேந ‘ஜாதகர்மாண்யதோ ஸர்வாணி க்ருதவாந்கர்கா:’ இதி. ௫

ஐந்தாம்பாட்டில், தங்களைப்பெறுவிடில்ஜீவிக்கமாட்டாதபடி ஸ்த்ரீகளானஸ்த்ரீகளாலே ஆபத்து வந்தால் இகழப்படுவர், ஆனபின்பு ஸபஹுமாநமாக ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார். (சதிரமென்றுதம்மையித்யாதி) நாம் வசீகரணசாதுர்யத்தையுடையோமென்று தங்களைத்தாங்களே ஸம்மதித்துக்கொண்டு, (இன்மொழியார்) இனியபேச்சையுடையாராயிருந் துள்ளவர்களுடைய அகவாய் பதிக்ரூரமாயிருக்கச்செய்தேயும்பேச்சாலேவசீகரிக்கவல்லவர்களென்றபடி. (மதுரவித்யாதி) மதுரமானபோகத்தை

மூ— வைகிமற்றொன்றுறுவ ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்
பிறந்தாற் கெதிர்கொளாளாயுய்யிலல்லா லில்லைகண்டீரின்பமே ௫

ஆ— ஸேவிக்கைக்கிடானபொழுதைகுன்றினவாறே அவர்களாலேமிகவும்பரிபவிக்கப்படுவர். லோக மெல்லா மதிரும்படியான வ்யாபாரத்தையுடைய அஸுரர் மங்கும்படி வடமதுரைப் பிறந்தாற்கு ஸ்ரீமதாதிகளைப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியாரா யுய்யிலல்லால்வேறுஸுகமில்லையென்கிறார். ௫

இ— வைகி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸேவிக்கைக்கிடானவித்யாதியால்) பொழுதை-யௌவநஸம்பத்திகள். குன்றினவாறே - ஸங்குசிதமானவாறே. மற்றொன்றுறுவர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவர்களாலேபரிபவாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஊளைகளப்பன்னங்கள் கூவத்திலே உதவாரென்றவர் இப்பாட்டிலே அவ்வளவேயன்றிக்கே கூவத்திலே பரிபவமும் பண்ணுவார்களென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸம்வித்தை. யதா: கீழ்காலுபாட்டாலும் அவர்களை ப்ரவகாஹாலர் என்றவர் இப்பாட்டில் ப்ராப்ரஹாலரென்கிறாரென்று கருத்தாகவுமாம். எதிர்கொளாளா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீமதாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * * * * *

இ—ப— கொண்டவர்களே, தற்றுகை - பக்ஷணமாக் ஸேவிக்கை. பக்ஷணமாக அநுபவித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் பரிபவத்தினுடைய ஸம்பாவிதஸ்வப்ரகாஶநோபேத அத்யுத்கடஸ்வாபாவ்யம். வைகி-காலம்கழிந்து, வைகை-காலம்கழிகை, யௌவநாதிஸம்பந்நஸங்கோசிதமானவாறேயென்றபடி. மற்றொன்று-வேறொருஹேதுவை, கீழ்ச்சொன்னபோக்யஸாமக்ரீஸம்பந்நர்களுக்குவிபரீதங்களானவ்யாபாரஷோஷணாதி தத்தத்பரிபவவ்யாபாரங்களை யென்றபடி. அந்த ஸ்த்ரீகள்பண்ணும் பரிபவம் வாசாமகோசர மென்கைக்காக வேறொன்றென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேஶித்தது. உறுவர் - அடைவர்கள், அதிஸ்நிக்தைகளாய்க் கொண்டு போஷகைகளாயிருந்த ஸ்த்ரீகளே விஷஸத்ருஶராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலா லின்பமில்லை கண்டீரென்று மேலோடே ஸம்பந்தம். அதிர்கொள் - அதிர்க்கையைக் கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை - கம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கம்பஜநகமான வென்றபடி. செய்கை - வ்யாபாரங்களை யுடையவரான, அசுரர் - அஸுரர்கள், மங்க - நசிக்கும்படி, வடமதுரை - உத்தரஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்தாற்கு - ஸர்வ காரணமும் ஸகலகாரணமாக ஸ்ரீமனைக்கொண்டு ஸம்ரக்ஷிக்கும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக அவதரித் தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொள் ஆளாய் - எதிர்கொள்ளும் தாஸராய், 'அந்த்யஜாமபிஸம்ப்ராப்தே வேத்தி ஜநார்தந:' என்னும்படியிருக்கிற வவனுக்கு ஸ்ரீமத் தகாஸநப்ரஸ்தாதிகளோடே அபிமுகீநம் பண்ணும் தாஸர்களா யென்றபடி. உய்யிலல்லால் - உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, இங்கு உஜ்ஜீவநம் ஸாம்ராஜ்யம், தாஸ்யாபிமுகநரூபஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்றாலல்லதென்றபடி. இன்பம்-ஸுகமானது, இல்லைகண்டீர் - இல்லைகிடிகோள். ஆதலால் அவன் பக்கலிலேயே நீங்கள் அபிமுகநாதிரஸிகராம்படியாகுங்கோளென்று கருத்து. ௫

ஓ— வைகி - காலாந்தரே, தாரித்ர்யகால உதிபாவஸ்து மற்றொன்றுறுவர் - பராபவம் ப்ராப்நுவந்தி, அவிரதம் ப்ராப்நுவந்தியபாவஸ, அதிர்கொள் செய்கை அசுரர்மங்க - ஜகத்கம்பகாரி வேஷ்டாவதா மஸுராணாம் நாஶாய, வடமதுரைப் பிறந்தாற்கு - உத்தரமதுராவதீர்ணாய, எதிர்கொள் ஆளா யுய்யலல்லால்- அபிமுகநகாரிதாஸதயா ஜீவநமேவ, இல்லைகண்டீரின்பமே-ஸுகம் நாஸ்தி த்ருஶ்யதாம். ௫

ப— அவர்களுடனே நெருங்கி ஸேவித்தவர்களே, (வைகி) காலாந்தரத்திலே, (மற்றொன்றுறுவர்) பரிபவம்பெறுவர்கள். ஸோமத்துக்குப்பாங்காலயௌவநமும்அதுக்குக்கைம்முதலானத்ரவ்யமும்தணிந்த போதைக்கோ வென்பர்கள்; அதுக்குப்போகாதமையைக்கண்டுவெள்ளாட்டியையிட்டுப்பரிபவிப்பர்கள்; அதுக்கும்போகாவிடில் ஆளையிட்டு எழுப்பிப்பார்கள்; அதுக்குமெழுந்திராதாகில் காலைப்பற்றிஇழுப்பர்கள். இப்படிகளானவுள்ள பரிபவங்களை அநுபவித்து வெறுத்து அது தன்வாயால்அருளிச்செய்யமாட்டாமே (மற்றொன்) றென்கிறார். இங்ஙனன்றிக்கே விவாகத்திலேயும் நன்மையோடே தலைக்கட்டும் விஷயத்தைப் பற்றி உஜ்ஜீவித்துப் போருங்கோளென்கிறார். (அதிராத்யாதி) வேதநருடைய நெஞ்சுக ளதிரும்படியான

மூ— இல்லேகண்டீரின்ப மந்தோவுள்ளது நினையாதே ! தொல்லையார்க
ளெத்தனைவர்தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார் ! மல்லைமூதூர்வடமது
ரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே ! சொல்லியுய்யப் போகிலல்லால்

ஆ— (இல்லேகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறுபுருஷார்த்தமில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதேயெத்தனைவரிங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனே நசியாதே ஆஸ்ரிதர்க்காக ஸர்வ ஸம்பத்துக்காகவந்து பிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையேசொல்லியுய்யுங்கோள்,

ஆறாம்பாட்டு.

இ— உள்ளதுநினையாதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எம்பெருமானிதரவிஷயால்)வைராக்யத்துக்கும் ஸஹிதமாயருளிச்செய்கிறார்(நீங்களுமிதரவிஷயால்)இத்தால் கீழ்ச்சொன்னஸர்வேச்வரஜ்ஞானம்

இ—ஶ— ௬ * இன்பமில்லேகண்டீர்-எம்பெருமானல்லது வேறுஸுகவஸ்து இல்லேகிடிகோள், உள்ளது- அவனையொழிய வேறு ஸுகமில்லையென்கிற இந்த யதார்த்தமான வஸ்துவை, நினையாதே - அநுஸந்தி யாதே, விமர்சித்துத் தெரியாதே யென்றபடி. தொல்லையார்கள் - அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை - அநாதிகாலம். எத்தனைவர் - அஸங்க்யாதரான ஜநங்கள், தோன்றி - பிறந்து,கழிந்தொழிந்தார். அதீதராய்விட்டார்கள். ஸர்வேச்வரஜ்ஞானம் பெருமையாலே அவர்களுக்குஜநநமரணமாத்ரமேயவசி ஷித்ததென்று கருத்து. அந்தோ - அய்யோ !, இப்படிவ்யர்த்தமாய்ப் போய்விட்டார்களே யென்று சோகிக்கிறபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆனால் செய்யவேண்டுவ தென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார். மல்லை - ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, மல்லை-ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். மூதூர்-பழைய ஊரான, மூது - பழையது, அநாதிஸித்தமாய் பின்பு ஸ்ரீஸத்ருக்நாழ்வான் நகரியாய் இப்படி அநாதியாக ஸம்பத்ஸம்பந்நமுடையவூரானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே - ஸ்லேஷம் சொல்லி - கீர்த்தநம்பண்ணி, உய்யப்போகிலல்லால்-உஜ்ஜீவிக்கப்ரவர்த்தித்தால் அல்லது,

ஒ— ௬ * (இல்லையிதி) உள்அது நினையாதே - விசேஷ ஸம்பந்தவிஷயிகா, இல்லேகண்டீரின்பம் - மோக்ஷஸாதநாஸ்தி, அந்தோ - 'அய்யோ' இதிகேதே,தொல்லையார்களெத்தனைவர் - ப்ராசீநா:அதிஜநா:, தோன்றிக் கழிந்தொழிந்தார்-உத்பந்நவிநஷ்டாஸ்தித்ருத்தம் உத்பத்திவிநாசமாத்ர ப்ரயோஜநகா இதிபாவ:. மல்லை-நிரதிசய ஸம்பத்ஸம்ருத்தாயாம், மூதூர்-விரஜநரம், வடமதுரை-உத்தரமதுராயாம், பிறந்தவன்-அவதீர்ணஸ்ய,வண்புகழே ஆஸ்ரிதஜநகாருண்யகுணாந்,சொல்லியுய்யப்போகிலல்லால்-

ப— ஸ்துதிகளையுடையஸர்வமும் முடியும்படிவடமதுரையிலே அவதரித்தவருக்கு 'அநுத்தமணத்வாபாதஸம்ஹார'என்கிறபடியே அவிசேஷஸம்ஹாராய்க்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கையல்லதுஸுகமாயிருப்ப தொன்றில்லை, 'விஷயவிஷயாணாம் தாரதம்யம்'என்கிறபடியே து:காநுபந்தமான விஷயங் களிலே ஸுகமென்றநுஸந்திக்கை பத்தனையென்கிறார். இப்பாட்டிலும் சௌலப்ய ஜாதகமே அநுஸந்ஹிதமென்றுதிருவுள்ளம். ௫

• ஆறம்பாட்டில், நிரதிசய புருஷார்த்தத்தை உணராதே முன்புள்ளார் அநேகர் முடிந்து போனார்கள், அப்படியே நீங்களும் நசியாதே ஆஸ்ரிதர்க்காக அவதரித்தருளினவனை தத்குணநாமங் களால் கீர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக்குமதொழிய வேறு ஜீவநத்துக்கு ஸம்பந்தமொசொல்லலாவது மொன்றுமில்லை யென்கிறார். (இல்லையிதரவிஷி) ஸம்ஸாரத்திலே, கெடுவிகாள் ! ஸுகலேசமுமில்லைகிடிகோள். (அந்தோ) சோகார்க்களான உங்களுக்குப் ப்ரத்யக்ஷமும் அகிஞ்சித்கரமாயிருக்க நானுபதேசிப்பதே ! (உள்ளது நினையாதே) பாவநிவர்த்தகமாயுள்ள குணநாமங்களை அநுஸந்தியாதே, யதா: நித்யாநந்தமாயுள்ள ஸம்பத்ஸௌக்யத்தை அநுஸந்தியாதே. (தொல்லையாரிதரவிஷி) பழையகாலத்திலுள்ளார் எத்தனைபேர் உதி த்து நசித்து நடுவுள்ளநாள் புருஷார்த்தத்துக்குடலன்றியே ஜநநமரணங்களை பாத்ரராய்ப்போ னார்கள், (மல்லை) ஸாவத்ஸம்ருத்தமாய் (மூதூர்) பழையதானவூரானவடமதுரையில் அவதரித்தவனுடைய உதாரமானபுகழையே கீர்த்தித்துஜ்ஜீவித்துப்போமதொழிய.

மூ— மற்றொன்றில்லை சுருக்கே ||எ|| மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோ
மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்குந் । சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்க

ஆ— வேறப்யவிரக்கில்லை, இதுஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்கிறார். கா
(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கைமிகப்பாவாமேவ்ருத்தமாக்குகிறார்.
வேறு வக்தவ்யமில்லாதபடி ஸம்க்ஷேபேணாநேத்ர ஜீவனோபாயத்தை எல்லாருக்கும் சொன்னோம். இதுக்கதிகாரிநியமும்காலநியமும் தேசநியமும்இல்லை, இவ்வுபாயந்தான் ஸுகரமென்றாநுறைவுபடவும் வேண்டா,

இ— ஸம்ஸாரஸ்வபாவங்களாலே நீங்கள் க்லேசிதஸ்வரூபராகுவகோளென்று உபதேசிக்கிறான் ஸம்ஸாரிகளை. சுருக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்க்ஷேபேணசொன்னோமென்று) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * * * * * * * *

ஏழாம்பாட்டு.

அவன்கைங்கர்யமே ப்ராப்யமென்று கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன அர்த்தத்தையே குற்றமில் சீர்கற்றிதுமிடாலே சொல்லுகிற தாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமன்றோ வென்ன அவதார் (இச்சுருக்கைஉத்ராதிபால்) சுருங்கச்சொன்னோ மென்றிருக்கச்செய்தே வ்ருத்தமாக்குகிறதென்னக் கூடுமோ வென்று ஶங்கியாமைக்காக அருளிச் (மிகப்பாவாமேனென்று) எவ்வுயிர்க்குமெனறதால் ஸர்வாதிகாரத்தைத் அருளிச் (இதுக்கதிகாரிஉத்ராதிபால்) சிற்றவேண்டா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இவ்வுபாயந்தான் உத்ராதிபால்)

இ—ஶ—மற்றொன்றில்லை-வேறொருஉஜ்ஜீவனோபாயமில்லை,ஆகையால்அவனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. சுருக்கு-இதுஸம்க்ஷேபம், ஶாஸ்த்ரஸாரார்த்தத்தை யெடுத்து ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வக்தவ்யமில்லை யென்று கருத்து. கா

எ * மற்றொன்றில்லை-இனிவக்தவ்யம்வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து- மஹாப்ருதிவியில்,விஸ்தீர்ணமானபூமியிலென்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்-ஸர்வாத்மாக்களுக்கும், ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிவைஷம்யம் பாராதேயெல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னோம் - அதிவிஸ்தாரமின்றிக்கேசொன்னோம், இது சிலருக்குச்சொன்னோ மென்றிருக்க வேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னோமென்றபடி. சிற்ற வேண்டா - சிதறவேண்டாம், சிற்றுதல் - சிதறுதல், ஆயாஸப்படவேண்டா மென்றபடி. சிந்திப்பே-விஷயநிர்த்தேசம்,சிந்திப்பு-விருத்தம்.ஆயாஸமில்லாதவிதகாயிகவ்யாபாரங்களுமென்றபடி. உபாய த்தாலிதுஸாத்யமாவாருமென்றபடி.அமையுக்கண்டீர்கள்-பர்யாப்தம்கிடீகோள்,கண்டீர்களென்றது

ஒ— ஸக்ருதுச்சாரஜீவனதேஷேண, மற்றொன்றில்லை சுருக்கே - உபாயாந்தரம்நாஸ்தி, ஸபைவ ஸகலஶாஸ்த்ரார்த்த ஸம்க்ரஹ உக்தார்த்தம். கா

எ * (மற்றொன்றிதி) மற்றொன்றில்லை-உபாயாந்தரம்நாஸ்தி, சுருங்கச்சொன்னோம்-ஸம்க்ஷேபேணாவாதிஷ்ட, மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும் - மஹாமஹீதலஸ்த்தசேதநாநாம், சிறறவேண்டா - (ஆயாஸஸாத்யசோபாய)' உக்தார்த்தஸ்ய ஆயாஸாபாவம், சிந்திப்பே அமையும் கண்டீர்கள்-ஸ்மரணமாத்ரமேவாலம்

ப— (மற்றித்யாதி) ஸம்ஸாரோஜ்ஜீவனத்துக்குச்சொல்லலாவது வேறொன்றுமில்லை. 'கீர்த்தநாதேவ க்ருஷ்ணஸ்ய' 'நாமைவைகம்ஜீவனம் கலௌ நாஸ்த்யேவ' என்னக்கடவதிறே.இப்பாட்டிலும் உத்தரார்த்தவாக்யோபாயத்தாலகமே ஸந்தர்ஶிதம். கா

ஏழாம்பாட்டில், ஸமாஶ்ரயணத்தினுடைய எளிமையையும் இனிமையையும் அருளிச்செய்கிறார். (மற்றொன்றில்லை) வக்தவ்யமாயிருப்பது வேறொன்றில்லை உங்களுக்கு. யத்வா : கீழ்பாட்டிலே ஒன்று சொல்லி இதில் வேறொன்றைச் சொல்லுகிறோமென்றிருக்க வேண்டா. (சுருங்கச்சொன்னோம்) ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமாம்படி சொல்லுகையன்றிக்கே ஸம்க்ஷேபமாய்ப்பரப்பறச் சொன்னோம். (மாநிலத்து) மஹாப்ருதிவியான ஸம்ஸாரத்திலுள்ள. (எவ்வுயிர்க்கும்) எவ்வகைப்பட்ட ஆத்மாக்களுக்கும். (சிற்றவேண்டா) காயிகமாக ஆயாஸப்படவேண்டா. (சிந்திப்பேயமையுமித்யாதி) உக்திநிரபேக்ஷமாக மாநஸவ்யாபாரமாத்ரமே

மூ— அந்தோ! குற்றமன்றெங்கள் பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்
தான்! குற்றமில்சீர் கற்றுவைகல்வாழ்தல் கண்டீர் குணமே ||௭||

ஆ— ஸ்வரூபாநுரூபமே யமையும், இது நிஷித்தமாகிலோ வென்னில்; இது செய்தால் முன்னம் அநர்த்த மில்லையிறே, ஆதலால் ஆஶ்ரிதர்க்காக வடமதுரையிலே பிறந்தவனான பசுமேய்க்கும் ஆயனுடைய ஹேயப்ரத்யநீகமான கல்யாணகுணங்களை அநுஸந்தியுங்கோள், இதுதானே யமையுமென்னும் படி போக்யமுமாய் புருஷார்த்தமுமா யிருக்குமென்கிறார். ௭

இ— லோக ஸம்முண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க அவிஹிதப்ரதிஷேத ப்ராவல்யத்தைச் சொல்லுமாப்போலே குற்றமில்லையென்று சொல்லுகை அஸம்பந்தமன்றோவென்ன இது அநுஷ்டேயமே வாசுமென்று காட்டுகைக்காக அவதாரிகை (இது நிஷித்தமித்யாதியால்) அப்படியே காட்டுகிறார் (இதுசெய்தா லித்யாதியால்) இதுவே ஹிதாவஹமுமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள் வடமதுரைப் பிறந்தானென்று அநுவதித்தார் (ஆஶ்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) பெற்றத்தாயன் என்கிறதை உரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால) குற்றமில்சீர் என்கிறதற்குத் தாற்பர்யம் (ஹேயேத்யாதியால்) கற்றுவைகலித்யாதியாலே விவக்ஷிதமான அர்த்தத்தைஅருளுவார் (அநுஸந்தியுங்கோ வென்று) குணமேஎன்கிறதற்குத் தாற்பர்யம் (இதுதானே யித்யாதியால்.) * * * * * * * * *

இ—ஶ— ப்ராவிண்யேஷ்வநாதரம். 'ஶுபாஶுபைர் வைகேர்ஸ்யேதா யது ஸ்வபோஸம்ஜந்த்வாதி களிலே இது ப்ராவிண்யமன்றோவென்றபடி. அந்தோ-அய்யோ! இத்தனை ஹிதமான உபாயத்திலே ப்ரவ்ருத்தியோ தொழியவேயென்று நிர்வேதிக்கிறபடி. குற்றமன்று - தோஷமன்று, இந்த வ்யாபாரமான கார்யத்தில் உங்களுக்கு ஸம்ஸய முண்டானாலும் இதுசெய்தால் அநர்த்தமல்லவே என்று கருத்து. ஆனால் ஸ்வதந்த்ரமேதென்னச் சொல்லுகிறார். எங்கள்-எங்களுடையவனான, ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்-உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, ஆஶ்ரிதர்க்காக வந்தவதரித் தருளினவனென்று வ்யாக்யானம். பெற்றத்தாயன்-பசுக்களையுடைய கோபாலனுடைய, பெற்றங்கள் - பசுக்கள்-பெற்றங்களையுடையவன் பெற்றத்தான், பெற்றத்தாயன்என்றுஸம்போதனம். குற்றமில்-தோஷமில்லாத வையான, ஹேயப்ரத்யநீகங்களானவென்றபடி. சீர் - கல்யாணகுணங்களை, கற்று - அப்யஸித்து, உபதேஶாதிகளாலே அறிந்து என்றபடி. வைகல் - ஸர்வகாலமும், வாழ்தல்கண்டீர் - குணாநுபவ போகத்தை ஸாதிக்கை கிடிகோள். குணம் - குணம். போக்யமும் புருஷார்த்தமுமென்றபடி. ௭

ஒ— அந்தோ - 'அய்யோ' இதிகேதே, குற்றமன்று - அவத்யஹேதுர்நாஸ்தி, எங்கள் பெற்றத் தாயன் - அஸ்மதீய கோரக்ஷக கோபாலஸ்ய, வடமதுரைப்பிறந்தான்-உத்தரமதுராவதீர்ணஸ்ய, குற்றமில்சீர்கற்று - அநவத்யாந் கல்யாணகுணாநநுஸந்தாய, வைகல்வாழ்தல் கண்டீர்குணமே - நித்யம் ஸாநந்தாநுபவ ஏவ நிஶ்ஶ்ரேயஸ மித்யர்த்தம். ௭

ப— அமையுங்கிடிகோள், ஸித்தஸாத்யங்களிரண்டுக்கும் போக்யமே அமையுமிறே, 'ஸேவ்யோ ஸேவ்யோ' என்னும்படியுமாயும் ஜாதமாயிற்றிறே, அதிஸாஹஸமானதற்சாக்கைக்கைவிடுவதே! என்று (அந்தோ) என்கிறார். விஷயவிஷய நிஷேதகாரமானப்போலே ஸமஸ்தத்தை நம் அநர்த்தகாரமென்று விடுகிறீர்களோ வென்கிறார் (குற்றமன்றென்று) அநர்த்தகாரமல்லவேஇதென்றபடி. இது 'ப்ராதர்ப்ரத்வெதி க்ருதேஷிதி மோவிநேதிவ ஜநார்தனம்! ஸ்ரீஹாவாஸாநாஹேவ போவஸாதயஹ உத்யதாம்' என்கிறாப் போலே. (எங்களித்யாதி) எங்களைப்பெற்றாப்போலே பரியுமவனுக்கிடிகோள் வடமதுரையிலேஅவதரித்தான். வர்ணாஶ்ரமம் 'வேநோதி' யஸ்ய: 'பெற்றம்மேய்த்துண்ணும்' என்கிறவிடத்தில்போலே பசுமேயக்குமாயனாக வடமதுரையிலேபிறந்தவனுடைய, (குற்றமில்சீர்) ஹேயப்ரத்யநீகமானகல்யாணகுணங்களை அப்யஸித்து. (வைகல்) நித்யமாக. (வாழ்தல்) வாழுகையே ஸ்வபாவமாகையே. (குணம்) ப்ராப்தம். அப்ராப்தவிஷய ப்ராவண்யத்தால் அநர்த்தப்பட்டபடி கண்டிகோளே! ௭

மூ— வாழ்தல் கண்டீர் குணமிதந்தோ மாயவனடிபரவிப் ।
போழ்து போக வுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு ।
வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே ।

ஆ— (வாழ்தல்) தன்னுடைய கல்யாண குணாநுஸந்தாநைகதாரகரான சீரியருக்கு வாழ்துணையாக வடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடைய கல்யாண குணா

எட்டாம்பாட்டு.

இ— மாயவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சீரியருக்கு - ஸூரிஸத்ருசருக்கு, அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஸ்வகுணாநுஸந்தாநம் எல்லாருக்கும் ஸித்திக்கைக்காக ஆகையாலே தத்குணாநுஸந்தாநமே எல்லாருக்கும் உபாதேயமென்கிறு ரென்று ஸம்மதிஸூசிதை.

இ—ய— அ * வாழ்தலித்யாதி கண்டீர் குணமென்றநுயிப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லாருக்கும் குணமாவது, வாழ்கை - போகங்களை புஜிக்கை. கண்டீர்என்கிறதால் இது லோகப்ரஸித்தமன்றோ வென்றபடி, அந்தோ - அய்யோ! அந்த போகத்துக் குபாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையேயென்று நிர்விண்ணராகிறபடி. அதுதானெதென்னில், சொல்லுகிறார். மாயவன் - ஆச்சர்யபூதகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனுடைய அடி - திருவடிகளை, பரவி - ப்ரீதியாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, போழ்துபோகஉள்ள - காலம்போக்க நினைக்கைக்கு, உள்ளுகை - நினைக்கை, காலக்ஷேபம் பண்ணவேணுமென்று அத்யவஸாயிக்கைக் கென்றபடி, கிற்கும் - வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே அத்யவஸாயிக்கமாட்டினவர்களான வென்றபடி. புன்மையிலாதவர்க்கு - பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமற்ற அதிகாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா - குணாநுபவ ரூபபோகத்துக்குபாயமாக, துணை - ஸஹாயம், இங்கேஉபாயத்தைச் சொல்லுகிறது. வடமதுரைப் பிறந்தவன் - உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே - கல்யாணகுணங்களே, வண் - கல்யாணம்.

ஒ— அ * (வாழ்தலிதி) வாழ்தல்கண்டீர்குணமிது - ஸாதநதயா நித்யஸேவ்ய நகேவல ஸ்ரேஷ்டம், அந்தோ - அய்யோ இதிகேதே, கத்ரவத்ஸ்யம் கிம்விதவ்யமிதிஹாவம். மாயவனடிபரவி - ஆச்சர்யசேஷ்டிதஸ்ய ஸ்ரீசரணஸ்தவா, போழ்துபோக உள்ளகிற்கும - காலயாபநேச்சாநாம், புன்மையிலாதவர்க்கு - ப்ரயோஜநாந்தரஸங்கஶூந்யாநாம், வாழ்துணையா - அநுபவ ரூபஸாதந ஸஹாயதயா, வடமதுரைப் பிறந்தவன் - உத்தரமதுராவதீர்ணஸ்ய, வண்புகழே -

ப— எட்டாம்பாட்டில், அவனிப்படியவதரிக்கைக்கு நிதாநம் ஆச்ரிதரக்ஷணமேயென்று கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லி அவனையே ரக்ஷகனாகப்பற்றுமதொழிய வேறோர் உபாயமில்லையென்கிறார். (வாழ்தல்கண்டீரித்யாதி) அவன் குணங்களை அநுஸந்தித்து வாழுகிறஇதுவேகிடிகோள்யாத்தும். (அந்தோ) வாழ்ச்சியுங்கனதாயிருக்க இழந்திரிவேன்காணுவதே! (மாயவனித்யாதி) ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதிகளால் ஆச்சர்யபூதனாயிருக்குமவனுடைய குணஜிதராய் ப்ரீதியாலேஅவன்திருவடிகளை ஸங்கீர்த்தமாய்ப் பற்றி போக்யமான அத்தாலே காலக்ஷேபம் பண்ணுவதாக அத்யவஸிக்க வல்லவரானவர்களுக்கு, இவனைக் காதாசித்கமாகத்தான் ப்ரயோஜநாந்தரங்களையுடையாராகத் திருவுள்ளம்பற்றி அதாகிற புன்மை யில்லாதவர்களுக் கென்கிறார். இத்தால் ஸமஸ்தகுண சேஷ்டிதாநுபவைகரஸிகராய் அநந்யரான வைஷ்ணவர்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று. அவர்களுக்கிப்புல்லிமையில்லையிறே. (வாழ்துணையா) ஸமஸ்தாநுபவரூபவாழ்ச்சிக் குபாயனாகைக்காக(வடமதுரையித்யாதி)வடமதுரையிலேவந்தவதரித்தவனுடைய. அந்தாரப்ரயோஜநம் 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம்' என்றிறே இருப்பது. இந்தகாயமும் திருவவதாரக்ருதமென்று 'ஆயாஸ:' என்றருளிச்செய்தார். (வண்புகழே) நிரதிசயபோக்யமான

மூ— வீழ்துணையாப் போமிதனில் யாதுமில்லை மிக்கதே ‖ அ ‖ யாதுமில்லை மிக்கதனி லென்றென்றதுகருதிக் ׀ காதுசெய்வான் கூதைசெய்து

ஆ— அநுஸந்தாநத்துக்கு மேல்பட்ட ப்ராப்யப்ராபகமுபாய மில்லையென்கிறார். அ

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்ட ப்ராப்யமுமன்றே ஸாம்ஸாரிக ஐச்வர்ய நிவ்ருத்திரூப கைவல்யமென்று அத்தைப் ப்ராப்யமென்றுபற்றில்; காதுபெருக்க வென்று புக்குபண்டுள்ளதையுங் கெடுத்துக்கூதையாக்கினாப் போலே

இ— வீழ்துணையாப்போம் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்ய (அநுஸந்தாநத்துக்குமேல்பட்ட வித்யாதியால்.)*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

யாதுமில்லை மிக்கதனிலென்றென்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய(எல்லாவற்றிலுமித்யாதியால்)ஸாம்ஸாரிக ஐச்வர்ய நிவ்ருத்திரூபமாகையாலேஎல்லாவற்றிலும்மேல்பட்டதென்றுகருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய(அத்தைஇத்யாதியால்)அதுகருதியென்றுஸாத்ய்மாயிருந்ததேயாகிலும்கீழேவந்நாக்களுடையவும் ஸ்ரீமஹாமங்களுடையவும் ஸேயத்வம் சொன்னத்தாலே ஸௌஸ்ய்ப்யமெல்லாமென்று வபுவஸித மாகையால இது கைவல்யவர்மாகை உசிதமென்றுகருத்து. இத்தால் இப்பாட்டுக்கு ஸம்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. கூதை - மூளி.

இ—ஶ— வீழ்துணையா-ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், ப்ராப்யப்ராபமாக வென்றபடி. வீழ்-ஆசைப்படும்படியானது, ஸ்ராவ்யமானதென்றபடி, போமிதனில் - நடக்கிறஇதில்காட்டில், ஸதாநுஸந்திக்கிற இதில்காட்டி லெனறபடி. மிக்கது - அதிகமான ப்ராப்யப்ராபாயம், யாதுமில்லை - ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிஶயமான உபாயமென்றபடி. அ

கூ * அதனில்- அந்த கைவல்யத்தைக் காட்டில், மிக்கு - அதிகமாய், யாதுமில்லை - ஒரு ப்ராப்யமுமில்லை, என்றென்று - இப்படி பலகாலம் அநுஸந்தித்து, அதுக்கும் அதிகமாக ஸமவநுபவம் உள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வாபிமாநத்தாலே இப்படி அநுஸந்தித்தென்றபடி. அது கருதி - அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்து, ஒருஉபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது அதுக்குப் ஸமமாக அந்தகைவல்யத்தை அவலம்பித் தென்றபடி. கருதிஎன்றது ‘ஸங்கல்பாஜ்ஜாயதே காம’ என்கிறவிடத்தில் போல வ்யத்யயம் போலேஅநுஷ்டாயாய் கருதினாலென்று கருத்து. காதுசெய்வான் - காதுகளைச்செய்ய இச்சையுடையவனாய், கூதைசெய்து - மூளியாக்கினவனாய், ஆர்ஷாதி யாராமும் கர்ணத்தைப்பெரியதாக்கப்ப்ரவர்த்தித்துக் காதைமூளியாக்கினவனா யென்று ப்ராப்யமும். காதை வளர்க்கபபோய் மூளியாக்கிக்கொண்டாப்போலே யென்றுகருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென்றதுயிப்பது.

ஒ— ஶ்ரீ காநாவ்ய அநாரணமாணாநாம், வீழ்துணையாப்போமிதனில் - அதிஶயித ஸஹாய தபாவஷம்ப நஷ்டேன, யாதுமில்லைமிக்கது - அதிஶயிதம் கிஞ்சிநாஸ்தி த்ருஷ்டம். அ

கூ * (யாதுமிதி) யாதுமில்லை மிக்கதனிலென்றென்று - தபெவஷயாயிகம் யோஜநம் நாஸ்தி த்வம், அதுகருதி-தத்த்வ யோஜநாஸாவ லக்ஷ்யா, காதுசெய்வான் கூதைசெய்து-கர்ணவம்ஶ த்ருப்த

ப— கர்ணமாணங்களே. (வீழ்துணை) ஆசைப்படுந்துணையாகப்பற்று மதுபோககி, இதில்காட்டில் மேலாயிருப்பதோர் வாழ்ச்சி யில்லை. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில், வேறொன்றைரக்ஷகாகப்பற்றிப்பண்டுநின்றநிலையுங்கெட்டு அநர்த்தப்பட்டுப் போவர்கள், ஆனபின்புஅவனல்லது சரணமில்லையென்கிறார். (யாதுமில்லையித்யாதி) அதுஎன்றதுராஜ்ஞாதிகளை. அவர்கள் நிரதிஶய ப்ராப்யம் ப்ரதானல்லாமையாலே அவர்களை அதுஎன்றும் யாதுமென்றும் அவஜ்ஞையால் அருளிச்செய்கிறார். அதிற்காட்டில் மிக்கது யாதுமில்லையென்று, (கருதி) ஸமவஸ்திதிகமா யிருக்கிறவர்களில் ஒருவனைப்பற்றி இவனில்காட்டில் விஞ்சினவனில்லை யொருவனுமென்று பலகால் சொல்லி அவனைரக்ஷகனாக நினைத்து ‘ஸர்வைஶ்வர்ய ப்ரதாய்ஸ்நேகஷ்டிக’ என்கிற ப்ரதிபத்தியை அவர்களிடத்தில்பண்ணி. (காதித்யாதி) காதுபெருக்கப் புக்குப்பண்டுள்ள யோக்யதையையுங்கெடுத்துக் கூதை யாக்கினாப்போலே.

மூ— கடைமுறை வாழ்க்கையும்போ | மாதுகிலின் கொடிக்கொண்மாட
வடமதுரைப் பிறந்த| தாதுசேர் தோட்கண்ண னல்லா லில்லை
கண்டீர் சரணே | ௧௦ | கண்ணனல்லா லில்லை கண்டீர் சரணதுநிற்க

ஆ— பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகஸ்வத்தையுமிழக்குமித்தனை, ஆகையால் ஸ்ரீமதுரையிலே திருவவதாரம் பண்ணுகையாலே புதுக்கணித்த வழகையுடையனான கண்ணனே பரமப்ராப்யமென்கிறார். ௧௦ (கண்ணனல்லால்) க்ருஷ்ணனல்லது சரணில்லையென் றிங்ஙனே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காக

இ— கடைமுறை வாழ்க்கையும்போம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) ஸ்வத்தையும் என்கிறவிடத்தில் உம்முத்தாலே ஸாம்ஸாரிகதுஃகாத்யந்திகநிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிற மாத்ரமன்றிக்கே அத்தையு மிழக்குமென்றபடி. கைவல்யம் பெற்றவனுக்கும் ஸம்ஸாரம் க்ஷய [illegible] திரோதாநகரமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமுண்மையாலும் ஸாம்ஸாரிக துஃகாத்யந்திக நிவ்ருத்தி யில்லையிறே. கைவல்யஸுகம் விஜிக்குமேயாகிலும் ஸமவதநமாஹாத்ம்ய [illegible]த்தைப் பார்த்தால் இதொரு க்ஷணிகையாகையாலே அதைக்கூநாதரித்தருளிச்செய்கிறபடி. தாதுசேர் தோள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (புதுக்கணித்தவித்யாதியால்.) * * * *

பத்தாம்பாட்டு.

அதுநிற்க வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இங்ஙனேயித்யாதியால்)

இ—பா— முறை - பௌர்வாபர்யக்ரமமான, வரிசையுள்ளதான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும் - நிக்ருஷ்டமான சௌக்யமும், ஸாம்ஸாரிக சௌக்யமுமென்றபடி. போம் - போய்விடும், துஃகாத்யந்திக நிவ்ருத்தி யில்லாதே போகிற மாத்ரமன்றிக்கே இருந்தவர்யக்ருதஸுகமும் போய்விடுமென்றபடி, ஆகலா லில்லைகண்டீர் என்றதுமேலே அந்வயிக்கிறது. மாதுகிலின் - பெரியபட்டவஸ்த்ரங்களுடைய, துகில் - வஸ்த்ரம். கொடி - த்வஜங்களை, விசித்ரபட்டவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான த்வஜங்களையென்றபடி. கொள் - கொண்டிருக்கிற, [illegible]யிருக்கிறவென்றபடி. மாட - ஹர்ம்யங்களையுடைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான் - உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, தாதுசேர் - மாலைசேர்ந்திருக்கிற, தாது - புஷ்பகேஸரம். லக்ஷணையாமாலையைச்சொல்லுகிறது. வைஜயந்யாதி மாலாலங்க்ருதங்களான வென்றபடி. தோள் - புஜங்களையுடையவனான, கண்ணனல்லால் - க்ருஷ்ணனல்லது, சரண் - சரணமானது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர் - இல்லைகிடிகோள், ஆகையால் அவனையே ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்ற கருத்து, ௧௦

௧௦ கண்ணனல்லால் - க்ருஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர் - ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நீக்குதற்கேயென்கிறவிடத்தில் - ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே அந்வயிப்பது. அதுநிற்கவே - தன்னுடைய

ஒ— ப்ராப்யத்வவிஷயவாசகங்கள், கடைமுறை வாழ்க்கையும்போம் - ஜீவத்ராணாப்ராபிந [illegible] வேதாவிவிதாக்ருதோபவதி, தஸ்மாத், மாதுகிலின் கொடிக்கொள் - மஹாதுகூலத்வஜ [illegible] பிறந்த - ப்ரஸாதாத்யுத்தரமதுராவதீர்ணம், தாதுசேர்தோள்கண்ணனல்லால் - [illegible] க்ருஷ்ணம்விநா, இல்லைகண்டீர்சரணே - ஜகதிகோபி ப்ராப்யோ நாஸ்தீத்யர்த்தஃ. ௧௦

௧௦ (கண்ணனித்யாதி) கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர் - க்ருஷ்ணஸ்யவ்யதிரேகேண சரணம் நாஸ்தி, அதுநிற்க

ப— கடை - மூனி - (கடைமுறை) பரிணாமத்தில் ததாச்ரயத்துக்கு முன்புள்ள முறையால் [illegible]வாழ்வும்போய் அலையும்படியாம். (மாதுகிலித்யாதி) மஹாதுகூலத்வஜாலங்க்ருதமான [illegible]யுடைய வடமதுரையில் அவதரித்த. (தாதித்யாதி) புஷ்பகேஸர ப்ரசுர வைஜயந்தீ [illegible] அலங்காரமான திருத்தோள்களையுடைய க்ருஷ்ணனையொழிய ரக்ஷகமாகவல்ல [illegible] கிடிகோள். வசனம் 'க்ருஷ்ணஸ்யாச்ரயணம்விநா, நாஸஹாய' இதி. ௧௦

பத்தாம்பாட்டில், தன்னுடைய ஸத்யாதி நிரபேக்ஷோபாய பாவத்தை அகிலநர்பொருட்டுவெளியிட்ட அவ்வுபாயத்தைப் ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கைக்காகவே அவதரித்த க்ருஷ்ணன் திருவடிகளிலே ஆத்யாத்மீய [illegible]த்தைப்பண்ணி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார். (கண்ணனல்லாவித்யாதி) க்ருஷ்ணனொழியவேறுபாரண

மூ— வந்து | மண்ணின்பார நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான் |
திண்ணமா நும்முடைமையுண்டே லவனடிசேர்த்துய்மினோ |

ஆ— ஸ்ரீமதுரையிலேவந்து பிறந்தருளி ஸம்ஹாராவதாரம் பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினான் ஆகலால் அவனேரக்ஷகன், ஆனபின்பு உங்களுக்காக ஸ்வீகரிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்திருவடிகளிலே மோக்ஷகோ ந ஸமர்ப்பியுங்கோள்,

இ— வந்தி த்யாதியாய்விதீபவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீமதுரையிலேஉத்பத்தியால்) இதில்ஹேது தாத்பர்யம் (ஆனபின்புஎன்று) த்ருதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யம் (உங்களுக்காகவித்யாதி - ஸமர்ப்பியுங்கோளென்னுமளவாலே) இத்தால் அவனல்லது ரக்ஷகரும் ரக்ஷ்யமுமில்லையென்று உபபாதித்ததென்பது பாட்டுக்களிலும் ஸ்வீகாரமாயிருந்த தத்வநிரூபணத்தை இப்பாட்டிலே கண்ணாலேயாலே வெளியிடுகிறானென்று ஸம்கதிஸங்கதி.

ஈ—ப— அந்த ரக்ஷகத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்-ஸம்ஹாரத்தை, நீக்குதற்கு-நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, வந்து-பரமபதத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப் பிறந்தான்-உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தருளினான், நும்முடைமையுண்டேல் - உங்களுக்கு மோக்ஷமான வஸ்துக்கள்உண்டாயிருந்தனவாகில்,பக்ஷாந்தரம் நத்தால்வஸ்துவ்யக்தியில்உங்களுக்கு,மோக்ஷமல்லாதவற்றைநீங்கள்ஸ்வீகரிக்கிற ஸந்தர்ப்பத்தை யென்று கருத்து. அவனடி - அவன் திருவடிகளிலே, திண்ணம்-த்ருடமாக, சேர்த்துய்மினோ-

ஒ— வந்து-பரமபதத்து நாராயணன் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா பரமபதவிஷயமாக, மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே-ஸம்ஹாரநிமித்தமாக, வடமதுரைப்பிறந்தான் - உத்தரமதுராவதீர்ணஸ்ய, திண்ணமாநும் உடைமையுண்டேல்-யதீஸம்பந்தம் ஸ்வகீயம் வஸ்துவஸ்ச, அவனடிசேர்த்துய்மினோ-தத்சரணயோஸ்ஸமர்ப்ய

பு— மாவாரில்லை யென்னுமிவ்வளவும் நிலைநிறுத்துகைக்காகவும் அதுக்குறுப்பாகஸம்ஹாரத்தைப்போக்குகைக்காகவும் பரமபதத்தை விட்டுவந்து திருவவதரித்தான், ஆனபின்பு (திண்ணமித்யாதி) (நும்முடைமையுண்டேல்) இத்தால், நம்இவ்வுடைமை மறியாமலே,வாமனைகாதிகளால்அறிந்துஸ்வதந்த்ரஸ்வ ஸமர்ப்பணம் பண்ணினவர்கள் நம்மாலிப்போது உபதேசிப்ப ரன்றென்றதாயிற்று. ஸ்வீயமோக்ஷ நிலைவஸ்துக்களை ஸ்வீகரித்து வ்யவஹரித்திகோளாகில் என்று பக்ஷாந்தரமாக அருளிச்செய்தது-சிலவஸ்துக்களில் ஸ்வீயஸ்வாமிகர நமிருந்தும் ஆத்மஸமர்ப்பணம் ஸ்வாமி விரோதமென்று அதைப்பண்ணாதாரை விலக்கவே நம் பண்ணிப்போக அமைந்தது காட்டுகைக்காக. இதென்னுடைமை யென்னுமதுகிருபாதமாகக்கண்டோம், அப்போது அவ்வஸ்துவுக்குத்தான் மோக்ஷியாய் ஆத்மவஹாரம் பண்ணுகிற மோரனு மானனிறே. மாத்ரு நிஷ்டமான வித்தைஇசைந்தும் மாத்ருஸ்வமான ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை இசையாத ஸ்வர்களென்றபடி. (திண்ணமவனடி சேர்த்துய்மினோ) மெநமப்ய மிரஹ்மமாக ஆத்மீயஸ்வரூப விஷயங்களையும், ஆத்மாவோடே மோக்ஷிகேந ஸமர்ப்பித்து ஸ்வாதந்த்ர்யாஹாரத்தையும் அவன்திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தவராய் உஜ்ஜீவியுங்கோள், மாமேவ ரக்ஷயா உபாய ஸமர்ப்பணாநந்தரம் ஆத்மவஹாரம் அடி யற்றதாகையால் இவனுடைய ஸமஸ்தவ்யவஹாரங்களிலெல்லாம் 'ஸமஸ்தாபராதம் ஸஹஸ்வ' உத்யாதிகளில் படியே ஸமஸ்த ஸ்வகல்யாணமங்கமாகையாலே ஸ்ரீராமாயணோக்த மாதஸ்யபத்ரவ்ய ங்களில் ஆத்மீயஸ்வ வ்யவஹாரமும் ததீயஸ்வ வ்யவஹாரமாய்விடும், மாஸீயாத ஸமர்ப்பணவிரோதானல்

மூ— எண்ணவேண்டா நும்மதாதுமவனன்றிமற்றில்லையே॥௧௦॥
ஆதுமில்லை மற்றவனி லென்றதுவே துணிந்து

ஆ— உங்களுக்காக [illegible] நீங்களும் அவனுக்கே [illegible], இதிலொரு [illegible] மில்லையென்கிறார். ௧௦

(ஆதுமில்லை) [illegible]ங்களெல்லாம் அவனுக்கே [illegible]மென்று துணிந்திருந்தசடகோபன்

இ— [illegible] உ[illegible]க்குத் தாத்பர்யம் (உங்களுக்காக [illegible] படுகிறவையும் நீங்களு [illegible]) எண்ணவேண்டா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இதிவி[illegible]பால்.) * * * *

நிகமனம்

[illegible]த்திற்குத் தாத்பர்யம் ([illegible]பால்)[illegible]. * * * *

இ—ம— சேரப்பண்ணுங்கோள் - [illegible]ங்கோளென்றபடி. நும்மது-[illegible]ங்களான, ஆதும் - [illegible]மும், அவனன்றி - அவனல்லாது, மற்றில்லை - வேறொன்றில்லை, [illegible] அவனுக்கே [illegible]யிருப்பதொழிய [illegible]யிருப்ப தொன்றில்லையென்றபடி. எண்ணவேண்டா - [illegible]க்கவேண்டாம், இதிலொரு[illegible]மில்லையென்றபடி. ௧௦

௧௧ * அவனில-அந்த [illegible]னிலகாட்டில், மற்று - வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று - ஒன்றுமில்லையென்று, நம்முடைய [illegible]ங்களெல்லாம் [illegible] அவனுக்கே [illegible]தங்களல்லது [illegible]யிருப்பதொன்று மில்லையென்றென்றபடி. அதுவே-அந்த[illegible]த்தையே துணிந்து - [illegible]த்து.

ஒ— [illegible] — [illegible], [illegible], எண்ணவேண்டா - [illegible]; நும்மதாதுமவனன்றிமற்றில்லை - [illegible], [illegible]. ௧௦

௧௧ * (ஆதுமி[illegible]) அவனில் மற்றுதயில்லை யென்றதுவே துணிந்து - [illegible],

ப— [illegible]மேயாய் உ[illegible]மான ஞானமே மிகவும் [illegible]மென்றபடி. [illegible]களுடைய [illegible]த்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி திண்ணமாகவவனடி சேர்த்தென்றருளிச்செய்தார். இன்றளவும்சில [illegible] எண்ணப்பட்டதே, இனி வி[illegible]த்துஇதெல்லாம் அவனதாகில் அப்படியே செய்கிறோமென்ன, இனி அப்படிஎண்ணவேண்டா வென்கிறார் (எண்ணவேண்டா வி[illegible]) இதுதான் அவனதோ நம்மதோஎன்று விசாரிக்கவேண்டா, உங்களதானதும் நீங்களும் அவனையொழிய வேறு [illegible]மாயிருப்பதில்லை. உங்களோடு உங்களுடைமையோடு உரியதனெல்லாம் அவனுக்கே [illegible], [illegible]. [[illegible]] ௧௦

நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழியை [illegible]ப்பார் எனக்குப் [illegible]ரென்கிறார் (ஆதுமி[illegible]) அவனையொழிய வேறு [illegible]கள் இல்லையென்று [illegible]த்து.

மூ— தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன।
தீதிலாத வொண்டமிழ்க ளிவை யாயிரத் துளிப்பத்து।
மோதவல்லபிராக்க ணம்மையாளுடையார்கள்பண்டே ॥கக॥
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— தாதுசேர் தோட்கண்ணனைச் சொன்ன [illegible] இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்ல [illegible] நமக்குப்பண்டே [illegible]. கக

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஈ— தாதுசேர் - [illegible], தாது - [illegible] தோள்கண்ணனை - [illegible] ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்ன - [illegible], தீதிலாத - [illegible]. தீது - [illegible], [illegible] ரஹிதமானவென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதான, [illegible] வென்றபடி. தமிழ்கள் - [illegible]. இவைஆயிரத்துள் - இந்தபாட்டுக்க ளாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும் - இந்த பத்துப் பாட்டையும் ஓதவல்ல - [illegible] பண்ணவல்லவர்களான, பிராக்கள் - உபகாரகரானவர்கள், "[illegible]" என்னுமாப்போலே தமக்குபகாரக ரென்றபடி. பண்டே - இதை ஓதுகிறதற்குமுன்னமே, [illegible] வந்த காலம் துடங்கி யென்றபடி. நம்மை யாளுடையார்கள் - நம்மைத் [illegible] [illegible]வுடையவர்கள். நமக்கு [illegible]ரென்றபடி. அல்லேனென்னாதே பால் குடிக்கவேணுமென்று [illegible]வைத் தாய் கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி. கக

[illegible] ஸ்ரீ[illegible] நம:.

ஒ— தாதுசேர் தோள்கண்ணனை - [illegible], குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - [illegible]. தீதிலாத ஒண்டமிழ்க ளிவையாயிரத்துள் - [illegible], இப்பத்தோதவல்லபிராக்கள்- [illegible] உபகாரகா:, நம்மைபண்டே ஆளுடையார்கள் - [illegible]. கக

ஸ்ரீ[illegible] நம:

ப— (தாதித்யாதி) கெவபரப [illegible] யுடைய [illegible]யுடையவனாகை யாலே [illegible] ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, [illegible] ஆழ்வார்அருளிச்செய்த. (தீதிலாதவித்யாதி) [illegible] தோஷரஹிதமாயொள்ளியதான [illegible] [illegible]த்தில்அவனுடைய [illegible]மானஇத்திருவாய் மொழியை [illegible]க்க வல்ல உபகாரகரான வர்கள். இதை [illegible]க்கவே தீவழியைத் தவிர்ந்து நல்வழி போகத்துடங்கின வர்கள். இதற்குமேல்படஇவர்க் குபகாரமில்லையிறே. (பண்டேநம்மை யாளுடையார்கள்.) இத்திருவாய் மொழியை[illegible]ப்பதான [illegible] பண்ணினகாலமே துடங்கிஅடியோங்களை யாளாகவுடைய வர்கள்.அடியேங்களுக்கு[illegible]ரென்றபடி. '[illegible]'என்று துடங்கி அவனுவதேசித் தாப்போலே யாயிற்றிது. கக

ஸ்ரீ[illegible] யதிராஜ[illegible] நம:.

ஸ்ரீ[illegible] நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவலி:

(கொண்டபெண்டிர்)

* க்ருத்ஸ்நத்ராணக்லுப்த்யா ஸ்வாஶ்வாஸஜநநாத் ஸௌஹ்ருத் நாமதாயஸம்பத்
ஜாதஸ்வாதந்த்ர்யஸாரி * கிஶோர பாராஶம்ஸ்ய தாயாம் தயாளோ: ।
ஸந்தாநாக்ருஷ்ணாஸ்த்ர வாத்ஸல்ய தீவ்ர நிர்வாஹாய: ஸாக்ஷாந்தைர்ம
ப்ரக்ஷாபரஸ்ய ஸ்யாவ ஸம்வித் ஜநித்ம காரிஸாம்ய ஸம்பத்ஸாஹோதே ॥௧௦௧॥

(க்ருத்ஸ்நத்ராணக்லுப்த்யா) எண்டிசையுங்கீழும்மேலும்முற்றவு முண்டபிரான் - ப்ரளயாபத்திலே எல்லா லோகங்களையும் திரு வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப் படுகையாலும், (ஸ்வாஶ்வாஸ ஜநநாத்) கண்ணை போன்றுலே பேழ்மாமுமெய்த வெங் கார்முகிலை - ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய திருமகளும் ஒரு திரு ச்சாத்தாலே ஸர்வ ஸாதுக்களையும் ரக்ஷித்து 'ஸம்ஸ்தஸ்ஸர்வலோக' என்றிருந்த ஸுக்ரீவ ருக்கு 'அபயம் ஸர்வபூதேப்ய:' என்கிறபடியே ஸ்வ விஶ்வாஸத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (ஸௌஹ்ருத் நாமதாயஸம்பத் ஜாதஸ்வ ஜாத்யஶ்ரமம் ஸாரி கிஶோர பாராஶம்ஸ்ய தாயாம் தயாளோ:) அருள்கொள செய்கை அசோர்மக்க வடமதுரைப் பிறந்தாற்கருள்கொளா யுப்பிலல்லால் - ஸ்வாதந்த்ர்யகடாக்ஷஸ்வா நிர்வாஹாபாகத் தன் பரமக்ருபையாலே வட மதுரையிலே க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரிக்கை யாலும், மேலின் பாட்டுக்கள்தோறும் 'வட மதுரைப்பிறந்தவன் வண் புகழே சரணென்றுய்ய' 'அதிர்கொள்செய்கை யசோர் மக்க வட மதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூதூர் வட மதுரைப்பிறந்தவன் வண் புகழே சொல்லியுய்ய' 'பெற்றத்தாயன் வட மதுரைப் பிறந்தான்' 'வாழ்துணையா வடமதுரைப பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக் கொள் மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப பிறந்தான்' என்று விரோதி நிரஸநார்த்தமாக வட மதுரையிலே வந்தவதரித்தருளினதையே ப்ரஶம்ஸிக்கையாலே இவற்றாலே தானே ஸர்வ ஸாதுக்களுக்கும் ஸம்ரக்ஷகனென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸகல ஜநங்களுக்கும் ஸர்வ ரக்ஷகனான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாலொழிய 'ஸ்வர்க்கமோ ஸ்வர்க்கமோ ஸகல லோக ப்ரஸாதோ மோக்ஷமோ' என்னும்படி இருக்கிற ஸம்ஸாரி சேதநனுக்கு வேறு ஸஹாயமும் ரக்ஷகமு மில்லை யென்று உபதேஶிக்கை ஸம்பத்தை 'கொண்டபெண்டிர்' என்கிற ப்ரபந்தத்திலே காரிஸூநு அருளிச் செய்தருளினரென்கிறார். * * * * * * ௧௦௧

['க்ருத்ஸ்நத்ராணக்லுப்த்யா' என்று ஒன்பதிணுயிரத்தில் பாடம். 'கிஶோர பாராஶம்ஸ்ய தாயாம்' என்று இவர் பாடம். திருமதுரைக்கு கிஶோரவாடி என்றும்திருநாமம் உண்டாயிருந்ததிறே. திருவவதாரத்திற்குப் ப்ரயோஜநம் ஸாது பரித்ராணாதி த்ரயமுமாயிருக்கச் செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக் குமாப்போலே இங்கும் 'அசோர்மக்க' விஶேஷியாலே சொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் தாத்பர்யம் கொள்ளுகை யாகிறது. "ஜாதஸ்ய - பிறந்தவன், ஜநநோ தான், 'ஸம்ஸாரி'யென்று பிறக்கையாலும், ஸந்தேஹ ஜாதஸ்ய - மூதூர்பிறந்தவன்-கம்ஸ நாஶம் ஸம்பத்தில் வந்து பிறக்கையாலும், ஸௌஹ்ருத் நாமதாய ஜாதஸ்ய - அசோர் மக்க, ஶத்ருநாஶத்துக்காகப் பிறந்தருளுகையாலும, உத்தரஸ்யாம் ஸாரி ஜாதஸ்ய - வடமதுரை, ஸப்தமோக்ஷதாயக க்ஷேத்ரங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும், கிஶோர பாராஶம்ஸ்ய தாயாம் ஜாதஸ்ய, திருமதுரையே மோக்ஷமான இடத்தில் பிறந்தருளுகையாலும், தயாளோ: - வாழ் துணையா, நிர்ஹேதுகமான தன் க்ருபையாலே அவதரிக்கையாலும், ஸந்தாந: - பெற்றத்தாயன்- உத்தரம் பண்ணின ஶோகமேபோலே பரியுமவனுகையாலே ப்ரதாந ஸந்தாநமாகையாலும், க்ருஷ்ணஸ்ய - கண்ணன். ஸத்வாஶ்ரிதநையாலும்" என்று பொருள்கொள்ள வடுக்குமென்று நம்முடைய பூர்வர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதற்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (பண்டைநாளாலே) இப்படி எம்பெருமானுடைய உறவுடைமையை யநுஸந்தித்து, 'இவ்வுறவுடையனானவனோடே கலந்து பரிமாறவேணு' மென்று ஆதராயித்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்புக்கு, அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாமாந்யகடாக்ஷமல்லது வேறொரு விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக் காணாமையாலே சாலவின்னாதாராய், என்னை உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலே வைத்தருளவேணும், திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திருந்தென்னெதிரே வந்தருளவேணும்' என்றிப்புடைகளிலே தம்முடைய ஆதராதிஶயங்களையுடைய அபேக்ஷிக்கிறார்.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இருந்துஙவியந்திலேபெற்ற ஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு விச்சேதமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே ஶேஷத்வகாஷ்டாபந்தராய், அந்த ப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே கோண்டபெண்டிரிலே ஸம்ஸாரவைராக்யம்பண்ணி இப்படி உத்தரோத்தரம் ஸஞ்சாரிருக்கிற ஆழ்வார் விஶ்லேஷதஶையிலேபோலே இத் திருவாய்மொழியிலே 'கண்களால்நோக்காய்' என்றும், 'நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும், இப்புடைகளிலே அலற்றுகை அஸம்பதமன்றோவென்ன அருளிச் (இப்படி உதாஹரிபால்) உறவுடைமை - ஸாந்நித்யமுடையவனாயிருக்கை. கலந்து பரிமாறவேணுமென்றது ஸாக்ஷாத் போகநாநாவாதிகளான பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி வ்யாவரிக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த் திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸாந்நித்யத்தை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி ஆவா இப்போது பிறந்ததென்று கருத்து. ஆஶ்ரிதவத்ஸலனென்றறிந்தாலிப்படி செய்தாலல்லது பரித்திருக்க முடியாதிறே. இங்கு ஸாமாந்ய கடாக்ஷமாவது ஆஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும் அவதாரணமாக ஆநாவாதிகளின்றிக்கே ஆதராகாரம் செய்தருளுகை. விஶேஷகடாக்ஷமாவது - தாம் அபேக்ஷித்தபடியே ஆநாவாதிகளெல்லாம் செய்தருளுகை. சாலவென்றது மிகவுமென்றபடி. இன்னாதாராய் என்றது நிவிண்ணராயென்றபடி. ஆதராதிஶயங்களையுடையவென்றது - ஆதராதிஶயங்களெல்லாவற்றையு மென்றபடி. ❋

ஒ— ஏவம் ப்ரஸங்காதேஶிகே ஸமவஸ்தாரண ஸாரூப்யண வ்ருத்திரிக்த ஸஹ்யா ந்ருஸாத்மாநம் 'ஶ்ரக்ஷ்மீ ஸம்பந்நமந்த்ர திதயாணி தயா ஸ்வதேநத்ருஶயோமாக ஸ்நிதந்ரதேஹ வேஶ்மநிதேத்ர ஸ்வஸ்ருவ ஸாணாஸ்ஸ்ரம ஜெம்ரவதாஸ்து! தாக்ஷ்ய்ப்ரம்ஸஸ்வாயிரம்ஸ்ராமிமண நிரஸநா தேவநாஷ்ட்ரவதா தேஹ நபுஷ்டோபூராஸ்நைவக்ஸா ஸம்விரக்ய தநயோ ஸாயவஶ்லேதநவராவக" உதங்ஙதுஸீதர திருப்புளிங்குடி ஸஞ்ஜநிவ்ருதேஶமேய ஸமவதி ஶக்ஷீஸம்பந்நாதிக ஆநந்நாய விரக்ய தநயக ஸ்லேஷீவு நமகெநாநத்தி.

ப— ஸ்ராஸ்வியை அநுஸவித்தார் கீழ்த்திருவாய்மொழியில், ஸ்ராஸ்விஷயத்தை யாசைப்பட் டபேக்ஷிக்கிறார் பண்டைநாளில். கீழ் அருளிச்செய்தபடியே அவனே நிரவாயிகஸந்நிவானபின்புஸந்நிக்ருதம் பண்ணாதிருக்க வொண்ணாதிறே. இப்படி ஸாந்நித்யமான அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருப்புளிங்குடியிலே எல்லாபரிமாற்றத்தையும் ஆசைப்பட்டு இவர்சென்று கிட்டினவிடத்தில் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்குதல் ஏனென்னுதல் ஒருவார்த்தை சொல்லுதல்செய்யக்கண்டிலர், அத்தால் மிகவும்அவஸன்னரானார், அதவனுளனாகத் திருமிறே, அதுக்கு மேலுமொன்றுண்டாயிற்று. 'திருமேனியலசும்படி ஸகாரவமாகக் கண்வளராநின்றான், என்வருகிறதோ' என்றொரு பயமோடிற்று. கீழே ஆராவமுதிலே 'என்னுதியுமைத் தீர்க்கிறில' னென்றின்னாதானார். இங்கே 'என்னுதியும் தன்னுதியும் தீர்க்கிறில' னென்றின்னாதாகிறார். ஆக, 'கொடியார்மாடக் கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் முடியாதின்றே' யென்றதுவே தலையெடுத்துப்

மூ— பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாட்டிருவருளுங் । கொண்டு

ஆ— பிராட்டி வாத்ஸல்யமாகையாலே பண்டேயுன்னாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டநாம்

முதற்பாட்டு.

இ— நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாயிருந்தாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் ப்ரணயத்தாலும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்றது ஶ்ரமவத்ஸ்லைக்கும்கூட ஸுதந்த்ரஸங்கல்பமென்று காட்டுகிறார் (பிராட்டியிஷ்டாதிபால்) பிராட்டிக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாமையாலும் ஏகாந்த்யப்ரயுக்த ஸாயுஜ்யாதிஶயத்தாலும் வேதநர்பக்கல் ஶுநாஶேபஸுக்கவசோகரத்திலே,

இ—ஶ— தண்டிரை - தெளிந்த திரைகளையுடைத்தான, திரை - தரங்கம். தெண்-திரையென்கிற விடத்தில் ணகாரரூபம் தகாரரூபம் டகாராதேஶ: விஶேஷதரங்கஸம்ருத்தியான வென்றபடி, திருமேனியின் ஸௌகுமார்யத்துக் கநுகுணமாக ஜலஸம்ருத்தியை யுடையதான வென்றபடி, பொருனல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, தாம்ரபர்ணியோடு சேர்ந்ததான வென்றபடி. தண்பணை - குளிர்ந்தநீர்நிலங்களாலே, பணை - நீர்நிலம். சூழ்ந்த - வேஷ்டிதமான, திருப்புளிங்குடி - திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, கிடந்தானே - கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, விபவிஷயநகரத்தேறு ஸர்வரக்ஷகத்வத்தாலே நீ நிராவாயிக ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யத்தாலேயிறே என் வாஸஸ்தானத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி யுன்னழகை யெனக்குக் காட்டிற்று, அப்படியே இன்னமும் நான் அபேக்ஷிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்று கருத்து. நின்திருவருளும் - நித்யஸித்தமான வுன்னுடைய க்ருபையையும், பங்கயத்தாள்திருவருளும் - பத்மவாஸினியினுடையகருபையையும், உன்னுடையக்ருபைக்கும்நிதானமானபெரியபிராட்டியார்க்ருபையையுமென்றபடி. உன் வல்லபையினுடைய க்ருபைக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோ வென்று கருத்து, பண்டைநாளாலே கொண்டு - ப்ராசீநகாலத்திலே பெற்று, பண்டை - ப்ராசீநம்,

ஓ— ௧௯ (பண்டைநாளாலேஇதி) தண்திரைபொருனல் - ஸ்வச்சதரங்க தாம்ரபர்ணீபார்ஶ்வ: தண்பணை, சூழ்ந்த - ஶீதல கேதாரஸ்வ வ்ருதே, திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே - திருப்புளிங்குடி திவ்யதேஶ ஶாயின், நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் பண்டைநாளாலேகொண்டு - ஸ்வீயதிவ்யதயாயாஶ்ச

ப— பெரிய சாற்றுமையோடே "என்னுடைய ஆர்த்தியெல்லாம் தீரும்படி திருக்கண்களாலே குளிர நோக்கியருளவேணும், தலைமேலே திருவடிகளை வைத்தருளவேணும், தேவரும்பிராட்டிமாரும்கூடஎழுந்தருளியிருக்குமிருப்பை எனக்குக் காட்டியருளவேணும், ஸஹபன்பெற்றபேற்றில் எனக்குக் குறையவொண்ணாது, யத்ரகர்ஷோவஸ்த்ர வஸதி ஸர்வஸாக்ஷீ, நவரஹிதோர்ஜுநபூர்வகம்தேஶஸேவஜந்தா:" என்னும்படியான இருப்பிறே அவனுக்குக் காட்டிக்கொடுத்தது, என்னைக்கண்ட காட்சியிலேவிஸ்ர்தனாய் என்முன்னே காலடி யுலாவியருளவேணும், ஆநந்தபரவஶனத்தால் பிறக்கும் ஸூக்திகம்காணவேணும், ஒரு வார்த்தையருளிச்செய்யவேணுமென்றிங்ஙனேதம்முடைய மநோரதங்களையெல்லாம்விண்ணப்பம்செய்து இவற்றை இப்போதே பெறவேணுமென்று ஸாதிக்கிறார்.

இப்படி கொண்டபெண்டிரில் நவஶேஷக ப்ரதிவாக்ய நிராவாயிக ஸௌஹார்தவ மொழி நிராவாயிக வதாந்யத்தை யநுஸந்தித்தார், பண்டைநாளில் ஸம்பவமேவிஹிதஷடகத்தை யநுஸந்திக்கிறார் எம்பெருமானுடைய நிராவாயிக ஸௌஹார்த்தத்திற்குறுப்பாக. தத்ரத்ரம் " ஶக்தீஸம்பந்த ஸைந்ரா+ஸவோஸ"இதி.

இதில் முதற்பாட்டில் ஶக்தீஸம்பந்த ஸைந்ர ப்ராமேயவிஹிதஷயனன்றோ நீ, அநந்யமதிகரான அடியோங்களைக்குறித்து ஒரு வார்த்தையருளிச்செய்து விடாய்கெடும்படி குளிர்நோக்கியருளவேணுமென்கிறார். (பண்டைநாளாலே யித்யாதி) ஶ்ருத்யுக்த ஶேஷாவதாரக்ஷவிஷயக விஶேஷகடாக்ஷ ப்ரஸாதகாரணவ ஸம்பந்தகாரணமேயிடுத்து உன்னுடைய தயாரூப கடாக்ஷத்தையும் வத்ஸலையான பெரிய பிராட்டியாருடைய தயாரூபகடாக்ஷத்தையும் (கொண்டு)ஸம்பாவித்துடையோமாய்கொண்டென்றபடி.

மூ— நின்கோயில் சீய்த்துப் பல் படிகாற்குடிகுடிவழி வந்தாட்
செய்யுந் | தொண்டரோர்க் கருளிச் சோதிவாய் திறந்து

ஆ— ஸர்வவித கைங்கர்ய நிரதருமாய் என்றுங் குடியாக வடிமைசெய்து வர்த்திக்கிற வடியோங்களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து

இ— அவனுடையகடாக்ஷம் ப்ரயோஜனவிஷயமாய் 'தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே கிமிஹாஸ்த்யலப்யம்' என்கிறபடியே தத்ஸாதநமாய் ... நஅவனுடையகடாக்ஷம் ஸகல ஸாதநமாயிருக்குமென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியினுபக்ரமமான முதற்பாட்டில் பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதரென்கையாலே கிருபாதீந உபாயமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் இத் திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. நின்கோயில் சீய்த்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வவிதகைங்கர்ய) மோக்ஷம் ஸூக்ஷ்மம். * * * * *

இ—ஶ— நாளாலே என்று ஸம்ப்ரதாய தாதீயா, முன்புகெடுநாளே தொடங்கியென்றபடி. நெடுநாள் க்ருபைபண்ணி ஸம்ஸாரத்திலே கைவிடலாமோ பிரானே! என்றுகருத்து. நின்கோயில் - உன்னுடைய திவ்யாயதநத்திலே, சீய்த்து-ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யம்பண்ணி, சீய்க்கை-ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம். உசிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணி யென்றபடி. பல்படிகால் - பஹுப்ரகாரமாக ஸந்தாநபரம்பரையாக வென்றபடி. குடிகுடி - குடிகுடியாக, புத்ரபௌத்ர ஸஹிதமாக வென்றபடி. வழிவந்து - சாஸ்த்ரமார்க்கத்திலேவந்து, சாஸ்த்ரோக்தமார்க்கமும் தப்பாதபடி தந்நிஷ்டராய் என்றபடி. ஆட்செய்யும் - அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரேர்க்கு-சேஷபூதரான வெங்களுக்கு, தம்ம ஸம்பந்திகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அது தொடங்கி உனக்கே குடிகளாகையாலே க்ருதக்ருத்யர்களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி-க்ருபைபண்ணி, சோதிவாய்திறந்து-உஜ்ஜ்வலமான திருப்பவளம்

ஒ— பத்ரம்யா திவ்யோபாயாஸ்து விஷயமாவம் விரோதப்ராப்த்யா, நின்கோயில்சீய்த்து - ஸ்வீயமந்திரே ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யம் க்ருத்வா, பல்படிகால் - பஹுவிதேஷு ப்ராதுர்பாவகாலேஷு, குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந் தொண்டரோர்க்கு - க்ரமாகதகைங்கர்யகாரிணாம் தாஸாநாமஸ்மாகம், அருளி-க்ருபாம்க்ருத்வா, சோதிவாய்திறந்து - உஜ்ஜ்வலோஷ்டம்விவ்ருத்ய,

ப— ஸர்வஜ்ஞம் 'ஸுக்ஷீணவபு ரநஸூஹ'தி.(நின்கோயில்)நீயுகந்தருளினதிவ்யதேசத்தில்,(சீய்த்து),ஸம்மார்ஜநாதிரூபமான உசிதகைங்கர்யத்தைப்பண்ணி, (பல்படிகால்)பலப்ரகாரமானப்ராதுர்பாவங்கள்தோறும். நீங்களிருவருங்கடாக்ஷிக்கப்புக்கவன்று தொடங்கி வந்ததன்றோவென்றபடி. (குடிகுடி)ஸபரிகரராய்புத்ரபௌத்ராதி பர்யந்தமாக, (வழிவந்து) சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிறமுறை தப்பாதபடிவந்து, (ஆட்செய்யுந் தொண்டரோர்க்கருளி) அடிமைசெய்கிற அடியோங்கள் பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, நீங்களிருவருமெதிர்சூழல்புக்கு நெடுநாள்பட்ட க்லேசத்தின் ஸமுன்றோ நாங்களிப்படி அடிமைசெய்கிற அடியோங்களானது, நெடுநாள் க்ருஷிபண்ணிப் ஸம்ஸாரத்திலே கைவிடவோ ! இங்ஙேநின்திருவருள்என்றதுகொண்டே ஶ்ரீதேவ்யப்ரயோக்த வாத்ஸல்யத்தாலே திருவருளுக்கும் போனதுகொண்டு விசேஷமான பங்கயத்தாள் திருவருளைப்ரயோஜகமாக நம் பண்ணவேண்டாதிருக்க அதுக்குத்தான ஸகலப்ரயோஜகமாக நம் பிராட்டியினுடைய உபாயபாவத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யென்றெம் பெருமானு ராச்சானுக்கருளிச்செய்தாரென்று நம் மாசார்யர்கள் உபதேசித்துப் போருவர்கள். அந்த்யா ஸகலோபநிஷத்ஸாரமும் வருமிறே. அத வைத்ய 'ஶ்ரேயோ நஹ்யரவிந்த லோசந மந: காந்தாப்ரஸாதாத்ருதே' என்றருளிச்செய்தார். (சோதிவாயிதழ்ச்சி) உஜ்ஜ்வலமான திருப்பவளத்தைத் திறந்து - ஸாங்கவாக்யம்பண்ணி, பூவலருமாப்போலே யாயிற்று வாய்திறந்து வஜனத்தியருளிச் செய்யும்போது திருமுகத்தில் பிறக்கும்செவ்வி. 'ஸ்மிதே ஶோபிதவக்த்ரத்தி' என்றுவாதைத்து யனவிலேயாயிற்று அகாஅான ஸம்பவித்தது. தத்காலத்தில் திருமுகத்தில் செவ்வியும் உத்ஸாஹமாயிருக்கிறதாயிற் றிவருக்கும்.

மூ—ன்றாமரைக்கண்களால்நோக்காய்! தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணைசூழ்ந்ததிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே!— குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து நின்தீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்து

ஆ— உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய், தெளிந்ததிரையையுடைய திருப்பொருநலோடுகூடின அழகிய நீர்நிலஞ்சூழ்ந்ததிருப்புளிங் குடியிலேவந்துகண்வளர்ந்தருளினவனே! யென்றநுஸந்திக்கிறார். க
(குடிக்கிடந்து) வத்ஸரபர்யந்தம் பொருந்தாய்க்கொண்டு உனக்கநுரூபமான வடிமைசெய்து

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— குடிக்கிடந் தாக்கம்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸதாஸந்நிதியால்) குற்றேவல்என்கிறதை யுரைக்கிறார் (உனக்கநுரூபமிதியால்)

இ—ஶ— திறந்து, விகஸிதம்போலே ரமணீயமானதிருப்பவளத்தைத்திறந்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தென்றபடி. வார்த்தை அருளிச்செய்யும் போதுள்ள திருப்பவளத்தி னழகைக் காணவேணுமென்று கருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென் றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன் தாமரைக் கண்களால்-உன்னுடைய தாமரைப்போலே ஆதாம்ரவிஶாலஶீதளங்களான உன்னுடைய விலோசநங்களாலே, நோக்காய் - கடாக்ஷித்தருளவேணும். க

உ. கொடிக்கொள் - கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற, கொடி - த்வஜம், த்வஜங்களையுடைத்தான வென்றபடி. பொன்மதின் - கநகமய ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, இதுபுளிங்குடிக்குவிஶேஷணம். குளிர்வயல்சோலை - குளிர்ந்த வயல்களையும் உத்யாநங்களையும் உடைத்தான, திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே - திருப்புளிங்குடியென்னுந் திவ்யதேஶத்திலே ஆஶ்ரிதர்களுக்காக கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். குடிகிடந்து - குடியிலேகிடந்து, வம்ஶபரம்பரையைத் தப்பாதே நின்றவென்றபடி. ஆக்கம்செய்து - அபிவ்ருத்தியைப்பண்ணி, ஆக்கம் - வ்ருத்தி. அந்த வம்ஶக்ரமாநுகுணமாக அநேகவிதமான கைங்கர்யங்களைப் பண்ணியென்றபடி, தீர்த்த நின்அடிமையென்று அந்வயிப்பது. தீர்த்த-தீர்க்கமான, வாவதமானவென்றபடி. தன்னுடையஸ்வரூபத்தாலே உதாரமான ஸௌந்தர்யமான வென்றபடி. நின் அடிமை - உன்னுடைய கைங்கர்யங்களிலே, குற்றேவல்செய்து - அநுரூபமான

ஒ— உன் தாமரைக்கண்களால்நோக்காய் - பத்மபத்ராயதாக்ஷ நயநாப்யாம் அவலோகய. க
உ. (குடிக்கிடந்திதி) கொடிக்கொள்பொன் மதிள்சூழ்-த்வஜாலங்க்ருத ஸ்வர்ண ப்ராகாரவேஷ்டிதே, குளிர்வயல்சோலை - ஶீதளக்ஷேத்ரோத்யாநயுக்தே, திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே - திருப்புளிங்குடி திவ்யதேஶஶாயிந், குடிக்கிடந்து-வம்ஶக்ரமேண ஸ்தித்வா, ஆக்கம்செய்து-ஸம்வர்த்தநம் க்ருத்வா, தீர்த்தநின்னடிமைக்குற்றேவல்செய்து-தீர்க்கம் ஸ்வத்ஸேவாநுரூபம் ஸேவாம் க்ருத்வா,

பா— (உன்னிதி) வார்த்தையில் தோற்றுதல் நும் நோக்கிலே அநுபவிக்கும்படி குளிரநோக்கி அருளவேணும். வார்த்தையருளிச்செய்யப்புக்குவிக்கினால் குறையும் திருக்கண்களாலே தலைக்கட்டியருள வேணும். (தெண்டிரையிதி) திருமேனியின் ஸௌகுமார்யத்துக்கநுரூபமான தெளிந்த தரங்கங்களையுடைய திருத்தாம்ரபர்ணியோடே சேர்ந்த அழகியகுளிர்ந்தநீர் நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே, பண்டைநாளாலே இத்யாதி சோதிவாய் திறந்துன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காயித்யந்வய:, க

இரண்டாம்பாட்டில், பரிவையெல்லாம் மறந்து கொண்டருளினது கொண்டு ஸர்வஸேவ்யமான உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறார். (குடிக்கிடந்தித்யாதி) (குடிக்கிடந்து) குடிக்கிடாக வசித்து ஐக்ஷ்வாகவம்ஶத்தில மூத்தோரிருக்க இளையோர் முடிசூடக் கடவாரில்லை யென்றாரிறே ஸ்ரீபரதாழ்வான், அவ்வளவில் நின்றானே; (ஆக்கம்செய்து) அக்குடியில் பண்டில்லாத நன்மைகளையுண்டாக்கி, ஆற்றுமையும் கண்ணும் கண்ணீருமாய் ஜடையும் புனைந்து வல்கலையுமுடுத்திருந்தா னல்லையிறே முன்பிலிவனொழிய. 'வம்ஶக்ரமஸ்ய ஜ்யேஷ்ட ஸாதனம் ப்ரதீக்ஷதே' என்றும் 'ஜடிலம்சீரவஸநம்' என்றும் 'நலிதே ராஜவத்ரம் தம்காஷாயம்பராயணம் | பரிவோதகவ்யவஸ்திவனராமெவ யாதுவத்தும்' என்றும் 'வஸிஷ்டவசிஷ்ட்வேவ ஜடம் ஶிரஸா பாதிதேவோ' என்றும் 'ஶிரஸாபாதுக' என்றும் இப்புடைகளிலேயிறே ஸ்ரீபரதாழ்வான்படி பேசிற்று. அப்படியே (நின்தீர்த்தவடிமைக் குற்றேவல்செய்து) உன்னுடையஸ்வரூபத்தாலே உதாரமான ஸௌந்தர்யத்தில் நசையறுக்க வல்ல வடிமை

மூ— ன்பொன் । னடிக்கடவாதே வழிவருகின்ற வடியரோர்க்கருளி நீயொருநாட் । படிக்களவாக நிமிர்த்தநின்பாத பங்கயமே தலைக்கணியாய் । கொடிக்கொள் பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயற் சோலைத் திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே ॥ உ ॥

ஆ— உன் திருவடிகளல்லதறியாதே வம்ஶபரம்பரயாவர்த்திக்கிற வடியோமுக்குக்க்ருபைபண்ணி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமான உன்பாதபங்கயமே ஒருநாள் தலைக்கணியாய்; கொடிக்கொள்பொன் மதிள்சூழ் குளிர்வயல்சோலைத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே யென்கிறார். உ

இ— உன் பொன்னடிக கடவாதே என்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (உன்திருவடிகளிதரவிஷயால்) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வாத்மஸாதாரணத்வாதியால்) தலைக்கணியாய் என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றவர் இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. * * * * * *

இ—ப— கைங்கர்யங்களைச்செய்து, உன்பொன்னடி-உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவடிகளை, கடவாதே-அதிக்ரமியாமல், உன்திருவடிகளல்லது வேறொருவ்யாஶ்ரயத்தைஅறியாதேயென்றபடி. வழிவருகின்ற-அடிமைமுறை தப்பாதே நடக்கிற, வம்ஶவம்ஶமாக ஶேஷமாய் நடக்கிறவென்றபடி. அடியரோர்க்கு-அடியரான வெங்களுக்கு, இப்படி உன்னையொழிய நாயனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி-க்ருபைபண்ணி, நீ-ஸர்வஸ்வாமியானநீ, படிக்கு-பூமிக்கு, படி-பூமி, அளவாக-ஸமானமாக, நிமிர்த்த-உஜ்ஜ்ரும்பிப்பித்த, த்ரிவிக்ரமாவஸரத்திலே பூமியெல்லாம் வ்யாப்தமாகும்படி விஸ்த்ருதமாக்கப்பட்ட வென்றபடி. ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமான வென்கை. நின்பாதபங்கயமே-உன்னுடையபாதபங்கஜத்தையே, ஒருநாள்-ஒருநாளாகிலும், த்ருஷார்த்தன் ஒருக்கால் நாக்கு நனைக்க வேணுமென்னு மாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு - என்னுடைய ஶிரஸ்ஸுக்கு, அணியாய்-அலங்காரமாக்கியருளவேணும். உ

ஒ— உன்பொன்னடிகடவாதே - த்வதீயஸ்ப்ருஹணீய சரணாம்போஜைகவிஷயா, வழிவருகின்றஅடியரோர்க்கு - ஶேஷத்வேந ப்ரதிஷ்டிதாநாம் தாஸாநாமஸ்மாகம், ஒருநாள் அருளி - ஏகஸ்மிந்திநே க்ருபாம் க்ருத்வா, படிக்களவாக நிமிர்த்த - பூமிமாநேந தயா ப்ரஸாரிதம், நின்பாதபங்கயமே-த்வத்பாதபங்கஜமேவ, தலைக்கணியாய் - ஶிரோலங்காரதயா ஸ்வீகுருஷ்வ. உ

ப— கவில க்ரமமானவடிமைகளைச்செய்து, (உன்பொன்னடிக்கடவாதே) உன்னுடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணாதே, உன்னுடைய 'ஆஜ்ஞாச்சேதீ மமத்ரோஹீ' என்கிற சீற்றத்துக்கு விஷயமாகாதே. யத்வா: உன்னுடையஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளையல்லதறியாதே, அதாவது-அநந்யப்ரயோஜநராகை. இத்தால் ஆஜ்ஞாதிலங்கனம்பண்ணாதவனுக்கே அநந்யப்ரயோஜநனான வைஷ்ணவனென்றதாயிற்று. (வழிவருகின்ற வடியரோர்க்கருளி) யதாவர்ணாஶ்ரமோசித க்ரமத்திலே அடிமைமுறைதப்பாதே போருகிறஶேஷபூதரான எங்களுக்குக் க்ருபைபண்ணி, (நீயித்யாதி) அந்த ஸ்வபாவம் ஒருநாளிலே பண்டுபின்பு வற்றுமதோ, ஹாநாஹாந நிரூபணம் பண்ணாதே எல்லார்தலையிலும்வைத்த திருவடிகளை, ஸம்ஸாரிகளைக்குஞ்சுக்கொள்ளவிஞ்சவளர்ந்ததுக்க ப்ரமாணமாகவளர்வித்த, ஸர்வஸ்வாமித்வப்ராப்தியுடைய பெருமை. உனக்கரியதொன்றுண்டாய் நான்க்லேஶப்படுகிறேனோ, இத்தனையன்றோவெனக்குச் செய்யவேண்டுவது (நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்) காடுமேடுடையுமளந்துக்கொள்வதாக பூமிக்களவுகளின ஜாதி ஸாதாரணமான உன்திருவடிகளை என் தலைக்கணவாக்கலாகாதோ, (தலைக்கணியாய்) ஶிரோபூஷணமாம்படி பண்ணவேணும், 'கோலமாமென்சென்னிக்கு' என்றிருப்பார் தலையிலேவைக்கலாகாதோ. 'கதா வா நு' என்கிறார். (கொடியித்யாதி) த்வஜங்களாலே அலங்க்ருதமாய் ஸுவர்ணமயப்ராகாரபரிவ்ருதமாய் குளிர்ந்த வயலையும் பொழிலையுமுடைத்தான திருப்புளிங்குடியிலே ஸுகஶயனம்பண்ணிக் கண்வளர்ந்தருளினவனே, என்வருகிறதோவென்கிற ஸமஸ்தஸாமக்ரீ பரிபூர்ணமானதேஶத்திலே கண்வளர்ந்தருளப்பெற்றது, இனி என்னை விஷயீகரிக்குமதுவேகுறை, அக்குறையும் தீர்த்தருளவேணும். உ

மூ— கிடந்தநாள்கிடந்தா யெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன் திருவுடம்பசையத் । துடர்
ந்தருகுற் றேவல்செய்து தொல்லடிமைவழிவருந் தொண்டரோர்க் கருளித் ।

ஆ— (கிடந்தநாள்) இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன்திருவுடம்புநோவாதோ, உன்திருவுடம்பு நோவாதே உன்னடியேனை யெனக்காக நீயொருநாள்

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— கிடந்தநாள் கிடந்தா யென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (இங்ஙனே யித்யாதியால்) பிரானேஎன்று ஸம்போதநமாக நிர்தேசித்ததினாலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானேஎன்றதும்ஸ்மாரிதம். எத்தனைகால மித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (உன்திருவுடம்பு நோவாதோஎன்று) இதற்கு எழுந்திருக்கு மித்யாதியோடே ஸம்பந்தம். த்விதீய பாதத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (உன்னடியேனித்யாதியால்) தம்முடைய அதிசயத்தையும்கூட்டி தொண்டரோர்க்கு என்றவைஅநுவாதமாயிருந்ததேயாகிலும்தாமேஸ்வரூபஸித்தியைக்கு தரென்னும்கருத்தாலே அடியேனை

இ—ம— க ௩ திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே - ஆஸ்ரிதர்களுக்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இப்படியே ஆஸ்ரிதர்க்கு மற்றுமுள்ள அபேக்ஷிதங்களைச் செய்தருளவேண்டாவோ என்று கருத்து. கிடந்தநாள் கிடந்தாய் - நீ கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட ஆஸ்ரிதர்க்காக கண்வளர்ந்தருளுகிற நாளெல்லாம் இங்ஙனே ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்திருவுடம்பு - அதிஸுகுமாரமான உன் திருமேனியானது, அசைய - அசையும்படி, அசைவு - நோவு. ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதிதமாம்படி யென்கை. எத்தனைகாலம் கிடத்தி - இன்னும் எத்தனைகாலம் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை. நீஎல்லாம் ஆஸ்ரிதர்க்காகச் செய்யுமவனாகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எனக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. துடர்ந்து - அநுஸரித்து, 'பவாந்வாநாம் ஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யஸே' என்கிறபடியே தத்தத்தவஸ்தைகளிலே 'அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி' 'தவைவாநுசரஸ்த்வஹம்' 'ஸ்ருணோமி ப்ரஸந்நஸ் பருஷநீக்ஷ்ய பவதேவசந' என்னும்போலே உன்னைப்பரிசர்யை பண்ணிக்கொண்டென்றபடி. குற்றேவல்செய்து - அந்தரங்க கைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, தொல் - அநாதியான, அடிமை - சேஷத்வத்தினுடைய, வழி - மார்க்கத்திலே, தாஸ்யமுறையிலே யென்றபடி. வரும் - வாராநின்ற, தொண்டரோர்க்கு - தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, இப்படி உனக்கேஅடிமையாகையாலே அநந்யார்ஹரான வெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் நான் அடிமைசெய்கிறேனென்று வேறாகவும் சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவனை வேறொருவர் ரக்ஷிப்பாரென்று தம்முடைய அநந்யார்ஹதையையும் வ்யக்திப்பிக்கைக்காகச் சொன்னபடி. அருளி - க்ருபைபண்ணி,

ஒ— க ௩ (கிடந்தநாளித்யாதி) திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே - திருப்புளிங்குடியிலே, கிடந்தநாள் கிடந்தாய் - ஸயநம் பண்ணியருளிச் சமயத்திலே, எத்தனைகாலம் கிடத்தி - எத்தனைகாலம் ஸயநம் பண்ணுவாய், துடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து - அந்தரங்க கைங்கர்யம் பண்ணி, தொல் அடிமை வழிவரும் தொண்டரோர்க்கு - அநாதி சேஷத்வமார்க்க ப்ரவிஷ்டராக தாஸரானவர்களுக்கு, அருளி -

ப— மூன்றாம்பாட்டில், வடிவழகையுடைய திருவுடம்பசைய ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளாதே அடியோமுக்காகப் பிராட்டியும் தேவரீரு மெழுந்தருளவேணு மென்கிறார். (கிடந்தநாளித்யாதி) கிடையழகுகாண வாசைப்பட்டவருக்காகக் கிடந்தநாள்துடங்கிஒருபடிப்படக்கிடந்தாய். 'கிடந்ததோர்க்கிடக்கை' என்றிறே ஈடுபட்டார்கள். (எத்தனைகாலமித்யாதி) ஸுகுமாரமான உன் திருமேனிஅலசும்படி இன்னுமெத்தனைகாலங் கண்வளர்ந்தருளக் கடவை. இனி ஒருவன்வந்து 'கிடந்தவாறெழுந்திருந்துபேசு' என்னுமளவும் கிடக்கவேணுமோ. எல்லா வஸ்துக்களும் 'ஸத்தம்' என்றேதிருவுள்ளம்பற்றி கடாக்ஷிக்கையே பார்க்குமித்தனையோ, உன்னையும் பார்க்கவேண்டாவோ, (துடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து) பெருமாள்தமக்கு அபிஷேகம் ப்ரஸ்தாவித்தவன்றைக்கே யிருந்தபோதும் இவ்வடிமையைக் கொண்டருளவேணும் என்று அவ்வவகாலத்தோதும் 'ஸர்வம்' என்று வடிம்பிட்டு [ப்ரார்த்தித்து] அடிமை செய்தாப்போலேநாமேஉன்னை அநுவர்த்தம்பண்ணிச்சென்று கைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, (தொல்லடிமையித்யாதி) ஸஹஜ சேஷத்வ

மூ — தடங்கொடாமரைக்கண் விழித்துநீயெழுந்துன்றாமரைமங்கை
யுநீயு மிடங்கொண் மூவுலகுந்தொழ விருந்தருளாய் திருப்பு
ளிங்குடிக்கிடந்தானே ॥௮॥ புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கை

ஆ — தாமரைத்தடம் மலர்ந்தாப்போலே திருக்கண்களைவிழித்து எழுந்திருந்து உன் தாமரைமங்கையும் நீயும் இந்த லோகமெல்லாம் வாழும்படி இருந்தருளாயென்கிறார். ௮

(புளிங்குடி) உன்னுடைய காருண்யத்தினாலே எனக்காகப்புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கை

இ — எனக்கென் றவனகவு நமாக நிர்தேசித்தது. யதா:கீழ்ப்பாட்டுக்களில்போலே இப்பாட்டில்குடியை நிர்தேசியாமையாலே தொண்டரோர்க்கென்றது ஸார்வத்ரிகமாவ தென்று கருத்தாகவுமாம். லேசம் ஸேஷம். தாமரைமங்கையும் நீயும் ஐச்வர்யத்தாலே, கீழ்ப்பாட்டிலே உன் திருவடிகளைத் தலைக்கணியாயென்றவர் இப்பாட்டிலே பிராட்டியும் நீயுமிருந்தருளுமழகைக்காணவேணுமென்கிறாரென் றுவஜூதிலைவிசேஷம். **

ஈ — ஶ — தடங்கொள்-தடாகத்தைக் ஸ்வஜாதீயத்துக்கொண்டிருக்கிற, தடம்-தடாகம். கொள்ளுகை - ஸ்வீகரிக்கை-அதிஶயமான வென்றபடி. தாமரைக்கண்-தாமரைப்புஷ்பங்கள்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களை, விழித்து, அவ்வழகுகளையெல்லாம்நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி, ஸிம்ஹாஸநஸ்தனாகி, எழுந்து-ஶேஷபர்யங்கத்தில் நின்றும் உத்திதனாய், உன் தாமரைமங்கையும் நீயும்-உனக்கநுரூபை யிவளுமாகி ஸ்வரூபானுரூபையான பிராட்டியும் நீயுமாக, மங்கை-பகவதி. கீழே 'நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளு' மென்றிருவருக்கும்ஸம்பந்த வேஷணாஉபாயத்வம்சொல்லிற்று. இங்கிருவருக்கும் ப்ராப்யத்வம்சொல்லுகிறது. இடங்கொள் - இடத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விஸ்தீர்ணமான வென்றபடி. மூவுலகும் - த்ரிலோக மும், தத்ரத்யஜநங்களெல்லாருமென்றபடி. தொழ - உங்களை ஸேவித்து வாழும்படி, இருந்தருளாய் - 'தம்வெற்றுவணஸம்பாஶபேவிஷ்ணுஸமஸ்தம்' என்கிறபடியேஸிம்ஹாஸநகையாகஇருந்தருளவேணும். ௮

௮ * புளிங்குடிக்கிடந்து - எனக்காகத் திருப்புளிங்குடியிலேகண்வளர்ந்தருளி, வரகுணமங்கை.

ஒ — ஸ்வாமிந், தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்து-லெவலாவ்யஸ்வீகந்யநேத்ரம், திருவுடம்பசைய நீயெழுந்து - ஸீவ்ருஹாயஶயநாதுத்தாய, தாமரைமங்கையும்நீயும்-பத்மயாஸஹ, இடங்கொள் மூவுலகும் தொழ - விஸ்தாரயந்தி ஜகத் ஸேவ்யமாநே, இருந்து அருளாய் - உபவிஶ்யஸ்வாமிந் த்ருஶ்யஸ்வ. ௮

௮ * (புளிங்குடியித்தி) புளிங்குடிக்கிடந்து- திருப்புளிங்குடியிலே ஶயிதவா, வரகுணமங்கை.

ப — விபபீ' என்கிறபடியே ஸநாதிஸித்தஶேஷிகனாய் நித்யநிருத்த ஸ்வாமிநி அடிமைமுறை தப்பாமேபோருகிற ஸநந்யமதிகளான வெங்களுக்குக்ருபைபண்ணி.இப்படி மூன்றுபாட்டிலும்அருளிச்செய்தது ஸ்வார்த்தத்துக்காகவன்று, ஒருவர்க்கேயா யிருப்பாரை வேறு முகம்பார்ப்பாரில்லையென்று தம் முடைய அநந்யமதித்வம் தோற்றுகைக்காக வத்தனை. (தொண்டரோர்க்கு) அநந்யார்ஹரான அடியோங்களுக்கு. (தடங்கொள்தாமரை) ஶ்ரீராமாயணஶ்லோகத்ரயாதிகளாலே அதிஶ்லாக்யமான கண்போலுள்ள திருக்கண்களாலே. வநாந்தம் 'வநேந்த்ருஸ்யோமா'ஷிதி. குளிர நோக்கி. (நீஎழுந்து) 'சீரியசிங்காதனத்திருந்து' என்கிறபடியே நீ எழுந்திருக்குமழகு காணவேணும். முன் 'பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்' டென்று பிராட்டியினுடைய உபாயபாவம் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இங்கு உபேயத்வமவளுக்குமென்கை தோற்றுகைக்காக உன்தாமரைமங்கையும் நீயுமென்கிறார். இருவருமானசேர்த்தியிலேயிறே யடிமைசெய்வது. (இடங்கொள் மூவுலகித்யாதி) இடமுடைத்தான ஸகலலோகங்களிலுள்ளாரும் வந்தடிமைசெய்யும்படி. (திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே) சாய்ந்தருளினபோதை யழகைக்காட்டி யருளினாய், இருந்தருளும்போதை அழகைக்காட்டியருளவேணும். ஸாக்ஷாத்தனையின்பு எல்லாம்செய்தருளவேண்டாவோ. ௮

நாலாம்பாட்டில், உன்னுடைய தத்தஸ்தாநங்களில் ஸ்தித்யாதிவ்ருத்தங்களெல்லாம்நமக்காகப்பண்ணினவைகளிறே யென்று நெஞ்சுக்குள்ளே நின்றுபோகாதே எல்லாருமுன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்வாதங்கண்டு விஸ்மயப்படும்படி மேலுமுன் னபேக்ஷிதம் செய்தருளவேணு மென்கிறார். (புளிங்குடியித்யாதி) திருப்புளிங்குடியிலே 'கிடந்ததோர்கிடக்கை'என்கிறகிடையழகைக்காட்டியும்வரகுணமங்கையில்'பிரானிருந்

மூ— யிருந்துவைகுந்தத்துணின்று தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதேயென்னையாள் வாயெனக்கருளி நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்பநாங்கள்கூத்தாடி நின்றார்ப்பப்

ஆ— யிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று தெளிந்தவென் சிந்தையகங்கழியாதே யென்னை யடிமைகொண்டருளினாப்போலே, இன்னமும் உன்னுடைய ஸௌகுமார்யத்தினாலே சோதிவாய்திறந்து தாமரைக்கண்களாலே நோக்கித் திருவடிகளையென் தலையிலே வைத்தருளிப் பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி ‘ஆழ்வார் ஸௌகுமார்ய்த்தைச் செய்தருளினு’ என்று இந்த கல்யாணகுணத்தைக்கண்டு லோகமெல்லாம் விஸ்மயப்பட நாங்கள் கூத்தாடி நின்றுகளாரப்பட

நாலாம்பாட்டு.

இ— ஸம்ஸாரத்தில் விரோதிகளுக்கு ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸௌலப்யத்தைக்காக இது ப்ரஸ்தாவமென்கிறார் (அருளினாப்போலே யென்று) எனக்கருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இன்னமும் இத்யாதியால்) நளிர்ந்த சீரென்கிறதற்கு ஸௌந்தர்யாதிகுணமாகத் தாத்பர்யம் (சோதிவாய் இத்யாதி குணத்தையென்னு மளவாலே) உலகம் மூன்றுடன் வியப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (லோகமித்யாதியால்)

இ—மா— இருந்துவரகுணமங்கை என்கிற திவ்யதேசத்திலே திவ்யஸந்நிதி செய்தருளி, வைகுந்தத்துள் நின்று - ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றருளி, தெளிந்த-நான் ஸநத்குமாரென்றதலாந்த கண்கள் சிவந்திலே ஸௌந்தர்யத்தைக்கண்டு தேறினவனுடைய, என் சிந்தையகம் - என்னுடைய ஹ்ருதயாந்த ப்ரதேசத்தை, சிந்தை - ஹ்ருதயம், அகம் - உள், கழியாதே - விட்டுப்போகாதே, என்னை யாள்வாய் - என்னை அடிமைகொண்டருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். எனக்கருளி - இப்படிபோலே இன்னமும் எனக்காக க்ருபைபண்ணி, நளிர்ந்த - ஸீதளமான, ஸந்தாநத்தால் ஹ்ருதயம் குளிரும்படியான என்றபடி. சீர் - உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, என்பக்கல் உனக்குள்ள ஔதார்யாதி குணங்களை யென்றபடி, உலகம் மூன்று - லோகத்ரயமும், விஸ்மயத்தோடு விஸ்மயத்தோடு வாசிபற எல்லாருமென்றபடி. உடன் - கூட, ஸகலருமென்றபடி. வியப்ப - விஸ்மயப்படும்படியாக, நாங்கள் - உன் நடையழகைக்காண ஆசைப்படுகிற நாங்கள், கூத்தாடி - நீ நடந்தெழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்ட ஸந்தோஷப்ரகர்ஷத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணி, நின்று - ஸ்திரமாய், கவிஞனுமாயென்றபடி. ஆர்ப்ப - ஆரவாரம் பண்ணும்படியாக, இதுக்குவாராயென்கிறதோடே ஸம்பந்தம்.

ஒ— இருந்துவரகுணமங்கையாம்ரேஷதிவ்யதேசே உபவிஸ்ய, வைகுந்தத்துள்நின்று-ஸ்ரீவைகுண்டாக்யே திவ்யதேசே ஸ்தித்வா, தெளிந்தவென்சிந்தை யகங்கழியாதே என்னையாள்வாய் - [illegible] மாம் தாஸீக்ருதவாந், எனக்கருளி - மயி க்ருபாம் க்ருத்வா, நளிர்ந்தசீர் - ஸீதலாந் கல்யாணகுணாந், உலகம் மூன்றுடன் வியப்ப - லோகத்ரயே ஸர்வே விஸ்மயம் ப்ராப்நுவந்தி, கல்யாணகுணாநுபவேந விஸ்மயேந ஸந்தீதிபாவ:, நாங்கள் கூத்தாடி நின்றார்ப்ப-ஸஹர்ஷாந் ந்ருத்தம் க்ருத்வா

ப— நடைகாட்டுவீர்’என்கிற இருப்பழகைக்காட்டியும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ‘நிலையாரநின்று’என்றுநிலையழகைக்காட்டியுமன்றோ என்னைப் புகுராகிறத்திற்று.இதெல்லாம் நமக்காகப் பண்ணினவையென்று(தெளிந்தவென்சிந்தை அகம்கழியாதே) நெஞ்சுக்குள்ளே நின்றுபோகாதே. யதா : ஸம்பந்தமென்றகலாதபடி கண்கள் சிவந்திலே என் ஹ்ருதயத்தைத் தெளிவித்தும் அத்தைக்கைவிடாதே நிரந்தரவாஸம்பண்ணி (என்னையாள்வாய்) ஸம்பந்தமென்றகலவுமொட்டாதே பிரிவாற்றாமையால் முடியவுமொட்டாதே குணஜ்ஞானத்தாலே தரிப்பித்துக் கொடுபோந்தாய். (எனக்கருளி) புறம்புபோகாதபடி வளைத்து நீயும் ஜீவநமிடாவிட்டால் என்னை தரிக்கும்படி. என்னிடத்தில் க்ருபைபண்ணி. (நளிர்ந்த இத்யாதி) உன்ஸீதளஸீலாதிகுணங்களை விலக்ஷணரோடு அவிலக்ஷணரோடு வாசியற உலகத்திலுள்ளவெல்லாருமேககண்டராய்க்கொண்டு இதொரு ‘ஆஸ்சர்யம் வக்ஷ்வாதமே என்று விஸ்மயப்படும்படியாகவும், ஸநத்குமாரப்ரயோஜநார்கள் விஸ்மயப்படுமளவன்றிக்கே ஸந்தோஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரம ந்ருத்தம்பண்ணிநின்றுகொண்டாடலும்பண்ணும்

மூ— பனிக்குநீர்முகிலின்பவளம்போற்கனிவாய் சிவப்பநீ காண
வாராயே ॥௪॥ பவளம்போற் கனிவாய்சிவப்பநீ காணவந்து

ஆ— நிரமழகிதான ஜேவத்திலேயுண்டான பவளம்போலே அழகியதிருப்பவளத்தில் சிவப்போடே காணலாம்படி நீ வரவேணுமென்கிறார். ௪

இ— காணலாம்படியித்யாதியாலேகீழ்ப்பாட்டிலேதிவ்யாவயவங்களைக்காணவேணுமென்றவரிப்பாட்டிலே 'க்ஷணே தம் ஹாஸம்' என்னும்படியான நடையழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை.*

இ—மூ— பனிக்குநீர்-ஸ்படிகம்போலே ஸுநிர்மலஜலத்தை யுடைத்தான, பனிக்கு-ஸ்படிகம். ஸுநிர்மலஜலத்தைப் வாநம்பண்ணி அத்தாலே ஸ்யாமவர்ணமான வென்றபடி. முகிலின் - ஜேவத்தினுடைய, பவளம்போல்-ப்ரவாளம்போலே, ஸந்த்யாராகத்தில் ஸந்த்யாராகஸம்பந்தமான ஜேவாஸ்ரயமாயிருந்து ஜேவத்தின் பஹிர்ப்ரதேசத்திலே படர்ந்ததொரு நவவித்ருமம்போலே யென்றபடி. கனிவாய்-கனிந்தவாயானது, ஸுஸ்நிக்தமான உன்னுடைய திவ்யாதரமான தென்றபடி. சிவக்க - சிவக்கும்படி, எங்களுடைய ஸஹஸ்ரங்களைக்கண்டு ஸபரிஹாஸமாகையாலே மிகவும் ரக்தவர்ணம்தோற்றும்படி யென்கை. காண - நாங்கள் காணும்படி, நீ வாராய்-நீநடந்துவந்தருளவேணும்.

௩*நன்பவளவென்று ஸந்துயிப்பது, ஸாவயங்களான வித்ருமங்களினுடைய, படர்க்கீழ்-தூறுகளின் கீழே, படர் - தூறு, சங்கு - ஸங்கங்களானவை, உறை - வதிக்கும்படியான, பொருநல் - தாம்ரவர்ணியையுடைத்தான, நீயிருக்கிற ஊரில் சங்குகள் எல்லாம் பவளக்கொடிகளைச்சேர்ந்து ஸுகிப்பதிற்க, நான் உன்னுடைய திவ்யாதரமாகிற ப்ரவாளத்தைக் காணவும் பெறுதொழியலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் - திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, கவளமாகளிற்றின்-கவளம்ருவியான ஹேமஜத்தினுடைய, களிறு-ஜஜம். கவளமாகளிறென்றுஜேஹவேதைவஸங்களுக்கும். கவளம்ருவஸநசீல மென்கையாலே இதற்குமுன் ஒருகாலத்திலும் க்லேசமறியாதே நித்யஸுகிதமான வென்றபடி. இடர் - துக்கமானது, திவ்யவஷ்டு ஸஹஸ்ர ப்ராஹ வீணையாலுண்டான துக்கமான தென்றபடி. கெட - நிவ்ருத்தமாகைக்காக, தடத்து - தடாகத்திலே; தடம் - தடாகம். அந்தயானையானது அகப்பட்டுக்கிடக்கிற ஷடதடாகத்திலே யென்றபடி. இதுக்கு ஊர்ந்தானே என்கிறதோடே ஸந்துயம். காய்சின - காயாநிற்கிற கோவத்தையுடையனை, சினம் - க்ரோதம், ஸத்ருவிஷயே ஜாதக்ரோதனை வென்றபடி. பறவை - பக்ஷியை, ஸ்ரீவேநதேயனை யென்றபடி. ஊர்ந்தானே - நடத்தினவனே, 'ஸபகாரஸதஸ்ரவ்யஹதிஸரவிதம் தாக்ஷ்யஸ்கந்தவஸம்' என்கிறபடியே அவன் வேகம்போராதென்று தள்ளிநடத்திக்கொண்டு வந்தவனேஎன்றபடி. ஸம்போதநம். பவளம்போல்-ப்ரவாளம்போலே ஸுவர்ணமான, கனி - ஸ்நிக்தமான, வாய் - திவ்யாதரமானது, சிவப்ப-சிவக்கும்படி, என்னைக்காணப் பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே ஸவிகாரவர்ணமாம்படியென்கை. நீ - நிரவதிகவைலக்ஷண்யவானநீ, காண - நான் கண்ணாலே காணும்படியாக, வந்து - என்முன்னே எழுந்தருளி,

ஒ— ஸ்ரயதாராத்வம், பனிக்குநீர்முகிலின்பவளம்போல்-ஸ்படிகஸத்ருஸஜலாட்ய ஜேவஜேஷ்வாவிர்ப்ரவாளவத்,கனிவாய் சிவப்ப - ஸ்நிக்தாதரகோஸ்தயா ஸாவஸேநே, நீ காணவாராயே-ஈக்ஷணாய நாகஸ்ரங்கம் ருபாலீ த்யாஸம்ஸ. ௪

ஐ* (பவளம்போலிதி) பவளம்போல்கனிவாய்சிவப்ப காணநீவந்து - ப்ரவாளஸத்ருஸஸ்நிக்தாதர

ப— படியாகவும். (பனிக்குநீர்) தெளிந்தநீர்நிறைந்த காளஜேவத்திலேபவளக்கொடிபோலேயிருந்துள்ள கோவைப்பழத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்குமதான திருவதரமானது சிவந்து தோன்றும்படி நீஎன்னெதிரே நடந்துவந்தருள அப்போதை உன்னழகு காணவேணும். வசுவபுஜஸுரஹி ப்ரபயெணாஹம் (ஸுந்யாஸ்தேஜ) ஜேஷ்டிஸஜேஷு ஸுதுஷ்க ஹுணா'தீதி. [ஜே - ஸகீயா:, ஹக்ஷா:, தேஷாம் ஸ்ருஷ் ஹாரிகயா திதூ்ஹ:] ௪

ஐந்தாம்பாட்டில், ஸ்ரீமஜேஷ்டாழ்வானுக்குவந்து தோற்றினப்போலேஎனக்குவந்துதோற்றியருள வேணுமென்கிறார். (பவளமித்யாதி) ஸுதிரஸ்மாகையாலே கனிபோலுள்ள திருவதரமானது கொழுந்தண்டமான பவளம்போலே சிவந்து தோன்றும்படி நான்காண நீவந்தவனுநின்ற உன்னுடைய பல்லாகிற

மூ— நின் பன்னிலாமுத்தந் தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்றிருக்கண்டாமரை தயங்க நின்றருளாய்! பவளநன்படர்க்கீழ்ச் சங்குறைபொருநல்தண் டிருப்புளிங்குடிக் கிடந்தாய்!கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத் தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே!௫

ஆ— (பவளம்போல்) வருமிடத்தில் ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்காகப் பெரிய திருவடிமேலேறி வந்தருளினாப்போலே கனிவாய்சிவப்ப ஸ்மிதம்பண்ணுகைக்கு நின்பன்னிலாமுத்தம் தவழ்கதிர் முறுவல்செய்து நின் திருக்கண்டாமரை தயங்கநின்றருளவேணுமென்கிறார். ௫

ஐந்தாம்பாட்டு

இ— அபேக்ஷிதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரரக்ஷணம்போலே) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில்நான்காணும்படி வரவேணுமென்றது ஆபத்ஸகனாகைக்காக வந்தருளினாப்போலே வாராதே உன்னுடைய திருவுள்ளத்தாலே காணும்படி வரவேணுமென்றபடி. ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரிப் பாட்டிலேயென்று ஸங்கதியாகவுமாம். * * *

இ—ப— நின்பல்-உன்னுடைய தந்தங்களாகிற, லகாரவாசகங்களென்றே வகாரார்த்தம்:.நிலாமுத்தம் ஜ்யோத்ஸ்நாமயமான முக்தாபலங்களுடைய, விலக்ஷணமான காந்திகளான முத்துக்களுடையவென்றபடி. கதிர்தவழ்ந்து கடுமிப்பது, கதிர்-கிரணங்களானவை, தவழ்-உள்ளடங்காமல் வெளியிலே தவழும்படியாக, ஸ்மிதம் விவக்ஷிதமாகையாலே காந்திப்ரஸரணமும் ஸ்மிதமென்கைக்காக ஓடும்படியென்றதே தவழும்படியென்றது. முறுவல்செய்து - ஸ்மிதம்செய்தருளி, நின் திருக்கண்டாமரை - உன்னுடையஸ்ரீரூபதாரவிந்தங்கள், கண்டாமரையென்கிறவிடத்தில் லகாரத்ரயஸ்தகாரவ்யத்யாஸம். தயங்க - ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே தாமோதரங்களாக, தயங்குகை - தாமோதரமாகை நின்றருளாய் - காலடி நடந்துவந்தருளின நீ ஸந்நிதிமத்தாலே நடக்கவும்மாட்டாதே நின்றருளி என்முன்னே நின்றருளவேணும். ௭

ஓ— பொருணீர்த் தீர்த்தமே பஹுமதம், நின்பல் நிலாமுத்தம் - உன்னுடைய தந்தங்களென்னும் வைஞ்ஞா முக்தாஸ்ரேணிகள், தவழ்கதிர் முறுவல்செய்து-ப்ரஸ்ருமரஸ்மிதம் ப்ரஸ்ரவா, நன்படர் பவளகிழ்ச் சங்குறை பொருநல்-ஸுஸ்நிக்த ப்ரவாளதளதலே பொருதஸஞ்சரத்த தாம்ரபர்ணீதீரே, திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தாய் - திருப்புளிங்குடிதிவ்யதேசே ஶயித, கவளமாகளிற்றின் இடர்கெட - கவலதருணஸ்ய கஜேந்த்ரஸ்ய துக்கநிவ்ருத்தயே, தடத்து - தடாகே, காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே - விரோதிவிஷய கோபாவேசவத் பக்ஷிஸார்வபௌமவாஹந, நின்திருக்கண் தாமரைதயங்க - த்வதீய ஸ்ரீநயநாரவிந்தயோ ஸ்புரணே ஸதி, நின்று அருளாய் - வர்த்திதும் அர்ஹஸி. ௫

ப— நிலாவையுடைய முத்துநிரையானது கதிருள்ளடங்காதே புறம்பேதவழும்படி (முறுவல்செய்து) ஸ்மிதத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு(நின்னிதழ்)முந்தநகைவந்து பின்னை அதுவும்மாட்டாதே ஸ்வஸ்தானத்தில் நின்றும் நிலையுள்ள உன்னுடைய திருக்கண்களாகிறகமலங்கள். (தயங்க)அதற்கு மேலே அதிவிஷயமான அசைவாலேயிப்பெற்று விளங்கும்படி ப்ரீதிதோன்ற நின்றருளாய், 'ஸாக்ஷாத்கார:' என்று ஒன்றுக்கும் விக்ருதனாகாதே ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்பர்ஶத்தாலே அகவாயில் வந்த்தோற்ற விக்ருதனாய் நீ ஸ்மிதம்பண்ணி உன் திருக்கண்களும் ஸ்மிதபர்யந்தமாய் நிற்கும்படியைக் காணவேணுமென்றபடி. (பவளவிதழ்) நல்ல பவளத்தூற்றின்கீழே சங்குகள் நிர்ப்பயமாக வர்த்திக்கிற திருப்பொருநலையுடைய ஸ்ரீஹரமான திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே. இப்படி அவ்வூரில் திர்யக்ஜாதிகளும் நிர்பயராய் வர்த்திக்கக் காணும்படி காணாமல்வந்த விடர்பட்டிருக்கிறதென். (கவளமாவிதழ்) ஸதா கவளங்கொண்டிருப்பதான பெரிய யானையினுடைய. இத்தால்இதற்குமுன்புஇடர்பட்டறியாததென்றதாயிற்று. இடரானது துக்கமானது நசிக்கும்படி. 'ஆனையின்துயர' மென்று நெஞ்சுளுக்கும்படியிறே பட்டது. (தடத்து) அந்தப்பொய்கைக்கரையிலே ப்ரதிகூலத்தைக்காயும் சினத்தையுடைய பெரியதிருவடியை அவன் வேகம்போராமை அவனை ப்ரேரித்துக்கொண்டுவந்து தோன்றினவனே. அவ்வானையின் தசையிட்டாய் என்தசை. அதுக்குத் தோற்றினாப்போலே என்முன்னேவந்து தோற்றியருளவேணும். ஸாக்ஷாத் 'ஸ்ரீகஜேந்த்ரவத' தென்தி. ௫

மூ— காய்சினப் பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல |
மாசின மாலி மாலிமானென்றங்கவர்படக்க னன்றுமுன்னின்ற |

ஆ— (காய்சினப்பறவையூர்ந்து) உம்முடைய இந்த ஶௌர்யங்களுக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ. ஸஹஸா முடியுமோவென்னில்;

ஆறும்பாட்டு.

இ— அவன்களுக்கு நிர்வாஹகனென்னும் ப்ரதிபாலே அவனுடைய ஸௌஹார்த்த ப்ராமாண்யங்களான ஸௌலப்யாதிகுணங்களைப் பெறவேண்டுமென்றபேக்ஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே இப்பாட்டிலே அவனுடைய ஶௌர்யவீர்யத்தை அனுபவிக்கை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன அவர் (உம்முடைய விரோதிகளால) முடியுமோ என்றது உம் ஶௌர்யங்கள் நிறைவேறுமோ என்றபடி.

இ—ஶ— கூ * காய்சின - காயாநிற்கிறசினத்தைஉடையவையான, சினம், க்ரோதம். ஆஶ்ரிதவிரோதி விஷயத்தில் கவிழாநிற்கிற க்ரோதத்தை உடையவையான வென்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டு - ப்ரஸித்தமான ஆயுதங்களை, தண்டு - கதை. ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, எம்மிடர் - எங்களுடைய ஆபத்தை, கடிவானே - நிரஸிக்கக்கடவனை, எம்மென்றது ஸாத்விகஸமூஹம். என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நிரஸிக்கக்கடவனை வென்று வ்யாக்யானம். இது புள்ளினடியா வென்கிறதற்கு விஶேஷணம். பொன்மலையின் - கனககிரியினுடைய, மீமிசை - மேலேஇருந்ததான, கார்முகில்போல - காளமேகம்போல, காய்சின - ஶத்ருக்களைக் காயாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவனான, பறவை - பக்ஷியை, கருடனை யென்றபடி. ஊர்ந்து - நடத்திக்கொண்டு, இதற்குக்கனன்று என்கிறதோடே அந்வயம். மாசின - மஹாக்ரோதனான, மாலிமான்மாலியென்றவர்என்றநுவதிப்பது. மாலி ஸுமாலி என்கிறவர்கள், மான் - மஹான், மஹானான மாலி என்றது ஸுமாலியென்றபடி. இது மால்யவானுக்கும் உபலக்ஷணம். மாலி ஸுமாலி மால்யவானென்று ப்ரஸித்தர்களான அந்த ராக்ஷஸர்களென்றபடி. அங்கு - அந்த யுத்தபூமியிலே, பட - படும்படி, பராஜிதராம்படி யென்கை. படுகை - நஶிக்கை. ஆனாலும் நஶித்தவன் மாலி ஒருவனேயொழிய மற்றை யிருவரும் அப்போது நஶித்தவரல்லாமையாலே பட என்றது ஸாமாந்ய பராஜயபரம். கனன்று - ப்ரகோபித்தனாய், கனறுகை - ப்ரகோபிக்கை. முன்னின்ற - அவர்கள் முன்னேநின்றருளினவனான, முன்னின்ற நிலையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தைக்கண்டவளவிலே ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நடுங்கிஓடினார்களென்றுகருத்தாலே

ஒ— கூ * (காய்சினவிதி) பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல - கனகபர்வதோபரி வர்த்தமான காளமேகஸத்ருஶதயா, காய்சினப்பறவையூர்ந்து - க்ரூரகோபயுக்தம் கருடம் ஸம்வாஹ்ய, காய்சின வாழி சங்கு வாள் வில் தண்டேந்தி - விரோதிவிஷயே காடக்ரோதயுக்த ப்ரஸித்த ஆயுதானி தாரயன், மாசினமாலி மான்மாலிஎன்றவர் - மஹாக்ரோதயுக்தான் மாலிஸுமாலிப்ரப்ருதீன் ராக்ஷஸான், மஹாமாலி ஸுமாலிநாமதேயான் அங்குபட - தஸ்மின் யுத்தே நாஶாய, கனன்றுமுன் நின்ற - க்ரோதயுக்ததயா அக்ரதஃஸ்தித,

ப— ஆறும்பாட்டில், உம்முடைய அபேக்ஷிதங்கள் செய்யவொண்ணாதபடி ப்ரதிபந்தகங்கள் ப்ரபலமன்றோவென்னில்; ராக்ஷஸப்ரபுக்களான மாலி ஸுமாலி மால்யவான் இவர்களை நிரஸித்தஉனக்கு அவர்களிலும்வலிதோஎன்னுடைய ப்ரதிபந்தகமென்கிறார். (காய்சினவிரோதி) ப்ரதிபக்ஷத்தில் உனக்குக் கண்ணேறிலும் அத்தைக் கண்ணழியச்செய்யும் பெரியதிருவடியை நடத்திக்கொண்டபொழுது மஹா மேருஶிகராரூட காளமேகம்போலிருந்தவனாய், ஸமஸ்த ராக்ஷஸஸைந்ய ஸம்ஹாரகனான நிரஸநஸக்தி. அப்படி இப்போ தாம்காண்கைக்காக இவ்வுக்தி. (மாசின) பெரிய சினத்தையுடையவனாய்க்கொண்டுவந்த (மாலி) மாலி. (மாலிமான்) மஹானான மாலி - ஸுமாலியென்றபடி. மால்யவான் மிக் குற்றப்ராயன். (என்றவரங்குபட) அவர்கள் யுத்தபூமியிலே முடியும்படியாக. (கனன்றுமுன்நின்ற) சீறி, அவர்கள்முன்னேநின்ற. இதைக்கண்டிட்டு ஶத்ருக்கள் முடியும்படியன்றிறே வீரமிருப்பது.

மூ— காய்சினவேந்தே கதிர்முடியானே கலிவயற் றிருப்புளிங்குடியாய் । காய்
சினவாழி சங்கு வாள் வில் தண்டேந்தி யெம்மிடர் கடிவானே ॥ ௬ ॥
எம்மிடர்கடிந்திங் கென்னையாள்வானே யிமையவர்தமக்கு மாங்கனையாய் ।

ஆ— என்னுடைய அநிஷ்ட ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்குகைக்காகவன்றோ ஸூர்யசந்த்ர ஸமாந ஜ்வலிதமான திவ்யாயுதங்களையேந்தியருளியிருக்கிறது, ஆனபின்பு பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலக் காய்சினப்பறவையூர்ந்து ஸேவிக்கும் ஸேவிப்போர்க்கு ப்ரஸாத நிரஸநம்பண்ணியருளினாப் போலே இந்த ப்ரதிபந்தகத்தையும் நீயேபோக்கி என்னுடைய அநிஷ்டத்தையும் முடித்தருள வேணுமென்கிறார். ௬

(எம்மிடர்) உத்க்ருஷ்டாபகர்ஷ விசாரமின்றியே ஸர்வாதாரக்களுக்கும் நீயல்லதுவேறு ரக்ஷக ருமுளரோ

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடையவிரோதிபால் ப்ரதிபந்தகத்தில் ஸர்வேச்வரத்வம் ஸமாப்தம்) (பண்ணிஅருளினாப்போலேஉத்தரார்த்தியால்) முடித்தருளவேணும் - நிறைவேற்றியருளவேணும் **

ஏழாம்பாட்டு.

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உத்தரார்த்தியால்)

இ—ஸ—முன்னின்றவென்றது. காய்சின- 'காலாக்நிஸத்ருசஃக்ரோதே' என்கிறபடியே க்ருத்தவிரோதி களைப்ப்ரதவிபாகிக்கிறக்ரோதத்தையுடையவனான, வேந்தே-ஸ்வாமியான, வேந்தன்-ஸ்வாமீ. கதிர்முடியானே - கிரணமாலியான கிரீடத்தை உடையவனான, கதிர்-கிரணம், ப்ரதிவக்ஷநிரஸநஸஜ்ஜ வீர ஸ்ரீயாலே ஸாஜ்ஜயோநத்திவ்யகிரீடமாலியானவென்றபடி. கலிவயல் - ஸஸ்யஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வயல்களை யுடைத்தான, கலியென்றுஸம்ருத்தி. திருப்புளிங்குடியாய்-திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்குமவனே, திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கித்துக்கொள்வது. ௬

௬ எம்மிடர் - எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிக து:கங்களையெல்லாம், கடிந்து - நிரஸித்து, இங்கு - ஸம்ஸாரத்திற்கு அநுகூலமல்லாத உபயோகத்திலே, என்னை-அத்யந்தநிக்ருஷ்டனானவென்னை, ஆள்வானே - அடிமைகொண்டு ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இமையவர்தமக்கும்-அநிமிஷர்க்கும், நிக்ருஷ்டனான எனக்குமாத்ரமன்றியேஉத்க்ருஷ்டரானப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்குமென்றபடி, ஆங்கனையாய்-அங்ஙனேயா

ஒ— காய்சினவேந்தே-விரோதிவிஷயகோபஸஹகாரஸ்வாமிந், கதிர்முடியானே-உஜ்ஜ்வலகிரீடயுக், கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய்-ஸம்ருத்தக்ஷேத்ரயுக்த திருப்புளிங்குடிவாஸிந், எம்மிடர்கடிவானே-அஸ்மாகம் து:கநிவர்த்தக, நின்றருளாய் இதிவாக்யஸேஷ:. ௬

எ* (எம்மிடர்கி) எம்மிடர்கடிந்து-அஸ்மதீயம்து:கம்நிவர்த்ய, இங்கென்னை ஆள்வானே-அத்ரைவ லோகே மாம் தாஸத்வேந ஸ்வீக்ருதவந், இமையவர்தமக்குமாங்கனையாய்-தேவாநாமபி ததைவ ரக்ஷக

ப— (காய்சினவேந்தே) காயுஞ்சினத்தையுடைய நிர்வாஹகனே. (கதிர்முடியானே) விளங்காநின்ற திரு வபிஷேகத்தையுடையவனே. நீ இக்குணநாமமுடையவனாய் ரக்ஷணத்துக்கே முடிசூடியும் நானிழக்க வோ, (கலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய்) ஸம்ருத்தமான வயலையுடைய திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளி னவனே. நீ தரிஸநுப்பத்தா னிழக்கிறேனோ. (காய்சினவித்யாதி) காயுஞ்சினத்தையுடைய திருவாழிமுத லானதிவ்யாயுதங்களையேந்தியது ஆஸ்ரிதருடைய ஆபத்தைப் போக்குகைக்காகவன்றோ. எம்மிடர்கடி வானே தயங்கநின்றருளா யென்று வாக்யஸேஷ:. ௬

ஏழாம்பாட்டில், தேவர்களோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடுவாசியற ரக்ஷகனானநீ நாங்கள்வாழும்படிகண்ணெ திரே ஒருகாலிருக்கவேணு மென்கிறார். (எம்மிடரித்யாதி) எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகஸகலது:கங்களையும் போக்கி ஸ்வஸ்வரூபாதிகளையும் அறியவொட்டாத உபயோகத்திலே என்னை அடிமைகொள்ளுகிறவனே. (இமையவர்தமக்கும்) இமையவரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் (ஆங்கனையாய்) ரக்ஷகனாய், ஸர்வ

மூ— செம்மடல் மலருந் தாமரைப் பழனத் தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்!—
நம்முடையடியர் கவ்வைகண் டுகந்து நாங்களித் துளநலங்கூர
இம்மட வுலகர் காணநீயொருநா ளிருந்திடா யெங்கள்கண் முகப்பே ||௭||

ஆ— ஆனபின்பு எனக்கு நல்லராயிருப்பார் நீ இருந்தருளு மிருப்பைக்கண்டால் படும்பாடுகண்டு நாங்கள் வாழும்படியாக இந்த லோகத்திலுள்ளவர்கள் காணும்படி யெங்கள் கண்ணெதிரே நீ யொருநாளிருந்திடா யென்கிறார். ௭

இ— ஆனபின்பு என்கிறதற்கு எங்கள் கண்ணெதிரே உத்தரவாக்யத்தோடே ஸம்பந்தம். நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உனக்கு நல்லரித்யாதியால்) உகந்து உத்தரவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நாங்கள்வாழும்படியாகவென்று) இதுக்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஐந்தாம்பாட்டில் நீ என் முன்னேவந்து நின்றருளவேணு மென்றவர் ஆறாம்பாட்டில் ப்ரஸக்தமான ஸேவையைப் பரிஹரித்து ஏழாம் இப்பாட்டிலே என்முன்னே இருந்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸௌசிதை. மூன்றாம் பாட்டுக்கு நீ ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையைத்தவிர்ந்து எழுந்திருக்கவேணு மென்கையிலே ப்ராப்தாதுபயோகமாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானமென்று கருத்து. * * * *

இ—ஸ—யிருக்கிறவனே, எனக்குப்போலே ஸர்வவிஷயங்களுமிருக்கிறவனே யென்றபடி. செம்மடல்-சிவந்தஇதழ்கள், மலரும் - விகஸியாநிற்கிற, தாமரைப்பழன - தாமரைகளையுடைத்தான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, பழனம் - நீர்நிலம், தண் - சீதளமான, ஸம்ஸார தாபஹரமானவென்றபடி. திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தாய் - திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே, நம்முடையடியர் - நம்முடையவரென்னும்படி உனக்கஸாதாரண சேஷபூதரான நித்யஸூரிகளுடைய, கவ்வைகண்டு-ஸந்தோஷஜநித கோலாஹலத்தைக்கண்டு, கவ்வை - கோலாஹலம். நாம்உகந்து - நாங்கள் ஹ்ருஷ்டராய், களித்து-உத்தேச்ய ஆநந்திகளாய், உளம் - நெஞ்சிலே, நலம் - ஸௌஹார்த்தம், கூர - வர்த்திக்கும்படியாக, இம்மட வுலகர் - இந்த அஜ்ஞானஜனங்கள், காண - தங்கள் கண்ணாலேகாணும்படி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் கண்டு க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று தம் காருண்யத்தாலே அருளிச்செய்தபடி. நீ - நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபாவ்யனாயிருக்கிற நீ, எங்கள் கண்முகப்பே - எங்களுடைய கண்முன்னே, ஒருநாளிருந்திடாய்-நித்யாவிஷயமாக ஒருநாளிருந்தருளவேணும். ௭

ஒ— ஸங்கீர, செம்மடல்மலரும் தாமரைப்பழன-ரக்தவர்ணாநி விகஸ்வராம் ஸோபாந்தாநி ஜலஸ்தாநாநி, தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்-சீதள திருப்புளிங்குடி ஸம்ஜ்ஞ திவ்யதேசசாயிந், நம்முடை அடியர்கவ்வைகண்டு - ஸ்வகீயாநாம் ஸூரீணாம் கோலாஹலம் த்ருஷ்ட்வா, நாம்களித்துகந்து - ஸ்வாநந்தஸம்பந்நாஸ்ஸந்த:, உளநலம்கூர - ஸ்வாந்தே ஹார்தே வர்த்தமாநே, இம்மட வுலகர்காண - அஜ்ஞா: ஸர்வேலோகா ஏதத்ஸாக்ஷாத்குர்வந்து, நீ ஒருநாள் - ஸக்ருதேகஸ்மிந் திநே, எங்கள் கண்முகப்பே இருந்திடாய்- ஸ்வாகம் ஸமக்ஷே ஆஸீந: தர்சய. ௭

ப— 'செந்தாமரைவதனபுரோ'ஸி. யதா : ப்ரஹ்லாதாதிகளுக்கும் அங்கப்படிநிலையாகினவனே. (செம்மடலித்யாதி) சிவந்தஇதழான மலராநின்றுள்ள தாமரைகளையுடைய நீர்நிலங்களையுடைய ஸோபமான திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே. (நம்முடை யித்யாதி)நம்முடையவரென்னும்படியான அஸாதாரண சேஷபூதருடைய. (கவ்வை) கோலாஹலத்தைக்கண் டுகந்து (நாங்களித்து) அவ்வுகப் பால் நாங்கள் ஆநந்திகளாய். (உளநலங்கூர) நெஞ்சிலே ப்ரேமமானது மேன்மேலெனமிக்குவர. (இம்மட விதயாதி) இந்த அஜ்ஞ ஜனங்கள் காணும்படி எங்கள் கண்வட்டத்தில் ஒருநாள் வந்தருளவேணும். ஸூரிகளுக்கு ஸதாதர்சநவிஷயனான நீ ஒருநாள் எங்கள் கண்ணுக்கு விஷயமாகலாகாதோ. ௭

மூ— எங்கள்கண்முகப்பே யுலகர்களெல்லா மிணையடி தொழுதெழுதிறைஞ்சித் ।
தங்களன்பாரத் தமதுசொல் வலத்தாற் றலைத்தலைச் சிறந்து பூசிப்பத் ।
திங்கள்சேர்மாடத் திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய் தேவா ।

ஆ— (எங்கள்) நீர் சொல்லிற்றெல்லாம் திருநாட்டிலே செய்கிறோமென்றோ பேசாதிருந்தருளுகிறது, அங்ஙனே செய்தருளவொண்ணாது, எங்கள்கண்ணெதிரே லௌகிகரெல்லாரும் உன் திருவடிகளிரண்டையும் நிரந்தரமாகத்தொழுது க்ருதார்த்தராய்த் தங்களுடைய ஸ்நேஹாநுரூபமாகத் தங்களுடைய ஶக்த்யநுரூபமான சொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட,

எட்டாம்பாட்டு.

இ— பரவ்யூஹத்தில் ஸவிசேஷதாஸூ மருஙர் (நீர் சொல்லுகிறதெல்லா மிதற்றாகியால்) இத்தால் இப்படி ஸௌலப்யவிசேஷமாக ஸேவித்து உத்தர மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. ஸ்நேஹாதிக்குத் தா+ர் (எங்களிதற்றாகியால்) தங்களன்பாரவென்கிறதற்குத் தா+ர் (தங்களுடைய விதற்றாகியால்) தமதுசொல்வலத்தா லென்கிறதற்குத் தா+ர் (தங்களுடைய ஶக்திதற்றாகியால்) தலைத்தலைச் சிறந்துபூசிப்பவென்கிறதற்குத் தா+ர் (மிகவுமிதற்றாகியால்)

இ—ஶ— அ௯ திங்கள்சேர்மாட-சந்த்ரனைக்கிட்டியிருக்கிற, ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, அத்யுந்நதமான ப்ராஸாதமான வென்றபடி, திருப்புளிங்குடியாய் - திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, திருவைகுந்தத்துள்ளாய் - அவ்வளவன்றிக்கே ஸூரிகளுக்காக ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யதேசத்திலு மிருந்தருளுகிறவனே, தேவா - தேவ, பரமபதத்தில்காட்டிலும் தேஜோதிசயநவனமாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. எங்கள்கண்முகப்பே - எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம் - லௌகிகரெல்லாரும், இணையடி - பரஸ்பரம் சேர்த்தியாலே அத்யந்தபோக்யங்களாம்படி அமைந்திருக்கிற வுன் திருவடிகளை, இணை - அழகும். தொழுது - ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுது-எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி ஸந்தோஷம், இறைஞ்சி - ஸ்துதித்து, உன்னைத் தங்களுக்கு ரக்ஷகனாக அத்யவஸித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு - உன்பக்கல் தங்களுக்கு ஸ்நேஹமானது, ஆர - பூர்ணமாகாநிற்க, பூர்ணமாம்படி வர்த்தியாநிற்க வென்றபடி. தமது - தங்களுடையதான, சொல்வலத்தால் - உக்திவலத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உக்திஸாமர்த்யாநுரூபமாகவென்றபடி. இதற்குப்பூசிப்பவென்கிறதோடேயந்வயம். தலைத்தலைச்சிறந்து-ஒருவர்க்கொருவர் அதிஶயித்தாய், சிறப்பு - அதிஶயம். அஹமஹமிகயா மேல்விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப - பூஜிக்க, ஆதரம் பண்ணும்படியாக வென்றபடி. இதற்கு இருந்திடா யென்கிறதோடே யந்வயம்.

ஒ— அ௯ (எங்களிதி) திங்கள்சேர்மாடத் திருப்புளிங்குடியாய் - சந்த்ரஸ்பர்ஶிப்ராஸாதாட்ய திருப்புளிங்குடிவாஸிந், திருவைகுந்தத்துள்ளாய் தேவா - ஸ்ரீவைகுண்டவாஸிந்தேவ, எங்கள் கண்முகப்பே - அஸ்மாகம் சக்ஷுஷோ: புரத:, உலகர்களெல்லாம் - லோகேஷு ஸர்வேஷு, இணையடி தொழுதெழுதிறைஞ்சி - சரணயுகம் நத்வா ஹ்ருஷ்ட்வா ஸ்துத்வா, தங்கள் அன்பார - யாவத்ஸ்நேஹம், தமதுசொல்வலத்தால் - ஸ்வஸ்வோக்திபலேந, தலைத்தலைச் சிறந்துபூசிப்ப - அஹமஹமிகயா உபயுஞ்ஜீரந் இதிவா

ப— எட்டாம்பாட்டில், பரமபதத்திலன்றோ இருப்பழகு காட்டலாவதென்ன; அவ்விருப்பைத் திருப்புளிங்குடியிலே இருந் திருந்தருளவேணு மென்கிறார். (எங்களிதற்றாகி) எங்கள் கண்முன்னே, லோகத்திலுள்ள ஸகலரும் திருவடிகளிலுண்டான சேர்த்தியழகைக்கண்டு (தொழுதெழுதிறைஞ்சி) தாளுந் தடக்கையுங்கூப்பித் திருவடிகளிலே தண்டனிட்டெழுவதாய்க்கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் ஸ்தோத்ரம் பண்ணித்து. (தங்கள்அன்பார) இந்த ஸக்திக்குரியமான ஸந்தோஷ ஸ்தோத்ரத்தாலே மேலும்ஸக்தி வர்த்தியாநிற்க. (தமதுசொல்வலத்தால்) தங்கள் உக்திபல அநுரூபமாக, (தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப) ஒருவர்க்கொருவர் மேல்விழுந்து மிகவும்கொண்டாட, (திங்களிதற்றாகி) சந்த்ரமண்டலத்தைக்கிட்டின மாடங்களையுடைய திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதனானவனே, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயெழுந்தருளினவனே. (தேவா)இப்படி ஸௌலப்யமும்மேன்மையுமேவிளங்காநிற்குமவனே

மூ — இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டெங்கள்
வீற்றிடங்கொண்டு வியன்கொண்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடியோம்
போற்றி யோவாதே கண்ணிணை குளிரப் புதுமலராகத்தைப் பருகச் |
சேற்றிளவாளை செந்நெலூடுகளுஞ்செழும்பணைத் திருப்புளிங்குடியாய் |

ஆ— இந்தலோகத்திலேஇத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டியும் நீயும்கூடஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார்.அ
(வீற்றிடங்கொண்டு, என்னுடைய கண்ணிணையானது விடாய்தீர்ந்துகுளிர உன்னுடைய செவ்
விப்பூப்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யோவாதே பருகும்படியாக

இ— இக்கண்மாஞாலத் திதனுளும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) வீற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பிராட்டியும் நீயுமென்று.) * * * * * *

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடையவித்யாதியால்) பாட்டிலே தம்ஸந்நிதி
களையும் கூட்டிக்கொண்டு அடியோங்களென்று ஸஹவசநமிருந்ததேயாகிலும் இவருக்குப் ப்ராதாந்ய
விவக்ஷயா வ்யாக்யானத்தில் என்னுடையவென்று ஏகவசநமாக நிர்தேசித்தது. புதுமலராகத்தை
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடைய செவ்வியித்யாதியால்) செவ்வி - யௌவநம். பருகும்படியாகவென்
கிறதற்கு இருந்தருளவேணு மென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசியறியமாட்டாத ஸம்
ஸாரத்திலே நாம் இருப்ப தெதற்காவென்னில்; அதில் மிகவும் ஆசையுடைய வெங்களுக்காக இருந்தருள

இ—ரு—இக்கண்மாஞாலத்து-இந்தகண்ணுடைத்தான மஹாப்ருதிவியிலே, கண் என்று இடம். மாவென்று
ஸ்ரீமஹத்வம், நல்ல இடங்களை யுடைத்தாய் நீ அவதரிக்கும்படி ஸ்ரேஷ்டமான இந்த ப்ருதிவியிலே என்றபடி.
இதனுளும்-இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், பரமபதத்தில்போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு -
திவ்யாவஸ்தைக்கு உசிதமான ஒரு திவ்யஸ்தானத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, வீற்று-வீறுபெற்று, வீறு -
உத்கர்ஷம், அதாவது: தயா ஸஹாஸீநமநந்தபோகிநீத்யாதிப்படியே பிராட்டியோடேகூட
இருந்தருளிஅத்தாலே உண்டான ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனாயென்றபடி. ஒருநாள்-ஒருநாளாகிலும்,
த்ருஷார்த்தன் ஒருக்கால் நாக்கு நனைக்கவேணு மென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய் - திவ்ய
விஸ்தையாக இருந்தருளவேணும். இடாயென்றது ஸ்வார்த்தக ப்ரயோகம். அ

கூ * செந்நெலூடு - சிவந்த நெற்பயிர்களின் மத்யத்திலே, ஊடு - மத்யம். ஏகவிம்ஶதிக்க
ளான கேதாரங்களிலேஎன்றபடி. சேறு - நித்யஜலஸம்பந்தயுள்ள கழனிகளிலே, இளவாளைகள்-
பாலமத்ஸ்யங்கள், வாளை - மத்ஸ்யம். ஸநகஸநந்தனாதியோகிகளைப்போலே நித்யயௌவனசாலிகள்
களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும் - உல்லாஸத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, உகளுகை - தலைக்குமேலெழும்
புகை. அவ்வூரில் ஜங்கமங்களெல்லாம் ஸாந்நித்யம்பெற்றுக் களியாநிற்க நானுமென் அபிமதம்
பெறவேண்டாவோ பிரானேயென்று கருத்து. செழும்பணை - அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழும்
என்று அழகியது. திருப்புளிங்குடியாய் - திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே,

ஓ— ஸம்க்ஷேப:,இங்கண்மாஞாலத்திதனுளும்-விஸ்தீர்ணப்ருதிவ்யாம் தத்ரஸ்திதே,ஒரு
நாள்-ஏகஸ்மிந்திநே,இடங்கொண்டு-ஸ்தானமேவ ஸ்வீக்ருத்ய,வீற்றிருந்திடாய்-ஸஹதேவ்யா
தயா உபவிஶ த்ருஷ்டு:. அ

கூ * (வீற்றிடமிதி) சேற்றுச்செங்கலூடுகளுமிளவாளை - பங்கமத்யே ரமமாணவால
மத்ஸ்யாஶ்ச: செழும்பணை - ஸஸ்யக்ஷேத்ர: திருப்புளிங்குடியாய் - திருப்புளிங்குடிவாஸிந்,

ப— (இங்கணித்யாதி) கண் - இடம், இந்த இட முடைத்தான ஸ்ரேஷ்ட ஸ்தலியிலே. (இதனுளும்)
இங்கேவந்து கிடையழகைக் காட்டும்படியான உன்னுடைய ஸௌந்தர்யமும் இருந்தருளின வழகைக்காண
வாசைப்பட்டவர்க்கு அதையுங்காட்ட வுறுப்பாமிறே என்று (இதனுளு) மென்கிறது. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில் நம்மையொழியச் செல்லாமையுடையாரில்லாதவிங்கேயிருந்துகாட்டலாமோ
வென்னாமல் ஸம்பந்தியுடைய நாங்கள்கண்டநுபவிக்கைக்காகஇருந்திடாயென்கிறார். (வீற்றிடங்கொண்டித்யாதி)

மூ— கூற்றமாயசுரர் குலமுதலரிந்த கொடுவினைப் படைகள்வல்லானே ௩॥

ஆ— விஸ்மயநீயமான ஸம்ஸாரத்திலே உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி ஒருகால் இருந்தருள வேணும்; ஆஸ்ரிதருடைய [illegible]வத்தைப்போக்க வல்லையாயிருந்து அவை செய்யாதொழிய [illegible] வென்கிறார். ௩

இ— [illegible] ஸம்ருத்தியை. வியன்கொள்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (விஸ்மயநீயமித்யாதியால்) வீற்றிருக்கொண்டு இருந்திடாயென்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தீத்யாதியால்) ஈற்றடிக்குத் தாத்பர்யம் (ஆஸ்ரிதருடைய இத்யாதியால்.) ௩

ஈ—ஸ— கூற்றமாய்-ம்ருத்யுவாய், கூற்றம்-ம்ருத்யு, அசுரர் குலம் - ஆஸுரவர்க்கத்தை, முதலரிந்த - [illegible] வேரோடே போக்கினவனே, நிஸ்ஸேஷமாக நசிப்பித்தவனே யென்றபடி. இது ஸர்வஸ்மர்த்தலக்ஷணம். கொடுவினை-ஆஸ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மாக்களான, வினை-கர்மம். படைகள்-ஆயுதங்களை, [illegible] வல்லானே-ஆளவல்லவனே, அதுகளை ப்ரயோகிக்கவல்லனாயிருக்கிற [illegible] ஸாமர்த்யத்தையுடையவனேயென்றபடி. அடியோம்-ஸேஷபூதரான நாங்கள், போற்றி-மங்களாசாஸநம் பண்ணி, கண்ணிணை-உன்னைக் காணவேணுமென்று விடாய்த்தவர்களுடைய நயநயுகமும், குளிர-ஸந்தாபம் போம்படியாக ஸீதலமாகும்படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறதோடே அந்வயம். புதுமலராகத்தை - அபிநவமான பூப்போலே ஸுகுமாரமாகியான உன்திருமேனியை, ஆகம்-ஸரீரம். ஓவாதே - [illegible]மாக, பருக - வாய் நம்பண்ணும்படியாக, 'ஸ்ரோத்ரநேத்ரம் பிபந்தீவ' என்கிறபடியே அதிமாத்ரமாகத் தோடே கண்களாலே பாவிக்கும்படியாக வென்றபடி. வியன்கொள் - விஸ்மயத்தைக் கொண்டிருக்கிற; வியன் - விஸ்மயம். விஸ்மயநீயமான வென்றபடி, ஸர்வத்ரவிபவனாய் நிரதிசய ஆஸ்ரயணீயனாய் இருக்கிறவுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமையாலே விஸ்மயநீயமான வென்றபடி. மாஞாலத்து - ஸர்வவ்யாபியிலே, இதனுளும் - இதுக்குள்ளேயும், இந்த திருப்புளிங்குடியிலேயு மென்றபடி. அவ்விருப்பில் [illegible]ல்லாத விடத்திலுமென்று அப்யாஹாரம். இடங்கொண்டு - திவ்யஸ்தானத்தை ஸ்வீகரித்து, வீற்று - வீறுபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம். உன்னுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றும்படியென்கை, இருந்திடாய் - நீ இருந்தருளவேணும். ௩

ஒ— கூற்றமாய்அசுரர்குலமுதல் அரிந்த-ம்ருத்யுவாய் ஆஸுரவர்க்கத்தை நிரஸித்து. கொடுவினைப் படைகள்வல்லானே-[illegible], அடியோம்போற்றியோவாதே-[illegible] மங்களாஸாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு, கண்ணிணைகுளிர-ஸ்ரோத்ரநேத்ரம் [illegible], புதுமலர் ஆகத்தைப்பருக-அபிநவமான [illegible] ஸ்ரோத்ரநேத்ரம் பிபந்தீவ, வியன்கொள்மாஞாலத்திதனுளும் - விஸ்மயநீயமான [illegible], இடங்கொண்டு-[illegible], வீற்றிருந்திடாய் - [illegible]. ௩

ப— உன் ஸ்வபாவத்தால்வந்த வேறுபாடு தானேதானுத் தோற்றும்படி. (வியன்கொள்) உன்னைக் [illegible] காரணமில்லாதாரை யுடையதான து கொண்டு விஸ்மயநீயமான ஸர்வவ்யாபியானவிதிலே யுள்ள இந்த திருப்புளிங்குடியிலேயும் (இருந்திடாய்) சாய்ந்தருளுகிற திருக்குமிருப்பை அநுபவிப்பித் தருளிற்று, இனி இருந்தருளின இருக்குமழகை அநுபவிப்பித்தருளவேணும், நாம்இங்கிருந்து நீபெறும் பேறு என்தன்ன (அடியோமித்யாதி) ஸேஷபூதரான நாங்கள் இவ்விருப்பிற்கு நித்யமாகச் சொல்ல வேணுமென்று மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, அவ்விருப்பைக் காணப்பெறாதே கமரிளந்து கிடக்கிற கண்கள் விடாய்தீர்ந்து (ஓவாதே) ஸதா குளிரும்படியாக செவ்வியுள்ள [illegible] ஸுகுமாரமான திருமேனியை 'ஸ்ரோத்ரநேத்ரம் பிபந்தீவ' என்கிறபடியே அநுபவிக்கும்படியாக. (சேற்றித்யாதி) சேற்றிலே வளருகையாலே இளகிப்பதித்த வாளைகள் செக்கலின்நடுவே களித்துத்துள்ளும்படியான அழகிய மருத நிலத்தையுடைய திருப்புளிங்குடியிலே வர்த்திக்கிறவனே. (கூற்றமித்யாதி) ஆஸ்ரிதவர்க்கத்துக்கு ம்ருத்யுவாய்க்கொண்டு அவர்களுடைய வர்க்கத்தை முதலிலே யரிந்துபோகடுமவனாய் அதுக்குடலாகக் கொடிய தொழிலையுடைய திவ்யாயுதங்களை விதேயமாகவுடையவனே, இத்தால் உனக்கென்னகுறை யுண்டா யிழக்கப்புகுகிறதென்றதாயிற்று. ௩

மூ— கொடுவினைப் படைகள் வல்லையா யமரர்க்கிடர்கெட வசுரர்கட்
கிடர்செய் ! கடுவினைநஞ்சே யென்னுடையமுதே கலிவயற்றிருப்
புளிங்குடியாய் | வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள்

ஆ— (கொடுவினை) ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஸமர்த்தனுமாய் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஸ்வபாவனுமாய் எனக்கு நிரதிஶய போக்யனாய்த் திருப்புளிங்குடியிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவனே, வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும்

பத்தாம்பாட்டு.

இ— கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்க்கித்யாதி நஞ்சே இத்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யம் (ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஸ்வபாவனுமாயென்று)

ஈ—ஶ— ௧௦ * கொடுவினை - கொடிதான வினைகளையுடையவர் பக்கல், கொடிது - க்ரூரம். வினை - கர்மம். உன்னுடைய ஆஶ்ரிதர்விஷயத்தில் க்ரூரகர்மாக்களான ஶத்ருக்களிடத்திலென்றபடி. படைகள்வல்லையாய்- ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனே, மற்றஇடத்தில் ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனல்லனிறே. 'பரிவ்ராஜகவேஷம்' 'நவேஷ்யாமோஸ்யதி' என்று ரக்ஷிக்க மாட்டாநிற்குமிறே. 'ரோஷத்துக்ஷிணஸ்ய தஸ்யஶிரோபிஜ்யஸ்ய ஜீவிதஸ்ய விஸ்ருஜ ஶஸ்த்ராணி நக்ஷத்ராணம் ! ராவணம் தத்க்ஷணம் விஸ்ருஜாமி மஹாவீர்யம் விஷயேதாவிராஸநவமேதகாரணாகாரதமேஷ' என்று அவன் ஸ்வபாவத்தைப் வ்யாக்யாதாக்களும் சொன்னார்களிறே. அமரர்க்கு - ஆஶ்ரிதரான தேவர்களுக்கு, இடர்கெட - ஶத்ருஜந்யமான து:கம் நஶிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு - ஶத்ருக்களுக்கு, இடர்செய் - து:கங்களைப்பண்ணும ஸ்வபாவமான, கடுவினை நஞ்சே - தீவ்ரகாரியான விஷமே, கடியது - வேகம். கடியதான வினையையுடையது கடுவினையது, தீவ்ரகாரி யென்றபடி. ஶத்ருக்கு விஷமென்றத்தால் ஆஶ்ரிதவிரோதி நாஶநமிவனுக்கு ஸ்வபாவமென்றதாயிற்று. என்னுடை அமுதே-என்னுடைய அம்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யமான உஜ்ஜீவகமே யென்றபடி. அவ்விஷமே இவருக் கம்ருதமாயிருக்கிறபடி. கலிவயல் - ஸஸ்யஸாவத்ருத்ஸமான கேதாரங்களையுடைத்தான, கலி - ஸம்ருத்தம். திருப்புளிங்குடியாய்-திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே,இவர் அம்ருதத்துக்குக்கடல்கடைதல் ஸமுத்ரத்திலே போதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவர்க்கம்ருதம். வடிவிணையில்லா - ஸௌந்தர்யத்திலே ப்ரதிஸமில்லாதவளான, வடிவு - ஸௌந்தர்யம். இணை - ப்ரதிஸமம். அவன் ஸௌஶீல்யத்திலே அப்ரதிஸமனைப்போலே இவள்ஸௌந்தர்யத்திலே அப்ரதிஸமை, பகவானுரூபாவிருத்தஸூரியும்ஸௌந்தர்யத்திலிவளுக்குப்ரதிஸமமாகமாட்டான், 'தவேனுபவிஷ்டேக்ஷணா' என்றேற்றமாய் நின்றதிறே. மலர்மகள்-பத்மத்தில் பெண்ணானவள், தாமரஸபத்மத்தினுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌரப்ய ஸௌகுமார்யங்கள் ஒருபெண்ணாகப் வடிவெடுத்தாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி,மற்றைநிலமகள்-மற்றொருபெண்ணான பூமிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப்

ஒ— ௧௦ * (கொடுவினையிதி) கொடுவினைப் படைகள்வல்லையாய் - கோரக்ரூரகர்மதக்ஷேபண ஸமர்த்த, அமரர்க் கிடர்கெட-தேவாநாம் து:கநாஶாய, அசுரர்கட்கிடர் செய் கடுவினைநஞ்சே- ஶத்ருவர்க்க க்ஷயகாரண தீவ்ரவிஷரூபவ, என்னுடையமுதே-மேம்ருதஸ்வரூப, கலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய் - ஸம்ருத்தக்ஷேத்ர திருப்புளிங்குடிவாஸிந், வடிவிணையில்லாமலர்மகள்-நிருபமஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யயுக்த பத்மவாஸிநீதேவ்யா, மற்றைநிலமகள் - உதாரதாரா பூமிதேவ்யா ச

ப— பத்தாம்பாட்டில், நிரதிஶய போக்யமான உன்னுடைய திருவடிகளிலே நான்வந்து அடிமை செய்யும்படி என்னை அழைத்தல், நீதானிங்கேவருதல் செய்யவேணு மென்கிறார். (கொடுவினை யித்யாதி) ஶத்ருக்கள் விஷயத்தில் க்ரூரமானக்ருத்யங்களையுடைய ஆயுதங்களைக்கையிலேகொள்ள ஸமர்த்தனாய் ஶத்ருக்களால் தேவர்களுக்குண்டான து:கம் தீரும்படி அசுரர்களுக்கு து:கத்தை (செய்) உண்டாகுமிடத்தில் (கடுவினைநஞ்சே) அப்போதே சடக்கென முடிக்கவற்றும் ப்ரதிபக்ஷமில்லாத நஞ்சானவனே. அநந்யப்ரயோஜனனாய் அநந்யகதியானஎனக்கு நிரதிஶய போக்யாம்ருதமானவனே. (கலி)ஸம்ருத்தமான வயலையுடைய திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதனானவனே. (வடிவித்யாதி) வடிவிலேவந்தால்ஒப்பின்றிக்கே

மூ—பிடிக்குமெல்லடியைக், கொடுவினையேனும் பிடிக்கநீயொருநாள்கூவுதல்வருதல்செய் யாயே! ௧௦ கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று குரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை மேவி

ஆ— கூசிஸ்பர்சிக்கவேண்டும்படி ஸௌகுமார்யமானவன் திருவடிகளை அதில் ஸௌஹார்த்தத்தையறிந்துவைத் திழக்கைக்கிடான பாபத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னை ஒருநாள் அங்கே யழைத் துக்கொள்ளுதல் இங்கேவருதல் செய்தருளவேணுமென்கிறார். ௧௦

(கூவுதல்) குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை ஸர்வேச்வரனாகப்பற்றி கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்

இ— மெல்லடியை என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஸௌகுமார்யமான வித்யாதியால்) கொடுவினையேனும் என்கிற தை விவரிக்கிறார் (அதில் ஸௌஹார்த்தத்தை யித்யாதியால்) பிடிக்கும்படி யித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ராப்திகையைக் காணவேணுமென் றபேக்ஷித்தவர் இப்பாட்டிலே 'ஸர்வம் பாதம் ப்ராபய' என்று ப்ராப்தமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. * *

நிகமனம்.

மேவி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (வாமேத்யாதியால்)

இ—மா—ப்ருதிவ்யாமென்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீலக்ஷ்மிப்பிராட்டியு மென்றபடி. பிடிக்கும் - ஸம்வாஹநம் பண்ணுமதான, மெல்லடியை-ஸௌகுமார்யமான திருவடியை, மெல் - ஸௌகுமார்யம். கொடுவினையேனும்-க்ரூரமான கர்மங்களையுடைய நானும், திருவடிகளினுடைய ஸௌஹார்த்தத்தை யறிந்துவைத்தும் காணப்பெறாத படியான பாபத்தையுடையவனான நானுமென்றபடி. ஸாம்யத்தாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி. பிடிக்க - ஸம்வாஹநம் பண்ணும்படி, நீ-எனக்கு ஸர்வவிதபந்துவான நீ, ஒருநாள்-ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்- என்னை அங்கே அழைத்துக் கொள்ளுதல், வருதல் - நீ இங்கே எழுந்தருளுதல், செய்யாய் - செய்தருள வேணும், ௧௦

௧௧ * குரைகடல் - த்வநிகோஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை - கோஷம். சப்த வாசித்வாத். கடைய வொண்ணாதபடி உல்லங்கநாதிஸமர்த்தமான ஸமுத்ரத்தை யென்றபடி. கடைந்தவன் தன்னை - ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக ப்ரயத்நம்பண்ணினவனை, தன்னென்று ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரயோகம். இப்படி குணசீலருக்கும் ஸர்வஜ்ஞனை யென்றபடி. மேவி - ஆச்ரயித்து,

ஒ— பிடிக்கும்மேல் அடியை-ஸம்வாஹநீயம் ஸௌகுமார்யசரணம், கொடுவினையேனும் பிடிக்க-பாபீயஸோऽபி மம ஸம்வாஹநாய, நீ ஒருநாள் - த்வமேகஸ்மிந்தினே, கூவுதல் - த்வத்ஸமீபே ஆஹ்வாநம் வா, வருதல்-மத்ஸமீபே ஆகமநம் வா, செய்யாய் - குரு ததுபயம். ௧௦

௧௧ * (கூவுதலித்தி) கூவுதல் வருதல் செய்திடாயென்று - த்வத்ஸமீபாஹ்வாநம் வா ஆகமநம் வா குருஷ்வேதி, குரைகடல் கடைந்தவன் தன்னை - கோஷயுக்தம் ஸமுத்ரம் மதிதவந்தம், மேவி-ஆச்ரித்ய,

ப— பிறப்பாளான ஸீதையையாயுள்ளபெரியபிராட்டியாரும் 'தமேவாநுகச்சதி' என்கையாலே ஸம்பவத்தும் மொப்பின்றி ப்ரஸவாந்தரத்திலும் மற்றுள்ள ப்ராதுர்பாவங்களிலும் இவனைப்பின்செல்ல வல்லளான லக்ஷ்மிப்பிராட்டியும் திருவடிகளைப் பிடிக்கப்புக்கால் பூக்கொடுவாரைப்போலே கூசித்தொட வேண்டும்படியான ஸௌகுமார்யமுடையதிருவடிகளை (கொடுவினையேனும்) இச்சேர்த்தியும்ஸந்நிஹிதமாய் ப்ராப்தியுமுண்டாயிருக்கஇழந்திருப்பதேனென்று பாவியேனென்கிறார். (நீ இத்யாதி) நிரதிசயஸௌஹார்த் தம் ஸந்நிஹிதனான நீ என் ஸத்தையை நோக்குகைக்கு ஒருநாள் அங்கேஅழைத்தல்தான், இங்கேவருதல் தான், செய்தருளவேணும். ௧௦

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் அவனை நித்யமாக அநுபவிக்கப் பெறுவரென்கிறார். (கூவுதலித்யாதி) (குரைகடல் கடைந்தவன் தன்னைக்கூவுதல் வருதல்செய்திடா) யென்றுயிற்று இவர்சொல் லிற்று. ப்ரயோஜநாந்தரபரரானதேவர்களுக்காக தாழ்விலாதஷங்களால்ஸந்துஷ்டஸ்வபாவமான கடலைக் கடைந்து அம்ருதம்கொடுத்தவனை (மேவி) கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்றபேக்ஷித்தவராய்,

மூ— நன்கமர்ந்த வியன்புனற் பொருநல் வழுதிநாடன் சடகோப |
னாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளு மிவையுமோர் பத்தும்வல்லார்க | ளோ
வுதலின்றி யுலகமூன் றளந்தா னடியிணை யுள்ளத்தோர்வாரே ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஸுவெக்ஷித்த வியன் புனல் பொருநல் வழுதி நாடன்சடகோபன் நாவியல் பாடலாயிரத்தில் இத் திருவாய்மொழியை வல்லார் ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமனான வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுபவிக்கப்பெறுவரென்கிறார். கக

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— நன்கமர்ந்த என்கிறதற்குத் தா+ர் (ஸுவெக்ஷித்தவென்று) இது சடகோபனுக்கு விசேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தா+ர் (ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். * *

ஈ—ஶ— வாக்வ்யவஹாரமாக அநுபவித்தேனென்றபடி. கூவுதல்வருதல் செய்திடாயென்று-என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல்: நீ நான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்யவேணுமென்று, நன்கு-நன்றாக,உசிதப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. அமர்ந்த-கிட்டினவரான, ஸுவெக்ஷித்தவரானவென்றபடி. இது சடகோபனுக்கு விசேஷணம். வியன்புனல் - விஸ்மயநீயமான ஜலத்தை யுடைத்தான, வியன் - விஸ்மயநீயம், பொருநல் - தாம்ரபர்ணியை யுடைத்தான, வழுதிநாடன் - திருவழுதிநாட்டை யுடையவரான, சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய, நாவியல் - ஜிஹ்வா வ்யாபாரஸம்பவமான, நா - ஜிஹ்வை, இயல் - வ்யாபாரம், சிந்தாஸம்ஸ்காரங்களையன்றிக்கே கேவலஜிஹ்வா வ்யாபாரஸம்பவமான வென்றபடி. அதாவது கவிதாரசனத்தில் ப்ரயத்னமின்றிக்கே இருக்கவிவசமாக ஜிஹ்வையிலே ப்ரவ்ருத்தமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள் - காதாஸஹஸ்ரத்தில், இவையும் பத்தும் - இந்த பத்துப் பாட்டுக்களையும், முந்தின சப்தம் கீழ்த் திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் ஒருவிசேஷமுண்டென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, த்விதீய சப்தம் இப்பாட்டுகளினுடைய ஸௌந்தர்ய ஸூசநார்த்தம். வல்லார்கள் - அப்யஸிக்க ஸமர்த்தரானவர்கள், உலகம் மூன்று - லோகத்ரயத்தை, அளந்தான் - த்ரிவிக்ரமதசையிலே அளந்தவனான ஸ்வாமியுடைய, அடியிணை - சரணயுகளத்தை, உள்ளத்து - மநஸ்ஸில், ஓவுதலின்றி - விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்-விச்சேதம். ஓர்வார்-வித்திக்கப்பெறுவார்,நிரந்தரமாகவநுபவம்பெற்றுவாழ்வார்களென்றபடி.கக

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதி ஸ்ரீசைலராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஒ— நன்குஅமர்ந்த-தத்வஸாக்ஷாத்க்ருதிஷித்தவஸ்து, வியன்புனல்பொருநல்வழுதிநாடன் சடகோபன்-ஸ்வச்சஜல தாம்ரபர்ணியுக்த திருவழுதி ஸம்ஜ்ஞ ஜநபத நிவாஸக சடகோபஸ்ய, நாவியல் பாடலாயிரத்துள்ளும் - ஜிஹ்வா வ்யாபாரஸாத்ய காதாஸஹஸ்ரே, இவையுமோர் பத்தும் வல்லார்கள்-ஏதத்தசக ப்ரோக்த ஸமர்த்தா:, உலகம் மூன்றளந்தான் அடியிணை - த்ரிவிக்ரமசரணயுகளம், ஓவுதலின்றி - விச்சேதரஹிதம், உள்ளத்தோர் வாரே - சித்தவிஷயீக்ருத்ய: கக

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ப— (நன்கமர்ந்த)ஆங்கு அச்ஸ்வபாவாநுஸந்தாநத்தாலே நன்றாகப்பொருந்தினவிஸ்மயநீயமான நீரை யுடையதிருப்பொருநலையுடைத்தான திருவழுதிவள நாட்டையுடைய வாழ்வாருடையதிருநாவின், இயல் - வ்யாபாரமே பாட்டுக்களாய் பரிணமித்த ஸஹஸ்ரமான ஆயிரத்தில் அந்தர்பூதமான இப்பத்துப் பாட்டையும்ஸாபிப்ராயமாக ஸாவதானத்தோ டறியத்தக்கவர்கள், (ஓவுதலிந்த்ரி) இந்த்ரனுக்கு இஷ்டம் செய்யக்கருதித்து [illegible] த்ரைலோக்யத்தையும் அளந்துகொண்ட த்ரிவிக்ரமனுடையதிருவடிகளை (ஓவுதலின்றி) நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுபவிக்கப்பெறுவார்கள். கக

ஸ்ரீமத்கோவ புத்ராஜ [illegible] தேசிகேந்த்ராய நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவாகாத்ய ஸிம்ஹ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பண்டைநாளாலே.)

ஶ்ரீஸம்பந்நத்வாத் த்ரிவிக்ரமதயா பத்மநேத்ரத்வயோகாத்
ஶ்ரீபுர்யாதிதேஶேஷ்வஸ்தித ஸாத்த்வஸாரணாத் ஶ்ரீகஜேந்த்ராவநாத்து ।
தார்க்ஷ்யஸ்கந்தாதிரூட ப்ரஹரணநிரதாத் தைவதார்த்ததாத்
துஷ்டக்ஷேபீ ஸ்வஶத்ருத்வாத் ஸர்வஶக்த்யா ஶ்ரியபதிரஸ்யோ ஸேவ்ய ஶௌர்யவாந் ॥௧௦௪॥

(ஶ்ரீஸம்பந்நத்வாத்) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோடே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனாகையாலும், (த்ரிவிக்ரமதயா) நீ ஒருநாள் படிக்களவாக நிமிர்த்த-திருவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டு ஸர்வரையுமெல்லாம் அளக்கையாலும், (பத்மநேத்ரத்வயோகாத்) தடங்கொள் தாமரைக்கண்விழித்து-ஸாரஸிஜஸத்ருஶநயநனாகையாலும், (ஶ்ரீபுர்யாதிதேஶேஷ்வஸ்தித ஸாத்த்வஸாரணாத்) புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று - திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தும் வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நின்றருளியும் ஸம்ஸாரசேஷ்டிதங்களாலே ஆஶ்ரிதருடைய ஸாத்த்வத்தை ஸம்பாதிக்கையாலும், (ஶ்ரீகஜேந்த்ராவநாத்து) களமாகளிற்றின் இடர்கெடத்தடத்து-ஆர்த்தமாயிருக்கவும ப்ரபலமான முதலையின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (தார்க்ஷ்யஸ்கந்தாதிரூட ப்ரஹரணநிரதாத்) காய்சினப் பறவையூர்ந்து - பக்ஷிவக்ஷத்தின்மேலே காயாசிந்தே பெரிய திருவடிமேலே யேறியருளி ஸௌந்தர்யத்திலே நீலமேகமிருந்தாப்போலே ஶோபமாநனுங்கொண்டு ஶார்ங்கம் ஶங்கம் சக்ரம்வான்முதலான பஞ்சாயுதங்களை நிரூபிக்கையாலும், (தைவதார்த்ததாத்) இமையவர் தமக்கு மாங்களையாய்-தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனு மத்தனைபோக்கிஅவர்களாலும் ஸேவ்யத்தாலே ப்ரார்த்திக்க ஆர்த்தனனுகையாலும், ஆஶ்ரயத்தாலேமேவிரண்டுபாட்டுக்களின் ஸமுதாயங்களான தேஷ்டித திவ்யாயுதங்கள் ஸம்ஹ்ருஷிதங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய் தேவா - பரமபதத்திற் காட்டிலும் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் நிலையாலே மிக்க தேஜஸ்ஸை யுடையவனுகையாலும், கொடுவினைப் படைகள்வல்லானே - விரோதிகளிடத்திலே க்ரூரசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணக்கடவ திவ்யாயுதங்களை யுடையவனுகையாலும், (துஷ்டக்ஷேபீ ஸ்வஶத்ருத்வாத்) கடுவினைகஞ்சேயித்தாக்ஷி - ஆஶ்ரிதருடைய துஷ்டர்களை ஸவாஸநமாகப் போக்குமவனுகையாலும், திருப்புளிங்குடி யெம்பெருமான் இசைவேதனனிடத்திலே தெடுகாலேதுடங்கி க்ருபையைப் பண்ணுநின்றுனென்று "பண்டைநாள்" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினுரென்கிறர். * * * * * * ௧௦௪

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க, 'நீர் இங்ஙனே ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ, நம்மோட்டைக் கூடற்றுவக்கறியீரோ' என்றெம்பெருமா னருளிச்செய்ய அத்தை அநுஸந்தித் தினியராகிறார்.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த் திருவாய்மொழியில் தாம் அபேக்ஷித்த ப்ரயோஜநங்களிலொன்றும் இன்னும் ஸித்தியாதிருக்க இத்திருவாய் மொழியிலே 'கங்கள்பிரானவனே' 'என்புகழ்கோவினசீலம்' என்றாப்போலே அவனுடைய குணங்களைக் கொண்டாடுகை அஸம்பாவிதமன்றோவென்ன; ஆழ்வார் (இப்படியித்யாதியால்) அபேக்ஷிக்க என்றது அபேக்ஷித்தவாறே யென்றபடி. இதற்குஎம்பெருமான் அருளிச்செய்ய என்கிறத்தோடே அந்வயம். கூடல் துவக்கு - ஒழிக்க வொழியாத ஸம்பந்தம். நம்மோடு கூடல்துவக் குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை அநுபவிக்கை உமக்கு ப்ராப்தமன்றோவென்று கருத்து. அத்தை என்கிறது அந்த கூடல் துவக்கை யென்றபடி. இனியராகிறாரென்றது ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்த ப்ரயோஜநங்கள் ஒன்றும் ஸித்திக்கவில்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் 'இவையெல்லா முமக்கு ப்ராப்தமாய்மேல் வரப் புகுகிறது' என் றருளிச்செய்தவாறே அவ்வாக்யத்தாலே ஹ்ருஷ்டராய் அவ்வாக்யத்தினுடைய வாச்யார்த்தங்களாலே அவஸ்தித்தருமாய் அந்த ஸம்பந்தாதிகளை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார் என்றபடி. *

ஒ— ஸங்கதிதீபிகாயாம் பராசரபட்டார்யா: "ஏவம் ஸ்ரீநாதே2ந ஜக3தா3தா4ரஸம்ப3ந்த4ஸ்ய நாதே2ந ஸாக்ஷாத்ஸம்ப3ந்த4 ... ஸம்வத்தி3த்தாய | ப்ராஹ்மாதி3 ... ஸந்நிதா4நாதி3 ... ப்ரீதி ... ஸ்வஸ்தா2க ரோவஸ" இதி ஶ்ரீத்ருதீயத3ஶகே ஸௌஶீல்யாநுப4வம் வ்யாசசக்ஷே.

ப— கீழ்த் திருக்கண்களால் குளிரநோக்கி யருளவேணுமென்றும், திருவடிகளைத் தலைமேலேவைத்தருள வேணுமென்றும் தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பைக் காணவேணுமென்றும் நாய்ச்சிமாரும்தேவரீருமா யிருக்கும்படி காணவேணுமென்றும் உலாவும்படி காணவேணுமென்றும் ஸ்மிதமிருக்கும்படி காணவேணு மென்றும் கூவுதல் வருதல் செய்யாயென்றும் ப்ரார்த்தித்தார் மிகவு மவஸந்நராய். அத்தால் திருவுள்ளம் மிகவும் இரங்கி உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்யக்கடவோம், நீர்வெறுக்கவேண்டா' வென்று ஸமாதாநம் பண்ணினான், அவனொரு வார்த்தைசொன்னால் பின்னை அவன்வழியே போகவேண்டும் படியாயிறே இருப்பது. ஆக அவன் நாராயணனாயிருக்குமிருப்பை அநுஸந்தித்தார். அந்த நாராயண ஶப்தத் தினுடைய அர்த்தத்தை ஆராயவே ப்ராப்தியையுள்ள தமக்கு அவனால் பேறு நிஸ்ஸம்ஶயமா யிருந்தது, அவனோடுள்ள கூடல்துவக்கைப்பார்க்குமளவில் அவன்தருமதுவாராதொழிகைக்காக அடைவோடே ப்ரார்த்திக்குமதுவேயிறே வேண்டுவது, இப்படி யிருக்குமவன் தன் பக்கலிலே விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபடியையும் நிலைநின்ற கல்யாணகுண மஹிமான நாராயண ஶப்தார்த்தத்துக் கெல்லையான அவனுடைய ஶீலகுணத்தையும் அநுஸந்தித்து இப்போதே இப்படி ஶீலவானானவனைக் காணவேணு மென்று அபேக்ஷை பிறந்தது. அதில் தமக்கு அவனிருந்த இடத்தளவும் கால்நடைதாராதபடிக் கேடாக வாயிற்று அவனுடைய ஶீலாதிஶயத்திலே ஈடுபட்டுத்துவக்குண்டபடி. இப்படிப்பட்ட அவனுடைய ஶீல குண ப்ராதாந்யத்தையேசொல்லித் தலைக்கட்டுகிற திருவாய்மொழி.

மூ— ஓராயிரமாயுலகேழளிக்கும் | பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன் |

ஆ— ஓரொரு திருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும் பேராயிரமுடையனைப்

முதற்பாட்டு.

இ— ஓர் பீடுடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்)

இ—மூ— க * ஓர் - ஒரு திருநாமமே, ஆயிரமாய் - ஸஹஸ்ரசாகமாய், 'ஸஹஸ்ரசிர்ஷா புருஷ:' 'ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத்' த்ருஷ்டிவ்யாப்தி விசேஷத்தாலே அநேகப்ரகாரமாயென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, திருநாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஓரொருத்தராக வன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ் - ஏழுகளையும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கு மென்று கருத்து. அளிக்கும் - ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவங்களான, வேதநர்பண்ணின பாவங்களைப் பார்த்து 'க்ஷிபாமி' என்கிறதும் ஒருபோது உண்டாயிருக்கு மவனுக்கு, அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமா யிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து. பேராயிரம் கொண்டது - நாமஸஹஸ்ரங்களை யுடைத்தான, நாமஸஹஸ்ரங்களோடேகூடின வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, பீடுடையன்-மஹிமையை யுடையவன், பீடு - மஹிமை, 'தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்' என்கிறபடியே ஸஹஸ்ர நாமங்களையும் சதுர்த்தியவாச்யங்க ளான கல்யாண வைஷ்ணவமான மஹிமையையு முடையவனே என்றபடி. ஸர்வாதிஸம்பன்னை ஸங்கல்பித்தவர்கள் சோறும் தண்ணீரும் ஸத்ரமாக வைத்துக்கொண் டிருக்குமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷண தீக்ஷிதனான ஸம்ஸாரனுக்கும் அதுக்குபயுக்தமாக ஆயிரம திருநாமங்களும் கல்யாணகுண வைஷ்ணவ களும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று கருத்து.

ஓ— க * (ஓராயிரமிதி) ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும் - ஏகத்வவிசிஷ்டநாமாதி ஸஹஸ்ரரூபதயா ஸப்தலோகீரக்ஷக:, பேராயிரம் கொண்டது - நாமஸஹஸ்ரவாந், யதா : வ்யாப்தித்வேந ஸஹஸ்ர நாமதேவ ஸஹஸ்ரேண நாமபிர்யுக்த உத்யதே:. ஓர்பீடுடையன்-அத்விதீய மஹாத்ம்யவாந்,

ப— திருவாய்மொழிகள்தோறும் பாட்டுக்கள்தோறும் திருநாமத்தை விவரணமான இப்ப்ரபந்தத்திலே மக்கள் இவர்தாமே ப்ரணவார்த்தத்தை அநுஸந்தித்தார், நமஸ்ஸப்தார்த்தத்தை 'கருமாணிக்கமலை' 'நெடுமாற்கடிமை' இவ்விரண்டாலு மருளிச்செய்தார், கொண்டபெண்டிரில் நாராயண சப்தார்த்தத்தை அருளிச்செய்தார். பண்டைநாளாலே சதுர்த்யர்த்தத்தை அருளிச்செய்தா" ரென்று பிரித்துச்சொல்லு மதுக்கு அநந்யபரமிதிவந்தநம் கண்டிலோம். "அதில்தாம்அநுஸந்தித்தருளிற்று திருவஷ்டாக்ஷரமென்னு மிடத்தை ஓராயிரத்தில் அருளிச்செய்கிறு" ரென்னுமதற்கும் ஒரு நிவந்தநம் கண்டிலோம். நாராயண நாமதேயமே உதார நாமநாதான ஸம்வகமென்ன வொண்ணாது. இதில்தானே 'அரி' யென்றும், 'மன்னன்' என்றும், 'காசிங்க' மென்றும், 'வேங்கடம்' மென்றும், நாமங்களும் ப்ரயுக்தமாயிற்றிறே. ஆகையால் அப்படி ஸமர்த்திக்கலாம் ப்ரஸங்கிதத்வ விஜ்ஞம்பிதம்.

இப்படி பண்டைநாளாகிற இரண்டாவதான கீழ்த் திருவாய்மொழியில் வைதத்தக நிஷேதத்தியா வ்யாபக ஸாமர்த்யத்வாவயார்த்தான விரகத்தஞ்சகமும் உக்தமாயிற்று. மேல் ஓராயிரத்தில் வேதநக ஸ்ரீநாம ஸஞ்சிகைகளாலே திராவிட ஸாமர்த்யதாவயார்த்தமான ஸௌலப்ய விஷ்ணுகத்தைப்ப்ரதிபாதித்தருளு கிறார். தத்ரோக்தம் "வேதந ஸ்ரீநாமவத்தாகஸ்ஸமணிபத்ரவதி ஸ்ரீஸத்தாகரஸ்ஸ" இதி.

இதில் முதற்பாட்டில், இனி இவன் நம் அபேக்ஷிதம்செய்கை நிஸ்சிதமென்று தம்திருவுள்ளத்தில் இன்னுப்பெல்லாம் தீர்த்த ஸர்வாபராதிகளானநவநாமங்களாலும்ஸௌசீல்யாதிகளான ஆத்மகுண ங்களாலும்பூர்ணனாயிருந்துள்ள நாராயணனெங்கள்பிரானவனே ஸர்வேச்வரனைப்பெறவதேயென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார். (ஓராயிரமித்யாதி) ஓரோ திருநாமங்களே ஆயிரம்முகமாக ரக்ஷிக்கும். ரக்ஷிக்குமிடத்தில் லோகமேவ ரக்ஷிக்கும். அதுதன்னிலும் ஸர்வலோகங் களையும் ரக்ஷிக்கும். அளிக்கும தொன்றுமே யாயிற்று இவற்றிற்கு ஸ்வபாவம். இதுடையவனுக்கு 'க்ஷிபாமி' என்னுமது மொருபோதுண்டிறே. அப்படிக்கொத்தபேர்தான் எத்தனையென்னில்; (ஆயிரம்கொ ண்டதோர்பீடுடையன்) 'தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்' என்னுமாப்போலேவ்யாப்திபேதத்தாலும் நிவ்ருத்தி பேதத்தாலும் உலகேழையும் ஸஹஸ்ரசாகமாய் ரக்ஷிக்கும்படியான நாமஸஹஸ்ரமுடையனானது கொண்டு அத்விதீயமான (பீடு) பெருமையை யுடையனைப், அவைதான் கரைகட்டாக காவேரிபோலே

மூ— காராயின காள நன்மேனியினன் | நாராயணன் நங்கள் பிரானவனே ‖க‖

ஆ— ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ காருண்ய ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்ய ஸௌந்தர்யாதி அநந்த கல்யாண குணவிசிஷ்டனாய் ஸமஸ்த ஸம்பந்நனாய் ஸகல காரணபூதனாய் பரம பதநாதனாய் அபரிமித குண விசிஷ்ட நீலமேகநிபவிக்ரஹவானாயிருந்த நாராயணனே ஸர்வேச்வரனாகப்பெறுவதேயென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தில் இன்னாப்பெல்லாம்தீர்ந்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேச்வரத்வத்தை அநுபவிக்கிறார். க

இ— த்ருதீயவாதத்துக்குத் தார்+ர் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்) சதுர்த்த வாதத்துக்குத் தார்+ர் (நாராயணனேயித்யாதியால) இன்னாப்பு-நிவ்ருத்தம். * * * * *

இ—ப— காராயின-மேகமான, கார்-மேகம். திருமேனி மேகமாயிருக்கிறதென் றபேதகாரகம் சொன்னபடி. காள - நீலவர்ணமான, நல் - நல்லதான, ஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியானவென்றபடி. மேனியினன்-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனை, இனையென்று ஸ்வதீயப்ரத்யயம். நாராயணன்-அந்த ஸஹஸ்ரநாமங்களிலும் ப்ரதாநமான நாராயணசப்த வாச்யனை, அவனே-அந்த ஸ்வாமியே. நங்கள் பிரான். நமக்கெல்லாருக்கும்ரக்ஷகன். ஸர்வஜீவர்களுக்கும் நிருபாதிகஸ்வாமியாகப்பெற்றோமென்றபடி. க

ஒ— காராயின-மேகஸத்ருச: காளநன் மேனியினன் - ச்யாமளதிவ்யவிக்ரஹசாலீ, நாராயணன் நங்கள் பிரானவனே- நாராயணஸ்ஸர்வ ஸ்வாமிகாரக இத்யர்த்த:. க

ப— டாந்திருந்தாலும அவற்றையெலலாம் ஒருமுகம்செய்து அநுபவிக்கைக்கீடான வடிவையுடையவ னென்கிறார்(காராயினவித்யாதி)கார்க்காலத்தில்மேகமேபோலென்னும்படியானச்யாமளதிவ்யமங்களவிக்ரஹத் தையுடையவன். அவன்தானார் என்னில் ; (நாராயணன்) ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யவஸ்துவிசேஷநிர்த்தார ணார்த்தமான நாராயணாநுவாகத்தில் நாராயணசப்தத்தால் அவன்நிர்திஷ்டனானபடியாலே இங்கேயு மப்படி நிர்த்தேசிக்கப்படுகிறான். இதுகொண்டே மற்ற நாமங்கள் அநாதரணீயங்களென்னவொண்ணாது. அந்யதா 'ஸஹஸ்ரநாமஸ்வேவம் ததாவதாரஹேதவி | நிருபாதிகவஸ்தவதவாஸுதேவஸ்ய நாதநே' இத்யாதி நிர்தேசங்களால் நாராயணசப்தத்திலும் அப்படி சொல்லப் ப்ரஸக்திக்கும். 'ஸர்வாஸுதேவஸ்ஸ நாம' 'வாஸுதேவாபராதீநம்' 'அத்ராபி நியதப்ரதே' இத்யாதிகளுக்குமுதய மில்லாவிடும். ஸர்வார்த்தமுமும் வாஸுதேவாதி நாமங்களிலுமுண்டு. அர்த்தங்களில் சில ஸ்வார்த்தமா னதுகொண்டு அவ்யுத்பத்தியுடையது அது என்பது ப்ரணவத்திலும் துல்யமாகையால் அதுவும் அநாத ரணீயமாய் தத்தத்ப்ரவ்ருத்த சாஸ்த்ரமும் நிரர்த்தகமாம். 'ஆராவமுது' 'மாதவன்' 'கோவிந்தன்' 'ஹரி:' 'க்ருஷ்ணன்' என்னும் நாமங்களின் ப்ரபாவங்களும் மங்கும்படியாம். 'மற்றையார் வாசி ... சுட்டியிறே நாமது தன்னைத் தவிர்ந்தது' என்று மற்ற நாமங்களில் அவிசிஷ்ட விக்ரஹத்தைச் சொன்னது 'நாராயணன்' என்கிற திருநாமத்திலும் அவிசிஷ்ட விக்ரஹம் கண்டோ மாகையால் விரோதம். அத: தத்விசேஷபண்ணுகிற இடங்களில் ச்ருதிஸாமர்த்யம் ப்ராதான்யமானது கொண்டும் மோக்ஷப்ரதத்வத்தானது கொண்டும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களு மிந் நாராயணனென்கிறதிருநாமத்தை ஆதரித்தார்கள். மற்றதில்அவ்யுத்பத்தியாலும் அவிசிஷ்டவிக்ரஹத்தாலும் இந்த ஆதரித்தார்களென்பது தத்ஞாநப்ரஸாதவாதக ஸகல ப்ரமாணவிருத்தம். இப்பாட்டில் ஸம்ப்ரதாயத்தோடும் விரோதிக்கும். தஸ்மாத் இங்குள்ள ஸம்ப்ரதாயத்தின்அநாதரணீயங்கள். (நங்கள் பிரானவனே) நமக்கு ரக்ஷகனும் உபகாரகன் அவனே. ஸம்பந்தமாகப் ப்ரதிஷ்டித்த ஆழ்வாரால் ப்ரதிஷ்டமான இவ்வுபாரணத்துக்கு 'ப்ரதிஷ்டக்கப்ரதிஷ்டியில்லை'யென்று தத்வஜ்ஞராவாசார்யரி யாநம் அவலம்பமான இத் திருவாய்மொழியோடும் இவர் ஆசாரத்தோடும் விருத்தம். தஸ்மாத் இது தேவ தாந்தர ப்ரஸங்கமே. இதுக்கு உபபாதகம் மேல்பாட்டு. இதில் ஸர்வஸ்வாமித்வப்ரமாண:ஸ்வயம் ந கஸ்ரீநாதவேத்யஸ்ய" என்றருளிச்செய்தார். க

மூ— அவனேயகன் ஞாலம்படைத்திடந்தா னவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தா
னவனேயவனு மவனு மவனு மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே ॥உ॥

ஆ— (அவனே) ப்ரஹ்மாதிகளும் ஈஶ்வரரல்லரோ; நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனென்னுமிடம் எங்ஙனே அறிந்தபடியென்னில்; அவனே நிகிலஜகந்நிர்மாண ஸம்ஹாராதி ஸர்வேஶ்வராஸாதாரண வ்ருத்திகளைப் பண்ணுகையாலும் ப்ரஹ்மருத்ராதி ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஆத்மாவாகையாலும் ஸர்வேஶ்வரன் என்னுமிடம் அறிந்தோமென்கிறார். உ

இரண்டாம்பாட்டு

இ— அவனோடு தமக்குள்ள நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்க வந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை அநுஸந்திக்கை ஸங்கதமன்றோ வென்ன ஸர்வேஶ்வரத்வத்திற்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரஹ்மாத்யதிபால்) ஸர்வேஶ்வரத்திற்குத் தாத்பர்யம் (நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகையாலு மென்கிறவளவாலே) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வாத்மத்வாதிபால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நாராயணனேயிது ஸித்திபால்) ஸங்க்ஷேபம்.

இ—ப— உ. அவனே - அந்த நாராயணனே, ஏவகாரத்தால் ஸஹகாரி நைரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம். அகல்ஞாலம் - விஸ்தீர்ணமான பூமியை. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான் - ப்ரளயார்ணவத்திலே மூழ்கிப் போய் அண்டபித்தியோடே ஒட்டிக்கிடந்ததை வராஹரூபியாய்ப் பாஸித்தான், அவனே - அந்த நாராயணனே, இங்கும் ஏவகாரம் ஸஹாயாந்தர நைரபேக்ஷ்யபரம். அஃது-அந்தபூமியை, உண்டு-ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்தான் - ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்காரணம் பண்ணினான், பூர்வவத் ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான் - மஹாபலி கொண்டு போகாமே அளந்து மீட்டுக்கொண்டான், அவனே-அந்த நாராயணனே, அவனும் அவனும் அவனும் - ப்ரஹ்மாவும் ஶிவனும் இந்த்ரனும், 'ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:' என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. அவர்கள் ப்ரகாரமாகத்தான் அவனே ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கும் ப்ரகாரவானாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு ஏவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய வ்யவச்சேதம் விவக்ஷிதம். அவனே-அந்த நாராயணனே, மற்றெல்லாமும்-மற்றுமுள்ள ஸமஸ்தவஸ்துக்களும், 'விஶ்வம் நாராயண:' என்றதை அநுஸந்தித்தபடி. ஸமஸ்த வஸ்துக்களும் ப்ரகாரதயா அவனே தத்வங்களுக்குப் ப்ரகாரவானாயிருக்குமென்றபடி. இவ்வளவும் ஸாமாநாதிகரண்யம். அறிந்தனம்-ஆதலால் அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்றறிந்தோமென்றபடி உ

ஒ— உ.(அவனேயிதி) அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்-ஸர்வவ்யாப்தஸ்ருஷ்டி ஜகத்ஸ்ருஷ்டா உத்ரர்த்தவான், அவனே அஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தான் - ஸர்வயதுபந்திரதீபம் உத்பத்தியையும் நாகரீகவாந், அவனே அவனும் அவனும் அவனும்-ஸர்வஸ ஸப்ரஹ்ம ஸஶிவ ஸேந்த்ரஶ்ச, 'ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:' இதி ப்ரதிபாதிதப்ரஹ்மாதி தேவதாப்ரகாரவிஶிஷ்டஶ்ச, அவனேமற்றெல்லாமும் - ஸமஸ்தவஸ்துவிஶிஷ்டஶ்ச, அறிந்தனமே - வயமேதஜ்ஜ்ஞாதவந்த இத்யர்த்த:. உ

ப— இரண்டாம்பாட்டில், ப்ரஸித்தமான நாராயணஶப்தத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து கொண்டு அவனே என்கிற அர்த்தத்தை உபபாதிக்கிறார். (அவனேஇத்யாதி) விஸ்த்ருதமான பூமியை யுண்டாக்கி ப்ரளயம்கொண்ட பூமியை வராஹரூபமாக எடுத்தானுமவனே. ப்ரளயங்கொள்ளாதபடி பூமியை யெடுத்து வயிற்றிலே வைத்து வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமாக எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டானுமவனே. இங்கு அவதாரணம் தத்தத்கார்யேஷு ஸஹகாரி நைரபேக்ஷ்யாத்யர்த்தகம். ப்ரஹ்மாதி தேவதைகளுமவனே. 'ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:' என்கிறபடியே. மற்றுமுள்ள ஸ்தாவரஜங்கம ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுமெல்லாம் அவனே. 'ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:' என்றபடி. இவ்வவதாரணங்கள் 'ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்' என்கிறது. இதெல்லாம் அவன் மயர்வற மதிநலமருளின துகொண்டறிந்தவராகையால் (அறிந்தனமே) என்கிறார். இதம்ஸர்வம் 'ஜகத்ஸர்வம் ஶரீரம் தே' ஸ்ருதி ப்ரஸித்தம். உ

மூ— அறிந்தனவேதவரும் பொருணூல்க ! ளறிந்தனகொள்க
வரும் பொருளாத ! லறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி !

ஆ— (அறிந்தன) ஸ்வஸாக்ஷியமாகையாலே நிர்தோஷமாகத் தீர்த்த ப்ரமாண ஸம்வாதவசதாய், ஸர்வேச்வரனுடைய யதாஜ்ஞாவஸ்தாநமான வேதங்களாலும் ஜ்ஞாநஸஹபுருஷகவைராக்ய ஸம்பந்நராய் பரகீய ரோஷகலுஷராய்த் தன் திருவடிகளிலே ஸந்ந்யஸ்தர்களான மஹர்ஷிகளாலும்

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— வேதஸமுத்திற்குத் தாத்பர்ய (ஸ்வஸாக்ஷிய மித்யாதியால்) அரும்பொருள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (அதிர்த்த மித்யாதியால்) அதிர்த்தமும் அபூர்வவிசேஷணம். நிர்தோஷாஸ்ய அதிர்த்த ப்ரமாண ஸம்வாதவசதாய், நிர்தோஷாதேசத்வத்துக்கென்று கருத்து. ஸ்வஸாக்ஷியமும் நிர்தோஷமே ஸாக்ஷாத்தாகவும் அபூர்வமே ஸர்வவஸ்துவாகவும் வேதாந்த அநுயிக்கிறது. யதா: நிர்தோஷனுக்கதிர்த்த ப்ரமாண ஸம்வாதவசதாய், இப்போது ஸ்வஸாக்ஷியமாகையாலே என்கிறதற்கு அபூர்வத்தா யென்கிறதோடே அந்வயம். தோஷரஹிதமாக என்றுகருத்து. இப்வக்ஷத்தில் பாட்டில் அருஸமுத்தில் நிர்தோஷமும் அபூர்வமுமாகிறதென்று கருத்து. கொள்கவரும் பொருள் அறிந்தவையென் றநுயித்து நூல்களுக்கு விசேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்ய (ஸர்வேச்வரனாதியால்) த்விதீயவாக்யத்தில் ஆதல் என்றது சிலவிடத்தில் வாக்யம்போல் ஸமுச்சயமாக மென்று நினைத்தருளி (வேதங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கிஎன்கிறவிடத்தில் அபூர்வவிசேஷத்தை அருளிச் (ஜ்ஞாநஸஹ மித்யாதியால்) அரியைவணங்கி என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (தன்திருவடிகளிலே மித்யாதியால) அறிந்தனரெல்லாம்என்கிறதற்குத்தாத்பர்ய (மஹர்ஷிகளாலுமென்று)

இ—ப— ௩ * கொள்க - கொள்ளுகைக்கு. க்ரஹிக்கைக்கு, யதாவஜ்ஞாதம் என்றபடி. அரும் - அருமையான, அபூர்வமான என்றபடி. பொருள் - அர்த்தத்தை, ஸர்வேச்வரனுடைய யதாஜ்ஞாவஸ்தத்தை யென்றபடி. அறிந்தன - அறிந்ததுகளா யிருக்கிற, யதாவத் ப்ரதிபாதியா நிற்கிறவையான வென்றபடி. வேத - வேதங்களாகிற, அரும்பொருள் நூல்களாதலென் றநுயிப்பது. அருமையான பொருளை யுடையவையான சாஸ்த்ரங்களும், பொருள் - அர்த்தம், நூல் - சாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது ஸமுச்சயார்த்தம். இதுமேல் சொல்லப்புகுகிற ரிஷிகளோடு வேதங்களுக்கு ஸாம்யம். அதிர்த்த ப்ரமாண ஸம்வாதமான அபூர்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதவ்யாஸங்களுமென்று வ்யாக்யானம். அறிந்தன-ஸர்வேச்வரனை யதாவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல் ஸமுத்தை அநுஷங்கித்து, அறிந்தனரெல்லாமாதல் என்று அநுயிப்பது, ஸர்வஜ்ஞர்களான ஸ்ரீவால்மீகி வ்யாஸாதி ப்ரஹ்மாதிகளான ஸத்வோத்தரர்களும் என்றபடி. அரியை வணங்கி - ஹரியைஸேவித்து, ஸர்வாவஸ்தனை அவன்பக்கலிலே ஸந்ந்யஸ்தராயென்றபடி.

ஒ— ௩ * (அறிந்தனவிதி) அரும் வேதப்பொருள் அறிந்தன நூல்கள் - ஸர்வேச்வரய வேதிகாஸ்ய பௌருஷாணி, அரும்பொருள் அறிந்தன கொள்க - 'யஸ்ய தேவதா பரா பக்தி' இத்யாதி ஸர்வஜ்ஞேய வேதாஸ்யமேவ ஜ்ஞேயதாம் ப்ரதிபாதயந்தி, ஆதல் - தஸ்மாத்.

ப— மூன்றாம்பாட்டில், தன்னையெனக்கு மற்றவரில்காட்டில் வஞ்சமாக அறிவித்தானென்று ஸ்ரீமத் ராகிறார், (அறிந்தனவித்யாதி) ஸர்வஜ்ஞபூர்வத்தை அறிந்தனவா யிருக்கிற வேதங்கள், அதிலும் ஸர்வஜ்ஞபூர்வ நிஷ்டர்க ப்ரஹ்மஸூத்ர இதிஹாஸ புராணாதிகள். (அரும்பொருள் அறிந்தன கொள்க) 'யஸ்தாவேத ஸவேதவித்'‘நேதம் நேதம்’ என்கிறபடியாய் ஸர்வஜ்ஞமென்று இவ்வளவுஅறிந் தனவாகக்கொள்ள அமையும். (பொருளாதல்) பொருளாகையை அறிந்தாரிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளும் (அரியை) ஹரியை, வந்தோம் ‘ஹரிகா’ இதி, ஹரிஸமுத்ரமாவக்களெல்லாம் இங்கே வரக்கடவது.

மூ— அறிந்தனர்நோய்க ளறுக்குமருந்தே ௯

ஆ— ஸாம்ஸாரிக ஸர்வ து:கௌஷத தயா பரமபோக்ய தயா அறியப்படுகிற அவனை நான் நிரவத்யமாக அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

வேதங்களாலும் வைதிகர்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிரவத்யமாக உள்ளபடியே யறியப்பெற்றேனென்றுமாம். ௯

இ— தீபவாக்யத்துக்குத்தார்ர் (ஸாம்ஸாரிகே தர்யவிகால்) பரமபோக்யதயா என்றது அதில் ஸமீதானமும் சொன்னபடி. 'ஔஷதம் ஸமவத் ப்ராப்ய ரோகாந்தா தர்த்திசித்த:' என்கிறதை உதாஹரிஜா விக்கிற தாகையாலே மருந்து ஸப்தத்திலே ப்ராப்யமும் ஸமிக்குமிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையோடே கூட்டிக்கொண்டு தார்ர் (காவிதர்யவால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் அறிந்தனமென்றவாரே வாக்ய பரமாஸத்ஜ்ஞாநங்கம் ப்ரதாமமானவாறே ஸ்ரீதர்மிஸ்பத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விஷயமாகக் கொண்டாடி அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸம்மதிஸமிதை. *

ஹோமத்துக்கிந்த யோஜநையில்சொன்ன ப்ரஸம்ஸையில்காட்டில் அபிகப்ரஸம்ஸை ஸிஜிக்குமென்றுகருத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தர மருர் (வேதங்களாலு மிதர்யவால்) அறியவொண்ணாதவனை யென்றது தீபவாக்யத்தில் அறிந்தன ஸப்தத்தை க்ரியாபதமாக்கி கொள்கவரும் பொருளாதல் என்கிறதை க்ரியாபதத்தோடும் உதாஹரணத்தில் அறிந்தன ரென்கிறதோடும் அந்வயித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்தபடி. இங்கே அறியவொண்ணாமை அவாப்தமோஹை. * * * ௯,

இ—ஶ— நோய்கள் - வ்யாதிகளை, ஸாம்ஸாரிகது:கங்களை யென்றபடி. அறுக்கும்-ஔஷதகத்தக்கதான மருந்து-ஔஷதமாக, அறிந்தனர்-அறிந்தார்கள். 'ஔஷதம் ஸமவஸ்ப்ராப்ய:' என்கிறபடியே அவனையே ஸாம்ஸாரிகது:க நிவர்த்தகனாகவும் பரமப்ராப்யனாகவும் அறிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கிப்பது. அப்படிப்பட்டவனை நாம் அறியப்பெற்றோம், இதென்ன ஆஸ்சர்யமென்றபடி.

தீபயோஜனைக்கு ஸப்தார்த்த:— அரும்பொருளாதல் - உதயோ ஜ்ஞாதந்த்யமுமல்லாத பொருளானவனை, ஆதல் என்றது ஸாவதாரப்ரதர்மயமாய் பொருளாதல் என்றது பொருளானமை என்றபடி. அறிந்தன - அறிந்தவைகள், 'யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே' என்றதிறே. அரியைவணங்கி-ஹரியைவணங்கி, தவிர ஸம்பந்தா யென்றபடி. நோய்களறுக்கு மருந்து - ஸர்வேஸ்வரனையே ஸம்ஸார து:கௌஷதனாக, அறிந்தனரெல்லாம்-அறிந்தவரான ஸர்வஜ்ஞர்களும், கொள்கவரும் பொருளாதல் அறிந்தனர் - ஸ்ருஷ்டம். இப்படி ப்ராமாணிகரான வேதங்களாலும் வைதிகர்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாம் அறிந்தனமென்று கீழ் க்ரியையோடே அந்வயம். ௯

ஓ— அறிந்தனர்நோய்கள்அறுக்கும்மருந்து அரியைவணங்கி-ஜாதிநாம் ஸம்ஸாரரோக மஹௌஷதம் ஹரிம் ப்ரணம்ய, எல்லாம் அறிந்தனர் - தத்வஸாரஜ்ஞா தவம்ஸவம் ஜ்ஞாதவந்தோ வைதிகா: ௯

ப— ஸர்வ ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயித்து அவனை (நோய்கள் அறுக்கும் மருந்து அறிந்தனர்) ஸாம்ஸாரிக ரோக வ்யாதியை அறுத்துவிடும் பரமௌஷதமாகவே அறிந்தார்களித்தனை. அவனுடைய மாஹாத்ம்யத்தில் இழிந்திலர்கள். அவனுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வ நிரதிஸய ஆநந்த காரிதனையும் ஸாஸ்ரீ காரிதனையு மெல்லாவற்றையு மறிந்த வ்யாஸாதிகள் ஸம்க்ஷேப விஸ்தார ப்ரமாண ப்ரபந்த வேத உபப்ருஹ்மண ப்ரபந்தங்களைப்பண்ணி விஷயீகரித்தாய் அவனுடைய மாஹாத்ம்யத்தில் இழியாதது தத்தத்விகார நிவ்ருத்திக ப்ரயோஜநானுஸார தக ப்ராப்யத்வ மாகவே நிரதிஸயரால் அறியத்தக்கது. இது கொண்டும் வியாஸாதிகள் ஸர்வ ஸாஸ்த்ர ஸமவர்த்தனையாலும் இவர்கள் ஸாபநாத்மாதிகாரிக ளானார்கள். இதனால் மறியாதவர்களால் "ப்ராபகாரணம் அருக்கு"மென்று சொல்லப்பட்டது. அதனை "வ்யாஸாதிபி:ஸமிதிநிவேஷ்டிதி ஸம்ஸயாதிஷ:" என்றருளிச்செய்தார். எனாத்தால் அப்போ ! அவர்கள் மாஹாத்ம்யத்தில் இழிந்திலரென்று அவர்களுடைய விஷய வைலக்ஷண்யத்தையும் தத்ஜ்ஞானத்தையும் ஆழ்வாரிடத்தில் ஸம்பாதமாயிற்று. ௯

மூ— மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கென்று ! பெருந்தேவர்குழாங்
கள்பிதற்றும்பிரான் ! கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன் விண்
ணுலகந் ! தருந் தேவனைச்சோரேற் கண்டாய் மனமே ॥ச॥

ஆ— (மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள் போகத்துக்கு ஸாதகனானவனே யென்று பெருந்தேவர் குழாங்கள் பிதற்றும் பிரானா யிருந்துவைத்து இங்கேவந்து பிறந்தருளி க்ருஷ்ணாவதாரனாய், தன்னை ஆச்ரயித்த நம்போல்வாருக்கும் நித்யஸித்தமான ஸ்வாநுபவத்தைத்தந்தருளும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம் பெற்றோம், இனி அவனைச்சோரவிடாதேகிடாய் நன்னெஞ்சே யென்கிறார். ச

நாலாம்பாட்டு.

இ— ப்ரஸ்தாவத்திற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகம்தரும் தேவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வாருக்கு மென்றது ஆச்ரிதர்க்கு மென்றபடி. சோரேல் கண்டா யென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தம் மருந்தே (ஒருவண்ணம் பெற்றோமென்று) 'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குள்ள ஸம்பந்த ஜ்ஞானத்தைக் கொண்டாடினவர் அது நித்யமாகச்செல்லவேணு மென்னுமாசையாலே இப்பாட்டிலே தம் மனஸ்ஸை அதிலே ஸாகாரமாக்குகிறாரென்று ஸங்கதிஸம்பந்தம். * * *

இ—ப— ச நங்கள் - எங்களுடைய, போக மகிழ்ச்சிக்கு - போகத்திற்கு, மகிழ்ச்சி - ஆநந்தம். ஸ்வாநுபவ போகஜநிதாநந்தத்திற் கென்றபடி. மருந்தேயென்று - ஸித்தஷடியிபோலே ஸாதகனானவனே யென்று, பெருந்தேவர் - உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுடைய, நித்யஸூரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள் - ஸமூஹங்கள், பிதற்றும்பிரான் - க்ரமமாகச்சொல்லி அநுபவிக்கும்படி மஹோபகாரகனான, பிதற்றுகை - அக்ரமமாகச் சொல்லுகை. கருந்தேவன் - நீலவர்ணனாய்க்கொண்டு தேஜஸ்வியானவனான, கண்ணன் - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனான, எம்மான் - அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, விண்ணுலகம்தரும் தேவனை - பரமபதத்தைத் தந்தருளும் ஸ்வபாவனான தேவனை, மனமே - என்னுடைய மனஸ்ஸே, சோரேல் கண்டாய் - விடாதேகிடாய், கண்டாயென்றது ப்ராஸப்ரயோகம். ச

ஓ— ச (மருந்தேயித்தி) பெருந்தேவர் குழாங்கள் - உத்க்ருஷ்ட நித்யஸூரிஸமூஹ:, நங்கள்போக மகிழ்ச்சிக்கு மருந்தே யென்று - அஸ்மத்போக ஸம்ருத்தி ஸாதகஔஷதேதி, பிதற்றும் பிரான் - அக்ரமேண ஸ்தோத்ரபாத்ரோபகாரகம், கருந்தேவன் - ச்யாமளதிவ்யவிக்ரஹம், எம்மான் கண்ணன் - ஸ்வாமி க்ருஷ்ணம், விண்ணுலகம்தருந்தேவனை - வைகுண்டலோக ப்ரதம் தேவம், மனமே - ஹே மந:, சோரேல் கண்டாய் - மாவிஸ்மர இதி ப்ரத்யக்ஷ:. ச

ப— நாலாம்பாட்டில், நமக்குக் கண்ணனாய் அவதரித்து விண்ணுலகம் தருமவனைவிடாதே கிடாயென்று தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார். (மருந்தேயித்யாதி) உன்னுடைய அநுபவத்தால் எங்களுக்கு வரும் ஆநந்தத்துக்கு ஸாதகமான மருந்தானவனே. (என்று) என்னும்படியாக. (பெரும்) உத்க்ருஷ்டரான ஸூரி ஸமூஹங்களானவை மிகவும் ஸ்தோத்ரிக்க அவர்களுக்குத் தன்னை அநுபவிக்கக் கொடுத்த உபகாரகன். (கருந்தேவ னெம்மான்) காளமேகவர்ணமாய் திவ்யமான வடிவையுடையவன், அவ்வடிவைக் காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவன். (கண்ணன்) ஸ்வாமியாய் அவதரித்துவந் துவக்கரிக்குமவன். (விண்ணித்யாதி) பரமபதத்தைத் தருவானாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை. (சோரேல்) நழுவவிடாதே கிடாய். அவன் ஸ்வாமியென்னும் நாம் கடைக்கொள்ளாதே கிடாய். விண்ணுலகம்தரும்தேவனை உடம்புவெளுக்கப் பண்ணாதே கிடாய் நெஞ்சே. ஸாக்ஷம் "தாநமேகோதவ்யம்" த்ரீ ச

மூ— மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து ! கனமேசொல்லினே னிது சோரேற்கண்டாய் ! புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்க ! லினமேதுமிலானை யடைவதுமே ! ௫॥

ஆ— (மனமே) பரமஸாம்யாபந்நருக்குத் தன்னோடொப்பாரின்றிக்கே இருக்கிறவனை விடாதே விடாய்நெஞ்சமே, உனக்கடியேனா யிருக்கிறேனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ௫

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— த்ருதீயபாதத்துக்கு அர்த்தம் (பரமஸாம்யாபத்யாதிபால்), இனமேதுமிலானை யென்கிறதற்கு அர்த்தம் (தன்னோடொப்பாரித்யாதியால்) இரந்துகனமே சொல்லினேன் என்கிறதற்கு அர்த்தம் (உனக்கித்யாதியால்) "பின்னையு" மித்யாதியால் கீழ்ச்சொன்னதையே ஆதராதிசயத்தாலே ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. * * * * * * * * *

இ—ஸ— இ * புனமேவிய - புனத்தில் மேவியிருப்பதான, புனம்-க்ஷேத்ரம். மேவுகை-ஸ்தாபிக்கை. க்ஷேத்ரத்திலே நன்றாக வளர்ந்திருப்பதான வென்றபடி. பூம் - ஸ்ப்ருஹணீயமான, தண் - சீதளமான, துழாயலங்கல் - துளஸீமாலையை யுடையவனான. அலங்கல் - மாலை. இனமேதுமிலானை - உபமாநமொன்றுமில்லாதவனை, இனம்-உபமாநம். ஸாம்யாபத்தியில் நிஸ்ஸமனானவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும். ஸம்ஶ்லேஷித்து, நிரந்தரமாக அநுபவிக்கவேணு மென்றபடி. இவ்விடத்தில் உகாரம் 'கிளு, கலிய' என்னுமாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்குஸமுச்சயார்த்தமாயிருக்கிறது. இதைச் சொல்லினே னென்கிறதோடே ஆதல் இரந்து என்கிறதோடே ஆதல் அந்வயிப்பது. மனமே- என்னுடைய மனஸ்ஸே, இது - இந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தை, நிரந்தரமாக அநுபவிக்கையை யென்றபடி. சோரேல் கண்டாய் - விடாதே கொள், உன்னை - ஸம்பந்தவிஷயத்தில் ப்ராவண்யமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினையேன்- ஸம்பந்தவிஷயத்தில் விமுகமான உன்னையும் அநுசரித்துச் சொல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின நான், இரந்து - ப்ரார்த்தித்து, கனமே - ஸ்தூலமாகவே, சொல்லினேன் - சொன்னேன். ௫

ஒ— இ * (மனமேயிதி) மனமே - ஹே மந:, உன்னைவல்வினையேனிரந்துகனமே சொல்லினேன் - த்வாம் ப்ரபலபாபோऽஹம் யாசித்வா ப்ரஸபமவோசம், இதுசோரேல்கண்டாய்-ஏதந்மா விஸ்மர [illegible] கிம் [illegible]. புனமேவிய - வநஜாதாயா: பூந்தண்டுழாயலங்கல் - [illegible] துளஸீ மாலாயுக்தஸ்ய, இனமேதுமிலானை - ஸத்ருஶரஹிதஸ்ய, அடைவதுமே - ஸமாஶ்ரயணம் [illegible]. ௫

ப— இந்தப்பாட்டில், நெஞ்சே அவனைவிடாதே கொள்ளென்றார் கீழ், அவ்வளவன்றிக்கே தன்னை ஒலக்க வரையாக [ஸம்ஶ்லேஷம்] ஆக நினைத்திராதே கொள்ளென்கிறாரிதில். (மனமேயுன்னை) லோகத்தில் ஆதரவாய் முற்பட்டு நிற்கிறவுன்னை யன்றோ பிற்பட்டாரைச் சொல்லுமாப்போலே நான் சொல்லுகிறது, ஸம்பந்த ப்ராவண்யமுனக்கு ஸ்வபாவமாயிருக்க என் செல்லாமையாலே சொல்லுகிறே னத்தனையிறே. (வல்வினையேன்) இவ்வளவிலு மவன் திருவடியை யடையாதபடியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். உன்னை இரக்க வேண்டியிருக்கிறேனென்னேன். என்னுடைய அதிஶயத்தாலே இரக்கிறேனத்தனை. (இரந்துகனமேசொல்லினேன்) உன்னைக்கால்பிடித்து ஸ்தூலமாகச் சொன்னேன். (இதுசோரேல்கண்டாய்) நீ இதை நெகிழவிடாதேகொள், [illegible] (புனமித்யாதி) புனம்-ஸாரவத்தான குளிர்ந்தநிலத்திலே, மேவிய - மேவியிருப்பதான, [illegible]வென்றபடி. (பூம்) ஸ்ப்ருஹணீயமாய் அழகியதாய் குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையை (அலங்கல்) மாலையையுடையவனும், ஒப்பான (இனம்) ஸஜாதீயம், ஏதுமிலானை, ஆக ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஒப்பில்லாதவனை யென்றபடி. அர்த்தம் "ஸமாப்யதிகதரித்ர" மித்யாதிபடியே தன்னோடொப்பாரின்றிக்கேயிருக்கிறவனை, (அடைவதுமே) அடையும் ப்ரகாரத்தையே சொல்லினேன், இது சோரேல் கண்டாய். ௫

மூ— அடைவதுமணியார் மலர்மங்கைதோள் । மிடைவதுமசுரர்க்கு வெம்போர்களே ।
கடைவதுங் கடலு ளமுதமென்மன । முடைவதுமவற்கே யொருங்காகவே ॥௰॥

ஆ— (அடைவதும்) 'அவனைவிடாதேகிடாய்' என்று நான்சொல்லிமுடிப்பதற்குமுன்னே அவனுடைய செயல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப் பெற்றேனென்று

ஆறும்பாட்டு

இ— ஈஶ்வரஸ்வபாவத்தில் ஶ்ரிப்ரஹஸ்தராயிருக்கிறார் (அவனையிதற்யரிரியால்) இத்தால் கீழ்த் தாம் பண்ணின உபதேசம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சை யுகக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸம்விதையாயிற்று. பாத்ரபாஸக்ஷைதஸாம்யஸிக்கிறார் (அவனுடையவிதற்யரிரியால்) ஈஶ்வரஸ்வபாவத்துக்குத்தார்ர் (என்னெஞ்சானதிதற்யரிரியால்) கடலுடைந்தாப்போலேஉடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்றது ஸாஹஸமாய்க்கொண்டு

இ—ஶ— ௰ * அடைவதும் - தனக்குப் போக்யதாஸ்யமாக ஸம்ஶ்லேஷிப்பதும், வாஸ்வாரஷ்ஷிதிஶேஷ. அணி - ஆபரணங்களாலே, ஆர் - பூர்ணமான, மலர்மங்கைதோள் - ஸாஸீராஹவாஸிதியாய் நித்யாவதியான பெரியபிராட்டியார் திருத்தோளே, தோளழகிலே ஈடுபட்டுப் மற்றொரு திவ்ய பவ ஸௌந்தர்யமும் காணமாட்டாதே அத்தோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்று கருத்து. மிடைவதும் - நிரஸநமாகச் செய்தருளுவதும், மிடைதல் - நிரஸநமாகச்செய்கை. அசுரர்க்கு-அஸுரர்களுக்கு, வெம் போர்களே - உக்ரங்களான யுத்தங்களே, வெம் என்று உக்ரம். போர் - யுத்தம். அவன்செய்தருளுவதும் 'ஸதயராவஸிஷ்டஜ' என்கிறபடியே அவள் திருத்தோள்களை உத்தேஶ்யமாயாஶ்லேஷம் பண்ணுகைக்கு உபாயமாக ஆஶ்ரிதஜநஹிம்ஸகராவநிகரராக்ஷஸஸம்ஹாரயுத்தங்களேயென்றபடி. கடைவதும்-மதநம்பண்ணுவதும், கடலுள் - ஸமுத்ரத்தில், அமுதம்-அம்ருதம். அவன் மதநம்பண்ணுவதும், 'ஸ்ரிதகடகாரெ ஜெயாஹிர்ஹஸ்ரீ ஈராரோ ஸமவதி ஞயிராயம் மதநம் திராஜெ ஜெ । ஹஸ்நத தாஜாவதபூதம் ஷராரராவஸி ஸ்ரிதநயநஸராஷி ஸ்ரிணுதீவம்ஷ்ஜெவ' என்கிறபடியேஅவளுடைய கடாக்ஷவிஶேஷம் பெறுகைக்கு உபாயமாக க்ஷீரார்ணவத்தில் அம்ருதக்கடை யென்றபடி. என்மனம் - என்னுடைய மநஸ்ஸானது, ஒருங்காக - ஏகவ்யக்காரமாக, விச்சேதமின்றிகடேயென்றபடி. உடைவதும்-ஜாரேவாரவஶ்யத்தாலே ஷ்ரவிஶிலமாவதும், அவற்கே - அந்த விசித்ரசேஷ்டிதங்களை யுடையவனுக்கே

ஓ— ௰ * அடைவதுமிதி) அடைவதும் - ஸநாஶ்லிஷ்டாணனு, அணியார மலர்மங்கைதோள் - ஆபரணவ்யூஹ வஹாருப ஹாஜஶிநெதவ, மிடைவது மசுரர்க்கு வெம்போர்களே- ஸநகிரியாணனு அஸுராணாம் வோராயுதஸேவ, கடைவதும் கடலுள் அமுதம் - மதநமதிஷநீக்ஷீராஹரணு ஸமுத்ராம்ருதம், என் மனம் அவற்கே ஒருங்காகவே உடைவதும் - மதீயம்மநஃ தஸ்யைவ ஏகாக்ரதயா ஶிதிலம் பவதீத்யர்ய: ௰

ப— ஆறும்பாட்டில், தம்முடைய உபதேசம் பலித்து, லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டனுமாய் ஶத்ருஹந்தாவுமாய் அம்ருதப்ரதனுமானவனுக்கே என்மனமானது ஒருபடிப்பட ஶிதிலமாகாநின்றதென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார், (அடைவதுமிதற்யரிரி) 'திருமார்வத்து மாலைநங்கை' என்கிறபடியே (அணியார் மலர்மங்கைதோள் அடைவதும்) அணி - ஆபரணங்களாலே, ஆர் - பூர்ணமான, யத்வா : திருமார்புக்கெல்லாம்தானே ஆபரணமாகப் போகும்படி யிருப்பாளாய், (மலர்) 'பத்மப்ரியவஸிதி' என்கிறபடியை யுடையவளாகையாலே நிரதிஶய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யாதிகளை யுடையவளாய், (மங்கை) யௌவநத்தையுடையாளான பெரியபிராட்டியாருடைய திருத்தோளோடேயாயிற்று (அடைவதும்) ஸம்ஶ்லேஷிப்பதும். ஸ ஏகம் 'யடகாஸஷிஸம்வதி மதுநி' இதற்காக அவனிடும் பச்சைசொல்லுகிறது (மிடைவதிதற்யரிரி) 'ஸதயராவஸிஷ்டஜ' என்றிறே அவன் அணைப்பது சொல்லிற்று. ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு க்ரூரமான நாஶஹேதுயுத்தங்களையே, (மிடைவதும்) மேல்விழுந்து பண்ணுவதும், நெருக்கிப்பண்ணுவது மென்றபடி. அவளை ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்படியும் அதற்கு இடும் பச்சையும் சொல்லிற்று, பிராட்டியைப் பெறுகைக்கு வ்யாபரிக்கும்படி சொல்லுகிறது (கடைவதுமிதற்யரிரி) ஸமுத்ரத்திலுள்ள அம்ருதங்களைக்கிடர் இவளைப் பெறுகைக்காக மதிப்பதும், இம்மூன்றும் இவர் திருவுள்ளமுடைகுலைப்படுகைக்கு வேண்டுவனவையால் அருளிச்செய்கிறார். (என்மனம்) என்னுடைய மநஸ்ஸு, (ஒருங்காக) ஒருப்படிப்பட, (உடைவதும்) உடைகுலைப் படாநின்றது. [உடைகுலை - ஶைதில்யம்] (அவற்கே) ஏவம்விதமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனுக்கே, அவன் பணிக்

மூ— ஆகஞ்சேர் நரசிங்கமதாகியோர் ! ஆகம்வள்ளுகிரால்
பிளந்தா னுறை ! மாக வைகுந்தங் காண்பதற்

ஆ— தம்முடைய நெஞ்சைப் புகழுகிறார். ௬

(ஆகஞ்சேர்) இந்த ஸ்வரூபத்தை அநுபவித்துப் பின்னையும் ஸம்ஸார வெக்கை தங்களைச் சேபதருளினவன் தன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலேசென்று காணவேணுமென் றாசைப்படா நின்றது, அதுவோ அதிசயமாயிராநின்றது,

இ— ஸம்பூர்ணமாக ப்ரவேசித்துப் பின்பு ஒருவராலும் மீட்கவு மொண்ணாதே தானும் மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெற்றே னென்றபடி. * * * * * * *

ஏழாம்பாட்டு.

ஸங்கதி ஸசேஷநாயகத்வங்கீழ்ச்சொன்னதை அநுபவிக்கிறார் (இந்தஸ்வரூபத்தைஅநுபவித்தென்று) இதுக்கு ஆசைப்படா நின்றது என்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் தம்முடைய நெஞ்சுக்குக்கீழ்ப்பாட்டில் பிறந்த ஆஸக்தி முதிர்ந்ததென்கிறு திப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ஸசேஷத்வத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பின்னையு மித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அவனிருக்கிற வித்யாதியால்) அதில் மாகஎன்கிற விடத்தில் பரமபதத்திற்குத் தாத்பர்யம் (அதுவோ இத்யாதியால்)

இ—ம— ப்ராப்யப்ராபகனுக்காகவே, அவனை அநுபவிக்கைக்காகவே யென்றபடி. அஸாதாரணத்தால் மற்றொருஸ்ரீ கிமுகங்களிலும் கண்ணோட்டமில்லை யென்றபடி. அவன் ஸர்வப்ரகாரத்தாலு மாஸக்தி பண்ணுமதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே, என்மனஸ்ஸு மிகவும்ஆஸக்திபண்ணுமதும் அந்தப்ராப்ய ப்ராபகன் பக்கலிலேயே, இவை இரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில் இல்லையென்று ஏவகாரங்களாலும் ஸூசிதமாகிறது. அவன்பிராட்டிபக்கல் எப்படி ஆஸக்தனாயிருக்கும், அப்படிஎன்மனம் ப்ராப்யப்ராபகன் பக்கல் ஆஸக்தமாகிறதென்று தாத்பர்யம். ௬

௭ * ஆகம் சேர் - ஒரு சரீரத்திலே சேர்ந்திருக்கிற. ஆகம் - சரீரம். நரசிங்கம் - நரத்தையும் ஸிம்ஹத்தையும் உடைத்தான, ஸாவயவமாநரஸிம்ஹரூபம். நரஸிம்ஹங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. அதாகி-அந்த ஸ்வபாவம், நரனென்றுதல் ஸிம்ஹமென்றுதல் சொல்லவொண்ணாதபடி விலக்ஷண ஸம்ஸ்தானத்தையுடைய அதாகியென்று ஸாமாநாதிகரண்யமித்தது. ஓராகம் - ஒரு சரீரத்தை, ஸர்வலோகபாரகமான ஹிரண்யாஸுரதேஹத்தையென்றபடி. வள்ளுகிரால்-வளர்ந்தஉகிராலே, வஜ்ரஸம ஸ்வபாவத்தாலே யென்றபடி. பிளந்தான் - விதாரணம் பண்ணினவன், காணவேணுமென்றெல்லாருக்கு மாசைபிறக்கும்படி ஸம்ஸ்லிஷ்டவிக்ரஹதமுடையவனான ஸர்வேச்வர னென்றபடி. உறை - வஸியாநிற்கிற விடமான, மாகம் - ஆகாசமான, மா - மஹத்து, கம்-ஆகாசம், பரமேவ்யோமநி ஸ்தித ஸ்வாத்மாரம் ப்ரஹ்மவேதேயென்று ச்ருதிகளிலே ஓதப்பட்டதான வென்றபடி. வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, காண்பதற்கு - காண்கைக்கு,

ஓ— ௭ * (ஆகமிதி) ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகி - ஏகவிக்ரஹாச்ரிததரஸிம்ஹஸ்வரூபதாரக, ஓர் ஆகம் - ஏகம்ஹிரண்ய வக்ஷஸ்ஸ்தலம், வள்ளுகிரால் பிளந்தான் - வஜ்ரநகைர்விதாரிதவாந், உறை-நித்யவாஸஸ்தாநம், மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கு - பரமாகாச வைகுண்டம் த்ரஷ்டும்,

ப— கடலைக்கடைய இவர்மனக்கட லுடையப்புக்கதுக்கானும் விரகாயிருப்பார் இளநெஞ்சாகைப்பொருளை வாங்கினைநால் முக்தமிட்டாரயிருப்பாரை நெருக்கிவாங்கவே இவர்கள் தாங்களேகொடுசென்றுகொடுப்பர்களிறே. அப்படியே அவனும். ௬

ஏழாம்பாட்டில், அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற பரமபதத்தேசென்றுகாணவேணுமென்னா நின்றதென்னெஞ்சமென்கிறார். (ஆகஞ்சேரித்யாதி) ஒருசரீரத்திலே பொருத்துவிக்கப்பட்ட நரஸிம்ஹங்களை உடையதாய்க்கொண்டு, (ஓராகம்) ஹிரண்யனுடைய அத்விதீயமான முரட்டுடம்பை, (வள்ளுகிரால்) கோமளமான உகிரால், வளர்ந்த உகிரென்றுமாம், (பிளந்தானுறை) அநாயாஸேந கிழித்துப்போகட்டவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, (மாகவைகுந்தம்) அச் ஸிம்ஹம் வஸிக்கும்முழஞ்சான [குஹை] பரமாகாச மென்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காண்கைக்கு,

மூ— என்மன மேகமெண் ணுமிராப்பகலின்றியே ||௭|| இன்றிப் போகவிருவினையுங்கெடுத் தொன்றியாக்கைபுகாமையுய்யக் கொள்வா னின்றவேங்கட நீணிலத்துள்ளது சென்று

ஆ— என்னெஞ்சைக்கொண் டென்செய்கே னென்கிறார். ௭

(இன்றிப்போக) அவனைக்காண்கைக்குத் திருநாட்டிலே போகவேணுமோ, இங்கேயணித்தாகத் திருமலையிலே யன்றோ அவன் நின்றருளுகிற தென்னில்; அத்தால் என்னெனக்கு, அங்குச்சென்

இ— பாட்டுக்குப் ஸங்கதி தாத்பர்யம் (என்னெஞ்சைக்கொண் டித்யாதியால்.) * * *

எட்டாம்பாட்டு.

தம்முடைய நெஞ்சுக்கு ஸமவிஷயத்தில் பிறந்த வ்யாவண்யாதிஶயத்தை அருளிச்செய்யா நின்றவிப்பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்று சொல்லுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன அவதாரிகை (அவனையித்யாதியால்) அணித்தாக - ஸமீபமாக, நீணிலத்தென்கிற விடத்தில் அபிப்ராயம் உக்தம் (அத்தா லென்னெனக்கென்று) தாதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அங்குசென் றித்யாதியால்.) * *

இ—வ— என்மனம்-என்னுடைய நெஞ்சானது, இராப்பகலின்றி-அஹோராத்ர விபாகமின்றிக்கே, ஏகம்-ஏகாக்ரமாக, ராத்ரி ஒருகார்யமும் பகலொரு கார்யமுமா யிருக்குமிறே நாட்டாருக்கு, என்னெஞ்சுக் கெப்போது மிதுவே கார்யமாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும்-த்யாநம் பண்ணாநிற்கும். இத்தனை ப்ரவணமான நெஞ்சைக்கொண்டு நானென்செய்யக் கடவேனென்று நோக்கிறபடி. ௭

அ * இருவினையும் - புண்யபாபரூபங்களான கர்மங்களையும், இன்றிப்போக - இல்லாமல்போக, நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போம்படி யென்கை. கெடுத்து - நஶிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வா னென்கிறதோடே அந்வயம். ஒன்றி - ஸங்கலித்து, நித்யமுக்தராக ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ப்ரகாரமென்றபடி, ஆக்கை புகாமை - ஶரீரங்களிலே ப்ரவேஶியாதபடி. இந்த வ்யதநம் ஸாதநமாக நங்களை யடையாதபடி யென்கை. உய்யக் கொள்வான் - உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக் கிச்சையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், நின்ற - ஸம்ஸாரப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டுநின்றருளுகிற ஸ்தலமான, வேங்கடம்-ஸ்ரீவேங்கடகிரியானது, நீணிலத்துள்ளது - ஸ்ரவ்யமான ஸந்நிதியிலே இராநின்றது, நீட்சி - தைர்க்யமாய் ஸ்ராவ்யதையைக் காட்டுகிறது. திருமலையையுடைத்தாகையாலே ஸ்ராவ்யமான ஸந்நிதியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானெனக் கென்ன ப்ரயோஜநமென்று கருத்து. சென்று - அத்திருமலையிலே போய்,

ஒ— என்மனம் - மதீயம் மநஃ, இராப்பக லின்றியே - அஹோராத்ர விபாகமின்றியே, ஏகமெண்ணும்-ஏகாக்ரமேவ த்யாயதீத்யர்த்தஃ. ௭

அ * (இன்றியித்தி) இருவினையும் இன்றிப்போகக் கெடுத்து - புண்யபாபரூப கர்மாணி ஸர்வாத்மநா நஶயித்வா, ஒன்றிஆக்கை புகாமை உய்யக்கொள்வான் - தேவாதிஶரீராணி ப்ரவிஶ்ய ஸம்ஸாரே உஜ்ஜீவயிதும், நின்றவேங்கடம்நீணிலத் துள்-ஸர்வஸ்ய ஸேவ்யஃ ஸந்நிதௌ வர்த்ததே, அதுசென்று-ததஃ கிம்,

ப— (என்மனமித்யாதி) திவாராத்ர விபாகமின்றியே ஒருபடிப்பட என்னுடைய ஹ்ருதயமானது த்யாநம் பண்ணாநின்றது. பின்தானித்யுக்த்வா ஸ்வஹ்ருதயமோஹம். ௬

எட்டாம்பாட்டில், நமக்குத் திருமலை யுண்டாயிருக்கப் பரமபதம் வேண்டுமோ என்ன; ஆனாலும் நமக்குத்திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியற்றதென்கிறார். (இன்றியித்யாதி) புண்யபாபரூபங்களான கர்மங்களை ஸவாஸநமாகப் போம்படி நஶிப்பித்து, (ஒன்றியித்யாதி) பின்னும் ராஶியான ஸகல பத்துக் கொன்றிக்கலசி தேவாதிஶரீர ப்ரவேஶம்பண்ணாதபடி அடிமைகொண்டு (உய்யக்கொள்வான்) உஜ்ஜீவிப்பிக்குமவன், (நின்ற) ஸர்வரக்ஷணார்த்தமாக ஸம்ஸார ப்ரதீக்ஷனாய்க் கொண்டு நிற்குமிடமான (வேங்கடம்) திருமலையானது. (நீணிலத்துள்) பரந்த ஸந்நிதியிலே ப்ராப்யமா யுள்ளதாம். ஆனாலென்ன நமக்குண்டு. (அதுசென்றித்யாதி) அத்தைச் சென்று.

மூ— தேவர்கள் கைதொழுவார்களே ! அ ! தொழுதுமாமலர் நீர்சுடர் தூபங்கொண் !
டெழுதுமென்னு மிதுமிகையாதலிற்!பழுதிறொல்புகழ் பாம்பணைப்பள்ளியாய் !

ஆ— றடிமைசெய்வார் அயர்வறு மமரர்க ளல்லரோ வென்கிறார். அ
(தொழுது) உமக்குத்தா னங்கே சென்றடிமை செய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில்? ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணகுணவிஶிஷ்ட ஶேஷஶேஷாஶந ஶ்ரீவைகுண்ட நிவாஸிகளாலே, வாஸிதமான ஸ்தானமன்றோ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— நித்யஸூரிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே காமவ்விடத்துக் கஹர்ரன்றென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸங்கத்தையே தழுவுமா நித்யஸூரியாலே சொல்லுகிற தாகையாலே இப்பாட்டு வ்யநுவாதம் பன்றோ வென்ன; ஸ்வர் (உமக்குத்தா னிதிஸூரியால்) தாம் ஸநர்ஹரென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸஹிதமா யிருக்கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறா ரென்றதாயிற்று. ஶ்ரீபவாதத்துக்குத் தாம் (ஹேயப்ரத்யநீகர்) ஶேஷியைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஶேஷாஶநாதிஸ்ரூஹணம். வ்யாவ்ருத்தி ஸங்கத்தை ஸம்ஹரிக்கிறார் (வாஸிதமென்றால்)

இ—ஶ— கைதொழுவாா்கள்-கைங்கர்யம் செய்தருளுவார், தேவர்கள் - நித்யஸூரிகளன்றோ, ஆதலா லவ்விடத்துக்கு நாமா ரென்றபடி. அ

க ஓ பழுதில் - பழுதில்லாத, பழுது-ஹேயம், ஹேயப்ரத்யநீகமான வென்றபடி. தொல் - அநாதியான, புகழ் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவனான, பாம்பு - ஶேஷனாகிற, அணை - ஶய்யையில் பள்ளியாய் - கண்வளர்த்தியை யுடையவனே, பள்ளி - ஶயநக்ரியை. பள்ளியை யுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம். மாமலர் - சிறந்த புஷ்பங்களையும், ஶ்ராவ்யமான அவகாஹி புஷ்பங்களையு மென்றபடி. நீர் - அர்க்யாதி ஜலங்களையும், சுடர் - தீபாதிதேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம் - தூபத்தையும், கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு, தொழுது - ஸேவித்து, கைங்கர்யங்களைப் பண்ணி யென்றபடி. எழுது மென்னு மிது - எழுவோ மென்கிறவிது, கைங்கர்யானுஷ்டானத்தாலே உஜ்ஜீவிப்போ மென்கிற இது என்றபடி. மிகை - அதிகம், இப்படி கைங்கர்யத்தில் அதிநிவிஷ்டர் ஶேஷஶேஷாநாதிகளை யன்றோ தகுவ ரென்றபடி. ஆதலில் - இப்படி ஸம்ப்ரத்ருஷ்ட நிவ்யஸூரிகள். உனக்

ஓ— கைதொழுவார்கள் தேவர்கள் - ஸதாஸூர்யம் பஶ்யந்தி ஸூரயா இதி ஶ்ருதே:. அ
க ஓ (தொழுது உதி) மாமலர் நீர்சுடர் தூபங்கொண்டு - ஸகீர்த்தநாஸ் புஷ்பஜலதீபதூபாஸ் ஶ்ருஹீத்வா, தொழுது எழுது மென்னுமிது மிகை - ப்ரணம்ய ஜீவேமேதி ஸம்ஶ்ரயே ஶ்ரமோஹ்யம் அபூர்வகல்யாணகுணநிதே ஶேஷஶாயிந் ஶ்ரீஸ்வாமிந் ஸதா ஜீவேம: ஆதலில் - தஸ்மாத், பழுதில் தொல்புகழ் - அநவத்யாநாதி கல்யாணகுண : பாம்பணைப் பள்ளியாய் - ஶேஷஶயந,

ப— கைதொழுவார்கள் தேவர்கள். அவ்வனவு கால்கடை தந்துபோய் ஆஶ்ரயிக்கவல்லர் ஸாத்யர்கள் அன்றே. 'நமேதே நாஷ்ட்ரதேவா மே' என்னுமாப்போலே. அவனுடையஶீலகுணம் ஸூர்யநாதிகளுக்கு அவ்விடத்தோ டிவ்விடத்தோடு வாசியற்றதிறே வெட்டாமைக்கு. ஸ்வர்க்கம் "வ்யஷ்டிஸ்ஸர்வ ஸ்யஷ்டிஸ்யாஷ்டே" ஶ்ருதி. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில், நம்மை ஆஶ்ரயிக்குமதுக்கு ஸாத்யர்களாகவேணுமோ, புஷ்பாதிகளைக் கொண்டு தொழுது எழும்படியாயன்றோ ஸம்ஶ்ரயிருப்பதென்னா? முதலடியிலே உன்னைத். தொழுகைக்கு யோக்யனாக ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஆதரித்துச்சொல்லும் நித்யஸூரிகளுக்கேறியவனென்கிறார். (தொழுதிதுரதி) மா - ஶ்ராவ்யமான புஷ்பாதியுபகரணங்களைக் கொண்டு (தொழுதெழுதும்) அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப்போம், (என்னுமிதுமிகை) என்கிற இவ்வஸ்து உன் ஸீலாதியத்தாலே மிகையாயிருந்தது, 'அகிஞ்சனோऽநந்யகதி:' என்னும்விஷயமிறே. (ஆதலில்) இப்படிஶீலாதிகளுகையால்,(பழுதில்) ஸாராராக்ஷிக்கின்றபழுதின்றிக்கே யிருக்கிலும் ஆதல்வாரி ஹேயப்ரத்யநீகனாகையால், தெய்வமாக உன்னடிமைக்கு யோக்யனான் நான். பதா : பழுதில் என்பது திருவனந்தாழ்வானுக்கே விஶேஷணம், (தொல்புகழ் பாம்பணைப்பள்ளியாய்) நித்யஸித்தமா நிரூபிக்க கல்யாணகுணமாக ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாக

மூ— தழுவுமாறறியே னுனதாள்களே ! ௯ ||தாளதாமரை யானுன துந்தியான் !
வாள்கொணீண்மழு வாளியுன்னாகத்தா | னாளராய்த்தொழு வாருமமரர்க !

ஆ— உன்திருவடி மலர்களிலே ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்துன்னைஅடிமைசெய்கைக் கசக்தனே னென்கிறார். ௯ (தாளதாமரையான்) தம்முடைய அசக்த்யநுஸந்தாநத்தாலே அவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்கையில் தமக்குப்பிறந்த கூச்சமெல்லாம் போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய

இ— தாஸ்யவாசத்துக்குத்தார்த்தர் (அதஸ்ஸமித்யாதியால்.)* * * * *

பத்தாம்பாட்டு.

இப்படி தாம் அசக்தரென் றநுஸந்தித்தால் வாவிகளெல்லையுமும் பண்ணுகை யுசிதமல்லாமையாலே இப்பாட்டில அவனை ஸ்துதிக்கை அஸக்தமன்றோ வென்ன; அவர்த் (தம்முடையவித்யாதியால்)

இ—ஶ—அடிமை செய்கையாலே, உனதாள்கள் - உன்னுடைய திருவடிகளை, தழுவுமாறு - வரிவ்ருத்தும் பண்ணும ப்ரகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம். கெட்டியும் பண்ணும் ப்ரகாரத்தை யென்றபடி. அறியேன் - அறியமாட்டுகிறிலேன், நானுனக் கடிமைசெய்கைக் கசக்தனல்லே னென்றபடி. ௯

௧௦ * தாள தாமரையான் - தாளையுடைத்தான தாமரையி லிருக்குமவன், தாள் - நாளம், அப்போது வ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டியில்லாமையாலே தான் பிறக்கைக்கு ஒரு ஸாஸ்மம் ஒருகிழங்கு மின்றிக்கே நாலேநேத்ரமாகியான நாபீவத்மத்தை ஜந்மநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவானவ னென்றபடி. இப்படி ப்ரஜைஜனுவ் ஸ்ருஷ்ட்யதிகாரம்பெற்ற ப்ரஹ்மாவானவனென்கை. உன துந்தியான் - உன்னுடைய நாபியிலே இருக்கிறவன், வாள்கொள் - காந்தியை யுடைத்தான, வாள் - காந்தி, தேஜிஷ்டமான வென்றபடி. நீள்-தீர்க்கத்தான, மழுவாளி - மழுவை ஆளுமவன், மழு - பரசு. ஸம்ஹாராதிகாரம்தோற்றும்படி பரசுபாணியாயிருக்கிற ருத்ரனென்றபடி. உன்னாகத்தான்-உன்னுடைய திருமேனியிலேஇருக்கிறவன், ஆகம்-ஶரீரம். 'வபௌ ப்ரஹ்மேஶௌ ருத்ரோ தக்ஷிணே ஹரமாஶ்ரிதாஹ்' என்கிறபடியேஉன் திருமேனியில்தக்ஷிணபார்ஶ்வத்திலுள்ளானென்றபடி. ஆளராய் - தாஸபூதராய், தொழுவாரும் - ஸேவிக்கிற வர்களும், அடிமை செய்கிறவர்களு மென்றபடி. உம்பரும் நாபியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்களோ டுமன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்கைக்காக. அமரர்கள்-அமரத்வம் ஸுமமாகப் பெற்றிருக்கிற இந்த்ராதிதேவர்கள்,

ஒ— உனதாள்கள் தழுவுமா றறியேன் - தவசரணௌ ஸமந்நாயம் நவஶ்யாமீத்யர்த்த:. ௯
௧௦*(தாளதாமரையிதி)தாளதாமரையான்-ஸநாலநாபிபத்மயோநி:, உதாஸப்தஸ்ய ப்ரஹ்மா, உனதுந்தியான் - தவநாபிவர்த்தீ, வாள்கொள் நீள் மழுவாளி - தேஜஸ்வி தீர்க்கபரஶுபாணி ருத்ரஸ்ச, உன்னாகத்தான் - தவதிவ்யதேஹைகதேஶாஶ்ரித:, ஆளராய்தொழுவார் அமரர்கள்-தாஸதயா ஸேவமாநா

பு— பத்மேஶிஸ்யாதி | ஷண்மேண்வ்ருத்த’ ‘திவ்யஸஸ்யநாஸந’ இத்யாதிகளால் சொல்லப்பட்ட குணங்களையுடையதிருவநந்தாழ்வானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறவனே. ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பரிவுடைய ஹரியாகானே யொமநுசென்றபடி. (தழுவுமாறித்யாதி) உன்திருவடிகளை அணையும் விரகறிகிறிலேன். என்றபடி, வஞ்சனாதியாலே முதலிலே கிட்டுகையரிது, கிட்டினாலும் உன் ஶேஷித்வத்தை அநுஸந்தித்து மென்னையொழுக்கைப்பார்த்தும் ஒரு ப்ரவ்ருத்திபண்ண சக்தனாகிறிலேன். 'ஸந்த்யாநாதீ’ த்யாதிவசந பாம்பரை இத்யாக்க்ம ஸம்ப்ருஷ்டம்.
௯

பத்தாம்பாட்டில், ஸ்வஸ்ருஷ்டிகளுக்கு வுடறியாத ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸமாஶ்ரயணீயனாயிருக்கிற உன்னுடைய சீல மென்னால் புகழ்ந்து முடிக்கவொண்ணா தென்கிறார். (தாளவித்யாதி) தாமரைப்பூவை உத்பத்திஸ்தாநமாக வுடைய ராஜஸனான ப்ரஹ்மா உன்திருநாபியைப்பற்றி வர்த்திப்பாநின்றான், விஷ்ணுநாலகலோகஸ்ருஷ்டம் ஸஸஶீக்ராதைவ யொழிபாகையால் அக்கலைம் ஸாஷ்டாங்கமென்கிறார் (தாள தாமரையானென்று) (வாளித்யாதி) ஒளியையுடைத்தாய்துடங்கின காரியத்தைமுடியகட்டத்தவற்றான மழுவையுடைய ருத்ரனும் திருமேனியில் ஏகதேஶத்தைப்பற்றியிருக்கிறான். (ஆளராய்)ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களும் ப்ரயோ

மூ— நாளுமென் புகழ்கோ வுனசீலமே ‡கoH சீலமெல்லை

யிலானடிமேலணி । கோலநீள் குருகூர்ச் சடகோபன்

ஆ— திராவிட வைபவத்தைக் கண்டு ப்ரீதியாலே அக்குணத்தைப் புகழுகிறார். ௧௦

(சீலம்) சீலமெல்லையிலானாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளுக்குத்திருவணிகலமாயிருந்த

இ— இப்படி வைபவத்தை வர்ணித்து உபஸம்ஹரிக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அக்குணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. * * * * * * *

நிகமனம்.

திருவணிகலம்-திருவாபரணம்.

இ—ஸ—உனசீலம்-இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களோடும் நிரபேக்ஷராகிய உன்னுடைய வைபவத்தை, நாளும் - ஸர்வகாலமும் கூடினாலும், என்புகழ்கோ - எதுவாக ஸ்தோத்ரிக்கக்கடவேன், காலமெல்லாம் கூடினாலு மின்னடடியென்று என்னால் சொல்ல முடியாதென்றபடி. ௧௦

௧௧ * சீலம் - வைபவகுணம், எல்லையிலான் - அவதியில்லாமலிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, அணி - அலங்காரமாயிருக்கிற, இதுபத்துக்கு விசேஷணம். கோலநீள் - ஸௌந்தர்யமாயிருக்கிற, கோலம் - ஸௌந்தர்யமும், அபிவ்ருத்தியுமான வென்றபடி. குருகூர்ச் சடகோபன் -

ஒ— தேவா:, உன சீலம் - தாத்ருஶஸௌஶீல்யம், நாளும் - ஸர்வகாலேபி வ்ருத்வா, என்புகழ்கோ - கதம்ஸ்தோஷ்யே நீ தத்தூஷ்ய:. ௧௦

௧௧(சீலமி) சீலமெல்லையிலானடிமேல்-வைபவஸ்யாவதி ரஹிதஸ்ய பதார்விந்தே, அணி-அலங்காரபூதே, கோலநீள் குருகூர்ச் சடகோபன் - ஸௌந்தர்யவிஸ்த்ருத குருகாபுர ஶடகோபஸ்ய,

ப— ஜ்ஞானபூர்வரான தேவர்கள். (நாளுமிதுாதி) (உனசீலம்நாளுமென்புகழ்கோ) இப்படி கநவயிக மனவுன் ஸீலத்தை அவ்வளவுகளைத்தொருநாளாக்கி யெனக்குப்புகழ்கைக்கு உதப்பாக்கினாலுமென்னால் புகழ்ந்து தலைக்கட்டலாய்த்தா னிருக்குமோ. வ தாத்ருஶம் ஸீலசேஷ்டம் ஸர்வதாபி ஸ்தோதும் நாஹமீஶ. ௧௦

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பரமபதத்தே செல்லுகை ஸ்வரூபமென்று, ப்ராப்யமென்கிறார்- (சீலமிதுாதி) ஸௌசீல்யவானுடைய திருவடிகளிலே இத்திருவாய் மொழியால் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஸௌசீல்யமயித்து, அத்தை நிகமிக்கிறார். (அணி) அணியப்பட்டதான மாலையென்றபடி. (கோலநீள்) அழகுமிக்கிருந்துள்ள திருநகரியையுடைய ஆழ்வாரருளிச்செய்த.

மூ—சொன்மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத்தினின்பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— இத் திருவாய்மொழியோடே ஒரு ஸம்பந்தமுடையார் வைகுந்த மேறுகை ஸ்வபாவமென்றென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— பத்தினின்பாலர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இத்திருவாய்மொழியோடு ஸம்பந்தியால்)பான்மை யென்கிற தற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வபாவமென்றென்று.) * * * * * *

இ—ஶ— திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை-ஸூக்திஸந்தோஹரூபமான, ஆயிரத்துள்-ஸஹஸ்ரத்திலே, இவை பத்தினின்பாலர்-இந்த பத்துப்பாட்டுக்களின் விஷயவர்த்திகள், பால்-விஷயம், பாலிலே இருக்குமவர் பாலர், 'தெரித்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்' என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ஶ்ரவணமநநாதிகளாக ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்தமேறுதல் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஆரோஹிப்பது, பான்மை - ஸ்வபாவம். ஸாத்ருஶ்யத்துக்கு ஸஹஜமான ஜலம்போலே இவர்களுக்கிது ஸ்வத: ப்ராப்தமத்தனை போக்கி ஸ்வபாவமென்றென்றபடி. 'மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கென்மன மேகமெண்ணும்' மென்று தாம் ஆசைப்பட்டபடியே யித் திருவாய்மொழி வசனத்தாலே தம்முடைய ஸம்பந்திகளாகப் பெற்றவர்களெல்லாருக்கும் ப்ராப்யமாய் வருமென்று கருத்து. ௧௧

ஸ்ரீ நம்பெருமாள் ஸ்வீகார ஸமேதாய ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹா தேஶிகாய நம:.

ஓ— சொல்மாலை ஆயிரத்துள்-ஸூக்திரூபமான ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தினின்பாலர்-ஏதத்தஶக விஷயாநுஸந்தாநபரர், வைகுந்தம் ஏறுதல் - வைகுண்டாரோஹணம், பான்மையே - ஸ்வபாவ ஸித்தம். ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— சொல்மயமான மாலையாயுள்ள ஆயிரத்துள் (இவைபத்தினின்பாலர்) இப்பத்தின் விஷயத்திலே உள்ளாமவர்கள், அதிகாரிகளாமவர்க ளென்றபடி. பரமபதத்திலே செல்லுகை. (பான்மையே) ப்ராப்தமே. ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமந்கோவ யதிராஜ ஶ்ரீநிவாஸ மஹாதேஶிகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ ஸம்பத்குமார மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(ஓராயிரம்.)

நைகஸ்ரீநாமவத்த்வா ஜ்ஜகதுதயலயஸ்தாபநாத்யேகஹேதோ ஹாரித்வா

நாகாநந்தப்ரதத்வாத் ஸைபஸ்திதிபடுவடக ஸ்ரோணிஸம்வர்த்திதத்வாத் |

ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதகத்வாத் வ்ருஷகிரிகடகே ஸந்நிதாநாதிகத்வாத்

ஸ்வாங்கஸ்லேஷார்ஹதாநாதகமி பகவதி ஸ்ரீமதந்த்ரார்க்கரோ ஸௌ ||௧௦௫||

(நைகஸ்ரீநாமவத்த்வாத்) பேராயிரம் கொண்டதோர் பீடுடையன்-ஸங்க்யமான விஶேஷித்தமாகி ப்ரதிபாதகங்களாய் ஒரொன்றே தானே ஸஹஸ்ரகாரமாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான அநேகத்திருநாமங்களை யுடையவனாகையாலும், (ஜகதுதயலயஸ்தாபநாதேஹேதோ:) அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் என்கிறபடியே லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (ஹாரித்வாத்) அரியை வணங்கி யகிந்தனர் - ஆஸ்ரிதருடைய அநிஷ்டங்களை ஹரிக்குமவனாகையாலும், (நாகாநந்தப்ரதத்வாத்) விண்ணுலகம் தரும் தேவனை - பரமபதத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (+ஸைபஸ்திதே:) புனமேவிய பூந்தண் துழாயலங்கலப்பூஷி - ஸௌலப்யத்துக்கு ஈடான ஸ்தைர்யத்தையுடையனாயிருக்கையாலும், (வடகஸ்ரோணிஸம்வர்த்திதத்வாத்) அடைவதுமணியார் மலர்மங்கைதோள்-தன்னோடேபிரிவற்றபெரியபிராட்டியையும் ஸ்ரீநீளைகளையும் ஸாக்ஷாத்காரமாக வுடையவனாகையாலும், மலர்மங்கையென்று பெரிய பிராட்டியாரைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். (ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதகத்வாத்) ஆகஞ்சேர் நரசிங்கமதாகி யோராள் - ந்ருஸிம்ஹ ரூபத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்து பக்தரான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ஆஹ்லாதத்தைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (வ்ருஷகிரிகடகே ஸந்நிதாநாதிகத்வாத்:) உய்யக்கொள்வான் நின்றவேங்கடம் - ஸர்வஜீவநாயகமாகத் திருமலையிலே நின்றருளுகையாலும், ஆழ்வார்கள் மேலிற்பாட்டில் பழுதில் தொல்புகழ் பாம்பணையென்று சொன்ன ஸௌலப்யாதிகளும் ஸங்க்ருஹீதம். (ஸ்வாங்கஸ்லேஷார்ஹதாநாத்) தாள தாமரையானுனதுந்தியானிதற்ாதி-ப்ரஹ்மாதிகளுக்குத் தன் திருமேனியிலே இடங் கொடுக்கையாலும் எம்பெருமான் ஸௌலப்யகாரணாக 'ஓராயிரம்' என்கிற ஸம்கத்திலே ஆழ்வாராலே உபபாதிக்கப்பட்டானென்கிறார் * * * ௧௦

[*'வடகாஸக்திஸம்வர்த்திதத்வாத்' என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.

+ இனமேதுமிலானை - ஈனமென்றது இனமென்று குறுகியிருக்கிறது; ஈனம் - அவத்யம், என்று ஸ்ரீ பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவுள்ளம்.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேற்|

ஆ— (மையார் கருங்கண்ணி) இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்யாநுஸந்தாநத்தாலே நிர்வ்ருத்தராய், தத³நுப⁴வத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கை வாராமையாலே தாமவஸந்நராய், அவஸந்ந ஸர்வகரணருமாயிருந்த ஆழ்வார்,

லக்ஷ்மீகடாக்ஷ

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஈ— இப்படி யவனுடைய ஸௌசீல்யகு³ணாநுஸந்தா⁴நத்தாலே ஸந்துஷ்டரா யிருக்கிற வாழ்வார் பூர்வ த³ஶையிற்போலே இத் திருவாய் மொழியிலே 'காணக் கருதுமென் கண்ணே' 'கண்ணே யுன்னைக் காணக் கருதியென்னெஞ்சு' மித்யாதியாலே கண்ணோடே தம்முடைய நெஞ்சு மவனை யாசைப்படாநிற்கிற தென்று அலற்றுகைக்க ப்ரஸக்தமன்றோ வென்ன அவதரீர் (இப்படி யித்யாதியால்) அவஸந்ந ஸர்வகரண ராகையாலே ஆநந்தாநுப⁴வமும் கலங்கிப்போயிற்றென்று கருத்து. ❋

முதற்பாட்டு.

விவக்ஷிதத்துக்குத் தகுதியாக (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) அதில் கடாக்ஷமும் 'மையார் கருங்கண்ணி'

இ—ப— ௧ ❋ மையார்-அஞ்ஜநத்தாலே வர்ணிக்யான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸம்ருத்³த⁴மாயிருப்பதாகவென்றபடி. கருங்கண்ணி - 'அஸிதேக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸ்வாபா⁴விக நைல்யாதிஶய ஶாலியான திருக்கண்களை யுடையவளான, 'லக்ஷ்மீ நேத்ராஞ்சலஸ்ரீ ஶ்ரீவத்ஸ ஶ்யாமளாங்க³ ஸங்கு³ணீ ந:..... ஶ்யாமை: காந்தி ஸ்ரோதோபி⁴ஃ' என்னும்படி அவன் திருமேனிக்கு நைல்யாதிஶய ஆபாத³கமாம்படி பதிதங்களான திருக்கண்களை யுடையவளான வென்றபடி. கமல மலர்மேல் - தாமரைப் பூவின் மேலிருக்கிறவளான,

ஒ— ஸர்வம் த்³ருதீயத³ஶகே ஸௌசீல்யாவஸாநம் "லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்ஸ்த²லாப்³ஜ நஸம்ஸ்த²தாவர்ணித ஸ்வர்ணாபேக்ஷ்ய ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்கார ஸம்ஸ்த²தேஶ நவிஸவதிதயா நாகிநாம் ப்ரஜஹார | ஸ்வஸ்தம் ஸ்வாபி⁴தாயா ஸ்வஜநவஶதயா தத்³வாஸக்லேஶநாஶ ஸ்வஸ்வாமிநாமிவேந்த³ ஜக³த³வதி ஹரிஸ்ஸௌத்³ய வாலஸ்ஸரி" ஸ்த்யாதிஶ்லோகாத்³ய வர்ணநீயஸௌலப்⁴ய ஸ்வஸ்வாமிநாவ ஸம்பந்த³ந ஸமவத்த்வக³ஸ்வீகாரஹ.

௧ ❋ (மையாரிதி) மையார் கருங்கண்ணி - அஞ்ஜநவ்யாப்த நீலநேத்ராம், கமலமலர்மேல்-ஸரோஜ

ப— இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்யத்தையு மதுக் கடியான ஶ்ரிய:பதித்வத்தையுங் கீழிற் றிருவாய்மொழியில் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு நிவ்ருத்தராய், அவனை அப்போதே பெறவேணுமென்று வ்யாமோஹ முடையரானார், இப்படி கு³ணாதி⁴கனானவனை அப்போதேபெறக் காணாமையாலே தாம் அவஸந்நரானவராய் விடாய்த்தார்; அப்படியே முடியானேயில் வாஸனையாலே வேதநவஸ்ரயிகொண்டு, தனித்தனியே கரணங்களும் விடாய்த்துத் தாமும் விடாய்த்தபடிக்கு ஶ்ரீ கஜேந்த்³ராழ்வானுக்குத் தோற்றினாப்போலே க்ருத்திலே தோற்றப் பற்றாது அணிமேவந்து தோற்றவேண்டும்படி யாயிற்று, இப்படிப்பட்ட தம் த³ஶையையும் அதுக்கடியான விடாயையும் அவன்விடாயறிந்து அதுக்குவந்து முகங்காட்டின படியையும் அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராய், நான் க்ருதக்ருத்யனானேன். அடிமை செய்யப் பெற்றேன், வாழ்ந்தேன், ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக் கெல்லாம் அநுகூலராக வும்படியானேன், இதொருவன் பெறும்பே றிருந்தபடியே, என்று தமக்குப் பிறந்த ஹர்ஷத்தை யநுஸந்தித் தினியராகிறார்.

இப்படி மூன்றாந் திருவாய்மொழியான ஓராயிரத்தில் ப⁴க³வானுடைய ஸௌசீல்யத்தை யுபபாதித்தருளி, மேல் "லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்ஸ்த²லாவஸ்த²ஶாலி:" என்னும்படியே, ஸ்வஸ்வாமிநாவ ஸம்பந்த³ந ஸமவத்த்வக³ஸ்வீகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இதில் முதற்பாட்டில், ஶ்ரிய:பதியானவனைக் காணவேணுமென்று தம்முடைய சக்ஷுரிந்த்³ரியத்துக்குப் பிறந்த அபேக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார். (மையா ரித்யாதி) 'அஸிதேக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸ கறுத்த திருக்கண்களையுடைய ளாகையால் ஔஜ்ஜ்வல்யார்த்தமாக அஞ்ஜநத்தையிட்டுக் கறுத்த நயநங்களை யுடையவளாய் லக்ஷ்மியையாய்,

மூ— செய்யாடிருமார்பினிற் சேர்திருமாலே!வெய்யார்சுடராழி சுரிசங்கமேந்தும்!கையா

ஆ— ஸம்ஸ்லேஷத்தை ஸௌகுமார்யம், தத்ப்ரவண்யம், ஸர்வக்ஞ திவ்யாயுத விசேஷிதகார்யங்கள் வுன்னுழகை

இ— என்கிற விசேஷணத்துக்கும் ஸம்ஸ்லேஷஸ்வம் 'மார்பினிற்சேர' என்கிறதற்கும் தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காக. சுடாகஷு ஸம்ஸ்லேஷ ஸ்லேஷிதம்: தத்ப்ரவணு யென்று திருமாலென்கிறதுக்கும் தாத்பர்யம் சொன்னபடி, ஸேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * * * * *

இ—ப— செய்யாள் - சிவந்த நிறத்தையுடையவளான, ஜாத்யந்தரத்ருதி ஸாம்யமான ஆஸ்ரியானவு ளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்த்தேஸியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்று ஸாமாந்ய நிர்த்தேஸித்தது அந்த வஸ்துவினுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸம்பந்தமான காந்தியான தொரு பெண்ணாய் உரிமையித்த தென்னும்படி விலக்ஷண ஸௌந்தர்ய ஸாலிநியாகையால் அதிவர்ணநீய யென்று வ்யஞ்சிப்பிக்கைக்காக திருமார்பினில்-ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷஸ்ஸிலே, சேர்-சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனுன, வஸிக்கும்படியென்னாதே சேரும்படி யென்றத்தால் விரகாலும் விஸ்லேஷித்திருந்து சேர்ந்த க்ஷணம்போலே தோற்றுகிற திவளுக்கு ஸவக்ஷணமுமென்று கருத்து. இப்படிஸவயுகஞ்ஞான நியான ஆஸ்ரியும் அவிநவஸ்மத்தில்போலே ஈக்ஷண ஸ்தலமாம்படியான திருமார்பில் ஸதாவ்யத்தை யுடையவனென்றபடி. திருமாலே, ஆஸ்ரிபக்கல் வ்யாமோஹனே, மார்பிற் சேரென்றப்போலே இங்கொரு திவ்யாவயவத்தை நிர்த்தேஸியாதே திருமாலேயென் கையாலே அவளுடைய ஸர்வ திவ்யாவயவங்களிலு மிவன் வ்யாமோஹனு யிருக்குமென்று கருத்து. வெய்யார் - வெய்யாலே யார்ந்திருக்கிற, வெம்மையென்று ஔஷ்ண்யம். உக்க விருவருடைய சேர்த்தி யழகில் த்ருஷ்டாந்த ஸாவ்யஸநியாய்க்கொண்டு விரோதிவிஷயத்தில் க்ரௌர்யத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. சுடராழி - ப்ரகாஸமான திருவாழியையும், சுடர்-ப்ரபை. ஸாகஸ்ரநிர்வத்தவம், உக்க விருவருடைய சேர்த்திக்கு த்ருஷ்டி நீராஜநம் போலே ப்ரகாஸிப்பதாம்படி ஸாவரமான ஸ்ரீஸுதர்ஸநத்தையு மென்றபடி, சுரிசங்கம் - ஸுவாவர்த்தத்தை யுடைத்தான ஸங்கத்தையும், சுரி - ஸ்வாவர்த்தம், வலம்புரிதவம். ஸமுத்ரஸ்நாநவியமாயான ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தையு மென்றபடி. ஏந்தும் கையா - தரியாநிற்கிற திருக்கைகளை யுடையவனே, சங்கமுடையா யென்னாதே சங்க மேந்தும் கையா என்கையாலே அவளுக்கு ஸௌகுமார்யத்துக்காக லீலாரவிந்தங்களை யேந்துமாப்போலே இவனு மவளுக்கு ஸௌகுமார்யமாகைக்காக வழகியதான திருக்கைகளிலேதிருவாழி திருச்சங்கங்களையேந்தாநிற்குமென்று கருத்து.

ஒ— வ்யாக்யாநம், செய்யாள்-ரக்தவர்ணை, திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே-வக்ஷஸ்ஸ்லேஷநானுஷக்த வ்யாமோஹ!, வெய்யார் சுடராழிசுரிசங்கமேந்துங்கையா-க்ரூரப்ரகாஸ ஜாஜ்வல்யமாநஸுதர்ஸந ஸுவாவர்த்த

ப— செங்கமலம்போல் சிவந்தவளான பெரியபிராட்டியார்(திருமார்பினிற்சேர்) நித்யாநுபவம்பண்ணி நிற்கச் செய்தேயும் அகலகில்லே னிறையுமென்று இன்று வந்து கிட்டின புதியார் படுவதையெல்லாம்பட்டா நிற்கும், (திருமாலே) அவனுமிவள்மார்பில், படும்பாட்டை யிவளுடைய ஸர்வாவயவங்களிலும் பிச்சேறி யிருக்குமவிற்று. அவனுக்குத் திருக்கண்கள் சிவந்தாயிற் றிருப்பது, அவனிவளை நிரந்தரமாகக் கடாக்ஷிக்கையாலே, அவன் கண்ணில் சிவப்பு இவள்மேலே யூறி இவள் திருமேனி சிவந்திருக்கும், இவளவனை நிரந்தரமாகக் கடாக்ஷிக்கையாலே இவள் கண்ணில் கறுப்பு அவன் திருமேனியிலேபோந்து அவன்ஸ்யாமளனா யிருக்கும், இவ்வர்த்தம் கருங்கண்ணி செய்யா ளென்றத்தால் வந்ததாயிற்று, (வெய்யா ரிதஞ்ஜி) இவள்கையில் லீலாரவிந்தம் அவனுக்கு ஸௌகுமார்யமாயிருக்குமாப்போலேயாயிற்றவன்கையில் திவ்யாயுதங்க ளிவளுக்கு இனிதா யிருக்கும்படி ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே மிக்க வெம்மையை யுடையதாய்ச் இப்புத சோடே கூடியிருக்கிற திருவாழியையும் ஸத்ருவைமே அமைந்திவ்விருகாய ஆங்கொள்ளவேண்டாதே வைத்தகண் வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும்படியான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், (ஏந்துங்கையா) கைகளோடுள்ள இவ்விரண்டினுடைய சேர்த்தியையாயிற் றிவ்வாசைப்படுகிறது.

மூ— யுன்னைக் காணக்கருதுமென் கண்ணே ||௨|| கண்ணேயுன்னைக் காணக்
கருதியென்னெஞ்ச மெண்ணே கொண்ட சிந்தையதாய் நின்றியம்பும் !

ஆ— என்கண்ணானது காண ஆசைப்படாநின்றதென்கிறார்.
(கண்ணே) என் னெஞ்சமுன்னைக் காண ஆசைப்படா நின்றது,

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— உன்னை பித்ராதியாக ஸர்வ ப்ரகாரத்துக்குத் தா+ர் (என்னெஞ்ச மித்யாதியால்) ஸ்பஷ்டத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணாசைப் படாநின்றதென்றவ ரிப்பாட்டிலென் னெஞ்ச மாசைப்படாநின்ற தென்கிறு ரென்று ஸங்கதிஸூசிகை.

இ—ஸ— உன்னை-இப்படி ‘ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத் ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:’ என்கிற ஸர்வப்ரகார விஶிஷ்டங்களை யுடையவனான வுன்னை, என்கண்-என்னுடைய கண்ணானது, காணக்கருதும் - காண்கைக்கு ஸங்கல்பியா நின்றது. ௧

௨ ✽ கண்ணே - எனக்குக் கண்போலே உபகாரகனாய் உபகாரவர்த்தியை யாய் ஸர்வாதிஶய ஸௌலப்யனாய் நிரதிஶய ஸ்ரீயபதியாய் நின்றென்று சொல்லும்படியாய் இவை இத்தனையும் ஸஹஜமாக வுடையவனே, உன்னை - நிரதிஶய போக்யனான வுன்னை, காண - ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்க, கருதி - ஸங்கல்பம்பண்ணி, ஆசைப்பட் டென்றபடி. என்னெஞ்சம் - என்னிலும் ப்ரபலமான வென்னுடைய மநஸ்ஸானது, எண்கொண்ட சிந்தையதாயே என்று ஏகாரத்தைமேலே அந்வயிப்பது. எண்கொண்ட - ஸங்கல்பத்தை ஜயித்ததான, எண் - ஸங்கல்பம், கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, ஸங்கல்பத்தை யதிக்ரமித்ததான வென்றபடி. அஸங்க்யேயங்களான வென்கை. சிந்தையதாயே-சிந்தைகளையுடைத்தான தேயாய், ஸங்கல்பங்களை ஸங்கல்பமு முடையாதா யென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாய், விச்சேதமின்றிக்கே யென்றபடி. இயம்பும் - கூப்பிடா நிற்கும், ஶப்தங்களை யுண்டாக்காநிற்கு மென்றபடி.

ஓ— பக்ஷஸ்வராஜ்யம், உன்னைக் காணக்கருதும் என்கண்ணே - ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸம்ஶயம் ஸர்வம். ௧

௨ ✽ (கண்ணேயிதி) கண்ணே - ஸர்வஸ்ய வஸ்து ப்ரகாஶகாரக, உன்னைக் காணக்கருதி என் னெஞ்சம் - ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வகாரணம் ஸர்வம், எண்ணே கொண்ட சிந்தையதாய் நின்று இயம்பும் - ஸங்கல்பாஸ்ரய ஸங்கல்பப்ரவாஹ ஸ்திராஸ்ரயவதி, விசேஷ ஸம்ஸாரநிதி விஷயபக்ஷம் ஸந்திதவாக்யம்,

ப— (உன்னை) ஸ்ரீவத்ஸத் தோடும் நித்யஸூரிகளோடும் நித்யவிக்ரஹத் தோடும் கூடியிருக்கிற வுன்னைக்காண வாசைப்படா நின்றது, அவனை யாசைப்பட்டாருடைய வாசை அவனைக் காணவே தீருமிறே, காரார் திருமேனி காணுமளவிறே, நித்யஸூரிகளும் ஸதா பஶ்யந்தி பண்ணு மித்தனையிறே. கண்ட வளவிலே கிட்டிவிடும்படியிறே காட்சிதானிருப்பது, ‘ஸததர்ஶநம் ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநம்’இறே. (என் கண்ணே) ஸம்ஸாரிகளில் தமக்குண்டான வாசியோ பாதியும் போருமாயிற்று, இவர் தம்மில்காட்டிலும் இவருடைய திருக்கண்களுக்கு. இவர்க்கு ப்ரத்யக்ஷமான வேற்றமுண்டிறே யிவற்றுக்கு இதில் ஸர்வப்ரகாரஷி ஸ்ரீவத்ஸ ‘ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸவாய’ நித்யம். ௧

இரண்டாம்பாட்டில், தம்முடைய நெஞ்சுக்குமுண்டான ஆவலத்தையருளிச்செய்கிறார்(கண்ணே) எனக்கு ப்ரத்யக்ஷஸிததனானவனே நிரதிஶய போக்யனானவுன்னைக் காண வாசைப்பட்டு. காண்கைக்கு ஸாதநமான கண்ணும் காணப்படும் விஷயமு மவனே யென்கிறார். ‘சக்ஷுஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண:’ என்னக் கடவதிறே. அவன் தன்னாலே யவனைப் பெறுமவரிறே யிவர். (என்னெஞ்சம்) மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற வென்னுடைய ‘நெஞ்சமே நல்லை நல்லை’ என்னும்படியான நெஞ்சம். (எண்ணே யித்யாதி) உன்னைக் காணவேணும், நான் அஞ்சேபட்ட து:கத்தை நீ போக்கவேணும், உனக்கடிமைசெய்யவேணுமென் றிப்படி ஸங்கல்பித்தமான ஸங்கல்பத்தை யுடைத்தாய், (நின்றியம்பும்) நிரந்தரமாகக் கூப்பிடாநிற்கும்.

மூ— விண்ணோர்முனிவர்க் கென்றுங்காண்பரியாயை நண்ணுதொழியே னென்றுநா னழைப்பனே ॥உ॥ அழைக்கின்ற வடிநாயே னாய்

ஆ— ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் காணவரிதா யிருக்கச்செய்தே, எனக்குஸுலபனாயிருந்தவுன்னையொழிய வேறெனக்குச் செல்லாமையாலேயுன்னைக் காணுதொழியில் தரியேனென்று நான் கிடந்து கதறு நின்றேனென்கிறார். உ

(அழைக்கின்ற) என்னுடைய நெஞ்சானது தன்னுடைய வபோமாநைதையையும்

இ— ப்ரதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரஹ்மாதிக ளித்யாதியால்) கண்ணேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எனக் கித்யாதியால்) ஸௌலப்யமென்றது எனக்கு ஸகலமும் நிவர்த்தகனும் உபகாரணம் போலே விஷயமென்றபடி. கண்ணுதொழியே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னையொழிய வித்யாதியால்) நா னழைப்ப னென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (நான்கிடக் தித்யாதியால்.) * * * * *

மூன்றாம்பாட்டு.

நாய் கூழை வாலாற் குழைக்கின்றதுபோ லென்று நாய் த்ருஷ்டாந்தம் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (தன்னுடைய வித்யாதி வாவனுந்தா லென்னுமளவாலே)

இ— ஶ—விண்ணோர் முனிவர்க்கு - ஸமஸ்தாதிகளான ஊர்த்வலோகங்களிலிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸநகஸநந்தநாதிகளுக்கும், என்றும் - ஸர்வகாலமும், காண்பரியாயை - காண்கையி லருமையான வுன்னை, காண்பு-காண்கை, அரியாயென்கிற ஶப்தத்தாலே கவிசேஷணச் சொல்லும்போது அரியாயென்று ரூபமாயிருக்கும். நான் -அவர்களைப்போலே ஜ்ஞாநஶக்திகரமான விலக்ஷண லோகவாஸமும் ஸம்பந்தமு மின்றிக்கே ஆத்மஹாநியான நான், கண்ணுது-கிட்டாமல், ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணுமவென்றபடி. ஒழியே னென்று- உபாயனுகேனென்று, க்லேஶம்தீர்ந்து புஜித்திருக்க மாட்டேனென்று என்றபடி. அழைப்பன்- க்ரந்தநம்பண்ணுகின்றேன். உ

க ௐ அழைக்கின்ற - க்ரந்தநம் பண்ணுகின்றவனான, அடி நாயேன் - அடியனான நாயேன், ஆநந்த ஸஹ்யம்படி நித்ய போஷணத்தைப் பெற்றவரினுக் கவத்யாவஸமாம்படி யத்நீ நிஷ்டனு யிருப்பேனான வென்றபடி. என்-என்னுடைய, உள்ளம் - நெஞ்சானது, காய்- நயானது,

ஒ— விண்ணோர் முனிவர்க்கு - ப்ரஹ்மாதி தேவாநாம் ஸநகாதிநாம், என்றும் காண்பு அரியாயை - ஸதா துர்த்தர்ஶம், கண்ணுது ஒழியேன் என்று - அநவாப்ய நதிஷ்டாமிதிநோ, நான் அழைப்பன் - க்ரோஶாமி. உ

க ௐ (அழைக்கின்ற இதி) அழைக்கின்ற அடி நாயேன் என் உள்ளம் - க்ரோஶந்தோதாஸ ஸ்ய மம ஸ்வாந்தம்,

பு— (விண்ணோ ரித்யாதி) இதுதான் கெஞ்சக்கேயாய் நான் கைவாங்கி யிருக்கிறேனோ, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸநகாதிகளுக்கும் என்று மொக்க துர்த்தர்ஶனான வுன்னைக் காணுமல் விடேன், பெற்று முடிப்பனென்று நான் கூப்பிடா நின்றேன், கண்ணு தொழியே னென்னுமிடம் ஸ்வாவிஸ்வாஸம் சொல்லு கிறது, ப்ரஹ்மாதிகள் விலக்ஷண தேஶஸ்தருமாய் ஸோமாவஸ்தருமாய் ஸகிஞ்சநரு மாகையா லவர்களை த்ருஶ்யத்திலே யெடுக்கலாம், அக்கனன்றிக்கே நான் எடுக்கவேண்டும் நிலத்திலே யிருந்தேன், எடுக்கவேணு மென் றிருந்தேன், எடுப்பான் தானு யிருந்தான், எடுத்தால்பெறுவது தன்னையாயிருந்தது, ஆனபின்பெனக் கென்ன கண்ணழிவுண்டென்று கூப்பிடாநின்றேன்.நானழைப்பனேயித்யுக்த்யா 'ஸஜ நவஸ்ஸமதோர்'த்தா.த

மூன்றும்பாட்டில், இப்படிக் கூப்பிடச் செய்தேயும் வரக் காணுமையாலே ஆர்த்தியே கை முதலாக ரக்ஷிக்கக்கடவ வுன் மாணத்துக்குப் புறம்பானேனோ வென்கிறார். (அழைக்கின்ற வித்யாதி) கவபோமஹ் ஆப் கூக்ஷ்ஷுனுயிருத்துவைத்து ஆர்த்தியாலே கூப்பிடாநின்றேன், ரக்ஷியாலே தவிராமட்டார், கிட்டினுல் அத்தலைக் கவஸ்யம்படியாயிற்றுத் தம்முடைய நிலை என்றிருக்கிறார், இப்படிக்கொற்ற வென்னுடைய நெஞ்சானது. (நாய்) நாயானது,

மூ — கூழைவாலாற் | குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழையு | மழைக்கன்று
குன்ற மெடுத்தா நிரைகாத்தாய் | பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவனே ||க||

ஆ — ஸாபேக்ஷத்வத்தையும் பாராதே தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை; இப்படி யென்னுடைய ஸர்வகரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே, பேசாதிருந்தருளுகையாலே, உபாய ஸமர்த்தரா யாவரா யிருப்பாரை ரக்ஷிக்கக் கடவதான வுன்னுடைய நிரவதிககாருண்ய வெள்ளத்திலும் நா னகப்படேனோ வென் றஞ்சாநின்றே னென்கிறார். க

இ — அதில் ஸாபேக்ஷத்வத்தையுமென்றது கூழைவாலா லென்றதுக் கபிப்ராயம் சொன்னபடி. குழையு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆசைப்பட் டித்யாதி) ஸம்பந்தத்துக்கெல்லா மபிப்ராயமாக மநுதர் (இப்படி யித்யாதியால்) இருந்தருளுகையாலே யென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றே னென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இதுவே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியு மாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உபாயேத்யாதி யால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடையவித்யாதியால்.) * * * *

இ—ஸ—கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல-தன்னுடைய கூழை வாலாலே குழையாநிற்கிறதுபோல; குழைகை-ஸ்வாமிபக்தமனஸ்கமான ஸ்நேஹப்ரகாசம். கூழைவாலா லென்கையாலே யிதுக்கு ஸ்வாமிபக்தமனஸ்த்தில ஸாபேக்ஷத்வம் சொல்லிற்று நாயானது தன்னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே ஸ்வாமிபக்தத்தை ஸூசிப்பிப்பது, அது கூழையானால் ஸூசிப்பிக்கமுடியாதிறே. இத்தால்சாஸ்த்ரநிஷ்டத்திலஸாபேக்ஷத்வம் ஸூசிதம். நாயானது ஸ்வாமிபக்தத்தை வாய்விட்டுச் சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்ஸம்பந்தத்தைப்பார்த்து கூழைவாலைபசைத்துஸ்வாமிபக்தமனஸ்கஸ்நேஹவ்ருத்திகளைப்பண்ணுமாப் போலேயென்றபடி. குழையும்-சிதிலமாகா நிற்கிறது, அன்று-அந்த காலத்திலே, இந்த்ரன்க்ரோதத்தால் ஸப்தமேகங்களை யேவினகாலத்திலே, மழைக்கு - அந்த மஹாவர்ஷத்துக்காக, குன்றமெடுத்து - கோவர்த்தனத்தை யெடுத்து, ஆநிரை - கோவர்க்கங்களை, ஆவென்றுகோவுக்குப்பேர். ரக்ஷணோபாயம் பண்ணவு மறியாத பசுக்களை யென்றபடி. காத்தாய் - ரக்ஷித்தவனே, அருள் - ஸர்வஸாதாரணமான வுன்னுடைய க்ருபையானது, பிழைக்கின்றதென்று தப்பாநின்றதென்று, இப்படிஸர்வப்ராணிஸாதாரணமான வுன்னுடைய க்ருபையான தென்னை விஷயீகரியாதே விடப்பாராநின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்-கலங்காநின்றேன். பேது-சோகம், உறுகை-அடைகை, பயத்தாலே கலங்காநின்றே னென்றபடி. க

ஒ — நாய் கூழை வாலாற் குழைக்கின்றதுபோலக் குழையும் - ஸ்வா யதா வக்ரம்வாலேந ஸ்வாமிநம் ப்ரதர்சயதி-ததா மம மனஸ் ஸ்வாமிநம் ப்ரதர்சயதி, மழைக்கு அன்றுகுன்றமெடுத்து-வர்ஷாத் தஸ்மாத் கோவர்த்தனம் த்ருத்வா, அன்றுஆநிரை காத்தாய்-ததா கோகணம் ரக்ஷிதவாந், அருள் பிழைக்கின்ற தென்று - த்வதீயா க்ருபா மாம் விஹாய கச்சதீதி, பேது உறுவனே - வ்யாகுலதாம் ப்ராப்நோமி.
க

ப — தன் நினைவைத் தன்னை யுடையவனுக்குத் தன் கூழைவாலை யசைத்து அருந்தலைபட்டு ப்ரகாசிப்பிக்குமாப்போலே, (குழையும்) சிதிலமாகா நின்றது, நாய் தெரிவிப்பது வாலாலேயாயிற்று, அதுவும் கூழைவாலானால் தெரிவிக்கை யரிதாயிறே. இத்தால் தமக் கோடுகிற க்லேசம் பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கை. (மழையித்யாதி) இந்த்ரன் வர்ஷித்த கல்வர்ஷத்திலே பசுக்களு மிடையரும் நோவுபடாதபடி மலையெடுத்துக்காத்தாய், ஸர்வேஷாம் 'ப்ராணிநாமாத்மா'மிதி, ததா ஸமஸ்தரையுமுன்னுடையநிரவதிக க்ருபையானது என் ளவிலே (பிழைக்கின்றது)தப்புகிறதோவென்று, (பேதுறுவன்)கலங்காநின்றேன். க

௪— உறுவதிதுவென் றுனக்காட்பட்டுநின்கட் | பெறுவதெதுகொலென்றுபேதையேன்
நெஞ்சமறுகல்செய்யும்வானவர்தானவர்க்கென்றுமறிவதரியவரியாயவம்மானே॥௪॥

ஆ— (உறுவது) நீ ஆஶ்ரித ஸுலபனாயிருக்கச்செய்தே சிலருக் கரியையாயிருக்கையாலே எனக்கு மரியையாயிருக்கில் செய்வதென்னென்று, என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ௪

நாலாம்பாட்டு

இ— அரியாயவம்மா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (சிலருக்கித்யாதியால்) இத்தால் [illegible] பாஶ்ரித ஸௌலப்ய ஸுலபனாயிருக்க நீ இப்படி ஸட்த்தாலே கலங்குகிறேனென்ன வதுக் குத்தர மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. நின்கட்பெறுவ திதயாதிக்குத் தாத்பர்யம் (எனக்கு மித்யாதியால்.) ❀ ❀ ❀

இ—ப— ச ஃ வானவர் தானவர்க்கு - தேவதானவர்களுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், அறிவது - உள்ளபடி யறிகைக்கு, அரிய - அஶக்யனை, அரியாய - ஹரியான, ஹரி - ஸிம்ஹம். நாரஸிம்ஹ ரூபனாய் ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. அம்மானே - ஸ்வாமீ, இது உறுவதென்று - இந்த ஸௌலப்யமே நம் ஸ்வரூபத்துக் குசிதமென்று, உறுவது - உசிதம். உனக்காட்பட்டு-உனக்கு தாஸனாயிருக்கையை யங்கீகரித்து, நின்கண் - உன்பக்கல், கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தம், கண்பெறுவதென்கிற விடத்தில் ணகாரமாவது பகாரம்வர டகாராதேஶ:, பெறுவது - கானடையப் புகுகிறது. எதுகொலென்று - எதுவோ வென்று, உன்னைக்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையோ, காணாதே கேவலம் ஸம்ஸாரத்தில் இழிகையோவென்று என்றபடி. பேதை - விவேக ஶூந்யமான, ஈ மஹிஷா பண்ணினபடியே ஸம்சகு மென்னு மறிவில்லாததான என்றபடி. என் நெஞ்சம் - என்னுடைய நெஞ்சானது, மறுகல் செய்யும் - க்லேஶம் செய்யாநிற்கும், மறுகல்-க்லேஶம். கலங்காநிற்கு மென்றபடி. இந்த ப்ரஹ்லாதாதி கோடியிலே கூடுகிறேனோ, தேவதானவகோடியிலே கூடுகிறேனோ வென் றஞ்சிக் கலங்காநின்ற தென்கை. ௮

ஒ— ச ஃ (உறுவதிதி) இது உறுவது என்று உனக்கு ஆள்பட்டு - இதம் தாஸ்யமேவ ஶேஷத்வமிதி நிஶ்சித்ய ஸ்வதாஸ்யம் ஸ்வீக்ருத்ய, நின்கண் பெறுவது எதுகொலென்று - த்வத்த: மயா ப்ராப்தவ்யம் கோவேதி, பேதை என் நெஞ்சம் மறுகல்செய்யும் - க்லேஶம் தீயதே மத: ஹ்ருதயம் ப்ரவ்யதே, கிம் ப்ரயோஜனம் பவேதிதி, ஸம்ஶய ப்ரயோஜனகம் தத்வேதயாவி கிம்ப்ரயோஜனம் ஸந்ததி ஶங்கா, வானவர்தானவர்க்கு என்றும் அறிவதரிய அரியாயஅம்மானே - தேவானாம் தானவானாஞ்ச ஸர்வதாவி துர்ஜ்ஞேய ஸிம்ஹரூப ஸ்வாமிந், த்வம் ப்ரஹ்லாதஸ்ய ஸுலபோ ஸ்வாமீ ப்ரபன்னானாம் ஸர்வதாப்யாஸுலபோ லோகாநாம் மத்யே ஸுலபத்வம் கிம் க்வசித்வமிதி ஸந்ஶயோ யதீதி ஸம்வேதனீய:. ௯

ப— நாலாம்பாட்டில், நீ இங்ஙனே ஸபப்படுகிற தென்னென்ன, தேவாதிகளுக்கரியையாகையாலே எனக்கு மரியையாகிறாயோ வென்றென் னெஞ்சு கலங்கா நின்றதென்கிறார். (உறுவதித்யாதி) சிரியது அடிமைசெய்யு மிதுவென் றுனக் கடிமைபுகுந்து. ஸமஸ்தரக்ஷமே தன் ஸ்வரூபமென் றறிந்தால் சிரிய ப்ரயோஜனம் கைங்கர்யமேயிறே. (நின்கண்) உன் பக்கல் பெறுவதேதோ வென்று, அதாகிறது- க்ருத்திலே செய்கிறோமென் றிக்குற்றை யடிமையே போஷித்துவிடப் புகுகிறதோ, என் ஸௌலப்யறிந்து சடக்கென அக்குற்றை யடிமையை வழிப்பிக்கிறாயோ வென்றபடி, (பேதை என் நெஞ்சம்) க்லேஶமாய் அறிவுடையான வென் னெஞ்சானது, (மறுகல்செய்யும்) கொதித்துக்கலங்காநின்றது ஸாரதியத்தாலே, இங்ஙனே கலங்குகைக் கடியென்னென்னில் ; நீதானென்கிறார். (வானவரித்யாதி) தேவர்களுக்கு மஸுரர்களுக்கு மென்றுமொக்க வறிய வருமையா யக்கில் தன்னிலே ப்ரஹ்லாதனுக்கு உன்னை (அரியாய) நாரஸிம்ஹனைக் கீ உள்ளபடி யறியலாயிருந்தாய், (அம்மானே) ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்து வைத்தும் நீ யிப்படியானாய், அதிலும் நீ யென்னை எக்கோடியிலே ஆக்குகிறாயோ வென் றஞ்சாநின்றேனென்கிறார். வானவரித்யாதி நொக்கும் "தேவானாம் தானவானாஞ்ச ஸாமான்யமதி தைவதம்" மிதி. ௧௦

மூ— அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானைப் | பெரியானைப்பிரமனை முன்படைத்தானை | வரி வாளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற | கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே ||௫||

ஆ— (அரியாய) உம்முடையவபேக்ஷிதந்தானெதென்னில்; ஜ்ஞானப்ரவ்ருத்திகளுக்குக் காரண பூதனாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஸகலஜகந்நிர்வாஹகனாய், நிரவத்ய ஸௌந்தர்ய விஶிஷ்டனாய், ஆஶ்ரிதர்க் காத்தேநம் பண்ணுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற, கரியான் கழல்காண ஆசைப்படாநிற்குமென் னெஞ்சமென்கிறார். ௫

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— இரண்டாம்பாட்டின் பூர்வார்த்தத்திலே சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிற தாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யாதப்ராயம். நீர் எங்ஙனே ஒன்றுமில்லையென்ன "(உம்முடைய விதைத்ருஷ்டியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே பெறுவ தேதுகொலென்று ஸாமாந்யேந சொன்னவாறே, உம்முடைய அபேக்ஷிதந்தானெதென்று ப்ரஶ்நம் பண்ணுகைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. பெரியானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) அமரர்பிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அயர்வறு மித்யாதியால்) அரியாயவம்மானை யென்கிற தற்குத் தாத்பர்யம் (ஸகலேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஆஶ்ரிதர்க் கித்யாதியால்.) * *

இ—ஶ— ௫ * பிரமனை - ப்ரஹ்மாவை, முன் - "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" மென்கிறபடியே வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே. படைத்தானை-ஸ்ருஷ்டித்தவனை, பெரியானை-ஸர்வேஶ்வரனை, அமரர்பிரானை-நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்தாதி நிர்வாஹனான உபகாரகனை, அரியாய- ஸிம்ஹமான, 'நாரஸிம்ஹவபு ஶ்ஶ்ரீமாந்' என்கிற படியே ஆஶ்ரிதர்க்காக அழகியசிங்கமான, அம்மானை - இந்த ஆஶ்ரித ஸௌலப்யத்தாலே யென்னை வஶீகரித்தெனக்கு ஸ்வாமியானை, வரிவாளரவின் - வரியையும் வாளையு முடைத்தான நாகத்தி னுடைய, வரி-அழகு; வாள் - காந்தி, அணை-ஶய்யாயிலே, நாகத்தினுடைய ஶய்யாவது - ஶேஷனு டைய ஶோபநமான ஶரீரமாகிற ஶய்யை யென்றபடி. பள்ளி கொள்கின்ற - ஶயநக்ரியையைக் கொள்ளா நிற்கிற, கண்வளர்ந்தருளாநிற்கிற வென்றபடி. கரியான் - நீலவர்ணனை, இங்கு த்விதீயாவிபக்தி லோபத்தை யாயிருக்கிறது. 'கரியான் கழல்காண' என்கிற பாடமன்றிக்கே 'கரியான் தனைக்காண' என்றும் பாட முண்டு, அப்போது த்விதீயாவிபக்தி ஸ்பஷ்டம். இதெல்லா முறையிற்சொன்ன நிர்வாஹம். ரஜதகிரியின் மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி நீல வர்ணனான ஸ்வாமியை யென்றபடி. கழல் - திருவடிகளிலே, காண - ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கைக்கு, அவனைத்திருவடிகளிலே யநுபவிக்கையாவது அவனுடைய திருவடிகளை யநுபவிக்கை யென்றபடி. கரியான்தனைக் காணவென்று பாடமானபோது தனையென்றது ஸார்த்தகம். கரியானையநுபவிக்கைக் கென்றபடி. கருத்து - ஆஶயமானது, என்னுடைய நெஞ்சான தென்றபடி. கருதும் - ஸங்கல்பம் பண்ணா நிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிற தென்றபடி. ௫

ஓ— ௫ * (அரியாயவிதி) அரியாய அம்மானை-ஶத்ருவிஷயே ஸிம்ஹஸத்ருஶம் ஸ்வாமிநம், அமரர்பிரானை-நித்யஸூரிநாயகம், பெரியானை - நிரதிஶய மஹத்வஶாலிநம், பிரமனை முன்படைத்தானை - ப்ரஹ்மாணம் ப்ரதமஸ்ருஷ்டவந்தம், வரிவாள் அரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற - ரேகாயுக்ததேஜஸ்வியநந்தே ஶேஷஶய்யே ஶயாநம், கரியான் - நீலவர்ணம், அத்ர த்விதீயாலோப:, கழல்காண - சரணப்ரத்யக்ஷார்த்தம், சரணாநுபவார்த்தமிதியாவத், கருத்து கருதும் - மந: ஸாபிலாஷம் ஸங்கல்பயதி. ௫

பு— ஐந்தாம்பாட்டில், நா மெளியோமான கோடியிலேயன்றோ, நீர் உமக்குப் பேறு கை புகுந்திருக்க இங்ஙனே படுகிற ததற்கென்ன, என்னெஞ்சு காண்கையிலே ஶ்ரமியாநின்றதென்கிறார். (அரியாயவித்யாதி) (அம்மானை) ஸர்வேஶ்வரனை, (அமரர்பிரானை) நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக் காட்டிக்கொடுத் தநுபவிப் பிக்கு முபகாரகனை,(பெரியானை) அவர்களுடைய ஸ்வரூபாதிநிர்வாஹகனுமா யவர்களால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதவனை, சதுர்முகனுக்கு ஜநகனு முள்ளவனை, அரியாயவென்று கீழே கூட்டுவது. இஜ் ஜந்மத்திலே ஆஶ்ரிதார்த்தமாக அவன் ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே தன்னை யொழிய மாறிவந் தவதரித்த வனை. (வரிவாளித்யாதி) ஆஶ்ரிதர்க் குதவுகையன்றிக்கே தத்ஸம்ஶ்லேஷைக ஸ்வபாவனுமுள்ளவனையென் றபடி. வரி - அழகு, வாள் - ஒளி, அழகையு மொளியையுமுடைய வெளுத்த திருவனந்தாழ்வான் மேலே ஒரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே கண்வளர்ந் தருளுகிறவனுடைய திருவடிகளைக் காண்கையிலே ஶ்ரமி யா நின்றதென் னெஞ்சானது, படுக்கைக்குப் பரபாகமான வடிவுமதுக்குப்பரபாகமான திருவடிகளு மித்தனையாயிற்றுக் காணவாசைப்படுகிறது. அம்மானை யித்யநேந 'ஶேஷிணம் பதிம்' இத்யுக்தம். ௫

மூ— கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதியென்னெஞ்சத் । திருத்தாகவிருத்
தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம் । விருத்தாவிளங்குஞ் சுடர்ச்சோதி
யுயரத் । தொருத்தாவுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே ॥௧॥

ஆ— (கருத்தே) இப்படி நா னுன்னைக் காண விழிக்கு மளவில் திருநாட்டி லிருக்கும்படியே வந்தென் னெஞ்சிலே புகுந்தருளின வுன்னையென் னெஞ் சுகந்து அநுபவியாநின்றதென்கிறார். ௧

ஆறாயிரப்படி.

இ— உன்னைக் காணக் கருதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இப்படியித்யாதியால்) விளக்கு மித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (திருநாட்டி லித்யாதியால்) என்னெஞ்சத் திருத்தாக விருத்தினே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என் னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) இத்தால் நா மிழிக்குமளவில் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே யவன் பரமபதஸ்தனைப்போலே வந்து ப்ரகாசிக்க வவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது. உன்னையுள்ளு மித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (என்னெஞ்சுகந் தித்யாதியால்.) * * * * * *

இ—பூ— ௧ * கருத்தே - எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவகதனா தபடி எனக்குச்சேநாவமான வனே என்றபடி. எனக்கு ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரதனே என்கை. தேவர்கட் கெல்லாம்-நித்யஸூரிகளுக் கெல்லாம், விருத்தா - வ்ருத்த, அநாதி ஸித்தரானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ் சுடர் - ஜாஜ்வல்யமான ப்ரகாசமுடையவன், சோதி - ஸ்வப்ரகாசமுதய தேஜஸ்வியமான, உயரத்து - உயர்ந்த லோகத்தில். 'விஷ்ணோ: பரமே பதே த்ரிபாத் ஸ்வயஞ்ஜோதி' என்று சொல்லப்பட்ட பரமபதத்தி லிருக்கிற வென்றபடி. ஒருத்தா - அத்விதீயனே, உன்னை - ஸர்வ ஸம்ஸ்லேஷ ரஸிகனான வுன்னை, காண - ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கைக்கு, கருதி - உத்தேசித்து, என் னெஞ்சத்து - என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக - ஸ்திரமாகும்படியாக, இருத்தினேன் - வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு உபாஸநத்திலே உன்னை யென் னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றேனென்று வர்த்தமானம். நா னினைத்த மாத்ரத்திலே நீயென் னெஞ் சிலே ஸ்திரனாகப் புகுந்தருளினாயென்று தாத்பர்யம். என் னுள்ளம்-என்னுடைய மனஸ்ஸானது, உகந்து-ஸந்துஷ்டமாய், உன்னை - இப்படி ஸர்வஜ்ஞனானவுன்னை, உள்ளும் - உள்ளா நிற்கும்,உள்ளுகை - சிந்திக்கை. அநுபவியா நிற்கிற தென்றபடி. ௧

ஒ— ௧ * (கருத்தேயித்தி) கருத்தே - ஹே நேதுரவமேத, உன்னைக் காணக்கருதி - ஸாக்ஷாத்கர்த்தும் ஸமீஹமான, என்னெஞ்சத்து இருத்தாக இருத்தினேன்- ஸ்திரவதி ஸர்வப்ரதிஷ்டிதயா ஸம்ஸ்தாபிதவானஸ்மி, தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா-ஸர்வேஷாம் தேவாநாம் வ்ருத்த, விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதி-உஜ்ஜ்வலப்ரபேத தேஜோமய திவ்யவிக்ரஹ, உயரத்து ஒருத்தா-உத்தமே ஸ்தானே ஸ்தித அத்விதீயதயா அவஸ்திதோந, என்னுள்ள முகந்து - ஸந்துஷ்டம் மே சித்தம், உன்னை உள்ளும் - த்வாம் அநுபவதீத்யர்த்த: ௧

ப— ஆறாயிரப்படி, காண ஆசைப்பட்ட வளவிலே அவன் தம்முடைய திருவுள்ளத்தில் புகுந்தருள, தம்முடைய நெஞ்சு உகந்து அநுபவிக்கிற படியை யருளிச்செய்கிறார். (கருத்தேயித்யாதி) எனக்கு ஸ்வ காரனானவனே, யத்வா : உன்னைக் காணவாசைப்பட்ட வளவிலே முகங்காட்டின படியால் பிடிக்கனானவனே யென்றுமாம். 'கண்ணேயுன்னைக் காணக்கருதி' யென்றார் கீழ், 'கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதி' யென்கிறு ரிங்கே, இத்தாலிவர்க்குக் கண்ணுங் கருத்து மவனாயும் ஸாக்ஷாத்காரமே யிவர்க்குப் பேறும் ஸாத் தியமாய்க்குமே யுறப்பானதாயும் தோற்றுகிறது. (என்னித்யாதி) என்னுடைய மறுகல்செய்த நெஞ்சிலே மறுகலின்றி (இருத்தாக) எழுந்திராதபடி ஸ்திரமாக விருத்திக்கொண்டேன். யத்வா : சித்ரஸா லத்திலே சென் பக்கலுள்ளதென்றுமாம், இவ்வர்த்தமும் பாட்டளவும் ப்ரஸ்துதமான விவருடைய சேநா பூர்த்திக்கு விரோதிமாகையால் முந்தின வர்த்தமே யிங்கு வாக்யம். இத்தால் ஸபத்நீநாதயுகளும் சொல்லுவாருடைய வக்ஷம் நிரஸ்தமாயிற்று. அதவா அகிலாநந்த சேசேதநாவானவ னிவனை உபாயாநுஷ் டாநத்திலே நிறுத்துகைதும் ஸம்ப்ரேணமாயிற்று. இருத்தின தாம் இருத்தினேனென்பது ஸக்ர்யாவிஷ யரு மிப்படி யநுஷ்டிக்கைக் காகவிறே. (தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா) நிலத்தேவராதிகாக நித்யஸூரி களுள்ளாராகவுள்ள வுயர்ந்தவர்கட் கெல்லாம் வ்ருத்தனானவனே. அவ் வருகானவனே யென்றபடி. வாக்யம் 'தாஸீத்பூர்வஜாவர'ஷித். (விளங்குமித்யாதி)'ஸதா பச்யந்தி ஸூரய:' என்கிறபடியே எப்போதுமொக்க விளங்கா நிற்பதாய் நிரவதிக தேஜோ ரூபமாயிருக்கிற பரமபதத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கிற அத்விதீயனே, (என்னுள்ள முன்னை யுகந்தே யுள்ளும்) அகவாயிலே அநுபவியா நின்றது, கீழ்ச்சொன்ன விசேஷணங்க ளுடையனித்தாலும் பரமபதத்திலே எழுந்தருளியிருந்து ஆங்களை அநுபவிப்பிக்கிறாப் போலே தன்னையு மநுபவிப்பிக்க வநுபவித்த வென் னெஞ்சு மிகவும் ஸ்திதமாகா நின்றதென்கை. ௧

மூ— உகந்தேயுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பா ! லகந்தானமர்ந்தே யிடங்கொண்ட வமலா ! மிகுந்தானவன் மார்பகலமீருகூறு ! நகந்தாய் நரசிங்கமதாய வுருவே ‖எ‖

ஆ— (உகந்தே) என்னுள்ளே புகுந்தருளின வுன் னழகையும் செயலையுமென் னெஞ்சுகந்து கொண் டநுஸந்திக்க, இது காரணமாக நீமிகவும் ப்ரீதனாய், உன்னைக் காணப் பெறாமையாலே கலங்கின வென்னெஞ்சு தெளியும்படி. யென்னெஞ்சை யெற்றைக்கு மிடமாகக்கொண்டருளினாயென்கிறார்.எ

ஏழாம்பாட்டு.

இ— நரசிங்க மித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (உன் னழகையு மென்று) என்னுள்ளே புகுந்தருளின வென்றது கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவ னித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (செயலையுமென்று) உகந்தே யுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என் னெஞ்சித்யாதியால்) இவ்வநுவாதத்துக் கபிப்ராய மருளிச்செய்கிறார் (இது காரணமித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யவனைகாணப்பெற்றவ ரிப்பாட்டிலே யவன்தன் பக்கல் மிகவும்ப்ரீதனா யிருக்கும்படியைக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸூசிதமாயிற்று. அமலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னைக்காண வித்யாதியால்) என்னுள்ளத்தக மித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (என் னெஞ்சை யெற்றைக்கு மித்யாதியால்.) * * * * * * * * *

இ—ப— எ * நரசிங்கமதாய - நரமும் ஸிம்ஹமுமாய் கலந்துவந்த விலக்ஷணமான, உருவே - ரூபத்தை யுடையவனே, மிகுந்தானவன் - மிகா நின்றுள்ள தாநவனுடைய, ப்ராதிகூல்யத்திலே யுக்கடனாயிருந்துள்ள ஹிரண்யாஸுரனுடைய வென்றபடி. தன்பக்கல் த்ரோஹமே யன்றிகேயே 'ஜாநீஹி ஹரிமேவ தம்' என்கிறபடியே தனக்கு மஹோபகாரகனான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானையிறே அவன் விரோதித்தது. மார்புகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய ஸுவிஸ்தாரமானது, அதிவிஸ்தாரமான வக்ஷஸ்ஸான தென்றபடி. இருகூறு நகந்தாய் - இரண்டு கூறும்படியான நகத்தை யுடையவனே, கூறுமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸம்ஹிதாயாமலுப்தமா யிருக்கிறது. நகத்தை யுடையவன் நகத்தான், இச் சப்தத்தாலே ஸம்போதநத்தைச்சொல்லும்போது நகத்தாயென்று ரூபம். நகத்தாயென்கிற சப்தம் நகந்தாயென்று ச்ருதிஸுகார்த்தமா யிருக்கிறது. இத் தைத் தமிழர் வல்லொற்று மெல்லொற்றா யிருக்கிறதென்பர்கள். ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது அயாஸேந பிளக்கும்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனேயென்றபடியாகவும் உகந்தே-ஸந்தோஷித்துக்கொண்டே, அவகாரமில்லாமல் வ்யவஸ்திதமாம். ஸர்வகாலமும் ஸந்தோஷயுக்தமாயென்றபடி. உன்னை- நிரதிசய போக்யனான வுன்னை, உள்ளும் - உள்ளாநிற்கிற, அநுபவியா நிற்கிறவென்றபடி. எனதுள்ளத்து- என் நெஞ்சினுடைய, அகம்பாலகம்-அந்தஃப்ரதேசத்தினுள்ளே, அகம்- உள்ளு, பால் - ஸ்தலம், ப்ரதேசமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்ட வென்கிறதோ டந்வயம். தான் - ஸ்வயமேவ, ப்ரீதிவிவசனாய் என்று தாத்பர்யம். அமர்ந்தே - ப்ரீதியோடே கூடக் கொண்டே, அவதாரணத்தா லினி யொருநாளும் அகலாதவனாயென்றபடி. இடங்கொண்ட - இருந்தருளினவனான, அமலா - நிர்மலனே, கலங்கின வென்

இ— எ * (உகந்தேயிதி) அகந்தான் அமர்ந்தே இடங்கொண்ட வமலா - மேஹ்ருதயே ஸ்வயம்ப்ரீதிஸ்திதோ ஹமேவமஸ்தானம் ஸ்வீக்ருதவந் நிர்மல, மிகுந் தானவன் - ப்ரபலஸ்ய தாநவஸ்ய, மார்பு அகலம் - விஸாலவக்ஷஸ்ஸ:, இருகூறு நகந்தாய்- த்வைதீபாவஸாதநநகயுக்த, நரசிங்கமதாயவுருவே- நரஸிம்ஹரூப விக்ரஹயுக்த, என் உள்ளத்து அகம்பால் - மேசித்தவ்ருத்தௌ நாராயண:, உகந்தே உன்னை உள்ளும் - ஹ்ருஷ்டஸ்த்வாம் நிரந்தரம் ஸ்மரதீத்யர்த்த:. எ

பு— ஏழாம்பாட்டில், தூணிலே தோற்றி ப்ரஹ்லாதனுடைய வாதிடுயைத் தீர்த்தாப்போலே தம்மாதியைத் தீர்த்தபடியை யநுஸந்தித்தேற்றுகிறார். (உகந்தேயித்யாதி) நிரதிசயபோக்யனான வுன்னை யனவரதமாக வுகந்துகொண்டே அநுபவிக்கும், (என்னுள்ளத்து) என்னை கொண்ட சிந்தையை யுடைத்தான என் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, (அகம்பா லகந்தான்) உள்ளுக்கு முள்ளே (அமர்ந்தே) தன்பேறாக வபிநிவேசத்தைப் பண்ணி (இடங்கொண்ட) அவகாசமுள்ள விடமெங்கும் தானேயாம்படி நிறைந்த (அமலா) வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் கணிசியாதே மாத்ராதரமானவேறொருஸாதனத்தைப் பற்றவுமன்றிகேயே யிவ் விருப்புடையவனே. (மிகுந்தானவன்) ப்ராதிகூல்யத்திலோ ரளவில் நில்லாத தானவன், தன்னை யில்லை யென்கை யன்றிக்கே தன்னுயிர் நிலையிலே நலிந்தவன், 'ஜாநீஹி ஹரிமேவ' என்னக் கடவதிறே. (மார்பித்யாதி) அகன்ற மார்பானது இரண்டு கூறும்படி பண்ணவல்ல நகத்தை யுடையவனே, நகத்தாயென்கிற வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கிக் கிடக்கிறது. (நரசிங்கமதாயவுருவே) இரண்டு வடிவைக் கொள்வதே!

மூ— உருவாகியவாறு சமயங்கட்கெல்லாம் । பொருவாகி நின்றானவ
னெல்லாப் பொருட்கு । மருவாகியவாதியைத் தேவர்கட்கெ
ல்லாங் । கருவாகிய கண்ணனைக் கண்டு௦ காணடேனே ॥அ॥

ஆ— (உருவாகிய) வேதவாஹ்யரான ஷட்ஸமயங்களில் நான் புகாதபடி வஹிஷ்கரித்து, ஸவஜ்ஞனாகி
ஸ்வதனை தன்னை யெனக்கு காட்டி யருளினவனை, நான் காணவும் பெற்றேனென்கிறார். அ

எட்டாம்பாட்டு.

இ— அவதாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (வேதஉத்பத்தியால்) எல்லாப் பொருட்கு மருவாகிய வென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யம் (ஸவேஜ்ஞதயாதியால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னையிதயாதியால்) காணவு
மென்கிற விடத்தில் ஸௌலப்யத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸேநஷா தாரதம்மியத்தின் றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமும்
பெற்றே னென்கிறாரென்று ஸம்பதிஸங்கிதை. அந்த ஸேநஷாநுஸமமே ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமாய்
தோற்றுகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றதாக வருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. * *

இ—ம— கெஞ்சு தெளியும்படியாக விநர்தருளினவனே யென்றபடி. இப்பாட்டிலவனுடைய கல்யாண
மாணங்களைச் சொல்லி யேத்துகிற ஸேத்ரமாயிருக்கையாலே 'ப்ரஹ்மணஸ்தேவ' 'ஆஸ்ரிதவத்ஸல' 'யாமா
தேதாத்ம' என்னுமாபபோலே கேவல ஸம்போதனமாய் முடிந்திருக்கிறது.

அ * உருவாகிய - சில வஸ்துக்களான, உரு - வஸ்துவும், ஆவாத ப்ரதீதியிலிவையு
மொரு வஸ்துவுமென்று தோற்று நிற்கிறவையான வென்றபடி. ஆறு சமயங்கட் கெல்லாம் - ஷட்ஸமயங்
களுக்கெல்லாம், பாவத்தக வைஜ்ஞாநிகவெஸேஷிக பாஶுபத பௌத்த ஷட்ஸமயங்க ளெல்லா
வற்றிற்கு மென்றபடி. பொருவாகி நின்றான் - தடையாய் நின்றான், அவற்றில் நான் புகாதபடி வஹிஷ்கரித்
தா னென்றபடி. எல்லாப் பொருட்கும் - ஸகல வஸ்துக்களுக்கும், அருவாகிய - ஸூக்ஷ்மமான, உள்
ளானான வென்றபடி. ஆதியை - ப்ரதாந ஹேதுவை, தேவர்கட் கெல்லாம் - ப்ரஹ்மாதி தேவதை
களுக்கெல்லாம், கருவாகிய - காரணபூதனை, கரு - காரணம். கண்ணனை - ஆஸ்ரிதர்க்குத் தன்னைக்
காட்டுகைக்காக க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனை, கண்டு கொண்டேனே - காணப் பெற்றேனே. அ

ஒ— அ * (உருவாகியவிதி) உருவாகிய ஆறு சமயங்கட் கெல்லாம - வையவிஷயமாய ஸேநாநாம் ஷண்ணாம்
ஸமயாநாம், பொருவாகி நின்றானவன்-ப்ரத்யக்ஷமேவ நா ப்ரகம்ப்ய தயா ஸ்வதத்வே, எல்லாப் பொரு
ட்கு மருவாகிய - ஸர்வவஸ்துநா ஸேத்த்ருமூதம், தேவர்கட்கெல்லாம் ஆதியை - ப்ரஹ்மாதிதேவாநாம்
ஸம்ப்ரதாநம் காரணம்,கருவாகியகண்ணனை கண்டுகொண்டேனே-ஸாக்ஷாத்கம் க்ருஷ்ணம் ஸாக்ஷாத்க்ருதவானஸ்மி அ

ப— ஸம்தேகாஸ்பதமாவனை. இத்தால் ஆஸ்ரிதருடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸம்ரக்ஷணத்திலே வந்துதோற்று
மவனாகையாலே தூணிலே தோற்றினாப்போலே வந்துதோற்றி, என ஹ்ருதயாவகாஶ முள்ளிடமெங்கும்
புகுந்து நின் றென்னை யநுபவிப்பித்தா னென்கிறார். ஸம்க்ஷேபம் "ஸ்தம்பஸ்ய மத்யே ப்ராதுர்பூதாய" இதி. எ

எட்டாம் பாட்டில், ஸகல வஸ்துக்களுக்கு மஹாத்மாவாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் காரண
பூதனானவனைக் காணப் பெற்றேனென் கிறாராகிறார். (உருவாகியவிதயாதி) ஆவாத ப்ரதீதியிலே
ஒன்றுபோலேயிருக்கக் கடவதான வாஹ்யவாஹ்ய ஷட்ஸமயங்களுக்கெல்லாம், ஸமஸ்தபந்தத்துக்குப்புறம்
பானதுங்கெல்லா மென்றபடி. ஸௌவஸேஸ்வராஜ ஸாம்க்யயோகபாஶுபதகாலாமுகங்களும்வேதாநுஸாரி
யைத்தால் ஸவாஹ்யங்க ளாயிற்று. பொருவென்று தடை. (பொருவாகி) அவற்றால் தன்னைத்தா னகன்று
உபாதாநகாரணாதிகளைத் தானில்லைசெய்யவொண்ணாதபடி ஸ்வப்ரகாஶனாய் நின்றானவன். (எல்லாவிதயாதி)
ஸகல வஸ்துக்களுக்கு மஹாத்மாவானவனாய், (ஆதியை) நிபாதேகஸத்தாலே ப்ரதாநனுமானவனை,
ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம் காரணபூதனா யுள்ளவனை, (கண்ணனை)காயங்களிலே ஒன்றுக்குத்
தான்காரியமானவனை,ஆஸ்ரித ஸுலபனானவனை யென்றுமாம், (கண்டுகொண்டேனே) அவதாரத்துக்குப்
பிற்பாடாயிருக்கக் கண்டுகொண்டேனென்கிறாரிறே. ப்ரத்யக்ஷவிஷ்ணுக்கென்றுங் காணலாம், அவதார
ஸமகாலத்திலுங் காணவொண்ணாத பிராணிகளுக்கு, அத்தால் காணப்பெற்றே னென்கிறார். கண்
ணனைக் கண்டுகொண்டேனே இதேதுக்ஷிப்ரேததி "ஸஜநவஶ்யதயை" தத்த்வம். அ

மூ— கண்டுகொண்டென் கண்ணிணையாரக்களித்துப் । பண்டைவினை
யாயினபற்றோ டறுத்துத் । தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்
மாலைகள் சொன்னே । னண்டத்தமரர் பெருமானடியேனே ॥௯॥

ஆ— (கண்டுகொண்டு) இப்படி கண்ணாரக்கண்டு கொண்டு, அவனை யேத்தவும்பெற்றேனென்கிறார். ௯

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— பாட்டுக்கு த்ருதீய வாக்யார்த்தத்திலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இதுவே ஸம்மதியுமாயிற்று. * * * * * * * *

இ—ம— ௯ * என் கண்ணிணை - காணக்கருதுமென் கண்ணென்று சொல்லப்பட்ட வென்னுடைய ஜ்ஞாநபாஹ்யமும், இணை - பாஹ்யம். ஆர - த்ருப்தமாம்படியாக, கண்டு கொண்டு-ஸர்வேஶ்வரனைக் காணப்பெற்று, ந்யாயவிஶாரதரருளிச்செய்தபடியே யோகஜப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரத்தாலே கண்களாலே காணக்குறையில்லை. உரையிற் சொன்னபடியே ஜ்ஞாநப்ரஸாதத்தை நேத்ரபதத்துக்கு விவக்ஷிதமென்னவுமாம் களித்து - ஆநந்தித்து, பண்டை - ப்ராக்தநங்களான, வினையாயின - கர்மங்களாயிருக்கிறவைகளெல்லாவற்றையும், ப்ராரப்த வாஸநா கர்மஜாதங்களையுமென்றபடி. பற்றோடு - வாஸனையோடே கூட, அறுத்து - ஒழித்து, அண்டத்து - ப்ரஹ்மாண்டத்தில், அமரர் - தேவர்களுக்கு, பெருமான்-ஸ்வாமியானவனுக்கு, கூஷ்மங்களுக்கு நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீஶ்வரனாயிருக்கிறவனுக் கென்றபடி. அடியேன்-தாஸனானநான், அந்த ஸர்வேஶ்வரனாலே விஶேஷேண விஷயீக்ருதனானநானென்றபடி. தொண்டர்க்கு-ஸமஸ்தசேஷபூதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, தொண்டர் - பக்தர். அமுதுண்ண - அம்ருதம் போஜிக்கலாம்படியாக, நிரதிஶய போக்யமாயநுபவிக்கலாம்படியாகவென்றபடி. சொல்மாலைகள்-ஸூக்திமாலைகளை, சொன்னேன் - சொல்லப் பெற்றேன். என்னளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முபகாரனாகப் பெற்றேனென்றபடி. நானும் போகங்களை போஜித்து என் பரிகரமும் ஜீவிக்கும் படி தீ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் விருந்திடவல்லனானே னென்னுமாப் போலே எம்பெருமானைக் கண்டு நானும் க்ருதார்த்தனாய் என்னுடைய கண்களும த்ருப்தங்களாய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போகங்களுண்டாம்படி திவ்யஸூக்திகளைச் சொல்லப்பெற்றேனென்கிறார். இது ஸர்வேஶ்வரன் தம்மைக் கடாக்ஷித்தருளினபடிகளைக் கொண்டாடுகிறபடி. ௯

ஒ— ௯ * (கண்டுகொண்டிதி) என்கண இணை ஆர-ஜ்ஞாநபாஹ்யஸம்ஸ்த்ருப்தி யர்த்யர்த்த ஸமஸ்தயா, கண்டு கொண்டு - த்ருஷ்ட்வா, களித்து - ஹ்ருஷ்டோஸ்மி, பண்டைவினை யாயின பற்றோடறுத்து - ப்ராசீநம் கர்மஸர்வம் ஸவாஸநம் சித்வா, அண்டத் தமரர் பெருமா னடியேன் - ப்ரஹ்மாண்டவர்த்தி ப்ரஹ்மாதிதேவ ஶேஷிணஸ்தஸ்ய தாஸோஹம், தொண்டர்க் கமுதுண்ண சொல்மாலைகள் சொன்னேன்-ஸமஸ்தபக்தாநாமம்ருதபாநஸமம் ஸூக்திமாலாம் ஸம்ப்ரதவாநஸ்மீதி தாத்பர்யம். ௯

ப— ஒன்பதாம்பாட்டில், தன்னை யநுபவிக்கப்பெறுவது அதற்குமேலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குபோக்யமாம்படி திருவாய்மொழி பாடவும் பெற்றேனென்கிறார். (கண்டுகொண் டித்யாதி) கண்ணிணையாரக் கண்டு கொண்டேனென்கிறார் கலியர் வயிறாரவுண்டே னென்னுமாப்போலே. [கலியர்-க்ஷுதார்த்தர்] தான் தந்த ஜ்ஞாநப்ரஸாதம் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் போரும்படி காணப் பெற்றேன். (ஆகக் கண்டுகொண்டு களித்து) மறுகின நெஞ்சும் குளிர்ந்த ஹ்ருதயமாய் (பண்டையித்யாதி) இவ்வுகப்புக்கிடைச்சுவரான ப்ராக்தந கர்மங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்கி (தொண்டரித்யாதி) என்னளவன்றிக்கே திவ்யாத்மஸ்வரூபஸமாநங் களினுஞ்சிறந்த விஷயானுபவங்களினு மிடுபட்ட ரஸிகர்க்கு நிரதிஶய போக்யமான வநந்தனுடைய ஸமஸ்த தேவமாக வநுபவிக்கும்படியாக போக்யமாயிருந்துள்ள வாசிகமான வடிமையைப் பண்ணப்பெற்றேன், இத்தால் ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமான பேற்றைப் பெற்றே னென்றபடி. பெற்றபேற்றின் கனமிருந்தபடியா லெனக்கிது தான்தோன்றியல்ல வென்கிறார். (அண்டத் தித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் பரஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரனால் விஷயீக்ருதனாய் அவனுக் கடிமைப்பட்டிப்பேறுபெற்றேனென்றபடி. வதாஸ்யவாக்யாஸ்யாஸ்யவ்யாக்யேயம் "தத்ரவாஸ்மி" தி. [தத்ர. ஆக்ஷேத்ரஜ்ஞாஸ்மிந்நர்த்தே வேதவ்யம்] ௯

மூ— அடியானிவனென் றெனக்காருள்செய்யு | நெடியானை நிறைபுகழஞ்
சிறைப்புள்ளின் | கொடியானைக்குன்றாம லுலகமளந்த | வடியானை

ஆ— (அடியானிவன்) பெரிய திருவடி தன் திருவடிகளில செய்யும் வ்ருத்திக ளெல்லாவற்றையும், என்னையிட்டு நிர்வ்ருத்தகமாகச் செய்வித்துக்கொண் டருளினான். ஒருவனை

பத்தாம்பாட்டு

இ— நிறைபுகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (பெரிய வித்யாதியால்) வ்ருத்திக ளெல்லாவற்றையு மென்றது ஸகலவித கைங்கர்யங்களை யெல்லா மென்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (என்னையிட்டித்யாதியால்) அதில் நிர்வ்ருத்தகமாக வென்றது குன்றாம லித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமும், கர்த்ருத்வாதி ப்ரவணதை தானின்றியே என்றபடி. பெரிய திருவடியை விஷயீகரித் தருளினாப்போலே யென்னையும் ஸர்வவித கைங்கர்ய பாத்ரனாக விஷயீகரித் தருளினா னென்கிறாரென்று வடிதாத்பர்யம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் வாசிககைங்கர்யம் பண்ணப் பெற்றேனென்றவ ரிப்பாட்டிலே அவ்வள வன்றிக்கே ஸர்வவித கைங்கர்ய பாத்ரனாக ஸ்வீகரிக்கப் பட்டேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஒருவனை யித்யாதியால்.) * * * * * *

இ—ப— ௰ * நிறைபுகழ் - நிறைந்த புகழை யுடையவனை, புகழ் - கீர்த்தி, வாத்ஸல்ய ஸௌலப்யாதிகுண ப்ரதையை யுடையவனை யென்றபடி. அஞ்சிறை - அழகிய சிறையை யுடையவனை. சிறை - பக்ஷம், வாஹனத்தை யென்றபடி. புள்ளின் - பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீ வைநதேயனுடைய வென்றபடி. அவனுக்கு ஸ்வாமியானவ னென்கை. கொடியானை - த்வஜத்தை யுடையவனை, அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும் விஷயீகரித்தா னென்கைக்காக த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாக யிவ் விசேஷணம். அடியா னிவ னென்று - நமக்கு தாஸபூத னிவனென்று, எனக்கு - க்ருதக்ருத்யனான வெனக்கு, ஆர்தல் செய்யும்-வாத்ஸல்ய க்ருபையைப் பண்ணுமவனை, ஸர்வவித கைங்கர்ய பாத்ரனாக விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனை வென்றபடி. உபஸம்ஹாரதசை யிப்படி யருளிச் செய்கையாலே ஸம்ஸாரத்தோடு ஸம்பந்த மித்திருவாய் மொழிக்கு ப்ரதிபாத்ய மென் றுவாயருளிச் செய்தருளுவர். நெடியானை - பெரியவனை, இதுசெய்தது போராதென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் க்ருபை செய்தருளும்படி ஸர்வஜ்ஞனை வென்றபடி. குன்றாமல்-குறையாமல், ஒருவ்யக்தியும்குறையாமலென்றபடி. உலகளந்த-லோகங்களையளந்தருளின, அடியானை-திருவடிகளை யுடையவனையாஸ்ரயிப்பு,

ஓ— ௰ * (அடியானிதி) அடியான் இவன் என்று-ஸம்ஸாரஸம்பந்திகர்த்தா, எனக்கு ஆர் அருள் செய்யும் நெடியானை - வாத்ஸல்யக்ருபாம் க்ருதவந்தம் ஸர்வேஸ்வரம், நிறைபுகழ் அஞ்சிறைப் புள்ளின் கொடியானை - வாத்ஸல்ய கீர்த்திம் ஸுந்தர பக்ஷயுக்த கருடத்வஜம், குன்றாமல் உலகம் அளந்த அடியானை - ஸகல லோகாக்ராந்த பாதம்,

ப— பத்தாம்பாட்டில்,இப்படி யவனைப்பெற்ற க்ருதார்த்தனானேனென்கிறார். (அடியானித்யாதி) மேல் பண்ணப்புகுகிற ஸ்தோத்ரமும் ப்ராப்தமென்று சொல்லுகைக்காக அடியா னென்றொருபேரையிட்டாயிற் றுபகரித்தது. (எனக் காருள்செய்யும் நெடியானை) பெறுகிறவென் னளவிலே யன்றிக்கே தருகிற தன் னளவிலே தந்தான், தன்னளவுதா னென்னென்ன (நெடியானை) ஸர்வேஸ்வரனென்னு மித்தனை. (நிறை யித்யாதி) இதுதான் நான் இன்றிருந் துபபாதிக்க வேண்டியிருந்ததோ, கட்டிக்கொண் டிருக்கிற கொடியிலே தெரியாதோ, ஸௌலப்யாதிகுண ப்ரதையையு முடையனாய் நிரதிசய போக்ய ஸ்தனமுத் தாலே தர்சனீயமான வேஷத்தை யுடையனை பெரிய திருவடியை த்வஜமாகவுடையவனை, பெரிய திரு வடியை விஷயீகரித்தாப்போலே யென்னை விஷயீகரித்தவனை என்கை. என்கொண்டிப்படி விஷயீகரித் தானென்னில், (குன்றாம லித்யாதி) ஸ்பர்சாஸ்பர்ச நிரூபணம் பண்ணாதே யுளகளந்தவன் அடியானை என்று தான் பேரிட்டவனை விஷயீகரிக்கத் தட்டுண்டோ வென்றபடி. ஊரடியும் குறையாமல் ஸம்ஸ்பர்சிப்பாய்ப் பை அளந்துகொண்ட திருவடிகளை யுடையவனை.

மூ— யடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே॥௧௦॥ ஆறுமதயானை யடர்த்தவன் றன்னைச்।
சேறார்வயற் றென் குருகூர்ச் சடகோப। னாறே சொன்ன வோரா
யிரத்து ளிப்பத்து। மேறேதரும் வானவர்த மின்னுயிர்க்கே ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— யாஶ்ரயித்து நா னுய்யும்படியே! யென்கிறார். ௧௦

(ஆறுமதயானை) ப்ரதிகூல நிரஸநம் பண்ணினாப் போலே யென்னுடைய து:க்கத்தையெல்லாம் போக்கி யருளினவனைச் சொன்ன விப்பத்தும் வானவர்த மின்னுயிர்க் கேறுமவனைத் தருமென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்·

இ— ப்ரபந்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரதிகூலநிரஸநாதிபால்.) * * * *

இ—ஶ—என்னை விஷயீகரித்தருளு மிடத்தில் கம்ஸாதிப்ரதிகூலநிரஸநபூர்வகமாக அநுகூலஜநங்களுக்கும் ஸ்ரீவ்ரஜதேவகியிலே வாணகன்னிகை ஸம்பந்தமும் கொடுத் தருளினாப் போலே ப்ரதிகூலநிரஸநபூர்வகமாகவே விஷயீகரித் தருளினா னென்றிங்கே பரிவ்ரதம். அடைந்து - ஆஶ்ரயித்து, அடியேன் - நிராலம்பநனான நான், உய்ந்த வாறே - உஜ்ஜீவித்த ப்ரகார மென்ன வாஶ்சர்யம், ஆறு-ப்ரகாரம், ஏகார மாஶ்சர்யத்யோதகம். ௧௦

௧௧ * ஆறுமத - ஆறாத மதத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத மதத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. யானை - கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை - முறித்தவனை, தன்னை யென்று ஸ்வார்த்தம். உதிஶ்ரேஷ்டமிஷ: சேறார்-நித்ய ஜல ஸம்ருத்தியாலே கலவிநிர்மல நாதகள் கடரும் வஞ்சுகளான, வயல்-கழனிகளையுடைத்தான, தென்-ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்-திரு நகரியை யுடையவரான ஆழ்வார், நூறே சொன்ன - நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான, ஸ்வயமாணம் நாமதாரிகை ஸம்ப்ரதாயவிஷயமாம். ஒன்று நூறும் ஒன்றெண்பது மென்றாப்போலே சொல்லாதே எல்லாப் பத்துக்களும் நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. ராமாயண மஹாபாரதாதிகளில் காணுமவை நூறாதி யேதம்போலே யலிப்பார்க் கெளிதாக நூறு நூறாக விருக்கிறவென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரஸங்க்யாதமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப் பாட்டும், வானவர்தம்- நித்யஸூரிகளுடைய, தம் என்று ஸ்வார்த்தம். இன்னுயிர்க்கு - போக்யமான வாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு,

ஒ—அடைந்துஅடியேன் உய்ந்தவாறே-ஆஶ்ரித்யதாஸஸ்ய மேஜ்ஜீவந ப்ரகாரோ ஹ்யத்புதஸ்ய:.௧௦

௧௧ * (ஆறுமதயானையிதி) ஆறு மதயானை யடர்த்தவன் தன்னை-அவிச்சின்னமதம் குவலயாபீடாக்யம் கஜம் ஹிம்ஸிதவந்தம் க்ருஷ்ணமித்ய, சேறார் வயல் தென் குருகூர்ச் சடகோபன் - ஸஜலகேதாரஸுந்தர காநாகாரயீஶ ஶடகோபேந, நூறே சொன்ன ஓராயிரத்துள் - ஶதஶ: கதிதே ஸஹஸ்ரமாயாஸஹஸ்ரே, இப்பத்தும் - ஏதத்தஶகம், வானவர்தம் இன்னுயிர்க்கு ஏறேதரும்-நித்யஸூரி போ

ப— (அடைந்து)அவனுடையதிருவடிகளை, அடைந்து-ஆஶ்ரயித்து, அவன்அடியானிவனென்று பேரிட்டதற்கு மடி யிவ்வாஶ்ரயணங் கிடீர். அது கொண்டே (அடியேனுய்ந்தவாறே) அடியேனுக் கிவ் வுஜ்ஜீவந ப்ரகாரம் ஸித்தது. பண்டே தனக்கு ஶேஷமான வாத்மவஸ்துவைத் தனக்கித்தனை ப்ரயோஜந முண்டோ, த்ருதீய பாதாஸ்ரயேண 'ஸஸாகவாதிவநா'தித்யாதி. ௧௦

நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழி தன் போக்யதையாலே நித்யஸூரிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலே சென்றேறு நிற்குமென்கிறார். (ஆறுமித்யாதி)ஒருநாளும்மாறாத மதத்தையுடைய குவலயாபீடத்தை நிரஸித்தவனை, அத்தைப் போக்கினாப்போலே யென் விரோதியைப் போக்கினவனை, (சேறாரித்யாதி) அவ்வானையு மென் விரோதியும் திருநகரிவயலை யுழுவது நடுவதாக வொட்டாதே கிடந்ததுபோலே காணும். நூறு நூறாய்ச்சொன்ன வோராயிரத்து ளிப்பத்தும் (வானவர்த மின்னுயிர்க்கு) நித்யஸூரிக ளுடைய வுகந்த நெஞ்சிலே (ஏறேதரும்) சென்றேறு நிற்கும், ஐக்ஷவ க்ஷீர மாதுர்யமும் போலே உபயமுவாரி

௭—ஶ—ட்ரே-ப்ரபந்நனை வனைத்தானே, ஏறு-ப்ராப்யமாயிக்கு ப்ராப்யவரம். ஸத்தாதி நிவர்த்தகத்வ முள்ள உபாயோபாயமனைத்தானே, ஸ்வயாரணத்தாலே தத்விஷய ஜ்ஞாநவ்ருத்தி மாத்ரத்தையன்றே கருணை: நநும்-ப்ரவர்த்தித்தருளும், இத்தை யஸ்யவிதத்தவர்களுக் கிதிஶேஷ:. ௧௧

ஜீ: நமோவாமந்ந-ந்யூநம்மோஜயை ஸ்ரீமதே ஞானானுஜ ஸ்வா தேஶிகாய நம:.

௮— ஸ்ரீ ஸ்வகாவனைகாங்ஷாவிதம் ஸமஸ்ததோர்வ்யாஸ்ருதி ப்ரஸ்பூ: ஸமஸ்த நாந்மவிமிவ்யயஸ்ருதிப்ரவசக. ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீராமானுஜ ஸ்வா தேஶிகாய நம:.

ப— ராமஸ்ய மாகாரிற்குமென்றபடி. பசுர- 'கணகணம்' என்னும்படியே ஸமஸ்த ஹமான நிரூபணீ ரைப்பித்தேறுன ஸம்வேத்யனைத் தருமம். ௧௧

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாத யதிராஜ கர்யாகேசர நிகமாந்த ஸ்வா தேஶிகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ வாஸ்யதேஶ்வ ஸ்வா தேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(மையார் கருங்கண்ணி.)

ஶ்லிஷ்டலக்ஷ்மீவக்ஷா: ஸ்வஜநஸுலபதா வர்ஷத்ராணோத்ய:
தேவாஜ்ஞேயப்ரபாவ: ஸுராதே: ஸவிதுவதிதயா நாகிநாம் வ்யூஹவாஸ:
ஶேஷாம்ஶ்ருத்யாவஸிததயா ஸ்வஜநவஶதயா தத்த்வாஸக்திஹேதோ:
ஸ்வஸ்வாபீஷ்டார்பகத்வாஜ் ஜநமதவஶதஸ்ஸம்ப்ரீத ஸாரணீஸூரி: ॥௧௦௯॥

(ஶ்லிஷ்டலக்ஷ்மீவக்ஷா:) கமல மலர்மேற் செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே-பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநஸுலபதா) கண்ணையுன்னை...கண்ணுதொழியேன்-உகந்தார்க்கு ஸுலபனாகையாலும் ஆஸ்ரிதருக்கு ஸுலபனாகையாலும், (வர்ஷத்ராணோத்ய:) மழைக்கன்று குன்றமெடுத் தாநிரைகாத்தாய் - இந்த்ரன் பசிக் கோபத்தாலே வர்ஷிக்க மலையையெடுத்து பசுக்களையு மிடையரையும் ரக்ஷிக்கையாலும், (தேவாஜ்ஞேயப்ரபாவஸ்ஸுராதே:) வானவர் தானவர்க் கென்று மறிவரிய- தேவதைகளுக்கு மஸுரர்களுக்கு மென்று மொக்க வறிய வரியனாயிருக்கையாலும், (ஸவிதுவதிதயா) அரியாய வம்மானை அத்யத்புத ஸ்வரூபியாகையாலும், (நாகிநாம் வ்யூஹவாஸ:) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா-அமரர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கையாலும், (ஶேஷாம்ஶ்ருத்யாவஸிதாயா:) உன்னுமென் னுள்ளத் தகம்பாலகத்தா னமர்ந்தே யிடங்கொண்ட- ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலேவஸிக்கையாலும், (ஸ்வஜநவஶதயா) கண்ணனைக் கண்டு கொண்டேனே - அவர்களுக்கு வஶ்யனாகையாலும், (தத்த்வாஸக்திஹேதோ:) கண்டுகொண் டிருந்தாதி - அடியானிவ னிருந்தாதி - அதிலு மவர்களிட மத்யந்தஸக்தியாலே யவர்க ளபேக்ஷித்தபடியே க்ருபைபண்ணி க்ருதார்த்தராக்க வல்லனாகையாலும், எம்பெருமான் உடையவனாகையாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை ஸ்வஸாரஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷித் தருளுகிறானென்று 'மையார் கருங்கண்ணி'யிலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ** ௧௦௯

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த ஸ்வா தேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

——:0:——

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படி யெம்பெருமானைப் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே விஶதமாக வநுஸந்தித்து, பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டியைப் போலே தசையராய், அவளுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப்பிரிந்திருக்கிற ஸமயத்திலே சில குயில்களுடைய கூக்குரல்களைக் கேட்டுத் தனியே சிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் 'என்னை முடிக்க வேண்டும்' என்று கோலி, முடிக்கு மிடத்தில் ஸவிஶ்லேஷத்தா லல்லது முடிக்க வொண்ணாமையாலே, விஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷத்தை யொழியக் கூடாமையாலே, விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துப், பின்னை விஶ்லேஷிப்பதுஞ் செய்து, 'இந்த விஶ்லேஷத்தாலும் முடியா தொழியிலோ' வென்னும் ஶங்கையாலே, 'இவ்விஶ்லேஷத்திலுங் கொடிதான

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸதுஷ்டராயிருக்கிற வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை யஸங்கத மன்றோவென்ன வரு†ர் (இப்படி யித்யாதியால்) ப்ரத்யக்ஷிகதாப்போலே யத்யந்த விஶதமாக வநுபவித்தவாறே பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே யபேக்ஷை பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் ஸஹ்ருதயைகளான கோகில ஸாரஸாதிகளைக் குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ' 'என்னுயி ரவன் கையதே' இத்யாதியாலே-என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு முங்களுக் கித்தனை யத்நம் வேணுமோ வென்றும், என்னுயி ரவன்கையி லகப்பட்டதான பின்பு நீங்க ளெதுக்கு யத்நம் பண்ணுகிறீகோ ளென்றும், இப் புடைகளிலே சில ஸம்வாதங்களைப் பேசுகை யஸங்கத மன்றோவென்ன வரு†ர் (இப்பிராட்டிதானித்யாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முதலானவைகளுக்கு முபலக்ஷணம். இப்படியாயிருக்க கோகிலஶப்தத்தைக் கண்டரவேண சொன்னது முதற்பாட்டின் அவதாரிகையு மிதிலே தனோபவிபீகைக்காக. இப்படி யிவ்வாக்யமும் முதற்பாட்டு ஸாத்ருத்துக் கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு மவதாரிகை யென்னுமிடம் தனியே விந்திக்கிறா ளென் றிங்கே வாக்யபேதம் பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. விந்திக்கிற ப்ரகாரமேதென்ன வரு†ர் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஒண்ணாமையாலே யென்கிறதுக் கநந்தரம் 'விஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்கக் கோலி' யென் றத்யாஹரிப்பது. ஸமுதாயத்தை யந்வயித்து 'ஒண்ணாமை யாலேயும் கூடாமை யாலேயும் விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்து' என்று யோஜிப்பது. ஶங்கையாலே யென்கிறதற்குப்போரவிட்டா னென்கிறதோடே அந்வயம். போரவிட்டா னென்றது வரவிட்டானென்றபடி. விரஹார்த்தையான பிராட்டி தன்னாற்றாமையாலே ஊளிக்கங்களான பக்ஷ்யாதி பதார்த்தங்களைக் கண்டாகிலுமபோது போக்க வேணுமென்று தன்னுத்யாநத்திலே யெழுந்தருள, அங்குள்ள கோகில ஸாரஸாதி பதார்த்தங்க ளெல்லா மிவளுக் காஶ்வாஸ ஹேதுவன்றிக்கே தங்களுடைய போககூஜிதசேஷ்டிதாதிகளாலே பாதகங்க

ஓ— ஏவம் பதார்த்தேஷ்வநேகே ஸ்வஸாஹிஸாவஸம்பந்தவஸாஜ்ஜமத்ருக்ஷகஸ்ய ஸமவததக்ஷா 'ப்ராணஸ்ய தத்தகஸ்ய தேவநிஷ்ட தேஷிதமேவ ந ஸம்ப்ருக்ஷ்ய யோமா ஶுகஶ்வக்ஷஸஹாவா ப்ரவேகாஜநநாந்த்ரா ஸதேதத்யா! க்ருஷ்ணஸ்ய தத்ஸஹவாஸ பரவேதிதயா வேஶ்ராஸம்ஶ்ரிதாநா ஸந்வேயேஸம் ஸ்மரதி ஸமர்ணமயிஸம் ஸ்மாரகம்ஸவஸ்துஸம்'த்யாக்ஷ்ரித்யா ப்ராணஸ்யாதிமர்ணாநநுஸந்தாய விரஹவிஷ நாயிகாஸ்வஸம்ப்ராப்ய விரஹவேதஹேதுஸங்கதகஸாரஸாதிகதத்வ கோகிலாதீந்வ்யதிஷேயதி.

ப— கீழ் 'தேவர்கட்கெல்லாங் கருவாகியகண்ணனைக் கண்டுகொண்டேன்' என்னும்படி ப்ரத்யக்ஷம் பிறந்தவாறே பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்தி லபேக்ஷை பிறந்தது. இவர்க் கின்னம் விடாயைப் பிறப்பித்து முகங்காட்டவேணுமென்று இவரபேக்ஷிதத்தை சடக்கெனத் தலைக்கட்டிற்றில னீஶ்வரன். நினைத்தபோதே அபேக்ஷிதம் பெறாமையாலே தளர்ந்து, அவனோடு போலியான பதார்த்தங்களைக் கண்டு, அது க ளவனுக்கு

அ— இன்னுயிர்ச்சேவலுநீரும்

ஆ— வென் ப்ராணங்களை யவனுடைய ஸந்நிதியிலே சொல்லி யவனை முடியுங்கோள்’ என்று சொல்லி யிக் குயில்களைப் போகவிட்டா ளென்று தன்னிலே விநிர்த்து,
இக் குயில்களை நோக்கி

இ— னாகையாலே ஸஜாதீயரோடே ஸங்க்ரமிக்க வாகையால் மிகவும் ஸஞ்ஜையாய், அத்தாலே யறிவு கலங்கி இக்கோகிலாதிகள் நம்மைநலிகைக்கு அவற்றோடேமக்கொருபகையில்லாமையாலிதுக்குமூலமென் னென்று நிரூபித்து ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிற நமக்கு ப்ரதானனாயிருப்பவனைப்போது நம்மைஸம்ஹரிக்கக் கோலி யிவற்றை வரவிட்டானாக வேணுமென் றிப்படி யநுஸந்தானமாக ஸங்கித்துச் சொல்லுகிறா ளாகையாலே யிது ஸம்மத மென்றதாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேச்வரஸம்ச்லேஷம் பண்ணப்பெறாதே மிகவு மவஸன்னரான வாழ்வார் இளகிக ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்வரூபத்தைப ந்ரவாஹமாக்கித் தரிக்கவேணுமென் றவற்றை யநுஸந்திக்கப்புக,அவையு மெல்லாம் ‘ஜெநார்த்தம்ஸவிஷ்ணு’ ரித்யாதி ப்ரக்ரியையாலும் ஸர்வேச்வர ஸாத்ருச்யாதிகளாலு மவனுக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு பின்னையும் வ்யஸநத்தை விளைப்பிக்க வவற்றாலே தாம் நலிவுபடுகிற படியை யிவ் வந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறாரென்று கருத்து. என் ப்ராணங்களை யித்யாதியாலே ஸப்ராணமாயிரு ஸ்மாரணவாசகமென்கிற ஸமஸ்த மித்திருவாய் மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமென்றநுஸந்திதமாயிற்று *

இ—ஸ— ௧ * குயில் பேடைகாள் - கோகிலஸ்த்ரீகாள், பேடை - ஸ்த்ரீவசநம், ஸ்த்ரீயென வெனக்கு ஸஜாதீயரான நீங்கள் ஸம்ச்லேஷ விஜாதீயனான வவனைப்போலே ஸாதக ராகலாமோவென்று கருத்து. இன்னுயிர் - ப்ரியதமப்ராணங்களான, இன் - போக்யம் ஸஹஸ்ர ப்ராணன்கள்போலே யுங்களுக்குப் ப்ரியங்களுமாய் ஸஹாயங்களுமானவென்றபடி. விச்லேஷித்துப்போய் ஸாதக மாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே ஸஹஸ்ர ப்ராணன்கள் போலே கண்வட்டத்திலே நின்று போக்யமாய் யாரகமான சேவலு முண்டாயிருப்பதே யென்று கருத்து. சேவலும் - ஸம்ச்லேஷ லக்ஷிகளும், நீரும்- சேவல்

ஒ— ௧ * (இன்னுயிரிதி) என் குயில்பேடைகாள் - மத்ஸஜாதீய கோகிலஸ்த்ரீஜநாஃ, இன்னுயிர்ச் சேவலும் நீரும் - பக்ஷஸ்ப்ரஹ்ம ப்ராணஸமதா ஸதாஸொ யஷயஹு,

ப— ஸ்மாரகமாய்நலிய வவற்றாலேநோவுபடுகிறபடியை யந்யாபதேசத்தாலேபேசுகிறார்.’ எம்பெருமானோடேகலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்னாற்றாமையாலே ‘அவனோடேபோலியான பதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் தரிப்போம்’ என்று அவ்வாற்றாமை கைக்கொடுக்க உத்யாநத்திலே புறப்பட,அங்குண்டானகுயில் மயில் தொடக்கமானவை யவனுடைய பேச்சுக்கும் வடிவுக்கும் ஸ்மாரகமாய் நலிய, “இவை நலிகைக்கடி யிங்ஙனே யாகவேணும், அவன் ‘நம்மைமுடிக்கவேணும்’ என்றுபார்த்தான், அதுக்குவாயம்விச்லேஷமென்று பார்த்தும் விஷயாந்தரமைப்போலேக் கூடாமையாலே கலந்து பிரிந்தான், பிரிந்ததிலும் நாம் முடியா திருந்தோம், பிரிந்து நோவுபட்டிருக்கிற ஸமயத்திலே ‘நம்மோடு போலியான பதார்த்தங்களைக் காட்டி முடிப்போம்’ என்று பார்த்துவிட்டா னத்தனை’ என்றத்யவஸித்து, ‘உங்களுக்கு நினைவிதுவாகில் விப்பாரிப்பெல்லாம் வேணுமோ’ வென் றவற்றுக்கு ஸாதரம் சொல்லி அவன் ப்ராணஜாநத்தாலே வருந்தித் தலைக் கட்டுகிறதாக இருக்கிறது.

இப்படி நாலாந் திருவாய்மொழியான மையார் கருங்கண்ணியிலே ஸ்வாபிமான ஸம்பந்தத்தாலே ஸர்வேச்வரனுடைய ஸமஸ்த கல்யாணத்தை யுபபாதித்தருளி, மேல் ஸம்ச்லேஷ காரண ஸப்ராணமாயிருக்கிற ஸ்மாரகங்களை யுபபாதித் தருளுகிறார். தத்ர “ப்ராணஸ்வாஸ்த்ய ஸதாச்ஸ்யம்” இதி.

இதில் முதற்பாட்டில், சில குயில்களைக்குறித்து என்னைமுடிக்கைக்கு இத்தனை பாரிப்புவேணுமோ வென்கிறார். (இன்னுயி ரித்யாதி) பிரிந்து படுகுலை யடிக்கும் சேவலைப்போலே யன்றிக்கே போக்யமுமாய் பேடைக்கு ஸாதகருமா யிருக்கும் சேவலுமுண்டாகாதே’. (நீரும்) சேவலுக் கின்னுயிரான நீரும்,

மூ— கூவிக்கொண்டிங் கெத்தனை | யென்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்
குயிற் பேடைகா ! ளென்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீ !

ஆ— 'அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லிக் கூவி என்னை நோவுசெய்யாதே கொள்ளுங்கோள், இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோ' என்ன, இக்குயில்கள் 'உன்னை நோவுசெய்கைக்காகவோ அவனை நாங்கள் கூவுகிறது' என்ன, அன்றாகில் அவனை வரக்கூவுகிறிகளோ, என்னை முடிக்கவிறே கூவுகிறது,

முதற்பாட்டு

ஜீ— கூவிக்கொண்டு கோவமிழற்றேன் மினென்றநுயித்துத் தாத்பர்யம் (அவன் திருநாமங்களை யித்யாதி யால்) 'அருமாயன் பேரன்றிப் பேச்சிலள்' என்கிற தன் வாஸனையாலே, கோகிலங்கள் கூவுகிறதெல்லா மவன் திருநாமங்களையே கூவுகிறதாகத் தோற்றுகிற திவளுக்கென்று கருத்து. இங்கெத்தனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இங்கத்தனைக் கித்யாதியால்) தன்னை முடிக்கைக்காகக் கூவுகிறனவென்று தா னெண்ணின கோகிலங்களைக் குறித்து நீர்வாக் கூவுகிலீரென்கை பவ்யஸக்த ப்ரதிஷேதமன்றோவென்ன வவதார் (இக்குயில்க ளித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அன்றாகி லித்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக் குத்தாத்பர்யம் (என்னை முடிக்கும்போ தித்யாதியால்.) * * * * * *

இ—ம— களுக்கு வஹிர்ப்ராணப்ராயைகளான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு-அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லியழையாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின்என்கிறதோடே அந்வயம். என்னுயிர் - பண்டே விரஹ தப்தையான வென்னுடைய ப்ராணனானது, நோவ - வ்யதிதமாம் படியாக, மிழற்றேன்மின் - ப்ரணயமதுர கூஜிதத்தைப் பண்ணாதிருங்கோள், மிழற்றுகை - ப்ரணயத்தாலே அவ்யக்த மதுரமாக வார்த்தை சொல்லுகை. ஸ்வயம் வருகிறதென்றால் அந்த வ்யாபாரத்தைத் தவிரவேண்டாவோ வென்று கருத்து. இங்கெத்தனை - இங்கே எவ்வளவு விஷய மிருக்கிறது' காஷ்டிக்கு தர்ணமாகும்போலே யன்றோ நா னுங்களுக் கென்றபடி. வாதகரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிற தென்னென் றவை ஸஜாதீயனவாக வெண்ணி உத்தரம் சொல்லுகிறாள் மேல். என்னுயிர் - எனக்குப் ப்ராணனை, எனக்குதாரகனா யிருக்கிறவனை யென்றபடி. தாரகமானது வஸ்துதோறும் வ்யவஸ்தித மாயிறேயிருப்பது. பசுக்களுக்கு த்ருணம், மநுஷ்யர்களுக் கனம், தேவர்களுக் கம்ருதம், இவளுக்கு க்ருஷ்ணன். 'எல்லாங்கண்ணன்' இறே. கண்ணபிரானை-க்ருஷ்ணனாகிற வுபகாரகனை, க்ருஷ்ணனாய வதரித்துப் பெண்களுக்குத் தன்னை ஸுலபமாக்கின மஹோபகாரகனை யென்றபடி. நீர் - பெண்பிறந்தார்க்குப் ப்ரிய விஶ்லேஷத்தி லுண்டாம் துக்கங்களை யறியும் நீங்கள், வரக் கூவுகிலீர் - வரும்படி அழைக்கிறிகோளில்லை,

ஒ— கூவிக்கொண்டு - ஸம்ஶ்லேஷதஶாயாம் ப்ரஸ்தாவநம் க்ருத்வா, இங்கு - இதானீம், எத்தனை என்னுயிர்நோவ - கதரம் மம ப்ராணவ்யதாயை, மிழற்றேல் - ஸம்ஶ்லேஷதஶாயாம் ஸகாரமஸ்து, என்னுயிர் கண்ணபிரானை - மம ப்ராணதாரகஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய உபகாரகஸ்ய, நீர்வரக் கூவுகிலீர் - ஆகமநாயாஹ்வாநம் ப்ரஸ்தாவநம் ந குருத,

ப— (கூவிக்கொண்டு) சேர்த்தியைக் காட்டி நலிகிறதுக்கு மேலே பேச்சாலும் நலிய வேணுமோ, ஸம்ஶ்லேஷதஶையாக ப்ரஸ்தாவம் பரிக்ரஹணம் பண்ணிக்கொண்டு (இங்கெத்தனை) இங்கத்தனை விஷயமுண்டோ. பிரிவாலே சென்றற்ற விதிலுங்கள் பாரிப்புக்கு விஷயமுண்டோ, 'ஶயிதம் ஶோகவேதயா' என்னுமாப்போலே நலியா நின்றதாயிற்று. யதா: (இத்தனை யென்னுயிர் நோவமிழற்றேன்மின்) பிரிவிலே தளர்ந்திருக்கிற வென்னுயிர்நோவ மிகவும் ப்ரணயகூஜிதத்தைப் பண்ணாதேகொள்ளுங்கோள் 'உயிர்நோவ' என்கையாலே உடல்பண்டே சென்றற்றதென்கை. ராமேஶ்வரம்போலே உயிரிலேபுக்கு வ்யாபிக்கவும் வற்றாயிற்றிந்த த்வநி. என்னுயி ரென்கையாலே இவைற்றின் பேச்சுக்கேட்கத் தளிர்க்குமவனில் வ்யாவ்ருத்தி. மிழற்றுகையாவது நிரம்பாமென்சொல். ஸம்ஶ்லேஷதஶையில்சொல்லத்துடங்கித் தலைக்கட்டாத பேச்சுக்கள். (கோவமிழற்றேன்மின்) இப்பேச்சிவள் செவிப்படில் முடியுமென் றறிந்து பேசாதிருக்கவேண்டாவோ. (குயில்பேடைகாள்) விஜாதீயர் செய்வதை நீங்களும் செய்யவோ. (என்னுயிரித்யாதி) வஸ்துஸ்வரூபம் 'ப்ராணஸ்ராவிதி' எங்களை வாதகரைச் சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறதென்னென்றனவாகக்கொண்டு எனக்கு தாரகனான க்ருஷ்ணனை வரக் கூவுகிறிகோள். இவளுக்குதாரகாதிகளெல்லாம் கண்ணனிறே. (நீர்) ஸம்ஶ்லேஷத்தில் ரஸமறியும் நீங்கள் வ்யதிரேகத்தில் நோவுமறியவேண்டாவோ. (வரக்கூவுகிலீர்) நீங்க ளவன் முன்னேசென்று ஸ்துதித்திகோளாகில் தானேசெல்லாமையை நினைத்துவாரானோ, அது செய்கிறிலிகோள்,

மூ— றென்னுயிர்கூவிக் கொடுப்பார்க்கு மித்தனைவேண்டுமோ? க
இத்தனை வேண்டுவ தன்றந்தோ வன்றிற் பேடைகா!

ஆ— என்னை முடிக்கும்போ தித்தனை பாரிப்பு வேணுமோ வென்கிறாள்.
(இத்தனை) அன்றிற் பேடைகாள்!

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— இப்படி குயிலு மிவளுமாய்க்கூடி நீங்கள் கூவாதே யென்பது அவை பின்னையு முபாக் கூவுவதாய் வ்யவஸிக்கச் செய்தே நடுவே அன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பையுருக்கிவார்த்தாப்போலே த்வநிக்கப் புரிந்து பார்த்து 'குயில்கா ளவையாதோ நீங்களும் வேணுமோ' என்று அவற்றை நோக்கி சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறா ளென்று ஸங்கதி. அவனுக்கு கிங்கரர்களாகவும் தனக்கு வெறுங்கோழிகளாகவுந் தான் நினைத்திருக்கிற அன்றில்களோடே வித்தகனித்யாதியாலே அவன் பக்கல் குற்றம் சொல்லுகை ஸம்மத

இ—ப— அவனை அழைக்கவபேக்ஷையுண்டா யிருந்ததாகில் அவன் கண்முன்னே போயிறே கூவவேண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னே நின்றுகூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவேகூவுகிறீகோளென்று கருத்து. என்னுயிர்-முன்பே விரஹாநலதக்தமான என்னுடைய ப்ராணனை, கூவி-அழைத்து, ஆஹரித் தென்றபடி. கொடுப்பார்க்கும் - அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்குமவர்களுக்கும், உபஸம்ஹ்ருதப்ராணராயிருக்கை ஸம்ஹாரித்வத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தனை வேண்டுமோ-இத்தனை ப்ரயத்நம் வேணுமோ, நீங்கள் திரளத் திரளாய் வந்து நிற்கையு மவன் திருநாமங்களைக் கூவுகையும் ப்ராணபரித்யாகம் பண்ணுகையுமாகிற விவையெல்லாம் வேணுமோ, உங்களுடைய ஸௌஹார்த்த மமையாதோ வென்றபடி. க

உ ✽ அன்றில் பேடைகாள் - ஸாரஸ்ஸ்த்ரீகாள், நீங்கள் ஸார்வஜநீநராயிருக்க கொகிலஜாதீயங்களிற் காட்டி லுங்களுக்கு வாசி கண்டிலோம் என்னை நலிகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொத்திராநின்றீகோ ளென்றுகருத்து.

ஓ— ஸர்வலோகஸாக்ஷிகளான ஸர்வஜ்ஞமதிமாக:, என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கும் இத்தனை வேண்டுமோ- ... [illegible] ... ப்ராணவேஸ்ருகாத்யாஹ:. ... [illegible] ... க

உ ✽ (இத்தனை இதி) அன்றில் பேடைகாள் - க்ரௌஞ்சாங்கநா:,

ப— என்னைநலியவேண்டுவன செய்திகோளித்தனை, நானுமவனும் சேருகைக்கு வேண்டுவன செய்கிறிலீகோள். (என்னுயிரித்யாதி) இனிஎன்னைமுடிக்கையாயிருந்ததிறே யுங்களுக்குக்கருத்து.அதுக் கிப்பாரிப்பெல்லாம் வேணுமோ. என்னுயிரைவாங்கி யவன்கையில்கொடுப்பார்க்கு மிதெல்லாம்வேணுமோ. நீங்கள் சேரவிருக்கையும் கலக்கைக் கநுரூபமாக நாமோச்சாரணம் பண்ணுகையும் ப்ராணபரித்யாகமு மிதெல்லா மென்றபடி. க

இரண்டாம்பாட்டில், சிலவன்றில் பேடைகளைக் குறித்து உங்கள் சேவலும் நீங்களுமாய் ப்ராணபரிஹீதங்களாலே நலிகிறதென் னென்கிறாள். (இத்தனையித்யாதி) குயில்களைப் பார்த்து 'இத்தனை வேணுமோ' வென்று நிற்கச்செய்தே, இடையிலே அன்றில்களி னுடைய த்வநி நலிய அப்பாசுரமே இவற்றுக்கும் சொல்லவேண்டும் படியிறே பிறந்த தசை, என்னை முடிக்கைக் கித்தனை பரிப்ரவ்ருத்தி வேண்டுவதன்று. ஸௌராஜ்யமும் வாழ்வும் போராநிற்கச் செய்தே நடுவே ஒளியம்பாகப் பெருமாள்விட்டாற்போலே குயில்கள் கூவ இவள் கூவாதே கொள்ளென்று நிற்கச்செய்தே நடுவே அன்றிலானது த்வநிக்கப் புரிந்து பார்த்து 'இவையே யமையாதோ நீங்களும் வேணுமோ' என்கிறாள். இவ ளிப்படி சொல்லச் செய்தேயும் த்வநிக்கத் தொடங்கிற்று. (அந்தோ) ஹாநமென்ற வாஸ்ய மபாலே நிறைப்பாரைப் போலே உங்கள் படியிருந்தபடியென், ஐயோ வென்கிறாள். (அன்றில்பேடைகாள்) க்ரௌஞ்சாங்கநைகாள்! குயில் பேடைகளிற் காட்டி லுங்களுக்கு வாசி கண்டிலோம்

மூ— எத்தனை நீரு நுஞ் சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர்!
வித்தகன்கோவிந்தன் மெய்யனல்லனொருவர்க்கு|

ஆ— நீரு நுஞ் சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர்; என்னுயிர் கூவிகொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுவ தில்லை யென்றுசொல்ல; அவையும் 'உன்னோடுள்ள கலவியே யாகமாயிருக்கிறவ னொருக்ஷணமுன்னைப் பிரியுமளவி லவனை யிங்ஙனேகெடுமைசொல்ல வேணுமோ, தானே வருகிறானிறே' என்ன; அவ னங்ஙனே ப்ரணயஸ்வபாவனைப் போலே யிருக்கு மத்தனைகாண், அவ னொருவர்க்கும் மெய்யாக ஸ்நேஹியல்லன்,

இ— மன்றோ வென்ன வவதாரி (அவையு மிதம்ஶயால்) அவையிப்படி ஸ்வஹ்ருதமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஶங்கித்து அதுக் குத்தரம் சொல்லுகிறா ளென்று கருத்து. வித்தகன் கோவிந்த னென்கிறதற்குத் தாதர் (அவனங்ஙனே யிதம்ஶயால்) மெய்யனல்ல னொருவர்க்கு மென்கிறதற்குத் தாதர் (அவனொருவர்க்கு மிதம்ஶயால்)

இ—ஶ— நாங்க ளென்னசெய்தோ மென்ன சொல்லுகிறாள். நீரும் - நாயக ஸாவத்தை யறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நம் சேவலும் - உங்களுடைய ஸாவத்தை யறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் தருகிற வுங்களுடைய பக்ஷவக்ஷிகளும், எத்தனை - மிகவும், கரைந்து-வாஸ்லப்யஸ்நேஹ பாரவஶ்யாலே ஶிதிலர்களாய், ஏங்குதிர் - ஏங்காநிற்கிறீர்கோள், மஹாதுக்கம் பண்ணா நின்றீர்கோ ளென்றபடி. விரஹதஶையான வெனக் கிவையெல்லாம் ஶ்ரு நாராய வஷ்டங்களன்றோ வென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவ தன்று- என் ப்ராணனை யவஹரித் தவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு மித்தனை யாஸ்ஞாஶ ப்ராவண்ய மவேக்ஷிதங்க ளன்று, நீங்களிது செய்யா தொழியவேணுமென்று ஶயநீயமாக யாசிக்கிறபடி. அந்தோ - அய்யோ, தானிப்படி யாசிகதுகொண்டு நிற்கச் செய்தேயும் ஸ்வநிக்கத் துடங்கினவாறே ஶரணமென்ற வாயை யம்புகளாலே நிறைப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரகர்மாக்க ளாகவேணுமோ எனறு கருத்தாலே அய்யோ வென்று சொல்லுகிறாள். ஸ்வஜகஜீவிதனானவனீஷவிஶம்பித்தவாறே அவனை எங்களைக்கொண் டுன்னை நலிகிறானாகச் சொல்லுகை யுசிதமோ வென்ன சொல்லுகிறாள். வித்தகன்- விஸ்மயநீயனான, ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸாமஹனைப் போலேயிருந்து ஶாஶ்வதனாகத் தங்க வாஸ்த்யம் ஶஶதனான வென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய வித்தகனா யிருந்தவனிப்போ தாஶ்ரிதர்க்கறிய வித்தகனானானென்றுகருத்து. கோவிந்தன் - மாடுகளைங் காத்து ரக்ஷித்த க்ருஷ்ணனவன், இது உபாஶமஹமஸஷம். ரக்ஷகன் போலே யிருந்து பாயகனுமவ னென்றபடி. ஒருவர்க்கும் - ஸஜாதீயரோடு விஜாதீயரோடு வாசியற வொரு ஜநங்களுக்கும்,மெய்யனல்லன்-ஸத்யஸ்வபாவனல்லன்,ஸத்யமான ஸ்நேஹத்தை யுடையவனல்லனென்றபடி.

ஓ— நீரும் நுஞ்சேவலும் - யுபயநுபாஸ்ஸஹஷ்டாரஸ்ரு, எத்தனைகரைந்து ஏங்குதிர் - கியதாவாராநு ஸம்ஶ்லேஷரஸேந ஶிதிஶீஸம்யஶஸ்ஸ்ரவாநாம், இத்தனை வேண்டுவ தன்று - வளநஃவரநந்ந ஸம் ஶ்லேஷ ப்ரவ்ருத்தி ஸ்துவதாவேதநா வேக்ஷிததம்ஸ்ஷ்டு:, அந்தோ உதிவெதே. நத்வாகம் நிரதார ஸம்ஶ்லேஷா வேக்ஷாஸாவேவிஸ்வாஶாயாஸ்டும் ஸமவதா ப்ராணிதாஸ்த்ய ஶரூப்யம் ஶஸ்ரும் காஸ்ஷ்டு உத்ரஶஜ்ஞாஹ, வித்தகன் கோவிந்தன் மெய்யனல்லன் ஒருவர்க்கும் - விஸ்மயநீய வேஷிதோ கோவிந்த ஸ்வஷ்டுவிஷயே விஸத்யவாதீநஸவதி, ஸத்யஸாகம் வேஷ்டு ஶாயாஸ்டு ஶிஷ்டரு ஸஷ்வர்யமோக நயாக்ஷ:,

ப— நாங்க ளென்செய்தோ மென்ன (நீரும் நும் சேவலு மெத்தனைகரைந் தேங்குதிர்) சேவலின் கருத்த றிந்து நடத்துகிறநீரும், உங்கள் கருத்தறிந்து நடத்துகிறசேவலும் எத்தனை ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே உள் ளழிந்து ஶப்திக்கிறீர்கோள். பிறரை நலிகைக்காகத் தந்தாமை யழித்துக்கொள்வாரு முண்டாகாதே! ப்ர ணயிகளாரையில் தா னழிந்தமைதோற்றக் கலவாநின்றன. கலக்கும் ஸமயமோவிது,கலந்தால் தங்கள்உமை தோற்ற வாய்விட வேணுமோ. (வித்தகனிதம்ஶி) அவனொருக்ஷணம் விஶம்பித்தானாகில், எங்களை யிட் டவன் நலிகிறானாகச் சொல்லவேணுமோ வென்ன; அவன்படிகளை யுள்புக்க வென்பக்கலிலே கேளுங்கோள் (வித்தகன்) உங்களைவாக் காட்டின விஸ்மயநீயன், (கோவிந்தன்) ஸவரக்ஷகன், இத்தால் ரக்ஷகனைப் போலேயிருந்து பாயகனுமவன் (மெய்யனல்ல னொருவர்க்கும்) அவன் காயும் செய்யப் போர்ந்த வுங்களுக்கும்

மூ— மத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே ! உ ! அவன்கையதேயெனதாருயி
ரன்றிற்பேடைகா ! ளெவஞ்சொல்லிநீர் குடைந்தா டுதிர்புடைசூழவே !

ஆ— அனபின்பு அவன்வருமை யென்றொரு பொருளுண்டோ, ஆனபின்பு யென்னுயிரானதுமுடிந்ததிறே யென்கிறாள். ௨

ஈ— இதுக்கு ஸாதாஸஹஸ்ரார் (ஆனபின் பிதுராசிபால) தாமியவாதத்துக்குத்தார் (ஆனபின் பிதுராசிபால்.) * * * * * * * * *

இ—ஸ— ராகோ ஸாதநா ஹிமாடிஷ் 'நதுஜெபம்வதம்ஐ' என்று ராகவதாரம் போலே நினைத்திராதே சொன்னோங்கோ வித்தை, பகலிரவாக்குவது க்ஷபாபமேடேனென் ஹுபாபமெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு ஸ்வபாவம். இனி - இப்படி இவன் வனுகளை யொழிந்த பின்பு, என்னுயிர் - ஸத்ருக்ஷயமான வென்னுடைய ப்ராணனானது, அவன் கையதே - அவனுக்குக் காஷமாயே, ஆமத்தனை யென்று மா ? ஸநுயிபபது. ஆயவிடு மத்தனை - அத்தனை யென்றது, உதார வ்யவஹாதகம். ப்ராணனுக் கிதுவொழிய வேறு கதியில்லை யென்றபடி. ௨

௩. * அன்றில் பேடைகாள் - ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், எனது - ஆதீயமான, ஆருயிர் - மனோஜ்ஞ ப்ராணனானது, என்னுடைய ஸ்வஸ்த ப்ராணனு மென்றபடி. அவன் கையதே - அவனுக்கு காஷமாயே யிருக்கிறது, ஏராம வ்யவஹ்ருதிஸபஷ்ராதகம், காதிதியென்று லவனுடையப்ராணன் காதனுடைய கையிலேயிறே யிருப்பது. இவ ஸஹஜமங்களுக்கு வ்யாஸ்வனு மன்றோ வென்றபடி.

ஓ— அத்தனையாம்-தயாவதுவி ஜீவயாஸஹம் பாஷக ப்ரவ்ருத்திஷமஹநாக, இனி என் உயிர் அவன் கையதே - உதவோம் கப்ராணஸம்ஸமதவாவ, ஸத்ரு ஜஜீவ நாமரா நா ஸ்திஷாவ:. ௨

௩. (அவனிசி) அன்றிற் பேடைகாள - ஹைகர்வனுஹ:, அவன் கையதே எனதாருயிர்- ஆதீயஸ்வஷ: ப்ராணஸம்ஸமதவாவ, நீரெவம் சொல்லி குடைந்து புடைசூழவே ஆடுதிர்-பசுயஹீபத உத்திமெய ஷரதாக்ஷ யாஷாங்க:ப்ரவிஷ்யத்திஷாவணுாய,

---

ப— பொய்யே ஸாதிப்பது. ராகவதாரம் போலேயோ நீங்களிவனை நினைத்திருக்கிறது. பகலை யிரவாக்குவது க்ஷபாபமேடேனென் ஹுபாபமெடுப்பது முதலானதிறே இவ்வவதாரத்துக்கு ஸ்வபாவம். 'அவன் பொய்யனுமல்லன் ! மெய்யனுமல்லன் ! இருந்தபடி யிருக்குமத்தனை யன்றோ நாங்கள்' என்று துடங்கின கார்யத்திலே முதிர்கின்றன. அதுகொண்டு சொல்லுகிறாள். (இனி யென்னுயி ரவன்கையதே யாமத்தனை) உங்கள் ப்ரவ்ருத்தி அவன் நினைவின்படியே யானபின்பு என்ப்ராணனவன்கைப் பட்டதாயிற்று. இனியென்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு உங்கள் கால்பிடிக்கவேண்டா, வித்தகனிதுராதி ஒருவர்க்கு மிதுனாவிப்ர பெனா 'ஆஜ்ஞா' நிதுக்ஷம். ௨

மூன்றாம்பாட்டில், அவ்வன்றிற்பேடைகள்தன்னையே திரியவும் தன்செயலறுதியாலே யிரக்கிறாள். (அவன்கையதே எனதாருயிர்) என் ப்ராண னவன்கையதே, நீயானமாலல் ப்ராணங்கள் மாறுடி யன்றோ விருப்பது, உங்களுக் கிதவஸ்வனுமோ? (அன்றிற் பேடைகாள்) ஸநுபாரமைதிவார் பிரிந்தார் படுவது அறியீருண்டாவோ. (எவஞ்சொல்லி) ஏதேனும் இவற்றைச் சொல்லி, அவை சொல்லுகிற பாசுரஞ்சொல்லில் தன் வாய் வேம்போலே காணும். (நீர்குடைந்து) ஒன்றிலே யொன் றவஹாஹித்து (ஆடுதிர்) பரிமாறுகின்றீர்கள். (புடைசூழவே) சுற்றிலே வளையா நின்றீர்கள், செவியைப் புதைத்துப் பிழைப்பேனோ! கண்ணைப் புதைத்துப் பிழைப்பேனோ ! பாவியேன்! உங்கள் பரிப்புக்கு விஷயமுண்டாகப் பெற்றதில்லை

மூ— தவஞ்செய்தில்லா வினையாட்டியே னுயிரிங் குண்டோ ।
எவஞ்சொல்லிநிற்று நும் மேக்குகூக்குரல்கேட்டுமே ॥௩॥

ஆ— (அவன்கையதே) எம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஸாமக்ரீஹீநையான வென்னுயிர் நும் மேக்கு கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக் கிடக்கச்செய்தே, அதின்மேலே யேதேனுஞ் சொல்லிக் கொண்டு என் குடைந்தாடுகிறீகோ ளென் னருகே நின்றென்கிறாள். ௩

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— தவஞ்செய்தில்லா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எம்பெருமானோடி த்யாதியால்) இங்குண்டோவெவஞ் சொல்லிநிற்று மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (மயங்கி யித்யாதியால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்ட வென்னைப் பீடியாதே கொள்ளுங்கோளென் றவ்வன்றில்களை மீளவும் பாதிக்கிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அதீப வாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஏதேனு மித்யாதியால்.) * * * * * *

ஈ—ப—தவம்-தபஸ்ஸை,செய்தில்லா-செய்த தில்லாதவளான,அவனோடு நிரந்தர ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணு கைக்கு ஸாமக்ரீம்பண்ணாதவளான் வென்றபடி. வினையாட்டியேன்-கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலே யிப்படிநலிவுபடும்படிக்கீடான து:ஷ்கர்மங்களை யுடையவளானவென்னுடையவென்றபடி.உயிர்- ப்ராணனன்று, நும் - உங்களுடைய, ஏங்குகூக்குரல்-ஏங்காநின்றுள்ள கூக்குரலை,கூக்குரல்-க்ஷ்வாநகணு ஸூதி,ப்ரணயஸாரஸ்யத்தாலே மதுரஸ்வரத்தாய் அவிச்சிந்நத்வாநமாகைபானகணுஸூதியையென்றபடி. கேட்டும் - ஆகர்ணநம்பண்ணியும், அவிசஸ்ரூம் ப்ராணவ்ருத்தியினுடைய வத்யந்த ஸம்பாவிதத்வத்யோ தகம். இங்குண்டோ - என்பக்க லிருக்குமோ, அவசமாய் விட்டதிறே என்றபடி. எவம் சொல்லி - எத் தைச்சொல்லி, நிற்றும் - நிற்போம், எந்த வசனத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பாதிக்கப் புகுகிறோ மென்றபடி. வாஜாத்யத்தாலே சொல்லுகைக்கு மொரு அவலம்பந மில்லையென்று கருத்து. நீர் - நீங்கள், எவம்சொல்லி - ஏதேனுமொரு ப்ரணயஸாரவொக்திகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, குடைந்து - ஆஸக்தி மபத்தாலே வாஸ்ரம் ஸரீரத்துக்குள்ளே ப்ரவேஸிப்பாரைப் போலே அவிச்சிந்ந வசநங்களை அவிச்சிந்ந ஸர்வேந்த்ரியாவயவங்களுக்குள்ளே நுழைத்துக் கொண்டு,ஸம்ஸ்லேஷத்தைப்பண்ணியென்ற படி. புடை சூழவே - பரிஸரமெல்லாம் வ்யாப்தமாம்படி யாகவே, புடை - பரிஸரம், என்னுடைய பரிஸரத்தைச் சுற்றிலு மென்றபடி. ஆடுதிர் - ஸஞ்சரியா நின்றிகோள், உங்களுடைய ப்ரணயகூஜி தா கர்ணநமாத்ரத்திலே நான் விஷ்ஷ ப்ராணையாயிருக்க அதின்மேலே யித்தனை ஸாஹஸ வசஷ் டிக்களையு மென் கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ. தீநையான வென்பக்கல் தயைபண்ணி யிதைத் தவிர லாகாதோ வென்று கருத்து. ௩

ஔ— தவம்செய்தில்லா வினையாட்டியே னுயிர - பகவதநுஷ்டாந ரஹிதாயா: பாபிஷ்டாயா மேப்ராண:, இங்குண்டோ - அத்ரஸரீரே வர்த்ததே கிம், நும் ஏங்கு கூக்குரல்கேட்டும்-யுஷ்மாகம் ஸம் ஸ்லேஷ ஸமயஜாத த்வநிஸ்ரவண ஸ்ரவணாத், எவம்சொல்லி நிற்றும்- கிம்ப்ரத்யுத்தரம் தாஸ்யாமி, யுஷ்மாகம் ஸம்ஸ்ரயணேந ப்ரத்யுத்தரதாநஸாமர்த்யாபாவாத் மந்மதவசகாநாத்ராவஸ்திதாஸ்ம:. ௩

ப— (தவம்செய்தில்லா வினையாட்டியேன்) அவனைப்போலே பிரிவுக்காற்றியிருக்கும்படி ஸாமக்ரீ பண்ணாதேவர்விஷயையானவென்னுடைய,(உயிரிங்குண்டோ)அங்கேபோயிற்றிறே.வல்லடிக்காரருக்குவிளக் கேற்றிக்காட்டுமாப்போலே காணும் 'இங்குண்டோ' என்று காட்டுகிறபடி. (நும்மேங்குகூக்குரல்கேட்டும்) உங்கள் ஸம்ஸ்லேஷஸமயஜாத த்வநிகளைக் கேட்டும் (எவம்சொல்லி நிற்றும்) எந்த ப்ரத்யுத்தரத்தைச் சொல்லி பாதிப்பது. பிரிவுக்கு பாதித்திருக்கிலும் முங்கள் த்வநிக்குப் பிழைக்க வல்லேனோ. 'நிஸ்வந ஸ்ருத்வா காமாதிஸப்தவ்யாஹாரிணாம் । பும்ஸ்கோகிலாநாம் ஸமேக்ஷ்ய ஸம்ப்ரவிஷ்யதி.' 'கோகஹ வா நந்நிக: ப்ராணம் பித்ருவத்ஸரதிகைந 'அவன்கையதேயென்றாருமீத்ருஸம். ௩

மூ— கூக்குரல் கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான் ।
மேற்கிளைக் கொள்ளேன்மி னீருநுஞ்சேவலுங் கோழிகாள் ।

ஆ— (கூக்குரல்) கோழிகாள்! நீரும் நம் சேவலும் மேன்மேலு மவனை யென் செய்யக் கூவுகிறீகோளென்னை; 'நாங்க ளவனை வரக் கூவுகிறோம்' என்று, அவை சொல்ல; அவன் வருகைக்குக் கூவுகிறீகோளாகில் அவன் வாராதொழிகிறதென்? ஆதலால் அவன் வரக் கூவுகிறீரல்லீர், என்னை முடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தானே,

நாலாம்பாட்டு.

இ— உங்களுடைய கூக்குரல் எனக்கு பாதகமாகா நிற்கிறதென்கை ப்ரகாரணத்துக்குவிவக்ஷிதமாயிருக்க வப்படிச் சொல்லாதே யித்தைக் கேட்டவன் வருகிறிலனென் றிப்படிச் சொல்லுகை யஸம்மத மன்றோ வென்ன; இதுக்குத் தாத்பர்யமும் சொல்லுகைக்காக வவதாரிகை (கோழிகா ளித்யாதியால்) இத்தாலன்றியேயொடு பேசா நிற்கச்செய்தே நடுவே மயூரங்கள் கேகாரவம் பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வார்த்தை சொல்லுகிறா ளென்று ஸாமதிஸம்ஜ்ஞிதை. மேன்மேலுமென்றது உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறீகோ ளென்கிறதோடே அந்வயம். ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அவன் வருகைக் கித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம் (ஆதலா லித்யாதியால்)

இ—ய— ௪ ஆ கோழிகாள் - மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். மயூராஸ்ஸ்த்ரிகா வென்றபடி, இவையெல்லாம்ஸ்த்ரீபக்ஷிகளிறே ஸம்போதித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல்நீரும்நம்சேவலும்என்றுநிர்தேசித்ததிறே. கூக்குரல் கேட்டு - கூவுகிற த்வநியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படா னென்கிறதோடே அந்வயம். மாயன்-ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஸம்ஸ்லேஷகும் ஸமயத்தில் மெய்போலே யிருக்கவல்ல வாஸ்சர்யசேஷ்டிதனென்றபடி. நங்கண்ணன் - வ்யவஸாயனை க்ருஷ்ணன், நம்மென்று வ்யவஸ்தி. வடயக்ஷவ்யவஸ்திபோலே ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸாதாரணனென்று வ்யவஸ்தியையுடையவனை க்ருஷ்ணனென்றபடி. வெளிப்படான் - ஆவிர்ப்பவியான், 'தாஸாமாவிரபூச்சௌரி' என்று ப்ரகாஸித்தாப் போலே ப்ரகாஸியா நிற்கிறா னில்லையென்றபடி. இத்தால் கோபிகளுக்குப் போலே யெனக்கு ஸ்வஸ்வரூபத்தைக்கொண்டே திரோஹிதனாயிருக்கிறானென்று ஸூசிதம், நீரும்நம்சேவலும்-நீங்களுமுங்களுடைய பர்த்ருபக்ஷிகளும், மேல்கிளை-மேலான கிளையை, உச்சமான த்வநியையென்றபடி. கிளையென்று பக்ஷிஸமூஹத்துக்குப்பேர், ஆந்தை கிளைக் கூடிற் றென்றக் கூடவதிறே. கொள்ளேல் மின்- கொள்ளாதொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென்றபடி. உன் ப்ராணனை ப்ரஸாதிக்கைக்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென் றவற்றுக்குக் கருத்

ஒ— ௪ ஆ (கூக்குரலித்தி) கோழிகாள் - ஹேமயூராங்கநா:, கூஜாடம்பரநா உதிவாயா:. கூக்குரல் கேட்டு - ஸ்வதீயம் வ்யாஹாரத்வநம் ஸ்ருத்வா, நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான் - அஸ்மதஸ்வாமீ ஆஸ்சர்யசேஷ்டித: க்ருஷ்ணோ நாயாதி, தஸ்ய ஸ்வதீயாஹ்வானம் நஶ்ருதம் ஸாயநதிதிஸர்வ:, நீரும் சேவலும் - யூயம் தத்பர்த்ருபக்ஷிணஸ்ச, மேல்கிளைக் கொள்ளேன் மின் - உபரிஸ்தமஹாரணஸப்தம் நகுருத, வ்யர்த்தாபாதிநாவ:.

ப— நாலாம்பாட்டில், சில மயில்களைக் குறித்து நீங்க ளுச்சமாகக்கூவி யென்னை நலியா நின்றீகோ ளென்கிறாள். (கூக்குரல்கேட்டும்) அவனிருந்த விடத்திலும் கேட்குமே நீங்க ளநேகதரமழைக்கிறகுரல். இத்தைக்கேட்டு வைத்தும், (நங்கண்ணன்) ஆஸ்ரிதஸுலபனென்கிற ப்ரஸித்தியையுடையவன், வஸ்துத்வம் 'ஸவ்யஷ்டி யேம்ஸ் வேதி. (மாயன்) ஆஸ்சர்யபூதன், கலக்கிற ஸமயத்திலே மெய்போலே பரிமாறவல்லவன், (வெளிப்படான்) நாம் வெளிப்படா விடில் 'இடைப்பெண்மையாள்' என்று 'தாஸாமாவிரபூச்சௌரி'. என்றும்படி தோற்று கிறிலன். நம்சேவலும் நீரும், மேலானகிளை-உச்சமான த்வநியைப் பண்ணாதே.கொள்ளுங்கோள்.(கோழிகாள்) ஜீவயம் பண்ணுகைக்கொரு ஹாதியாகவேணுமோ, கோழியென்கிறது மயிலை.

மூ— வாக்குமனமுங்கருமமுநமக்காங்கதே, யாக்கையுமாவியு மந்தரநின் றுழலுமே ! சா அந்தரநின் றுழல்கின்ற யானுடைப் பூவைகா !

ஆ— முன்னமே யென்னுடைய ஸவ்ர கரணங்களும் முடிந்தன, இனியென் செய்ய வருந்து கிறிகோள்? என்ன, கரணங்கள் முடிந்தன வாகி லுன்னுடைய பேச்சு மிச் செவ்விதங்களுங் கூடுகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; முடியச்செய்தே யென்னுடைய வாக்கையு மாவியும் நடுவே நின்று பழைய வ்ஸநவாஸனையாலே யுழைக்கிறன வத்தனையென்கிருள். சு

(அந்தரநின்று) உங்களுக்கு நா னென்ன வநிஷ்டம் பண்ணினேன் ; நீங்கள் நடுவே நின்று

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (முன்னமே யித்யாதியால்) வாக்யார்த்தம் (இனி யித்யாதியால்) வருந்தி கிறிகோ ளென்றது வ்யாஸப் படுகிறிகோ ளென்றபடி. அவற்றினுடைய கஷ்டகத்தை வ்யதிரேகிக்கைக்கு காலம் வாக்யத்தில் ஸரீர ப்ராணாநாம்வ்ருத்திகயந நிவ்ருத்த மாகையாலே பலம்மத மன்றோ வென்ன வாக்யம் (கரணங்கள் முடிந்தனவாகி லித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (முடியச்செய்தே யித்யாதியால்.) * * * * * * *

ஐந்தாம்பாட்டு.

அந்தாநின் றென்கிற விடத்தி லபிப்ரேதார்த்தம் மாத்ரம் (உங்களுக் கித்யாதியால்) வசவாக்ய த்துக்குத் தாத்பர்யம் (நீங்க ளித்யாதியால்) மயில்களோடே வார்த்தை சொல்லா நிற்கச்செய்தே நடுவே தன்னுடைய பூவைகள் தானப்யஸிப்பித்த வவன் திருநாமங்களைச்சொல்லத் துடங்கினவாறே, 'நீங்களும் நலியவேணுமோ' என்று, அவற்றைநோக்கி வார்த்தை சொல்லுகிறுளென்று ஸங்கதிஸம்ப்ரதை.

இ—ஸ— தாகநினைத்து அதுக்கு த்தரம் சொல்லுகிருள். வாக்கும்-வாகிந்த்ரியமும்,வாகிந்த்ரியோப லக்ஷித ஸவ்ரவாஹ்ய கரணங்களு மென்றபடி. மனமும்- அந்தஃகரணமும், கருமமும்- கர்மமும், க்ரியாஸாதந மானஸரீரமு மென்றபடி. நமக்கு-விரஹ நவ்யதைகளான நமக்கு, ஆதரிவுஹ்வவநம். ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டதுவே யென்றபடி. ஆனாலுன்னுடைய விப்பேச்சும் செவ்விதமு மெங்ஙனே யென்ன ; சொல்லுகிருள். ஆக்கையு மாவியும் - ஸரீரமும் ப்ராணனும், ஸரீ ரோபலக்ஷித ஸவ்ரகரணங்களு மென்றபடி. அந்தரம நின்று - அந்தரத்திலே நின்று, முடிந்து போகா நிற்கச்செய்தே நடுவே சிலபோது நின்றென்றபடி. உழலும் - யாதனைப்படா நிற்கிறது. சு

டு * அந்தரம் நின்று - அந்தரத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானொரு அநிஷ்டம்செய்யா திருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக ப்ராதிகூல்யத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்து என்றபடி- உழல்கின்ற - உழலா நிற்கிற, க்லேஸப்படா நிற்கிற வென்றபடி. இத்தனைக்கு அநுமதிக்கில்லா திருக்கச்செய்தே வ்யஸநமே க்லேஸப் படா நிற்கிறவையான வென்கை. யானுடைப் பூவைகாள்-என்னுடைய ஸாரிகைகாள், பூவை- ஸாரிகை.

ஓ— நநாவநநஃவிரஹஸம்பவ ப்ரவத்ரேஹ உதாரஸம்க்ராஹ, வாக்கும் மனமும் கருமமும் நமக்கு ஆங்கதே - வாக்மநஃகாயவ்ருத்தயஸ்ஸர்வா தஸ்மிந்நேவ, ஆக்கையும் ஆவியும் அந்தரம்நின்றுஉழலுமே- ஸரீரம்ப்ராணஸ்ச ஸுதராம்வ்யஸநவஸாதேவ பரிஹ்ருதே ததீயஸ்பர்ஸ:

டு * (அந்தரமிதி) அந்தரம் நின்று உழல்கின்ற யானுடைப் பூவைகாள்- வ்யாபாதநோதந்தரேண வம்யா ஆமத்யாஷ்டிகாவபிஹ்ருதேதஃ ஹேவகுவிஸ்ரோஷா:,

ப— மயில்கள் ஸவ்ர கரணங்களையு மவஹரிக்க வந்தனவாகக்கொண்டு சொல்லுகிருள். (வாக்கு மித்யாதி) நம்முடைய ஸவ்ரகரணங்களு மவன்பக்கலிலேயாயிற்று. இவையங்கேபோய் ஆஸ்ரயிக்கவவனுக்கு பரிப்பரிதாய்வந்து முகங்காட்டுமென்று திருவுள்ளம். அங்கேயாகில் பெச்சும் செவ்விதமுங் கூடினபடி யெங்ஙனேயென்ன (ஆக்கையித்யாதி) வ்யஸந வாஸனையாலே ஸரீரமும் ப்ராணனும் நடுவே யமை மாறுகிற வித்தனை. சு

ஐந்தாம்பாட்டில், தன்னினமாயிருந்து நலிகிற பூவைகளைக் குறித்து, அவன்தா னென்னை முடிக்கைக்கு நல்ல விரகு பார்த்தான், இனி யுங்களுக் கிங்கு விஷயமில்லை யென்கிருள். (அந்தா மித்யாதி) உங்களுக்கு நலிய விஷய மன்றிக்கே யிருக்க நடுவேநின்று வ்யஸநமே க்லேஸப்படுகிற வென்னுடைய பூவைகாள்

மூ— நுந்திறத்தேது மிடையில்லைகுழறேன்மினோ! இந்திரஞாலங்கள்காட்டி யிவ் வேழுலகுங்கொண்ட! நந்திருமார்வனம் மாவியுண்ண நன்கெண்ணினான் ||௫||

ஆ— அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லியென்னைவாயியாதேகொள்ளுங்கோள்என்று பூவைகளைநோக்கிச் சொல்லி, பண்டிந்த லோகத்தைத் தனக்காக்கிக் கொள்ளுகைக்குச் சில பொய்செய்தாப் போலே என்னோடே கலந்து பரிமாறுகிறானாகத் தோற்றும்படி சில பொய்களைச் செய் தகன்று போனவிது, என்னை முடிக்கைக்கு நல்ல விரகுபார்த்தான், என்ன வதார்ரனோ! என்று தன்னிலே நொந்துசொல்லுகிறாள். ௫

இ— ஞ்ரீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய (பண்டிதந்ர்ஷியால்) நம் திருமார்வ னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய(என் னோடேயிதந்ர்ஷியால்) நம்மாவி யிதந்ர்ஷிச்குத் தாத்பர்ய (என்னை முடிக்கைக் கிதந்ர்ஷியால்.) * *

ஈ—ஸ—வநஜ தப்ரஸ்வநஸ்ஸபாரணங்களான கொகிலாபேதாஜிகளைப்போ லன்றிகசே, எனக்குஸம்ப யிருக்கிற நீங்களு மென்னை நலியலாமோ, நானுங்களை யெனக்கென் றபிமானிக்கை ஸாயகமாயிற்றே, ஈசேதிஷ்வ்வடிபோந்ரூ:' என்னதேயிங்கு ஸவித்துவிட்டதோ வென்று கருத்து. நும்திறத்து-உங்கள் ஸம்பந்தத்தில், திறம் - ஸம்பந்தம். ஏதும் - ஸம்ஷத்தும், இடையில்லை - அவகாசமில்லை, இடை - அவகா சமாய் அனாரைத்தைக் காட்டுகிறது. உங்கள் ஸம்பந்த விஷயமாக வென்பக்க லிஷத்து மவகாசமில் லையென்றபடி. நீங்கள் ஸம்பந்தீ ஸமதங்களாய் கொண்டித்தனை பக்ஷம் பண்ணுகைக் கிங்கு அவகாசம் போரா தென்கை. குழறேன் மினோ - குழறு திருங்கோள், அவ்யக்த ஶப்தமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லா திருங்கோ ளென்றபடி. இந்திர ஞாலங்கள் - ஐந்த்ரஜாலங்களை, ஐந்த்ரஜாலங்கள் போலே மெய்யென்று ப்ரமிக்கும் படியாய் அதிவிசித்ரங்களான மஹாவிபூதி வேஷ்டிதங்களை யென்றபடி. காட்டி - ப்ரகாஸிக்குக்காட்டி, ஏழுலகும்-ஸர்வலோகங்களையும், கொண்ட - ஸ்வீகரித்தவனான, நம்-நம்முடைய வனான, நம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறப்போலேநம்மைவஞ்சித்தவனானவென்றபடி. திருமார்வன்-ஸ்ரீஶும். நம்மாவி-நம்முடைய ப்ராணனை, உண்ண - நாஶிக்கைக்கு, நன்கு - நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினான் - சிந்தித் தான். நாமிவனை விஶ்லேஷிக்கை இவள் ப்ராணனை நாஶிக்கைக்கு நல்ல வுபாயமென்று சிந்தித்தா னென்றபடி. ௫

ஒ— நும் திறத்து ஏதும் இடை இல்லை - யுஷ்மத்விஷயே லேஶமாத்ரமபி அவகாஶோ நாஸ்தி, குழ றேன் மினோ - அஸ்பஷ்டாக்ஷரமாலாபம் மா குருத, இந்திர ஞாலங்கள் காட்டி-ஐந்த்ர ஜாலவத் ஸம்ஸார தர்ஶனபூர்வகம் விசித்ராணி ப்ரதர்ஶ்ய, இவ்வேழுலகும் கொண்ட - இமே ஸப்த லோகாந் ஸ்வீக்ருதவாந், நம் திருமார்வன் - அஸ்மத்ஸம்பந்தி ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:, நம் ஆவி உண்ண - அஸ்மத்ப்ராணாந் போக்தும், நன்கு எண்ணினான்-ஸம்யக் சிந்திதவாந், ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரதர்ஶ்ய விஶ்லேஷோ நாஶ உபாய: ௫

ப — ஸாதாரணராயிருப்பார் செய்வதற்றை யிவருக்கு ஸம்மாயிருப்பார் செய்யக்கடவதோ! அவனுமென்னு டையவனாகையிறே நலிந்தது. (நும் திறத்திதந்ர்ஷி) உங்க ளிடையாட்டத்தி லென்னை நலிகைக்கவகாசம் மில்லை. (குழறேன்மினோ) அஸ்பஷ்டமாக ஶப்தியாதே கொள்ளுங்கோள். அவன்தா னபிகரித்த காரியத்திலே செறிய நின்றானிலன்றோ நீங்க ளிப்படி முதிரநிற்க வேண்டுவது, அதுக் குங்களுக் கவ காஶம் வைத்தானோ. (இந்திரஞாலங்கள்) ஐந்த்ரஜாலங்கள் போலே மெய்யென்று ப்ரமிக்கும்படி மஹா விசித்ர வேஷ்டிதங்களைக் காட்டி, இந்திர ஞாலமென்னும் பொய்யென்றும் பர்யாயம். (இவ் வேழுலகுங் கொண்ட) பிறருடைய ஸ்வத்வ வ்யவஹரிக்கப்புக் காவலர்களுக் கொன்றும் ஶேஷியாதபடி வ்யவஹரி க்குமவன். (நம்திருமார்வன்) ப்ராணயிதுத்தால் வந்த ப்ரவிணை யெனக்குக்காட்டி (நம்மாவி யுண்ண நன் கெண்ணினான்) நம்மை முடிக்கைக்கு நல்விரகு பார்த்தான், பிராட்டியோடே பழகிற்றும், அதைக் காட்டிக் கண்டகாயகப்படுத்திக் கொள்ளுகைக்காக வத்தனை. வஸ்துத: ப்ராணயியாயன்றிகிடிகோள். யதா:நம்மை முடிக்கப் பார்த்த பார்வை யழித்துப் பார்த்தானென்று தன்னிலே நொந்து சொல்லுகிறா ளென்றுமாம். நந்திருமார்வு ஸ்ரீதந்ர்ஷிக்கு 'ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா' இதி. ௫

மூ— நன்கெண்ணி நான்வளர்த்த சிறுகிளிப்பைதலே! இன்குரனீ
மிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்த னின்செய்யவாயொக்கும்
வாயன் கண்ணன் கைகாலின னின்பசுஞ்சாம நிறத்தன்

ஆ— (நன்கெண்ணி) அவன் பிரிந்த தசையி லவன் திருநாமங்களையும் சொல்லாமைக் கன்றோ வுன்னை நான் வளர்த்தது, ஆனபின்பு, அவன் திருவடிவு போலே யிருக்கு முன் வடிவைக்காட்டி,

ஆறும்பாட்டு.

இ— நன்கெண்ணி நான் வளர்த்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவன் பிரிந்த விஶ்லேஷத்தில்) திருநாமங்களையு மென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷதசையில் ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணுமைக்கு நானுன்னைவளர்த்திருக்க, நீ யநவஸரத்திலே பண்ணுகிறாயென்று கருத்து. ஸங்கதி: பூர்வவத். இப்படி மேல பாட்டுக்களிலு மூஹிப்பது. நின் செய்ய விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அவன் திருவடி விஶேஷிதமானால்)

இ—ஶ— ௬ * நன்கெண்ணி - நல்லதை யெண்ணி, ஸம்ஶ்லேஷ தசையில் ததீயமான வஸ்துக்க ளெல்லாம் சொல்லுகையும் விஶ்லேஷ தசையி லவன் திருநாமத்தையும் சொல்லாதே யெனக்குத் துணையா யிருக்கையுமாகிற நன்மையை ஆரோபித் தென்றபடி. நான் வளர்த்த - அநகவாக்யனான வன் பிள்ளைத் தானே வளர்க்குமாப்போலே யாத்மாவத்தா லன்றிக்கே நானே வளர்த்தேன், சாதுர்ஹிம்ஸையிலு ருவதிஷ்ப்பாருண்டோ வென்று கருத்து. சிறு-பால்யவயஸ்கமான, கிளிப்பைதலே-ஶாகஸங்க்ஷேபே, பைதல் - பாலகம். இங்கு ஸங்க்ஷேபமான ஶாகமே யென்றபடி. பைதல் கிளியே யென்று மாறி யந்வயிக்கவுமாம். பாலமொழு முள்ள வயஸ்ஸுக்குத் தக்க பேச்சு வன்றிக்கே யின்றே யென்று கருத்து. நின் - உன்னுடைய, செய்ய வாயொக்கும்- காருண்யவதநத்துக்கு ஸத்ருஶமாகா நிற்கிற, அதராருண ரமணீயங்களா மென்றபடி. வாயன் கண்ணன் கைகாலினன் - வதநநயந வாதங்களை யுடையவனை, வாயை யுடையவன் வாயன். கண்ணையுடையவன் கண்ணன். காலை யுடையவன் காலினன். நின் - உன்னுடைய, பசுஞ்சாம - ஶீதள ஶ்யாமமான பசுமை - குளிர்த்தை. இங்கு ஶீதளத்தையைக் காட்டுகிறது. நிறத்தன் - காந்தி யுடையவனை. உன்னுடைய வதநநாயகாதிகள் ததீய திவ்ய அவயவாதிஸாரங்களாய்க் கொண் டென்னை நலிகின்றன. ஓ ருடம்பிலே யெனக் கித்தனை ஶத்ருக்களைத் தேடிவைக்கலாமோ வென்று கருத்து. என் - எனக்கு, ஆருயிர் - பரமமான ப்ராணனை, ப்ராணனைப் போலே விஶ்லேஷத்தில் தரித்திருக்க வொண்ணாதபடி யிருக்கு மவனை யென்றபடி. 'தமாதர்க்குமகன் தன்னை யன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாக' வென்றிறே ஆழ்வாருடைய விஶ்வாஸம். காகுத்தன் - காகுத்ஸ்தன்,

ஒ— ௬ * (நன்கிதி) என் ஆருயிர்- மதீயபரம ப்ராணபூதம், காகுத்தன்-காகுத்ஸ்தம், நின் செய்யவா யொக்கும் வாயன் - த்வத்ஶோணாஸ்ய ஸமாநாஸ்யம், கண்ணன் - ஸுஷமநயநம், கைகாலினன்- ஸுஶீத ஹஸ்தசரணயுக்தம், ப்ரஶம்ஸ்யாம் த்வத்வர்ண, நின்பசும் சாமநிறத்தன்-த்வதீயமேசகஶ்யாமவர்ணம்,

ப— ஆறும்பாட்டில், தன்தசையை யறியாதே திருநாமத்தைச் சொல்லுகிற கிளிப்பிள்ளையைக்குறித்து எனக்கஸஹ்யமான தசையிலே சொல்லவோ வுன்னை வளர்த்தது என்று, அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறாள். (நன்கெண்ணி) ~~நன்மையை யெண்ணி~~, திருநாமம் ஸாத்மிக்கும் தசையறிந்து சொல்லவு மஸஹ்யமான தசையில் தவிரவுமன்றோ வுன்னை வளர்த்தது. (நான்வளர்த்த) அநகவாக்யர்களைப் போலே யாயிற்று வளர்த்தது, நானுன்னை யாதரிக்க வமையு மாகாதே ஸத்யமா வாகைக்கு. (சிறுகிளிப்பைதலே) சிறுமை-பருவம். பைதல்-வயஸ்ஸுக்குத்தக்க வாக்கு மின்றிக்கே யிருக்கை. உன்பைதல்தனமிறே நலிகைக்கடி. (இன்குரல்) கூசியவே லென்னுமாப்போலே. (நீமிழற்றேல்) கிறம்பா மென் சொல்லாலே யென்னை முடியாதே கொள். ஶத்ருவத்திலும் ப்ரவர்த்திப்பா ருண்டோ! (என்னாருயிர்க்காகுத்தன்) விஶ்லேஷத்தில்தரிக்கை யரிதாம்படியிறே கிட்டினபோது பரிமாறிற்று. (நின் ஸித்ராஷி) உன்னுடைய வாய் போலே யிருக்கும் வாயை யுடையவன் உன்னைப்போலே சிவந்தகண்ணையும் கையையும் திருவடிகளையு முடையவன். (நின்பசுஞ்சாம) உன்னுடைய குளிர்ந்த ஶ்யாமமான நிறத்தையுடையவன். ஒரு உடம்பிலே இத்தனை பகை தேடி வைக்கலாமோ,

ஈ— கூட்டுண்டு நீங்கினான் ॥ கூ॥ கூட்டுண்டு நீங்கிய கோலத்தாமரைக்கட் செவ்வாய் । வாட்டமிலென் கருமாணிக்கங் கண்ணன் மாயன்போற் ।

ஆ— அநிந்மேலே யவன் திருநாமங்களையுஞ் சொல்லி யென்னை நோவுசெய்யாதே கொள்ளா யென்று தன் கிளியைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

(கூட்டுண்டு) என்னோடே கூட்டுண்டு நீங்கி, அகிலும்லொரு வாட்டமின்றியே ஸ்வாபமான வழகை யுடையவனும் ஸர்வஜ்ஞாதி திவ்யாபரணையோ வேதனும், ஸர்வகேயவர்மாதி திவ்யஸம்பந்ந ஸம்பந்தனு மிருந்த கண்ணனைப்போலே யிருந்த, கூ

இ— இன்குரல் நீமிழற்றேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (அநிந்மேலே யித்யாதியால்.) * *

ஏழாம்பாட்டு.

உபாந்த ஸம்பந்தமான ஸேவத்திற்கு 'கோட்டிய வில்லோடு மின்னு' என்று விசேஷணம் சொன்னதால் உபமேபத்துக் கஷ்டதஷ்டமான வஸ்துத்தை யநுர்ப (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) யதா : கோலக கண்ணனென் றநுபித்து, கோல ஸ்வபத்துக்குத் தாஸ்வபமும் சொன்னதாகவுமாம். * * *

இ—ஸ— கூட்டுண்டு-ஸம்ஸ்லேஷத்தை யநுபவித்து, என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித் தென்றபடி. நீங்கினான்-விஸ்லேஷித்துப் போனான், அந்த விரஹதாவத்தாலே நான்கணமுத ஜீவிதையாயிராநின்றேனென்றபடி. நீ-அவ்வாவத்துக்குத் துணையாக ஸஹிதமாக இருந்த நீ, இன்குரல் - உபமானமான கணுவுமிலைய, இன் - உபாயம். மிழற்றேல் - மிழற்றாதே கொள், ஸ்வதந்த்ர ஸரஸ மதுரமாகச் சொல்லாதேகிடா யென்றபடி. இது என் காதுகளுக் கித் தசையிலே தஹதாயவ ஸத்ருஸ மென்றபடி. கூ

எ * கூட்டுண்டு - என்னோடே ஸம்ஸ்லேஷத்தை யநுபவித்து, நீங்கிய - நீங்கினவனான, விஸ்லேஷித்துப் போனவனை யென்றபடி. வாட்டமில் - அந்தாலொரு வாட்டமில்லாதவனான, மாயன - ஸ்வபாவஸந்தனை, வஸ்த்துதிற் காட்டிலும் மதிசயித ஸௌந்தர்யாதிகளை யுடையவனை யென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத் தாமரைக்கண் - ரமணீய தாமரஸ விஸாலநயனை, கோலம் - ரமணீயம். கண்ணென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் டகாராதேஸ:. செவ்வாய் - ஸ்வாதாமஸ்ய னான, என் கருமாணிக்கம் - விஸ்லேஷித்தாலு மெனக்கு மறக்க வொண்ணாதபடி நீலரத்னம்போலே உஜ்ஜ்வலகாத்ராவியான, என் - என்னுடையவனான, ஸம்ஸ்லேஷ தசையிலே கையைக்காலைப் பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸுலபனா யிருந்தவனை யென்றபடி. கண்ணன் போல் - க்ருஷ்ணனைப்போலே, கோலக கண்ணன்போ லென் றநுபித்த வக்ஷத்தில் ஸர்வஜ்ஞாதி திவ்யபூஷணா திவ்ய ஸம்ஸ்தானங்களான உஜ்ஜ்வலாங்கங்களை யுடைய க்ருஷ்ணனைப்போலே யென்பது. கோலம்- அலங்காரம்.

ஓ— கூட்டுண்டு நீங்கினான் - ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ராப்ய விஸ்லேஷிதா ஜாத:, நன்கு எண்ணி நான் வளர்த்த - அதிநந்த்யோ ஸம்வர்த்தித வாக்ஸ்வ ரேபா ஸம்வர்த்தித, சிறுகிளிப் பைதலே - பாலஸ்வபாலக, இன்குரல் நீமிழற்றேல் - மாதுர்ய ஸஹிதம் பகுஷா உத்ஸ்வ.

கூ

எ * (கூட்டுண் டித்தி) கூட்டுண்டு நீங்கிய - யோ ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ராப்ய விஸ்லிஷ்டஸ்ய, கண்ணன் - க்ருஷ்ணஸ்ய, மாயன் - ஸ்வபாவ வேஷ்டிதஸ்ய, கோலத் தாமரைக்கண் - ரம்யநீலாரவிந்த ஜலோசநஸ்ய, செவ்வாய் - ரக்தாதரஸ்ய, வாட்டமில் என் கருமாணிக்கம் - அநவத்யஸ்ய தீபநீலரத்னஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய, போல் - ஸத்ருஸபாஷிதம்,

ப— (கூட்டுண்டு நீங்கினான்) கலந்து என ப்ரக்ருதியை யறிந்து வைத்துப் பிரிந்தான். அவன் கூட விருந்தா லன்றோ வுன்படிக ளநுஸந்திக்க விருப்பது. தனி யிருப்பில் கலிவா ராவணாதிக ளன்றோ, அநுஸந்தாரும் நலிவாரோ. கருத்த விமித்ய்ர்த்தம் 'ராவணாஜ ஜநநா'தி. கூ

ஏழாம்பாட்டில், அவன் வடிவுக்குப் போலியான மேகங்களைக் கண்டு, உங்கள்வடிவைக்காட்டி யென்னை முடியாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாள். (கூட்டுண் டித்யாதி) ஸம்ஸ்லேஷரஸத்தை யநுபவித்துப்பிரிந்த தசையிலுள்ள வ்யவஸ்தையைப் பாருங்கோள். (கோலவித்யாதி) அழகிய தாமரை போலே யிருக்கிற கண்களையும் சிவந்த திருவதரத்தையு முடையனும், (என்கண்ணன்)ஸம்ஸ்லேஷதசையி லெனக்கு ஸுலபனானவன். பிரிந்து (வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம்) இதென்ன புகர்தான்,இதென்னகுளிர்த்திதான், 'வெ ஸகோ ப்ராஸுமோதா' என்று, அவனிருக்க, அரைக்ஷணம் தாழ்த்தா னென்று இவ்வாதைத் துப்பச் சொல்லுகிறான். (கண்ணன் மாயன் போல்) ஸ்வபாவ ஸம்பந்தனை க்ருஷ்ணனைப்போலே யிருந்துள்ள,

மூ— கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக் குழாங்கள்காள் !
காட்டேன்மி னும் முருவென்னுயிர்க்கதுகாலனே॥எ॥
உயிர்க் கதுகால னென்றும் மையானிரந் தேற்கு

ஆ— கோட்டிய வில்லொடு மின்னுமேகக் குழாங்கள்காள், இந்த ஸ்வஸநத்தின் மேலே காட்டேன் மின்நும்முரு, என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள். எ

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லில் நான் முடிவன், அவற்றைச் சொல்லா தொழிய வேணுமென்று, உங்களை நானிரக்க,

எட்டாம்பாட்டு.

இ— உயிர்க்கது காலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கண்ணனுடைய வித்யாதியால்) இதில் ஸஹிதாஸ்ய மருத்பர் (அவற்றை யித்யாதியால்) என்றும்மை யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (என றுங்களை யித்யாதியால்)

இ—ஸ— கோட்டிய வில்லொடு - வளைந்திருக்கிற இந்த்ரதநுஸ்ஸோடே, கோட்டியது - வளைந்தது. மின்னு - மின்னுகின்றுள்ள, இந்த்ரதநுஸ்ஸையும் ஸௌதாமிநீ ரேகைகளையு முடையவையான வென்றபடி. மேகக் குழாங்கள் காள் - மேகஸமூஹங்காள், குழாம் - ஸமூஹம். நும்முரு- உங்களுடைய ரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனக்குக் காட்டா திருங்கோள். ஏனெனில்; அது- அந்த ரூபமானது, ஸஞ்சரிதமான வன் திருமேனிக்கு ஸத்ருசமான வுங்களுடைய ரூபமானதென்றபடி. மேகங்களுடைய வடிவைப் பார்க்க மாட்டாதே பராங்முகியா யிருந்து 'அது' என்று பரோக்ஷமாக நிர்தேசிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு - விரஹஜ்வர தப்தையான வென்னுடைய ப்ராணனுக்கு, காலன் - ம்ருத்யு. அத்தைக் கண்டா லென் ப்ராணனை அது விரஹாக்னியாலே ஸம்ஹரித்துவிடுமென்றபடி. எ

அ* குயில் பைதல்காள் - கோகில பாலகங்காள், பைதல் - பாலகம். உங்கள் பாலகத்தை யென் ப்ராணன விஷயத்திலே காட்டி விட்டீரோ வென்று கருத்தாலே பாலங்க ளென்கிறாள். அதுக் கந்த திருநாமமானது, உயிர்க்கு - என் ப்ராணனுக்கு, கால னென்று - ம்ருத்யுவென்று சொல்லி, வீவில் இற ரேசுர மன்றிக்கே ஸம்ஹரிததே விடுமென்று சொல்லி யென்றபடி. உமமை - நீங்களாகப் ப்ரார்த்தித்து என் காயமும் செய்யக் கடவீர்கோளான வுங்களை, யா னிரந்தேற்கு - நானுக யாசித்த

ஒ— கோட்டிய வில்லொடு - நமேந்த்ரசாபேந ஸஹிதயா, மின்னு - ஸௌதாமநீ, மேககுழாங்கள் காள் - ஹே மேகஸமூஹாஃ, நும்முரு காட்டேன் மின் - யுஷ்மத்ரூபம் நப்ரதர்சயத. என்னுயிர்க்கு அதுகாலனே - ஸ்வஸத்ருசவ ஸந்தயா யுஷ்மத்ரூபம் மத்ப்ராணஸ்ய ம்ருத்யுஃ. கதஸத்ருசவஸத்ருசம் யுஷ்மத்ரூபம் நப்ரதர்சநீய மிதிபாவஃ. எ

அ* (உயிர்க்கிதி) உயிர்க்கு அது காலன் என்று - மத்ப்ராணஸ்ய ஸத்ருசம் ம்ருத்யுரிதி, உம்மை யான் இரந்தேற்கு-யுஷ்மா ந்ப்ரார்த்திதவத்ய 88,

ப— (கோட்டிய வித்யாதி) வளைத்த வில்லோடே கூடி மின்னுகின்றுள்ள மேகஸமூஹங்காள், ம்ருத்யு ஸத்ருசமான வுங்கள் வடிவைக் காட்டாதே கொள்ளுங்கோள். அவ்வடிவைக் கொண்டு அகல விருந்தவ ளோடு உங்களோடு வாசி யில்லையா யிருந்தது. அது என்னென்னில்; (என்னுயிர்க் கதுகாலனே) விரஹம் தினறு பண்டே தற்பற்ற வென் ப்ராணனுக்கு ம்ருத்யுவானது. [தற்பறுகை - பலமற்றுப் போகை.] குழாங்கள்காள் காட்டேன்மின் நுமமுரு என்று வைத்தும் 'அது' என்கிறது காணமாட்டாமை முகத்தை மாறவைத்துச் சொல்லுகிறாள். கருமாணிக்க மிதொக்கும் 'நீலாப்ராபமேகமித்யுக்தி'. எ

எட்டாம்பாட்டில், சிலகுயில்களைக் குறித்து, திருநாமம் சொல்ல வேண்டா வென்று நானிரக்க, அவற்றையே சொல்லி நலிந்திகோள், உங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநம் பெற்றேனென்கிறாள். (உயிர்க் கித்யாதி) தோற்புரை போமதன்று, அதுவென்கிறாள் தன்வாயாலே சொல்ல மாட்டாமையாலே. (கால னென்று) கேவலம் நலிகையே யன்றிக்கே முடிக்குமென்று. (உம்மை) இரந்தென்காயமும் செய்யுமுங்களை (நான்) உங்களுக்கு மறுக்க வொண்ணாதபடி ஜநநியான நான். (இரந்தேற்கு) உங்களை நியமித்தேனோ, என் செல்லாமையாலே ப்ராணம்புகுந்த வென்க்கு.

மூ— நீர்! குயிற்பைதல்காள் கண்ணனாமமே குழறிக்கொன்றீர்! தயிர்ப் பழஞ் சோற்றொடு பாலடிசிலுந்தந்து சொற்! பயிற்றிய நல்வள மூட்டினீர்பண்புடையீரே! அ

ஆ— பின்னையு மவற்றையே சொல்லிக்கொன்றீகோள், நா னுங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநமழகிதாகப் பெற்றே னென்று தன் குயில்களை பின்னுதாகிறாள். அ

இ— உத்தரஸூத்ரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (நா னுங்களை விதர்ஜியால்) முதற்பாட்டிலே வநகோகிலங்களைக் குறித்துச் சொன்னாள், இங்கே தான் வளர்த்த குயில்களைச் சொல்லுகிறா ளாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லை யென்று கருத்து. இன்னுதாகிறா ளென்றது வெறுக்கிறா ளென்றபடி. * * *

ஈ—ஈடு— வெனக்கு, டாமென்றது ஶாத்ருகவாபேக்ஷ ஸம்ஶ்லிஷ்டதசையைக் காட்டா நின்று கொண்டு மறக்கவொண்ணாமையை வெளிப்படுத்திக்கிறது. நீங்களாகச் செய்யவேண்டியகார்யத்தை நான்தானே பாவித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன் திருநாமங்கள் என் ப்ராணனுக்கு ஶைத்யாத்மக ளாகையாலே அவற்றை நீங்கள் சொல்லாதொழிய வேணுமென்று பாவித்த வெனக்கென்று வ்யாக்யாநம், ஶாதாவாகையாலே நிபீக்ஷலா யிருக்கச்செய்தேயு முங்களை ஸாரணம் புகுந்தவளான வெனக்கென்று பாவநவஸ்து ப்ரயோ மத்துக்குத் தாஸ்வயம். இதுக்கு குழறி என்கிறதோடே கூடுவும், எனக்குக் குழறி என்றது என்னைக் குறித்துக் குழறி என்றபடி. நீர்-நியாமேஶ்ரான நீங்கள், கண்ணன் நாமமே-க்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, ஸம்ஸ்காரத்தால் நானெத்தை ப்ரதிஷேதித்தேன், அத்தையே என்றபடி. குழறி - கவ்ருத்த ஶப்தமாகச் சொல்லி, கொன்றீர்-என்னை கொன்றிகோள், நியாமேஶ்ரான நீங்கள் ஸாரணாகத வாதகரானீகோளென்று வ்யாக்யாநம். தயிர் பழம் சோற்றொடு-ஶுபிஶ்ரமான ஸாராதநவஸ்துத்தோடே, பாலடிசிலும் - க்ஷீராந்நமும், உங்கள் ஶோஷ்யத்துக் கருமாணமாக ப்ராதக்காலத்திலே ஶுபிஶ்ர ஸாராதநமும் மத்யாஹ்நத்துக்கு க்ஷீராந்நமுமாகவிப்படி தத்தவஸரங்களுக் குசிதங்களான வஸ்துக்களையெல்லா மென்றபடி. தந்து - உங்களுக்குக் கொடுத்து, சொல் பயிற்றிய - சொல்லுகளைப் பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை - வசியம் பண்ணுகை. அவன் திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை அப்யஸிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. அப்யஸிப்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரமாக வென்று கருத்து. நல்வளம் - நல்ல ஸம்பத்தை, வளம்-ஸம்பத்து. ஊட்டினீர் - அநுபவிப்பித்திகோள், என்னைவிதிஶேஷ: உபாலம்பிக்கிறபடி. பண்புடையீர் - நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையீர்களென்று உபாலம்பகர்ப்பமான ஸம்போதநம், பண்-ஸ்வபாவம், ரக்ஷக விஷயத்தில் நிஷ்டுரரா யிருந்திகோ ளென்று கருத்து. அ

ஒ— குயில் பைதல் காள் - கோகிலபோதகா:, நீர் கண்ணன் நாமமே குழறிக் கொன்றீர் - க்ருஷ்ணஸ்ய நாமதேயாந்யேவ அவ்யக்தமுச்சார்ய மாம் ஹதவந்த:, பழஞ் சோற்றொடு தயிர் - பர்யுஷிதாந்நேந ஸஹ ததி, பாலடிசிலும் தந்து - க்ஷீரான்நஞ்ச தத்வா, சொல் பயிற்றிய - அக்ஷராப்யாஸகாரணாய, நல்வளம் ஊட்டினீர் - ப்ரத்யுபகாரதயா ஶோபநம் ஸம்பதம் புக்தவந்தோ யூயம், பண்புடையீரே - ஶோபந ஸ்வபாவா: க்ருதஜ்ஞா:. அ

ப— (நீர்) நியாமேஶ்ரான நீங்கள் ஸாரணாகத வாதகரானீகோள், (குயிற் பைதல் காள்) உங்கள் போஷ்யும் என் ப்ராணனோடே போயிற்றிறே. பருவம் நிரம்பாமையிலும் தாய்வாசி யறியவேண்டாவோ. நாங்கள் செய்த தென்னென்ன (கண்ணனிதர்ஶி) தீராமாற்றல் நெஞ்சைப் புண்படுத்தி வைக்கும் க்ருஷ்ணன் திருநாமங்களையே கவ்ருத்தமாகச் சொல்லி முடித்திகோள். ஶைத ஸம்ஜீவநமான ராம நாமங்களையு மெனக்காகச் சொன்னு லாகாதோ! (தயிர்தர்ஶி) தயிரும்பழஞ்சோறும் பாலும்வெஞ்சோறு மவ்வவகாலங் களிலே தந்து திருநாமங்களைக் கற்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணினீகோள். (நல்வள மூட்டினீர்) நல்ல ஸம்பத்தை அநுபவிப்பித்திகோள். (பண்புடையீரே) நல்ல நீர்மையை யுடையீரா யிருந்திகோள். ரக்ஷக விஷயத்தில் நிஷ்டுரரா யிருந்திகோ ளென்றபடி. கண்ணனிஜேத்யத்ர 'க்ருஷ்ணஸ்ய' இதி. அ

மூ— பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின் । புண்புரைவேல்
கொடுகுத்தாலொக்கு நும்மின்குர । றண்பெருநீர்தடந் தாமரைமலர்ந்தா
லொக்கும் । கண்பெருங்கண்ணனம் மாவியுண்டெழ நண்ணினன் ॥௯॥

ஆ— (பண்புடை) பண்புடை வண்டொடு தும்பிகாள், அவனைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தின் மேலே அவன் திருநாமங்களைப் பாடுகிற இது வொன்றும் பொறுக்கலா யிருந்ததில்லை, பண் மிழற்றேன் மின், என்ன, 'அவன் திருநாமங்களைப் பாடுகை உனக் கத்யந்தப்ரியமல்லவோ' என்று, அவைசொல்லச் அவன் தன் னழகைக் காட்டி யென்னை மாய்த்துப் போனான்காண் என்கிறாள். ௯

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— புண்புரையென்கிற த்ருஷ்டாந்தாம்சத்தால் தாஷ்டாந்திகத்தி லதிவ்ருத்தமானவம்சத்தைப்பற்றச் (அவனை யித்யாதியால்) நும் மின குரலென்கிற தற்குத் தாற்பர்யம் (அவன் திருநாமங்களை யித்யாதியால்) வேல்கொடு குத்தாலொக்கு மென்கிறதற்குத் தாற்பர்யம் (ஒன்று மித்யாதியால்) காட்டேன் மின் நும்முரு வென்கிறவிடத்தில் போலே யிங்கும் பண்மிழற்றேன்மினென் றிவ்வளவே யமைந்திருக்கையாலே உத்தரார்த்தம் நபேக்ஷிதவசநமன்றோ வென்ன வற்றச் (அவன் திருநாமங்களைப் பாடுகை யுனக் கித்யாதியால்) அவை சொல்லவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத் தோற்றினவாறே யென்றபடி. உத்தரார்த்தத்தில் கண்ண னித்யந்தத்துக்குத் தாற்பர்யம் (அவன் தன் னழகைக்காட்டி யென்று) நம்மாவி யித்யாதிக்குத் தாற்பர்யம் (என்னை யித்யாதியால்.)* * * * * * * *

இ—ப— ௯ * பண்புடை - நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தான, வண்டொடு - ஸ்த்ரீகளோடேகூடின, தும்பிகாள் - ஸ்த்ரீவிசேஷங்காள், வண்டு - ஜம்பதிஷட்பதஜாதியாத்ருசம். தும்பி-த்ருசம்ஞ்ஞ் தீவ்யார காரஸ்த்ரீம். நும் - உங்களுடைய, இன் - இனியமான, குரல் - கண்டத்வநியானது, இதுக்குக் குத்தா லொக்கு மென்கிறதோடே அந்வயம். புண்புரை - வ்ரணத்தின் விவரத்திலே, புரை - விவரம். வேல் கொடு - வேலென்கிற ஆயுதத்தைக் கொண்டு, குத்தா லொக்கும் - குத்தினால் ஸத்ருசமாகா நிற்கிறது. குத்தினா லெப்படி துஸ்ஸஹமா யிருக்கும்: அப்படி துஸ்ஸஹமா யிருக்கிற தென்றபடி. விரஹதுக்கத்தின் மேலே உங்கள் கானமும் கூடினது வ்ரணத்தின் மேலே தீக்ஷ்ணாயுதத்தால் குத்தினைப் போலே யிருக்கிற தென்று பர்யவஸிதம். பண் - கானத்தை, ஸங்கீதாத்மக கானத்தை யென்றபடி. மிழற்றேன் மின் - மிழற்றாதிருங்கோள். இனியமாக ஸ்வரியாதிருங்கோ ளென்றபடி. தண் - சீதளமான, பெருநீர் - ஸம்ருத்த மான ஜலத்தில், தடம் - பெரியதான, தாமரை - பத்மமானது, மலர்ந்தா லொக்கும்- விகஸித்தா லதுக்கு ஸத்ருசமா யிரா நின்றுள்ள, பெருங்கண் ணென்று மாறி அந்வயிப்பது. தீவ்யவிசாலநேத்ரவந ஸாமியான, கண்ணன் - க்ருஷ்ணனவன், நம்மாவி- நம்முடைய ப்ராணனை, ஸாத்மிபவநவசநம். உண்டு-க்ரஸித்து, அவஹரித்துக் கொண் டென்றபடி. எழ - போகைக்கு, நண்ணினன் - கிட்டினன்; ஸங்கல்பித்தானென்றபடி. விச்லேஷித்துப் போனானென்கை. ௯

ஓ— ௯ * (பண்புடையிதி; பண்புடை வண்டொடு தும்பிகாள் - ஸஜீவநமதியாக்தாஃ ஸ்த்ரீயாக்தா ஸ்த்ரீவிசேஷாஃ, நும் இன் குரல் - யுஷ்மதீயா மதுரத்வநயஃ, புண்புரை வேல்கொடுகுத்தால் ஒக்கும - வ்ரணாம்சப்ரகுபாயமெய ஸத்ருசாபவந்தி, அதஃ, பண் மிழற்றேன் மின் - காநம் ஸம்ஞ்ஞாபய காராத, தண் பெருநீர் தடம்-சீதள மஹாஜல யாதடாகெ, தாமரை மலர்ந்தால் ஒக்கும் பெருங்கண் கண்ணன் - விகஸிதா ம்போஜ ஸத்ருசவிசாலநயநஃ க்ருஷ்ணஃ, நம் ஆவி உண்டு எழ நண்ணினன்- மத் ப்ராணாநபஹ்ருத்ய கந்தும் ததைவ நித்யவாந். தத்ஸுப்ராணாநாம் பரிவ்ருத்திமேவ பஹுதரா த்யந்தீயம்பநயோ விஷ்ணுததாரரா ஸிவாதநாய கீதாஸ்ததிமான். ௯

ப— ஒன்பதாம்பாட்டில், பகவந்நாமங்களைப் பாடுகிறன சில வண்டுகளையும் தும்பிகளையுங் குறித்து, உங்கள் த்வநி எனக்கு துஸ்ஸஹமா யிருந்தது, நீங்கள் பாடாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாள். (பண்புடை யித்யாதி) நல்லநீர்மையுடைய வண்டோடேகூடின தும்பிகாள். (பண்மிழற்றேன்மின்) பண்ணை இனியமாக ஸ்வரியாதே கொள்ளுங்கோள். (பண்புரை) என்றபோது பண்ணைமூலாகின்றவென்றும். (புண்ணித்யாதி) புண்ணின் புரையிலே வேல்கொண்டு குத்தினைப்போலே யிராநின்றது உங்கள் த்வநி. (தண் ணித்யாதி) குளிர்ந்த பெரியநீரையுடைத்தான பொய்கையிலேதாமரைப்பூவலர்ந்தாப்போலேயாய், அவ்வளவன்றிக்கே பெரிய கண்ணை யுடைய க்ருஷ்ணன், (நம் இத்யாதி) அவ் வடிவழகைக் காட்டி யென்னை முடித்துப் பிரிந்து போனான். தாமரை மலர்ந்தா லொக்குங் கண் உதேத்யர்த்தம் 'அஜஸ்ராவர்'இதி. நேத்ராஸ்ய ஜ்யேயபாவ ஸநதயபாவகவா இத்யாதி. ௯

மூ— எழநண்ணிநாமுநம்வானநாடனோ டொன்றினோம் । பழனநன்னாரைக்குழாங் கள்காள் பயின்றெனினி । யிழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது ।

ஆ— (எழநண்ணி) அவன் கருத்துப்படியே நானும்முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கையுந்தளர்ந்தது, பழனநன்னாரைக் குழாங்கள்காள் பயின்றெனினி, என்றுசொல்லி,

பத்தாம்பாட்டு.

இ— வானநாடனோடொன்றினோ மென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய (அவனிச்சையால்) ஸ்வீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய(என்னுடையவிச்சையால்) பழனநன்னாரை யிச்சையாலே ஸங்கமமாயிருக்கிறநாரைக்குழாங்கள் தன்னை முடிக்கைக்கு ப்ரவ்ருத்திக்கிறனவாக வெண்ணி, அவற்றைக் குறித்து வார்த்தை சொல்லுகிறாளென்று ஸாமதி ஸங்கதிகை.

இ—ஶ— ௧௦ ✽ நாமும்-இங்கேயிருந்தவனை ஸ்நேஹிக்க வாசைப்பட்டிருந்தநாமும், எழ-போகைக்கு, நம்மை முடிக்கக்கோலியிருக்கிற வவன்ஸங்கல்பத்துக்கநுகுணமாக விந்தஶரீரத்தை விட்டுப்போகைக்கென்ற படி. நண்ணி - கிட்டி, வகாரஹ்ராயென்றபடி. நம் வானநாடனோடு - நமக்கு ப்ராப்யமான பரமபத மாகிற நாட்டை யுடையவனோடே, வானம்-பரமபதம். நாட்டையுடையவன் - நாடன். ஒன்றினோம் - ஸங்கேதராநோம், அவனுடைய ஸங்கல்பாநுகுண ராநோமென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோ மென்று ஸ்வதாஸ்வபதும். இழைநல்ல - இழைபோலேநல்லதான, இழை - ஆபரணம். அவனுக்காபர ணம் போலே ஸ்லாக்ஷணீயமான வென்றபடி. ஆக்கையும் - என்னுடைய ஶரீரமும், பையவே - க்ரமத் திலே, புய - புயத்தலே, கைவிட்டுப் போகையை யென்றபடி. கற்றது - அப்யஸியாநின்றது. ஶரீரம் போகத் தொடங்கிற் றென்றபடி. பழன - கேதாரங்களில், பழனம் - கேதாரம். நல் - நல்லவையான, கேதாரங்களிலே ஸஞ்சரிப்பவை யிருக்குமவையான வென்றபடி. நாரைக்குழாங்கள்காள்- நாரை ஸமூ ஹங்காள், இனி - இப்படி நான் முடிந்த பின், பயின்று - ஸம்ஶ்லேஷித்து, பயிலுகை - கூடுகை. என் - என்ன ப்ரயோஜநம். நீங்கள் ஸம்ஶ்லிஷ்டராய்க் கொண்டு ஜீவனத்தை பண்ணுகிறதற் கென்ன ப்ரயோஜநமென்றபடி. என்னை முடிக்க நினைக்கிறவ ஸங்கல்பாநுகுணமாக நான் முடியாதபோ தன்றோ உங்களுக்கு ஜீவிக்க வேண்டுவதென்று கருத்து. இப்படி வ்யஸநம் மிகுத்து முடியா நிற்கிறவள் தன் துஃகம் பொறுமையாலே தான் பட்ட துஃக மொருவரும்படா தொழியவேணு மென்கிறாள் மேல்.

ஒ— ௧௦ ✽ (எழநண்ணி யிதி) எழ நண்ணி - தேஹத்யாகமேவ நிஶ்சித்ய, நாமும - வயமபி, நம் வான நாடனோடு ஒன்றினோம் - அஸ்மதஸ்மாபிர் ப்ராப்யபரமபத நிலயேந ஸங்கேதா ஸமபூம, தத்ஸங்கல்பம் ப்ராப்ய மரணம் ப்ராப்யேவாஸ்ம. பழனநல் நாரைக்குழாங்கள்காள்- ஜலப்ரதேஶவர்த்தி ஸம்சாரீ நாரஸங்க ஸம்ஶ்லேஷா:, இனி பயின்று என்- இத:பரம் ஸஹவாஸம் ஸம்ஶ்லேஷேந கிம் ப்ரயோ ஜநம். தத்ப்ரயோஜநம் ப்ராண ஹரணஸ்ய ப்ராக்ரவஜாதமாத்ரம் இதி பாவ:. தநு த்ருப்ராண ஹா மே ஶரீரம் கதம் த்யக்தவ்யமிதி, இழைநல்லவாக்கை-ஆபரணவத்ஸ்லாக்ஷணீயம் மதீயம்ஶரீரமபி, பையவே - க்ரமேண, புயக்கற்றது - மந்தமந்தம் த்யாகம் க்ருதவத்யஸ்ய:, தத்ஸ்வஶரீரத்யாகோ வ்யாஸோ ஹவிஷதிபாவ:, ஸ்வக்ருதாஸ்யத்ரம் ப்ராப்யவாஸ்து ஸ்தாபப்ராஶங்கமவா நமேஸ்வவா ஸாமஸ்ரவஜநஜநாதிகாரம் ஸம்ஶ்லிஷ்டி வாமஶரோரக்ஷிதார ஸவஜமதாமிநம் ப்ராப்யமபிதே.

ப— பத்தாம்பாட்டில், திரளிருக்கிற நாரைக் குழாங்கள் தன்னை முடிக்க ப்ரவ்ருத்திக்கிறனவாகக் கொண்டு, நான் முடிந்தேன், நீங்கள் திரண்டு ப்ரயோஜநமென் னென்கிறாள். (எழநண்ணி) தேஹத்யாகத்தி லபிநி வேஶித்து, போக்கிலே ஒருப்பட் டென்றபடி. நமக்குப்ராப்யனான பரமபதநிலயனோடே ஸங்கேதய ராய் விட்டோம். நித்யஸூரிகளு மவனுமாக விருந்து நம்மை முடிக்கவேண்டினபடியே நாமு மிசைந் தோம். அவன் முடிக்க நினைக்க நாம் ஜீவிக்க வெண்ணுகை தவிர்ந்து நாம் முடிகையிலே துணிந்தோம். (பழன ஜகத்யாதி) நீர்நிலங்களிலே வர்த்திப்பனவாய் நடக்கிறதையும் முடிக்கவல்ல ஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தான நாரைக்குழாங்கள்காள். (பயின்றெனினி) இனி நீங்கள் திரண்டு ப்ரயோஜநமென், நான வன்கருத்தைப் பின்செல்லாதவன்றன்றோ உங்கள் ஜீவனத்துக்கு ப்ரயோஜநமுள்ளது. முதலிகள் திரள் திரளாகவிருந்து பெருமாளையும்பிராட்டியையுஞ்சேர்க்க விரகுபார்த்தாப்போலே, இவைதிரள்திரளாகவிருந்து தன்னையு மவனையும் பிரிக்கைக்கு விரகுபார்க்கிறன வென்றிருக்கிறாள். அவன் வேண்டுவாரைச்சேர்க்கை யும் வேண்டாதாரை முடிக்கையும் அடியார்க்குக்கள் பணியென்றிருக்குமிறே ஸாமர்த்யத்தில் வாஸனை யாலே. (இழைநல்லவாக்கையும்) அவனுக்காபரணம்போலே ஸ்லாக்ஷணீயமானஶரீரமும், (பையவேபுயக் கற்றது) க்ரமத்திலே கைவிட அப்யஸியாநின்றது, க்ரமேண பசையற்ற தென்னுதல், புயத்தல்- போதல்,

மூ— தழைநல்லவின்பந் தலைப்பெய்தெங்குந் தழைக்கவே ॥௧௦॥ இன்பந்தலைப்
பெய் தெங்குந் தழைத்த பல் லூழிக்குத் । தன்புகழேத்தத் தனக்கருள்
செய்த மாயனைத் । தென் குருகூர்ச் சடகோபன் சொல் லாயிரத்துள்

ஆ— பின்னையும், நான் பட்டபாடொருவரும் படாதொழிந்திடுக, என்று சொல்விக்கொண்டு முடிந்தாரென்கிறதிப்பாட்டு. ௧௦

(இன்பம்) பின்னையும் "விச்ரேணஸம்ஜ்ஞாம்ப்ரதிலப்ய" என்னும்படியாலே தாமுளராய், மேலருளிச்செய்கிறார். அநுஸந்தாதாக்களுக்கு நிரவதிக ஸுகாவஹமாய், லோகமெல்லாம் நிறைந்த தன் புகழை, ஸர்வகாலமும் மேதேனும் தேசங்களிலும் மேத்தும்படி தனக் கருள்செய்த மாயனை, தென் குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் லாயிரத்துள்

இ— ஸமீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (நான்பட்ட இத்யாதியால்) வான நாடனே டொன்றினேனென்கிற விடத்தில் ஸம்பந்தநிர்தேசம் ஸாமர்த்யத்தாலே யிவ்வாக்யாநதசையிலே யிவள் முடிந்ததாகத் தோற்றுகையாலே புனரிதந வாக்யங்களைச்சொல்லுகை யநுபபந்நமன்றோவென்ன வருத்தர் (என்று சொல்லிக்கொண்டித்யாதி) ஒன்றினேனென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தநிர்தேசம் மிவ்வுபரிதநவாக்யோதாஹரண ஸ்வாரஸ்யாய்க்கொண்டு, அநந்தரபாவியான முடிவைக்காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாரென்கிறதிப்பாட்டென்றது - உபக்ரமப்ரதிவாதியா நிற்கிற தென்றபடி. * * * *

நிகமனம்.

இப்படி அநுஷ்டாநதசையில் சொன்னமுடிவு ஸாதநதசையிலும் ஸிங்காகையாலே மேல்பாடக்கூடுமோவென்ன வருத்தர் (பின்னையு மித்யாதியால்) இன்பம் தலைப்பெய்தென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (அநுஸந்தாத்ரித்யாதியால்)

இ—ஸ— எங்கும் - எல்லா தேசமும், தழை - தழைத்ததான, வர்த்தமான வென்றபடி. நல்ல- தோஷமில்லாததான, இன்பம் - ஸுகத்தை, பகவதநுபவ பரஸ்பர ஸம்ஸ்லேஷாநுபவ ஸுகத்தை யென்றபடி. தலைப் பெய்து - அடையப் பெற்று, தழைக்க - ஸம்ருத்தமாகக் கடவது. ௧௦

கக * இன்பம் தலைப்பெய்து - ஸுகத்தையுடைந்து, அநுஸந்திப்பார்க்கு நிரவதிக ஸுகஜநகமாயென்றபடி. எங்குந்தழைத்த - லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான, தன்புகழ் - தன்னுடைய கல்யாண குணத்தை, பல்லூழிக்கு-பஹுகல்பங்கள், பல்-பஹு. ஊழி-கல்பம். ஸர்வகாலமுமென்றபடி. ஏத்த- ஸ்தோத்ரம் பண்ணும்படி, தனக்கருள்செய்த - இங்கு தனக்கென்றது ஸ்ரீசடகோபனைச் சொல்லும். "மயர்வறமதிநல மருளினன்" என்கிறபடியே தமக்கு க்ருபை பண்ணினவனை, மாயனை - ஆச்சர்யபூதனை, இதுக்கு சொல்லென்கிறதோடே அந்வயம். தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் - திருநகரியை

ஓ—தழைநல்லஇன்பம்தலைப்பெய்து-ஸம்ருத்தம்ஸமீசீநம்ஸுகம் லோகேப்ய வேசம் ஸ்ரீ, எங்குந்தழைக்க- ஸர்வத்ர வ்யாப்தம் ஸ்வகீர்த்யை:, ஸர்வகால ஸ்தோத்ரார்த்தம் ஸ்வம் ஸுகம் தத்ஸநிர்தியாகஸ. ௧௦

கக * (இன்பமிதி)இன்பம் தலைப்பெய்து - ஸர்வஜநஸுகப்ரதமேந, எங்குந்தழைத்த தன்புகழ் - ஸர்வதேசவ்யாபி ஸ்வீயயச:, பல்லூழிக்கு - ஸர்வகாலேஷ்வபி, ஏத்த - ஸ்தோதும், தனக்கு அருள்செய்த - ஸ்வவிஷயக்ருபாம் க்ருதவந்தம், மாயனை - ஆச்சர்யபூதம் ஸ்வதேவம் ஸ்ரீநிவாஸம், தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் ஆயிரத்துள் - ஸுந்தரகுருகாபுரீ ஸ்ரீசடகோபப்ரணீத ஸஹஸ்ர

ப— ஆகாங்க்ஷையாதல். (தழைநல்ல இத்யாதி) ப்ரபந்நவிஷயதி ஸம்ருத்தமாக வேணு மென்கிறார். "தாந்தாம்முடியநினைப்பார், 'நாடுவாழ்க' என்பதுபோலே யிவ்வாதைத்" என்று, ஆளவந்தார். "நான் பட்டபாடு நாடுபடாதொழிய வேணுமென்றெம்பெருமானார்." "நான்முடிய" என்னுதியைகண்டுநோவுபடாதே லோகமடங்கப் பிழைக்குமாகாதே" யென்று பட்டர். வானநாடனித்யாத்ர 'வாஸ்வேதிதமேத்' த்யுக்தம்.... ௧௦

நிகமத்திலித்திருவாய்மொழியில் பாசுரம் ஹ்ருதயத்திலேபடில் ஆரேனுமாகிலும் யாசிபாரென்கிறார் (இன்பமித்யாதி) (இன்பம்தலைப்பெய்து) இன்பத்தை உண்டாக்காநின்றுகொண்டு, (எங்குந்தழைத்த) எங்குமொக்க வ்யாப்தமான (தன்புகழ்) தன்கல்யாண குணங்களை (பல்லூழிக்கு) காலதத்வமுள்ளதனையும் மேத்தும்படியாக (தனக்கித்யாதி) தனைக்குத்திருத்தவேண்டின ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்துகைக்காக வென்னிடத்தில் விசேஷ கடாக்ஷம்பண்ணின ஆச்சர்யபூதனை, நோவுபட்டவரிங்ஙனே சொல்லுகைக்கடியென்னென்னில்; நித்யஸூரிகளநுபவத்தையும் தமக்கவர்களோடொத்த ப்ராப்தியையு மநுஸந்தித்து நோவு பட்டார், ஸம்ஸாரிகள் படியைப் பார்த்தவாறே யிந் நோவுதானே பேறாய் தோற்றிற்று, ஆதால் தன் புகழேத்தத் தனக்கருள்செய்த என்றருளிச்செய்கிறார். (சடகோபன்சொல்) என்னுமதாம்,

மூ— ளிவை ! பொன்பதோடொன்றுக்கு மூவுலகுமுருகுமே ||௧௧||
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— இத்திருவாய்மொழியில் சொன்ன ப்ரதிபாத்யங்களை அநுஸந்திப்பார் என்படுவார்களோவென்கிறார். ௧௧
திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— த்ரமீடோபநிஷத்துக்குத் தாத்பர்ய (சொன்னவாதிபாத்யயித்ராதியால்.)* * * * *

ஈ—ப— புடையவரான வாழ்வாருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்-ஸஹஸ்ரத்தில், இவை-இப்படிப் பட்டவையான, சத்ருக விரஹவேதநையைச் சொன்னவையான வென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும், ஒன்பது பாட்டோடேகூடின வொருபாட்டுக்கும்,ஜீவநத்தில் நசைபறுத்து நோவுபட்ட பத்தாம்பாட்டுக்கு மென்றபடி. மூவலகும் - விஶேஷஜ்ஞரோடு விஶேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற ஸர்வலோகஸ்ஜநமு மென்றபடி. உருகும் - ஶ்ரோத்ரத்தாலே த்ரவீபூதமாம். ௧௧
ஜ்ஞாநவைராக்ய நிதயே நமஶ்ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ராய நம: ஸ்ரீமதே ராமாநுஜ முநயே தேஶிகாய நம:.

ஒ— ஸஹஸ்ர, இவை பொன்பதோடொன்றுக்கும்- ஸஹஸ்ர நவஸுஸஹிதமேஷ்வகஸ்ர, தஶக மேதத்தியாவச். ஶ்ரவணாதிதி ஶேஷ:. மூவுலகும் உருகுமே - த்ரிலோகீ ஸத்ரவதீத்யர்த்த:.௧௧
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ முநயே தேஶிகாய நம:,

ப— வஶோகதிஶேஷத்தாலே (தனககருள்செய்த) என்றதும் “வால்மீகிஸ்ஸ மஹாந்ருஷி:” என்னுமாப் போலே,(ஒன்பதோடொன்றுக்கும்)இதொன்பதுபாட்டிலுமுண்டானவ்யஸநம்‘ஸஹவம’என்றும்படிவ்யஸநம் மிக்கது பத்தாம்பாட்டில். ஸாயக வதாஸஷங்களாலே ஜீவநத்தில்நசையோடே நோவுபட்ட வொன்பது பாட்டோடே ஜீவநத்தில் நசையற்ற வொருபாட்டுக்கும் த்ரைலோக்யமும் ஶ்ரோத்ரத்தாலே த்ரவியாநிற் கும். என்னுடைய வாஸநாததத்தாலே காடழியவேண்டாவாகாதே பென்றவருக்குப்பின்னையும் காட்டாரு க்குமெய்மொழியும் ஸாதித்துவிட்டது. ௧௨
ஸ்ரீஶைலேஶ தயாபாத்ரம் ஸ்ரீமத்யதிராஜ காருண்யவிஷய நிமோஶ தேஶிகேந்த்ராய நம:.
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவரவரமுநயே ஸம்பத்குமார தேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்.)

ப்ராணத்வாதுத்பவத்வாச் சயித ஸுவிதிதத்வேந ஸஞ்ஜநமஹா
ஸுஸ்நிக்தஶ்யாமளாங்க்த்வா த்ருஸாகாஜநநா நீலரத்நாஸமித்தமா ।
க்ருஷ்ணத்வாத்பத்ம * நேத்ராஶ் வரதவதீதபரோஶ்யாம ஸம்ஶ்ரிதாநா
மாவிர்ப்பாவாதி ஸம்பந்நமிதி ஸம்ஸாரகம் ஸஞ்ஞ்யதர்ஶி ||௯௦௭||

(ப்ராணத்வாத்) என்னுயிர்க் கண்ணபிரானை - ஆஶ்ரிதருக்கு ப்ராணஸமதனாயிருக்கையாலும், (உத்பவத்வாத்) வித்தகன்கோவிந்தன்- விஸ்மயநீயனாயிருக்கையாலும்,(சயித ஸுவிதிதத்வேந) அவன் தைபதே - சதிவ்யவிஸிஷனாகையாலும், (ஸஞ்ஜநமஹா:) நக்கண்ணன் மாயன் - ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸஞ்ஜனாயிருக்கையாலும், (ஸுஸ்நிக்தஶ்யாமளாங்க்) நம்திருமார்வன்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடைய வனாகையாலும், (ஸுஸாகாஜநநாத்) என்னருயிர்க்காகுத்தன்- ரகுவம்ஶத்திலே வதரித்து திரு மகனுவதரிக்கையாலும், (நீலரத்நாஸமித்தமா) வாட்டமிலென் கருமாணிக்கம்- ஒளிமாறாத நீலரத்னம் போலேயிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தை புடையவனாகையாலும்,(க்ருஷ்ணத்வாத்) கண்ணன் நாமமே- க்ருஷ்ணனா வதரிக்கையாலும், (பத்மநேத்ராத்) தடந்தாமரை மலர்த்தாபொக்குங்கண் பெருங்கண்ணன்- ஸுந்தரமான திருக்கண்மலரை புடையவனாகையாலும், (வரதவதீதபரோ) நம் வானநாடனே டொன்றி ஞேன்,பரவ்யூஹ விபவாதிதிவ்யஸ்தலங்களாகையாலும் எம்பெருமான்ஆஶ்ரிதர்க்குமறக்கவொண்ணாதபடி ஸமீபஸ்தனாய் அவ்விப்பிக்கிறவனாக 'இன்னுயிர்ச் சேவலும்'என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாருளிச்செய்தாரென்கிறார்.
[* 'பத்மநேத்ர' நேத்ராப்ஜோப ஶோகபாஸத்ருஶ:. என்றுபதினொன்றுயிரம்]
ஸ்ரீமதே நிமோஶ தேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (உருகுமால்) இப்படி யெம்பெருமானைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் கெடும்போதுகூட ஸ்வஸ்தரா யிருந்த வாழ்வார்,

---

ஆறுந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வஸிதஸ்தரா யிருக்கிற வாழ்வா ரிப்போது தமக்கொரு ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸ்வப்நமன்றிக்கே யிருக்க வித் திருவாய்மொழியிலே, நியவென்னு ருயிருண்ட திருவருளென்றும், தானென்னை முற்றப் பருகினு னென்று மிப் புடைகளிலே அவன் குணங்களைச் சொல்லி ஸந்தோஷிக்கை பஸம்கத மன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) திருக்கார் கரையென்று - ஓருகந்தருளின திவ்யதேஶம். பண்டென்றது - இருத்தும் வியந்தி லென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில் ஸம்ஶ்லேஷம்போலன்றிக்கே நிரூபபுரஸ்ஸரமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தது இருத்தும் வியந்திலே யாகையாலே, அதுவேயிறே "தஸ்யஸஸ்ம்ருத்ய ஸஸ்ம்ருத்ய" என்கிற கணக்கிலே யாழ்வாருக்கு விஶேஷித்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகத்தக்கது. அஶோகவநிகையில் பிராட்டி ராமவிஶ்லேஷதுஃகமிருக்கச் செய்தேயும் திருவடியைக் கண்ட ப்ரஸங்கத்தாலே 'ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே । புஞ்ஜாநா மாநுஷாந் போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ' என்று திருவயோத்யையிலே பெருமாளுந் தானு மொருபடிப்படப் பன்னிரண்டாண்டுகலந்த கலவியை ஸ்மரித்து ப்ரீதையானுப் போலே ஆழ்வாரு மிப்போ தொரு ஸம்ஶ்லேஷமும ஸ்வப்நமன்றிக்கே விஶ்லேஷ துஃகமா யிருக்கச் செய்தேயும் 'ஸத்ருஶா த்ருஷ்ட சிந்தாத்யா ஸ்ம்ருதிபீஜஸ்ய போதகாஃ' என்கிற படியே சிந்தாத்ருஷ்டாதிகளாலே இருத்தும் வியந்தில் ஸம்ஶ்லேஷத்தை ஸ்மரித்து ப்ரீதியாலே யவனுடைய குணங்களைச் சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிறாரா கையாலே யிது ஸங்கத மென்றபடி. ❋

ஈ— ஏவம் பகவத்ஸ்மரணமாத்ர ஸாரகத்வேநாஸ்ய 'ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா ப்ரீதியுக்தோபி ஆஸ்தே' ... ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்ம்ருதி ... ஸ்மரணம் ... ஸ்மரண ... ஸம்ஸ்தோத்ர ... ஸ்மரணாத் ...

ப— கீழ் "எழுகண்ணி நாமு நம் வான நாடனோ டொன்றினோம்" என்று, எம்பெருமானைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் கெடும்போதுகூட ஸ்வஸ்தரா யிருந்த வாழ்வார்க்கு, தா மபேக்ஷித்த கைங்கர்யத்தை முடியச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான பகவத்ஸ்வபாவமும், இவரால் திருந்தவேண்டின வேதநருடைய ஸாமாத்தாலும், இருத்தும் வியந்திலேகலவிவந்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய் அதில் 'மூவுலகுந் தன் நெறி யாவயிற்றில் கொண்டு சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் நின்றொழிந்தா' னென் றிவரளவில் முறைகெடப் பரிமாறினபடி ஸ்ம்ருதிகோசரமா யிருக்கையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்கார ஸமமே யென்னும்படியாய், இருத்தும்வியந்தில் பண்டே தம்மோடு கலந் தவன் இப்போ திருக்கார்க்கரையில் மருவிய மாயனாய், கலவியில் பரிமாறின பரிமாற்றங்களை நினைக்க நினைக்க ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ஸர்வாவஸ்தையுங் கிடக்கச் செய்தே ஶிங்குணாநுஸந்தாநத்தாலே ஶிதிலாராகிறார். திருவடி சென்று கிட்டினபோது முன்பு நெடுநாள் பட்ட வ்யஸநமும் கிடக்கச் செய்தே பெருமாளும் வாராதிருக்க 'ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம்' என்கிறபடியே பன்னிரண்டாண்டு பெருமாளுந் தானு மொருபடிப்பட கலந்த கலவி பிராட்டிக்கு வந்து ஸ்ம்ருதிவிஷய மானுப்போலே யாயிற் றாழ்வாருக்கு மிப்போது. உக்தம் ஸர்வாவஸ்த பகவத் குணாநு ஸந்தாநம் 'வாஸுதேவஸ்ய ஸங்கீர்த்த்யாயாம் ஜநிதம்போ' என்னும்படி சொன்ன வ்யாஸபக்கலிலும் 'பகவதோ நாம கத்யமாநாஃ ப்ரத்யஸ்தமிதே' என்று சொன்னவர் பக்கலிலு முண்டு, அதுவு மிங்கு நிதர்ஶநம்,

இப்படி ஐந்தாந்திருவாய்மொழியான இன்னுயிர்ச் சேவலிலே பகவானுடைய ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஸ்மரணமாத்ர ஸம்ஸாரகதையை யருளிச்செய்து மேல் விஶ்லேஷ ஶோகத்தை பகவானுக்கு ப்ரதிபாதித் தருளுகிறார். தத்ரோக்தம்-'ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா'தி,

மூ— வேமெனதாருயிர்! கனிகொள்பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா! நினை கிலேன் நானுனக்காட்செய்யுநீர்மையே!௨| நீர்மையால் நெஞ்சம்வஞ்சித்துப் புகுந்

ஆ— 'நீ இவ்வளவு மீடு படுகைக்கு உம்முடைய திறத்தில் நான் செய்ததென்' என்னில்; நான், 'உன்னை யடிமை கொள்ளுகிறோம்' என்று, கொண்டுவந்து நீ யென் திறத்துச் செய்தருளின செயல்களை, நினைக்கவல்லேனோ வென்கிறார். ௨

(நீர்மையால்) உம்மை யடிமை கொள்கைக்கு மேற்படச் செய்ததுண்டோ வென்னில்; அடிமை கொள்வாரைப் போலே யென் நெஞ்சை வஞ்சித்துப் புகுந்து,

இ— அவன் குணங்களைக் கொண்டாடினாப்போலே நினைக்கவொண்ணாதபடியாலே தாம் செய்த பண்ணினதைக் கொண்டாடுகை பரிதாபமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வருகிறார் (நீர்மையாலிதி) திறத்தில் - விஷயத்தில், அதுக்குத்தாத்பர்யம் (நானுன்னை யடிமை யிதி) நாயகன் நாயகி விஷயத்தில்போலே யெம்பெருமான் தம் பக்கல் வந்து ஸ்வரூபத்தைக் கொண்டு உபகாரத்தை யழிந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியைத் தாமதர்க்கிசைந்திருந்த வளவைக்கொண்டு தாமாள் செய்ததென்று விதபோதிபவளேசொல்லி யதைக்கொண்டாடுகிறாரென்று கருத்து. நினைக்கவல்லேனோ வென்றது-நினைக்க முடியாதென்றபடி. யதஃ ஆஶ்சர்யத்தாலே நீ உபகாரமாகச் செய்ததும் நானதை நினைக்கை யுமிலையோவென்றபடி. ஆகையாலதை யென்வாயால் சொல்லமாட்டேனென்கிறாரென்று கருத்து. இத்தால் கீழ்ப் பாட்டில் தாமாக வநுஸந்தித்த வைலக்ஷண்யத்தை ஆஶ்சர்யத்தாலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று * * * * * * * *

மூன்றாம்பாட்டு.

அவன் குணங்களைச் சொல்லி ஸம்போதிக்கிற ப்ரகாரத்திலே யிப்பாட்டிலே யவனை வநுஸந்தானஞ் சொல்லுகைக்காக தமன்றோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வருகிறார் (உம்மை யிதி) நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அடிமை கொள்வாரையிதி)

இ—ப—என்னுயிரே, ப்ராணஸம்ஶ்லேஷ: ஆர் - ப்ராணஸ்வரூப, ஆத்தல் - ஆதிக்யமாய் ப்ராணஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறது. உனக்கு ப்ரியதமமான வென்றபடி, உயிர்- ஆத்மாவானது, வேம்- ஸ்வா ஶ்ரய மாத்ர மாட்டாமையாலே தவிப்பதாக நினைக்கிறது, அப்படி நாமுனக்குச்செய்ததென் னென்றில், நான் உன்னவ்ருத்தியறுபவனான நான், உனக்காட்செய்யும் நீர்மை- உனக் கடிமை செய்யும் ப்ரகாரத்தை, நீர்மை ப்ரகாரம். பண்ணின ஆபத்தாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஈஶ்வரியில் உனக் கிஷ்டவிதிபோமாறு யிருந்த படியையென்றபடி. நினைகிலேன் - நினைக்க மாட்டேன், நீ செய்தது கரைகடந்த தாகையாலே யதை நினைக்கமாட்டுகிறிலேனென்றகருத்து. ௨

௩ (நெஞ்சம் - என்னுடைய நெஞ்சை, வஞ்சித்துப் புகுந்து - நம்மை யடிமைகொள்ள வருகிறோமென்று ஆஶ்ரித் தங்கீகரிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டுவந்து புகுந்து,

ஒ— என துயிர் உயிர்-ப்ரபலவ்யாமோஹத: ப்ராண:, வேம்-ஸந்தப்தே, நான் உனக்கு ஆள்செய்யும் நீர்மையே- ஸ்வஸம்பந்த காணப்ரகாரம், நினைகிலேன்- விஷயிதம் நமோ ஸ்மரிதும், ஸாரணவைவஸ்தரூபமாவே அல்பநவ கஸம்தஸ் செகஷம் ஸம்பத்திஸ்ய:. ௨

௩ (நீர்மையாலிதி) நீர்மையால் நெஞ்சம்வஞ்சித்துப் புகுந்து-ஸ்வஶீலாதிஸ்வாமித்வப்ரகாரம்

ப—மதொழிய ஸர்வத்தாலே பாடுவதொன்றண்டு, அதைச் செய்யினும் (வேமெனதாருயிர்) ஸத்தாஸ்வமான உரிதவு மாகாநின்றது. (கனியிதி) கனிகளையும் போக்யமான சோலைகளையு முடைத்தா யிருக்கிற திருக்காட்கரையிலே திராவாயிகவதாவாய் ஸந்நிஹிதனானவனே, நான் ஸ்வாமியான வுனக் கடிமைசெய்யும் ப்ரகாரம் நினைக்கமாட்டுகிறிலேன். அவன் தாழநின்று புரிமாறின படியை விஷயத்தாலே (ஆட்செய்யும் நீர்மை) என்கிறார். அவன்தமக்காட்செய்த நீர்மையை, தாம் (ஆட்செய்யும்நீர்மை நினைகிலேன்) என்கிறார், இச் சொல்லை யிழக்க வொண்ணாதென்று. (நானுனக் காட்செய்யும் நீர்மை) என்பதென், 'நீ யெனக் காட்செய்யும் நீர்மை' என்னுமல்! " என்னில் இச் சொல்லை யிழப்பாரோ பாவியா ரென்றாம்பார். உனக் கிதெல்லாம் ப்ரஸாதமே. ௨

மூன்றாம்பாட்டில், அடிமைகொள்ள வென்று புகுந்து தன் படிகளைக்காட்டி ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணினபடிகளை யநுஸந்திக்க சக்தனாகிறிலே னென்கிறார். (நீர்மையாலிதி) (நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து என்னை-நீர்மையால் ஈர்மைசெய்து) தான்பேஷியும் நான்பேஷியும் ஒத்துமாண்முன்றையிலேபதியாத

மூ— தென்னை ! யீர்மைசெய் தென்னுயிரா யென்னுயிருண்டான் ! சீர்மல்குசோலைத்
தென்காரக்கரை யென்னப்பன் ! கார்முகில்வண்ணன் றன் கள்வமறிகிலேன் ! ௩॥

ஆ— தன் குணங்களாலும் செயல்களாலு மென்னை யீர்த்து, என்னுயிராய், என்னுயிரை புஜித்தருளினன் ; முந்தற மெய்யனைப்போலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச் செய்தபடியும், ஒருவன் வஞ்சித்தபடி யொன்று மறிகிலேனென்கிறார். ௩

இ— என்னை நீர்மையா லீர்மைசெய்தென் றநுபவித்துத் தரிக்கிறார் (தன் குணங்களாலு மித்யாதியால்) கள்வமறிகிலே னென்கிறதற்குத் தரிக்கிறார் (முந்தற வித்யாதியால்.) * * * *

இ—ஶ— என்னை - ஶேஷ ஶேஷிக்ரமமுறை தப்பாதே யடிமை செய்வித்துக் கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிற வென்னை, நீர்மையால் - நல்ல ஸ்வபாவத்தால், தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலும் தத்காலபூர்வமாய் ஶேஷஶேஷிக்ரமமுறை யழியும்படி யத்யந்தஸௌலப்யமான சேஷ்டிதத்தாலு மென்றபடி. ஈர்மைசெய்து - வஶ்யைப்படுத்தி, ஈர்மை-ஒழிக்கை. இங்கு வஶ்யைப் படுத்துகையைச் சொல்லுகிறது. அந்த குணாநுபவ ரஸாதிஶயம் பொறுக்க மாட்டாதே வஶ்யைப்படும்படி பணணி யென்றபடி. என்னுயிராய் - எனக்கு ப்ராணனாய், எனக்குத் தன்னைப் பிரியில் தரிக்கவொண்ணாதபடியா யென்றபடி. என்னுயிர்-என்னாத்மாவை, உண்டான் - புஜித்தவனாய், ஒரு ராஜ்யவஸ்து லாபவதி ப்ரியவஸ்துவைப் பெற்றாப் போலே யநுபவித்தவனா யென்றபடி. சீர்மல்கு- ஸ்ரீ ப்ரவஹிபாநிறகிற, மல்குகை-ப்ரவஹிக்கை, ஸர்வவஸ்துஸம்ருத்தமாகா நின்றுள்ள வென்றபடி. என்னை யநுபவிக்கப் பெற்றவனுடைய ஸந்தோஷத்தாலே யவனூருக்குங்கூட ஶோபாதிஶய முண்டாயிற் றென்று கருத்து. சோலை - உத்யாநங்களை யுடைத்தான, தென் - அழகியதான, காரக்கரை - அந்த திவ்யநகரத்தை யுடையவனாய், என்னப்பன்- எனக்கு நிரவதிகவைபவனான, கார்முகில்வண்ணன் தன்-காளமேகவர்ணனுடைய, என்னையநுபவித்து திருமேனியும் ஶோபாதிஶயம் பெற்றதென்று கருத்து. கள்வம - க்ருத்ரிமங்களை, முந்தற ஶேஷிக்ரமமுறை தப்பாமல் வருவானைப்போலே வந்து நான் வஶீக்ருதனான பின்பு ஶேஷஶேஷிக்ரமமுறை மாறாடி யத்யர்த்தமாகவென்னை புஜித்த விந்த க்ருத்ரிமங்களை யென்றபடி. அறிகிலேன் - அறியமாட்டு கிறிலேன், யதார்த்தமோ, அயதார்த்தமோ, வென்று நிஶ்சயிக்க மாட்டுகிறிலே னென்றபடி. ஸர்வாதிகனானவ னிப்படி யென்பக்கல் வ்யாமோஹம பண்ணக்கூடாது, ஸ்வாநுபவம் ப்ரத்யக்ஷமா யிருக்கையாலே யிது பொய்யென்னவுங் கூடாது, ஆதலால் நான் ஸம்ஶயிக்கிறேனே வென்றபடி. இருத்தும் வியந்தில் 'மருள்தா னீதோ மாய மயக்கு மயக்கு' என்றதை யிங்குஞ் சொல்லுகிறார். ௩

ஒ— மாமேவ ஆத்மத்வேந ப்ரபத்ய, என்னை ஈரமை செய்து - மாம் த்ரவீக்ருத்ய, என்னுயிராய்-மத்ப்ராணவத் ப்ரியதமோ பூத்வா, என் உயிருண்டான் - மதாத்மாநம் ஸம்புஜ்ய, சீர்மல்கு சோலைத் தென் காரக்கரை என்னப்பன் - ஸர்வதாநுகூல ஸம்பத்ஸம்ருத்தியுக்த ஶ்ரீ திருக்காரக்கரை வாஸி மே நிரவதிக தாதஶ்ச. கார்முகில் வண்ணன் தன் - நீலமேகவர்ணஶ்ச, கள்வம் அறிகிலேன் - கபடசரித்ரம் ஜ்ஞாதும் நஶக்நோமி த்வயம். ௩

ப— வேறு மென்று நெஞ்சை யிசையப் பண்ணி வஞ்சித்துப புகுந்து. (என்னை) முறையிலே பரிமாற வாரு மென்றதை மெய்யென் றிருந்த வென்னை, (நீர்மையால்) தாழ நின்று பரிமாறுகைக் கீடான ஶீலகுணத்தாலே, (ஈர்மை) ஈருந் தன்மைகளை, (செய்து) தான் தாழ்ந்த செயல்களாலே யீடு படுத்தி யென்னுதல், ஈரப்பாட்டை விளைத் தென்னுதல், என்னை நீராம்படி பண்ணி யென்கை. (என் னித்யாதி) எனக்கு தாரகனாய்ப் புகுந்து என்னையழித்தான், இருவருங்கூட புஜிக்கப்புகுந்து போக்தா தானே யானானென்னுதல், எனக்குத் தன்னாலல்லது செல்லாதபடி பண்ணி யென்னை புஜிப்பதும் செய்தா னென்னுமாம். (சீரித்யாதி) அழகு மிக்க சோலை, என்னோட்டைக் கலவியா லவனுக் குண்டான வளர்த்தியும் அவ்வூர்ச் சோலையே கோட்சொல்லித் தாராநின்றது. (தென்காரக்கரை யென்னப்பன்) ஸுலபனுமாய் நிரவதிக வைபவுமானவன். (கார்முகில் வண்ணன்) என் னோட்டைக் கலவியாலே கடலை முழுக்கப் பருகின காளமேகம்போலே யாயிற்று அவ்வடிவில் செவ்வி யிருப்பது. (தன்கள்வமறிகிலேன்) முகப்பிலே யொன்றாய் முடிவி லொன்றானசெயல்கள் தெரிகிறதில்லை, அடிமை கொள்ளவென்று புகுந்து அச்செயலைத்தான்செய்து நின்றதில்லை யெனக் கொன்றும் தெரிகிற தில்லை, என்னுயி ரித்யத்ர 'அஹமந்நாதோஹம்'இதி. ௩

மூ— அறிகிலேன் றன்னு ளனைத் துலகுநிற்க ! நெறிமையாற்
றானு மவற்று ணிற்கும்பிரான் ! வெறிகமழ் சோலைத் தென்காட்
கரை யென்னப்பன் ! சிறியவென் னாருயிருண்ட திருவருளே ! ௪॥

ஆ— (அறிகிலேன்) உம்முடைய திறத்தில் அவ னங்ஙனே கூறின் விஷயனால் சிக னுண்டோ வென்னில்; கூறின்விஷயனால் தான் மற்றுள்ள ததோடு நெறிகெடாமை கலந்து பரிமாறுமாப் போலே பரிமாற வமையாதோ, தாயென்னை ஸாஜித்தருளி நெறிகெடும்படி பரிமாற வேணுமோ இவ் வதிசிலெயாத்துக்கொரு முடிவு காண்கிறிலே னென்கிறார். ௪

நாலாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ப்பாட்டில் சொன்ன வசனத்தை 'என்னாருயிருண்ட திருவருளறிகிலேன்' என்று சொல்லுகிற தாகையாலே இப்பாட்டு வாதராக்ஷி யன்றோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காக வவா்ர (உம்முடைய விதர்ஷியால்) சிகனுண்டோ வென்றது - செய்யலாவ துண்டோவென்றபடி. விதீய வாதத்துக்குத் தாத்ர் (கூறின்விஷயனால்தா னித்யாதியால்) நெறிகெடாமை யென்றது - தான் மேஷியான முறை தப்பாமே யென்றபடி. விதீயவாத ஸமீஹாரத்தால் தாதீயவாதத்துக்கு ஸமித்த வசனத்தை பருத்ர் (தாயென்னை யித்யாதியால்) அறிகிலே னென்கிறதற்குத் தாத்ர் (இவ்வதிசிலெயாத துக் கெத்யாதியால்.) * * * * * * * * *

இ—ப— ௪ * தன்னுள் - தன ஸங்கல்பத்திலே, அனைத் துலகும் - ஸகலலோகங்களும், நிற்க-வ்யதிஷ்டிதமா யிருக்க, ஸங்கல்பாயீநமாய்க் கொண்டு மேஷக வ்யாபாரஸ்த்ரமுறை தப்பாமலிருக்கவென்றபடி. தானும் - மேஷியான தானும், யதாவும் அவை முறை தப்பா திருக்குமாப் போலே தானும்முறைதப்பா திருக்கிறா னென்கைக்காக. நெறிமையால் - மேயாதையால், நெறி வழியாய் மேயாதையைக் காட்டுகிறது. மேஷிக மேயாதை தப்பாம லென்றபடி. அவற்றுள்- அந்தலோகங்களுக் குள்ளே, நிற்கும் - வதியக்குமவனான, பிரான் - உபகாரகனான, வெறி - வாஸனையானது, கமழ் - வாஸியா நிற்கிற, ஓதவாகும் வரதீதிவஸ ஒருமையாம். சோலை- உத்யாநங்களை யுடைத்தான, தென்காட்கரை- அழகியகாட்கரையையுடையவனான, என்னப்பன்-என் ஸ்வாமியானவன், சிறிய-க்ஷுத்ரனான, என்-என்னுடைய, ஆர்- அவன் ஸாத்யஸ்வரூபமான, ஆர்த லாயிகமாய் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறது. இவர் தாம் தம்மை யதிக்ஷுத்ரவஸ்துமாக நினைத்திருக்கச் செய்தே அவன் தனக்கு ஸ்வரூபமான ஸாரஸாரவஸ்துவாக நினைத்திருக்கிற னென்று கருத்து. உயிரை - ஆத்மாவை, உண்ட திருவருளை - ஸாஜித்தருளின்வித ஸ்வரூபமான வாஸ்யத்தஸம்மோஷாதிசிலெய போக ஸாணத்தை, அருள்-க்ருபை, இங்கு லக்ஷணயா க்ருத ஸம்மோஷாதிசிலெயத்தைக் காட்டுகிறது. அறிகிலேன் - அறியமாட்டுகிறிலேன். பரிச்சேதிக்க முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்பாட்டால் 'சிறியேனுடைச் சிந்தையுண் மூவுலகுந் தன்னெறி யாவயிற்றிற் கொண்டு நின்றொழிந்தாரே' என்ற இருந்தும் வியந்தில் சொன்ன வசனத்தை யிங்கு மநுஸந்தித்தபடி. ௪

ஒ— ௪ * (அறிகிலேனித்யாதி) தன்னுள் அனைத்துலகும் நிற்க - ஸ்வஸ்ய ஸமஸ்தலோகேஷு ஸ்திதிஷ்வபி, நெறிமையால் தானும் அவற்றுள்நிற்கும் பிரான்-ஸ்வயமபிஸர்வஸ்யாத்ர ஸ்வாஸ்ரிதேஷு ஸ்மகஸ்வ விதாயோகஸ்ய வகாரகஸ்ய, வெறிகமழ் சோலைத் தென்காட்கரை என்னப்பன் - வாஸிதவாஸிதோத்யாந ஸௌந்தர திருக்காட்கரை திவ்யதேசவாஸி உபகாரயிகஸ்வாமிந:, சிறிய என் ஆருயிர் உண்ட திருவருளே - க்ஷுத்ரசேதநஸ்வீகாரஹேதுதிவ்யதயாம், அறிகிலேன் - ஜ்ஞாதுந ஸமர்த்தோ நாஸ்மி. ௪

ப— ஈரம்பாட்டில், தான் மேஷியான முறை தப்பாமே யெல்லாரோடுங்கலக்கிறவன் க்ஷுத்ரனான வென் பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹமெனக் கறிய நிலமன் றென்கிறார். (அறிகிலே னித்யாதி) உகப்பாலே செய்தானோ, இவ்வாஸ்யை பழிக்கைக்குச்செய்தானோ, அறிகிலேன். ஸகலலோகங்களும் தன்ஸ்வரூபத்தையும் ஸங்கல்பத்தையும் பற்றிக் கிடக்கத் தானு மவற்றுள்ளே, (நெறிமையால்) தன் மேஷிக முறையாலே நிற்குமவன். (வெறி யித்யாதி) அவ்வூரை யுடையவனுக்கு மொருவஸ்து உத்தேஸ்யமாவதே. வாஸனை மிகுதியா நிற்பதான சோலை, (என்னப்பன்) உபகாரகன் கெடாழித்தான். (சிறிய வித்யாதி) க்ஷுத்ரனான வென் னாத்மாவை மேல்விழுந் தநுபவிக்கிற வுபகாரத்தை யின்னபடி யென் றறிகிலேன். விபரீத லக்ஷணயா சிறியவென்றது க்ஷுத்ரதையைச் சொல்லுகிறது. யதா ; சிறியதான திருவரு ளென்றுமாம். உபயோகிஸ்பாவிஷ்யோபண 'க்ஷமகெஷ்மருக்ஷீதேமு' ஸ்ராத்தம். [ஸ்வஸ்யவதந்தாமகெஷ்ஷு பெயெ ஸ்வயம்ஷுமாதாம் ஸாக்ஷ்யதித்ருஷ்டத்யவஸ்தம்.] ௪

மூ— திருவருள் செய்பவன்போல வென்னுட்புகுந் । துருவமுமா
ருயிரு முடனே யுண்டான் । திருவளர் சோலைத் தென்காரக்கரை
யென்னப்பன் । கருவளர்மேனியென்கண்ணன் கள்வங்களே ॥ரு॥

ஆ— (திருவருள்) திருவருள் செய்பவன்போலே யென்னுள்ளே புகுந்து, என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகை யன்றியே என் னுருவமுங்கூட ஸ்வீகரித்தருளினன், ஒருவ னதிநிவேஶ மிருக்கும்படியே! இது முந்துற வந்து புகுந்தருளினபடி; அது பின்னை நின்று செய்தருளினபடி; இது ஒருவன் கள்வங்களே! என்கிறார். ரு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— அதீதபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகை யிதுவென்கிறதால்) இதுவே யிப் பாட்டுக்கு ஸங்கதியு மாயிற்று. கண்ணன் கள்வங்க ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இது முந்துற விதுவென்கிறதால்) இது என்றது ஶேஷித்வ பேதாதிகுலையாதே யடிமை கொள்வாரைப் போலே வந்ததென்றபடி. அதுஎன்றது போக்யமானவென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூடத்தனக்குபாஸ்யமாக அனுபவித்ததென்றபடி.**

இ—ஶ— ரு * திருவருள் - ஸ்ரீஸுக்ருதவையை, 'வழுவிலா வடிமைசெய்ய வேண்டு நாம்' என்றுசைப் பட்டபடியே அடிமை கொள்ளுகையாகிற ஸேஹாபகாரத்தை யென்றபடி. செய்பவன்போல - செய்யப் புகுகிறவன் போலே, தனக் கொன்று மபேக்ஷித மன்றிக்கே யெனக்கே யுபகாரமாக வெழுந்தருளுகிற வன்போலே யென்றபடி. என்னுள் - என் ஸந்நிதியிலே, புகுந்து - ப்ரவேஶித்து, உருவமும்-ரூபத்தை யும, என் ஶரீரத்தையு மென்றபடி. ஆர் - பூர்ணமான, தனக்கு ஸ்வாஸ்யமானவென்றபடி. உயிரும்-ஆத்மா வையும், உடனே-கூடவே, ஹேயோபாதேய விபாகமின்றியே யென்றபடி. உண்டான்-ஸ்வீகரித்தவனை, ஸ்வாமிஸம் பெற்றதாக அனுபவித்தவனை வென்றபடி. திருவளர் - ஸ்ரீ வர்த்தியா நின்றுள்ள, என்னை யனுபவிப்பிக்கப் பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அவ்வூர்ச் சோலையும் தழைத்ததென்று கருத்து. சோலை - உத்யானங்களை யுடைத்தான, தென் - ஸுந்தரமான, காரக்கரை யென் னப்பன்- திருக்காரக்கரை யென்கிற திவ்யநகரத்தை யுடைய வென் ஸ்வாமியான, கருவளர் - கறுப்பு வளராநின்றுள்ள, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத் தாலே காந்தி வர்த்தியாநின்றுள்ள வென்றபடி. மேனி - திருமேனியையுடையவனான, என் கண்ணன் - எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே - க்ருத்ரிமங்க ளென்ன வாஶ்சர்யங்கள். கள்வங்களே யென்கிற விடத்தில் ஸாரத்தாலே விஸ்மயம் விவக்ஷிதம். வரும்போ தொருபடியும் பின் பொருபடியுமான க்ருத்ரிமவ்ருத்திக ளென்ன வாஶ்சர்யங்க ளென்றபடி.. ஸஹவாஸத்தால் அடிமை கொள்வானைப் போலே

ஒ— ரு * (திருவருளிதி) திருவருள் செயபவன் போல என்னுள் புகுந்து - திவ்யதயாகாரியநூஶ்ரயபெ ப்ரவிஶ்ய, உருவமும் ஆருயிரும்உடனே உண்டான்-ஶரீரம் தஸ்யாவகஸாதாநம்ச ஸஹ்யேன ஸ்வீக்ருதவாந் ஶ்ரீக்ருதவத இதிபாவஃ. உபகாரகவஃ ப்ரவிஶ்யாவகாரம் க்ருதவத இதிபாவஃ, திருவளர்சோலைத் தென்காரக்கரை என்னப்பன் - ஸ்ரீஸம்ருத்தோத்யாந ஸுந்தர திருக்காரக்கரை திவ்யதேஶவாஸிஸ்வாமிநஃ, கருவளர்மேனி - நீலரூப வர்த்தமான திவ்யவிக்ரஹஶாலிநஃ, நம் கண்ணன் கள்வங்களே - ஆஶ்சர்ய

ப— ஐந்தாம்பாட்டில், என்னை யடிமை கொள்வாரைப் போலே புகுந்து, என் ஶரீரத்தையு மாத்மா வையுங்கூட ஸ்வீகரித்தான், ஒருவன் வ்யாமோஹ மிருந்தபடி யென்னென்று விஸ்மிதராகிறார். (திருவருளிதுவென்கி) ஸவபூர்வக நம் பண்ணி யடிமை கொள்வாரைப் போலே யாயிற்றுப்புகுந்தது, தன்னை யடிமை கொள்ளுகையாகிற ஸேஹாபகாரத்தைப் பண்ணுவாரைப் போலே, வழுவிலா வடிமைசெய்யப் பாரித்த வென் பக்கலிலே புகுந்து, (உருவமு மிதுவென்கி) த்யாஜ்யோபாதேய விபாக மில்லாமல் முதலிலே அழுக்குடம் பென்றத்தையே விரும்பி ஸ்வரூபஸாத வ்ருத்தியாலே யாத்மாவையு மொக்க வத்தோடு விரும்பினன். (உடனே) வாசியறியாதே, (உண்டான்) எனக் குபகாரமம்வையாதே தானேபோக்தாவானான். (திருவிதுவென்கி) அழகு வளரா நின்றுள்ள சோலையை யுடைய தென்காரக்கரையில் ஸந்நிஹிதனான வென் னப்பன், கறுப்பு வளரா நின்றுள்ள வடிவுடையவன், தானே போக்தாவாய் ஸ்வீகரித்தமையை அவ்வூரில் சோலையும் வடிவும் கோட்சொல்லித் தரும். (நம்கண்ணன்) ஆஶ்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, (கள்வங்களே) முகப்பிலே யொன்றும் முடிவி லொன்று மிருக்கும் வ்ருத்திகள், அவையாவன: அடிமை கொள்வாரைப் போலே புகுந்து தானடிமைப் படுகையும் அழுக் குடம்பைக் கழிப்பானாய் புகுந்து அதையே விரும்புகையும்

மூ— என்கண்ணன் கள்வமெனக்குச்செம்மாய் நிற்கு ।
அங் கண்ண னுண்ட வாருயிர்க் கோதிது ।

ஆ— (என்கண்ணன்) 'ஒருகா லிங்ஙனே யவன் வஞ்சனையி லகப்பட்டால், பின்னை யதில் அகப் படாதே பரிஹரிக்க வொண்ணாதோ' என்னில்: காட்டோறு மிவன் மெய்யே யென்னும் படியை கொண்டருள வருகிறா னென் றெனக்குத் தோற்றும்படி வந்து, அதிவஞ்சனும் என் னாத்மாவை யறி வழியும்படி அநுபவித்துப்போம், போனவாறே பின்னையு மிவ் வாத்மாவானது,

ஆறும்பாட்டு.

இ— அவன் செய்வது க்ருத்ரிமமென்று தா மறிந்து சொல்லா நிற்கச்செய்தே, அவன் க்ருத்ரிமமெனக்குச் செவ்வையாய்த் தோற்று மென்று சொல்லுகை யஸங்கத மன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வவதாரிகை (ஒருகா லித்யாதியால்) இப்போது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுகிறதே யாகிலும், அவன் முகத்தைக்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (காட்டோறு மித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அதிவஞ்சனு மித்யாதியால்) அதிவஞ்சனுமென்றது க்ரியாவிசேஷணம். இது தேவகீசோஷமாய் அதிவஞ்சனு மென்று வாச்யமாகவுமாம். அறிவழியும்படி யென்றது கோது சப்தார்த்தஞ்சொன்னபடி. ரஸாதிசயத்தாலே மோஹிதமாம்படி யென்கை. பாட் டெல்லா மேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யானத்தில் அநுபவித்துப்

இ—ஸா— வந்து தா னென் பக்கல் நிரபேக்ஷனா யிருக்கையும் விரோதியான சரீரத்தை நிவர்த்திப்பான்போலேவந்துஅதைத்தனக்கு பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கையுந் தானெனக்கு போக்யமாக வருவானைப்போலே வந்து என்னைத் தனக்கு போக்யமாக அநுபவிக்கையும் என் பேறாக வருவானைப்போலே வந்துதன் பேறாகத் தலைக்கட்டிக் கொள்ளுகையு மாகிற க்ருத்ரிமப்ரகார விசேஷங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ௵

௬ ॥ என் கண்ணன் கள்வம் - என் பக்கல் நிரபேக்ஷனான க்ருஷ்ணனுடைய வ்யாபாரங்கள், எனக்கு - அவன் முகத்தைக் கண்டவாறே பரவசனா யிருக்கும் ஸ்வபாவனான வெனக்கு, செம்மாய் நிற்கும் - ஆர்ஜவமா யிருக்கும். செம்மென்று ஆர்ஜவம். க்ருத்ரிமமென்று தோற்றாதே மெய்யென்று தோற்று மென்றபடி. அங்கண்ணன் - அதிவஞ்சனானவன், அங்கண்ண னென்று வஞ்சனுக்குப் பேர். உண்ட - அநுபவித்ததான, என் - என்னுடைய, ஆர் - அவன் போக்யாதிசயமான, இது உயிர் கோது - இந்த உயிர்க்கோதானது, கோது - உச்சிஷ்டம். நிஸ்ஸாரமாய்விட்ட விவ் வாத்மாவான தென்றபடி. அவ னிதை யநுபவிக்கும்போது ரஸாதிசயத்தாலே யறிவழிந்த விவ் வாத்மாவான தென்கை.

ஒ— க்ருஷ்ணஸ்ய கபடசரித்ராணி, அறிகிலேனிதி வக்தவ்யேநாந்வய:. ௵

௬ ॥ (என் கண்ண னிதி) என்கண்ணன் கள்வம் எனக்குச் செம்மாய்நிற்கும்-மம க்ருஷ்ணஸ்ய கபட சரித்ரம் ஆர்ஜவதயா பாஸதே. கபடதந்த்ரஜ்ஞ:, அம் கண்ண னுண்ட - தேந க்ருஷ்ணேநாஸ்வாதித:, என் ஆர் உயிர் கோது இது- மே ஆத்மா ஸ்வாத்யதமதயா உச்சிஷ்டதாம் ப்ராப்தோ ஸௌ,

ப— போக்யனென தான் புகுந்து போக்தா தானே யாகையும் என்பேறாகப்புக்கு தன் பேறாகத் தலைக் கட்டுகையும் இதடங்க வடிவிலே தோற்றி யிருக்கையும் இதென்ன கள்வங்க ளென்று விஸ்மிதராகிறார். கருவளர்மேனி யித்யாதிஷு 'ஜகத்தநாதயே' தி. ௵

ஆறும்பாட்டில், 'அவன் க்ருத்ரிமனென் றறிந்தால், அதிலே கிடந்து நெஞ்சாறல் படாதே யகன் றாலோ நீர்' என்ன, அவனைக் கண்டவாறே, அவ் வஞ்சனைகளை மெய்யென் றிருப்ப னென்கிறார். (எம்பிரானார்) நமக்கு ஸ்வாமியைப் போலே யிருக்கிற க்ருஷ்ணனுடைய வஞ்சனங்கள் அவன் முகத்திலே விழித்தவாறே யெனக்குச் செவ்விதாய்த் தோற்றும். 'எங்கண்ணன்' என்பானென், கீழ் 'நங்கண்ணன்' என்றிருக்க வென்னில்; நவென்றும், யவென்றும், வயஸ்யமாகையாலே யிது பொருளிசை யந்தாதியாயிருக்கிறது. (அங்கண்ணன்) அதிவஞ்சனானவன், அதிவஞ்சனரை 'அங்கண்ணர்' என்று சொல்லக் கடவதிறே. அவ னநுபவித்த கோதான வாத்மா வித்து, ஆத்ம கோதாம்படிகாணும்பரிமாறிற்று. நிஸ்ஸாரமான தம்மிலவன்

மூ— புன்கண்மை யெய்திப்புலம்பி யிராப்பக லென்கண்ணனென்ற
வன் கார்க்கரை யேத்துமே சு கார்க்கரையேத்து மதனுட்
கண்ணு வென்றும் வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துகு

ஆ— நெடும்போது கூடவ்யஸநமாய், அவனை யாசைப்பட்டு, 'என் கண்ணு! என் கண்ணு!' என்றலற்றி, அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை எத்தாநிற்கு மென்கிறார். சு
(கார்க்கரையேத்தும்) இப்படி யவனைக் காணவேணுமென்னு மாசையாலே அவனை நினைத்தலற்றி, ஸவ்யஸநமானவாறே,

இ— போமென்று இங்கே வாக்யசேஷம் பண்ணினது அவன்க்ருத்ரிமமும் அவன் பாவத்தைக் காணும்போது மெய்யாகவே தோற்றுமென்றும், க்ருத்ரிமமென்றறியும் தசையிலுமவன் பக்கலென் னாசையுக்காசை போகாதென்று மிவ்வபாயதிலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக. புன்கண்மை யெய்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (நெடும்போ திருந்தா) புலம்பி யென்கிறதி லபாய விஷயத்தை யருளிர் (அவனை யாசைப்பட்டு என்று) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * * *

ஏழாம்பாட்டு

மேலொரு அபாயவிசேஷம் சொல்லுகைக்காக கீழ்ச் சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப் ப்ரபந்தமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே அந்வயம். யதா: கீழ்ப்பாட்டில் சோககார்யமான வ்யவஸாயம் சொன்னதாகமன்றாகிலும் ஸித்தமாகையாலே யதுவு மிங் கநுவதிக்க ப்ராப்தமாகையால் இப்படி என்கிறத்துக்கு ஸவ்யஸநமான வென்கிறதோடே அந்வயமாகவுமாம். இவ் வநுவாதத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே யவாந்தரஸங்கதியும் ஸித்தமாயிற்று. வீதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸவ்யஸநமான வாறே யென்று) என்னும் விசேஷம்.

இ—ப— புன்கண்மை - புல்லிதான கண்ணுடைத் தாகுகையை, புல்லியது-அல்பம். கண்-ஸ்தாநம். எய்தி- அடைந்து, இப்படி சோஷிதமாயிருந்தது அவ னநுபவித்துப் போய் நெடும்போதான பின்பு கிம்விசேஷ்யவ்யாபார யாதநா யெனறபடி. இராப்பகல்- நக்தம்திவம், என்கண்ண னென்று எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனென்று, புலம்பி-ப்ரலபித்து, அவன் கார்க்கரை - அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, எத்தும்- ஸ்துதியாநிற்கும். அவனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக் காணவேணு மென்னு மாசையாலே கொண்டாடா நிற்கு மென்றபடி. சு

எ * என் - என்னுடைய, ஆர் - அவனுக்கு ஸ்ரவ்யமான, உயிர்-ஆத்மாவானது, கார்க்கரை- அவ னெழுந்தருளி யிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, எத்தும்- அவனைக் காணவேணு மென்னு மாசையாலே ஸ்துதியா நிற்கும, அதனுள் - அதுக்குள்ளே நிற்கிற, கண்ணு வென்றும்- க்ருஷ்ண! என்றழையா நிற்கும், வேட்கை நோய்-அபிநிவேச வ்யாதியானது, நோய் - வ்யாதி. கூர-கூரும்படி, வர்த்திக்கும்படி யென்கை. நினைந்து - அவனை ஸ்மரித்து, கரைந்து - சிதிலமாய், உகும் - நீரா யுருகா நிற்கும். இப்படி யாசைப்பட்ட

ஓ— புன்கண்மை-விஸ்லேஷ தாவாநலஜநித வைவர்ண்யம் வ்யஸநதுஃகம் ஏவ்ய்த்ராவாரம், எய்தி-உபகாரகம் த்வா, இராப்பகல் - நக்தம்திவம், என் கண்ண னென்று புலம்பி - ஹே க்ருஷ்ண! இதி வ்யாஹ்ருத்ய, அவன் கார்க்கரை எத்துமே - ததீயம் திருக்கார்க்கரை திவ்யதேசம் ஸ்தௌதி தத்ராபி. சு

ப— ஸாபராதமாம பண்ணினதை யுபகரித்தாருகநினைத்து (புன்கண்மையெய்தி)என்கிறார். பொல்லா நோக்கை யுடைத்தா யென்கை. நோக்கு-அறிவு. மீளவுயிர்ப்பெய் தென்றபடி. நோதான விது திரியவும் புன்கண்மை யெய்தும்போது மீளவுயிர பெற்றதாக வேணுமிறே. அவ னுண்டது கொண்டே யிது புன்கண்மை யெய்திற்றுக் காணும். (என்கண்ண னென்று இராப்பகல் புலம்பி) முன்பெனக்கு ஸுலபனை க்ருஷ்ணனென்று ஸமாராதநவிஷயமன்றிக்கேகூப்பிட்டு,அவன்வர்த்திக்கிற திருக்கார்க்கரையையேத்தாநின்றது. என் கண்ண னித்யாத்மா 'ஸுவ்யக்தாகஷ்டக்கள' இத்யாத்மம். சு

ஏழாம்பாட்டில், அடிமை கொள்வாரைப் போலே யென்னுயிரை நோக நாஜித்துப் பின்னையும் ஆஜியாதாரைப் போலே யிருக்கு மென்கிறார். (கார்க்கரையித்யாதி) அவனிலு மவனிருக்கவூரை யேத்தும், (அதனுள்) அவ்வூரிலுள்ள ஸுலபனே யென் றவனையேத்தும், அவ்வளவிலேயும் நில்லாதே, (வேட்கை) அபிநிவேச வ்யாதி மேல்கொள்ள-அவன்பரிமாற்றத்தை நினைந்து கரைந்துருகும்.

மூ— மாட்கொள்வானொத்தென் னுயிருண்டமாயனால் ! கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர் கோளுண்டே ! கோளுண்டானன்றிவந்தென் னுயிர்தானுண்டா ! நாளுநாள்வந்

ஆ— பின்னையும் பண்டுபோலே யென்னை யடிமை கொள்வாரைப் போலே வந்து புகுந்து, என்னுயிரை மான ஸாத்மிக்கப் பின்னையும் ஸாத்மியா தானுயிருக்கு மென்கிறார். எ
(கோளுண்டான்) இப்படி யென்னுயிரை மானஸாத்மித்தே பின்னையும் ஸாத்மியா தானாய் வந்து ஸாத்மிக்கும், இப்படி நாளும் நாளும் வந்து

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பின்னையுமித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பின்னையும் ஸாத்மியாதானுயிருக்கு மென்று) இத்தால் ஐந்தாம்பாட்டிலே யென்னாத்மாவையும் ஶரீரத்தையும் தனக்கு போக்யமாக வநுபவிப்பா னென்றவ ரிப்பாட்டிலேஅப்படி யநுபவித்தாலும் த்ருப்தனாகிறில னென்கிறா ரென் றிப் பாட்டுக்குப் பூர்வாநுஸந்தியும் ஸித்திக்கையாயிற்று. * * * *

எட்டாம்பாட்டு.

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இப்படி யித்யாதியால்) ஆளன்றேபட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்.

இ—ஶ— வரதே யிதர்க்குவகாரக ராக வருமாப்போலேவந்து ஸாக்ஷாத்திலேவயநுபவிதனைப்போவ னென்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வா னொத்து-என்னை யடிமை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸத்ருஶனாய், என்னைக்கொண்டு ஶேஷியான தனக் கடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி. என் னுயிருண்ட-என் னாத்மாவைத் தனக்கு போக்யமாக வநுபவித்தவனை, மாயனால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே, இது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுதபடி யிருக்கிற வாஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே யென்றபடி. கோளுண்டு-கொள்ளப் படுகையை யநுபவித்து, அநுபவிக்கப் படுகையைப் பெற்றென்றபடி. கோட் குறை பட்டது - கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது. பரிபூர்ணமாக ஸாத்மிக்கப்பட்ட தன்றிக்கே யிராநின்ற தென்றபடி. அவ னிதை யநுபவித்தும் பின்னையும் பரிபூர்ணமாக வநுபவியாதாரைப்போலே அத்ருப்தனா யிராநின்றா னென்று தாத்பர்யம். எ

அ * கோளுண்டா னன்றிவந்து - கொள்கையுண்டா னன்றியே வந்து, பூர்வாநுபவத்தைத் தொருக்காலும் பெற்றவ னல்லாதவனாய் வந்தென்றபடி. தானென்னை யொருக்காலும் அநுபவித்தறியாதே அபூர்வமாக வநுபவிக்கப் பெற்றாப்போலே வந்தென்கை. என்னுயிர் - என் னாத்மாவை, தான் - அத்ருப்தியுடனே தான், உண்டான் - அநுபவித்தான். நாளுநாள் வந்து - இதுதா னொருநா ளன்றியே

ஒ— எ * (கார்க்கரையிதி) ஆள் கொள்வா னொத்து-தாஸவேவ நவஸிம்ஹவீஷ்டாவக, என்உயிர உண்ட-ஆத்மாநம் ஸாக்ஷாத் பூர்வம் [ஸுவஸ்] க்ருதவதேதியாவக. மாயனால்-ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதேந, என் ஆர் உயிர்- ஶரீரவஸ்வரூபாத்மா, கோளுண்டு கோள் குறை பட்டது - ஸ்வமக்ரஹணாநுபவ ஸாத்ம்யேஷு தயா ஸ்தித:, அவஶிஷ்ட ஆத்மேத்யேஷ:, போதாபவகாநு இதியாவக, கார்க்கரை ஏத்தும்-திருக்கார்க்கரை ஸ்துத்யேஶம் ஸாக்ஷி, அதனுள் கண்ணை என்றும்-தத்ஸந்நிதிஸ்து க்ருஷ்ண இதிவததி. வேட்கை நோய் கூர - அபிநிவேஶரோமே வர்த்தமாநே, நினைந்து - தத்ப்ரவேஷ்டா நிஶ்சித்ய, கரைந்து உகும் - ஸ்வயமேவ த்ரவத்வா ஸவத்யதீதி. எ

அ * (கோளுண்டா னிதி) கோள் உண்டான் அன்றி வந்து - அத்ருப்தாவ அபூர்வவத்வாமத்ய, என்னுயிர் தான் உண்டான் - ஆத்மாநம் ஸ்வயம் ஸாத்ம்யாநு, ஸ்வயம்க்ருதவா நிதியாவக. நாளும் நாள் வந்து - ப்ரதிதிநமேவ,

ப— (ஆட் கொள்வா னொத்து) அடிமை கொள்வாரைப் போலேபுகுந்து, என்னை வெறுந்தரையாக்கின வாஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே. (என்னாருயிர்கோளுண்டே-கோட்குறைபட்டது) என் னாத்மா ஸாத்மித்துக்கொள்ளப் பட் டிருக்கச் செய்தேயு மித்தலையிலே சில ஶேஷித்த தென்னலா யிருக்கிறது. அவன் ஸாவேக்ஷனாய்ப் போகையாலும் இப்போ திருந்து ஸேவிப்பப்படக் காண்கையாலும் சிறிது தொங்கிற்றுண்டென் றிருக்கிறார். த்ருதீயபாதாவிப்ராயேண யோஜநாபர்யாயார்த்தம். எ

எட்டாம்பாட்டில், நாள்தோறு மென்னை யநுபவியா நின்றாலும் பெறாப்பேறுபெற்றாப்போலே ஸாத்மிக்கிற விவனுடைய பாரணத்தைப் பொறுக்க வொண்ணுகிறதில்லை யென்கிறார். (கோளித்யாதி) என் பக்கலொரு வுபகாரம் கொண் டன்றிக்கே என் னாத்மஸ்வரூபத்தை யநுபவித்தான், யத்வா : பிறரால் தன் னநுபவத்தை யன்றியேதா னென்னை யநுபவியா விடில் பரியாதவனாய்வந்தானென் னுமாம். அத்வா: என்னால் தான்கொள்ளப்படா திருக்கத்தானென்னைக் கைக்கொண்டான்என்னுதல். (நாளித்யாதி)ஒருநாள் ஸாத்மித்த

மூ— தென்னை முற்றவுந் தானுண்டான் ! காளநீர் மேகத்
தென்கார்க்கரையென்னப்பற் ! காளன்றேபட்ட தென்னு
ருயிர்பட்டதே !!அ!! ஆருயிர் பட்ட தெனதுயிர் பட்டது!

ஆ— என்னை ஸாத்மீத்தருளினன், நான் தனக் கடிமையானவிததனை யன்றே, என்னை யிங்ஙனே படுத்த வேணுமோவென்கிறார். அ
(ஆருயிர்) 'அவன் உம்முடைய திறத்தில் விசேஷமாகச் செய்ததுண்டோ, தன்னோடு பரிமாறுவாரை யெல்லாரையு மப்படியன்றோ படுத்துவது' என்னில் அவனால் நான்பட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார் தாம் பட்டாரோ ?

இ— (நான் தனக் கித்யாதியால்) என்னுருயிர்பட்ட தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னையிங்ஙனே யித்யாதியால்) இத்தால் நாள்தோறுமென்னை அநுபவியா நின்றாலும் பெறுப் பேறு பெற்றுப் போலே ஸாத்மிக்கிறவிவனுடைய ப்ராணவதை யொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ் சொல்லித்தாயிற்று * * * * * * * * *

ஒன்பதாம்பாட்டு கூ

ஸமவதாரண ஸ்வரஸ ஸங்காரணத்திலே 'ஆருயிர்பட்ட தெனதுயிர்பட்ட' தென்று ஸம்ஸ்வரஸம் பண்ணுகை யஸம்மத மன்றோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காக வவதாரிகை (அவனித்யாதியால்) வ்யபதேசத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அவனால் நா னித்யாதியால்)

இ—ஸ—நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய'அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுதம்' இருக்கும்படியிதுவென்று கருத்து. என்னை- நிரதிசய போக்யனான வென்னை, முற்றவும்-ஸ்வரூபத்தையும், என் ஸ்வரூப வத்தோடு ப்ராணங்களோடு சரீரத்தோடு வாசியற வெல்லா வற்றையு மென்றபடி. தா னுண்டான் - ஸம்ஸ்லேஷித்தான். தன் பேறாகவே யநுபவித்தா னென்றபடி. காள நீர் மேக - காலவண்ணமாய் ஜலவண்ணமான மேகம்போ லிருக்கிறவனுடைய, தென்கார்க்கரை யென்னப்பற்கு- அழகிய திருக்கார்க்கரையில் ஸந்நிஹிதனுடைய நிரபாயிக வஸ்துவான ஸ்வாமிக்கு, ஆளன்றேபட்டது-அடிமையன்றோபுகுந்தது. அன்றே யென்னது அன்றோ வென்றபடி. அடிமைபுகுந்த தத்தனைபோக்கி ப்ராவணாதிகளைப்போலே வெதிரப்பு சொன்னதன்றோ வென்றபடி. என்னு ருயிர்பட்டதே - என்னுடைய ஸ்வரூபமான வாத்மா பட்டதென்ன வாஸ்யம். பட்டதே யெனகிற விடத்தில் ஸ்வர விசேஷத்தாலே விஸ்மயம் விவக்ஷிதம். இப்படி யடிமை புகுந்த விவ் வாத்மாவை யித்தனை பாடுபடுத்த வேணுமோ. ஸாதாரணம் பொறுக்கலாம், இந்த ப்ராணவதும் படுத்துகிற பா டொன்றும் பொறுக்க முடிகிறதில்லை யென்று கருத்து. அ

ஒ— என்னை முற்றவுந் தான் உண்டான - ஸம்ஸ்லேஷ தயாஸ்வீக்ருதவா நித்யர்த்த:. காளநீர்மேக- நீல ஜலவர்ண வர்ஷுக ஸத்ருஸஸ்ய, தென்கார்க்கரை யென்னப்பர்க்கு - ஸுந்தர திருக்கார்க்கரை நிவாஸஸ்வாமிநே ஸ்வாமிநே, என் ஆர் உயிர் பட்டது - ஸ்வாத்மநா நாஸிதம், ஆள் பட்டது அன்றே - ஸேவகத்வம் ஸ்வீக்ருதம் நசேதி கிம், ஸேவகஸ்ய ஸ்வபாவ ஏவேத்யர்த்த:. அ

ப— தன்றோவென்று கைவாங்கி யிருந்தானே, நாள்தோறும் வந்து,என்னை 'அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னாராவமுதம்'என்றுகந்து, (என்னை முற்றவுந்தானுண்டான்) காத்ஸ்ந்யேந என்னைஸாத்மீத்தான். ஸாதிவரணமான விவ் வாத்மஸ்வரூபத்தை தனக் கேற்றமாம்படி ஸாதித்து ஸாத்மீத்தா னென்றபடி. (காள மித்யாதி) கறுத்த நீரைக்கொண் டெழுந்த மேகம்போலே யிருக்கிற வடிவை யுடையவனாய், அம் மேகந் தானவகாசமுகத்திலே படிந்தாப்போலேதிருக்கார்க்கரையிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணின நிரபாயிக வஸ்துக்கு-வடிவழகுத்,ஸ்வாமிக்கு, தனக்கென்னகுறையுண்டாயிப்படிப்படுகிறேன்!. (உயிர்-ஆளன்றேபட்டது) ஸ்வாத்மா கிங்கரவமே பேறுப்பே றென்றன்றோ வென் னாத்மா வவனை யாஸ்ரயித்தது, இப்படிக் கொற்ற, (ஆருயிர்பட்டது- என்) ஒழித்ததென். இப்பேற்றைப்பிராட்டி தான் பெற்றதுண்டோ. காளநீர் மேக ஊதேத்ய்ந விஷேத்ய 'ஊடிசாய:' இத்யாதி: அ

ஒன்பதாம்பாட்டில், 'நீரேயோ விப்படிப் பட்டீர்,ப்ராணா நுபவமே பரதந்த்ரான நிதயஸூரிகளும்படும்பா டிதன்றோ' என்ன, அவர்கள்தான் நான்பட்டது பட்டார்களோ வென்கிறார். (ஆருயிரி த்யாதி) நான் பட்ட பாட்டை நித்யஸூரிகளிலே தான்பட்டாருண்டோ, ஸமவதாரணத்துக் கபிப்ராயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே யிறே நான் பட்டது. உயிரை யழித்த ஹேதுக்களைச் சொல்லுகிறது மேல்.

மூ— பேரிதழ் தாமரைக்கட்கனிவாயதோர் । காரெழில்மேகத் தென்கார்க்
கரைக்கோயில்கொள் சீரெழினாற் றடந்தோட் டெய்வவாரிக்கோ ௯ ॥

ஆ— தனக் கென்னகுறையுண்டா யிப்படிச் செய்தருளினு னென்கிறார். ௯

இ— மேல் வாத்ஸல்யத்துக்கும் தார்ஷ்ட்யர் (தனக்கித்யாதியால்) என்னகுறையென்றது· அழகில்குறைபோ வோ ஸௌந்தர்யத்தில் குறைபோவென்றபடி. ஸ்வஸ்ய ஸாதிஸயித ஸௌந்தர்யமான வஸ்துவிலே யிறே யெல்லாரு மாஸக்தி பண்ணுவது, ஸர்வஸ்மாத்பர ஸௌந்தர்யத்தாலும் தானே யதிஸயிதனா யிருக்க வென்பக்க லித்தனை ப்ராவண்யம் பண்ணுவ தென்ன வாஸ்சர்ய மென்கிறாரென்று கருத்து * * * *

இ—ஸ— ௯. பேரிதழ் - பெரிய விதழையுடைத்தான, இதழ் - தளம். ஸௌகுமார்யயாலே விஸாலதளமாயான வென்றபடி. தாமரைக்கண் - தாமரைப் புஷ்பம்போலே யிருக்கிற கண்களை யுடைத்தான, கண்ணென்கிற விடத்தில் ஸந்தியிலே டகாரா தேஸ:. கனிவாயது - கனிபோலே யிருக்கிற வாயை யுடைத்தான, கனி-பழம். பிம்பாதர ஸோபியான வென்றபடி. வாயையுடைத்தானது-வாயது. ஓர்-ஒரு விலக்ஷணமான, அத்விதீய வஸ்துவென்று சொல்லுகிறபடி. காரெழில் - கறுத்த வெழிலை யுடைத்தான, எழில - ஔஜ்ஜ்வல்யம் மேக - மேகமான, நீலோஜ்ஜ்வல மேகஸத்ருஸனான வென்றபடி, தென்கார்க்கரை - அழகிய திருக்கார்க்கரையை, கோயில் கொள்- கோயிலாகக் கொண்டவனான, தனக்கு திவ்யவாஸஸ்தானமாக வுடையவனான வென்றபடி. சீரெழில் - சீரையு மெழிலையு முடையவனான, சீர்-ஸ்ரீ. வீரஸ்ரீயையு மௌஜ்ஜ்வல்யத் தையு முடையவனான வென்றபடி, நால் - ஒரு கல்பதருவுக்கு நாலு ஸாகைக ளிருக்குமாப் போலே நாலா யிருக்கிற, தடம்-பெரியதுகளான, 'ஆயதாஸ்ஸவ்ருத்தாஸ்ச பாஹவ: பரிகோபமா:' என்கிறபடியே வ்ருத்தாயதஸௌலப்ய ஸ்ருதகஸ்ஸ மஹீஸகளான வென்றபடி. தோள் - புஜங்களை யுடையவனான, தெய்வவாரிக்கு - தேவஸமுத்ரத்துக்கு, வாரி - ஸமுத்ரம் ரத்நாகரங்களுக்கு ஸமுத்ரம் போலே தேவதைகளுக்கு உத்பவஸ்தாநபூத ஸமுத்ரமான ஸ்வாமிக்கு யென்றபடி. ஸ்வாமிக்கு ஹேதுவா யென்கை. எனதுயிர் பட்டது - என் னாத்மா பட்டபாடுகளை, ஆருயிர் பட்டது - ஆருடைய வாத்மா பட்டது. நித்ய ஸம்ஸாரிகளுடைய வாத்மா தான் பட்டதோ வென்றபடி, என் னாத்மாவானது அவனாலே ஸ்ருஜிக்கப் படுகிற தசையிலே யவனுடைய வதிஸௌந்தர்ய வ்ருத்திகளைக்கொண்டு ஆநந்தாதிஸயத்தாலே மோஹமூர்ச்சை களை யடைந்து வ்யாகுலப் பட்டாப்போலே நித்யஸம்ஸாரிகளுடைய வாத்மாவும பட்டதில்லை யென்றபடி, அவ்வோமனமான தாம்ஸணிக்கு நாயகஸம்பந்தத்திலே அனேகவிகாரங்கள் ப்ரணய நாயகியிற காட்டிலும் விஞ்சி யிருக்குமாப் போலே ஆநந்த ஸம்ஸாரியா யிருந்த விவருக்கு வரவேண்டுவது ஸம்ஸ்லேஷம புதிய தாய வந்த தசையாலே ப்ராதிஸயக்ருதமான வையாக்ரஹ்யம் நித்யஸம்ஸாரிகளிற் காட்டிலும் விஞ்சி யிருக்கு மென்று கஞ்சிய மருளிச்செய்தார். ௯

ஓ— ௯. (ஆருயி ரிதி) பேரிதழ் தாமரைக்கண் - விகாஸதளயுக்த மஹாஜலஜ ஸத்ருஸ நயநஸ்ய, கனிவாயது - பிம்பாதரஸ்ய, ஓர் கார் எழில்மேக - விலக்ஷண நீலமேகவர்ண ஸுந்தரஸ்ய, தென்கார்க்கரைக்கோயில்கொள - ஸுந்தர திருக்கார்க்கரை திவ்யதேஸவாஸிந:, சீரெழில் நால் தடம் தோள்-வீரஸ்ரீகாந்திபூர்ண சதுர்ப்புஜஸ்ய, தெய்வ வாரிக்கு - தேவாநாம் வாரியிவ ஸ்தாநபூதஸ்ய, எனதுயிர்பட்டது ஆருயிர்பட்டது-மதாத்ம நாநுபூதம் தத்வஸ்யம் நித்யஸம்ஸாரிபிரபி நாநுபூத மிதி பாவ:. ௯

ப— (பேரிதழ் தாமரை யித்யாதி) பெரிய விதழையுடைய தாமரைபோலே யிருந்துள்ள கண்ணையும் சிவந்த வாயையு முடையவனும், (கார் இத்யாதி) கறுத்த வெழிலை யுடைத்தான மேகம்போலே வடிவை யுடையவனும் திருக்கார்க்கரையைக் கோயிலாகவுடையவனும்,(சீர் இத்யாதி)வீரஸ்ரீயையு மெழிலையுமுடைத்தாய் கல்பதரு பணைத்தாப்போலே நாலாய் சுற்றுடைத்தான தோள்களை யுடைய, ஸ + க்தம் 'தோஷ்ட்ருஷ்டக' த்வயிவேஷ்டி. (தெய்வவாரிக்கு) தெய்வங்கள் படும் கடலுக்கு, வாரி - கடல். தெய்வங்களுக் குத்பாதக னானவன் ஸௌந்தர்ய ஸமுத்ரனை யென்னை யழித்தான், வடி வழகையு மவ்வூரி லிருப்பையுங் காட்டி யாயிற்றிவனையழித்தது. ௯

மூ— வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன்காணிலென் । ஆர்வுற்றவென்னையொழிய
வென்னினின்முன்னம் । பாரித்துத் தானென்னை முற்றப் பருகினான் ।

ஆ— (வாரிக்கொண்டு) "நீர்தாமவனை ஸ்ஜியாதே உம்மை ஸ்ஜிக்கக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பானேன்" என்னில்;
உன்னைக்காணில்வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன்என் நான்ப்ரேமித்துக்கொண்டிருக்கஎனக்குத் தன்னைஸ்ஜிக்கவொண்ணாதபடியென்னில்முன்னம்பாரித்துத்தானென்னையாஸ்ஜித்தருளினான்,

பத்தாம்பாட்டு.

இ— அவனுடைய வஹிநிவேஸாதிஶயத்தைச் சொல்லவக்தவ்ய ப்ரகரணத்திலே "வாரிக்கொண்டு" இத்யாதியாலேதம்முடையவஹிநிவேஸத்தைச்சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்னவவதா¬ர் (நீர்தாமித்யாதியால்) ஆர்வுற்றவென்கிறதற்குத்தா¬ர் (ப்ரேமித்துக்கொண்டிருக்கவென்று) என்னையொழியவென்கிறதற்குத்தா¬ர் (எனக்குத்தன்னை யித்யாதியால்)

இ—ஸ— க௦* காணில்-காணப்பெற்றேனாகில், உன்னை - ஸர்வபோக்யனானவுன்னை, வாரிக்கொண்டு - பிறர்க்கொன்றும்ஶேஷியாதபடிஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு,விழுங்குவன்என்று-அநுபவிப்பனென்று, அந்தவெந்தெயாதிகளுக் கவகாஶமில்லையாம்படி "அஹமந்நம்" என்கிறபடியே நானேஸர்வவிய ஶேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணி யநுபவிக்கவேணுமென் றென்றபடி, ஆர்வு - அபிநிவேஸத்தை, உற்ற - அடைந்தவனை, என்னையொழிய - என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை ஸ்ஜிக்க வொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில் முன்னம்-தன்னை ஸ்ஜிக்க வாஞ்சிக்கிற வென்னிலும் முன்னமே, பாரித்து - ஸாபித்து, ஸம்பாஷணமென்றபடி. தான் - விபுவாய் ஸர்வஜ்ஞனான தான், என்னை - அணுவாய் அஜ்ஞனான வென்னை, முற்ற-ஸாகல்யேந, நிஶ்ஶேஷமாக வென்றபடி. ப்ரேமாதிஶயத்தாலே ஆலோசநமாகையாலே உவ்வாதொழிந்துபோயிற்றென்னும்படியாக வென்றபடி. பருகினான் - பாநம் பண்ணினான், "வஸாஸ்யஹமந்நமந்நமத³ந்தமத்³மி" என்கிறபடியே தன்பிரணயத்தைக் காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் பாநம் பண்ணினானென்றபடி. என்னைமுற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடி சொன்னார் கீழ், உண்டவனுக்குத் தண்ணீர் மவெகஷித மாகையால் தண்ணீர் குடித்தபடிசொன்னாரிதில். இத்தாலவனுடைய'உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்' இருக்கும்படிசொல்லிற்றாயிற்று.

ஓ— க௦* (வாரிக்கொண்டித்) காணில் வாரிக்கொண்டு விழுங்குவன் என்று - ஸாரம் த்ருஷ்டவாநஸ்மி மேவஸமக்ஷ ஸர்வாவயவ விஷய ஸாத்த்விக ப்ரமவிஷ்ட்ருதி, ஆர்வு உற்றஎன்னை-ஆத்ரபதம், ஒழிய - விநா, என்னில்முன்னம் - ப்ரேஷ்தா மமோபரி, பாரித்து - அபிநிவேஸம்க்ருத்வா, தான் என்னை முற்றப்பருகினான் - ஸ்வயம் ஸாகல்யேந பீதவாந். ஸோமஸ்ய ஸ்நாநஸமகவாதிதி யாவத்.

பு— பத்தாம்பாட்டில் தம்மோடு கலந்த வெம்பெருமானுக்குத் தம்மிலுமதிநிவேஸம் மிக்கிருந்தபடியைச்சொல்லுகிறார் (வாரிக்கொண்டித்யாதி) (உன்னை) ஸர்வபோக்யான வுன்னை, (காணில்) காணப்பெறில், (வாரிக்கொண்டு விழுங்குவன்) ஒன்றும் ஶேஷியாதபடி அநுபவித்து ஸ்ஜிப்பேனென்று அபிநிவேஸித்து (ஆர்வுற்ற) ஆர்வத்தையுற்ற (என்னையொழிய) என்னளவுபாராதே, (என்னில்முன்னம் பாரித்து) நான்பாரித்தவளவு மன்றிக்கே நான் பாரித்தகாலத்துக்கு முன்னே பாரித்து, (தானென்னை) விபுவாய் ஸர்வஜ்ஞனான தான் அணுவாய் அஜ்ஞனான வென்னை, (முற்றப்பருகினான்)

மூ— காரொக்கும் கார்க்கரையப்பன் கடியனே ‖கா‖ கடியனாய்க்கஞ்சனைக்கொன்ற
பிரான்றன்னைக் । கொடிமதிட் டென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் ।

ஆ— தன்னுடைய விளம்பக்கடவ ஸமஸ்த்தினளவு பாராதே, ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான வேஷம் தன்னளவிலே வஷீகரித்தாப்போலே யென்னுடைய சிறுமை பாராதே யென்னளவி லிங்ஙனே ஆதிரோத்யமாகச் செய்தருள வேணுமோ வென்கிறார். கௌ
(கடியனாய்) ஆஸ்ரிதர்க்காக வேதேனுஞ் செய்யிலு மிங்ஙனே யதிரோத்யமாகச் செய்தருளும் ஸ்வபாவனுயி நந்தவனைச் சொன்ன

இ— காரொக்குமென்கிற வேஷஸ்வரூபத்துக்குத் தா + ர் (தன்னுடையேத்யாதியால்.)
நிகமனம்.
வ்யவஹாரத்துக்குத்தா + ர் (ஆஸ்ரிதர்க்காக வித்யாதியால்)

இ—ம— காரொக்கும் - வேஷத்துக்கு ஸத்ருஸமாகாநின்றள்ள, காரென்று வேஷம். வேஷம்போலே வொஸ்த்யஸ்திமையைப் பாராதே ஆதிரோத்ய ஸ்நேஹவஷீகரிக ஸ்வபாவனென் றபடி. கார்க்கரையப்பன் - திருக்கார்க்கரையில் நிரவதிகவாத்ஸல்யனானவன், கடியன் - ஸீக்ரகாரீ, ஸமயத்தில் தானே யிந்திக் கௌ
கொள்ளுமவ னென்றபடி.
கக கடியனாய் - ஸீக்ரகாரியாய், கம்ஸனுடைய மத்திற்காட்டில் முற்பட ஸம்ஹரிப்பனென்ற படி. கஞ்சனை - கம்ஸனை, கொன்ற- ஸம்ஹரித்தவனை, பிரான்றன்னை - அத்தாலே யாஸ்ரிதருக்கு உபகாரகனானவனை, தன்னையென்ற ஸ்வரூபம். கொடிமதிள் - த்வஜவிராஜித ப்ராகாரமாயியான; கொடி - த்வஜம். ப்ராகாரவிசேஷம். தென்குருகூரச சடகோபன் - அழகியதிருநகரியை யுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல் - சொன்னதான,

ஒ— கார்ஒக்கும்கார்க்கரை அப்பன்கடியனே-ஆதோவேஷஸத்ருஸஃகார்க்கரைஸ்வாமீஸீக்ரகாரீத்யர்த்தஃ. கௌ
கக (கடியனித்தி) கடியனாய் கஞ்சனை கொன்ற பிரான்தன்னை-ஸீக்ரகாரிதயாகம்ஸநஹந்த்ரு தயாஸ்வ ஸம்ஹரிதவந் உபகாரக உத்தமம், கொடிமதிள் தென்குருகூர் சடகோபன்சொல் - த்வஜயுக்த

ப— தன்மையை வெளிதங்கனைககாட்டி யென்னை நீராககி நிஸ்ஸேஷமாகப் பருகினான், “ ஸஸஹஸ்ரநயநஃ ஸர்வநாஸவா விவேஸ” என்கிறபடியே யித்தலையை யழித்துப் பரிமாறினா னென்றபடி. அவனார்தான்? எப்படிக்கொற்றவன் தான்?என்னில்; (காரொக்கும்கார்க்கரையப்பன்) வாரோ மாருப்ஸதிதனானவன் (கடியனே) ஸமயஸமயத்தில் விரைந்திருக்கும். இரண்டுதலையாய் பரிமாறப் புக்கால் எதிர்த்தலைக் கிடம்வையான். “ என்னில்முன்னம் பாரித்துத் தானென்னை முற்றப்பருகினான்” விதித்தஃத்வம் “ ரக்ஷணேதிவ்யஸூத்ர ” இதி. கௌ
நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழி யப்யஸித்தவர்க்கு ஜந்மபரம்பரை கவஸாநத்தை ஸாதித்து ஸாஸாரமாகிற வ்ருமத்யஸ்தியையும் நமக்கும் கிடிகோளென்கிறார். (கடியனாயித்யாதி) கம்ஸநஹந்த்ருவானாய் கம்ஸனை யவனுக்கு வத்தேறியென்றபடி. (பிரான்) முன்பு உபகாரகனானவன் கிடீர் நம்மை யழித்தான். (கொடிமதிள்) காஸவிஜயத்துக்குக் கொடிகட்டிற்றுந் திருநகரியிலே யாயிற்று. ஸ்வாமிவிஜயத்

மூ— வடிவமை யாயிரத்திப் பத்தினாற்சன்ம முடி
வெய்திநாசங்கண்டீர்க ளெங்கானலே ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— இப்பத்து, ஸமஸ்த ஸம்ஸார விரோதியான நம்முடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாகப் போக்குமென்கிறார். கக

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— சன்மம் முடிவெய்தி ப்ரத்யக்ஷிக்குத்தார் (ஸமஸ்தப்ரஶ்நியால்.) * * *

இ—ப— வடிவமை - அழகுவண்ணமாயிருக்கிற, வடிவு - அழகு - அமைவு - ஸம்ருத்தி. ஸவ்ருத்த்யகார ஸோஹநமான வென்றபடி, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தினால் - இந்த தஶகத்தினாலே, சன்மம் - ஜந்மமானது, ஜநநவ்யாப்தியான தென்றபடி. முடிவு - ஸமாப்தியை, எய்தி - அடைந்து, வாநஜந்நம் வராமலென்றபடி. எங்கானல் - நம்முடைய ஶ்ரமத்ருஷ்ணையானது, கானல் - ஶ்ரமத்ருஷ்ணை. நம்முடைய ஸம்ஸாரவிஷயதுக்கமான ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. எம்மென்று ஸம்ஸாரிகளைக் கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை ஸம்ஸாரிகளாக ஸ்வீகரித்து நிர்தேஶித்தபடி. நாசங்கண்டீர்கள் - நாஶமாம்கிடிகோள், நிஸ்ஸம்ஶயமாக நஶிக்கும் கிடிகோளென்றபடி. கண்டீர்களென்றதாலே இதில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. கக

ஜ்ஞாநவைராக்ய ந்ஸ்வாஸ்தோ நஸேவதி ஶ்ரீஶைலேச ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஓ— வ்யாகாரஸாஹூர க்ராஹாயீம ஶாகேஷவ வ்யஞ்ஜேத, வடிவு அமை ஆயிரத்து, ஸௌந்தர்ய ஸம்பூர்ணமாயாஸஹஸ்ரேஷு, இப்பத்தினால் - ஏதேந தஶகேந, சன்மம்முடிவெய்தி - ஜநநவ்யாப்த்யாஸமாப்திம் ஜ்ஞாத்வா, எம்கானல் நாசம் கண்டீர்கள் - அஸ்மதீய ஸம்ஸார ஶ்ரமத்ருஷ்ணா நஶ்யதீத்யர்த்தம். கண்டீர்க ளிதே க்ரியாபதம் நிஶ்சயத்யோதகம். ஸவதே ஜேயாவஸ. கக

ஶ்ரீஶைலேச ஶ்ரீராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— துக்கு உரியவடியாரிருந்த விடத்தேபிறே கொடிகட்டுவது. (வடிவமை) ஸௌந்தர்யஶோபாஸ் புடைத்தான ஸமஸ்த குணங்களை யடையப்பட ப்ரதிபாதிக்கையில் ஸம்ருத்தமான, (ஆயிரத்திப்பத்தினால்சன்மம் முடிவெய்தி) ஜந்மவ்யாப்தியைக் ககவஸாநத்தை ஒழித்து, (நாசம்கண்டீர்களெங்கானல்) ஸம்ஸாரமாகிற ஶ்ரமத்ருஷ்ணையையும் நஶிக்குங்கிடிகோள். கக

ஶ்ரீஶாந்தோக யதிராஜ க்ருபாலக்ஷ நிதயே மஹாதேஶிகோஹ்யாய நம:.

ஶ்ரீஶைலேச ஶ்ரீவாகாஶ ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளீ.

(உருகுமால்நெஞ்சம்.)

ஸ்வாத்வ்யாஹாரநித்வா ஸவிலஸதிதயா ஸஞ்ஜாதத்வ ஸம்ஸ்ரீ
உபஸேவ்யஸத்வஸம்ஸ்ரீ ஜலதநிபதயா ஸ்வாத்மதாநேஷ்வகத்தாஸ் ।
ஔதார்யாதேவிப்ரஸ்ம்ருஷ்டாதவிவ ஸ்வஸ்தாம் ராக்ஷணேதி ப்ரஸஜ்ஞ
த்விஷ்டத்வம் தேநவஸேவ்யாஹாரிரிதி ஸம்ஜிஸ் ஸம்ஸ்லேஷதாராஹ ॥௧௦௮॥

(ஸ்வாத்வ்யாஹாரநிதகவாஸ்) மருவியமாயன்தன். ஸ்வாத்யாவேஷ்டிதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ஸவிலஸதிதயாவ) தென்கார்க்கரையென்னப்பா - ஸவ்யஸாசியாகையாலும், (ஸஞ்ஜாதத்வஸம்ஸ்ரீ) என்னுயிராயென்னுயிருண்டான் - ஸஞ்ஜாதாவாயிருக்கையாலும், (ஸமஸ்தஸத்வஸம்ஸ்ரீ) தன்னுள்ளனைத்துலகும் நிற்கநெறிமையாற்றானவற்றுணிற்கும்பிரான் - ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் தானாதாரமாய் அவற்றைப் பாராமுமாகவுடையனும் இவ்வவழித்தவட நாஸத்துக்கு ஞைகையாலும், (ஜலதநிபதயா) கருவளர்மேனி - கறுப்பு வளரா நிற்கையாலே நீலமேகம்போலே யிருக்கிறதிருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாத்மதாநேஷ்வகதாஸ்) என்கண்ணன்கள்வம் - கார்க்கரை யேத்து மதனுட்கண்ணனென்றும் - ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸ்வாத்மதாநம் பண்ணி இவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை யாகர்ஷிக்குமவனாகையாலும் (ஔதார்யாதேவிப்ரஸ்ம்ருஷ்டாதவிவ) காள நீர்மேகத் தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு - காளமேகம் வர்ஷிக்குமாப்போலே யெல்லார்க்கு மபிமதங்களை வர்ஷிக்கும் ஔதார்யாதிஶயத்தை யுடையவனாகையாலும், ஆரோபத்தாலே பெரிதழ்த்தாமரைக் கண் உதாரத்வ நகாரமாயோக்யமான ஸ்வயமேவ ஸௌஹார்த்தம் ஸம்க்ருஹிக்கப்படுகிறது. (ஸ்வஸ்தாம் ராக்ஷணேதி ப்ரஸஜ்ஞாஸ்) என்னில் முனனம்பாரித்து - ஸம்ஸாரிவேத நாரக்ஷணத்திலே யிவர்களைக்காட்டிலும் தானேமுன்னேமுயலுமவனாகையாலும் எம்பெருமான் விஸ்வாணத்துக்கப்ரஸக்தனென்று "உருகுமால்நெஞ்சம" என்கிற ப்ரஸக்தத்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிவாதித் தருளினாரென்கிறார். * * * ௧௦௮

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஆறாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (எங்கானல்) இத்தவப்ராப்திமஹத்வமான குணாநுஸந்தாநஜநித ப்ரீதியானது மாறி ஸ்வராப்த்யம்ஶமே தலையெடுத்து அந்யாபதேசத்தாலே தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்துஷ்டரா யிருக்கிறவாழ்வார், முதல் பரிதாபதசையில்போலே யித்திருவாய்மொழியிலே தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகை யஸங்கதமன்றோ வென்னவவதரிக்கிறார் (இந்தவ்ருத்தாந்தத்தாலே) கீழ்த் திருவாய்மொழியில் விஶேஷகடாக்ஷ குணஸ்மரணமாத்ரத்தாலே ப்ரீதி நடந்ததே யாகிலும், ஸ்வராப்த்யம்ஶமும் மஹத்தமாய்க்கொண்டு அநுவ்ருத்தமா யிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் ஸமஶ்லேஷாகாங்க்ஷை தீர வில்லாமையாலே பின்னையும் ஸ்வராப்த்யம்ஶமே உத்பூதமாய்விட்ட தாகையாலே மிகவு மார்த்த ராகையாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகிறாரென்றது - பாகவதஸமாஶ்ரயண ஸாபேக்ஷத்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தா லித்திருவாய்மொழிக்கு பாகவதவிஷயவிஷயகமென்கிற ஸங்கதிவிஶேஷம் ஸூசிதமென்றதாயிற்று.

ஈ— ஸர்வாவஸ்தாஸ்வபி ஸ்வாமிநஸ்ஸ்வத்வம் ஸங்கத: ஶ்ருதிவாக்யம், "ப்ராப்யாத்மா தநுதாஸ்யந் ஜநஸஹிதஸ்வசேதஸ்த்ராயா ஸ்வாமிநாஸ ஸத்ராம்ஶேஷ்டபிதி ஸம்பந்தஸ்ய யாநவாக்யதஷ்டு । ஸர்வஸ்யாத்மநோ ரக்ஷணேவ ஸ்வாபாயகவாக்யேஷேஷு ஶ்ரீமதாஸுராஸிவ பாகவதஸ்வவிஷ்யணீயகவாஹ" த்ருதீயே ஸப்தமே பாகவதவிஷயணீயகவாஹ.

ப— கீழ் ஸ்வராப்திமஹத்வ குணாநுஸந்தாநத்தாலே மிகவு மார்த்தராய், அதிலும் ஸ்வராப்த்யம்ஶமே தலையெடுத்து, அவனைப்பற்றிப் பிழைத்தல் பெறுவிடில் முடியலாமபடியான தம்முடைய தஶையை அந்யாபதேசத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். இயற்கையில் புணர்ந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, அவன்வடிவழகிலே யீடுபட்டு அவஸந்நையாய், தன்னாற்றாமை கைகொடுக்கத் தன்னுத்யாநத்திலே சென்று, அங்கிருக்கிற பக்ஷிகளைக்குறித்து, தத்தத்குணஸாத்ருஶ்ய முடைய பாகவதர்களுடைய தௌத்யரூபம் ஸூசிக்கும்படி "பின்னானார்வணங்குஞ் சோதித்திருமூழிக்களம்" என்கிறபடியே தூதுபோவார்க் கருமைப்பட்டறிவிக்க வேண்டாதபடி திருமூழிக்களத்திலேவந்து நின்றருளினவன், தனக்குநல்லாரைவிடமாட்டாதவனாகையாலே, வந்திலன், நம்தஶையை யறியாதிருந்தானத்தனை, ஸ்வபாவானாகையாலே நம்தஶையையறிவிக்கவரும் "உம்மைபிரிந்தார்யாரப்படீரா" என்றறிவிக்கவேணுமென்று அவற்றை ஸவிநயமாகவிரக்கிறாளொருபிராட்டி பேச்சாலேதன்தஶையையருளிச்செய்கிறார். அஞ்சிறையமடநாரையில், ஸ்வாமித்வஸம்பந்தம் பற்றாசாகத்தூது விட்டாள், வைகல்பூங்கழிவாயில், "நம்மாத்மையை யறிவித்தால் தன்னிலையில் செருகவைப்பா னொருவனல்லன்" என்று, அதுபற்றாசாகத் தூதுவிட்டாள், பொன்னுலகாளீரில், "அவனாஸ்ரிதரோ டேகரஸனாகையாலேவரும்" என்று, ஸௌஶீல்யம் பற்றாசாகத் தூதுவிட்டாள், இதில், "தனக்குநல்லரா யிருப்பாரை விடமாட்டாமையாலே வராதிருந்தா னத்தனை, தன்வடிவழகது, குணங்களவை, ஆன பின்பு பிரிந்தார்க்கு ஜீவித்திருக்கப்போமோ" என்று, அவன்வடிவழகும் குணங்களும் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாள்.

மூ— எங்கானலகங்கழிவா யிரைதேர்ந்திங்கினிதமருஞ் ।
செங்காலமடநாராய் திருமூழிக் களத்துறையுங் ।

இ—மு— க* எங்கானல் - எங்கள்கானலுடைய, கானல - ஸமுத்ரதீரவநம், இங்கு மமத்வநிர்த்தேஶம் உத்யாநவாசம். உங்களுக்குவயோமமாமபடி எங்களுக்கொரு உத்யாநமுண்டாகப் பெற்றதேயென்று கருத்து. அகம்-உள்ளில், இப்படியுள்ளே ஸம்ஶ்லிஷ்டராய் வந்திருக்கும்படி யுங்களைஸாரஜ்ஞமாகப்பெற்றோமேயென்றுகருத்து. கழிவாய்-கழியினிடத்திலே, கழி - ஸமுத்ரோத்யாநாதிகளுடைய ஜலவஹிர்வாஹ ஸ்தாந விஶேஷம்- வாயென்றுஇடம், இரை - ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து - தேடி, "ஸமுத்ரதீரஸம்ஶ்லிஷ்டம்" என்கிறபடியே எங்கள் உபாதாநபூத விஷயங்களான வஸ்துக்களை நீங்கள்ஸ்வீகரிக்கவும் பெற்றோமே யென்றுகருத்து. இங்கு - இந்தஸமீபப்ரதேஶத்திலே, தன்ஸௌஹார்த்தத்தாலே யென ஸந்நிதி ஸ்வ ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு என்னைவிஶ்லேஷித்துப்போய் தூதுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிறவனைப்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதராகப்பெற்றோமேயென்றுகருத்து. இனிது-ஸுகமாக, ப்ரணயஸாமாந்யமாக வென்றபடி. ஸுகா விஶேஷணம். அமரும் - ப்ரதிஷ்டிதராகாநிற்கிற, எனப்பகல் ஸௌஹார்த்தத்தாலே இங்கேநித்ய-ஸம் வஸிக்கராகாநிற்கிற வென்றபடி. செங்கால - சிவந்தகாலையுடையீர்களான, எனமடியிலிருக்கும் கால்போலே யிராநின்றது நான் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. மடநாராய்-ஸவ்யங்களான நாரைகாள், நாராயென்று ஜாத்யேகவசநம். திருமூழிக்களத்து-திருமூழிக்களமென்கிறதிவ்யஸ்தாநத்திலே

அ— ஸந்தஶுகம் நாயிகாயா ஸந்தப்ரேஷணாரம்பம்.

க* (எங்கானலிதி) எம்கானல்அகம்-ஸ்வீய ஸமுத்ரதீரோத்யாநஸமீபவர்த்தி; கழிவாய்-வரிவாஹ வாரிஸரோ, இரைதேர்ந்து-ஸக்ஷ்யவஸ்துவிசிந்த்ய, இங்கு-ஸுஸ்ஜநஸ்ய, ஸந்நிதியாவஸ. இனிதுஅமரும்- ஹ்ருத்யாவஸ்திதா:, செங்காலமடநாராய் - ஹேரக்தசரணஹம்ஸநாரஸவக்ஷிண:, திருமூழிக்களத்துறையும்

II— இப்படி ஆருந்திருவாய்மொழியான உருதுமால் நெஞ்சத்தில், ஸகவான் குணாவமாவரால் விஶ்லேஷத்தாக்ஷேனென்று ப்ரதிவாதித்தருளி, இதிஸ்படஸ்வவிஸ்ருஷ்டீயகத்தை அவனுக்குவகாதித்தருளுகிறார். தத்துக்தம் "ரஸ்யாஸ்-ஸங்கவிஸ்ருஷ்டீயக" ஸாதிதி.

இதில் முதல்பாட்டில் ப்ராப்தாவாயரான ப்ரவாயபர்கள் வடிக்ராணைக்காக சிலநாரைகளைக் குறித்து, அவன்தன்னழகாலும் குணங்களாலும் தன்னைத் தோற்பித்தபடியைச் சொல்லி யென்தசையை யவனுக்கறிவித்துவந்து, உங்கள்திருவடிகளை யென்தலைமேல் வைக்கவேணுமென்கிறாள். (எங்கானல் தன்னிடத்தி லாவாயபுவிஷயவாஸிகையாகிற தயநீயதை தோற்றுகைக்காக எங்கானல் என் கிறாள். கானலென்கிறது கடற்கரைச்சோலையாதல் நெய்தல்நிலமாதல். எங்கள் கடற்கரைச்சோலையில் (அகம்கழிவாய்) உள்ளானகழிவாயிடத்தே, ஸமுத்ரஸஹப்ரவேஶத்துக்கு மநஸ்ஸிவேண்டாதபடியிரே இவை ஸாரஜ்ஞமாயிருக்கிறபடி. "ஸமிதாநிரஹஸ்யாநி" என்கிறபடியே வர்த்தியாநின்றன. (இரை தேர்ந்து) இரைதேடி, "ஸமுத்ரஹஸ்தஸம்ஶ்லிஷ்டம்" என்கிறபடியே பண்டு தனக்குவகாரித்த படியைச் சொல்லுகிறாள் இப்போதுவகாரிக்கைக்காக. (இங்கு) ஸந்நிதியில், இத்தசையிலும்ஸாந்நித்யம்பெற்றோ மென்கிறாள். (இனிதமரும்) இனிதாக ஸந்தோஷ்ப்ரீதியோடே நம்மோடே ஸஹவாஸம் பண்ணக்கடவ தான, (செங்கால) சிவந்தகாலையுடைய, என்மடியிலேயிருக்குங் கால்போலேயிருந்ததீ! நான்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப் புகுகிறகாலும். (மட) ஸவ்யமான, தூதுபோவார்க்குப்ஸாரவேஷத்தைக்காட்டிலுமித் அடுத்தணித்தென்றேற்றம் தோற்ற (திருமூழிக்களத்துறையும்) என்கிறாள்.

மூ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங் குடக்
கூத்தர்க் கென்றூதாய் ! நுங்கால்க

ஆ— தன்னைப் பிரியில்நான் தரிக்கமாட்டாத தொருபடி, தன்னழகாலும் செயல்களாலும் என்னைத் தோற்பித் தடிமையாக்கி, என்னோடு கலந்தருளிப்போய், திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென்திறம் சொல்லவேணும், உங்களுக் ௦

முதற்பாட்டு.

இ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க் கென்கிறதற்குத் தா+ர் (தன்னைப்பிரியிலித்யாதி யால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது - கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொன்னபடி. தன்செயல்களாலுமென்றது - குடக்கூத்தர்க் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொன்னபடி. என்னைத் தோற்பித்தித்யாதியாகச் சொன்னது - எம்மென்கிற பதத்தில் விவக்ஷிதார்த்தம் சொன்னபடி. என் தூதாய்என்கிறதற்கு தா+ர் (என்திறம் சொல்லவேணுமென்று) திறம் - ப்ரகாரம், விரஹக்லேசத்தை யென்றபடி. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தா+ர் (உங்களுக்கித்யாதியால்) தன்னழகாலுமென்றதாலும், நாரை

இ—ரா— உறையும்-வஸியாநிற்கிறவனை, தூதுபோவாருக்கு ஸுலபனாம்படி ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே ப்ராப்யத்திலும் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார் - ஸௌரபயுக்தமான, கொங்கு - ஸௌரபம், பூம் - தர்சநீயமான, துழாய்முடி - திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான, எங்குடக்கூத்தர்க்கு - என்னுடையகுடக்கூத்தர்க்கு, எம்மென்று ஏகத்வே பஹுவசநம். இங்கு பூர்வோக்த விசேஷண ஸமர்ப்யார்த்தால் தன்னுடைய திவ்யாபரணாதி ஸௌந்தர்யங்களாலும் விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலுமென்னை வசீகரித்தவனை யென்றபடி. குடக்கூத்தாவது - இடையர் பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் ந்ருத்தவிசேஷம், குடக்கூத்துடையவர் - குடக்கூத்தர். விசித்ரசேஷ்டிதங்களை யுடைய க்ருஷ்ணனுக் கென்றபடி. என்தூதாய் - என்னுடையதூதிலேயாய், தூது - தௌத்யம், ஸ்ரேஷ்டமான தௌத்யத்திலே ஸ்வீகரித்தென்றபடி. இதுசெய்கிறோமென் றங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கெழுமீரோ வென்கிறத்தோடே அந்வயம். பரதந்த்ரீகாரத்தாலே நானுங்களுக்கு ஸம்மாகையாலே நீங்களெனக்கு நித்யஸேவ்யர்களென்று கருத்து. நுமரோடே - ஸஜாதீயர்களோடே, உங்களுடைய பாந்தவாதிகளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு ஸாமான்யத்தில் "ஆயந்த்வ ...." "ஆயந்த்வ ...." "...." என்றதுவிவக்ஷிதம். நுங்கால்கள்-எங்களுக் குபகாரிஷ்ணரான வுங்களுடைய திருவடிகளை,

ஒ— திருமூழிக்களஸம்ஜ்ஞகதிவ்யதேசே நித்யவாஸகஃ, கொங்குஆர்பூந்துழாய்முடி - ஸௌரபயுக்த தர்சநீய துளஸீஸம்வலிதசிரஸஃ, எம்குடக்கூத்தர்க்கு - அஸ்மதீயஸ்ய கும்பநர்த்தகஸ்ய, என்தூதாய் நுமகால்கள் - மதீயே தௌத்யகர்த்தவ்யதாம் ஸ்வீகுர்வாணாநாம்,

ப— கொங்கு - பரிமளம், மிக்கபரிமளமுள்ள பூக்ஷ்வ புஷ்பமான துழாய்முடியால் ,வந்த வொப்பனையையும், பா+ர்ம் "....." தி. ஸம்ஸாரிசேஷ்டிதங்களையு மெனக்காக்கி வைத்தவனுக்கு, எம்மென்று பஹுவசநம், என்தூதாயென்றபடி. அவனைப்பெற்றால் ஜீவிக்கையும் இல்லையாகில முடிகையுமாமிருக்கிற வென் தௌத்யத்திலேஸ்வீகரித்தது, (நுங்காலித்யாதி) எனக்காக வழிநடந்து வருந்தின வுங்கள்கால்களைக்கொண்டுவந்து,

சூ— ளென்றலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே ॥ க ॥ நுமரோடும்

ஆ— கடிமையே நானிருக்கிறேன், என்றுநாரைகளை யிரக்கிறாள். க
(நுமரோடும்) "அவருக்குச் சொல்லுமவார்த்தையைக் கேளுங்கோள்" என்று குருகுகளை யழைத்துவைத்து,

இ— களையென்றதாலும், இப்பிராட்டியெம்பெருமானுடையவழகிலேயீடுபட்டு, அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷித்தவளாய், விரஹவ்யஸநிநியாய், தன்னாற்றாமையாலே க்ருஹத்திலநின்று முக்த்யாநந்த்ரதேஶத்திலேசென்று, அங்கேயிருந்தன சிலபக்ஷிகளைக்கண்டவளாய், தன்னுடையஸகிகளும தன்னோடு ஸமாநதுக்கைகளாகையால் அவர்கள் கார்யக்ஷமரல்லாமையாலும் தான் வ்யஸநாதிஶயத்தா லறிவழிந்திருக்கையாலே 'தான்சொல்லுகிற வார்த்தையைஅவையறியா' என்றுவிவேகிக்க மாட்டாமையாலும், அவற்றைத் தூதுபோகப் ப்ரார்த்திக்கிறாளென்று கருத்து. தன்னைப்பிரிய விச்லேஷியாலே, விஶ்லேஷத்திலென்னை யரித்திருக்கவொட்டாத ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவனென்கையாலே, ப்ராவண்யத்தில், அஞ்சிறைய மடநாரையில ஸௌந்தர்யத்தும் பற்றாசாகவும், வைகலபூங்கழிவாயில் ஶேஷித்வஸம்பந்தம் பற்றாசாகவும், பொன்னுலகாளீரிலே, க்ருஷ்ணரோடைக்யம் பற்றாசாகவும், தூதுவிட்டவர், இத்திருவாய்மொழியிலே "'தன்னழகைக் கண்டநுபவித்தவர் விஶ்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டுவர்களோ' என்றுஅறிவிக்கவெழுந்தருளும்" எனறிப்படிஸௌந்தர்யம் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாரென்றுஸங்கதமாயிற்று. இப்படி இந்நாலு திருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள ஸங்கதிவிஶேஷங்களை "ஸௌந்தர்யஸ்வாமித்வ விஶேஷஸம்பந்தவைபவாத் । ஸௌகுமார்யாத்ஸௌந்தர்யாத் தூதகாநத்ர ஸூநுதே" என்று உரைகாரர் ஸங்க்ரஹித்தருளினர். * *

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸம்பந்தத்துக்குத் தாழ்ச்சி (அவருக்கிஷ்டமான)

இ—ஶ— என்தலைமேல் - உங்களையாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கிற வென்னுடைய உத்தமாங்கத்[illegible], தலை யென்று உத்தமாங்க ஶப்தபர்யாயம், ஹம்ஸவிஷயத்தில் பக்தரானவர்களுடைய ஸாரணாரவிந்தத்தை வஹிக்கப்பெறுகிறதென்னும் ப்ரீதியாலே தன்ஶிரஸ்ஸைக் கொண்டாடுகிறபடி. அழகிய மயிரையுடையார் பூச்சூட வாசைப்படுமாபபோலே ப்ரீதியாலே சொல்லுகிறபடி. கெழுமீரோ - சேரீகோளோ, கெழுமை - சேர்க்கை, சேர்த்தருளவேணு மென்றபடி. வையுங்கோளென்னாதே சேருங்கோ ளென்றத்தாலே யென் தலையு முங்கள்திருவடிகளும் பிரிந்திருக்கை யிவையிரண்டுக்கும் ஸ்வரூபஹாநி யென்றுகருத்து. ஏகாரத்தால் இது ஶேஷஶேஷிகளுக்கு ஸ்வபாவமன்றோ, இதுப்ரார்த்திக்கவேணுமோ வென்றபடி. க
உ* நுமரோடும்-பக்ஷீயரோடும, உங்கள்பந்துக்களோடுமென்றபடி. ஸம்பவமுத்தரவாக ஈஸ்வத

ஒ— நுமரோடே - பக்ஷீபிஸ்ஸஹ, என்தலைமேல்கெழுமீர் - ஶிரஸஉபரி யோஜயத, கத்ரு நுமரோடே உத்ராக்ரா ஸுவாயுவ ஈவாயு ஸம்பந்தீஶநாவி பஜநீயாஜகிதேத்யர்த்தகே. க
உ* (நுமரோடுமிதி) நுமரோடும்-பக்ஷீப பந்துஜநை:,

ப— (என்தலைமேல்கெழுமீரோ) நீங்களுவகரிக்க விருக்கிற வென் தலைமேல சேரிகோளோ. வையுங் கோளென்றபடி. (நுமரோடே) உங்கள்பந்துக்களோடேகூட, நுங்கால்களென்தலைமேல் கெழுமீரோ. க
இரண்டாம்பாட்டில் ஸமஸ்தஸம்ஹாரான வாவாடர்கள் பக்தராகைக்காக ஸாரஸவக்ஷ ஸம்ஹங்களைக்குறித்துத் தாமும் தமக்கு நல்லாருமாயிருந்த விருப்பை நானிழந்தே போமித்தனையோ வென்று அறிவியுங்கோளென்கிறாள். (நுமரோடுமித்யாதி) தமக்குப்ப்ராப்யமான "தமரோடங்குறை

மூ— பிரியாதே நீருநுஞ் சேவலுமா ! யமர்காதற் குருகினங்காளணி மூழிக்
களத்துறையு ! மெமராலும் பழிப்புண்டிங்கென் றம்மாலிழிப்புண்டு !

ஆ— நடுவே தன்னுவாலே "தம்மாலுமுபெக்ஷிதையாய் என்பந்துக்களாலும் மஹிஷையாயிங்கே யிருக்கு மிவ்விருப்பென்செய்ய, இவ்விருபபில் முடிகையே நன்று" என்று, தம்மிலேசொல்லி

இ— கிழேநாரைகளை வ்யாஜீக்கத்தவள் அவற்றுக்குச சொலலவேண்டும் வாசைப்பை வ்யஸநாதிசய - தாலே குருகுகளை நோக்கிச சொல்லுகிறுளென்று ஸம்ஹதியஹிப்ராயை. த்ருதியபாதத்துக்கு காட் (நடுவேயித்யாதியால்) தன்னுவாலே யென்கிறதற்கு, இன்னுதா யென்கிறத்தோடே ஊநவயம். எல செய்ய வென்கிறதற்குக் கிழோடே ஊநவயம். இதென்னப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கைக்காக விருக்கிற தென்றபடி.

இ—ஶ— தோடே ஸம்ஹிதாபாஸம். வந்துக்களோடுமெ பிரியாதே தம்பதிகளாக ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிற வென்று வாக்யப ஸம்ஹிதாப்ரகாரம். பிரியாதே - விஶ்லேஷியாதே, நீருநும் சேவலுமாய் - வடி ஸ்த்ரீவதிகளானநீரும் யூஷஸ்த்ரீவதிகளான வதிகளுமாய், சேவல் - வுமாஷ வகுஷி, அமர் - அமர்ந்திருக்கிறவையான, விஶ்லேஷமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷித்திருககிறவையான வென்றபடி. இப படிவரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷ ஸுகிதரான நீங்கள் விஶ்லேஷதுகதைவையான வென்னைப் போக்க வேண்டாவோ வென்றுகருத்து. காதல்குருகினங்காள் - காதலையுடைய குருகின்ஸமூஹங்காள், காதல - வரேமம், காதல்குருகென்று மாதவாதிக்கவகஸமாஸம், குருகு - நாரைபிலேஜாதிவிஶேஷம், இனம் - ஸமூஹம, வரஸ்பரவேரமயிகளான குருகுஸமூஹங்காளென்றபடி. அணி - அழகியதான, மூழிக் களத்து - திருமூழிக்களமென்கிறவிவ்யதேஶத்திலே, உறையும் - வஸியாநிற்குமவரான, தமமால் - அநு குள்ளவிஜநங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷரஸிகரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு - உபெக்ஷையநுஸந்த்து, இழிபபு - உபெக்ஷை, வஸஜ்ஞம்ஶ்லேஷநஜுரமே உபெக்ஷிக்கப்பட்டென்றபடி. எமராலும் - ஸ்வீய ராலும, என்பந்துக்களாலு மென்றபடி. பழிப்புண்டு - மஹையை அநுபவித்து, பழிபபு - மஹை, இஙகு - இந்தலோகத்திலே, என் - என்னப்ரயோஜநம்,

ஓ— பிரியாதே-விஶேஷ ப்ரயோஜநம், நீரும்நும்சேவலுமாய்-யூஷஸ்த்ரீவதிகளா, அம - காதலகுருகினங்காள் - ஸம்ஸ்ருஷ்டரய ஸ்பரஸவஷிஸமூஹரோ, அணிமூழிக்களத்துறையுந் தம்மால் - ஸம்ஸாரஹாத்மா திருமூழிக்கள திவ்யதேஶவாஸிநா ஸ்வநா, இழிப்புண்டு - உபேக்ஷிதா, எமராலும்பழிப்புண்டு இங்கு - ஸ்வபந்துஜநைரபவாதஸ்ய வாத்ரமபூதா ...

ப— வாரைப்போலே யிவையுங் குறை வற்றிருக்கிறபடி. குறைவாளர்காபடும் குறைவற்றவாருத்திருக்க வேண்டாவோ, (நீருமித்யாதி) சேவல்நினைவறிநது பரிமாறும் நீரும் உமமுடையநினைவறிநது பரிமாறும் சேவலுமாய் ஸம்ஶ்லேஷரஸமறியும்நீங்கள் பிரிந்தாருடைய செல்லாமையு மறியவேண்டாவோ, (அமர) வரஸ்பரம் பொருந்தினகாதலையுடைய, காதல் - ப்ரேமம், அதுக்கமருகை - விஶ்லேஷவ்யதிரிகமை. கருத்தறிந்து பரிமாறக்கடவதா யிருபபதே நீங்கள்முன்னம். (அணி) அழகுமிக்க திருமூழிக்களத்திலே ப்ரஸந்நரான, (தம்மாலிழிப்புண்டு) தம்மால்ஸ்வீக ஸம்ஶ்லேஷித் துபெக்ஷிக்கப்பட்டு, அத்நாலே (எமராலும்) பந்துக்களாலும் பழிக்கப்பட்டு (இங்கென்) இவ்விருப்புக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு, தமமைப் பெற்றிருக்கிறேனே, பந்துக்களைப் பெற்றிருக்கிறேனே, பந்துக்கள்தைவிட்டநீர ... ஸாதந் நாம் கைக்கொள்ளவேண்டாவோ.

மூ— தமரோடங் குறைவார்க்குத் தக்கிலமே கேளீரே ||உ|| தக்கிலமே
கேளீர்க டடம் புனல்வாயிரை தேருங் | கொங்கினங்காள்
குரு கினங்காள் குளிர்மூழிக்களத் துறையுஞ் | செக்கமலத்

ஆ— யின்றுதாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே "தாமும் தம வறிஜநங்களுமாயிருந்தவிருப்பைக்காண்கைக்கு கான நஹை-யா யிருந்துபோ மித்தனையோ" என்றுகேளீரென்று கொண்டு தான்சொல்லபுக்க வாதை-யை யவற்றுக்குச் சொல்லிமுடிக்கிறாள். உ

(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு நானஹை-யன்றியே, அவ்வழகையுங்காணப் பெறுதே

இ— னறுதாய் - நிவி-ண்ணையாய், த-ஶீயவாசுததுக்குத் தா+ர் (பின்னையுமித-ாஷியால்) மாட்டாமையாலே யென்கிறதற்குச் சொல்லி யென்கிறத்தோடே சுநவம். * * * *

மூன்றும்பாட்டு.

செக்கமலத்திதாஷி - அடிகளுக்குத் தக்கிலமேகேளீர்க ளென்றநூயித்து, அதுக்குத் தா+ர் (தன்னையிதாஷியால்) அவ்வழகையு மென்கிறவிடத்தில் வஸஹத்தால் கீழ்பாட்டிற்சொன்ன வறிஜந

ஈ—ப—தமரோடு - ஷக்யரோடு, தமக்கனுரூரான வறிஜநங்களோடேகூட வென்றபடி. அங்கு-அந்த திருமூழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு-நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமே-தக்கவரல்லோமே, யொமு ரல்லோமோவென்றபடி. குத்திவஹவவநம். கேளீர்-கேளுங்கோள். தாமும்தம்வறிஜநங்களுமாயெழுந்தருளியிருக்கிறவழகைய நுஷவிக்கைக்குநானஹை-யலலேனோவென்று நீங்கள்கேழ்க்கவேணுமென்றபடி.உ

ந* தடம்புனல்வாய் - தடாகஜலவ்ரதேஶத்திலே, தடம் - தடாகம், புனல் - ஜலம், வாய் - இடம். இரை-ஆஹாரங்களை, தேரும்-தேடாநிற்கிற, நான்உவவாஸகூஶையாயிருக்க நீங்களிங்ஙனே யாஹாரவராயிருக்கை யுசிதமோ வென்றுகருத்து. கொக்கினங்காள் - வகுஸமூஹங்காள், குருகினங்காள் - நாரைவகஷிவிஶேஷ ஸமூஹங்காள், என்னவஸிநிவேஶநமரணமாகத் தூதுபோகைக்குத்திரள் திரளாகக்காணப் பெற்றேனென்றுகருத்து. குளிர் - ஶீதளமான, ஸஹாவஹமான வென்றபடி. என் விரஹதாவம் போகைக்கு அவ்வூரைக்காணப் பெற்றிலேனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து - திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்-வஸியாநிற்கிறவனை, செக்கமலத்து-செந்தாமரையினுடைய

ஜ— தமரோடுஅங்குறைவார்க்கு - ஷஅெநஸஹ தஷிநுஷிவ்யெதஶ வஸதொஹமவதஃ, தக்கிலமே-நஹவாகிதிதியாஃ. ஈவஸஹாதிநஹவாகிதியாஸ, கேளீரே-உதெவயந்பவ்யஜதெயஃ.உ

ந* (தக்கிலமித) தடம்புனல்வாய் இரைதேரும்-தடாகஜலெஹக்ஷ்ய விஜிநஃ, கொக்கினங்காள் நருகினங்காள - ஹெவகஸஜாஷாரவஸஜாஷு, குளிர்மூழிக்கள ததுறையும் - ஶீதல திருமூழிக்கள

ப— (தமரித்யாஷி) தம வறிஜநங்களோடேஅங்கேநித்யவாஸம் பண்ணுகிறதமக்குநாங்களாகோமோ வென்றுகேளுங்கோள். தமரோடங்குறைவாரிதெயதஷ்கும் "ஶ்ரீதஸநவஸஹிதவெஷ்ந" தி உ

மூன்றும்பாட்டில்கொக்கினங்களையும் குருகினங்களையும்நோக்கித் "தன்னழகு காண்கைக்குநாங்கள் யோக்யரல்லோமோ வென்றுகேளீர்" என்கிறாள். (தக்கிலமே கேளீர்கள்) தம்மழகை யநுஷவிக்கைக்கு யோக்யரலலோமோ வென்று ராமோன்றிலே துணியுமபடி யறுதியாகக்கேட்டுவிடுங்கோள். (தடமிதாஷி) பொய்கையில் நீரிலேயிரைதேடுகிறவளவா யிருந்த துங்களுக்கு, உவவாஸகூஶையான வென்னைப்போலன்றியே யிரையுமிட்டறுக்குக் கிடேஷியிழியும்படியிறே யுங்கள்வளஷ்ஞம். குருகு - கொய்யடிநாரை. [கொய்யடி-மெத்தென்றபடி.] கண்கண்டவற்றையடையஏவும்படிகாணுமிபபோது பிறநதசைஶ. (குளிர்மூழிக களத்துறையும்) விரஹதஷையாயிருக்கிற வெனக்கு அநதஹேரமான தேஶத்தில்வ்யாஷி அரிதாவதே!

மூ— தலர்போலுங் கண்கைகால்செங்கனிவாய்|அக்கமலத்திலைபோலுந் திருமேனி யடிகளுக்கே ||ரு|| திருமேனி யடிகளுக்குத் தீவினையேன்விடுதூதாய்த் |

ஆ— யிழந்து போ மித்தனையோ வென்று கேளீரோ வென்கிறாள். ரு

இ— ஸௌந்தர்யத்தைக் காணப்பெறாத வளவன்றிக்கே, அவன்திருமேனி யழகையும் காணப்பெற்றேனே வென்கிறாளென்று ஸம்ப்ரதாயஸித்தமான கதை. * * * * * * *

இ—ஸ்— அலர்போலும் - வைஷ்ணவத்துக்கு ஸத்ருஸமாகாநிற்கிற, கண்கைகால் செங்கனிவாய் - நயநகர சரண விஷயங்களை யுடையவரான, செங்கனி - சிவந்ததுமாம், விஷமமென்றபடி. வாய் - அதரம். அக்கமலத்து - அந்தசெந்தாமரையினுடைய, இலைபோலும் - இலைக்கு ஸத்ருஸமாகாநின்றுள்ள, திருமேனி - அந்தஅவயவங்களுக்குப்பராஸமாம்படியான ஸாமாந்யமானதிருமேனியையுடையவனை, அடிகளுக்கு - ஸ்வாமிக்கு, ஸமாநமான லஹவஸ்து, தக்கிலமே - நாம்தக்கவரலலோமோ, அவருடையவழகை நாம் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோ வென்றபடி, கேளீர்கள் - நீங்களங்கேசென்றுகேட்கவேணும். ரு

— ச* திருமூழிக்களம்என்னும் - திருமூழிக்களமென்று ப்ரஸித்தமான, செழுநகர்வாய் - ரமணீய நகரப்ரதேசத்திலே, செழு - ரமணீயம். நகரத்துக்கு ஸந்நிஹிதமான வாகாசப்ரதேசத்திலே வஸிக்கிறவென்றபடி. அணி - ஸமூஹங்களான, முகில்காள் - மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு - திருமேனியாலே ஸ்வாமியாயிருக்கிறவருக்கு "யதாஹம் கௌஸல்யாஸுதம் கேஸாஸ்ப்ரதிஷேதிநே" என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே ஸகலரையும் வஸீகரித் தடிமை கொண்டிருக்கிறவருக்கென்றபடி. இதுக்கு தூது என்கிறதோடே அந்வயம். தீவினையேன் - அவ்வழகையநுபவிக்கப் பெறாதே யிழந்து உங்கள் காலிலேவிழவேண்டும்படியான க்ரூரகர்மங்களை யுடையவளான நான், விடுதூது-விடுகிறதூதிலே, நான்பேசியிருக்கிற ஸந்தேஸவாக்யத்திலே யென்றபடி. ஆய் - அதிகரித்து, அதிலே ப்ரவ்ருத்தராயென்றபடி.

ஒ— திவ்யதேஸே நித்யவஸந், செக்கமலத்தலர்போலும் - ரக்தாம்போஜதலஸத்ருஸ கண்கைகால் - நேத்ரஹஸ்தபாதௌ, செங்கனிவாய்-ரக்தவிம்பாதரஸ், அக்கமலத்திலைபோலும் திருமேனி- தத்கமல பத்ரஸத்ருஸ திவ்யவிக்ரஹஸாலிநஸ், அடிகளுக்கே - ஸ்வாமிநஸ், தக்கிலமே கேளீர்கள் - வயம் யோக்யா நபவாம கிமிதி யூயம் ப்ருச்சத்யதாம். ரு

ச* (திருமேனிஇதி) திருமேனியடிகளுக்கு - திவ்யவிக்ரஹயுக்த ஸ்வாமிநஸ், ஸ்ரீமத்தவிக்ரஹ யுக்தஸ்யேதிவா, தீவினையேன்விடுதூதாய் - க்ரூரபாபயுக்தயா மயா விஸ்ருஷ்டஸந்தேஸதாஸகா,

ப— (செக்கமலமித்யாதி) அக்குளிர்த்திங்கடியான வுள்ளில் வாசத்தட மிருக்கிறபடி. சிவந்தலர்ந்த தாமரைபோலேயிருக்கிற கண்முதலான திவ்யாவயவங்களை யுடையவன், வகுத்தம் "வக்ஷஸ்தாதேஸ" ரிதி- அந்ததாமரைகளுக்கு உஜ்ஜீவந மவன் வடிவென்கிறாள் (அக்கமலத்திலை யித்யாதி) அவயவங்களுக்கு வஸஹாஸமான செந்தாமரை யிலைபோலே யாயிற்றுத்திருமேனி. வெண்டாமரையை வ்யாவர்த்திக்கிறது அக கமலமென்கிறது. (அடிகளுக்கு) அந்த அவயவ ஸௌந்தர்யத்தையும் வடிவழகையுங் காட்டி யெழுதிக்கொண்ட வாக்கு, இவ்வடிவழகுக்குத் தோற்று வைவர்ண்யத்தை யரித்திருப்பா ரங்குற்றைக்க யோக்யரோ வென்று கேட்டுப்பாருங்கோள். ரு

காலமபாட்டில மேகங்களைநோக்கி யென்வாதையை யவனுக்குச்சொன்னாலுங்களை உணிக்குமோ வென்கிறாள். (திருமேனியடிகளுக்கு) ஸ்வரூபமன்றுண விக்ரஹமேயொழிய வடிவழகாலே ஸகலஸ்வாமியென்று தோற்றும்படி யிருக்கிறவர்க்கு, (தீவினையேன்) ஸகலஸாமான்ய ஸ்வாமியானவனுடைய வடிவழகை யநுபவியாதபடி பாவியான வென்னுடைய ஸந்தேஸவாக்யத்திலே யதிகரித்து,

மூ— திருமூழிக்கள மென்னுஞ் செழுநகர்வா யணிமுகில்கா ! டிருமேனியவட் கருளீ
ரென்றக்கா லும்மைத்தன் ! றிருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசும்புகடியுமே ||௪||

ஆ— (திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வா யணி முகில்காள் ! " திருமேனியவர்க் கருளீர்" என்றித்தனையுஞ் சொன்னாலுமுங்களுக்குப்பரமபோக்யமான திருமேனியொளியையுங்களை யிழப்பித்துஅவ்வூரில்நின்றும்போகவடிக்குமோ, இத்தனையுஞ்சொன்னாலென்செய்யுமென்கிறாள். ௪

நாலாம்பாட்டு.

இ— என்னக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இத்தனையுஞ் சொன்னாலுமென்று) ஸ்வரூபமிவ்வுக்திமாத்ரத் தாலுமுங்களை நசிக்குமோவென்கைக்காக. திருமேனியொளியகற்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உங்க ளுக்கு பரமசேதந்யரீதியால்) தெளிவிசும்புகடியு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவ்வூரில்நின்றுமிதந்ரீதியால்) கீழ்ச்சொன்ன பக்ஷிகள் போகாதிருந்தவாறே திருமூழிக்களத்துக்கு ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கிற மேகங் களை நோக்கிச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. * * * * * *

ஈ—ஐ—இதுக்குஎன்னகாலென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். திருமேனி- "ஹந்த நாம ஸ்வரூபகாமவே" என்கிற படியே பரமபோக்யமாயிருக்கிற வும்முடைய திருமேனியை, அவட்கு - இத்தையாசைப்படுகிறஅவளுக்கு, அருளீர் - க்ருபையாலே கொடுக்கவேணும். உமக்கவள்பக்கல் ப்ரணயித்வம்போனாலும் ஸாதாரண மான க்ருபையு மில்லையோவென்று கருத்து. என்றக்கால் - இப்படிநீங்கள் சொன்னக்கால், " வாவா யபூர்வாப்ரஹ்மி " என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உக்திமாத்ரமன்றோ வேண்டுவதென்று கருத்து. தன் திருமேனியொளி - உங்களுக்குத்தந்தருளின ஸ்வீயதிவ்யதேஜோ- விக்ரஹகாந்தியை, ஒளி - காந்தி, உம்மை- உங்களை, அகற்றி - விஸ்லேஷிப்பித்து, இகபூர்வம். உங்களுடைய காந்தியை நசிப்பித்தென்றபடி. தெளி விசும்பு - நிர்மலமான வாகாசத்தில்நின்றும், விசும்பு - ஆகாசம், உங்களழகு எல்லாருக்கும் தெரியும் படி நீங்கள் வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாசத்திலநின்று மென்றபடி. கடியுமே - கடியுமோ, கடிகை - துரத் துகை, உங்களைத்துரத்துமோ வென்றபடி. ஸ்வஸாத்ருஸ்யமாத்ரமன்றிக்கே பரஸாத்ருத்தையுந்தந்து ஆகாசமாத்ரவ்ருத்தியன்றிக்கே பரமாகாசவ்ருத்தியையு முங்களுக்குத்தாராரோ வென்றுகருத்து. ௪

ஒ— திருமூழிக்களமென்னும் செழுநகர்வாய் - திருமூழிக்களமிதி ப்ரஸித்த விலக்ஷணநகரவாஸே, அணிமுகில்காள் - ஸ்நிதாஹேமேவா:, திருமேனிஅவட்குஅருளீர் என்றக்கால் - " தஸ்யாதிவ்யவிக்ரஹம் ப்ரஹஸ்யக்ருபாம்" உதியமயமவசயவேக, உம்மைத்தன்திருமேனி யொளியகற்றி - யுஷ்மாகம் ஸவிக்ரஹகாந்தி ஸவஸாபூ, தெளிவிசும்புகடியுமே - யுஷ்மாகம் பரமாகாசப்ராப்திம் நிராகரோதி கிம்த்ருஷ்டம். பராவேஷ்டாவகாரப்ரவ்ருத்தேஷு நதஸ்யநிக்ரஹப்ரஸக்திரிதி பாவ:. ௪

ப— திருமூழிக்களமென்றுப்ரஸித்தமான செழிப்புடைய நகரஸம்பந்தியானவழகியமுகில்காள் என்னுதல்; செழுநகர்வாயடிகளுக்குச்செப்புமின்க ளென்னுதல். (திருமேனிஅவட்கருளீர்) "ஹந்தநாம" என்னும்படி பரமபோக்யமானவுடம்பை யாசைப்பட்டார்க்குக் கொடுக்கலாகாதோ வென்று சொல்லுங்கோள். (அருளீர்) ப்ரணயித்வமன்றோகுடிபோயிற்று, க்ருபையும் மறுத்ததோ?. (என்றக்கால்) "வாவாயபூர்வாப்ரஹ்மி" என்றுங்களுக்கொரு வாய்பாதைபூயன்றோ நேரவேண்டுவது. (உம்மை) இப்படி யுபகாரகரானவுங்களை -(தன்திருமேனியிதரீதி) தனக்குஹோமமானவுங்கள் வடிவில்புகரையும்போக்கி, நிர்மலமான வாகாசத்தில் நின்று முங்களையோட்டுமோ? ஸ்வஸாத்ருஸ்யத்தைத் தவிர்த்து "பரமஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே ஸாபூர்யஸாத்ருஸ்யத்தையும்தந்து, ஆகாசமாத்ரவ்ருத்தியன்றிக்கே பரமாகாசத்தையும்தாராரோ. அடி களுக்கித்யுக்த்யா "ஸாத்விகா" இத்யுக்தம். ௪

மூ— தெளிவிசும்பு கடிதோடித் தீவளைத்து மின்னிலகு । மொளிமுகில்கா டிருமூழிக்களத் துறையு மொண்சுடர்க்குத் । தெளிவிசும்பு திருநாடாத் தீவினையேன் மனத்துறையுந் ।

ஆ— (தெளிவிசும்பு) அவளுக்கருளீ ரென்னவமையுமோ, இன்னருக்கருளீ ரென்னவேண்டாவோ வென்னில், யாவளொருத்தியுடைய நெஞ்சை யுமக்குத் திருநாடாகக்கொண்டு நீருறைகிறீர்,

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ப்பாட்டில்போல இப்பாட்டிலும் மேகங்களைத் தூதுவிடுகிறதா யிருக்கையாலே யிது ஸந்தேச ப்ரக்ரியன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (அவளுக்கித்யாதியால்) அவளுக்கென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னவை யறியுமோ விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் ப்ரதிபாத்ய விஷயத்திலே தாத்பர்யமென்று கருத்தாலே யதுக்குத்தரமாக (யாவளொருத்தியித்யாதியால்.) * *

இ—ஸ— ரு* தெளிவிசும்பு - நிர்மலமான வாகாசத்திலே, கடிது - சீக்ரமாக, ஓடி - யாவதம்பர்யந்தம், சிறியதிருவடிபோலே யிவற்றின் வேகவத்தையும் ஆகாசஸஞ்சாரித்வமும் தன் காரியத்துக்கு ஸாதகமென்றிருக்கிறாள். தீவளைத்து - அக்நிவலயத்துக்கு ஸத்ருசமான, தீ - அக்நி, வளை - வலயம், வளைத்து என்று வளைக்கு ஸத்ருசமானதுக்குப் பேர். அநாதவத்ருஸத்ருசங்களான வென்றபடி. மின்னிலகும் - மின்களிலகாநிற்கிற, வித்யுல்லதாவலயங்கள் விளங்காநிற்கிற வென்றபடி. இலகுதல் - விளங்குதல். ஒளி முகில்காள் - காந்தியையுடைய மேகங்காள், அந்தவித்யுத்துக்களாலே வர்ணாமம்பெற்ற வடிவழகை யுடைய மேகங்காளென்றபடி. திருமூழிக்களத்து - அந்ததிவ்யநகரத்திலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, ஒண்சுடர்க்கு - ஒள்ளியசுடரை யுடையவரான, அவ்வூரில்நித்யவாஸத்தாலே யதிஜ்வலமான காந்தியை யுடையவரான வென்றபடி. தீவினையேன் - நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கச் செய்தே கண்ணாலே காணவொட்டாதபடி க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையேனுடைய வென்னுடைய, மனத்து - மநஸ்ஸிலே, தெளிவிசும்பு - நிர்மலாகாசரூபமான, ஸ்வப்ரகாச பரமவ்யோமரூபமான வென்றபடி. திருநாடா - திவ்யதேசமாய். தாத்ருசதிவ்யதேசத்திற் போலே யாதராதிசயத்தோடே யென்றபடி. உறையும் - வஸியாநிற்கிறவரான,

ஒ— ரு* (தெளிவிசும்பிதி) தெளிவிசும்பு கடிதோடி - நிர்மலவ்யோமாகாசே சீக்ரம் கத்வா, தீவளைத்து - அநாதவத்ருஸத்ருசா: மின்னொளி இலகும் - வித்யுத் ப்ரஹாஸமாநா:, முகில்காள் - ஹே மேகா:, திரு மூழிக்களத்து உறையும் ஒண்சுடர்க்கு - திருமூழிக்கள திவ்யதேசே நித்யவாஸத: தேதீப்யமாந தேஜோ ரூபிணே ப்ரபவே, தெளிவிசும்பு திருநாடா - நிர்மலபரமாகாசலக்ஷண திவ்யஜநபதவத் அதிஸாதரம், தீவினையேன் மனத்து உறையும் - க்ரூரகர்மவத்யா மே சித்தே வஸத:.

ப— அஞ்சாம்பாட்டில் "எங்கள்வார்த்தையை அவனங்கீகரிக்குமோ" என்றிருந்தனவாக; பூர்வதத்தில் பண்ணும்ஆதரத்தை யென்பக்கலில் பண்ணினவ னங்கீகரியா தொழியான், ஆனபின்பு என் தசை யொருவார்த்தை விண்ணப்பம் செய்யவேணுமென்கிறாள். (தெளிவிசும்புகடிதோடி) நிர்மலமாய் அபார வஸ்திமானவாகாசத்திலே கடுநடையிலே ஸஞ்சரித்து, இவற்றின் ஸஞ்சாரமெல்லாம் தன்காரியத்துக் குடலென்றிருக்கிறாள். (தீவளைத்துமின்னிலகும்) கொள்ளிவட்டம்போலே மின்விளங்காநின்று; தன் வடிவிலிருட்டுக்கு கைவிளக்குக்கொண்டு திரிவாரைப்போலேயாயிற்று மின்னைக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறபடி. (ஒளிமுகில்காள்) வர்ணாமத்தாலே யழகியவடிவையுடைய முகில்காள், திருமூழிக்களத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே புகர்மிக்கிருக்கிறவர்க்கு. (தெளிவிசும்பித்யாதி) நிர்மலதிவ்யாகாசமான பரமபதத்திலாதரத்தோடே யென்னெஞ்சை யாதரித்து, அந்நெஞ்சுக்குள்ளே வர்த்தியாநிற்கிற, நெஞ்சிலே ப்ரகாசித்தபடியே கண்ணாலே காணப்பெறாமையாலே (தீவினையேன) என்கிறாள்.

மூ— துளிவார்கட்குழலார்க் கென் றூதுரைத்தல் செப்புமினே ॥ ௫ ॥
தூதுரைத்தல் செப்புமின்க டூமொழிவாய் வண்டினங்காள் ।

ஆ— அவளுக் கருளீரென்று சொல்லிகோளென்கிறாள். ௫
(தூதுரைத்தல்) தூமொழிவாய் வண்டினங்காள்,

இ—ஈ— துளிவார் - துளித்துவாராநிற்கிற, விகஸ்வரமாய ப்ரவஹியாநிற்கிற வென்றபடி. கள்-ரஸத்தை யுடைத்தான, கள்ளென்று ரஸமாய் இங்கு மகரந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. குழலார்க்கு - கேசபாசங் களை யுடையவர்களுக்கு, கேசபாசங்கள் புஷ்பாலங்க்ருதங்களா யிருக்கையாலே மகரந்தஸ்யந்திகளென்று கருத்து. குழல - கேசபாசம், குழலையுடையவர் குழலார். பூஜாயாம்பஹுவசநம். என்தூதுரைத்தல் - தலையில் பூவெல்லாம் சருகாய்படி விரஹாதுரையான வென்ஸந்தேசவாக்யத்தை, ஹ்ருதயங்கமான ஸந்தேசவாக்யத்தை யென்றபடி. செப்புமின் - சொல்லுங்கோள். ௫

௬* தூமொழிவாய் - மநோஜ்ஞங்களான யுக்திகளையுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது பாவமாய் மநோஜ்ஞத்தை லக்ஷிக்கிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு, லாபமென்றபடி. "நாஸாமவேத பிதாஷி ஸ்ருத்யைவம் வ்யாஹரிஷ்யதி" என்கையாலே ஸந்தேசவானுக்கு வாக்விந்யாஸங்களான யுக்திகள் ப்ரதானமிறே. அவன்வருமோமல்லோமென்றிருந்தாலு முங்கள்வாக்சாதுர்யத்தாலே அவனுக்கு வரவேண்டும்படியாமென்று கருத்து. வண்டினங்காள் - ப்ருங்கஸமூஹங்காள், சுடர்வளையும் - காந்திமத்துக்களான வென்னுடைய வலயங்களையும், கலையும் - பட்டுடையழகையும, தூதுரைத்தல் - ஸந்தேசவாக்யமாக, செப்புமின்கள் - சொல்லுங்கோள், ஸந்தேசவாக்யமாகச் சொல்லுகையாவது விரஹக்லேசமாகையாலே தன்வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்று சொல்லுகை, என் - என்னுடைய, வாய் - உக்தியினுடைய, மாற்றம் - ப்ரகாரரூபமான, மாற்றம் - ப்ரகாரம். தன்வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தே னென்றிப்படி யென்னுடைய வாக்ப்ரகாரரூபமான வென்றபடி. தூதுரைத்தல் - ஸந்தேசவாக்யத்தை, செப்புதிரேல் - சொல்லுகிறீகோளாகில், இதுக்கு செப்புமின்க

ஒ— கள்துளிவார குழலார்க்கு - மகரந்தஸ்யந்திகேசபாசாய, என்தூது உரைத்தல் செப்புமினே - மம ஸந்தேசவாக்யம் வதத ...। ௫

௬* (தூதுரைத்தலிதி) தூமொழிவாய் வண்டினங்காள் - மதுர பாஷாவிலாஸித ப்ருங்க ஸமூஹா:,

ப— (துளிவார்கள்குழலார்க்கு) துளியொழுகுகிற மதுவையுடைத்தான, ஸுகந்தமான திருக்குழல்முடியையுடையவர்க்கு (என்தூதுரைத்தல்) தலையிலபூ சருகாயிருக்கிறவெனக்கு ஸந்தேசங்களாய், என்வாக்யத்தை யவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். கேசவனை நீ நெஞ்சுக்குள் வதிந்தும் க்லேசநாசகனை ... சொல்லுங்கோள். "கேசவ: க்லேசநாசந:" இறே. ஒண்சுடர்க் கிஞ்சித்... "ஜ்யோதிராத்யம் வாக்ஜீதகமநா" ... ௫

ஆறும்பாட்டில் சிலவண்டுகளைக்குறித்து, என்னுடைய வார்த்தைரூப ஸந்தேசவாக்யத்தை விலைச்செல் லும்பிராட்டி ஸந்நிதியிலே சொல்லுங்கோ ளென்கிறாள். (தூதுரைத்தல் செப்புமின்கள்) நீங்கள்ஸந்தேசராய் சென்று நானுரைத்தவாக்யத்தை யறிவிக்க வமையும், கொண்டுவரவேண்டா, (தூமொழிவாய் வண்டினங்காள்) இனியபேச்சையுடைய வண்டினங்காள், அவ னுங்கள் பேச்சி னினிமையாலே வரும்படியிறே நீங்களிருப்பது.

மூ— போதிரைத்து மதுநுகரும் பொழின் மூழிக்களத்துறையு ।
மாதரைத்தம் மார்பகத்தே வைத்தார்க்கென் வாய்மாற்றந் ।
தூதுரைத்தல் செப்புதிரேற் சுடர்வளையுங் கலையுமே ॥ ௬ ॥

ஆ— என்னுடைய சுடர்வளையுங் கலையு மிழந்தேனென்று சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில், அவனுங்கள்வார்த்தையைஅநாதரியாமே பிராட்டிஸந்நிதியிலேவைத்துச்சொல்லவேணுமென்கிறாள். ௬

ஆறும்பாட்டு.

இ— சுடர்வளையுங் கலையுந் தூதுரைத்தல் செப்புமின்க ளென் றந்வயித்துத் தாத்பர்ய (என்னுடைய வித்யாதியால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல் செப்புதிரேல் போதிரைத்தித்யாதி செப்புமின்களென்றநுஷங்கேணா ந்வயித்துத் தாத்பர்ய (சொல்லுமிடத்தி லித்யாதியால்) வண்டுகளையே கீழ்ச்சொன்ன லேவங்களாக ஸூசித்தாதல் லேவங்கள் சொல்லா தொழிர்தவாறேயாதல வண்டுகளைநோக்கிச் சொல்லுகிறாளென்று ஸூக்தி. இப்படிமேலுங் கண்டுகொள்வது. * * * * *

இ—ஸ— ளென்கிறத்தோடே ஸந்வயம். போது - ஸமயங்களிலே, வ்ருக்ஷங்கள் விகஸிக்கிற ஸமயங்களிலே யென்றபடி. ஸ்ரீவாநரமுதலிகளுக்குப் போலே மதுபாநம் மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நியமங்களுக்கில்லை, உபாஸகர்களைப்போலே விலக்குவாரு முங்களுக்கில்லையென்று கருத்து. இரைத்து-ஹர்ஷத்தாலே கோலாஹலம் பண்ணிக்கொண்டு, மது-மதுக்களை, நுகரும்பொழில்-உங்களுக்கு பாநம் பண்ணும்படியான வ்ருக்ஷநங்களையுடைத்தான, நுகர்கை - பாநமபண்ணுகை, மூழிக்களத்து - அந்ததிவ்ய நகரத்திலே, உறையும் - வஸிக்குமவரான, இது ஸ்வாமிக்கு விசேஷணம். மாதரை - நாரீணாமுத்தமை யான பெரியபிராட்டியை, மாதர்-உத்தமஸ்த்ரீ, தமமார்பகத்தே-தம்முடையவக்ஷஸ்ஸுக்குள்ளே, வைத்தார்க்கு-வைத்துக் கொண்டவரான ஸ்வாமிக்கு, செப்புமின்க ளென்றநுஷங்கிப்பது. பிராட்டிஸந்நிதியான ஸமயத்திலே அவருக்குச்சொல்லுங்கோ ளென்றபடி. ௬

ஒ— போது இரைத்து மதுநுகரும்பொழில் - வ்ருக்ஷஷ ஸமூஹமதுபாநபக்ஷோத்ஸாரந ஸாலிநி, மூழிக்களத்து உறையும் - திருமூழிக்களதிவ்யதேசவாஸத:, மாதரை தம்மார்பகத்தே வைத்தார்க்கு - நாரீரத்நம் வக்ஷஸ்யே நிவேஸிதவத:, என்வாய்மாற்றம தூதுஉரைத்தல் செப்புதிரேல் - மதீயவாமந்த்ரரூப தூதவாக்யம்வதயதேசேத், சுடர்வளையும் கலையுமே-உஜ்வலவலயாநி லேலாஞ்ஞம் யதபலேவ தத்வநஷ்டாநி. விஜ்ஞாபநாஸ்வே வலயலேவலெ விஸ்ருஷ்டஸ்விஷ்யதஉதிஹ்வ:. ௬

ப— (போதித்யாதி) வ்ருக்ஷவிகாஸஸமயத்திலே (இரைத்து) கோலாஹலம் பண்ணிக்கொண்டு, மதுபாநம பண்ணும்படியான பொழிலையுடைய திருமூழிக்களத்திலே வர்த்திப்பாராய் (மாதரை யித்யாதி) தான்போகமாகில் தன்னி லுவாயஸ்வ மவஸ்யமாமென்று தஸ்யவஸ்த்யுத்யம் மாதா நாரீணாமுத்தமையான லக்ஷ்மியைத் தம் மார்பையே அவளுக்ககமாக்கி வைத்துக்கொண்டவர்க்கு, வஸந்தம் "ஸ்ரீயாகவா" இதி (என்வாயித்யாதி) மதீயவாமந்த்ர ரூபமான வாக்யத்தை, (தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல்) அங்குப்போம்போது அச்சோலையிலுள்ள மதுவைப்பாநம் பண்ணி செருக்கெடுத்தாதல் ஸந்தோஷாதிசயமா யாதற் சொல்லாதே ஸமயஜ்ஞரான்ய, அவன் நெஞ்சிலுறைக்கும்படி சொன்னீர்களாகில், அதுதானே யெனக்குச்சுடர் அதுதானெனக்கு வலயங்கள். அதுதானெனக்கு (கலையும்) லேலையும். ஆகையாலே யவனுக் கிரக்கம் பிறக்கும்படி சுடர்முதலானவையை நானிழந்த படியைச் சொல்லுங்கோள். ௬

மூ— சுடர்வளையுங் கலையுங்கொண்டருவினையேன் றோடுறந்த । படர்புகழான்
திருமூழிக் களத்துறையும் பங்கயக்கட் । சுடர் பவள வாயனைக் கண்

ஆ— (சுடர்வளையும்) படர்பொழில்வாய்க் குருகினங்காள, உன்னழகாலே யவளைவஶீகரித்து அவளோடேகலந்து பின்னை யவளைத் துறந்து அதுவே புகழாகக் கொண்டிருக்கிற விருப்பு

ஏழாம்பாட்டு.

இ— பங்கயக்கட் சுடர் பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தா+ர் (உன்னழகாலே யி-த்யாதியால்) வ்யவஸாயத்தில் ஸௌந்தர்யத்தை யருளி+ர் (அவளோடேகலந்ததென்று) வ்யவஸாயத்துக்குத் தா+ர (பின்னை யித்யாதியால) துறந்த படர்புகழா னென்கிற ஸஹிவ்யாஹாரத்துக்குத் தா+ர (அதுவேயித்யாதியால)

இ—ப— எ* படர - விகஸிதமான, பொழில்வாய் - உத்யானப்ரதேஶத்தில், குருகினங்காள் - குருகு ஸமூஹங்காள், குருகு - நாரையில் ஜாதிவிஶேஷம். இனம - ஸமூஹம, சுடர்வளையும - காந்திமத்துக்களான வெள்வளைகளையும், கலையும்-பட்டுடையழகையும், கொண்டு - அபஹரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத் துறந்தென்கிறதோடே அந்வயம். இவைகளைத்தானிழந்தது தத்விஶ்லேஷநிமித்தமாகையாலே யவனபஹரித்தா னென்கிறது. அரு - அருமையான, துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. வினையேன் - துஷ்கர்மங்களை யுடையவளான வென்னுடைய, ப்ரீதியோடேவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான பாபத்தை யுடையவளான வென்னுடைய வென்றபடி. தோள்துறந்து - தோளை த்யஜித்தவனான, "வாமேகஸ்மிந் ... நந்தஸாநுவ்யூஹம்" என்கிறகணக்கிலே யென்தோளொன்றிலுமே பாகாஷ்டிதனாயிருந்தவன் இப்போ தத்தைக் கைவிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான் - படர்ந்தபுகழை யுடையவனான, புகழ் - கீர்த்தி, என்னைக்கைவிட்டதே தனக்கு லோகவ்யாப்தமான கீர்த்தியாக வுடையவனான வென்றபடி. திருமூழிக்களத்துறையும் - அந்தத்திவ்யநகரத்திலே வஸியாநிற்கிறவனான, பங்கயக்கண் - பங்கஜலோசநனான, ணகாரஸ்யஸ்தாநே டகாராதேஶ:. சுடர்பவளவாயனை-உஜ்ஜ்வலவித்ருமாதரனை, என்னைவஶீகரிக்கும்படியான திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. கண்டு-ஸாக்ஷாத்கரித்து, நாநாசைப்படுகிற

ஈ— எ* (சுடரிதி) சுடர்வளையுமகலையும கொண்டு - உஜ்ஜ்வலவலயாநி வஸநாந்யபஹ்ருத்ய, அரு வினையேன்தோள் துறந்த - துஸ்தரபாபாயா: மம ஹஸ்தஸ்பர்ஶம் த்யக்தவந்தம், படர்புகழான் - வ்யாப்த கீர்த்திம், திருமூழிக்களத்துறையும் - திருமூழிக்களதிவ்யதேஶே நித்யம்வஸந்தம், பங்கயக்கண் - பங்கஜ லோசநம், சுடர்பவளவாயனை - உஜ்ஜ்வலவித்ருமாதரம், கண்டு - த்ருஷ்ட்வா,

ப— ஏழாம்பாட்டில் ஸ்வோத்கர்ஷ ஸமூஹங்களை குறித்துச் சிலரோடேகலந்து அவர்களைத்துறந்து அதுவே புகழாகவிருக்கை போருமோவென்று அவர்க்கறிவியுங்கோளென்கிறாள். (சுடரித்யாதி) தனக்கு ப்ராப்தமுமாய் கைக்கடங்கினதுமானவற்றையும கைக்கொண்டு, மடிச்சரக்கையுங் கொண்டுபோனான. உஜ்ஜ்வலமான வலயாதிகளையும் வஸ்த்ரத்தையு மபஹரித்தானென்றபடி. (அருவினையேன்) ப்ரார்த்தித்து வந்துகலந்தவன் போகட்டுப்போம்படியான பாபத்தைப் பண்ணின வென்னுடைய ஹஸ்தஸ்பர்ஶத்தைப் பரித்யஜித்து, அவன்கலந்தபோது ஸத்காரம பண்ணினதும் தோள்களையேகாணும். (படர்புகழான்) "தன்னலல்லது செல்லாதாரை யிங்ஙன் விட வல்லாரில்லை" என்று, இதுவேபுகழாகப் புகழ்வித்துக் கொண்டிருக்கிறானாயிற்று. (திருமூழிக்களத் துறையும) ஸ்வாமியனென் றுறி யிருக்க வொண்ணாதபடி திருமூழிக்களத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை, (பங்கயக்கணித்யாதி) போகட்டுப் போனானென்று போகட்டிருக்கவொண்ணாத அவயவஶோபையை யுடையவனை, என்னை யிப்பாடுபடுத்துகையாலே புதுக்கணித்த அவயவஶோபையை யுடையவ னென்றுமாம். (கண்டு) என்பேறு உங்களுக்கிறே முற்படுகிறது,

மூ— ஒருநாளோர் தூய்மாற்றம் । படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காளெனக்கொன்று பணியீரே ॥எ॥ எனக்கொன்று பணியீர்க ளிரும் பொழில்வா யிரை தேர்ந்து । மனக் கின்பம் படமேவும் வண்டினங்கா டும்பிகாள்

ஆ— உனக்குப் போருமோ வென்றுசொல்லீர்கோ ளென்கிறாள். எ

(எனக்கொன்று) வண்டினங்காள் தும்பிகாள்,

இ— ஓர் தூய்மாற்ற மெனக்கொன்று பணியீ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உனக்குப் போருமோ இத்யாதியால்.) * * * * * * * * * *

இ—ஸ— திருக்கண்ணழகையும் திவ்யாயுதஶோபையையும் காண்கையாகிற ஸாக்ஷாத்காரமெனக்கு முன்னேயுங்களுக்கு வாய்க்கிறதென்று கருத்து. எனக்கு-விரஹவ்யதையை ஶரீரிணியாயிருக்குமாப்போலே யிருக்கிறவெனக்காக, இதுக்குப்பணியீரென்கிறதோடே அந்வயம். ஒருநாள் - பலநாள்வேண்டா, ஓர் - ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரமாகையாலே அத்விதீயமான, தூய் - விஶதமான, அதவா ஶ்ராவ்யமான வென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, ஒன்று - ஒன்றாக, இனி யொன்றுஞ்சொல்ல வேண்டாதபடி ஸாரதமமாகவென்றபடி. பணியீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும், பணியீரென்று ஸவிஷய வடுகங்களாகையாலே அவற்றை பஹுமானித்துச் சொன்னபடி. எ

அ* இரும் - விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய் - உத்யாநத்திலே, இரை - ஆஹாரத்தை, மகரந்தத்தை யென்றபடி. தேர்ந்து - தேடிக்கொண்டு, மனக்கு - உங்களுடைய அந்தரங்க மநஸ்ஸுக்கு, இன்பம்பட - ஆநந்தமுண்டாம்படி, படுகை - உண்டாகை, மேவும்-ஆஶ்ரித்து வர்த்திக்கிற, என்னைப்போலே விரஹக்லேஶம் பிறவாதபடி ஸர்வதா ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற வென்றபடி. வண்டினங்காள் - ப்ருங்க ஸமூஹங்காள், தும்பிகாள் - ப்ருங்கவிஶேஷங்காள்,

ஒ— ஒருநாள் - ஏகஸ்மிந்திநே, ஓர்தூய்மாற்றம் - அத்விதீயம் ஶோபநம் வாக்யம், படர்பொழில்வாய் குருகினங்காள் - விஸ்த்ருதோத்யாநேவர்த்தி க்ரௌஞ்சபக்ஷி ஸமூஹா:, எனக்கு ஒன்றுபணியீரே - மஹ்யமேகம் வதத த்யர்த்த:. எ

அ* (எனக்கிதி) எனக்கு ஒன்றுபணியீர்கள் - மஹ்யமேகம் வதத. இரும்பொழில்வாய் இரை தேர்ந்து - விஸ்த்ருதோத்யாநே ஆஹாரம் விசித்ய, மனக்குஇன்பம் படமேவும் - மநஸி ஸுகம் யதாஸ்யாத் ததா ஸர்வதாஶ்ரயந்த:, வண்டினங்காள் தும்பிகாள் - ஹே ப்ருங்கஸமூஹா ப்ருங்கவிஶேஷாஶ்ச

ப— (ஒருநாள்) ஒருநாளே அமையும். மற்றநாள் சொல்லவேண்டுவதில்லை. (ஓர்தூய்மாற்றம்) அத்விதீய மாய்ஸ்ராவ்யமுமான வார்த்தையை, பரந்தபொழிலிடத்தி லுள்ள குருகினங்காள்-நான்முடிந்தா லுங்களுக்கிச் சோலைப்பரப்பெல்லாம் நோக்கித்தருவாரார். (எனக்கு) என்வடிவிருக்கிறபடிகண்டிகோளிறே. (ஒனறுபணியீரே) இரண்டாம்வார்த்தை சொல்லவேண்டா, பரப்பற்றொன்றாயிருக்கும்படி யருளிச் செய்யுங்கோள். படர்புகழிதிவத்ர பாடம் "கீர்த்தி" தி. எ

எட்டாம்பாட்டில் சில வண்டுகளையும் தும்பிகளையுங்குறித்து, ஸாரஸ்யமான தேஶத்திலேஅவ ளிருக்கப்பெற்றோம், இனி யென்னுடைய வறிவியுங்கோ ளென்கிறாள். (எனக்கொன்று பணியீர்கள்) நீங்க ளொரு வார்த்தை சொல்லாவிடில் முடியும் தஶையா யன்றோ வென்தஶை யிருக்கிறது. (இரும் பரந்த சோலையிடமெங்கும் புக்குஇரைதேடி. (மனக்கு) மநஸ்ஸிலே இனிமைபிறக்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற, பிரிவிலும் வற்றாத ஆநந்தமுண்டாம்படி கலவாநின்றதாயிற்று.

மூ— கனக்கொடிண் மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக்களத்துறையும் । புனக்கொள் காயாமேனிப் பூந்துழாய் முடியார்க்கே ॥ அ ॥ பூந்துழாய் முடியார்க்குப் பொன்னாழிக் கையார்க் । கேந்துநீ ரிளங்குருகே

ஆ— உன்னழகைக்காணப்பெறாதே யவளிழந்துபோமித்தனையோ என்று சொல்லிக்கோளென்கிறாள்.அ (பூந்துழாய்) ஏந்துநீரிளங்குருகே,

எட்டாம்பாட்டு.

இ— தாரீயவாக்யத்திலேபாட்டுக்குத்தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (உன்னழகையித்யாதியால்.)*

இ—ப— கனக்கொள் - கனத்தைக் கொண்டிருக்கிற, க்நகாத்ய மாகையாலே யதிமாக்க ஸாவிகளான வென்றபடி. திண் - த்ருடதரங்களான, மதிள் - ப்ராகாரங்களாலே, புடை - சுற்றிலும், சூழ் - பரிவ்ருதமான, இப்படிரக்ஷையுடைத்தானதேசத்தி லவன்வஸிக்கையா லத்யந்தஸாக்ஷாத்காரமான வவன்திருமேனிக் கென்னதீங்கு வருகிறதோவென்கிற ஈஷ்வம்தீரப்பெற்றேன், இனியென் க்லேசமுந் தீரவேணு மென்றுகருத்து. திருமூழிக்களத் துறையும் - அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவனை, புனக்கொள் - க்ஷேத்ரத்தில் கொள்ளப்பட்டதான, புனம் - க்ஷேத்ரம். க்ஷேத்ரஸ்திதமாய் அத்தாலே ஸஷோஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. காயாமேனி - அதஸீபுஷ்பஸத்ருசமான திருமேனியை யுடையவரான, காயா - அதஸீ. பூந்துழாய்முடியார்க்கு - தர்சநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடைய வருக்கு, பூம் - தர்சநீயம். திருமேனியழகுக்கு மேலே திவ்யாபரணசோபையை யுடையவரானவர்க் கென்றபடி. எனக்கு - நீங்களொரு வார்த்தை சொல்லாவிடில் முடியுமவஸ்தையாயிருக்கிற வெனக்காக, ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, பணியீர்கள் - நீங்க ளருளிச்செய்யவேணும். அ

க* நீரேந்துஎன்று மாறியந்வயிப்பது. நீராலே யேந்தப்படுகிற, நீருக்கஞ்சவேண்டாதபடி யதுதானே யுன்னை யரிக்கும்படியா யிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையானாலும் ஸ்ரீ வாநரமுதலிகளைப்போலே யுனக் கஞ்சவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. இளங்குருகே - மந

ஒ— கனக்கொள்திண்மதிள் புடைசூழ் - மஹாக்ஷமாவி த்ருடப்ராகாரை: பரித:பரிவ்ருதே திருமூழிக்களத்து உறையும் - திருமூழிக்கள திவ்யதேசே நித்யவஸத:, புனக்கொள் காயாமேனி - வநஸ்திதாதஸீகுஸுமஸம விக்ரஹஸ்ய, பூந்துழாய்முடியார்க்கு - தர்சநீய துளஸீ ஸுரபிதோத்தம ஸஸ்ய, எனக்கொன்று பணியீரேஇதி வசநமேகமுச்யதாம் நய:. அ

க* (பூந்துழாயிதி) பூந்துழாய்முடியார்க்கு - தர்சநீய துளஸீ ஸுரபிதோ த்தமாங்கஸ்ய, என் பொன்னாழிக்கையார்க்கு - மதீயஸ்ய ஸுதர்சநீயஹஸ்தஸ்ய, நீரேந்தும் இளங்குருகே-ஜலவிஹரத

ப— (கனககொளித்யாதி) கனத்துத் திண்ணிதான மதிள் சுற்றுஞ் சூழ்ந்திருந்துள்ள திருமூழிக் களத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவர்க்கு, அத்தலையில் ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தால் ரக்ஷை தேட்டமாயிறேயிருப்பது. அவனோடேகிட்டிக் கலக்கப்பெறாமையாலே யோராற்றாமையுண்டு, அவனுக் கெங்கே யென்னதீங்கு வருகிறதோவென்று மோ ராற்றாமையுண்டு, அதிலே யொன்று தீரப்பெற்றது முந்தறமுன்னம், (புனககொளித்யாதி) தன்னிலத்திற் காயாவின் நிறம்போலே யாயிற்று நிறமிருப்பது. வா+கம் " புஷ்பஹாஸஸஹோ" தி. அவ்வடிவழகுக்குமேலே யொப்பனையழகையு முடையவர்க் கெனக்காக வொரு வார்த்தை சொல்லவேணும். அ

ஒன்பதாம்பாட்டில் ஒருகுருகைக்குறித்து, நிரதிசயபோக்யரானதாம் போம்போது தம்மைக் கொண்டுபோகை தம்முடைய தகவுக்குப் போருமோவென்று விண்ணப்பஞ் செய்யென்கிறாள். (பூந் துழாய் முடியார்க்கு) திருமுடிக்கொப்பனையான வளையமிருக்கிறபடி. (பொன்னாழி) திருக்கைக்கு வளையமிருக்கிறபடி. (ஏந்துநீரிளங்குருகே) மிக்கபுனலிலே துறையிலே நடப்பாரைப்போலே நடக்க

மூ— திருமூழிக்களத்தார்க் | கேந்து பூண்முலைபயந்தென் னிணைமலர்க் கண்ணீர்
ததும்பத் | தாந்தம்மைக் கொண்டகற றகவன்றென் றுரையீரே ||௯||

ஆ— ஏந்துபூண் முலைபயந்து, என்னிணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பத் தாம் தம்மைக்கொண்டகலுகை தம்முடைய க்ருபைக்குப் போராதென்று சொலலிகோளென்கிறாள். ௯

ஒன்பதாம்பாட்டு·

இ— தகவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தமமுடையவித்யாதியால்.) * * * * *

இ—ப—ஸாகேத்யத்துக்குறுப்பாக தர்ஶனவபக்ஷமானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு-உபலக்ஷணீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு - ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியைத்திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்ஶப்தம் ஸ்ப்ருஹணீயவாசம். திருவாழி ஆயுதமாகை யன்றிகே திருமுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே திருக்கைக்கு ரக்ஷணீயாபரணமா யிருக்கிறதென்று கருத்து. திருமூழிக் களத்தார்க்கு - அநந்யார்ஹஸ்தானத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவர்க்கு, விக்ரஹாலங்காரங்கள்போலே திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக் கலங்காரங்களான ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதிகளையுடையவர்க் கென்றபடி. இதுக்கு உரையீரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூணேந்து என்று மாறி அந்வயிப்பது, ஆபரணங்களை தரிக்கக்கடவையான, முலை - என்னுடைய ஸ்தனங்களானவை, பயந்து - விவர்ணங்களாய், பயக்கை - விவர்ணமாகை, என் - என்னுடைய, இணைமலர்க்கண் - அந்யோந்யமாயிருக்கிற புஷ்பங்கள்போலே யிருக்கிறகண்கள், ஸம்ஶ்லேஷதஶை யிலிப்படி வர்த்திக்குமென்னுடைய கண்களானவை யென்றபடி. நீர்ததும்ப - பாஷ்பஜலங்களாலே பூர்ணமாம்படி, ததும்புகை - நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்த லென்கிறதோடே அந்வயம். தாம் - கீழ்ச்சொன்ன அலங்காரங்களாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் நிரதிஶய ஸௌந்தர்யரானதாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல் - தம்மைக்கொண்டு விஶ்லேஷிப்பது, தாம்போம்போது தம்மைவைத்துப் போகாதே தம்மையுங்கூடக்கொண்டு விஶ்லேஷித்துப்போவ தென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால் வந்த கலக்கத்தாலே சொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று - க்ருபையன்றென்று, தகவு - க்ருபை. ஸ்வீயத் துக்கஞ்சாதபடி நிர்த்தயரானார் செய்யும்க்ருத்யமென்று, உரையீர் - நீங்கள் சொல்லவேணும். ௯

ஒ— வாக்யஸாரம், திருமூழிக்களத்தார்க்கு - திருமூழிக்கள ஸ்வாமிநே, பூணேந்துமுலைபயந்து - ஆபரணதாரிணிஸ்தநே வைவர்ண்யம் ப்ராப்ய, என் மலர்இணைக்கண்நீர்ததும்ப-மதீயபுஷ்பஸத்ருஶ நயநயுக்மஜலபூர்ணஸதி, தாம்தம்மைக்கொண்டுஅகல்தல்-ஸ்வயம் ஸ்வாத்மாநம் க்ருஹீத்வா ஸ்வஸ்தாநகமநம், தகவன்றுஎன்று உரையீரே - தயாஸ்தானமிதி வதத ஶீக்ரம். ௯

ப— வல்ல இளங்குருகே, உன் ஸம்பாஷணத்தா லுண்டானஹர்ஷம் நான் பெறவிறே புகுகிறது. (திருமூழிக்களத்தார்க்கு) ஸ்வர்ணம்போலேயு மாபரணம்போலேயும் அவ்வூரில் நிலை அழகுக் குடலாயிருக்கிறபடி. அவைவிக்ரஹத்துக்காபரணம், ஶீலம்ஸ்வரூபத்துக்காபரணமிறே. (பூண் ஏந்து முலைபயந்து) ஆபரணங்களை தரிக்கக்கடவ முலை வைவர்ண்யத்தை தரித்து இணைமலர்போலே யிருக்கிறவென கண் ஶோகாஶ்ரு நிரம்பும்படியாக, " என்னிணைமலர்க்கண் " என்று தாமபிமாநித்த கண்ணிறேயிது, (தாம்தம்மைக்கொண்டு) இப்படிப்பட்ட வடிவழகையும் குணங்களையுமுடைய தாம் தம் ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஶீலாதிஸ்வபாவங்களை யறிந்து வைத்துக்கொண்டு, தாம்தகவுடையராகில் இவ்வடிவைப்பிரிந் தார் பிழையாரென்றும் தமக்கஸஹ்யமாமென்றும் தம்மைக்கொண் டகலாதொழிய வேண்டாவோ, எனக் கோராற்றாமை யுண்டானவளவிலே கிட்டிநின்று முகங்காட்டித் தடவிநோக்குகைக்கன்றோ தம்மைப் பெற்றது, அநேகமான வடிவுகள்கொள்ளஶக்தரானதமக்கு ஓர்வடிவையிங்கேவைத்துத் தாமகலலாகாதோ

மூ— தகவன்றென்றுரையீர்க டடம் புனல்வாயிரைதேர்ந்து । மிகவின்பம்பட மேவு
மென்னடைய வன்னங்காள் । மிகமேனி மெலிவெய்தி மேகலையுமீடழிந்

ஆ— (தகவன்றென்று) மென்னடைய வன்னங்காள், தாம் தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்று நீங்கள் சொல்லவேணும். சொல்லுமிடத்தில் என்னுடைய மேனியும் மிக மெலிவெய்தி, மேகலையுமீடழிந்து,

பத்தாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ப்பாட்டிற் வசநங்களை அநுஷஜிக்கிறார் (தாமித்யாதியால்) பாட்டெல்லா மேகவாக்யமாயிருக்க, வ்யாக்யாநத்தில் "சொல்லவேணும்" என்றிங்கு வாக்யஶேஷம் பண்ணி "மேனிமெலிவெய்தி" யித்யாதியைத் தனித்தொரு வாக்யமாகச்சொன்னது ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லவேணுமென்கையிலே பாட்டுக்குப்

இ—ஶ— ௧௦* தடம்புனல்வாய் - விஶாலஜலங்களிலே, தடம் - விஶாலம். புனல் - ஜலம். [illegible]ஸுக்களிலே யென்றபடி. இரை - ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து - தேடிக்கொண்டு, மிக - அதிகமாக, இன்பம் பட - ஆநந்தமுண்டாகும்படி, மேவும் - ஆஶ்ரித்து வர்த்தியாநிற்கிற, பரஸ்பரம்ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்தியா நிற்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்படி ஸுகிதராயிருக்கச் செய்தே [illegible]களில ப்ராவியற்று விரஹாவஸ்தையாயிருக்கிற வென்னுடைய வ்யதையைத் தீர்க்கவேண்டாவோ ஸதஸத்விவேக சதுரரான நீங்க ளென்றுகருத்து. மென்னடைய - மெல்லிய நடையை யுடைவையான, ப்ரியஸம்ஶ்லேஷ [illegible] [illegible]களான வென்றபடி. அன்னங்காள் - ராஜஹம்ஸங்காள், மேனி-என்ஶரீரமானது, மிக - அத்யந்தம், மெலிவு - கார்ஶ்யத்தை, எய்தி-அடைந்து, மேகலையும்-மேகலையும், ஈடழிந்து - கட்டுக் குலைந்து, ஈடு - இடுகை, பூட்டுகையென்றபடி. ஶரீர மத்யந்தக்ருஶமாகையாலே மேகலையும் வ்

ஓ— ௧௦* (தகவிதி) தகவு அன்று என்று உரையீர்கள் - [illegible] தடம்புனல் வாய் இரைதேர்ந்து - விஶாலஜலே [illegible], மிகஇன்பம்படமேவும் - அதிக ஸுகாவஹ [illegible]ஸம்ஶ்லிஷ்டாஃ, மென்னடையவன்னங்காள் - [illegible]ஹம்ஸாஃ, மேனிமிகமெலிவு எய்தி - ஶரீரஸ்ய அத்யந்தகார்ஶ்யம் ப்ராப்ய, மேகலையும்ஈடழிந்து - [illegible] ப்ராப்ய,

ப— யதா. (தம்மைக்கொண்டகல்தல்) தாமென்னைக்கொண்டகலு மதொழிய, தம்மைக்கொண் டகலக்கடவரோ. தமக்ககலவேண்டிலுல் தமக்குஶேஷமானத்தைப் போகட்டு பிறருக்குஶேஷமானத்தை போ கொண்டுபோவது. "ஹர்த்தாரம்" என்றிறே அவனுடம்பிருப்பது. தனக்கேயாகவென்னைக் கொள்ள வேணுமென்றிறே யித்தலையிருப்பது. (தகவன்றென்றுரையீரே) தம்முடையதயையைக் கதுபோராதென்று சொல்லுங்கோள். இதுநிர்தயா செய்யும் செயலென்னுங்கோள். [illegible] விஶேஷணத்யா ஸிவ்யயென "[illegible]" மித்யுக்தம்.

பத்தாம்பாட்டிற் சிலவண்டுகளைக்குறித்து, நான்முடிவதற்குமுன்னே அவனுக் கென்தஶையை யறிவியுங்கோ ளென்கிறாள். (தகவித்யாதி) உம்மது தகவன்றுகாண், நீர் நிர்தயர்கா ணென்னுங்கோள். (தடமித்யாதி) மிக்கநீர்வெள்ளத்தை யுடைத்தான பொய்கைகளிலே யிரைதேடிக் கலவிக்குறுப்பான வ்யாபாரமே யாயிருக்கிறபடி. (மிகவித்யாதி) மிகவு மாநந்தம் கரைபுரளும்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கிற, விஶ்லேஷாவிடி லிரண்டாஶ்ரயமு மழியும்படியன்றோ நீங்கள்ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடி. கலவியின்மிகுதி நடையிலே தொடைகொள்ளலாம்படி [தொடைகொள்ளுகை - காண்கை.] நடையழகுடைய வன்னங்காள், (மிக மேனி) கண்டிகோளிறே நானிருக்கிறபடி. என்தஶையைக்கண்டால் பரித்திருக்கலாயிருந்ததோ. (மேகலையும்) பரியட்டமுங் கட்டுக்குலைந்தது. மேகலைதொங்கும்போ தாஶ்ரயம் வேணுமே.

மூ— தென் । னகமேனியொழியாமே திருமூழிக் களத்தார்க்கே ॥ க௦ ॥ ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையு மொண்சுடரை । யொழிவில்லா வணிமழலைக் கிளிமொழியா

ஆ— ளென்னுடைய ஸத்தாவும் முடிவதற்கு முன்னே சென்று சொல்லவேணும் என்கிறாள். க
(ஒழிவின்றி) எம்பெருமானைப் பிரியில் ஜீவிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையாயிருப்பாளொரு பிராட்டி,

இ— வ்யாகுலப்படுமென்று காட்டுகைக்காக. அகமேனியொழியாமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடைய ஸத்தாவு மிகுதியாகியால்.) * * * * * * * *

நிகமனம்.

ஒண்சுடரை யொழிவில்லா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எம்பெருமானை பிரிதியாலியால்)

ஈ—ஸ— ஸங்க்ஷேபமாயிருக்கிறதென்றபடி. என் - என்னுடைய, அகமேனி - உள்ஸ்வரூபமும், அகம் - உள்ளு, மேனி ஸ்வரூபம் இங்கு ஸ்வரூபவாசகம். ஶரீரத்துக்குள்ளேயிருக்கிற வென்னுடைய ஸ்வரூபமுமென்றபடி. ஒழியாமே-உபரதமாகாதே, ஶரீரஸம்பந்தத்தை விடுவதற்குமுன்னே யென்றபடி. இதுக்கு உரையீர்களென்கிறதோடே அந்வயம். திருமூழிக்களத்தார்க்கு - அந்த திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிற ஸ்வாமிக்கு, தகவன்றென்று- தாம் தம்மைக்கொண்டு கலக்கை க்ருபையன்றென்று, தம்முடைய காருண்யத்துக்கு ஸ்வபாவத்துக்கு விருத்தமென்றென்றபடி. உரையீர்கள் - நீங்கள் சொல்லவேணும். க

கக* ஒழிவின்றி - விச்சேதமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறையும் - அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவரான, அவ்வூரில் ப்ரீத்யதிசயத்தாலே யொருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யங்கே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை யென்றபடி. ஒண்சுடரை - ரமணீயஜ்யோதிஸ்ஸை, நிரதிசயஸௌந்தர்ய லாவண்யயுக்தியான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. ஒழிவு - ஒழிகையிலே, பிரிகையிலே யென்றபடி. இலலா - இல்லாதவளான, "நசஸீதா த்வயாஹீநா" என்கிறபடியே அவனைப்பிரிந்து ஜீவிக்கில்லை யென்னும்படியிருக்குமவளானவென்று வக்தவ்யம். இதுக்கு மொழியாளென்கிறதோடே அந்வயம். அணிமழலை- அழகியமழலையை யுடைத்தான, அணி - அழகியது, மழலையென்று அநக்ஷரரஸமான வுக்திவிஶேஷம். கிளிமொழியாள் - கிளியினுடைய வுக்தியை யுடையவளான வொருபிராட்டியானவள்,

ஒ— என் அகமேனிஒழியாமே - மதீயஸ்வ ஸ்வரூபநாஶாத்பூர்வம், திருமூழிக்களத்தார்க்கு - தத்திவ்யதேஶவாஸிநே, தகவன்றென்றுரையீர்க ளிதி ஸம்பந்தநீயம். கஶ

கக* (ஒழிவிதி) ஒழிவின்றி திருமூழிக்களத் துறையும் - விச்சேதேன திருமூழிக்களதிவ்யதேஶவாஸஞ்சம், ஒண்சுடரை - தீவ்யஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபம் வித்யுத்ஸந்நிபம், அணிமழலைக் கிளிமொழியாள் -

ப— (என்னிதயாதி) புறமபுள்ள தையக் கழன்றது, இனியகவாயிலுள்ளதும் கழலுவதற்குமுன்னே, நான்முடிவதற்குமுன்னே யென்றபடி. (திருமூழிக்களத்தார்க்கு) நம்மையொழியச்செல்லாதார ஸேவை நோக்குகைக்கு வந்துகிடக்கிறவர்க்கு, தகவன்றென்றுரையீர்கள். "எனதவளவன்ணர் தகவுகளே" என்று திருத்தாயார் சொல்லிற்றுப் போராமல "தகவுடையவனே" என்றவள் தகவன்றென்றுரையீர்களென்னும்படி யிதென்ன தஶாவிஶேஷந்தான்!. க௦

நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸித்தார்க்கு, பிரிவுகடியான ஸாம்ஸாரிக து:கத்தை இதுதானே யறுத்துக் கொடுக்கு மென்கிறார். (ஒழிவின்றி) ஒருநாளும விடநினையாதே, அவ்வூரில நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை, (ஒண்சுடரை) "பின்னானார் வணங்குஞ்சோதி" என்கிறபடியே அவ்வூரில்நிலையால்வந்த புகரிருக்கிறபடி. இந்தப்புகர் நீர்மையால் வந்ததுகாணும். (ஒழிவில்லா) அவனை யொழிய ஜீவிக்க மாட்டாதவளாய், "நசஸீதா த்வயாஹீநா" என்னுமவளிறே. (அணிமழலைக்கிளி மொழியாள்) அழகியதாய் முக்தமான கிளியின் பேச்சுபோலே யிருக்கிறபேச்சையுடையவள்.

மூ— ளலற்றியசொல் । வழுவில்லா வண்குருகூர்ச் சடகோபன் வாய்ந்து
ரைத்த । வழுவில்லா வாயிரத்திப் பத்து நோயறுக்குமே ॥ கக ॥
ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— அவனைப்பிரிந்தலற்றின பாசுரத்தாலே ஸகலஸத்குணஸம்பந்நரான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றின விப்பத்து, தத்விஶ்லேஷஜவ்யாதியைப் போக்குமென்கிறார். கக

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— அலற்றியசொல் லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவனையிழந்தார்த்தியால்) பாசுரத்தாலே யென்கிறதற்கு அலற்றின வென்கிறதோடே அந்வயம். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸகலஸத்குணஸம்பந்நரான வென்று.) * * * * * * * * * * * * * * *

ஈ—ஶ— அலற்றியசொல் - ப்ரலபித்த பாசுரத்தாலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றின பிராட்டி பாகவதஶைலத்தாலே யென்றபடி. இதுக்குஉரைத்த வென்கிறத்தோடே அந்வயம். வழுவில்லா - வ்யாவ்ருத்தியில்லாதவரான, வழுவு - வ்யாவ்ருத்தி, அந்தபிராட்டி ஸ்வபாவத்திலே யொன்றும் குறையில்லாதவரானவென்றபடி. வண்குருகூர்ச் சடகோபன் - அழகிய திருநகரியையுடையரான வாழ்வார், வாய்ந்து - கிட்டி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களிலே ஸாக்ஷாத்காரத்தை யுடையவரா யென்றபடி. உரைத்த - அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்குவிஶேஷணம். வழுவில்லா - வ்யாவ்ருத்தி யில்லாததான, தன்ஹோம்யாதிஶயத்தாலே ஶ்ரோதாக்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாததான வென்றபடி. ஆயிரத்து-ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இத்தஶகமானது, நோய் - வ்யாதியை, தத்விஶ்லேஷஜவ்யாதியை யென்றபடி. அறுக்கும்- சேதிக்கும், நிவ்ருத்தஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையநுபவித்தார்க்கிதி ஶேஷ꞉. கக
ஸ்ரீ நம்பெருமாள்ப்ரஸாதநீக ஶ்ரீமதே ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஒ— ஸர்வஜ்ஞ கீர்வாணாக்ரோ꞉, ஒழிவில்லா அலற்றியசொல் - நிரந்தரப்ரலாபோக்திரூபேண, வழுவில்லாவண்குருகூர்ச்சடகோபன் வாய்ந்துஉரைத்த - அநவத்யஶ்ரீமந்குருகாபுரீஶ ஶடகோபேந ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய ப்ரணீதே, அழிவில்லா வாயிரத்து-ஸம்ப்ரதாயவிச்சேதரஹிதே ஸஹஸ்ரே, இப்பத்து - ஏதத்தஶகம், நோய்அறுக்குமே - ஸம்ஸாரரோகம் நிவர்த்தயதீத்யர்த்த꞉. கக
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ப— (அலற்றியசொல்) தன்னாற்றாமையாலேஆர்த்தமாகச்சொன்னபாசுரத்தை, (வழுவில்லா) பிராட்டிபடியிலொன்றும்குறைவற்றிருக்கிற வாழ்வார் (வாய்ந்துரைத்த) ஸாக்ஷாத்காரம் ஸஹிதமாய்ச சொன்ன, (வழுவில்லா) கேட்டவர்கள் நெஞ்சை யுருக்குகையிற் குறைவற்றிருக்கிற விப்பத்து, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநாயகஸம்ஶ்லேஷமாகிற நோயை யறுக்கும்; இப்பத்திற்படியான ஸாக்ஷாத்காரமுடையார் ஸம்ஶ்லேஷமில்லாததேஶத்திலே புகப்பெறுவரென்றபடி. கக
ஸ்ரீமதே ஸம்கொவ யதிராஜ ஸமாஸ்ரித நிகமாந்த மஹாதேஶிகேப்யோ நம꞉.
ஸ்ரீமதேஸ்ரீவராஹ ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஸ்ரீ:.

(எங்கானலகம்.)

[illegible] ॥ ௧௦௬ ॥

(...) கொங்கார் பூந்துழாய்முடி - மிக்கவாசனையுடைத்தான திருத்துழாய் மாலையாலே அலங்க்ருதமான திருமுடியை யுடையவனாகையாலும், (...) தாமரோடங்குறைவார்க்கு - வாரிஜநங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (...) செக்கமலத தலர்போலுங்கண் - சிவந்ததாமரைப் பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண் மலரை யுடையனாகையாலும், (...) திருமேனியடிகளுக்கு - வடிவழகாலேதானே (...) தோற்ற விருக்கையாலும், (...) திருமூழிக்களத் துறையு மொண்சுடர்க்கு - திருமூழிக்களத்திலே (...) வருக்கையாலே (...) மிக்கதேஜஸ்ஸை யுடையனென்று சொல்லப்படுகை யாலும், (...) மாதரைத்தம் மார்பகத்தே வைத்தார்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண் டிருக்கையாலும், (...) படர்புகழான் - நிரவதிககீர்த்தியை யுடைத்தாகை யாலும், (...) புனக்கொள்காயாமேனி - செவ்விபெற்றிருக்கிற காயாம்பூப் போலே யிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனாகையாலும், (...) பொன்னாழிகையார்க்கு - இதுஉபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக் கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழி திருச்சங்குகளை (...) களாக வுடையனாகையாலும், (...) திருமூழிக்களத்தாரக்கு என்று (...) மிலே சொல்லுகிற குணங்களும் (...). இப்படிகளாலே, திருமூழிக்களத் தெம்பெருமானை, (...) வாயாலே விஶ்வஸநீயனாக "எங்கானல்" என்கிற (...)த்திலே ஆழ்வாரருளிச் செய்தருளினா ரென்கிறார். * * * * * * * ௧௦௬

* "[(...)]" என்று பதினொன்றாயிரத்தில்வாக்யம்]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஏழாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை । நிறுத்துமனத்தொன்றிய சிந்தையினார்க்கு ।

ஆ— (அறுக்கும்வினை) இப்படி உபதேஶம் பண்ணி, பின்னையு மெம்பெருமானை வரக்காணாமையாலே அவஸந்நராய்,

பகவதாஶ்ரயணாபேக்ஷரா யிருப்பாருடைய து:கங்களைப்போக்கும்

எட்டாந் திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி உபதேஶம் பண்ணினவாழ்வார், அவன்வரவு பார்த்திராதே, இத்திருவாய் மொழியிலே தாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேஶத்தைச் செல்லவேணுமென் றலற்றுகை ப்ரஸ்துதமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அவன்வருமளவும் பொறுதபடி வ்யவஸாயத்தில் கூடாதிஶயம் பிறக்கையாலே தாமங்கே போகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறா ரென்றுகருத்து. முதல்பாட்டி னர்த்த மிதில் ஸங்க்ருஹீதம்.

அதில் (பகவதித்யாதியாலே) " ஆகத்தவனை " இத்யாதியாக த்விதீயபாதார்த்தமும், (து:கங்களைப்போக்கு மென்கிறவித்தாலே) அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறத்தினர்த்தமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இ—ப— க* ஆகத்து - தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே, அவனை - நிரதிஶய போக்யனான ஸர்வேஶ்வரனை, நிறுத்துமனத்து நிறுத்திக்கொள்ளவேணுமென்கிறவத்யவஸாயத்திலே, மனமென்று லக்ஷணயா அத்யவஸாயவாசகம். ப்ரத்யக்ஷத்திலே ஸாக்ஷாத்கரித் தநுபவிக்க வேணுமென்கிற வத்யவஸாயத்திலே யென்றபடி. ஒன்றிய - ஏகாக்ரமான, சிந்தையினார்க்கு - நினைவுடையவர்களுக்கு, ப்ரார்த்தனத்தை யுடையவர்களுக்

ஓ— ஸகலஸுரதேஶிகே பகவத் விஷ்ணுபதாப்ஜே " ஸ்ரீப்ரத்யக்ஷயோகா த்விஜவராபிஹித ஸ்ரீநிவாஸாஶ்ரயா ஸ்ரீமந்நாராயணீயஸ்தோத்ரா ஸாஸ்ரயபுராணஸம்ஹதா: । ஸம் யாதஸ்ஸமஸ்த ப்ரஶாந்த ப்ரதிதாஸஶாஸ்த்ர ஸமாஸநஸா ஶ்ரீகாந்த்ய ஸ்ரீஶம் ஶௌரி: ப்ரஸ்துதிய ஸத்[illegible]ஸந்நாய " இத்யுக்தத்ருதீய விஶிஷ்டஸ்ய ப்ரதிபாத்யத்வே,

க* (அறுக்கும்வினை) ஆகத்து - ப்ரத்யக்ஷ, அவனைநிறுத்தும்மனத் தொன்றிய - தத்ஸாத நாத்யவ ஸாயயுக்த, சிந்தையினார்க்கு - ப்ரார்த்தநாபிநாம், அறுக்கும்வினையாயின - பாபநிவர்த்தகஸ்ய,

ப— இப்படி உபதேஶத்தாலே தம்முடைய வாத்ஸல்யையறிவிக்கச் செய்தேயும் அப்போதே அவன் வரக்காணாமையாலே அவஸந்நரானவர், உபதேஶத்தாலும் அவன் ப்ராணாநுஸந்தானத்தால்வந்த ப்ரீதி வ்யாபாரத்தாலும் " அவன்வந்து நம்மை விஷயீகரித்து அமர்ந்தநிலமான திருநாவாயிலே கொண்டு போகைநிஶ்சிதம் " என்றத்யவஸித்து, ப்ரீதித்தாலே போகப்பற்றுமையாலேபதறி, " அங்கேபுகவல்லனே, புகும்நாளென்றோ, அங்கேபுக் கென் கண்ணாரக்கண் டடிமை செய்யவல்லனே " என்று, இப்படியநேக ப்ரார்த்தனங்களைப் பண்ணுகிறார். பிராட்டியும் திருவடி வந்து மீண்டவநந்தரம் இப்படி ப்ரார்த்தித்தாளிறே. பெரியமுதலியார் வ்யாஸ்யாஸத்திலே அநுஸந்தானத்தாலே எப்போதுமித் திருவாய்மொழியை யநுஸந்தி யாநிற்பர். ஆகையாலே, இதை " பெரியமுதலியார் திருவாய்மொழி " என்றாயிற்றுச சொல்லுவது.

இப்படி யேழாந்திருவாய்மொழியான வெங்கானவிலே பகவானுடைய ப்ராபகத்வ விஶேஷணீய த்வத்தை யநுபவித்தருளி, மேல்ஸகலஜகத்காரணத்வாதிப்ரயுக்த விஶிஷ்டத்வத்தை யநுஸந்திக்கிறார். தத்ரோக்தம் " ஸ்ரீப்ரத்யக்ஷநாய " இதி

இதில்முதற்பாட்டில் எனக்குத்திருநாவாய் குறுகுகைக் குவாயமுண்டோ வென்கிறார், (அறுக்கு [illegible]) வினையென்றுபேர் பெற்றவற்றை யடங்கலும்போக்கும், " ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி " என்றிறே, " ஸர்வபாபைர்விமுக்தாத்மா " என்றுளிறே, ஆர்க்குத்தானிப்படிச்செய்வதென்னில் (ஆகத்தித்யாதி) ஹ்ருதயத்திலே அவனைநிறுத்த வேணுமென் றத்யவஸித்து தயாவிஷய ப்ரார்த்தநாவ்யாபாரமுடையார்க்கு,

மூ— வெறித்தண் மலர்ச் சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் | குறுக்கும்வகை யுண்டுகொலோ கொடி யேற்கே ‖ க ‖ கொடியே ரிடைக் கோகனகத்தவள் கேள்வன் |

ஆ— திருநாவாயை நமக்குமொருக்கால குறுகுகைக குவாயமுண்டேயோ வென்கிறா. க
(கொடியேரிடை) பெரியபிராட டியாரோடும

முதற்பாட்டு.

இ— குறுகைக்கென்றது கிட்டுகைக் கென்றபடி. உண்டேயோ வென்கிறவிடத்தி லவயாரணம் உபொமவுவெ‌ஷவாம். உவாயமில்லாமற் போகாதே கிடக்குமோவென்றபடி. * * *

இ—ப— கென்றபடி. இதுக்கு அறுக்கு மென்கிறத்தோடே சுந்வயம். வினையாயின - பாவமென்று பேர் பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், ஐக்ஷணயா ஸவ-ுஉ-ுவுகளையு மென்படி. அறுக்கும்-ஒழிப்பதான, இதுதிவ்யநமாரத்துககு விஶெஷணம். வெறித்தண்மலர்ச் சோலைகள் - வரிஉஃ-வு-வு-ாமாய் ஶீகுஃ-மானவ-ஷொஉாுரநங்களாலே, வெறி - வரிஉஃம், ஶாகவாதீ-ுவவஙவஸாஸ. சூழ்- வரிவுதமான, திருநாவாய் - திருநாவாயென்கிற திவ்யநமாரத்தை, கொடியேற்கு - க்ரூரகமங்களை யுடையவனென வனக்கு, கொடியன்-க்ரூரன், இசுரூபத்தாலேதன்னை ச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேற்கென்று ரூவமாயிருக்கும். உநாரமுடையாருக்கு விரோமிநிவதகமான தெஶத்தையுங் கிட்டப்பெறாதபடி க்ரூரமான பாவத்தை யுடையவனை யெனக்கென்றபடி. குறுககும்வகை - கிட்டும்ப்ரகாரம், குறுக்குமென் ரது ஆ[illegible] ஸாவையாயகுறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைககுவாய மென்கை. உண்டுகொலோ - உண்டோ, இருக்குமோ வென்றபடி. க

உ* கொடியேரிடை - கொடிபோலே தநுதரமாய் ஸுநரமான உஙத்தையுடையவளான, ஏர் - ஸுநரம். கோகனகத்தவள் - கொகநதவாஸிநிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக் கெனறபடி. கேள்வன்-

ஈ— வெறித்தண்மலர்ச சோலைகள் - வரிஉஃயுக்த ஶீதஃ வஷ்பு-வெதாதுமநெ:, சூழ்திருநாவாய்- வரீதமஸ திருநாவாய்ஸம்ஜ்ஞதிவ்யதெஶஸ, கொடியேற்கு - பாவிஷ்டாயமெ, குறுககுமவகை உண்டு கொலோ - ஸமீவாவஸவ-ுணொபாயொ ஷிவெதஸ்ய. க

உ* (கொடியிதி) கொடி ஏர் இடை கோகனகத்தவள்கேள்வன்-ஓதாஸநுரமஉஙாயா: வதூரயாயா

ப— (வெறியித்யாதி) வரிஉஃத்தையுடைத்தாய் ஶுஹாமாய் நித்யவஸதமான சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருநாவாய், அறுக்குமவினையாயின வென்றந்வயம். வனவஸஉமான திருநாவாய், (கொடியேற்கு - குறுககும வகை யுண்டுகொலோ) வனத உஹிவெதெத்ராகூம "வஸாவஸஹாவா" திதி. சுவஸஹராய் ஹமவஷஸுநா வெக்ஷரா யிருப்பாருடைய உ-ுவஙகளைப் போககுந திருநாவாயை, (கொடியேற்கு) க்ரூரவெஶ முடையாருக்குப் ப்ராவிககலாம தெஶமாயிருகக, ஆசையுமகண்ணழிவற் றிருக்கப்புகபபெறாதே நோவுபடுகைககடியரன பாவத்தை பண்ணின நமககு மொருக்கால் குறுகைக் குவாயமுண்டோ, குறுகும்வகை யுண்டோ வென்னுமதலதை அதிஶஹாஸையாலே குறுக்குமென்கிறார். க
குறுகுகை - கிட்டுகை,

இரண்டாம்பாட்டில் பெரியபிராட்டியாரோடும் நப்பின்னைப் பிராட்டியாரோடுங்கூட வவனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருநாவாயிலே போய்ப்புகுவதென்றோ வென்கிறார். (கொடியேரித்யாதி) கொடி போலே

மூ— வடிவேற்றடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா ! னெடியானுறைச்சோலைகள்
சூழ்திருநாவா ! யடியே னணுகப் பெறுநாள் யவைகொலோ ॥ உ ॥

அ— நப்பின்னைப் பிராட்டியாரோடுங் கூட அவன் எழுந்தருளி யிருக்கிற திருநாவாயிலே போய்
புகுவதென்றோ வென்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— ஸம்வத்ஸரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பெரியவித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அ
னித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைக் குவாயம்ஸித்தமோ வென்றவ ரிப்பாட்டிலே
புகுவதென்றோவென்று கூறிக்கிறாரென்று ஸம்மதியும சொல்லிற்றாயிற்று. * *

இ—ஸ— சுதந்த்ரவனை, கேள்வனென்றுசுதந்த்ரவன். சுதந்த்ரவஸ்துவனை வென்றபடி. " நகஸ்து
ஞாவராஸ்தி " என்பாரு மருகேயிருக்க நானவ்வூரைக் காணப்பெறாதே யிழகவோ வென்றுகருத்து.
வடி - வடிந்ததான, ரூபமான வென்றபடி. வடிகை - ரூபமாகை, தீக்ஷ்ணமானவென்கை. வேல் - வே
லுக்கு ஸத்ருசமான, வேலென்கிற வாயமாவிசேஷம்போலே தீவ்ரங்களானவென்றபடி. தடம் -
விசாலங்களான, கண் - நேத்ரங்களை யுடையவளான, மடப்பின்னை - ஸௌந்தர்யவையான நீளைக்கு,
பின்னை - நீளாதேவி, மணாளன் - நாயகனை, நெடியான் - மஹானவன், இன்னுமுள்ள மஹிஷீவரி
ஜநாதிகளாலே கூவரிஜ்ஞேயனவனென்றபடி. உறை - வஸியாநிற்கிற, " ஸர்வம்ஸமஸ்த
தேஹ்யாமிஸித்யநுஸந்தே" எனகிறபடியே தீவ்யமஹிஷிகளோடேகூட வவன் வஸிக்கிறவிடமான
வென்று வசநம். சோலைகள்சூழ் - உத்யாநங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய் - அந்ததிவ்யநக
ரத்தை, அடியேன் - சேஷபூதனைநான், " சுஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி " என்கிறபடியே ஸர்வவிய
கைங்கர்யங்களுக்கு மிட்டுப்பிறந்தவனை நானென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள் - கிட்டப்பெறும்படியான
தினங்கள், அணுகை - கிட்டுகை, யவைகொலோ - எதுகளோ, அநதநா ளிப்போதே வரவேணுமென்று
கூவிக்கிறபடி.
உ

ஒ— ஸ்வஸ்ய, வசதவ்யம் " வஸ்திஸ்யாதுபோமா " தீதி. வடிவேல் தடம் கண் மடப்பின்னைமணாளன்-
நிஸிதவஸ்ஸத்ருச விசாலநயந ஸ்ருநீளாவஸ்ய, நெடியான் - மஹத:, உறைசோலைகள் சூழ்திரு
நாவாய் - நித்யவாஸஸ்ய நஹத வேத்யாத்யாநெந்வரீதஸ்ய திருநாவாய் தீவ்யதேசஸ்ய. அடியேன்
அணுகப்பெறுநாள் யவைகொலோ - ஊஸஸ்ய மோஷிமநவ்யாஷ்டிகஸமாஸ்யாதிதஸம:. உ

ப— அழகியதான இடையையுடையவளாய், வசதவ்யம் " வஸ்திஸ்யாதுபோமா " தீதி. கலைத்தில்
வரிமேல முவாஜாநமாகப் பிறநதவளாய், குகாரத்யஸம்வனையுமான பிராட்டிக்கு வஸ்ஸனைவன்,
(வடியித்யாதி) கூரியவேல்போல் கூரோவமாய் ஹோக்ஷவி னளவில்லாத ஸௌமந்தையை யுடைத்தான
கண்ணையுடையளாய் மனோவேதையான நப்பினனைபபிராட்டியுடைய சேவ்வியைஸம்ஜிக்கைக்கிட்டுப்
பிறநதவன். (நெடியான்) இப்படிப்பட்ட மஹிஷீ வரிஜநாதிகளா லெல்லைகாண வொண்ணாதவனாய், தான்
அதிரவுமானவன், (உறையித்யாதி) அவனுக்குமவன்விஹஅதிகளும் குறைவற வதிக்கலானசோலைகளாலே
சூழப்பட்ட திருநாவாய், இளையபெருமாளைப் போலே தாம் அடிமைசெய்கைககு நேர்பட்டபடியால் (அடி
யேன்) என்கிறார். அடிமைசெய்வித்துககொள்கிற விஷயத்தில் குறைவில்லையாயிற்றிவருக்கு, ஸ்ரீஜநக
ராஜன் திருமகளொருத்தியுமிறே அங்கு. (அணுக) அத்தேசத்தை நான் கிட்டப்பெறுநாளெதோ. உ

மூ— எவைகொ லணுகப் பெறுநாளென் றெப்போதுங் । கவையின்
மனமின்றிக் கண்ணீர்கள் கலுழ்வ । னவையிற்றிரு நாரணன்
சேர் திருநாவா । யவையுட் புகலாவதோர் நாளறியேனே ॥௩॥

ஆ— (எவைகொல்) என்றே திருநாவாயை யணுகப்பெறுவதென் றெப்போதும் தத்ஏகசித்தனாய் கண்ணீர் சோரவிருக்கிறநான், ஹேயப்ரத்யநீகனான திருநாரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலே போய்ப்புகுநாளென்றென் றறிகிலேன் என்கிறார். ௩

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— கவையில்மனமின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தத்ஏகசித்தனாயென்று) நவையிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஹேயப்ரத்யநீகனாயென்று) அவையுளென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுக வாசைப்பட்டவ ரிப்பாட்டிலே யங்குள்ள திவ்யபரிஷத்திலே புகவாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. * * *

இ—ஸ— ௩* அணுகப்பெறுநாள் - திருநாவாயை நாம் கிட்டப்பெறத்தக்க நாள், எவைகொலென்று - எதுகளோவென்று, எப்போதும் - ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலித்தைச்சொல்லி மற்றைப்போது அந்யபரராய்ப் போதுபோக்கப் பெற்றிலேனென்று கருத்து. கவையில் - த்வாபாரகாரத்தில், கவை - த்வாபாரகாரம், மனமின்றி - சிந்தயில்லாமல், சிந்தஸஞ்சாரவதிர்யாதே யிதி லேகாக்ரசித்தனையென்றபடி. கண்ணீர்கள் - பாஷ்பஜலங்கள், கலுழ்வன் - ப்ரவஹியாநிற்பன், கலுழ்கை - ப்ரவஹிக்கை, நான் ஸோகா ச்ருக்கள் ப்ரவஹிக்க இருப்பனென்றபடி. நவையில் - நவையிலாதவனான, நவை - அவத்யம், உபய ஹதனாகி ஸர்வதோஷரஹிதனானவென்றபடி. திருநாரணன் - ஸ்ரீஸஹிதனான நாராயணன், சேர் - வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள் - அந்ததிவ்யநகரத்தில் திவ்யபரிஷத்திலே, அவையென்று பரிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது - ப்ரவேசிக்கும்படியான, ஓர்நாள் அறியேன் - ஒருதிநத்தை யறிகிலேன், அந்ததிந மின்னதென் றறிகிறேனில்லையென்றபடி. அநதகாலெப்போ வரப்புகுகிறதென்று சிந்தாராசிக்கிறபடி. ௩

ஒ— ௩ * (எவைகொலிதி) எவைகொல் அணுகப் பெறுநாளென்று - ஸம்ஸ்லேஷப்ராப்திகாலஃ கஇதி, எப்போதும் - ஸர்வதா, கவையில்மனம்இன்றி-அவஸ்யகர்தவ்ய வ்யாபாரே விஷயாஸக்திரஹித, கண் நீர்கள் கலுழ்வன் - நயநஜலஸ்ராவிதயா திஷ்டாமி, நவையில் திருநாரணன் சேர் - அவத்யரஹிதஸ்ரீமந்நாராயண வாஸஸ்தாநபூதே, தஸ்மிந் “ஸம்விதஸ்ரீ வமோவாவ்யாஹாவா” இதி. திருநாவாய் - திருநாவாய் திவ்யதேஸே, அவையுள் - ஸஹாசதஸ்ய, ஹாமவதஸஹாசஸ்யஉத்ஸவஃ. அவைஸப ஸஹாஸ்தாஃ. புகலாவது ஓர்நாள்அறியேன் - ப்ரவேஸதிவஸஃகஇதி நஜாநே ஊத்ஸவஃ. ௩

ப— மூன்றாம்பாட்டில் திருநாவாய் திருவோலகத்திலே புகுநாளென்றென் றறிகிலேனென்கிறார். (எவைகொலித்யாதி) நான்வந்துகிட்டப்பெறும் நாள் எவையென்று, ஸதா (கவையில்) வேறொன்றில் புகுரும்நெஞ்சின்றியே ஏகாக்ரசித்தனாய்க் கொண்டென்றபடி. (கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்) கண்ணீர்கள் வெள்ளமிட விருப்பன். (நவையில) நிர்தோஷனான, அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயும் உபயவிபூதிநாதனாயும் தோஷமின்றிக்கே யிருக்கிற ஸ்ரீமானான நாராயணனால் விரும்பப்பட்ட திருநாவாயிலே, (அவையுள் புகலாவதோர்நாள்) அவன் பேரோலக்கமாகவிருக்க, “அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்று கொலோ” என்றாசைப்பட்டநான் அத்திரளிலேசென்று கூடப்பெறுநாளென்றென்றறிகிலேன். அவை-ஸபை, நவை - குற்றம். திருநாரண னித்யத்ர ஹிவ்ருத்தி “ஜகதிஸம்விதஸ்ரீவமோவாவ்யாஹாவா” இதிவாக்யம். ௩

மூ— நாளேலறியேனெனக்குள்ளன நானும் । மீளாவடிமைப் பணிசெய்யப்புகுந்தே । நீ ளார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் । வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா ॥ ச ॥

ஆ— (நாளேலறியேன்) நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸம்பந்நையான நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனான வுனக்கு மீளாவடிமைப் பணி செய்யப் புகுந்தேன், அடிமைசெய்யும் நாளென் றென்றறிகிறிலே னென்கிறார். ச

நாலாம்பாட்டு.

இ— தாம்ஸீபவாஸத்துக்குத் தாழ்ந்தார் (நிரவதிகௌதார்யாதியால்) ப்ராப்யவாஸத்துக்குத் தாழ்ந்தார் (அடிமைசெய்யும் நாளித்யாதியால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யதேசத்திலே புகவாசைப் பட்டவரிப் பாட்டிலே கைங்கர்யம்பண்ண ஆசாசிக்கிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. * *

இ—ப— ச* நீள் - நீண்டவையான, அத்யுந்நத விஶாலங்களான வென்றபடி. ஆர்மலர் - ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, பரிபூர்ண புஷ்பஸம்ருத்திகளான வென்றபடி. சோலைகள்சூழ் - உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, அடிமைசெய்கைக்கு உத்தேஶ்யோபகரணஸம்ருத்தியையுடைத்தான தேஶமென்றுகருத்து. திருநாவாய் - இது மேலோடே ஸம்பந்தமாய் ஸப்தமீஸமாஸமாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனை யென்றபடி. வாளேய் - வாளுக்கு ஸத்ருஶமான, வாள் - வஜ்ரம், ஏய்கை - ஸத்ருஶமாகை. உஜ்ஜ்வலதரங்களான வென்றபடி. தடம - விஶாலங்களான, கண்-லோசநங்களையுடைய வளான, மட - ஸௌஶீல்யாதிகளையுடையவையான, ஆத்மகுணங்களே யன்றிக்கே ரூபகுணங்களாலும் முன்னைவஶீகரிக்க வல்லவளானவென்று கருத்து. பின்னைமணாளா - நீளைக்கு நாயகனானவனே, தேஶாந்தரம் போயிருந்து தன்னூருக்குவருகிற புத்ரனை ஊர்கிட்டினவாறே தாய்மாரைப் பலகாலும் நினைக்குமாப் போலே ப்ராப்யதேஶம கிட்டினவாறே பாட்டுதோறும பிராட்டிமார்களை யநுஸந்திக்கிறார். நானும - அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரியாயிருந்த நானும், அபூர்வத்தால் நித்யஸூரிகள் போலே நானுமென்றபடி. மீளா - அநாவ்ருத்தி யில்லாததான, அடிமைப்பணி - கைங்கர்ய ரூபங்களான க்ருத்யங்களை, பணி - க்ருத்யம். செய்ய - பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன் - ப்ரவ்ருத்தனானேன். எனக்குள்ளன - கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு உன்னாலேயெனக்கு பரிகல்பிதங்களா யிருந்துள்ளவையான, நாளேல் - நாள்களையானால், அறியேன்- அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்க ளெவை எப்போ வரப்புகுகிறதென்றறியே னென்றபடி. ச

ஒ— ச* (நாளேலிதி) நாளேல் அறியேன் எனக்குள்ளன-ஶேஷிஶேஷகால வஷதாவாநஸ்மீதி நஜாநே, நீளார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்-உத்துங்கபுஷ்பிதோத்யாநவதீ திருநாவாய் திவ்யதேஶவாஸிந, வாள்ஏய்தடம்கண் மடப்பின்னைமணாளா- வஜ்ரஸத்ருஶவிஶாலநயந ஸ்நிக்தநீளாவல்லப, மீளா அடிமை-நித்ய கைங்கர்யம், நாளும்பணிசெய்யப்புகுந்தேன-ஸமுத்யுக்தோஸ்மி கர்த்துமுத்யோக்தாஸ்மி. ச

ப— நாலாம்பாட்டில் யாவதாத்மாவிநாஶம பெறுமபடி விஷயீகரித்தனை நான், நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூட விருக்கிறவிருப்பிலே அடிமைசெய்யப்பெறுநா ளென்றென் றறிகிலே னென்கிறார். (நாளேலித்யாதி) (நானுமித்யாதி) நானும அநாவ்ருத்திலக்ஷண யாவதாத்மாவிநாஶம்த்தி கைங்கர்யம பண்ண வாசைப்பட்டு உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே, அதுக்கு (எனக்குள்ள நாளேலறியேன்) நா னதுபெறுகைக்காக கற்பித்துவைத்தநா ளென்றென் றறிகிலேன். (நீளார்) ஓங்கிப் பரப்புமாறப் பூத்தசோலைகளையுடைத்தான தேஶம், அடிமைசெய்கைக்கு உத்தேஶ்ய காரணங்களால் குறைவற்ற தேஶமென்றபடி. (வாளேயித்யாதி) ஒளியையுடைத்தான பரந்தகணணென்னுதல், வாள்போலே தனக்குலக்ஷ்யனானவனைத் துவக்கவும்நிரஸிக்கவும வல்ல கண்ணென்னுதல். அவ்விதமான கண்ணழகையுடையவளாய், ரூபகுணங்களாலும் துவக்கவல்ல நப்பின்னைக்குவல்லபனானவனே. ச

மூ— மணாளன் மலர்மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும் । கணாளனுலகத்
துயிர் தேவர்கட் கெல்லாம் । விணாளன் விரும்பி யுறையுந் திரு
நாவாய் । கணாரக் களிக்கின்ற திங் கென்றுகொல் கண்டே ॥ரு॥

ஆ— (மணாளன்) ஸ்ரீபூமிநீளா நாயகனாய், தேவாதிஸர்வப்ராணி நியாமகனாய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிலயனான வெம்பெருமான் விரும்பியுறையும் திருநாவாயை, இப்பாரீரத்தோடே கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறார். ரு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— இப்பாட்டிலே ஸ்ரீபூமிகளைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்னும் கருத்தாலே (நீளா) ஸங்க்ரஹம். இப்படி பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமாரை ஸந்நிதானிக்கையாலே ஸம்ஸ்லேஷ மென்கிற ஸ்வரூபணமித் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம். " ஸம்யக்ஞானாத்ய ஸம்ஸ்லேஷ: " என்று உபநிஷத்பாஷ்யத்திலே " விஸ்வாமித்ரா ஸமநந்தரா " என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யானத்திலே நாராயணமுனிகள் வெளியிட்டருளினாரிறே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸம்ஸ்லேஷம் கண்ணாக மன்றாகிலும் அபூர்வத்தாலே லபிக்கும்பிறே. அதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (தேவாதிப்ராணியால்) இங்கென்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இப்பாரீரத்தோடேயென்று) இச்சரீரத்தோடே

இ—ஸ— ரு* மலர்மங்கைக்கும் - வக்ஷஸ்தலவாஸியான பெரிய பிராட்டிக்கும், மங்கை - யுவதி. மண்மடந்தைக்கும் - பூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை - ஸ்த்ரீ, மணாளன் - நாயகனான, உலகத்து - லோகத்தி லுள்ள உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம் - மநுஷ்யாதிப்ராணிகள் தேவாதிகளென்கிற ஸகல ஜநங்களுக்கும், கணாளன் - நியாமகனான, விணாளன் - பரமபதத்தை யுடையவன், விண் - பரமபதம், ஸ்ரீவைகுண்ட நாயகனை யென்றபடி. விரும்பி - ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலு மாதரித்து, உறையும் - வஸிக்கும்ஸ்தலமான, திருநாவாய் - அந்த திவ்யநகரத்தை, இங்கு - இந்த லோகத்திலே, இச்சரீரத் தோடே யென்றபடி. கணார - கண்கள் விடாய் தீர்ந்து த்ருப்தங்களாம்படி, கண்டு - கண்ணாலேகாணப் பெற்று, களிக்கின்றது - ஆநந்திப்பது, என்றுகொல் - என்றைக்கோ. அதிப்போதே வரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறபடி. [கண்ணாளன் விண்ணாளன் கண்ணார என்பவை இடைகுறைந்து கிடக்கிறது.] ரு

ஒ— ரு* (மணாளனிதி) மணாளன் மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் - லக்ஷ்மீபூம்யோ: ப்ரியதம: பதி:, அத்ர " ரம்யோ தேவ்யா பதி " இதி, உலகத்துயிர் தேவர்கட்கெல்லாம் கணாளன் - லோகஸ்த ப்ராணிநாம் ப்ரஹ்மாதி தேவாநாம் ஸர்வேஷாம் நியாமகஸ்ய, விணாளன் - வைகுண்டபதேஸ்ய, விரும்பி உறையும் திருநாவாய் - ஸாதராவாஸஸ்தாநம் திருநாவாய் திவ்யதேசம், இங்கு - அத்ர, கண்ஆரககண்டு - நயநாப்யாம் த்ருஷ்ட்வா, களிக்கின்றது என்றுகொல் - ஆநந்தம் கதா நு மே ஸம்பத்ஸ்யதே:. ரு

ப— ஐந்தாம்பாட்டில், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனான வெம்பெருமான் ஸ்ரீபூமி நீளைகளோடே விரும்பி யுறையும் திருநாவாயைக் கண்ணால்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறார். (மணாளனித்யாதி) பெரிய பிராட்டியாருக்கும் பூமிப்பிராட்டியாருக்கும் வல்லபன், போக்தாவானவ னென்றபடி. அத்ர " ரம்யோ தேவ்யா பதி " இதி. உலகத்திலுள்ள ப்ராணிகளுக்கும் ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குமெல்லாம் (கணா ளன்) நியாமகனானவர், (விணாளன்) பரமபதஸ்தரை அடிமைக் கொள்ளுமவன், (விரும்பியுறை யுமதிருநாவாய்) இப்படி உபயவிபூதிநாயகன் பெரும்பேறு பெற்றானாகவாதரித்து வசிக்குமதிருநா வாயை, (கணார) தான்கையிலே விடாய்த்தகண், (ஆர) வயிறுநிறையும்படி. (களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்)

மூ— கண்டே களிக்கின்ற திங் கென்றுகொல் கண்க ! டொண்டே
யுனக்காயொழிந்தேன் றுரிசின்றி ! வண்டார்மலர்ச் சோலைகள் சூழ்
திருநாவாய் ! கொண்டே யுறைகின்ற வெங்கோவலர்கோவே ॥ கூ ॥

ஆ— (கண்டே) எனக்காகத் திருநாவாயைக் கோவில்கொண்டு நிற்கிற கோவலர்கோவே, உன் பக்கலிலே அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையேனான வென்னுடைய கண்கள் திருநாவாயிலே யுன்னைக்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறார். கூ

இ— யென்றபடி. கண்ணாரக் கண்டித்யாதியாலே கீழ்ப் பாட்டிலே தர்சநகரண ஸௌக்ஷ்ம்யத்தை யபேக்ஷித்தவ ரிப்பாட்டிலே தத்ஸாத்யமான திவ்யதேசத்திலுடைய அநுபவத்தை யாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் ஸௌக்ஷ்ம்யாதிகளும் திவ்யதேசப்ராவண்யாதிகளும் உபாதாயித்த தாகையாலே யிங்கு புநருக்தி யில்லை.

ஆறும்பாட்டு.

திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (எனக்காகவித்யாதியால்) அதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உன் பக்கலிலேயித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில்

இ—ஶ— கூ॥ வண்டார் - வண்டுகளாலே ஆர்ந்தவையான, ஸௌரப்ய ரஸங்களான வென்றபடி. மலர்ச்சோலைகள் சூழ் - புஷ்போத்யாநங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய் - அந்த திவ்யதேசத்தை, கொண்டே - ஸ்வீகரியா நின்றுகொண்டே, ஸ்வயமேவ ஸப்ரயோஜநமென்று பாவம். இது ஆழ்வாரை வஶீகரிக்கைக்கு யோக்யமான தேஶமென்று திருவுள்ளத்தாலே நிச்சயித்து விரும்பியாநின்று கொண்டென்றபடி. உறைகின்ற - அங்கேவஸியா நிற்கிறவனை, எம் - எங்களுடையவனை, ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸ்வாமியானவனை யென்றபடி. கோவலர் கோவே - கோபால நாயகனே, கோவென்று நாயகன், துரிசு - அதர்ம்யம், ப்ரயோஜநாந்தரார்த்தமாகிற வைபவ்யமென்றபடி. இன்றி - இல்லாமல், தொண்டே யென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை உனக்கென்கிறதோடே அந்வயிப்பது. உனக்கே - நிரதிசய போக்யனான வுனக்கே, ஸ்வயமேவ ஸப்ரயோஜநமென்று பாவம். தொண்டாயொழிந்தேன் - அடிமையாய்விட்டேன். ஒழிந்தேனென்று "பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச" மென்கிறகணக்கிலே ப்ரயோஜநாந்தரங்களுடைய உபாதியை விவக்ஷிக்கிறது. கண்டேயென்கிற விடத்தில் ஏகாரத்தை இங்கு என்கிறதோடே அந்வயிப்பது. இங்கே - இத்திருநாவாயிலேதானே, ஸ்வயமேவம் ஸ்ரீவைகுண்டாதி ஸ்தாநாவ்யவச்சேதகம். கண்கள் - நயநங்கள், கண்டு - உன்னை ப்ரத்யக்ஷிக்கப் பெற்று, களிக்கின்றது - ஆநந்திப்பது, என்றுகொல் - என்றைக்கோ. அந்த களிப்போது வாராதோவென்றபடி. கூ

ஓ— கூ॥ (கண்டேயிதி) கண்டேகளிக்கின்றது இங்கு என்றுகொல் கண்கள் - த்ருஷ்ட்வா நயநே கதா ஹ்ருஷ்டே பவிஷ்யத:, உனக்கு தொண்டாய் துரிசின்றி ஒழிந்தேன் - தவ தாஸ்யம் ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்தரஹிதம் ஸ்வீக்ருதவாநஸ்மி

ப— ஒருதேசவிஶேஷத்தேகளிக்கையொழியவிங்கேகளிக்கப்பெறுவதென்றோ. (கண்டே) அதிலுமில்லாவானபின்புகாண்கை நிஶ்சிதமென்னும் விஶ்வாஸத்தால்களிக்கையன்றிக்கே கண்டேகளிப்பதென்றோ. இ

ஆறும்பாட்டில் எனக்காகத் திருநாவாயைக் கோயில்கொண் டுறைகிற கோவலர்கோவே யென்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலே உன்னைக்கண்டு களிப்ப தென்றோ வென்கிறார். (கண்டேயித்யாதி) காண்கைச்சொல்லியபடி செய்ய, கண்ணின்விடாய் கெடுவதென்றோ. காண்கை நிஶ்சிதமானபின்பு இத்தனை விளம்பத்துக்கு ஹேதுவேதென்ன; (தொண்டேயித்யாதி) (துரிசின்றி) க்ருத்ரிமமன்றியே, ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் கால்தாழ்கையன்றியே யென்றபடி. உன்திருவடிகளிலே அடிமையாய்விட்டேன்,

மூ— கோவாகியமாவலியை நிலங்கொண்டாய் ! தேவாசுரஞ் செற்றவனே திருமாலே !

ஆ— (கோவாகிய) ஆஶ்ரிதஜந ஸம்ரக்ஷித வ்ரதனாய், ஆஶ்ரிதஜநாநிஷ்ட நிவாரண ஸ்வபாவனுமாய்,

இ— தத்விஷய ப்ரீதி யழகை அநுபவிக்க வேணுமென்றவ ரிப்பாட்டிலே விரோதிநிரஸந னவனை யநுபவிக்க வேணுமென்கிறா ரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. நாலாம்பாட்டில் ஸௌலப்யத்தை யபேக்ஷித்தார், இங்கே அநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறா ராகையாலே புநருக்தியில்லை. * *

ஏழாம்பாட்டு.

ஆத்யபாதத்துக்குத் தா+ர் (ஆஶ்ரிதஜந ஸம்ரக்ஷணைகதீக்ஷயால்) தேவாசுரஞ் செற்றவனே யென்கிறதற்குத் தா+ர் (ஆஶ்ரிதஜநாநிஷ்ட த்ராதீக்ஷயால்)

இ—ம— எ* கோவாகிய - ஸ்வாமியான, இந்த்ரனைத்தள்ளி த்ரைலோக்யத்துக்கும் தானே ஸ்வாமியென்று தன்னை யபிமானித்துக் கொண்டவனை யென்றபடி. மாவலியை - மஹாபலியை, நிலங்கொண்டாய் - பூமியைவாங்கினவனே, இங்கு விசேஷணங்களும் த்ரிவிக்ரமாவதார ஸம்போதனம். மஹாபலி பலஹரித்த பூமியைவாங்கி இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்தவனை யென்றபடி. தேவாசுரம் - தேவாஸுர விரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தேவாஸுர விரோதத்துக்குப் பேர். செற்றவனே - ஶமித்தவனை, அஸுரரை நிரஸித்து தேவாஸுர விரோதத்தைப் போக்கினவனை யென்றபடி. திருமாலே - லக்ஷ்மியினிடத்தில் வ்யாமோஹத்தை யுடையவனே, மால் - வ்யாமோஹம், உக்தமான ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்துக்கும் ப்ரதிகூல நிரஸநத்துக்கும் [illegible]மான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை யுடையவனை யென்றபடி. இத்தாலே யவனுடைய ஸ[illegible]ஜ்ஞாநிகம் ஸூசிதமாயிற்று.

ஒ— ஸமுதாயத்வஸ்தாஸ்தி, வண்டார் மலர்ச்சோலைகள் சூழ் திருநாவாய் - ஷட்பதங்களுடைய ப்ரஸங்காத்யந்த ஸமிருத்த திருநாவாய்திவ்யதேஶம், கொண்டே உறைகின்ற - ஆதரேண ஸ்வீக்ருத்ய நித்யம்வஸந், என் கோவலர்கோவே - மதீய கோபாலஸ்வாமிந், என்றுகொலிதி ஸம்பந்தணாந்வய:. க

எ* (கோவாகியவிதி) கோவாகிய மாவலியை நிலங்கொண்டாய் - த்ரைலோக்யாதீஶ்வரா நஹாபலே: பூமிம் ஸங்க்ருஹீதவந், தேவாசுரம் செற்றவனே - தேவவிரோ ஶ்யஸுரவர்கம் ஸம்ஹ்ருதவந், யதா: தேவஸைந்ய ஸம்பந்நஸ்யோ ஶ்ருஷ்டம். திருமாலே - லக்ஷ்மீவல்லப, " க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்ந்புஷ்பா வக்ஷஸ்ஸுரூபா " இத்யவதாரணரூபா ஸாஹபதுமஹீத்யஸாம். வா+க்கும் " அவதாரணரூபா ஸாஹ

ப— (வண்டித்யாதி) புஷ்பங்களுக்குத்தோபாதி வண்டுகளும் படிந்துகிடக்குமபடி புஷ்பிதமான சோலைகளை யுடைத்தான தேஶமாகையால் நல்ல தேஶமாகத் திருவுள்ளத்திலே கொண்டே அங்கே வர்த்திக்கிற, (எங்கோவலர்கோவே) கோபாலருக்கு ஸ்வாமியா யவதரித்து இடையர்க்கு ஸுலபனானபோலே, திருநாவாயிலேவந் தெனக்கு ஸுலபனானவனே. வா+க்கும் " அவதாரணரூபா ஸாஹபதூ " இதி. க

ஏழாம்பாட்டில் ஆஶ்ரிதார்த்தமாகத் திருநாவாயிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேவரீர், " இவனநந்யகதி " என்று, என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார். (கோவாகிய) இந்த்ரனை த்ரைலோக்யாதிபதியாக்கி வைத்தாய்நீ, இவன் நீ கொடுக்கக் கொள்ளுகை யன்றிக்கே அவனைத் தள்ளி த்ரைலோக்யத்துக்கும் தானே நிர்வாஹகனாக வபிமானித்தான், அந்த மாவலியை யபேக்ஷித்து இந்த்ரனதான பூமியை அவன்பக்கல்நின்றும வாங்கினாய், (தேவாதித்யாதி) தேவாஸுர ஸங்க்ராமத்திலே தேவவிரோதிகளைப் போக்கினவனே. (திருமாலே) ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் மதிதரேந ஸஹ ஸ்வபாவமுள்ள பெரியபிராட்டியா ரிடத்தில் வ்யாமோஹமுடையவனே,

மூ— தேவர்முனிவர்க்கென்றுங் காண்டற்கரியன் । மூவர்முதல்வனொரு மூவுலகாளி ।
தேவன்விரும்பியுறையுந் திருநாவாய் । யாவரணுகப்பெறுவா ரினியந்தோ ॥ கூ

ஆ— (தேவர்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய சக்ஷுராதி ஸர்வகரணங்களுக்கு மவிஷயனாய், ப்ரஹ்மாதி ஸுராஸுரநர ஸநகஸநந்தந நிர்வாணத்ராண ஸம்ஸ்தாநஶ்ரீமானான தேவபெருமான் விரும்பிக்கொண்டு ஸர்வஸ்வதானமா யுறைகின்ற திருநாவாயைஅணுகப்பெறுமவர்கள் என்ன ஸாமர்த்யம் பண்ணினார்களோ, நான் ஸாமர்த்யஹீனனா யிழந்தேனென்று நோகிறார். கூ

ஒன்பதாயிரப்படி.

இ— ஶ்ரோதவ்யத்துக்குத் தாரார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) த்ரஷ்டவ்யத்துக்குத் தாரார் (ப்ரஹ்மாதி ஸர்வலோகத்யாதியால்) இனி என்கிற பதத்தாலே ஸூசிதமாகிற ப்ராப்யத்தை யருளார் (நானித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம் பெறுத்துச்சொன்ன விடத்திலும் பலவொரு விரோதிகடாக்ஷம் பண்ணுதொழிந்தவாறே யிப்பாட்டிலே வ்யதிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. * *

இ—ஈ— கூ* தேவர்முனிவர்க்கு - ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கும் ஸநகாதிமுனிகளுக்கும், என்றும் - ஸர்வகாலமும், காண்டற்கு - சக்ஷுராதி கரணங்களாலே காண்கைக்கு, அரியன் - அஶக்யனான, ஸ்வயத்நத்தாலே காணவஶக்யனானென்றபடி. மூவர்முதல்வன் - ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணபூதனான, ஒரு - அத்விதீயனான, மூவுலகாளி - த்ரைலோக்ய நிர்வாஹகனான, க்ருதகாக்ருதகாதி பேதபிந்நங்களான ஸர்வலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனானவென்றபடி. தேவன் - தேவநஶீலன், ஸர்வஸ்ருஷ்ட்யாதி லீலாஶீலனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. விரும்பி - ஆதரித்து, உறையும் - வஸிக்கிறவிடமான, ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வப்ரகார ஸௌலப்யவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீமான் ஆதராதரம் பண்ணிக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேஶமானவென்று பாவம். திருநாவாய் - அந்தப்ரதமாநத்தை, இதுக்கு அணுகப்பெறுவா ரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இனி - நான் காணப்பெறாதே முடிந்தபின்பு, அந்தோ - அய்யோ, தாம் காணப்பெறாமையாலே ஶோகிக்கிறபடி. அணுகப்பெறுவார் - கிட்டியநுபவிக்கப் பெறுவார், அணுகை - கிட்டுகை, யாவர் - ஆர்களோ, எந்த ஸாமர்த்யவான்களோ வென்றபடி. அவர்கள் தேநாஷ்டிரல்லர்; நித்யஸூரிகளென்று கருத்து. "நமேதேநாஷ்டா தேவாஶ்ச" என்று வக்யத்தில் பேசவிட்டாப்போலே பேசவிக்கிறபடி, கூ

ஒ— கூ* (தேவரிதி) தேவர் முனிவர்க்குஎன்றும் காண்டற்குஅரியன்- ப்ரஹ்மாதிதேவாநாம் ஸநகாதிமுநீநாஞ்ச ஸர்வதா தர்ஶநாஶக்ய:, மூவர்முதல்வன் - ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராணாம் காரணபூத:, ஒரு மூவுலகாளி-அத்விதீயஸ்த்ரிலோகீரக்ஷக:, தேவன்-தேவ:, விரும்பிஉறையும்-ஸாதரநித்யவாஸஸ்தாநபூதம்,திருநாவாய்-ஶ்ரீநாவாயிதேஶம்,இனியாவர் அணுகப்பெறுவார்-இத:பரம்கோவா ப்ராப்தும்ஸமர்த்த:, அந்தோ-ஹாதைந்யம். "யஸ்மிந்நத்ருஷ்டே தேவா நாயாந்தி ப்ரஸந்நதாம்"இதிஸ்ம்ருதி:. கூ

ப— (தேவரித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸநகாதிகளுக்கும் என்றுமொக்கக் காண வரியனாயுள்ளவன். (மூவர்) ப்ரஹ்மாதிகள் நடுவேவந் தவதரித்து அவர்களுக்கு நிர்வாஹகன். யதா: ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களுக்கு நிர்வாஹகன். (ஒருமூவுலகாளி) கீழும் மேலும் நடுவுமான ஸர்வலோகத்துக்கு அத்விதீயநாயகன். (தேவன்) ஸஜாதீயவிஜாதீயன். (விரும்பியுறையும்) "ஸ்ரீமத்ரக்ஷணத்துக்குப் பாங்கான தேஶம்" என்று ஆதராதரம்பண்ணி வஸிக்கும்தேஶத்தை, (யாவரித்யாதி) நான்முடியப் புகாநின்றேன், இனிப்பெற விருக்கிறாரோ, இனி யென்கிற பதத்தாலே நான்முடிந்தே னென்கிறது ஸூசிதமாகிறது. (அந்தோ) ஹந்த. "நமேதேநாஷ்டா தேவாஶ்ச" என்கிறபடியே அவர்கள் தேநாஷ்டர்களுக்குக் கூட்டல்லர் கிடீர்,

கூ

மூ— அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதுஞ் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழைப்பன்।
கொந்தார் மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா॥ க௦।

ஆ— (அந்தோ) இப்படியுன்னை யாசைப்பட்டுப் பெறாதே யொழிந்தாலும் நிராசனாய்விட மாட்டாதே, பின்னையும், என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து, என்றோவுன்னை நானணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் சிந்தை கலங்கித் திருமாலென் றழையா நிற்பனென்கிறார் ௧௦

பத்தாம்பாட்டு.

இ— இப்பாட்டி னபிப்ராயம் மரு+ர் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறதுக்கு அழையா நிற்பன் என்கிறதோடே அந்வயம். திருநாவாயித்யாதிக் குத் தா+ர் (என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்தி லபேக்ஷிதமான வஸ்துவைப்ரஸ்தாபித்து போதிக்கிறார் (என்றோவித்யாதியால்.) * * * *

இ—ப— க௦* கொந்தார்மலர் - ஶ்ரீரமணீய எங்கும பரிமளங்களா யிருக்கிற புஷ்பங்களை யுடையவையான, கொந்து - ஶ்ரீ. நித்யவஸந்தமா யிருக்கிறதென்றுகருத்து. சோலைகள்சூழ் - உத்யா நங்களாலேபரிவ்ருதமான, திருநாவாய் - அந்தநிவ்யநகரத்திலே, வந்தேஉறைகின்ற - ப்ரதிஷ்டிதமாக ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில்நின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணாநிற்கிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகா ரம் ஸ்ரீவைகுண்ட ஸம்ஶ்லேஷ நஸ்தாவஸ்து ப்ரவ்ருத்தி காரணவிக்ஷ நிவாஸ ரஜா வ்யவச்சேத காரம். எம் - அஸ்மத்பந்ந, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக விருக்கிறவனை யென்றபடி. மாமணி வண்ணா - மஹாமணிவர்ண, நிரதிஶயதேஜஸ்ஸான நீலமணியினுடைய வர்ணத்தையுடையவனே யென் றபடி. அணுகப்பெறுநாள் - உன்னைநான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றோவென்கிற வாக்யஶேஷாயம். விரஹ வ்யஸநாதிஶயத்தாலே கூடுதலாகுமாயிருக்கிறது. அந்தோஎன்று - அய்யோவென் றப்படி விரு வித்து, எப்போதும் - ஸர்வகாலமும், சிந்தைகலங்கி - மோகத்தாலே ஹ்ருதயம்கலங்கி, திருமால் என்று - ஸ்ரீய:பதியென்று, குழைந்தவயான ப்ரஜை மாதாபிதாக்கள்பேரைச்சொல்லிக்கூப்பிடுமாப்போலே

ஒ— க௦* (அந்தோவிதி) அந்தோ - ஹந்த, அணுகப்பெறுநாள் என்று - கதா ப்ராப்ஸ்யாமீதி, எப்போதும் சிந்தைகலங்கி - ஸர்வதா க்ஷுபித சித்தஸ்ஸந், திருமாலென்று அழைப்பன் - ஶ்ரீவல்லப இத்யாஹ்வயாமி. வன+ஸ்ரம் "ஸோஸஹ்ஸாவா" இதி. "ஸஹஸ்ரயோஸம்யாத்ரயா" இதிவ. கொந்து ஆர் மலர் சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் - ஸ்தபகபுஷ்ப பரிவேஷ்டித திருநாவாய் திவ்யதேஶே, வந்தேஉறைகின்ற - வைகுண்டா தாகத்ய நித்யவஸந், எம்மாமணிவண்ணா-மதீய ஶ்ரீவ்யாமணி ஸந்நிவர்ண, ஸுஹ்ருதிதி ஸம்போதநம். க௦

ப— பத்தாம்பாட்டில் உன்னைக் காணப்பெறாமே நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றே னென்கிறார். (அந் தோவித்யாதி) சொல்லத்தொடங்கினது தலைக்கட்டமாட்டாத வைஹ்வல்யத்தாலே, அந்தோ! என்கிறார். "அணுகப்பெறுநாள் யவைகொல்" என்னவிறே நினைப்பது. (எப்போதும்) ஸர்வகாலமும், (சிந் தைகலங்கி) "தத்ஸ்யபஶ்யமானஸ்ய" என்னும்படி விஶ்லேஷத்தைப், (திருமாலென்றழைப்பன்) இருவரும் மேஷிகளாய், இருவருமாக்ஷஹவிரநிஷ்டராரானது கொண்டு, இருவரும் ஹாத்தை ஸ்வீகரித் தவர்களாகையாலே திருமாலென்றழைப்பன். மாதாபிதாக்களை. "அம்மா அய்யா" என்றுசொல்லி க்ஷுத்ரரான ப்ரஜையழைக்குமாப்போலே, நிருபாதிகமாதாபிதாவாயானவாழ்வார் ஹஸ்த்தில்க்ஷுத்ரரா யழைக்கும் போது திருவை முன்னிட்டு நிர்தேஶித் தழைப்பதில் நிபந்தந மிவளுடைய வாத்ஸல்ய ப்ரபவத்வ மென்று நம்மாசார்யர்க ளருளிச்செய்வார்கள். (கொந்தாரித்யாதி) கொந்து - ஸ்தபகங்கள். கொந்து மிக்கமலரை யுடைத்தான சோலையாலே சூழப்பட்ட திருநாவாயிலே, (வந்தே யுறைகின்ற வித்யாதி)

மூ— வண்ணம்மணிமாட நன்னுவா யுள்ளானைத் । திண்ணம் மதிட் டென் குருகூர்ச் சடகோபன் । பண்ணார் தமிழாயிரத்திப் பத்தும் வல்லார் மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர் மல்லிகையே ॥௧௧॥ ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (வண்ணம்) இத்திருவாய்மொழிவல்லார், ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ— தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (வைஷ்ணவதாஸ்யால்.) * * * *

இ—ப— ௧௧* வண்ணம்மணிமாட—நாநாவர்ணங்களான ரத்னங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று ஸமஸ்தவிஶேஷணம். நன்னுவாயுள்ளானை - நல்ல நாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிசய போக்யமான திருநாவாயிலே யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைக்குறித் தென்றபடி. இதுக்கிப்பத்தும் வல்லாரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். திண் - த்ருடமான, அம - அழகியதான, மதிள் - ப்ராகாரத்தை யுடைத்தான, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியை யுடையவரான வாழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்து என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். பண்ணார் - கீதிஸம்ருத்தமான, பண் - கீதி. தமிழ் - த்ராவிடபாஷைக்குடைய, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்துமவல்லார் - இந்த பத்துப்பாட்டுகளையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண் - பூமியை, ஐஹிகைஶ்வர்யத்தை யென்றபடி. ஆண்டு - உத்தானமாக அநுபவித்து, ஸர்வஸ்வமவதவிஷயத்திலே விநியோகித்துக்கொண் டநுபவித்தென்றபடி. மல்லிகையே - மல்லிகைபோலே, ஏகாரம் உபமார்த்தம். மணங்கமழ்வர் - பரிமளம் பரிமளிப்பர்கள். ஔபவாஹ்ய ப்ரயோகः. பரிமளவாகிக ளாவரென்றபடி. நித்யவிபூதியிலேபோய் ஸர்வாநுபவ பர்தியாலே மல்லிகைபோலே பரிமளமாய் பரமோஜ்ஜ்வலராய் விகாஸவாகிக ளாவரென்றபடி. ௧௧

ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நமः.

ஒ— வென்று கருத்து. அழைப்பன் - ஆஹ்வாநம் பண்ணுகிற்பன. ௧௦

௧௧* (வண்ணமிதி) வண்ணமணிமாட நன்னுவாயுள்ளானை, நாநாவர்ணமாணிக்யமணிமய ஹர்ம்யவதீ நதீ திருநாவாய் திவ்யதேஶ வாஸி நமஸ்ஸம்ஸ்த்ய, திண்ணம்மதிள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்-த்ருடப்ராகார ஸுந்தர காரிகாபுரீ ஶடகோபஸ்ய, பண் ஆர் தமிழ் ஆயிரத்து - கீதியுக்த த்ராவிடபாஷாஸஹஸ்ரே, இப்பத்தும் வல்லார் - ஏதத்தஶகஸம்ஸ்த்ய தாத்பர்யார்த்தார்ஹா:, மண்ணாண்டு - பூபோகம் பரிபால்ய, மல்லிகை மணம் கமழ்வா - மல்லிகாமந்தவாஸிதாபவந்தி. ஸ்வயமேவ நந்தப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய ப்ராப்நுவந்தீத்யர்த்தः. ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நமः.

ப— ஒருதேச விசேஷத்திலே சென்று காணக்கடவதான வடிவைக்கொண் டாஶ்ரிதார்த்தமாக வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே, அவ்வடிவையெனக்குக் காட்டாதவன்று உன்வரவு என்னத்துக்கென்கை. ௧௦

நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழிவல்லர், ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவரென்கிறார். (வண்ணமித்யாதி) நாநாவர்ணங்களான ரத்நங்களாலே செய்யப்பட்ட மாடங்களையுடைத்தாய் நிரதிசயபோக்யமான திருநாவாயிலே நின்றருளினவனைப் பரிவால்பாடின விப்பத்தும் அவ்வூருக்குத் திண்ணிதான மதிளென்கிறார். (திண்ணமித்யாதி) திண்ணிதான மதிளை யுடைத்தான திருநகரியையுடைய வாழ்வாரருளிச்செய்த, திருநாவாய்க்கும் திருநகரிக்கும் மதிளிப்பத்து மொன்றே தன்னும். (பண்ணார்தமிழ்) பண்மிகுந்ததமிழ், (மண்ணாண்டு) இஹலோகத்தில் வைஷ்ணவ ஸ்ரீயால் ஸம்பந்தராய், (மணங்கமழ்வர் மல்லிகையே) மல்லிகை மணம்கமழ்வர். இது உபலக்ஷணமாய் ஸர்வகந்தஸாம்யத்தைப் பெறுவரென்றபடி. ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவரதார்ய ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நமः.

ஸௌம்ய யதிராஜ காருண்ய நிமஜ்ஜ மஹாதேஶிகேந்த்ராய நமः.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(அறுக்கும் வினையாயின.)

வல்லீமத்யாப்ஜயோக்யாத் அவதிவிதித ஸ்ரீமதாவாஸ்யபாவாத்
பூநீளாப்ரேயஸ்யயோக்யாத் உபதரணதஶா ஸாஹஸ்ய ஸந்நாஹதஶ்ச: ।
ஸம்பாத்ருத்வாத் ஸ்வபோதப்ரதபரிதஹராத் ஸர்வஸாதாரணத்வாத்
ஶௌரி:ஶ்ரீமாந் ஶரண்ய: ப்ரியதம ஸவிஜாதி ஸாதிநாநாம் ॥௧௧௦॥

(வல்லீமத்யாப்ஜயோக்யாத்) ௨* கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள், கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையை யுடையவளாகையாலும், (ஸுவிதித ஸ்ரீமதாவாஸ்யபாவாத்) ௩* திருநாரணன் - கீழ் ஸ்ரீய பதித்வம் சொல்லப்பட்டது. மேல் ஶ்ரீமத்வ லக்ஷணமும் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீயதே ஶ்ரயதே ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி ஶ்ருணாதி ஶ்ரீணாதி என்கிற நிருக்திகளை யுடைத்தாய் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீஶப்தத்தாலே வாச்யையாகையாலும், (பூநீளாப்ரேயஸ்யயோக்யாத்) ௬* மணாளன் மலர்மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும்-மண்மடந்தை யென்றது கீழும்மேலும் சொல்லும் நப்பின்னைக்கு முபலக்ஷணம். பூநீளாதிகளை ஸஹசரியாக வுடையவ ளாகையாலும், (அவதரணதஶா ஸாஹசர்யாத்ஸஹதர்ம்ம) ௭* மாவலியை நிலங்கொண்டாய் திருமாலே - அவதார தசையிலே "தேவத்வே தேவ தேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ । விஷ்ணோர் தேஹாநுரூபாம்வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்" என்கிறபடியே அந்தந்த தசைக்கு அநுகுணமாக எம்பெருமானோடே ஸஹசரிக்கையாலும், (ஸஹதர்ம்: ஸந்நாத்ருத்வாத்) ௯* திருமாலென்று - எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதரு டைய தோஷங்களைப்பாராதே அங்கீகரிக்கைக்குப் புருஷகார பூதையாயிருந்து வழிப்பிக்குமவ ளாகையாலும், (ஸ்வபோதப்ரத) அ* தெருளேதரு - சேதநருக்கு ஜ்ஞாநதர்மம் வரிவாகத் தையுண்டாக்குமவ ளாகையாலும், (பரிதஹராத்) எ* தேவாசுரம் செற்றவனே - ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிகளைப் போக்குமவ ளாகையாலும், (ஸர்வஸாதாரணாத்) ௯* அணுகப்பெறுநாள் - எப்போதும் ஸந்நிஹிதையா யிருக்கையாலும், ('ஶாதமே ஸ்பஷ்டி' 'சௌந்தர்யஸ்மரமதிம்' இத்யாதிகளில்படியே நிரவதிகஶ்ரீ லாவண்யாதிகளை யுடைவளாகையாலும்) ஸர்வஶரண்யையான பிராட்டிக்கு வல்லபனை எம்பெருமானை ஶரணமென்ற ஜாயையை உடையவனாக அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினர் என்கிறார். இத் திருவாய்மொழியிலே ஐந்து பாட்டுகளிலே பிராட்டி ஸம்பந்தம் சொல்லுகையாலே குறைஐந்துபாட்டுகளிலும் இது வே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம். ௧௧௦

['ஜ்ஞாதஸுவிதித ஸ்ரீ மதாவாஸ்யபாவாத்' 'ஸ்ரீகாந்தம்' என்றுவாம். முதல்பாட்டில் குறுக்கும்வகை யென்று ஸர்வஸாதாரணமும் ஆறும்பாட்டில் கோவலர் கோவே என்று அவதரணதஶா ஸாஹசர்யமும் விவக்ஷிதம். இது பதினெண்ணாயிரத்தின்படி. ஸு என்பதை ஸௌலப்யாநமாகக்கொண்டு அதையுடையவளாளதுகொண்டு ஸுஸ்ரீ என்று ஶ்ரீகணமாக்கி மேலே பஹுவ்ரீஹி யாயிருக்கிறதென்று ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யர் திருவுள்ளம். ஶ்ர யாதுவின்மேல் ஸமாஸவிக்ரஹம் பண்ணி ஶரணா ஶ்ரயஸ்ய ஸமாஸ, என்றுதல், ஶரணம் ஶ்ருதஜதி கர்த்தரிக்விப் பண்ணி ஸுஶக என்றுதல்வைத்து, தாத்ருஶீஜாயா யஸ்ய என்று ஆஶ்ரிதர்திறத்தில் ஶோபநமான வினையுடையவனென்று கருத்து. ஸுஶீஜ்ஞாநயே விஷ்ணவே, என்னுமிடத்தில் ஶாயவன் இவ்வாறே வ்யாக்யாநம் பண்ணினான். ஸுஷ்டுஶாத்ருதீதி ஶதயாதோ: ஹஸ்தாதேர்தநாஸ்யகாக் கர்த்தரிக்விப் ஸுஶக்திஹஸ்தாஶுசேதந கல்யாணகுணங்களை விவக்ஷித்து சேதநத்தையும் விவக்ஷித்துப் பொருள்கொள்ளிலுமாம் என்று நம் பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி வ்யஸந மதிசாந்தமானவாறே, அநந்யப்ரயோஜநத்தாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். வண்டுவரைப் பெருமானோடே கலந்தாளொரு பிராட்டி, அவன் பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம் போதானதுவந்து, அவன்றான வாராமையா லத்யந்த விஷண்ணையாய்,

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

இ— அறுக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ், என்கிற இவ்விரண்டு திருவாய்மொழிகளிலும் விரஹவ்யஸநம் நடவாநிற்கக் கீழ் திருவாய்மொழியி லில்லாத அநந்யப்ரயோஜநத்வ மித் திருவாய்மொழியி லுண்டானவாறே னென்ன வரு+ா (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியி லாழ்வார் பஹுப்ரகாரமாக அபேக்ஷித்துப் ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் ஸாக்ஷாத்காரம் பெறுதொழிந்த தவிம்பத்தாலே யென்றபடி. அவ்வநந்யப்ரயோஜநத்வப்ரகாரம் தானெதென்ன; அதைக் காட்டா நின்றுகொண்டு முதற் பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரை யித்யாதியால்) அவன் பசு மேய்க்கப்போய் மீண்டு வரக்கடவிய வந்தியம்போதென்கிற வித்தால விஸ்லேஷாவஸாநகாலமென்கிற ஸமயவர்ணந மித் திருவாய்மொழிக்கு வ்யாப்யார்த்தமென்று ஸூசிதமாயிற்று. வாராமையா லென்றது - க்ஷணம் விளம்பிக் கையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தநம்போலே இடையர்களுக்குப் பசுமேய்க்கை ஜாத்யுசித யதர்மமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்கச் செய்தேயும் "கடிதியஹ்வா நஹ்நிகாநநம் த்ருஷ்யஸாய தேஷாமேவஸ்தாம்" என்றிருக்கிற மௌவநாங்கிக்கு, அந்தப்பகலெல்லா மொருபடிகழியப்பெற்று, க்ருஷ்ணன் மீண்டுவரக்கடவிய ஸந்த்யாவேளையும்வந்து, க்ருஷ்ணனோடு வரக்கடவிய பசுக்களும் வந்து புகுந்து, க்ருஷ்ணஸஹசர கோபகுமார ஸங்கங்களுடைய வேணுகாந விநோத கோலாஹலங்களும் கேட்கும்போது துடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன்வருகிறானென்று நிஸ்சயித்து ப்ரதீக்ஷிதையாய் தான் அலங்க்ருதையா யிருக்கிற தசையிலே, அதின்மேலே உத்தீபகமான வஸந்தாதி ஸமயோசிதாதி களும் ஸம்ப்ராரம்பணீயகளும் ஸாரஸ்த விசேஷங்களும் தத்குண விகஸித விவிதகுஸும ஸஞ்சயங்களும் ஸீதானுகூல தத்யநில விரஹத்துக்கு ஸாதகங்களான வக்ஷ்ய மாணாதிகளும் மற்றுமுள்ள உத்தீபந வஸ்துங்களுமெல்லாம் ஸஹஸங்களானவளவில், அவன் க்ஷணமாத்ரவிளம்பத்தாலும் விரஹஸஹாவ வேதனம் ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால் க்ஷணமாத்ரம் விளம்பத்திலே அத்யந்த மவஸந்நை யானாளென்றுகருத்து. இங்கு அநந்யப்ரயோஜநத்தில் ஸந்த்யையாவது எம்பெருமான் தம்மை விஷயீ

இ— ஸவ வேதவேசஸகே ஒக்ஷீவஷ்ஹகஉக்ஷா "வநாக்ஷவ ப்ரவிஸ்ய ஜமதவநதயா ஸவ்யதாதேந ஸூஸார ஸூரஹிதவேணுநாதே ஹ்ருஷ்டிதஜநதயா ஸாஜ்ஞாநாதஜாதேஃ । ஸ்ரீமத்வாஜ்ஞவ்யவோர

ப— படைவீட்டி லிருந்தால் மாமனார் மாமியாருக்குக்கூசிப் பெருமாளுடன் நினைத்தபடி பரிமாறப் போகாதென்று காட்டிலேயே ஏகாந்தமாக அநுபவிப்பதாக அபேக்ஷித்துப் போந்த பிராட்டியை "ஸ்ரீராமஸ்யோ விஜநேவிஸ்ருஷ்டா பாமேவகந்யா விநிமாவ ஸீதா" என்கிறபடியே கூப்பிடப்பண்ணி னப்போலே அந்த திருநாவாயிலே புக்கநுபவிப்பதாக அபேக்ஷித்த இவற்கு பாயகவமாத்துக் கூஞ்சி கூப்பிடும்படியாய் விளைந்தது. அம்அபேக்ஷய ஸந்நதமே யவனைப்பெறக் காணமையாலே

இ— களிப்பதுக்கு முன்னுண்டானகாலம். அக்காலத்தில் பாதக பதார்த்தங்களாவன தம்மை விஶ்லேஷிக்கவுத்யோகிக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஶங்க ஶார்ங்காதி கோஷங்களும் பெரிய திருவடியுடைய பக்ஷகோஷங்களு மவன் வரவுக்கு ஸூசகங்களான சந்த்ர ஸூர்யாதி நிமித்தங்களும். இவை பாதகங்களாகைக்குக் காரணம் - இவை அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களா யிருக்கச்செய்தே அப்போதே அவனைக் காணாமை. இது நஞ்சீயரருளிச்செய்த நிர்வாஹம். இந்த ஸ்வாபதேஶ ப்ரகாரத்தை "ஸஹவஸ்த்ர வஸ்தாஸனவிபிரேவ ஸஹவாநிதி தேஶிகப்ரஸாதலப்த திவ்யப்ரபந்தவக்ஷோஷா சேஹ்ருதயசே க்ஷயபதி. யதாவ விபவமேவ ஸூரிபிசேத்ராவலி ஸூச்யதே, ஜஹதி, திவ்யஸம்ப்ரதிஷ்டநூதி திருஷிமிஷி ஸ்வாநேசேநஹா ஶ்ருதகே தேவா நாமேவி ஹாவஹாவாவஹஸீ விக்ஷோஷய த்வ்ரேரம் ஶ்ராவ்யப்ரதிஸம்ஸ்ப்ருதிஃ க்ருதசேமேவ ரவிசேஷமேவ ஶ்ருவதே ராஜாயாமிஷி ராதிவாஸிந மமேண ராஷிஸ்யதேவஜதிஃ" என்று ஸக்ஷ்யஸூசிபெருமாபத்தில் சுமோக்ஷத்திலே விஷ்ணுஹஸ்தி வாக்யத்தாலே ஆசார்யரும் ஸூசிப்பித் தருளினார். *

ஒ— கதவதஸராவ ஜ்வரவேஷைகவஸூத்ர நக்ஷத்ரஸாத்ரு விஶ்லேஷவ ஸமயதா ப்ராவபா ராவ க்ருஷ்ணம்" இத்யுக்தீத்யா ஸ்வவிஶ்லேஷவஸமயகம் ப்ரதீதாயதி. வனதஸ்வதேஶகா விரஹவேத மொவிகாவாக்யரூபம்.

ப— திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் க்ருஷ்ணனைப்பிரிந்தொரு ஸந்த்யையில்பட்டநோவைப் படுகிறாரித்திருவாய் மொழியில். [illegible]த்திலே பதினொராண்டுபோலே யாயிற்று திருவாய்ப்பாடியிலே பெண்களுக்கு க்ருஷ்ணவிரஹத்தாலொரு ஸந்த்யை. ப்ராணாயிக விஷயத்தைப் பிரிகையாலே அங்கப்பதினொராண்டாயே கழியவுங்கூடுமிறே. இங்கு தீம்பிலேகையடியுண்டிருக்கையாலே ஒருபகல் ஆயிரங்கலூமாய்த்தோற்றுமிறே. இவர்க்கும ப்ராப்யவஸ்துவைப்பெறுதவ்யவஸாயமிதிரோத்மாகையால் ப்ராப்யவஸ்துவும் கண்ணனுய் விஶ்லேஷித்து பாடாற்றப்போகாதே, அந்யாபதேஶத்தாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தநம் போலேயிறே யிடையர்க்குப் பசுமேய்க்கை, இதுஜாத்யுசிதமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிறே. இப்படியாலே அவனைப் பசுக்களின் பின்னே புறப்படவிட்டு, அவன்வரும ஸந்த்யையைப் பார்த்திருக்கு மத்தனையாயிற்று. ஆக வவன் பசுமேய்க்கபோனால், பகல்பொழுதை வருந்தி யொருபடி ஆற்றினால், அவன் வருங்காலமான ஸந்த்யையும வந்து முகங்காட்டிப் பசுக்களின்முற் கொழுந்து வந்து தலைவைக்கச செய்தே அவன்றன்னை வரக்காணவிட்டா லாற்றப்போகாதிறே. அவன தான் முற்கொழுந்திலே வாராதே பிற்குழையிலே நிற்குமாயிற்று, நடுவுபடு மலமாப்புக் காண்கைக்காக. அவன்வரக்கடவ காலமான ஸந்த்யையும்வந்து கூடவரும பசுக்களும்வந்து அவன்றன் வரக்காணவிட்ட வாறே, அக்காலத்தில், மல்லிகையின் பரிமளம், நல்லகுழலூசி யிசை துடக்கமான ஆநுகூல்யபதார்த்தங்கள்,தென்றல், நிலா, கடலோசை, அன்றில், குழலோசைமுதலானவைபாதகமாகத்துடங்கிற்று. இப பாதக பதார்த்தங்க ளெல்லாம் முன்பு தனித்தனியே ப்ரத்யேகம் ஸாதனங்களைப் பண்ணி நலிந்த வனகாலம் வனகக்கணிப்பு யுள்ளிட்ட ராக்ஷஸிகள் பின்பு அவ்வளவில் நில்லாதே யெல்லாருமொக்க மேல விழுந்து அதுக்குமேலே சில நலிவுகளைப்பண்ண நினைத்தாப்போலே, தனித்தனியும் திரளவும் மேல் விழுந்துநலியவவற்றாலேநலிவுபட்டவாகளெல்லாரும் கூப்பிட்டகூப்பீடை யிவரொருத்தருமே கூப்பிடுகிறார்.

இப்படி அறுக்கும் வினையென்கிற வெட்டாந் திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீமஸ்யஸாதி ரூப கல்யாண குணவஸ்துக்ஷீஸ்மகனைத கொண்டு நிரவாயிக ஸம்ஹ்ருத்தாக ஸ்ஸவானைபதநிஸமயித்தார், மேல விஶ்லேஷ ஸமயகத்தைக்கொண்டு நிரவாயிக ஸம்ஹ்ருத்தாக ப்ரநிஸமயிக்கிறார். ததுக்தம் "பதார்த்தக்ஷத்ருக்ருஷ்ணம்" இதி.

மூ— மல்லிகைகமழ் தென்றலீருமாலோ வண்குறிஞ்சியிசைதவரு மாலோ ।

ஆ— மல்லிகைகமழ் தென்றல் முதலான பதார்த்தங்கள் என்னை பாதியாநின்றன,

இ—ஶ— க* மல்லிகைகமழ் - மல்லிகைபரிமளியாநிற்கிற, கமழ்கை - பரிமளிக்கை. மல்லிகாகந்த ஸாரஹாரியான வென்றபடி, பயாவஹமான ஶ்ரவணயாரைக்கு மரமத்வேஷணம்போலே யிருக்கிறது உபயஸீரத்துக்கு மல்லிகாஸாரஹ ஸேடனமென்று கருத்து. க்ராணேந்த்ரியத்துக்கும் பாதகமாய் ஸர்வேந்த்ரியத்தையும் வீசியாநின்ற தென்றலிப்ராயம். தென்றல் - உபயஸீரமானது, ஈரும - விதாரணம்பண்ணாநின்றது. என்னையிதி ஶேஷ:. ஈருகை - தெயீகரிக்கை. ஆல்ஓ - கேஹோ, ஆலென்றும் ஓவென்றும் தேவ தேராதகங்களான பவ்யயங்கள். இவை யிரண்டாலும் கத்ரதேவம் தோதிதமாகிறது. ஶ்ரவணத்துக்கொருபுறம் யாரையாயிருக்குமாப்போலன்றிகளே உபய ஶரீரத்துக் கெங்கும் யாரையா யிராநின்றதே என்று கருத்து. “யாநிஸ்ம ரமணீயாநி தயாஸஹ பவந்திமே । தாந்யேவா ரமணீயாநி ஜீவதோமே தயாவிநா ॥ வஷவத்வஷவஹோ வாயத்ஸ்வஸ்வமேஶா ஹிமவஹ: । தாம்விஜ்ஞயத: காஞ்சம் பாவகவ்ருத்தி ஶோஶ” என்கிற கணக்கிலே தத்ஸம்ஶ்லேஷ தஶையிலே சூநத ஹேதவா யிருந்த வஸ்துவே இப்போது தாஹகமாவதே யென்றபிப்ராயம். வண் - உதாரமான, குறிஞ்சியிசை - குறிஞ்சியென்கிற மாநவிஶேஷமானது, நீதி ஜுர் ஸம்ப்ரயோகத்திலே யாத்ருக்ஷிகமாகப் பண்ணுகிற மாநவிஶேஷமென்றபடி. தவரும் - ஶரீரத்தைத் துளையாநின்றது. தவர்தல் - துளைத்தல். ஶரத்தம்போலே ஶரீரத்தைத் துளையாநின்ற தென்கிறார், ஆலோ - ஹாகஷ்ட,

---

ஒ— க* (மல்லிகையிதி) மல்லிகைகமழ்தென்றல் ஈருமாலோ - மல்லிகாமந்தவாஸிதோ தக்ஷிணாநிலோ பாததே, ஆலோஊதிவேதே. ஹாஹாஹாகஷ்டம். வண்குறிஞ்சியிசை தவருமாலோ - ஸ்ரீஷீந குறிஞ்சி

ப— இதில் முதல்பாட்டில் ஸம்ப்ரயோகத்தில் தென்றல் தொடக்கமான பதார்த்தங்கள் தனித் தனியே தனக்கு பாதகமாகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள். (மல்லிகை) இவள்தான் “சிதைக்குமாலோ” என்று மளவுமார்கேழ்கக் கூப்பிடுகிறாளோ. வெறும்புறத்திலே நலியவற்றான தென்றல்; அதுக்குமேலே மல்லிகையின் பரிமளத்தை யேறிட்டுக்கொண்டு வாராநின்றது. பயபரிகரமான பத்திரத்திலே நஞ்சூட்டினாப்போலேயாய்த்து, தென்றல் பரிமளத்தைக் கொண்டுவருகிறபடி. அவன் கூடவிருந்தபோ தநுகூலங்களுடைய விப்போது பாதகமாகிறதிறே. “யாநிஸ்ம ரமணீயாநி தயாஸஹ பவந்திமே । தாந்யேவாரமணீயாநி ஜீவதோ தாமே தயாவிநா” “வஷவத்வஷவஹோவாயத் ஸ்வஸ்வமேஶாஹிமவஹ:। தாம்விஜ்ஞயஞ: காஞ்சம் பாவகவ்ருத்திஶோஶ” “ஸதா ஸவத்ஸம் உதேந்த்ரம்மாராஸஹவீதயா। ஶரத்தஸ்விநா வீதாம ஶோகஸம்ஜநகோத்த” “யந்த்ராங்க்ஷண ஸேவஜைவத்வாவநஶரத்தம்” என்று கூப்பிடுவானவனிறே. நாட்டார்க்கு காற்றுத் தேட்டமாயிருக்க விவளொருத்திக்குமே யாயிற்று பாதகமாகிறது. (மல்லிகைகமழ்தென்றல்) க்ராணேந்த்ரியத்துக்குப் பாதகமாய் ஸர்வேந்த்ரியத்தையு மழியா நின்றது. இராப்படை யேறுவாரைப் போலே யுடம்பிலே பட்க்காணு மித்தனை போகக் கண்ணுக்குத்தோற்றுதாயிற்று. கண்டுதப்ப வொண்ணாது. இத்தென்றலுக்குக் கண்டவிடமெங்கும் வாயிராநின்றது, ஈருமாலோ-பண்டேபிரிவாலேசென்றற்றிருக்கிறவுடம்பை, பலகை பலகையாக வீராநின்றது. (வண்) அழகிய, குறிஞ்சிநிலத்தி லுத்தமமான நீதி விஶேஷமானது துளையாநின்றது. குறிஞ்சியுந் தென்றலுங்கூடி ஶ்ருத ஸங்கேதங்களாய்வந்துதென்றல்புறம்பேநலியவும் இசை செவிவழியேயுள்ளேபுகுந்து நலியவும், நற்கொலையாகக் கொல்லவொண்ணாதென்று உயிர்க்கொலையாகக்கொல்லாநின்றது.

௫— செல்கதிர் மாலையு மயக்கு மாலோ செக்கர் நன்மேகங்கள் சிதைக்குமாலோ ।
வல்லியந் தாமரைக் கண்ண னெம்மா னுயர்களே றரியேறெம் மாயோன் ।

இ—ம— செல்கதிர - செல்லாநிற்கிற கதிரை யுடைத்தான, கதிர் சப்தம் ஸாமாந்யசப்தம் போலே கிரணத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும்பேர். ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள வாஜித்வனையுடைத்தான வென்றபடி. மாலையும் - ஸந்த்யையும், மாலையென்று ராத்ரிக்கும் ஸந்த்யைக்கும்பேர். மயக்கும் - மோஹிப்பியாநின்றது, வாய்விட்டு விளவிக்கவு மொட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதெனறபடி. ஆலோ - ஹாகஷ்டம். செக்கர் - சிவந்தவையான, ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமேகங்களான வென்றபடி. நல் - நல்லவையான, உத்ரீபணஸ்ரிஷ்ணுங்களான வென்றபடி. மேகங்கள் - மேகங்கள், சிதைக்கும்-சரீரத்தைச் சேதுக்காநின்றது, சிதைக்கை - நிக்ஷணம் பண்ணுகை. வீதாஸ்ராமஜ்ஞதமான வவன் திருமேனிக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு ஹிம்ஸியாநின்றன வென்றபடி. ஆலோ - ஹாவத. இங்கு உபய ஸாதாதிகள் தோறும் தனித்தனியே ஆலோவென்றது இவை யோரோன்றின் வீவையே உஸ்ஸஹ மென்கைக்காக. அல்லி - விகஸிதமான, அம் - அழகியதான, ரமணீயஸந்நிவேச காந்திமௌசல்யாதி குணசாலியான வென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன் - பத்மம்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவனை, எம்மான் - அக்கண்ணழகாலே நமக்கு ப்ராணநாயகனை, ஆயர்களேறு - கோபால ச்ரேஷ்டனை, ஏறு - வ்ருஷபம். ச்ரேஷ்டனென்றபடி. "ப்ஸ்ஸாம்ஸஞ்ஜஹ்வி வித்ராவஹாரிணம்" என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே கோபாங்கனைகளையும் வசீகரித்துக்கொண்டவனை வென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் அபலைகளை வசீகரிக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே என்று கருத்து. அரியேறு - ஸிம்ஹச்ரேஷ்டமான, அரி - ஹரி. ஸிம்ஹமென்றபடி. இப்படி தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸ்த்ரீஜநஸம்ஸ்லேஷமற வெல்லாரையும் வசீகரிக்கையாலே ஊர்த்வஸிம்ஹம்போலே உந்நதனா யிருக்குமவனை வென்றபடி. எம் - நம்முடையவனை, ஸம்ச்லேஷ தசையிலே நம்பக்க லத்யந்த ஸாரஸ்யமாயிருந்தவனைவென்றபடி. மாயோன்-ஆச்சர்யசேஷ்டிதன்,

ஓ— ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷாஉஸஹ்ய விஷய ஸங்கதி. செல்கதிர் மாலையும் மயக்குமாலோ - ஸஞ்சாரித்ராண ஸந்த்யாகாலோபி மோஹயதி. செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ-ரக்தாஸ்ஸ்ரீ நாமேகாஸ்ஸுபாயநே. அல்லி அம் தாமரைக்கண்ணன் எம்மான் - விகஸிதஸுந்தரபுண்டரீகநயநோ நாத, ஆயர்களேறு - கோபவ்ருஷப:, அரியேறு - ஸிம்ஹச்ரேஷ்ட:, எம்மாயோன் - அஸ்மதீயாச்சர்யசேஷ்டித:, தவாமநோ நாதிகம

ப— (செல்கதிர) ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள வாஹநத்தை யுடையதான ஸந்த்யையானது மோஹிப்பியாநின்றது. அவ்வாஹநத்தின் செல்லப்பட்டிருந்துள்ள கதிரை யுடையவனிறே. (செக்கர்) கரைக்கட்டியிருந்துள்ள சிவந்த ஸந்த்யாராகத்தையும் ச்யாமமான நிறத்தையுமுடைத்தான நல்ல மேகங்கள், அவனுடைய வீதாஸ்ரத்துக்கும் வடிவுக்கும் ஸ்மாரகமாய் சரீரத்தை சேதுக்காநின்றது. (அல்லியமதாமரைக்கண்ணனெம்மான்) விகஸிதமாய் அழகிய தாமரைபோலே யிருந்த திருக்கண்களை யுடையவன், அக்கண் ணழகாலே யென்னை யநந்யார்ஹை யாக்கினவன். (ஆயர்களேறு) இவ்வழகாலே இடையுரைத் தோற்பித்தாப்போலே யென்னைத் தோற்பித்தவன். தன்னோடொத்தாரை யப்படி யழியாநின்றால அபலைகளை நலியச்சொல்ல வேண்டாவிறே. (அரியேறு) கண்ணாலே குளிரநோக்கி யிவளை அநந்யார்ஹையாக்கி யிவளோடே ஸம்ச்லேஷித்து, அத்தாலேதான் பெறுப்பேறு பெற்றானாய்மேனாணிப்புத் தோற்றநின்றபடி. ஸிம்ஹச்ரேஷ்டம். (எம்மாயோன்) அம்மேன்மை யுடையவன் கையைக் காலைப்பிடித்துத் தாழநின்று பரிமாறினபடி. கலக்கிறபோது மினிமினி பறக்கும்படிகாணும் கலந்தது.

மூ— புல்கிய முலைகளுந் தோளுங் கொண்டு புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ ॥௧॥

ஆ— ஸௌந்தர்யமான ஸௌகுமார்யாதிகுணங்களை யுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானைப் புல்கி அதுவே யாத்ரைகமாயிருந்த விம்முலைகளையும் தோள்களையும் கொண்டு புகலிடமறிகிலோம், முடிவுதோம் என்று கூப்பிடுகிறாள்.

முதற்பாட்டு.

இ— த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்+ர் (ஸௌந்தர்யமித்யாதியால்) புகலிட மறிகில மென்கிறதோடு ஸந்நிஹிதாஹாரத்தால் புல்கியவென்கிறத்தில ஸூசித்த வசநத்தை யரு+ர் (அதுவேயாத்ரைகமாயிருந்த வென்று) புகலிட மறிகிலமென்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்த மரு+ர் (முடிவுதோமென்று.) * *

இ—ஶ— புல்கிய - ஆலிங்கநம் பண்ணின, புல்லுகை-ஆலிங்கிக்கை. ததாலிங்கநமே யாத்ரைகமாயிருந்தவையான வென்றபடி. முலைகளும் தோளும் கொண்டு - ஸ்தநங்களையும் தோள்களையுங் கொண்டு, நானொருபடி யாறியிருக்கிலு மவனதாதரம் பண்ணிப் போன விவ்வவயவங்களுடைய பரிதாபத்துக் கென்செய்வேனென்று கருத்து. புகலிடம் - ஒதுங்குமிடம், உபயாதாதிகள் நலியாதபடியொதுங் குகைக் கொரு ஸ்தலத்தை யென்றபடி. அறிகிலம் - அறிகிறோமில்லை. ஸ்ருதி பஹுவசநம். அவனைப் பிரிந் திருக்கிற நமக்கு உபயாதாதி பாதகவஸ்துக்க ளெங்கும் வ்யாப்தங்க ளானபின்பு, இனி யொதுங்க விடமில்லையென்று வருவெதாந்த ராஜ்யங்களுக்கு நிமுஜிதார்த்தம். தமியம் - இத்தசையில் ஸஹாயராமேனும். தமியர் - அஸஹாயர். இச்சப்தத்தாலே தன்னை சொல்லிக் கொள்ளும் போது தமியமென்று பஹுவமாயிருக்கும். இவை யித்தனை பாதகவஸ்துக்கள் வருகிறஸமயத்திலே ரக்ஷகனை தான் கூடவிருக்க வேண்டாவோ, அநந்ய ரக்ஷ்யான வென்னை யிவற்றின் கையிலே காட்டிக் கொடுத்துத் தான் உதாஸீநனா யிருக்கலாமோ வென்றுகருத்து. ஆலோ - ஹாஹா. "ராகவஸஹிதோ விஜநாவா கம்ஜதீஷ்யஃ" என்று அவர் தாம் விரஹாதுரராய்க் கூப்பிடுமபோ தொருதம்பி யாகிலுமுண்டு தம்மை யநுஸந்திக்கைக்கு, அப்படியுமொரு துணையில்லையெனக்கென்று கருத்து. ௧

ஒ— உபக்ரமணம், தஸ்யாஃ, புல்கியமுலைகளும் தோளுங்கொண்டு - அநிகீத ஸம்ஶ்லேஷாஹாவ லக்ஷணா வத்ய யாந்த்ராஹாரம் கூவாஹாரம் ஹாஜாஹாரவ யாந்த்ராஸதீ, புல்கியஇதாஸ்ய -ஷாவிஹிதேதி வாயஃ. தமியம் - ஏகாகிநீஸதீ, புகலிடம் அறிகிலம் - பயாநிவ்ருத்யர்த்தம் ப்ரவேஶயோக்யம்தேஶம் நவ ஜாநீத்யர்த்தஃ. ௧

ப— (புல்கியவித்யாதி) நான்செய்தபடிசெய்ய, இம்முலைகளின் விககம்திர வநுபவிகைப் பெறுவதெப்போதோ? ஸாஹசாஜத்தில் ப்ரஜைகளைப்போலே யிவைக ளென்னைப் படுத்தாநின்றன. அவன்தானு மகலப்போகிறபோது ஸவாஜஸம்ஶ்லேஷ ஷனென்றுபோலே காணும். அவனிழிந்ததுறையு மிளப்பாறின விடமு மிம்முலைகளுந தோள்களுமிறே. (புல்கியவித்யாதி) கலக்கிறபோ தையவனுடைய வலமாப்பையுந் தம்முடையகண்களுக்குண்டான ப்ராவண்யாதிஶயத்தையுமவன்பெறுப்பேறுபெற்றுனுய்ரின்றுபரிமாறின படியையும் தமக்கோர் புகலற்றிருக்கிறபடியையுஞ சொல்லுகிறது. (புகலிடமறிகிலம்) வ்யதிரேகத்தில் தென்றல் முதலான பதார்த்தங்களைத் தப்பிச்சென்று அத்யந்தாஹிநிவிஷ்டனைக்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்த முலைகளும்தோள்களுங்கொண்டு புகுகைக்கிடம் காண்கிறிலோம். (தமியமாலோ) இத்தசையில் ரக்ஷகனை வனும் வாராமையாலே தனிமைப்படாநின்றோம். இப்படி கற்றுமுற்றுந் தன் விரோதியாக பாதகமான பின்பு ஸமுத்ரன்விட்ட வஸ்த்ரத்துக்கு அஜுநனைத்தள்ளித் தன் மார்வை யேற்றுப்போலே, இவைவருமென்றறிந்தால் தான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ. ஆகையால் அவன் விரும்பின வஸ்துக்களை நோக்கவிர

கூ— புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ புலம்புறு மணி தென்ற லாம்ப லாலோ ।

ஆ— (புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல் தொடக்கமாகவுள்ள விவையும் பாதியாநின்றன,

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— புலம்புறுவித்யாதிகளாக பத்வஸ்துக்களுக்குத் தாபகர் (புலம்புறுமணி யித்யாதியால்) இவையு

இ—ப— உ* தமியம் - ஸஹாயரானநாம், புகலிடமறிகிலம் - ரக்ஷகரான வ்யக்திகளைத்தப்பி யொதுங்குகைக்கு ஸ்தலம் காண்கிறிலோம். ஆலோ - ஹாஹா. ஸர்வஜ்ஞனவனித்தசையி லுதவாதொழிவதே யென்று கருத்து. புலம்புறு - த்வநிக்கிற, மணி - மணிகள், யௌவநதசைகளான தாருணமிகளைத் துடருகிற தாருண வ்ருஷபங்களுடைய கழுத்திலே த்வநிக்கிற மணிக ளென்றபடி. தென்றல் - மந்தமாருதம், சீதளாதிகளின் ஸஹாயம்வேண்டா, கேவலமாருதமே யமையு மென்னை முடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல - இலைக்குழல், ஆம்பலென்று கோபாலர்கள் சுஷிராதி பத்ரங்களாலே ரசித்து வாயிலே வைத்துக்கொண்டு ஊதுகிற இலைக்குழலுக்குப்பேர். ஆலோ - ஹாகஷ்டம். ஈருமாலோ சிதைக்குமாலோ வென்றாப்போலே அவைபீடிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லாதே தத்ஜனாவஸ்தத்தைச் சொல்லி 'ஆலோ*' என்றது - புலியின்கையி லகப்பட்டவர் புலிபுலியென்று கதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுமாப்போலே, வாசாமகோசரமான பயமும் துக்கமு மதிகமாகையாலே மேற்சொல்ல மாட்டாதே

ஒ— உ* (புகலிடமிதி) புகலிடம் அறிகிலம் தமியமாலோ - பதவத்வசேவாஷட்க:. புலம்புறுமணி ஸ்ரீவத்ஸகண்டஜ்ஞா வொஷப்யக்கா வணாணய ஐதி ஸாவ:. தென்ற லாம்பலாலோ - தக்ஷிணாநில:

ப— கறிகிறிலோம். "ராமஸௌமித்ரிஸஹித:" என்று, அவர்தான் நோவுபட்டுக்கூப்பிடுகிறபோது ஒரு தம்பியாராகிலுங் கூடவுண்டு நோவுபடுகைக்கு, அங்ஙனுமொரு துணையில்லை யெனக்கு. "ஸதாம்வஷ்ரிணீம்மக்வா வமோ ஜாத்ரு ஸஷாகவாம । ராமஸௌமித்ரிஸஹிதோ விஜஹார கவேஷ்ரிய:" என்னக் கடவதிறே. கீழ் ப்ராப்யவஸ்துவைப் பெறவேணு மென்னும்படியான விவருடைய மநோரதத்துக்கீடாக வந்து கிட்டும்படி யவனும் வாராதிருக்க, அவனுடைய வரவுக்கீடான தத்ய வொஷாதிகள், மந: ப்ரஸாதாதிக ளென்றாப்போலே சொல்லுகிற வொன்றுங் காணாமையாலே கநககவமான பதாய்த்துங்கள் பாதகமாகிறது. கரணங்களும் சரீரமுமாய் க்லேசப்படுகிற விது விரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் கால்வாங்கவுமாட்டாதே, இங்கு பொருந்துவதும் செய்யாதே, கண்டதடையப் பகையாயிருக்கிறபடி. ஆக, இங்குபொருந்தாதே அங்கு புகப்பெறாதே நடுவேநின்று க்லேசப்படுகிற வவஸ்தை ஸம்சய்யாகிறது என்றிங்ஙனே தாத்பர்யமும் சொல்லக்கடவதா யிருக்கும். க

இரண்டாம்பாட்டில், கீழ் தனித்தனியே நலிந்த பாதகபதார்த்தங்கள் ஸமூஹமிகப் பலகூடி வந்துநலியாநின்றன வென்கிறாள். (புகலிடமறிகிலம்) இது கநஸாஷணமாகிலும் மேல்வருகிற பாதக பதார்த்தங்களைக் குறித்துச் சொல்லிற்றும். (தமியமாலோ) புகலிடமற்றார்க்குத் துணையாமவனுமுதவா தொழியத் தனியிருக்கிற விருப்பிலே, (தமியம்) தனிப்பட்டநாம் (ஆலோ) ஐதி ஸவத்ரவேபே. (புலம்புறுமணி) நாகுகளைத் துடருகிற சேக்கள்கழுத்தின் மணியினுடையத்வநி, அந்நாகு கைபுகுராமையாலே கூப்பிடுகிறாப்போலே யிராநின்றது. (தென்றல்) மல்லிகைகமழ் தென்ற லென்னவேண்டா. வினைமுடுகினால் பின்னையுடம்புக்கிடாதே யேறுவாரைப்போலே, ஆரெதிராக வுடம்புக் கீடுகிறதென்றி ராநின்றது தென்றல். (ஆம்பல்) இலைக்குழல், காமேகமென்றுமாம். இவையெல்லாம் நலியுமது வாசாமகோசரமென்று 'ஈருமாலோ' 'தவருமாலோ' என்னும்படியான க்ரியாபதத்திற்குக் கருத்து.

மூ— பகலடு மாலை வண் சாந்தமாலோ பஞ்சமமுல்லைதண் வாடையாலோ! அகலிடம் படைத்திடந் துண்டுமிழ்ந் தளந் தெங்கு மளிக்கின்ற வாயன் மாயோ

இ— மென்கிறவிடத்தில் அனுபவத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பதார்த்தங்கள் ஆத்மநாசகமே யின்னமும் சில வாயாநின்றன, இப்படி யிருக்கச்செய்தேயு மவன் வருகிறானில்லை யென்று விஷண்ணையாகிறாளென்று ஸங்கதியாகிறது.

இ—ம— தமோறுகிறபடி. இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது. பகலடு - ஆஹஸ்ஸை நசிப்பியாநின்ற, அடுகை-நசிப்பிக்கை, மாலை-ஸந்த்யாவேளை, பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ராவணன் வந்து நின்றாப்போலே நாநாவதாரங்கள் உஜ்ஜ்வலத்தாலே கிளர் ஸூர்யனைத்தையான பகலை முடித்துக் கொண்டுவந்துநின்ற ஸாயம்ஸந்த்யையென்றபடி. வண்சாந்தம்-தக்காலோசித மாய்ஸ்வரமான வஸ்துமம், ஆலோ - பதவந்த, பஞ்சமம் - பஞ்சமமென்கிற ஸ்வரவிசேஷம், தத்காலத்திலே தீதி ரஸிகருடைய தனிக்கொள்ளாசிதமான வஸ்துவென்றபடி, முல்லை - முல்லை புஷ்பங்கள், தண் - சீதளமான, வாடை - உதீசீநமாருதம், ஆலோ - அஹோபத. ப்ராதஸ்ஸஞ்சாரியான வாடையை ஸாயம்ஸஞ்சாரியான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது ஒருக்ஷண மநேகக்ஷணமாய் தோன்றுகையாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறி வருகிறதாய்த் தோற்றுகிற விவள் பக்ஷியாலே உபபன்னம். இங்கு கீழ்ப்பாட்டிலே அவை தனித்தனியே தன்னை நலிந்தபடியைச் சொன்னவ ளிப்பாட்டிலே தனக்கு ஸமூஹாதி வந்தவாறே அவை திரள்திரளாகக்கூடி நலியத்துடங்கிற்றனவென்று விஷவிக்கிறபடி தோற்றுகிறது. இகலிடத்து - யுத்தபூமியிலே, இகல்-யுத்தம். அசுரர்கள்கூற்றம் - ஆஸ்ரித விரோதிகளான அஸுரருக்கு ம்ருத்யுபூதனன், கூற்றம் - ம்ருத்யு. மாயோன் - ஆஸ்சர்யபூதனை, ஆஸ்ரிதரக்ஷணைபாயபூதஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிஸாலியான வென்றபடி. அகலிடம் - ஸர்வ விஸ்தாரமாம்படி விஸ்தீர்ணமான பூமியை, இடம் - பூமி. படைத்து - லோகஸ்ரிஷ்டிமாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து - ஸ்வாஹஸ்தஸாந்நிதானவர் கைஷ்டியிலே யொட்டிக்கிடந்தவதை வராஹரூபனாய் உத்தரித்து, உண்டு - ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, பின்னும் ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உதிரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்து - அத்தை மஹாபலி அபஹரித்தவாறே த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்து மீட்டுக் கொடுத்து, எங்கும் - ஸர்வவிஷயத்திலும், நீசோச்ச விபாகம்பாராதே ஸர்வஜநவிஷயத்திலுமென்றபடி. அளிகின்ற - ரக்ஷணஞ்செய்கின்ற, ஆயன் - கோபாலனவன்,

ஓ— கரஉதது, ஸாயஹஜதி பக்ஷபாதநாஷத்ஜ:. பகலடுமாலை - அஹஸீநாஸக ஸந்த்யாவீர்யா, வண்சாந்தம - ஸதீஸீநம்ப சந்த்ரிகா, ஸாயந்தநத்ருஹ்யத:. பஞ்சமமுல்லைதண் வாடைஆலோ - கோகிலாநாமவஸ்வரநிபத்யமிகா பரிஷஸம்வ்ருக்ஷசீதவாயவ ஸாயந்தநத்ருஹ்யத:. அகலிடம் உண்டு உமிழ்ந்து அளந்து எங்கும் அளிக்கின்ற ஆயன் மாயோன் - விஷ்ணுரூமஹாஜிம ஸ்ருஷ்டா நிமியெராத்ய

ப— (பகலடுமாலை) பிராட்டிக்கரஸ்வாமஸஹனை பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டுவந்து ராவணன் தோற்றினாப்போலே, ஸூர்யஸஹமான பகலை முடித்துவந்து தோற்றிற்றாயிற்று ஸந்த்யை. பகல்வதாயந்தத்வம்பண்ணி ஆற்றலாமிறே. (வண்சாநதம்) அழகியசாந்து, பஞ்சமமாகிறபண், (முல்லை) யாழ், அன்றிக்கே முல்லைப்பூத்தான், (தன்வாடை) அவ்வாடையோடு தென்றலோடு வாசியற்றுப் போயிற்று, இனிதென்றலுக்குத்தஞ்சி வாடையின்கீ ழொதுங்க விரகில்லை. (அகலிடமிதர்ஜி) வசங்கம் "ஜகதஷநந்தம" தி உஜ்ஜ்வியானவ ளிப்படிவாயக பதார்த்தங்கள் கையிலே நோவுபடாநிற்க ஸர்வஸ்வாமிராண

மூ— னிகலிடத் தசுரர்கள் கூற்றம்வாரா னினியிருந்தென் னுயிர் காக்குமாறென் ‖உ‖
இனியிருந்தென் னுயிர் காக்குமாறெ னிணைமுலைநமுக நுண்ணிடை நுடங்கத் ।

ஆ— ஸம்ச்லேஷங்களையும போககிநெரணடு ஸவடாதாககளையும பலபடியால் ரக்ஷிககிறவராககோர- ணிகளுனவெம்பெருமான் வருகிறிலன், இனியிருந்துநானுஜீவிக்கைக்குவாயமென்னென்கிறாள்.உ

இ— இகலிடத்தசுராகள் கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ர் (ஸம்ஜேஷதசாதியால்) த்ருதீய வாக்யத் துக்குத் தாத்பர்ர் (ஸவெடதசாதியால்.) * * * * * *

இ—ப— வாரான் - என்னுடைய விரத ஶங்கையிலும வருகிறானில்லை. இனி - ஸ்வதீயனானவன் வாரதொழிந்தபின்பு, இருந்து - இவற்றின்ஸந்நிதாநத் திலே யிருநது, என்னுயிர் - என்ப்ராணனை, காககுமாறுஎன் - ரக்ஷிக்குமுவாயமெது, ஆறு - உவாயம - ஒருஉவாபமு மிலலை யென்றபடி. உ

ஒ— ஸ்ராந்தா ஸவடத ரக்ஷகோ மெரவ ஶாபாவீ, இகலிடதது அசுரர்கள் கூற்றம - ஸம்ச்லேஷசா ஸம்ரக்ஷணாரம்ப்ரத, வாரான்-நாபாதி. இனிஇருந்து-உதஃவராயமிஸ்வா, என்உயிர் காக்குமாறுஎன்- த்ராணரக்ஷணோவாயஃகஉதஸ்ய். உ

௩* (இனியிதி) இனியிருந்தென்னுயிர் காக்கும்ஆறுஎன் - வசுவடவஸ்ய. இணைமுலைநமுக - ஸநயத்வ மாஸாமீஜ்நெந ஶ்ரஸ்ரதாம்ஸஜதிஸதி, நுண்இடை நுடஙக - ஸூக்ஷ்மமெ்யரூவ ஸஜ்யமெத,

ப— மாக வாவ [illegible] வயிற்றிலே வைத்து நோக்குமவன்கிட ரிப்போது வாராதொழிகிறான். பரப் [illegible] கிடக்கஉண்டாக்கி, ப்ரளயங்கொண்ட விதையிடந்தெடுத்து, [illegible]வும் ப்ரளயம்வர வயிற்றிலேவைத்து நோக்கி, உள்ளேகிடந்து தளராதபடி வெளிநாடுகாணப் புறப்படவிட்டு மிடுக்கராயிருப்பாரிருஞ்சிக்கொள்ள வெல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு, இப்படிவரையாதே நோக்கும் ஸ்வாவனவன்கிட ரிப்போது வாராதொழிகிறான். (ஆயன்) "க்ருஷ்ணவஹி" ஐத்யாதி. (மாயோன்) ஐம ரக்ஷணோமிதாஸ்ய ஶக்தியாதீன், (இகலித்யாதி) ஸம்ச்லேஷத்திலே வந்தால் கலஹ (மாயோன்) ஜம ரக்ஷணோமிதாஸ்ய ஶக்தியாதீன், (இகலித்யாதி) ஶ்ரத்ரவானவன. ஶரணமென்ற ப்ரஹ்லாத விபீஷணாதிகளை யழியசெய்திலனிறே. (வாரான்) இங்கே மற்றுயாஸப்பட வேண்டா, வநதுமுகங்காட்ட வமையும. (இனியித்யாதி) வரையாதே ரக்ஷிக்கு ஸ்வனாய் ஶக்தனுமாய் ப்ராப்தனுமாயிருககிறவன் வாராதொழிய, அவனுடைய ரக்ஷ்யகோடியிலேயாய் கூம ஸ்வனாய் ஶக்தனுமாய் ப்ராப்தனுமாயிருககிறவன் வாராதொழிய, அவனுடைய ரக்ஷ்யகோடியிலேயாய் க்ஷயுமாய் அப்ராப்தையுமாயிருககிற நான் என்ப்ராணன்களை நோககுகையென் றொரு பொருளுண்டோ. (இனியிருந்து) வருநதனையும் ஜீவிததுககிடக்கும்படி "நஶாஸம ராவவொஸீஜெ" என்று சொல்லு தல், "கூாஶவதுஜீவாதஜெ" யென்னுதல்செய்துதா னுறியிருககிறேனே. வரவுக்குடலாக வரான் பட்டான், கவர்ஜன் பட்டான், வாலி பட்டான், கட லடைபபட்டது, வநது புகுநதாரென்றுதா னுறி யிருககிறேனே. 'இனி' என்கையாலே யிதுக்குமுன்பெல்லாம் அவன் சரககழிய வொண்ணதென்று நோககிககிடநதமை தோற்றுகிற தாயிறறு. (என்னுயிர்) பிறருயிராய்த்தான் நோககியிருககிறேனே. இவற் றின் கையிலே நோவுபட வெனக்குப் பணியாகவோ வென்னுடைய ப்ராணரக்ஷணம. உ

மூன்றும்பாட்டில் கண்ணுககிலககான ஸம்ச்லேஷங்க ளடங்க வாயகூமாகப் புக்கவாறே, அவற்றுக்குக் கண்ணை செம்பளித்தாள், அகவாயிலே அவனழகு ஸ்ம்ருதமாய் நலியாநின்ற தென்கிறாள். (இனியித்யாதி) ஸ்வாஸகரஙகள் வாயகஞ்சளானபின்பு எனனதென் றஹிஶாநித்த வுடமபு பகையாயிற்று, இனியிருநது என்னுடைய ப்ராணரக்ஷண மென்றொரு பொருளுண்டோ. (இணை) அவன் சேர்த்தியழகு சொலலிவாய் வெருவும் முலை நளானவைஸம்ஸ்லேஷவிஶேஷத்தால் வாஶீக்ருதமாய் குழையும்படியாகவும, நுண்ணிமை ஜால் நோக்கவரிதான இடை தளரும்படியாகவும. கலக்கும்போ தெதிாத்தலையைப் பேணவறிந்திலன்,

மூ— துனியிருங்கலவி செய்தாகந்தோய்ந்து துறந்தெம்மை
யிட்டகல் கண்ணன் கள்வன் । றனி யிளஞ் சிங்க

ஆ— (இனியிருந்து) தன்னுடையவாத்ஸல்யமான ஸௌசீல்யாதிகுணங்களாலேயென்னைவசீகரித்து,

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— கள்வத்தனி யிளஞ்சிங்க மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னுடையவிசித்ராதியால்) ஆதிசப்தத்தாலே ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஔதார்ய ஸௌஹார்த்த காம்பீர்ய ஸ்ரீவத்ஸாதி குணங்கள் விவக்ஷிதங்கள்.

இ—ஶ— ந* கள்வ - வஞ்சகனை, ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரிகளான பாவ்ருத்த சேஷ்டிதங்களை யுடையவனை யென்றபடி. தனி - அத்விதீயனை, "அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா" என்கிற கணக்கிலே யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நிரதிசயானந்த ஹ்ருஷ்டனாய் அத்விதீயனென்று தோற்றும்படி யிருந்தவனை யென்றபடி. இளஞ்சிங்கம் - பாலஸிம்ஹமான, ஸௌகுமார்ய ஸம்ஹநந சோபித சௌர்ய குணநிதி யாகையாலே பால ஸிம்ஹம்போலே ஐஶ்வர்யாதி உஜ்ஜ்வலதீய னை யென்றபடி. எம் - நம்முடையவனை, விசித்ராகூதங்களான விக்ரமங்களாலே நம்மை வசீகரித்து நமக்கு ப்ராணநாயகனை யென்றபடி. மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதனை, விஶ்லேஷ தசையிலே யென்னைப் பிரியமாட்டாதே அநவதிக ஸௌஹார்த்த மஹாநுபவ போக நாநாவாதிகளாலே யென் பக்கலதிவாஸத்தை யாவிஷ்கரித்த வாத்ஸல்யஹேதுனை யென்றபடி. இதுக்குக் கண்ணனென்கிற தோடே அந்வயம். இணைமுலை - அநுரூபமான ஸ்தநங்கள், இணை - அநுரூபம். ஆகர்ஷக ஹாராதிகளுக்கு ப்ரவேசாவகாசமில்லாதபடி அந்யோந்யம் நிரந்தர ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களாயிச்சேர்த்தி யழகைச் சொல்லிச் சொல்லி யாற்றாதே ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே அவன் வாய்புலற்றிக்கொண் டநுபவிக்கும்படி அநுரூபவைண மிக வும் சோபாஸ்தநங்களான வென்னுடைய ஸ்தநங்களானவை யென்றபடி. இணை முலை யென்றது அவன் ஶ்லாகிக்கும்படியைத் தான் அநுவதித்தபடி. அவனுக்கு நிரதிசய போக்யமாகப் பெற்றதென்று ப்ரீதியாலும் பின்னுமவனுக்காகவேணுமென்னு மாசையாலும் தான் கொண்டாடுகிற தாகவுமாம். நமுக - தன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலாதி திவ்யாவயவ ஸம்ஶ்லேஷ ஸாதிசயத்தாலே நைஸர்கிகமான காடிந்யமும் குலைந்துகுழையும்படி, நமுகுகை-குழைகை. நுண்-அதிஸூக்ஷ்மமான, இடை-என்னுடைய மத்யமானது, நுடங்க - தளரும்படி, நுடங்குகை - தளருகை. ஸாதிசயத்தாலே ஶ்லதமாம்படி யென்கை.

ஒ— துனிஇரும் கலவிசெய்து-து:க்கவாவஹம் மஹாந்தம் ஸம்போகம் க்ருத்வா, ஆகம்தோய்ந்து-ஹ்ருதயே ஸம்ஶ்லிஷ்ய, மத்ஸமீபே ஸந்நிவேஶ்ய ஸமேதவிலாஸ:. எம்மைத் துறந்திட்டு - பஶ்சாத் த்யக்த்வா அஸ்மாந் விஸ்ருஜ்ய, அகல் - விஶ்லிஷ்ட:, கள்வன் - வஞ்சக:, கண்ணன் - க்ருஷ்ண:, தனிஇளஞ்சிங்கம் - அத்விதீயபாலஸிம்ஹ:,

ப— தன்னபிநிவேசம் தீர்ந்தானித்தனை. (துனியிரும்) து:க்கோதர்கமாம்படி ஆஶ்ரயத்தினளவன்றிக்கேயிருக்கிற ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணி, (ஆகந்தோய்ந்து) அபிநிவேசத்தோடே யென்வடிவிலவகாஹித்து பூஜித்து, இக்கலவியாலே நீராக்கி "வத்ஸ்யாமி பிரவிஷ்டோஸ்மி" என்கிறபடியே யிவளோடேகலந்தானுயிற்று. (எம்மை) இப்படி விருப்பத்துக்கு விஷயபூதையான வென்னை, (துறந்து) கைவிட்டு, (இட்டு) புகட்டு, சில அபித்ராயங்களைப்போகடுமாப்போலே போகட்டோமென்கிற நினைவுங் கூடப் போகட்டானுயிற்று. (அகல்கண்ணன்) அகலுகையே நிரூபகமான க்ருஷ்ணனாய், கலவியாலல்லது பிரிவுக்கூடாமையாலே கலந்தானத்தனை. (கள்வன்) ஸம்ஶ்லேஷத்தில் குளிரநோக்கின நோக்கும்பேசின பேச்சும் பரிமாறின பரிமாற்றமு மெல்லாம் ஸர்வஸ்வாபஹாரகமாகையாலே க்ருத்ரிம வ்யாபாரத்தை யுடையனாய், (தனி) இக்கலவியாலே அத்விதீயனென்று தோற்றும்படி யிருந்தானாய், (இளம்) கலக்கக் கலக்கவளரு மிளமையுடையனாய், (சிங்கம்) கலவியால்வந்த மேனாணிப் புடையவனுமான,

மூ— மெய்ம்மாயன் வாரான் றாமரைக்கண்ணுஞ் செவ்வாயு

ஆ— தன்னை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கில் நிரவயிகது:க்கத்தை விளைக்கு மதிமாத்ர ஸம்ஶ்லேஷத்தைபண்ணி, ஒருத்ருணத்தைப்வரித்யஜித்தாப்போலே யென்னைவரித்யஜித் தகன்றகண்ணன வருகிறிலன்; அவனுடைய தாமரைக்கண்ணும், செவ்வாயும்,

இ— துனி ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்ய (தன்னையித்யாதியால்) இருங்கலவி யித்யாதிகருக் தாத்பர்ய (அதிமாத்ரேத்யாதியால்) அதிமாத்ர ஶப்தத்திலே இணைமூல யித்யாதியி னபிப்ராய விவக்ஷிதம். துறந் தெமையித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய (ஒருத்ருணத்தையித்யாதியால்) தாமரைக்கண்ண னித்யாதியாலேபாடடுககு

இ—ஶ— இதுககுக் கலவிசெய் தென்கிறதோடே அந்வயம். துனி - து:க்கமான, துனி - து:க்கம். தன்னை ஒருக்ஷணம் பிரியில் அநவயிக து:க்கத்தை விளைக்கும்படியான வென்றபடி. இருங்கலவி - பெரிய ஸம்ஶ்லேஷத்தை, இரும - பெரியது. பஹுப்ரகாரமான ஸம்ஶ்லேஷத்தை யென்றபடி. செய்து - என் பக்கலிலேசெய்தருளி, ஆகமதோய்ந்து - என்தேஹத்திலே அவகாஹித்து, ஆகம் - தேஹம். தோய்கை - மக்னைகை. இந்த ஸம்ஶ்லேஷ விலாஸங்களாலே யென்னை நீராககி ஸ்ரீஷீராப்தியிலே மடுவிலே முழுகிக் கிடப்பாரைப்போலே அத்யந்தாபிநிவேஶத்தாலே யென்தேஹத்திலே மாக்னஸம்ஶ்லிஷ்ட யிருந்தென்றபடி. வரமயொமி வாஸநஸ்ய மொவரமாய் வரமகலாண தமோய் அதிதேவோ நாஸ்ய ஸமநயனாவண வாதாப்யமாயாய வஸமீக்ஷ்யாதிகல்யாண குணமணொர்ஜ்ஜமான பரதேவதமானது ஒரு மொவவா விகையை தன ஶரீரத்திலே யித்தனை ஸம்ஶ்லேஷ விலாஸங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்காட்டிற் பரமாநந்த மில்லாமையாலும் அதை யொரு க்ஷணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் து:க்க மில்லாமை யாலு மதை வாய்விட்டுச சொல்லிசசொல்லி யலற்றுகிறாள். எம்மை-இப்படி ஸரஸ்வ்னையிருந்த தன்னைவிட் டுப் பிரியமாட்டா திருக்கிற நம்மை, ஹுதநிவஹவவநம். துறந்து - த்யஜித்து, ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸமந ந்தரம என்னை விஶ்லேஷிக்க நினைத்து என்றபடி. இடடு - எறிந்துவிட்டு, இடுகை-எறிகை, கல்லெறிந்தா னெனகிற ஸ்தானத்திலே கல்லிட்டானென்னக் கடவதிறே. ஒரு த்ருணத்தை யெறியுமாப்போலே நிரபேக்ஷ யமாக வென்னை விட்டு விடடென்றபடி. அகல்கண்ணன் - விஶ்லேஷிக்கையே ஸ்வபாவமான க்ருஷ்ணன், அக லுகை - விஶ்லேஷிககை. அகன்ற கண்ண னென்னுதே அகல்கண்ண னென்கையாலே அகலுகையே ஸ்வ பாவ மென்று தோற்றுகிறது. இவனுககு ஸம்ஶ்லேஷம் காதாசித்கம்; அகலுகையே நிரூபகம். ஸம் ஶ்லேஷித்தா லல்லது விஶ்லேஷம கூடாமையாலே ஸம்ஶ்லேஷித்தா னத்தன்னையென்று கருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை. தாமரைககண்ணும - விஶ்லேஷிககிறபோ தென்னை விடமாட்டாதே ஸாபிலாஷமாகக் குளிரப்பார்த்தருளின தாமரஸ ஸத்ருஶ லோசநங்களும, செவ்வாயும் - அப்படி பார்த்தருளின வந ந்தரம போய்வருகிறேனென்று சொலல வ்யவஸிதித்து வாய்விட்டுசசொல்லமாட்டாதே வெருவின ஸ்வ

ஓ— எமமாயன் - மதீயாஶ்சர்ய சேஷ்டிதம், வாரான - நாயாதி. தாமரைக் கண்ணும - புண்டரீக ஸத்ருஶ நயநே, செவ்வாயும - ரக்தாதரஶ்ச,

ப— (எமமாயன்வாரான்) அத்தசையி லதிவவஶனுய், இதென்ன வாஶ்சர்யமென்னும்படி தடுமாறினவ னிப்போது வருகிறிலன். அத்தசையில்பாவநத்தோபாதியும போரு மிப்போதைவிரக்தியும், தான்போகிறு னிவற்றை வைத்துப் போகவேணுமோ. (தாமரையித்யாதி) பிரிவைநினைத்து வாய்விட மாட்டாதே தன் னாற்றாமையடங்கலும நோக்கிலே தோற்றுமபடியான திருககண்ணும, அப்பிரிவை யெண்ணினது கொண்டு திரியுந திருவதரமும்,

மூ— நீலப் । பனியிருங் குழல்களு நான்குதோளும்
பாவியேன் மனத்தே நின்றீருமாலோ ॥ ரு ॥

ஆ— நீலப்பனி யிருங்குழல்களும், நான்கு தோளும், என்னெஞ்சை யீராநின்றன; இனி யிருந்தென் னுயிர் காக்கைக் குபாயமென்னென் றலற்றுகிறாள். ரு

(பாவியேன்) திருக்கண்களும் திருப்பவளமும் திருக்குழல்களும் திருத்தோள்களழகும் என்னெஞ்சை நின்றீரா நிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே,

இ— ஸஜாதியும்ஸம்விதை. கீழ்பாட்டிலே வஹிஷ்ஷிதங்களாய் வீயிக்கிற வஷாதுங்களைச் சொல்லி யனந்தரம் விப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்கள் அநுபவ விஷயங்களாய் நின்று வீயிக்கிறபடியைச் சொல்லி விலவிக்கிறாளென்று ஸங்கதி. * * * * *

நான்காம்பாட்டு.

பாவியேன் மனத்தேநின்றீருமாலோ வென்றது இந்த ஹாவீயையின்மேலே வாஹ்யவஷாதுவீயையும் மிகவுமுண்டாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற் சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்களு மித்யாதியால்) ஆகவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று.

இ—ஸ— தைகையாலே துடியாநின்று அத்தாலே மிகவும் சிவந்து தோற்றின திருவதரமும், நீல - திருமேனியிற்காட்டில் அதிநீலங்களான, பனி-ஶீதளங்களான, அத்யந்த ஸுகஸ்பர்ஶங்களான வென்றபடி. இரும் - விஸ்தீர்ணங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே விஶ்லதங்களாய்ப் பின்பு விஶ்லேஷவ்யஸநாதிஶயத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவையான வென்றபடி. குழல்களும் - அவனுடைய கேசபாசங்களும், நான்கு தோளும், ஸம்ஶ்லேஷகால வந்த ஆலிங்கனங்களாலே அலங்க்ருதங்களான நாலுதிருத்தோள்களும், தான் வருந்ததையும் பரித்திருக்கைக்காக வென்னை நெருக்கி யணைத்த நாலு புஜங்களு மென்றபடி. சது காலமயாத புஜத்வயம் திரோஹித மென்றது ஸாவார்வ ஶவாஷாதாவிஷயம், ஸாவீஜநங்களை வரியணைக்கைக்காக நாலுபுஜங்களு மவர்களுக்குப் ப்ரகாஶிதமாயே யிருக்குமிறே. பாவியேன் - இவ்வழகுகளை யநுபவித்திழந்தால் மறந்திருக்கப் பெறுதபடி பாவத்தைப் பண்ணின வென்னுடைய, மனத்தே - நெஞ்சிலே, நின்று - ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கண்ணுக்கு விஷயமாகா தொழிந்தாலிவை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகா தொழியலாகாதோ; தான்போகிறவ னவற்றை யிங்கேவைத்துப் போகவேணுமோ; வென்றுகருத்து. ஈரும் - என்னை விதாரணம் பண்ணுகின்றது. ஆலோ - ஹாகஷ்டம், இனி - எனக்கு ஶீதலஸஞ்ஜீவநமான வவனுடைய ஸௌந்தர்யமே உள்ளேநின்று நலியா நின்றபின்பு, இருந்து - ஸத்தையழியாமலிருந்துகொண்டு, என்னுயிர் - என்ப்ராணனை, காக்குமாறு - ரக்ஷிக்குமுபாயம், ஆறு - உபாயம். என் - ஏது. உபாயமொன்றுங் காண்கிறிலே னென்றபடி. ரு

ஒ— நீலப்பனியிருங் குழல்களும் - நீலாஶீதா ஹஸாகவா, நான்குதோளும் - வகாரோஹஜாஸு, பாவியேன் மனத்தேநின்று ஈருமாலோ - பாவிஷாயாஃ நவிஷிகா வாயஹ ஐதுஸ். ரு

ப— கலவியாலே குலைந்து பரிவைத்துப் பேணமாட்டாத கருத்துக்குளிர்ந்த பெரிய திருக்குழலும், என் தடுமாற்றத்தைக் கண்டு குழலைப்பேணி வருந்ததையும் பரிக்கைக்காக நெருக்கி யணைத்த நாலு திருத்தோள்களும், (பாவியேன) இவ்வழகுகளை யநுபவித்து இழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறுத படியான பாவத்தைப் பண்ணின வென்னுடைய நெஞ்சிலே திரஹாமாகநின்று நலியாநின்றது. அணைக்கும்படியைக் கெட்டுதல் நெஞ்சக் கெட்டாதொழிதல் செய்யப் பெற்றிலேன. அறிவழிந்து மறந்து பிழைக்கவென்னுதபடி பண்ணிப்போனு யிற்று. கண்ணனித்ருஷ்டி "ஸர்வதே" த்ருஷ்டம். ரு

மூ— ※கெடுமிடராய வெல்லாங்கேசவாவென்ன நாளுங் | கொடுவினை செய்யுங் கூற்றின் றமர்களுங்குறுகுயிர்

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை யநுபவித்துத் திருவனந்தபுரத்திலேயுமவர்களோடேகூட வநுபவிக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே ப்ரவ

இரண்டாந் திருவாய்மொழி. ※

இ— ஸ்ரீவைகுண்டவிரஹாதுக்கெழுந்தருளவுத்யுக்தரான வாழ்வாரிங்குள்ள சில திருப்பதிகளை யநுபவிக்கிறாரென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரஸங்கத்தில்ச்சொன்னதாலேயித்திருவாய்மொழிக்கும் ஸங்கதிஸித்தையாயிற்றென்று ஸூசிப்பியானின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்). அதில் அநுபவிக்கைக்காக என்றுமளவும் ஸங்கதிஸூசநாய்ஞம்.

முதற்பாட்டு.

அடிபரவுதும் தொண்டர்வம்மினேயித்யாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து ஸஹவித்துக் கொண்டவனை யநுபவித்ததேயவர்களோடேகூட வநுபவித்ததென்று கருத்து. அநுபவிக்கைக்காக

இ-ஶ. கேசவாவென்ன-கேசவா என்று சொல்லவே கெஶிஹந்த்ருத்வப்ரதிபாதகமான கேஶவநாமத்தைச்சொல்லவேயென்றபடி. இடராயவெல்லாம்-இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம், இடர்-ப்ரதிகூலம், கெடும்-கெட்டுப்போம் போனவிடந்தெரியாதே நஶித்துப்போமென்றபடி. நாளும்-ப்ரதிதிநமும், கொடுவினை-க்ரூரகர்மங்களை வேதநர்களுக்கு வாவாநுபவமான யாதநாவ்யாபாரங்களை என்றபடி. செய்யும்-செய்கிறவர்களான, கூற்றின்றமர்களும்-ம்ருத்யுவினுடைய ஸூத்ரர்களும், கூற்று-ம்ருத்யு

ஒ— வுவம் ப்ரயத்நேஶகேதத்பத்ரதிம் ப்ரத்வாதூ ஊவெ ஸ்ரீகேஶவநாமஸங்கீர்த்தநவஸ்தாய்ஸ க்கோதிமிநாஶ ருஷஜ்ஞாஸ் வதிக்ரதிரவஷிஷ்யாதிஸஙகஜூ | வ்யாவாரெஸ்ப்ரஷ்டி வைப்ரவிவஸ்துமஹாயிகஶவைப்ஶ்ருதிதே ப்ராஜ்ஞகேஶாவஹத்ரா ஸவதிவ ஸவாநிக்ரதநப்ரஶ்ரு ஙிஙிப்ரதீத்ரா கஜ்ஞகேஶாவஹத்ருஸம்ப்ரதிவாதூதே || (கேசவா என்ன இடர் ஆய எல்லாம் கெடும்)

ப— ப்ராவஹ்யேமேறப்போவதாகவொருப்படபண்டு உண்டான ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி வழி கொண்டுபோய்விடுகைக்கு காலதேவத்தை வழித்துணையாகப்பற்றினாராய் நின்றார்கீழ். மேல் பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்ககத்துக்குப்போம் பெண்பிள்ளை ஸம்பந்திக்களுள்ளவசலாங்களில் புக்கு கண்டுவினவிப் போமாப்போலே யாழ்வார் தாமும் திருவனந்தபுரத்தில் புகுமவராய் அதேஶமாகிறதுதான், வாசமெகமிழும் சோலையாகையாலே யவன் தனக்கு விரும்பி வர்த்திக்கும்படி நிரதிஶயபோக்யமாயவன்வந்து வர்த்திக்கையாலே ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமும் தட்பாதகிடமாய் ஸம்ஸாரஸம்பந்தவர்க்கு போனல்செய்யுமடிமைபராவிபிறந்தபோதே யிங்கேசெய்யலாம்படியுமாயளித்தான் "அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங்க கப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளும் வந்தடிமைசெய்கிற தேஶமாகையாலே "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" வென்றாசைப்பட்டபடியை அவர்களுடனேகூடவுமாயிருக்கையாலே திருவனந்தபுரத்தை ப்ராப்யதமமாக வறுதியிட்டு நம்மோடு ஸம்பந்தமுடைய ஸஜாதீயஜநங்களடங்கவங்கேபோய் திரளுங்கோளென்குறார். இப்படி முதற்றிருவாய்மொழியான "தாளதாமரை" யிலே பகவானுடைய ப்ராப்யத்வவிஶிஷ்டத்வத்தை யுபபாதித்தருளி மேலவனுடைய ப்ராப்யகோஶநிவர்த்தகத்வத்தை கேஶவநாமாதிகளாலே யுபபாதித்தருளுகிறார். ததுக்தம் "ஊவெ ஸ்ரீ கேஶவநாமஸங்க......ஶாரிபிஃ" இதி.

இதில்முதற்பாட்டில்ப்ரதியாலே கேஶவாவென்கிற திருநாமத்தைச் சொல்லவே திருவனந்தபுரத்திற்குப் போகைக்கு விரோதியானவையெல்லாம் போமங்கேபுக வாருங்கோளென்று வநுகம்பிரைய மைக்கின்றார், (கெடுமிடராய வெல்லாம்) இடரென்று பேர்ப்பெற்றவை யெல்லாங்கெடும, "வாவெநு நாஶிஃ" என்றக்கடவதிறே, எதாலென்ன கேசவாவென்ன வததுக்தம் "கேஶவநாத்" இதி. அவனொரு விரோதியைப்போக்கினபடிசொல்ல விரோதியென்றுபேர் பெற்றவையெல்லாம் நஶிக்கும், போயபிழையும் புகுதருவா னின்னளவுமென்றார்களிறே" அனதிக்கே ப்ரஶஸ்தகேஶனாயிருக்குமிருப்பைச்சொல்ல ஸம்ஸாரநிவர்த்தங்களடங்கவும் போமென்றுமாம் "கேஶவஃக்லேஶநாஶநஃ" என்கிறபடியே, (நாளுமித்யாதி)

— கில்லார் | விடமுடையரவிற் பள்ளி விரும்பினான் சுரும்பலற்றுந் | தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்ப்புகு துமின்றே | க | இன்றுபோய் புகுதராகிலெழுமையும் பேதிஞ் சாராக் | குன்றுநேர் மாடமாடே

ஆ— போய் புகுகைக்கு ப்ரவர்த்தகம் போகைக்கு கௌரவமென்றும திருநாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு போய்ப்புகுவோம வாருங்களென்கிறார். க.

(இன்றுபோய்) ப்ரவேசகம் போகைக்கு கௌரவமென்றுந் திருநாமஞ் சொல்லவேணு

இ— என்கிறதற்கு ஸாவகாசத்தில்கிரியயோடேயபயம். ப்ரவேசத்திற்கு தா...ர் (திருவனந்தபுரத்திலேயித்யாதியால்). புகுதுமென்கிறதற்கு தா...ரூர் (போய்ப்புகுவோமித்யாதியால்). க

இரண்டாம்பாட்டு

திருவனந்தபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமானை யநுபவிக்க வந்தவிவரவனுடையஸௌந்தர்யாவண்யாதிகளைச்

இ-ஶ. யஸஹரருமென்றபடி. குறுக-கிட்டுகைக்கு கில்லார்-மாட்டார்கள "ஹரிஸரவாராவிநதாஂவிர வக்ஷாப்ரணஸ்யஂ வரஸாய-தொஸநாஷ்ரூ | தஸவமதஸஸோகஸங்ஸஂயஂ ப்ரஜவரிஹாதயமாஜிஸாஜ வக்ஷஂ||" என்கிறபடியே கழியைக் கண்டாப்போலே கிட்டமாட்டாதே பயந்தோடிப் போவாரென்றபடி. விடமுடை-விரோதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தை யுடைத்தான, விடம்-விஷம். அரவில்-நாமத்திலே திருவனந்தாழ்வான் மேலே என்றபடி. பள்ளி-ஶயநத்தை, விரும்பினான்-விரும்பினவனுடைய விரும்புகை-ஆதரிக்கை ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷாவிசுகஸ்வாபாவத்தாலே மிக்வுமாதரித்திருக்கிறவனுடைய வென்றபடி. இதற்கு கரணவாரதமேதோடேடயம், சுரும்பு-வண்டுகள், அலற்றும-ஶப்தர்ஸாஸமாநஂ பண்ணுமாப்போலே ஸர்வாநஜநிதவீர்யாலே கநகாதமலற்றும்படியான, தடமுடைவயல்-வாஷ்த டாகங்களையுடையவையான வயல்களையுடைததான, அனந்தபுரநகர்-திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தை, இன்றே-இன்றைக்குத்தானே மெள்ளப்போகிறோமென்றுயிராமதே ஐஶ்வர்யிருந்தவிக்காலத்திலேயே என்றப, புகுதும்-ப்ரவேசிப்போம் நீங்கள் நாங்களெல்லோருமாய்க்கூடப்போய்ப் புகுவோம் வாருங்கோளென்றபடி. க.

ஒ— கேஶவஸஜ்ஞப்ரயோமாவெவ ஊஸீவாநிஸவநாஸ நமஶ்ரீ (நாளும்கொடு வினை செய்யும் கூற்றின் தமர்களும் குறுக கில்லார்) ஸவடநாவொரசி யாகாரரதூதசாதாகவிஸிவமஸநாயநப்ரஸவநீ (விடம்உடை அரவில்பள்ளி விரும்பினை)விஷயாக்ஷுஜமஶயநே கூரஸஸ்நஸ்ஸதயாகூ... தஸ (சுரும்பு அலற்றும) ஶ்ரமஜீசடஸாம (தடமுடைவயல்) வெவாஸ்யாக்ககொஸாரமாம் ஸம ஸ்ரீஸநஞவாரஞ்ஶுஸம (இன்றேபுகுதும் ஸ்வேசோவ ப்ரவேசாமி ஊதாமஹே || க.

ப— நாடோறும கொடிய செயல்களைச் செய்யக்கடவ ஜீதவுக் கஞாமராயிருப்பாரும் வந்து கிட்டப்போகார்கள். "ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய" "தஸ்யஜஹ்வராஹெதரூ" ப்ரணாமமபவி கவநதெ ஷாஸவி நமோநம:" என்றிறே யமன் முதலானவர்கள் வார்த்தையும, "இறைஞ்சியும் சாதுவராய போதுமின்கனின்றுமிறே"யவர்களுக்குமவப சொல்லுமது. அவர்களைக்கண்டால் "நாம் கடவோமல்லோம்" என்று போராதே கிட்டி யநுவர்த்தநப் போருங்கோள, கிடிகொள்ளென்றபடி. "திரம்பென்மின்" "அவன் தமரெவ்வினையித்யாதி" யையுமிங்கே கண்டுகொள்வது. (நாளுமித்யாதி) பழையதாக நலிந்துபோந்தவாஸனைகொண்டு ஸமவாயமா னவின்றும கிட்டவோ குறுககில்லார் "நிதாஷம்விஹ்வ தஂஜஸா" அன்றேகில்லார் எரியுகிறநெருப்பிலே கிட்டுவாருண்டோ (விடமுடையித்யாதியால்) ப்ராபகஂசொல்லுகிறது. விஷத்தானஶேஷநமேலே விரும்பிகண்வளர்ந்தருளுகிற ஸமவானுடைய "வாய்ந்த மதுகைடபரும் வயிறுறிகிமாண்டார்" கிடீர் திருவனந்தாழ்வானுடைய விஷஜ்வாலையிலேபள்ளிவிரும்பினன். வயஂ கவிதையிலே சொல்லியிருக்கிறபடியேயாயிற்றிங்கு கண்வளர்ந்தருளுவது. "வாஶநாயநாராஹதி" யென்று துகைக்றெறலயாய் இருப்பது, (சுருமபலற்றும) வண்டுமிகவும்பாடாநிற்குற வனதகஸாஸமாய ஞாயேஷு" என்று ஶதகர்செய்வுத்தை வண்டுகளும் செய்யாநிற்குமாயிற்று, (தடமித்யாதி) விரஜைக்குப் போலியான தடாகமுடையதாம் கலங்காப் பெருநகரத்துக்குப் போலியந்த வனந்தபுரநகரை யின்றேகிட்டுங்கோள்.

மூ— குருந்துசேர் செருந்திபுன்னை | மன்றலர்பொழில னந்தபுரநகர் மாயனுமம் | *ஒன்றுமோராயிரமாம் உள்ளுவார்க்குமும்பரூரே

ஆ— மென்றும் நியமமுண்டோ வென்றிலதில்லை; *அவனுடையவாயிரந்திருநாமத்தைநினைக்கவமை ப்ருகு ... நினைக்கவே நிரவஸமவஸ்து ப்ராப்திஸம்பந்தகராயின்றேபோய் திருவனந்தபுரத்திலேப் புகுரலாம், போய்ப்புகுராகில் ஒருநாளுமொரு ... மில்லை யென்கிறார். உ

இ— சொல்லுகை யுக்திதமாயிருக்க வதுசெய்யாதே மாயன்னுமமித்யாதியாலே திருநாமவைபவத்தைச் சொல்லுகையஸம்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ராப்திஸம்பந்தகமித்யாதியால்). திருவனந்தபுரத்திலே போய்ப்புகுகைக்கு ப்ராப்திஸம்பந்தகமென்றபடி. நாராயணன் க்ருஷ்ணனென்றாப்போல் விசேஷித்துச் சொல்லாதே நாமமொன்றுமென்று ஸாமாந்யமாகநிர்தேசித்ததற்கு தா...ரூர் (அதில்லையித்யாதியால்) ஆயிரந்திருநாமத்திலே என்றது ஓராயிரமாமென்கிற வசநஸாமர்த்யாஹார்ய ஸம்வித்தமானவர்த்தத்தை ச்சொன்னபடி. உள்ளுவார்க்கும்பரூரே என்கிறதற்கு தா...ரூர் (நினைக்கவேயித்யாதியார்) அதில் நிரவஸமவஸ்து ப்ராப்திஸம்பந்தகரா யென்கிறத்தாலே ஓராயிரமாமென்றதற்கு தாத்பர்யம் செயல்சிற்றுயிற்று. ப்ரயோஜநத்திற்கு தா...ரூர் (போய்ப்புகுதிரித்யாதியால்) உ

இ—ம— குன்றுனேர் – ஊன்னதமஹாப்ருஹங்களான, மாடமாடே – க்ருஹங்களுடைய வரிஸரத்திலே, மாடம் - க்ருஹம், மாடு - வரிஸரம், குருந்து சேர் – குருந்தவ்ருக்ஷங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற, குருந்து – குருந்தம், செருந்திபுன்னை – செருந்தி யென்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷங்களையும் புன்னாக வ்ருக்ஷங்களையுமுடைத்தான, மன்றலர்பொழில் – வரிமளம்ப்ரஸரியா நிற்குற வுத்யாநங்களை யுடைத்தான, மன்று-மன்றல் வரிமளமென்றபடி, இங்கு அலருகை-ப்ரஸரிக்கை, அனந்தபுர நகரமாயன் – திருவனந்தபுரநகரமென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிறவாச்சர்யபூதனுடைய "உபயவிபூதிவைஷ்ணவ் ...ஸ்ரீரங்கராஜ க்ஷேத்ரியாஸம் ஸ்ரீரங்கநிகேதனே" என்கிறகணக்கிலே ஸம்ஸாரிக்குமோக்ஷம்கொடுக்கலான ஸ்தலமென்று திருவனந்தபுரத்திலே வைகுண்டத்திற்காட்டிலுமுகந்து வர்த்திக்கிறவாச்சர்யபூதனுடையவனுடையவென்றபடி நாமமொன்றும்-ஒருதிருநாமமென்றபடி ஸஹஸ்ரநாமங்களிலுமொன்றுனாலும்

ஓ— (இன்று போய் புகுதிர் ஆகில்) அத்யைவ ... ப்ரவிசந்தி (எழுமையும் ஏதம் சாரா) ஸப்தஸப்தஜந்மஸு ... (குன்று நேர் மாட மாடே) ... க்ருஹஸமீபே (குருந்து சேர் செருந்தி புன்னை) குருந்தவ்ருக்ஷஸஹித செருந்தி புன்னாகவ்ருக்ஷயுக்தே (மன்று அலர் பொழில்) ... (அனந்தபுரநகர்) அநந்தபுராக்யநகரே வஸதஃ (மாயன்) ஆச்சர்யபூதஸ்ய (நாமம் ஒன்றும் ஓர் ஆயிரம் ஆம்) ஏகநாம ஸஹஸ்ரநாமதுல்யம் (உள்ளுவார்க்கு) தத்குணாநுஸந்தாந ... (உம்பர் ஊரே) தேவநகரம் நித்யஸூரிநகரமிதி தாத்பர்யம் || உ

ப— இரண்டாம்பாட்டில ஒரு திருநாமமே இடரானத்தையெல்லாம்போக்கி ரக்ஷிக்குமோவென்ன ஒன்றே ஆயிரம் ப்ரகாரத்தாலே ரக்ஷகமாமென்கிறார். (இன்றித்யாதி) இத்தனைநாளுமுபேக்ஷித்தோமென்றஞ்சி பிறகுபோவோமென்றுமிக்கவேண்டா ... பிறந்தவின்றேபோய் புகுவதிகொளாகில்ப்ரவ்ரஜேத் யதஹரேவவிரஜேதென்று சொன்ன வைராக்யமேயதிகாரமானபடியே யிதிலுமிஷ்டாஸதமேயதிகாரமென்னதாயிற்று. (எழுமையுமேதஞ்சாரா) ஒருகாலமும் பொல்லாங்குகள் வந்துகிட்டாது. ராஜகுலஸம்பந்தத்தாலே சும்மெனாதேதானே கைவிட்டோடிப்போம். அவ்வளவேயோ புகவேண்டும்படியன்றோ, அவ்வூரிலைச்வர்யமும் போக்யதையுமிருப்பதென்கிறார். (குன்றித்யாதி) குன்றுபோலுள்ள மாடங்களினுடைய வரிஸரத்திலே அம்மாடங்களுக்கு நிழல்செய்தாப்போலே இருக்கிற குருந்தோடுசேர்ந்த செருந்தி நிவிடங்களான புன்னாகவ்ருக்ஷங்களுடையதாய் (மன்றலர்பொழில்) ஊர்சுத்திலுமலர்ந்துகிடக்கும்பொழிலையுடைத்தான யவ மன்றலென்று வரிமளமாயலருகைபரமபதலாய் வைகுண்டத்தைவிட்டு தாழ்ந்தார்க்கு முகங்குடுக்கலாமென்றமத்தாலே திருவநந்தபுரத்தை விடமாட்டாதேயிருக்கிற ஸௌசீல்யத்தால் வசீகரணஸமர்த்தனவனுடைய ஸஹஸ்ரநாமங்களுள் | ஒரு திருநாமந்தானே ஆயிரம் ஆயிரம்படி ரக்ஷகமாம். அப்படிக்கொத்ததிருநாமங்கள் ஆயிரமுடையவன் என்றும்படி. (உள்ளுவார்க்கு)

— மூள் ஞவார்க்கும்பரூரே ॥ ௨ ॥ *ஊரும்புட்கொடியுமஃதே†யுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான் | ‡சேரும்தண்ணனந்தபுரஞ்¶சிக்கெனப்புகுதிராகில | தீருநோய் வினைகளெல்லாந்திண்ண நாமறியச்சொன்னோம்|

ஆ— (ஊரும்புள்) *வைனதேயகரணங்களினாலும் †ஸ்ரீவைவகரணங்களினாலும் ஸர்வரணமாயிருந்தவெம்பெருமானுக்கு ‡ப்ராப்யமான திருவனந்தபுரத்திலே ¶ யநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு புகுதிராகிலுங்களுடைய ஸர்வ து:க்கங்களும்போமிது நிஸ்சிதம். இப்ராப்யத்தைப் பெருகைக்கும்

மூன்றாம்பாட்டு

இ— ஊரும்புட்கொடியுமஃதே என்கிறதற்குத் தா...ரர் (ஹோமேதாநியால்). உலகித்யாதிக்குத் தா...ரர் (ஸ்ரீதேதாநியால்). சேருமென்கிறதற்குத் தா...ரர் (ப்ராப்யமானஉதாஹரியால்). சிக்கென என்கிறதற்குத் தா...ரர் (கரநோதரியால்). தாரீயவாசுதகினஸ்வோதாயமருளிச்செய்கிறார்

இ-ஶ. ஆயிரமாமென்கைக்காக ஓராயிரமாம்-ஒரு ஸஹஸ்ரமாம்ஸஹஸ்ரப்ரகாரமாக ரக்ஷகமாமென்றபடி ஸர்வப்ரகாரவ்யாப்த ஸாதகமாமென்கை உள்ளுவார்க்கு-ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு உள்ளுகை-ஸ்மரிக்கை ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு என்றபடி. உம்பரூரே-உபரிஸ்திதமான ஊரே. உம்பரென்றது உபரி என்றபடி, ஸர்வோத்தரமான திருவனந்தபுரம் ஸாமஸமேயாமென்றபடி. இன்று-ஜந்மம்பிறந்தவிப்போதே, போய்ப்புகுதிராகில்-போய திருவனந்தபுரத்தில் புகுவீராகில், எழுமையும்- ஏழுஜந்மங்களிலும் இனியொருகாலத்திலுமென்றபடி. ஏதம்-தோஷமானது து:க்கமானதென்றபடி, சாரா-சாராது, உங்களை ஸ்பர்ஶியாதென்றபடி. ௨

புள்-பக்ஷியை ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊரும்-நடத்தாநிற்கும் வாஹநமாக ஸ்வீகரித்து நடத்தாநிற்குமென்றபடி. கொடியும்-விஶ்வரக்ஷணத்துக்காகக்கட்டின த்வஜமும, அஃதே-அந்த புள்ளுதானே என்றபடி. இது ஹோமாவகரணங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம். உலகெல்லாம்-லோகங்களெல்லாவற்றையும், உண்டு-ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்தான்-ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலேஉத்ஸர்ஜனம்பண்ணின ஸர்வேஶ்வரன், சேரும்-சேர்ந்திருக்கிற தனக்குக்கூட ப்ராப்யஸ்தலமென்று வந்துசேர்ந்திருக்கிறவிடமானவென்றபடி. தண்-ஸௌஶீதலமான ஈதந்ஸஹோமமானவென்றபடி. அனந்தபுரம்-திருவநந்தவாரத்தை, சிக்கென-த்ருடமாக ப்ரயோஜநாந்தரத்தையவலம்பித்துக்கொண்டித்தை விட்டுவிடாமலென்றபடி அநந்யப்ரயோஜநராயென்று பயபுவஸிதம். புகுதிராகில்-போய் ப்ரவேஶிப்பீர்களாகில், நோய்-து:க்கங்களும் வினைகள்-து:க்கஹேதுக்களான கர்மங்களும் எல்லாம்- நிஶ்ஶேஷமாக தீரும் – நிவ்ருத்தங்களாம் திண்ணம்-த்ருடம். இது நிஸ்சிதமென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம

ஓ— (புள் ஊரும்) பக்ஷிணாராஹ்ய ஸம்வாரயதி (கொடியுமஃதே) த்வஜஶ்சஸவ (உலகெல்லாம் உண்டுமிழ்ந்தான் சேரும் தண் அனந்தபுரம்) ஸகலலோகாநிர்யோக்ஷிணாப்யதா வாஸஸ்தாநஸமேதம் ஶீதல உநஜவாரம் (சிக்கெனப்புகுதிர் ஆகில்) தெஶாந்தரஸ்ப்ருஹாரஹிதேந ஸந்த்யம் ப்ரவிஷ்டாஶ்சேத்

ப— நிருபிப்பார்க்கு அதாவது ஸ்ரீவைகுண்டத்திமலநித்யஸூரிகளோலக்கங்கொடுக்க அவர்கள்நடுவேயிருக்கக்கடவ ஸர்வேஶ்வரன் தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்கலாமென்றிதேசத்தை விரும்பி வஸிக்கிற நீர்மையிலேற்றத்தையநுஸந்திக்கவல்லார்க்கு இவ்வூரே (உம்பரூர்) பரமபதமென்னவுமாம். அன்றியே உள்ளுவார் பெறுமிடமும்பரூரே வானவர் நாடொன்றுமாம். ௨.

மூன்றாம்பாட்டில் ப்ராப்யங்கள் போகைக்கிதேஶப்ராப்தியே யமையும். ஆயிரந்திருநாமத்திலுமேதேனுமொன்றைச்சொல்லியநுஸந்தியுங்கொளென்கிறார். (ஊரும்புள்) பெரியதிருவடியை வாஹநமாகக்கொண்டு நடத்தும் (கொடியுமஃதே) ஸதந்தர்த்தம் ஸமாயீஶகேதாகயோமாதிதி. அதுவே கொடியுமென்னதுகொண்டு சென்றால்க்குடையாமென்கிற நாநாஹவநஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. அது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம் தாரூமானப்போலே இன்றுபோய் கிட்டினவனுக்கும் தாரூமென்கைக்காக சொல்லுகிறது. நிரபேக்ஷனை தான் குறயகின்றவனுடைய குறையைதீர்க்குமாயிற்று. தான்ஸாபேக்ஷனாய்நின்றவனை நிரபேக்ஷனக்கும் இவனுடைய ஸ்வாபவஸித்யமாகவவன் தன்னைத்தாழவிடுகையுமவனுடைய நொரபேக்ஷ்யத்துக்கேயுடலாமிறே. “நின்னார்தூத”னென்ற பின்பிறேயவனுக்கு ஸ்வாபவஸித்யும்

மூ— குமரனார்தாதைதுன்பந் துடைத்தகோவிந்தனாரே ॥ ௬ ॥ *துடைத்தகோவிந்தனாரே †உலகுயிர் தேவு[வர்]மற்றும | படைத்தவெம்பரமமூர்த்தி பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான் | மடைத்தலைவாளை

ஆ— (துடைத்த) *ஆச்ரிதது:க²நிவர்த்தகனாய் †ஸகலகாரணமாகையாலே ஸர்வேச்வரனான பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே ¶சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் ※

ஏழாம்பாட்டு.

இ— துடைத்த என்கிறதற்கு தா...ரூர் (ஆச்ரிதது:க²நிவர்த்தகத்வாதியால்). உலகுயிரித்யாதிக்கு தா...ரூர் (ஸர்வகர்த்ருத்வாதியால்). பரமமூர்த்தி என்கிறதற்கு தா...ரூர் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்). கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றாலென்கிறதற்குத் தா...ரூர் (சேஷித்வாதியால்). கடுவினையித்யாதிக்குத் தா...ரூர் ※

இ-ஶ, நான் சொல்லக்கேளுங்கோள், குமரனார்தாதை-ப்ரத்யும்னனுக்கு பிதாவினுடைய, குமரன்-ப்ரத்யும்னன், ஸாத்யாதிசயத்யோதநார்த்தம் பஹுவசனம், தாதை-பிதா, தேவகீநந்தனாவதீர்ணனாகையாலே ஹேதுஸாத்யஸ்ருஷ்டியான ப்ரத்யும்னனுக்குங்கூட ஜநகனான க்ருஷ்ணனுடைய என்றபடி. துன்பம்-சராவாதகது:க²த்தை, துன்பம்-து:க²ம், துடைத்த-நிச்சேஷமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தனார் - கோவிந்தனே, காம் விந்ததீதி-கோவிந்த:, பூஜாயாம் பஹுவசனம், பசுக்களுக்குங்கூட ஸுலபனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. நாமும்போய்நணுகவேண்டும் - நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை-கிட்டுகை, அடிமைசெய்கையென்றபடி. கா.

துடைத்த-ஆச்ரிதது:க²ங்களை துடைத்தவனான ஆச்ரிதது:க²நிவர்த்தகனானவனென்றபடி. கோவிந்தனார்-கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸுலபனான, பூஜாயாம் பஹுவசனம் ஏகாரம் அவதாரணம். உலகு-லோகங்களையும், உயிர்-மநுஷ்யாதிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்-தேவஜாதியையும், மற்றும்-மற்றுமுள்ள ஸ்தாவரஜங்கமபதார்த்தங்களையும், படைத்த-ஸ்ருஷ்டித்தவனான, எம் - ஸ்வகீயனான ஆச்ரிதஸுலபனானவனென்றபடி. பரமமூர்த்தி - ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, மூர்த்திசப்தம் ஸ்வாமிவாசகம். பாம்பணை - நாகசயனத்திலே, பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீவத்ஸாங்கனுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே அந்வயம். மடைத்தலை - மடைகளுடைய ப்ரதேசத்திலே, மடை-கேதாரங்களாம் ஜலப்ரவேசமார்க்கம், வாளை-மத்ஸ்யங்கள், பாயும்-பாயாநிற்கிற ஜலஸம்ருத்தியதிசயத்தாலே உத்ப்ரேக்ஷிதாயாவநம்பண்ணுகிறகிறவென்றபடி. வயலை-கழனிகளை, அணி-அலங்காரமாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்-திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை-தலைக்கடையிலே ※ ※

ஒ— (துடைத்த கோவிந்தனார்) ஸர்வஸம்ஹர்த்தா கோவிந்த: (எ உலகு உயிர் தேவு மற்றும் படைத்த) ஸர்வலோகாந் ப்ராணிநோ தேவாம்ச்ச ஸ்ருஷ்டவத: (எம பரமமூர்த்தி) ஸ்வஸ்வாமிநஸ்ஸர்வாதிகஸ்ய ஷ்ணோர் விஷ்ணோ: (பாம்பு அணை பள்ளிகொண்டான்) நாகசயனே நித்ராம் குர்வத: வாஸஸ்தாநபூதே (மடைத்தலைவாளைபாயும்வயல்) ஜலப்ரவேசமார்க்கே மத்ஸ்யா யத்ர க்ஷேத்ராணாம் (அணி அனந்தபுரம்)

ப— அடிமைசெய்யவேண்டுமநாமெனறு சொன்னதற்குள்ளே அடங்குமபடி எனனோடே நிரபாயமான ஸம்பந்தமுடையாரடங்க நாம சொல்லுகிற வார்த்தையைக்கேளுங்கோள் (நாமும்) அவ்வடிமையின் ருசியுடைய நாமுமவர்களோடொருகோவையாய்ச்சென்றுக் கிட்டியடிமைசெய்யவேணும். அவர்கள்நடுவே நமக்குக் கிட்டவொண்ணுமோவெனனில் (குமரனாரித்யாதி) தேவகீநந்தனாய் ப்ரபலனான ப்ரத்யும்னனுக்குங்கூட ஜநகனானவனுக்கு பாதகத்தால்வந்த து:க²த்தைப்போக்கின கோவிந்தனாரை நாமுமபோய்நணுகவேண்டும ஆச்ரிதர்களுக்கும து:க²நிவ்ருத்திபண்ணிக்கொடுக்குமவன் இடையருக்கும்பசுக்களுக்கும் கையாளாயிருக்குமவன் ஸர்வாதிகனான நமக்குத் தன்வரிஷத்தில் கிட்டுகையிலரிமைப்படுத்துமோவென்றபடி. அமரர்கோனர்ச்சிக்க இதி தத்வதீர்த்தாவதாராயண ஸ்வாவதீர்ஷ்டோதிருத்த ஸுலபத்வம்.
கா.

ஏழாம்பாட்டில் திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் ஒரு தேசவிசேஷத்தைச்சென்றடிமைசெய்யப்பெற்றிலோமென்கிற து:க²ம் போமென்கிறார். (துடைத்தகோவிந்தனாரித்யாதி) துடைக்கை ஸம்ஹரிக்கை, ஸர்வலோகஸம்ஹாரஹ்ருஷ்டி, "க்ருஷ்ணஸம்ஹாரலோகாநாம்." (உலகுயிரித்யாதி)

மூ— பாயும் வயலணியனந்தபுரம் | ¶கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் §கடுவினைகளையலாமே ‖ எ ‖ கடுவினைகளையலாகுங் *காமனைப்பயந்தகாளை | †இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம் |

ஆ— நம்முடைய கர்மமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிறார். எ.

(கடுவினை) *ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணநிதியானவெம்பெருமான் †எல்லார்க்கும் ஸந்நிதானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநகரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றார்கள் ※ ※

இ— (நம்முடையவித்யாதியால்) கர்மமெல்லாமென்றது ப்ராப்திவிரோதியான கர்மமெல்லாமென்றபடி. இத்தால்க்கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்றுசொன்னவர்த்தத்தை மேலெழுத்து ஹ்ருதீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதை. எ.

எட்டாம்பாட்டு.

காமனைப்பயந்தகாளையென்கிறதற்குத் தா...ரர் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்). த்விதீயபாதத்திற்கு தா...ரா (எல்லார்க்குமித்யாதியால்). பட்டமுடையித்யாதி உள்ளிரெனறுமளவுக்குத் தா...ரர் ※ ※

இ-ஸ. வெளித்திருமுற்றத்திலே என்றபடி. சீய்க்கபெற்றால்-திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால், சீய்க்கை-ஸம்மார்ஜனம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம். ஸம்மார்ஜனாதிகைங்கர்யங்களைப்பண்ணப்பெற்றாலென்றபடி. கடுவினை - கடினமான கர்மத்தை வினைசப்தமிங்கே லக்ஷணயா கர்மபரம். ப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்தையென்றபடி. களையலாம்-நிச்சேஷமாகப்போக்கலாம் பரபக்தியுண்டாகக்கடவ கைங்கர்யமெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. எ.

கடுவினை-கடினமான கர்மத்தை ப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்தையென்றபடி. களையலாகும் - நிச்சேஷமாகப்போக்கலாம். நாம் சொல்லுகிறதைச்செய்வுதிகோளாகிலென்று கருத்து. அதெனென்ன சொல்லுகிறர் மேல். காமனை - மந்மதனை, பயந்த-பெற்றவனை ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே சுதிவ்யஸிஷனமந்மதனுக்குங்கூட உத்பாதகனுகையாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யாதி நிதியானவென்றபடி. காளை-நித்யயுவாவான, காளையென்று யுவாவுக்குப்பேர். காமனைப்பெத்திருந்தாலும் ப்ரஸவாநந்தரம் என்கிற நீதியநித்யயுவாய் காளைநித்யயௌவநசாலியான க்ருஷ்ணனென்றபடி. இட- இடுகைக்கு, இடுகை-கொடுக்கை. ஆச்ரிதர்க்கு ஆச்ரயணம்பண்ணுகைக்காகவென்றபடி. வகை-வகையாக, உபாயமாக வென்றபடி. கொண்டது-பரிக்ரஹித்தருளின ஸ்தலமென்றபடி, யதா இடவகைகொண்டது, ※

ஓ— ஆச்ரயணஸ்ய உபாயபூத (கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றால்) கோபுரஸமீபே ப்ரதேசே ஸம்மார்ஜனகைங்கர்யே க்ருதே (கடுவினைகளையலாமே) க்ரூராணிபாபானி நாசீகர்த்தும் சக்யாநீத்யர்த்த: ‖ எ (காமனை பயந்தகாளை) காமோத்பாதகே நித்யயூநா (இடவகைகொண்டதுஎன்பர்) ஸ்வாவாஸஸ்தானமிதி ப்ரஸித்தோ தேசவிசேஷ: அஸ்தி தஸ்மிந் (எழல் அணி அனந்தபுரம்) உஜ்ஜ்வலாலங்காரயுக்தே அனந்தபுரே

ப— லோகத்தையும் தேவஜாதியையும் மற்றுமுண்டானவஸ்துக்களை உண்டாக்கினவனையும் (எம்) ஆச்ரிதவாத்ஸல்யனை, (பரமமூர்த்தி) ஸர்வேச்வரனை, (பாம்பணையித்யாதி) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே ரக்ஷணார்த்தமாக திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளினன். அவனுடைய (மடையித்யாதி) ஜலஸம்ருத்தியாலேமடைத்தலைகளிலே களித்து வாளைகள் பாயாநின்றுள்ள வயலாலேயலங்க்ருதமானவனந்தபுரத்திலே (கடைத்தலைசீய்க்க) திருவாசலிலேதிருவலகுதிருப்பணிசெய்யப்பெற்றால் உபாயவிரோதியான க்ரூரவினைகளெல்லாம்போம மேலுபாயமாமுண்டானதுகொண்டத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிகளைக் கழியப்பெறலாம் என்றருளிச்செய்தார் ஆழ்வார் உத்தமாதிகாரிகளைக்காட்டியருளின ஸ்ருஷ்டிப்ரகாரங்களுள். எ.

எட்டாம்பாட்டில் திருவனந்தபுரத்திலேகண்வளர்ந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடையதிருவடிகளைக்காணப்போருங்கோளென்று ஸம்ஸாரிகளை அழைக்கின்றார். (கடுவினையித்யாதி) நம்மால் போக்கவரிதான பாபங்களைப்போக்கலாம. (காமனை) உங்களுக்கு நாநாவதேசிக்கவேண்டுவது அவ்வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்குமளவுமே நாட்டை தன்னழகாலே வெருட்டி (*மிரட்டி) திரிகிற காமனுக்குத்பாதகனாயிருக்கும் காளை-மேநாணிப்புள்ள யுவாவென்றபடி. அக்காளையாயற்று (இடைவகைகொண்டதென்பர்) வாஸஸ்தானமென்று இவ்விடத்தைக்கொண்டதென்பாரறிவுடையார், வத்ஸநாஸம் விசாபயந்தியா:. எழில்-

மூ— படமுடையரவிற்பள்ளி பயின்றவன் பாதங்காண | நடமினோ நமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம் || அ || நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களு நணியவான | சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர்

ஆ— ‡நாமும் அருகே கண்வளர்ந்தருளுகிறவவன் திருவடிகளைக்காணப்போரிகோள், இவ்வைஶ்வர்யத்தை நீங்களறியாமையாலே யிழக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். அ.

(நாமுமக்கறியச் சொன்ன) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென் *றெம்

இ— (நாமுமித்யாதியால்). காணப்போரிகோள்ளென்றது காணவாருங்கோளென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் ஸாக்ஷாத்காரத்தைய நுபவியுங்கோளென்றவரிப்பாட்டிலே விக்ரஹத்தைய நுபவியுங்கோள் என்கிறாரென்று ஸம்ப்ரதாயவிதை. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். அ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

தாமஸித்யாதி ஏத்த உத்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்). மாய்ந்தறுமித்யாதிக்கு தா...றார் (உங்களுடையவித்யாதியால்). வ்யவஹாரத்திற்கு தா...றார் (ஆனபின்பித்யாதியால்). முடிவதற்குமுன்னே என்கிறவிதால்க்கீழ்த்திருவனந்தபுரத்திலேபோயடிமைசெய்யுங்கோள்

இ-ஶ. இடமாகக்கொண்டது. வகை-ப்ரகாரம் ஆஶ்ரிதர்க்கு அநுபவிக்கைக்கு விக்ரஹங்களை ஸ்வீகரித்தருளினதென்றபடி. எழிலணி-அழகாலே அலங்க்ருதமான, எழில் - அழகு, அனந்தபுரம்-திருவனந்தபுரம், என்பர் - என்று சொல்லாநிற்பார்கள், திவ்யஜ்ஞானிகளிதி ஶேஷ꞉. இது ஹேத்வர்தம், ஆதலால் நடமினோவென்று மேலோடேயந்வதமாகிறது. படமுடை-பணங்களையுடைத்தான, ஸஹஸ்ர ஶிரஸ்ஸாகிய ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே விகஸிதபணனானவென்றபடி. அரவில்-நாமத்தின்மேலே ஶேஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி-ஶயநத்திலே கண்வளருகையிலே என்றபடி. பயின்றவன் - வஶியம்பண்ணினவனுடைய நிரந்தரமாகக்கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீவத்ஸநாதனுடைய என்றபடி. பாதம்காண-திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு, நமர்களுள்ளீர்-நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜநங்காள், நடமினோ-நடவுங்கோள், நாம்-அவர்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகின் சீர்மையறிந்தநாம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிறவபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு, அறியச்சொன்னோம்-அறியும்படி சொன்னோம். அ.

செறிபொழில்-அவிரளங்களானவுத்யாநங்களையுடைத்தான, அனந்தபுரம் - திருவனந்தபுரமானது, சேமம்-க்ஷேமத்தை, இங்கு ஸாதகர்க்கு ஸம்ஹிதாயாம்ப்ரவ꞉. நன்கு-நன்றாக, உடைத்துக்கண்டீர்-உடைத்தானது கிடிகொள், ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம்ஸம்ரக்ஷகமானது கிடிகொள்ளென்றபடி. இதுஹேத்வர்தம், ஆதலால் வாமனனடிக்கென்றேத்தவினைகள்தானேமாய்ந்தறும் என்றந்வயிக்கிறது,

ஓ— (படம் உடை அரவில் பள்ளி பயின்றவன் பாதம காண) பணாயுக்த புஜகஶயநே நித்ராங்க்ருதவதஸ்தஸ்ய பதாரவிந்தம் த்ரஷ்டும், (நமர்கள் உள்ளீர்) ஹே அஸ்மதீயஜநா꞉ ஸமாகதா꞉ ஜநா꞉ (நடமினோ) ஸஞ்சரத (கடுவினை களையில் ஆகும்) க்ரூரகர்மாணி வாவாநி நாஶயிதும் ஶக்யாநி (நாம் உமக்கு அறிய சொன்னோம்) வயம் யுஷ்மாகம் ஜ்ஞாநாய ப்ரோவாச்யதே꞉ || அ.

(நாம் உமக்கு அறியச்சொன்ன நாள்களும் நணிய ஆன) அஸ்மாபிர் யுஷ்மத் ஜ்ஞாதவ்யதயோக்தாரணகாலஸ்து ஸந்நிஹித꞉ (செறி பொழில் அனந்தபுரம்) நிபிடோத்யானயுக்தம் அநந்தபுரம் ※

ப— ஸ்ரவேவத்தைக்காட்டிலுமௌஜ்ஜ்வல்யமுள்ள, அலி-அலங்காரயுக்தமானவநந்தபுரத்திலே, படமுடை ஸவேஸ்வரநு சாய்ந்தருளினதுகொண்டு விகஸிதபணனான திருவனந்தாழ்வானிடத்தில் (பள்ளிபயின்றவன்) யோகநித்ரையைப்பண்ணுமவனுடைய ஸதத்யுக்தம் புஜகஶாயிகூலவெளிதி (பாதமித்யாதி) திருவடிகளைக்காணும்படியாக "வாளரவினணைப்பள்ளிகொள்ளிகொள்கின்ற கரியான்கழல்காணக்கருதும்கருத்து" என்றிருக்குமென்னோடொரு குடற்றுவக்குடையாரடங்கலும் போகப்பாருங்கோள், நாம் கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகில் "அவடரிந்தயவரேலுமவரெம்மையாளும்பரமரே" என்றிருக்கக்கடவ நாம், உமக்கு- அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிறவபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு அறியும்படிசொன்னோம். அ

ஒன்பதாம்பாட்டில் ஶரீராவஸாநமணிதாயற்று. ஈண்டெனத் திருவனந்தபுரத்திலே புக்கு அடிமைசெய்ய விரோதிகர்மங்கள்தானே நஶிக்குமென்கிறார். (நாமுமக்கித்யாதி) வைத்தநாள்வரை

மூ— செற்பொழிலனந்தபுரந் | *தூம[ப]நல்விரைமலர் கடுவளறவாய்ந்துகொண்டு | வாமனனடிக்கென் றேத்த மாய்ந்தறும் வினைகடானே || கூ ||

ஆ— பெருமானுக்கு அடிமைசெய்ய நீங்களுடைய து:க்கங்களெல்லாம் தானேபோம் ‡ஆனபின்பு அடிமை செய்கைக்குபகரணமானவிப் ப்ராப்தி முடிவதற்குமுனனே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங் கோள், நாமுமக்கறியச்சொன்னோமென்கிறார். கூ

இ— என்றவரிப்பாட்டிலே ஸஹஸ்ரமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸம்விதை. ப்ரயோவாதத்தில் ஷரிதாயமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமக்கிதற்றாதியால்). கூ.

இ-ஸ. தூமம் - தூபத்தையும், இங்கும் உபாதாநகாரணத்துக்கு ஸாமிதாயாம் ஜொவம். நல்விரை - நிர்மாணஹவிஸ்ஸுகளான, மலர்கள் - புஷ்பங்களையும், துவளற - தோஷமில்லாதபடி, துவள்-தோ ஷம் ஓரநுஸநிமாயஸ்ரமாதிகளும் கூடிக்கடக ப்ராமாகிற தோஷமில்லாதபடியென்கை ப்ரயோஜநாந்தரா பிஸந்திரூபதோஷமில்லாதபடியென்றவுமாம். ஆய்ந்துகொண்டு-ஸஹ்ருதயமாய நவமாதிகமாக ஸம் பாதித்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று - தன்னுடைமை பெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனும்படியாஸ்ரித ஸக்தியென்னும் ஸ்ரீவாமநன் திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏதத-ஸ்துதிக்க, தத்பீகார ஸஹமாகவவனுடைய ஸ்ரீகுணங்களை ஸ்துதிக்கவென்றபடி. வினைகள் - து:க்கங்கள், தானே - ஸ்வய மேவ, மாய்ந்து - நஸித்து, அறும - அற்றுப்போம் நிரவஸேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிற வித்தால் பால்குடிக்கநோய்தீருமாப்போலே ஸ்வபாப்ரயோஜநமாக கைங்கர்யரஸத்திலே ஈடுபிக்கவே து:க்கங்கள் தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆதலால் அங்கேபோயடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி, நாமும க்கறியச்சொன்னநாள்களும் 'வைற்றனுள்வரையேல்லேகுறிகிச்சென்றெ'ன்று பூர்வத்தில் நாமுங்களுக்குத்தெ ரியச்சொன்ன ஸ்ரீராவஸாநநாள்களும், நணிய - கிட்டினவையாக, நணியவை-கிட்டினவை, ஆன-ஆயத் தின ஆதலாலீண்டப்போயடிமைசெய்யுங்கோளென்று கருத்து. ப்ரயோவாதாதிகளிலே ஈகாரம் த்விதீயா க்ஷரமாயிருக்க த்ருதீயபாதத்திலேதூபனல்விரையென்று வகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலுமிதுவுமொ ஷ்ட்யமாகையாலே வணராநுப்ராஸாலங்காரத்துக்குக்குறையில்லே. தூமனல்விரையென்று இப்படியுமொ ரு பாடமுண்டு என்றுரையில் நிவாஹம். இவ்வக்ஷத்தில் தூபஸப்தவய்யாயமான தூமஸப்தமிங்கே தூபவாசி -- கூ.

ஒ— சேமம் நன்குடைத்துகண்டீர்)ஸஹ்ருதயக்ஷேமயுக்தவதந்தே (தூமம்) தூபம் (நல்விரைமலர் கள்) ஸவீநவரிஹயுக்தபுஷ்பாணிச (துவள்அற ஆய்ந்துகொண்டு) அவிதாநத்ரிதயா ஸம்ஸோத்ய (வாமனன் என்று ஏற்ற) வாமநஸ்வாமிநஸ்ருணயோரிதிஸ்ம்ஸ்யாயஸ்துதளக்ரதாயாம் (வினைகள் தானே மாய்ந்து அறும்) பாபாநி ஸ்வயமேவ க்ஷீணாநி நஸ்யந்தி || கூ.

ப— வெல்லே குறிகிசொன்றென்று முன்புநாமுடக்கறியச்சொன்ன ஸ்ரீராவஸாநநாள்களும் நணியவா னக்கிட்டியவையாய்த்தின. இதுக்கு நஞ்சீயரிப்படிஸ்பஷ்டமாகவயமருளிச்செய்திருக்க இதுக்கு மாலேநண் ணியிலேமரணமானுலென்று ஸம்ஸாரப்ரயத்தைபமறிந்து அதனைபிறர்க்குமுபதேசித்தாரிறே. இதி லும்பரோபதேசமிறே என்றுபவாதத்து அவர் அருளிச்செய்தவயமபோலிசஞ்சதுமன்று. அவ்வய த்திலநுபவத்துண்டாகாமையால் ஸ்வாபதேசஸாரணத்திக்ஷணோத்ரம். "தஸ்மிஞ்ஸ்மிதேஷ"என்று ப்போலிவ்வுபதேசம். (சேமனன்குடைத்தித்ராதி)செறிந்த பொழிலேயுடைய திருவனந்தபுரமாய்த்து நல்ல க்ஷேமமுடைத்தானதேசம் கண்டீர் நன்றுக ரக்ஷையுடைத்தக்கண்டீரென்றபடி. (தூபமித்ராதி) நன்றான தூபம் பரிமளத்தையுடைத்தானநல்லபுஷ்பங்கள். இவற்றை துவளற-துவள் குறறம் குற்றமறும்படிசோ தித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹாரயோடும் கதாக்ஷாதித்ரமத்தோடும் கூடினதாகக்கொண்டென்றபடி. இது ஸ்ரீவாமநனுடைய திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு ஏதத ஸவிக்க யதா ஸ்துதியைப்பண் ணவே விரோதிகளுடைய நஸித்துப்போம். கூ.

பத்தாம்பாட்டில் திருவனந்தபுரத்திலே புக்கடிமைசெய்கிறவர்கள் பெருமைபேச நிலமன்றென்கிறார்.

மூ— †அகவுயிரகமகந்தோறுமுள்புக்காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ | மிகமிகவினி‡யுன்னைப்பிரிவை யாமால்வீவனின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கே ‖ உ ‖

ஆ— †உன்பக்கலிலுள்ள ஸ்நேஹத்தினாலே ‡ பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீ பிரிகிறாயென்று நான் முடியக்கிடாய்புகுகிறதென்கிறாள் உ.

இ— பக்கலிலுள்ளவித்யாதியால்). ஸ்நேஹத்தினாலே என்றதற்கு முடியக்கிடாய்புகுகிறதென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன்னைப்பிரிவை யாமநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றநுவயிப்பது. இதற்கு ஸங்கதி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்). வீவ என்கிறதற்கு தா...ரர் (நான்முடியவித்யாதியால்). உ.

இ-ஶ. வெள்ளம்-ஸாகரம், விசும்பிறந்து-ஆகாசத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை-த்ருஜிக்கையாயிங்கு அதிக்ரமணத்தைச்சொல்லுகிறது, நிஜுயப்ராப்தமாய் என்றபடி. அறிவை-என்னுடைய போதத்தை இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மூழ்க்க-மூழ்க்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம் போய் நான் மோஹித்தையாம்படியென்கை. சூழ்ந்து-வ்யாபித்து, அது-அந்த து:க்கஸாகரமானது, கனவென-ஸ்வப்நமென்னும்படி, நீங்கி-நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற க்த்வா ப்ரத்யயத்தாலே ஆநந்தர்யந்தோற்றுகையால் து:க்காநுபவமானவப்போதே நிவ்ருத்தமாய்ப்போய்விட்டதென்று ஶோகந்தோற்றுகிறது. நீ பசுமேய்க்கப்போகவுத்யோகித்தவாறே என்று கருத்து. ஆங்கே-அவ்வவஸ்தையிலே இதுக்கு உள்புக்கு என்கிறத்தோடேயந்வயம். வேட்கை-அபிநிவேஶமானது உத்தரோத்தரஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶமானதென்றபடி. அகவுயிர்-அந்தர்கதமான ப்ராணனுடைய அகமகந்தோறும்-அந்தர்கதப்ரதேஶங்கள்தோறும், ப்ராணன் வ்யாபித்திருக்கிற ஶரீராந்த: ப்ரதேஶங்களெங்குமென்றுவபட்டார்த்தம், உள்புக்கு-உள்ளேப்ரவேஶித்து ஆவியின்பரமல்ல-ஆத்மாவின் ஹரமன்று அதற்காஶ்ரயணமானவிவ்வாத்மாவால்பொறுக்கமுடிகிறதில்லையென்றபடி. அந்தோ-அய்யோ விரஹவ்யஸநமுனக்கு நானுபவிக்கவேண்டுவதே ஸம்ஶ்லேஷரஸமிருவருக்காயிருக்க விஶ்லேஷது:க்கமெனக்கொருத்திக்குமேயாவுதே என்று கருத்து. இனி-இதின்மேலே இத்தனை க்லேஶாவஸ்தைகளுக்குமேலேயென்றபடி. மிகமிக-மேல்மேலென உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி, உன்னைப்பிரிவையாம்-உன்னை விஶ்லேஷிக்கையுண்டாம்படியான, பிரிவை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரம் வாக்யாலங்காரம், பிரிவு-விஶ்லேஷம். நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு-உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான கமனத்தாலே போக்கென்று த்ருதீயார்த்தே ப்ரயோகம். வீவன்-நான்முடிவன் வீவனென்கிறவிடத்தில் நகாரஸ்ய நகாராதேஶோ பாவ:. வீவுதல்-முடிதல், ஈஷத்விஶ்லேஷஹேதுவானவுன்னுடைய கமனமானது என்னை முடித்துவிடுமென்று பாவார்த்தம். ஆதலால் கார்யத்வயத்திலும் எனக்கு து:க்கமும் காணென்றுகருத்து. ஆல்-ஹா, உ.

ஒ— (நீங்கி) நிவ்ருத்தாஶ்ச (ஆங்கே) தஸ்யாமவஸ்தாயாம் (உயிர் அக) ப்ராணஸ்தாநஹ்ருதயஸ்ய (அகம் அகம்) ப்ரதேஶகாஶம் (உள் புக்கு) அந்த:ப்ரவிஷ்ட: (வேட்கை ஆவியின் பரமல்ல) அபிநிவேஶ ஆத்மநோ யதுஸ்ஸஹோ ந பவதி(அந்தோ)ஹந்த தஸ்மாத் இத:பரம் கிம்கர்தவ்யமிதி த்ருதாஹ (மிக மிக தோறும் இனியுன்னை பிரிவையாமால்) இத:பரம் அத்யந்தமதி விஶ்லேஷஜநகம் (நின்) த்வதீயம் (பசு நிரைமேய்க்கப்போக்கு) கோரக்ஷணார்த்தாய (வீவன்) மரணாஹேதுர்பவிஷ்யதி ‖ உ,

ப— இங்கனே அதிஶயங்கேயும் ஸமாதானமுமாகச்செல்லுமித்தனை (தடமுலை) தலையவநுபவித்து முடிக்கப்போகாதாய்த்து. போக்தாவானுண்டறுக்கப்போகாதபோக்யதாப்ரகர்ஷத்தைச்சொன்னபடி. (புணர்ச்சிக்காராச்சுகவெள்ளம்) ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடங்காத து:க்கஸாகரம் கலக்கிறவிருவருக்கு மீடாயிறே து:க்கமிருப்பது. அவன்ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமானுப்போலேயாய்த்திதின் போக்யதாப்ரகர்ஷமும். இது:க்கந்தானெவ்வளவுபோருமென்றால் (விசும்பித்யாதி) த்ரிவாமிஸத்தியும் குளப்படியாக்கி உபயவிபூதியையும் விளாக்குலைகொண்டமயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவறிவையும் விளாக்குலைகொள்ள நின்றதாய்த்து. (அது) இப்படிப்பட்ட து:க்கஸாகரமானது (கனவெனநீங்கி, ஸ்வப்நகல்பமாய்க்கழிந்து அச்சுகவெள்ளத்தையும் விளாக்குலைக்கொண்டவென்னுத்தாமையாலே அதுவும் காணவொண்ணாதபடியாயிருக்குமே

மூ— *வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால் | யாவருந்துணையில்லை யானிருந்துன்னஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன் |

ஆ— (வீவநின்) உனபசுமேய்க்கபபோககுககாரணமாக நான் முடிவன விரஹாக்நியாலே யென்னுடைய ஹ்ருதயம் நமாகாநின்றது, பின்னைபொருதுணையுமில்லை. உன்வரவு பார்த்துக்கொண்டு நான் தனியே

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— துணையில்லை என்கிறத்தோடு ஸஹிஷ்ணுத்வாபாவததால் யானிருந்து என்கிறதற்கு ஷமித்தவயத்தையருளிச்செய்கிறார்(உன்வரவிதயாதியால்). உன்னஞ்சனவிதயாதிக்குதா...றார்(என் துணையிதயாதியால்)

இ-ஸ. நினபசுநிரைமேய்க்கபபோக்கு-உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான ப்ரயாணம் நிமித்தமாக, த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ. வீவன்-நான்முடிவன் பசுமேய்க்கை எனக்கு ஸ்வயம்ஸந்ந்மன்றோ அதெனக்கு தவிரப்போமோ என்றிராதே அது உனக்கு ஸ்வயமாய்க்கிடாய் ஷமிக்கப்புகுறதென்று கருத்து. அதெங்கனேயென்னவத்தையுவவாக்குறாள் மேல். யெனதாவி - யென்னுதாவானது உன்னைப்போலே என்றிராதேகிடாய் யென்னையுமென்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு-உஷ்ணமான நிஸ்வாஸத்தை உடைத்தாய், வெவ்வியது-உஷ்ணமானது, உயிர்-நிஸ்வாஸம், விரஹாக்நிவேததாலே உஷ்ணமாக நிஸ்வஸித்து என்றபடி. வேம் - வேவாநின்றது, நிஸ்வாஸவாதவெமங்களாளே யுலர்ந்து விரஹாக்நியாலே ஹ்ருதய மாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்-ஹா, துணை-இதசெயிலே யெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லை-ஒருவருமில்லை. துணையான நீ கைவிட்டுப்போனாய், யென்வ்யஸநத்தைப் பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் யெனக்குமுன்னேமாய்ந்து கிடவாநின்றார்கள். குயில்மயில்துடக்கமானவையெனக்கு உள்பகையாய்விட்டதென்று கருத்து. யானிருந்து-நான் ஜீவித்திருந்து, நீ பிரிந்தால்வரக்கடவ மரணத்தைத்தான் தத்க்ஷணத்திலேயடையப்பெற்றேனோ. இன்னமொருக்கால்க்காணலாமோவென்னு நசையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லை, க்ஷணந்தோறுமுன்னைக்காணாமையாலே வ்யஸநமும் முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை-அஞ்ஜநம்போலே உஜ்ஜ்வலமானவுன் திருமேனியை, ஆட்டங்காணேன் - ஸஞ்சாரத்தைக்காணேன், ※

ஒ— (வீவன் நின்பசுநிரைமேய்ககபோக்கு) வசுவதோஷத்ர (வே உயிர்கொண்டு எனது ஆவி வேம) வொஷ்ணநிஸ்வாஸைந தந்தர ஹ்ருதயம் (யாவரும் துணையில்லை) ஸஹாயா ந ஸந்தி ஸகாய: நாஸ்தி (யான் இருந்து உன் அஞ்சனமேனியை ஆட்டமகாணேன்) ஸஹஸ்ரபர்வ்யாம்ஜநாவபவிக்ரஹஸ்

ப— நலித்த வஸ்துக்களைப்போலே (ஆங்கே)அதசெயிலே (அகவுயிர்) ப்ராணஸ்தாநஹ்ருதயம் (அகமகந்தோறும்) ஹ்ருதயத்திலுண்டான அவகாசந்தோறும, முன்புளள ஸம்ஸ்லேஷவிசேஷங்களாலே ஹ்ருதயம் புடப்பட்டிறேயிருப்பது ஸம்ஸ்லேஷவகாசத்தையுண்டாக்கும. அந்த அவகாசமுள்ளவிடமெங்குமாற்றாமைபுகுந்து (ஆவியினிதயாதி) ஞானவஹிநிமானவாத்துவஸ்துவினளவல்ல வஹ்நிவெப்பம். (அந்தோ, இது தனக்குவதெப்பம்கொண்டறியவேண்டுவதே கலக்கிறபோதிருவரும்வேண்டி பிரிவில்வந்தவாத்தாமைக்கு நான் சொல்லவேண்டும்படியாவதே. கலவிக்கிருவராயாற்றாமையொருதலையேயாவது, ஆனால் செய்வதென்னென்னில் (இனிமிகமிகவுன்னைப்பிரிவையாமால்) மேலுமேலுமுன்னைப்பிரிவதை நாங்களடையோமாம்படியாக (பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு) போக்குககளானவை. (இனிவீவன்) அதுக்குமுன்புளளகாலமெல்லாம் பிரிந்துபோந்தாயாகிலும இனிமேலுள்ளகாலமாகிலும் தவிரவேணும. பிரிவையென்கிறது செய்யுட்பாடாய் பிரிவுண்டாமபடிவருகிற பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றபடியாம். கண்ணு இதயாதி ,'யதாஸஹஜநநாஸு'' இதயாதி.

௨.

மூன்றாம்பாட்டில் நீ உபேக்ஷித்திருக்க நாங்கள் ஸஹித்திருக்கிற வொருதலைக்காமம் நலிக்க வேணுமென்கிறாள். (விவநின்பசுநிரைஇதயாதி) உன்பசுநிரைமேய்க்கபபோக்குநிமித்தமாக நான் (வீவன்) முடிவன். அதெனக்கு பசுமென்றிராதே உனக்கு ஸ்வயமாய் ஷமிக்கைக்கிடாய் புகுகிறது. இப்போது முடியும்படி வந்ததேதென்னில் (வெவ்வுயிரிதயாதி) என்னைப்பார்க்கமாட்டாயோ உன்னுடையபோக்கு நிமித்தமாக நெடுமூச்செறிந்து அதுவே ஹேதுவாக வுலர்ந்தவென்னுடைய ஹ்ருதயமானது விரஹாக்நி கொளுந்தெரியாநின்றது, இதிலே நீரைச்சொரியவில்லையேயென்கிறாள். (யாவருந்துணையில்லை) துணையான நீ

மூ— போவதன்றொருபகனியகன்றாற்பொருகயற்கண்ணிணைநீருநில்லாச் | ¶சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்தவித்தொழுத்தையோந்தனிமைதானே ‖ ௩ ‖

ஆ— யிருப்பன் ‡என் துணையான உனனை வரவுங்காணேன், நீயகன்றால் இப்பகலெங்கும போவதுஞ் செய்யாது, இக்கண்ணிணீருமநிலலாது, ¶இந்தவொருதலைமாத்திரமான ஸ்நேஹமானது சாலபபொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ௩.

இ— தாமரீயவாசத்துக்கு தா...றார் (இந்தவொருதலையித்ராத்யால்). ஒருதலைமாத்ரமான என்றது உனககென்பக்கல் ஸ்நேஹமன்றிக்கே யெனககொருத்திக்குமேயுண்டாயிருக்குறதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாது என்றது மிகவும் பொல்லாது என்றபடி ப்ராணவயஸ்மாக்கிவிடுமென்கை. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடைய பசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்று சொன்னவளிப்பாட்டிலே முடியும் ப்ரகாரத்தை விஸ்தரிக்குறாளென்று ஸம்கதி சொல்லிற்றாயிற்று, ௩.

இ-ஶ. ஆட்டம்-ஸம்சாரம், திகஶ்டிக்ஷம் ஶ்ருங்கஸ்வாஹாவ்யாதஶவஸம். உன்னழகிய திருமேனியோடேகூட வென்கண்முன்னேவந்து ஸம்சரிக்கக்காணேனென்றபடி. நீயகன்றால்-நீ விஶ்லேஷித்துப்போனால் ஒருபகல்-ஒரு க்ஷணமாத்ரதானும், போவதன்று-போகத்தக்கதன்று, முடிகிறதில்லையென்றபடி. பொருகயல் - பொருகிற கயலைப்போலேயிருக்கிற, போருகை-யுத்தம்பண்ணுகை, கலஹாயிதத்வங்கள்போலே விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலேயதிவம்சலங்களானவென்றபடி. கண்ணிணை-நயநயுகளத்தினுடைய, நீரும்-ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதாயாம் ரேகாரஸ்ய லோபஃ. நில்லா-நில்லாது, என்னாலே நிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகுறவுன்னைத்தகையஶக்யமானாலும் பெருகிறகண்ணீரைத் தகையமுடிகிறதில்லையென்று கருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து-இந்த கோபகுலத்தில், ஆச்சியோமாய்-இடைச்சிகளாய், ஆச்சியர்-இடைச்சியர், ஶ்லாகையத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது ஆச்சியோமெனறு ப்ரயோகமாயிருக்கும், பிறந்த-ஜநித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்-இந்த தொழுத்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை-நிக்ருஷ்டை, இஶ்லாகையத்தாலேததங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொழுத்தையோமென்று ப்ரயோகமாயிருக்கும் கிங்கரிகளானவிந்தவெங்களுடைய என்றபடி, தனிமைதான் - தனிமையானது, தானென்று ஸ்வாயத்தம், ஸஹாஸிகமானதென்றபடி. அதாவது நீ யெங்களையுபெக்ஷித்திருக்கச்செய்தே எங்களுக்கு மாத்ரமுன்பக்கலுள்ள வொருதலைக்காமமானது என்கை. சாவது - நஶித்துப்போமது, மிகவும் பொல்லாதது என்றபடி .ஏதேனுமொன்றைப்புக்கவர்கள் அது பாழ்த்தது என்று சொல்லுமாப்போலே சாவது என்று சொல்லுகிறாள், ௩.

ஒ— ஸம்சாரணவஶாத் (நீ அகன்றால்) க்ஷயி நிமஷேதே (ஒரு பகல் போவது அன்று) ஸமெகெகஶைஷஃ நமஷதி, நிரவயிகதயா வஸந்தஜதிஷாவஃ (பொருகயல்கண் இணைநீரும் நில்லா) வரஸ்வாரோவஃசீநவஸ உதஶநயநயனாம தஜலம்வ நஶாஶ்ரதி (ஆயர்குலத்து ஆச்சியோம் ஆய்பிறந்த இத்தொழுத்தையோம்) கஷ்டிநு கோபகவெ கோவஸ் ஜநதயா உசிவஸா நாம் ஶாஸ்நாம் க்ஷாகம் (தனிமை தானேசாவது) விஶ்லேஷவவ ப்ராணஹேதுஜாதஜதயஃ ‖ ௩.

ப— தானேபோய் அதுகொண்டே தோழிமார்தானேயிலலை குயில்மயில்துடக்கமானவைதான் உள்பகையாயற்று (யானிருந்து) நீ போனால் படுவதைதான் படப்பெற்றேனே, எல்லாம்பட்டும் நூறேபிராயமாகவிருந்து இன்னமொருக்கால்க் காணலாமென்றும் நசைமுடியவொட்டாதிறே. (யானிருந்து)கஜேந்த்ர நன்பின்பிருந்து எளிவரவுபட்டாப்போலே (உன்னிதரேஷ) உனக்கு ப்ரியதமோயமையாதொவந்த நீ ஜகதாயசும்போலுள்ள (மேனியை) ஸதமாக்தும் கஜநஶ்ரேணாஷி. காஷீநீ உடம்பையாபெரப்படுகிறவளிறே. (ஆட்டங்காணேன்) அவ்வடிவோடேயென்முன்னிலே ஸஞ்சரிக்கக்காணப்பெறுகிலேன். "இதெல்லாமொருபகலைக்கே" என்றான் (போவதன்று) நீ கூடவிருந்தால் இரவு காணவொண்ணுதாப்போலேயாய்த்து . நீயகன்றால் பகல் போகாதபடி(பொருகயலித்ராஷி)உன்போக்கைநினைத்துப்பாய்கிற கண்ணீர் என்னால் தகயப்போகிறதில்லை. (நீரும்நில்லா) உன்னைத்தகையிலும் நீரைத்தகையப்போகிறதில்லை பொருகிற கயல்போலேயாய்த்துப் பிரிவைநினைத்துத் தடுக்கிறபடி. அதற்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன

மூ— தொழுத்தையோந்தனிமையுந் *துணைபிரிந்தார்துயரமுநினைகிலை கோவிந்தாவுன் | தொழுத்தனிற் பசுக்களையேவிரும்பித்துறந்தெம்மை [விட்டிட்ட] யிட்டவைமேய்க்கப்போதி |

ஆ— (தொழுத்தையோம்) அடியோங்கள் தனிமையையும் *உன்னைப்பிரிந்து நாங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தையுமொன்றும்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேயுகந்து எங்களைத்துறந்துபோகட்டு அவைமேயக்கப்போதியென்ன, 'உனனுடையஈ்ஷமேயாரக்ஷமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதேன்'

நாலாம்பாட்டு.

இ— துணைபிரிந்தார்துயரமுமென்கிறதற்கு தா...ரூர் (உன்னைப்பிரிந்தித்ராஷியால்). யெங்களைத்துறந்தித்ராஷியாலே ஸம்ஶயும் ஸம்விதை. எங்கனேயென்னில் கீழ் ஒருதலைக்காமமென்று தான்சொன்னவர்த்தையிப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுபேக்ஷிக்கிற வ்யாபாரத்தைச்சொல்லியாவவாஷிக்குருளென்று

இ-ஶ. தொழுத்தையோம் தனிமையும்-உன்னழகுக்குத்தோத்துனக்கு கிங்கரிகளான வெங்களுடைய விரஹத்தையும், துணைபிரிந்தார்துயரமும்- எங்களுக்குத்துணையானவுன்னைப்பிரிந்துகிடக்கிறவெங்களுடைய து:கத்தையும், நினைகிலை - நினைக்கிறாயில்லை வராஶிக்கிறாயில்லை என்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்றுமெங்களுக்குவருகிற து:கம் உன்னைப்பிரிகையால் வருகிறதெனவும வராஶிக்கிறாயில்லையென்றபடி, அதாவது க்ஷணஸம்ஶ்லேஷைகஜீவிதஸ்வபாவைகளாகையாலேயுனனைப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவிக்கவல்லோமோ "த்ரூபியாமயதேகாவஸ்தா"என்னும்படி நீ ஸந்யாய்யாதஸளநயவோனுகையால் யுனனைப்பிரிந்தால்வரும் து:கம்ஹவிஷயிலுந்தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா-மொவிந, இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், மொவிநாபிஷேகம்பண்ணினது மொமொவஜாதிகளிரண்டையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ மொஜாதிரக்ஷணோத்த்துக்கோவென்று கருத்து. உன்-உன்னுடைய இதுக்கும் பசுக்களோடேயவயம், உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாபிப்ராயநிதேஶம். உனக்கு ரக்ஷ்யவர்ம்மிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகையுசிதமோவென்றபிப்ராயம். தொழுத்தனில் தொழு என்று மாட்டுத்தொழுவம் தன் என்றது ஸ்வாமிகம். ஒரு பாஹ்யதேஶத்திலே நீ வளைத்துவைத்த ஜந்துக்களையோ ரக்ஷிக்கலாவது. உன்தோளையே யவலம்பநமாகப்பத்திவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ என்று கருத்து. பசுக்களையே-மொக்களைத்தானே ஸவயாரணம் தங்களையவனுஶரியாமையைக்காட்டுகைக்காக உன்னைப்பிரிந்தால் வ்யஸநப்படவறியாதவற்றையேயோ நீ ஶுஶ்ரூஷிப்பது, பிரிந்தால்வ்யஸநப்படுவாரை யாஶ்ரயிக்கலாகாதோவென்று, விரும்பி-ஶுஶ்ரூஷித்து, யெங்களையணைத்துக்கொண்டுகிடக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சு பசுக்களின்மேலேயாய்த்திருப்பது. இங்குள்ளது ஶிஷ்டாவஸிரம்ஹணமேயென்று

ஓ— (தொழுத்தையோம் தனிமையும்) தாஸீநாஸ்தாகம் வனகாகிதயாவஸ்தாநம்வ (துணைபிரிந்தார்துயரமும்) விரஹிஜநவ்யஸநம்வ (நினைகிலை) நவிஷயஸி (கோவிந்தா) ஹெமொவிந (தொழுத்தனில் பசுக்களையேவிரும்பி) ஸ்வீயமொஷ்டிஷ்தா மாவனவ ஶுஶ்ரூஷ்ய (எம்மை துறந்து இட்டு) ஸந்த்யஜ்ய (அவைமேய்க்கபோதி) தாஸாம் மவாரணாய ஜம்மஸி ※ ※ ※ ※

ப— (சாவத்தாக) நீபிறந்தவிவ்விடைக்குலத்திலே இடைச்சிகளாய்ப்பிறந்து (இத்தொழுத்துயோந்தனிமைதானே) அணணியோமானவெங்களுடையவித்தனியிருப்புததான (சாவது) நஶிப்பது 'இவனுக்குநான் நூருபிள்ளை பெறவேணு' மென்ன ஸாவித்ரியைப்போலே சொல்லுகிறாள். ௩.

நாலாம்பாட்டிலவன்போக்கை நினைத்து இவளிப்படி நோவுபடப்புக்கவாறே உன்னைப் பிரிகைக்கு ஸம்ஶாவனையுண்டோவென்றிப்புடைகளிலே ஸவிநயமாகச் சிலவார்த்தைசொல்லயிவையிறேயென்னையழிக்கிறதென்கிறாள். (தொழுத்தையோமித்யாதி) வம்ஶவக்ஷம் குடியில் பெண்களும்கூடிதனிமையிறே. உனக்கு ரக்ஷ்யமாய் யடிமைப்பட்டவெங்களுடைய தனிமையையும தொழுத்தையோமென்று தாங்கள் தோத்தமீதார்வி தோததச்சொல்லுகிறாள். துணையானவுன்னைப்பிரிந்தவர்களாற்றாமையும் நினைகிலை பிரிகிறோமென்னுங்களென்றும் பிரியகிறது உனனையென்றும் பார்கிறிலை நினைக்கிறிலை (கோவிந்தா) பசுக்களையுமிடையரையும் ரக்ஷிக்கைக்கன்றோ மொவிநாபிஷேகம்பண்ணித்து. "பிறவிப்பாடும் பின்துடருமிறே" அதாவது தன்ஸ்ரூதைய்யாயிருந்தாலும பசுக்களைவிரும்பி யவைத்துக்கு புல்லும்நீருமுள்ளவிடந்தேடுமித்தனையிறே. ஸதஶ்ருதம் (மொவிந ஶாஷி). (நின்னித்யாதி) உன்னஹிஸநத்தையோரிடத்தைவைத்து *

மூ— †பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன் மனமகந்தோறுமுள்புக் | கழுத்தநின்செங்கனி வாயின் கள்வப்பணிமொழி‡நினைதோறுமாவிவேமால் ‖ ௪ ‖

ஆ— என்றாப்போலே †ஸாநுராகமாய் ஸௌஹார்த்தமாய் அதிமதுரமாயிருப்பன சில பணிமொழிகளையருளிச்செய்தருள ‡இவையிறே நினைக்கநினைக்கவென்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள். ௪.

இ— ஸங்க்ரஹமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளநேகங்களிருக்கப்பணிமொழியை விசேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடைய கடாக்ஷமேயிறேயால்). ஸாநுராகமாய் ஸௌஹார்த்தமாய் அதிமதுரமாயென்கிறவித்தாலே அபிமதத்வமும் ஸம்ஸ்லேஷித மாய்த்து. நினைதோறுமித்யாதிக்கு கா...றார் (இவையிறேயித்யாதியால்). ௪.

இ-ஶ. கருதது. எம்மை-எங்களை, துறந்து-பரித்யஜித்து, அவைத்தின்பக்கலாஸக்தியாலே யெங்கள்பக்கல் ஸம்மதத்தைவிட்டு என்று பாவம். இட்டு-எறிந்துவிட்டு, குணங்களைப்பொகட்டுமாப்போலே யெங்களைப்பொகட்டுவிட்டு என்றபடி. அவை-அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி-மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்புதி. ஆதலால் நாங்கள் ஒருதலைக்காமத்தால் பரிதபியாநின்றோமென்றுகருத்து. உங்களையொழியவெனக்கா தாரமுண்டோவென்றாப்போலே சாடூக்திகளையவனருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச்சொல்லுகிறாள் மேல். பழுத்த-பரிபக்வமான பரிபூர்ணமானவென்றபடி. நல்-நல்லதான நிர்த்தோஷமானவென்றபடி. அமுதின்-அம்ருதத்தினுடைய, இன்சாற்றுவெள்ளம் - இனியசாற்றுவெள்ளம் போலேயிருக்கிற, இனியது - ஸௌக்யமானது ஸௌக்யகரஸாரப்ரவாஹம்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. இது பணிமொழிக்கு விசேஷணம். நின்-உன்னுடைய, செங்கனிவாயின்-சிவந்த பிம்பபலம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப்பணிமொழியோடேயந்வயம். கள்வ- க்ருத்ரிமங்களான எங்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷாபஹாரகங்களானவென்றபடி. பணிமொழி - தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி-தாழ்வு, மொழி-உக்தி, ஸவிநயோக்திகளையென்றபடி. பாவியேன்-அம்ருதமும் விஷமாம்படியான பாவத்தையுடையேனுடையவென்னுடைய, மனமகந்தோறும் - ஹ்ருதயாந்தர்ப்ரதேசங்கள்தோறும், உள்புக்கழுத்த - உள்ளேபுக்கழுந்தும்படிபண்ண, யெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி யென்னெஞ்சுலே வைத்து ஸ்ரீகரிக்கையாலே என்றபடி. நினைதோறும்-நினைக்கும் க்ஷணங்களிலெல்லாத்திலும், ஆவி - யென்னுடைய ப்ராணனானது, வேம்-வேவாநின்றது, உஹ்யமானமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்-ஹா. ௪.

ஒ— (பழுத்த நல்ல அமுதின் சாத்தின்வெள்ளம்) பரிபக்வஸமீசீநாம்ருதஸௌக்யரஸப்ரவாஹே (பாவியேன்மனம் அகந்தோறும் உள்புக்கு) பாபிஷ்டாயா மேஹ்ருதயாவகாசேஷு ப்ரவிஸ்ய (அழுத்த) ஶாஶ்வதம் ... திஷ்டதி (நின் செங்கனிவாயின்) த்வதீயாரக்தஸ்நிக்தாதரநிர்கத (கள்வபணி மொழி நினைதோறும்) கபடஸ்வோக்திஸ்மரணேஷு ஸர்வேஷு (ஆவி வேம்) சூராத்மா உஹ்யதஇத்யர்த்த:‖ ௪.

ப— உபசரிக்கப்பட்டப்பசுக்களையேயோ ரக்ஷிக்கலாவது. (பசுக்களையே) நீ போனால் பிரிவுக்காற்றாமைப்படவறியாதாரையேயோ நீபாலிப்பது. (விரும்பித்துறந்தெம்மை) அவைத்தைவிரும்பித்தங்களை ஸந்த்யஜித்ததென்றிருக்கிறாள். (எம்மையிட்டு) சுவேதநவஸ்த்ரங்களைப்பொகட்டுமாப்போலே எங்களைப்பொகட்டு, இத்தால் இவர்களுடனேநிற்கும்போது பவைத்தைஸ்மரிக்குமிவர்களையணைக்கும்போதுள்ளதுமவளுக்கு வியாபாரம்ஸஹணமே என்னதாய்த்து. (அவைமேய்க்கப்போதி) அவைத்தை ரக்ஷிக்கைக்காகப்போகாநிற்புதி, அவைத்தினுடைய ரக்ஷணத்திலாயாஸமுண்டு எங்களுடைய ரக்ஷணத்திலாயாஸம் வேண்டா கூடவிருக்கவமையும் உன்னுடைய கடாக்ஷமே யாரகமாயிருக்கிற நானுன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதேதென் என்றாப்போலே ஸௌஹார்த்தரஸாம்ஸாரஸ்யப்பணிமொழிகளை அருளிச்செய்தருளயிவையிறே யென்னைமாய்க்கிறனவென்கிறாள். (பழுத்தவித்யாதி) பரிபக்வமான நல்லவம்ருதத்தினுடையவினியசாற்றினுடைய வெள்ளம்போலேஸௌக்யமான (நின்செங்கனிவாயின கள்வபணிமொழி) உன்னுடைய சிவந்த கனிபோலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தில் பிறப்படுமதான வாய்ப்பிரிவைநினைத்துச் சொல்லுகிறவார்த்தையாகையாலே நெஞ்சையழிக்கக்கடவனவாய் நினைவொன்னும் சொலவொன்னுமாயிருந்த மொழிகளான (பாவியேன மனமகந்தோறுமுள்புக்கழுத்த) அம்ருதமே விஷமாம்படியான பாவத்தைப்பண்ணின

மூ— பணிமொழிநினைதோறுமாவிவேமால் *பகனிரைமேய்க்கியபோயகண்ணு! (பிணி[மது]யவிழ் மல்லிகைவாடைதூவப்பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ!

ஆ— (பணிமொழி) "பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிபடுகிறதேன" என்ன, *பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோ, பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம்முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப்

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— பசுக்களையேவிரும்பி யெங்களைவிட்டு அவைத்தைதமேய்க்கப்போகாநின்றாயென்று கீழ்ப்பாட்டில்சொன்னவர்த்தத்தை பகல்நிரையித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலும் சொல்லுவானேயென்னவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்). பகல்நிரையித்யாதிக்கு தா...றார் (பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோ) வென்று. த்விதீயபாதத்திலர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப்பகலுமெல்லாம்முடிந்து)

இ-ஶ. பகல்-திவாவெல்லாம், நிரை-கோவர்க்கம், நிரை என்று பங்க்தி இங்கே கோஸமூஹம் விவக்ஷிதம், மேய்க்கிய-மேய்க்கைக்காக, போய்-போய்விட்டவனே, கண்ணா-க்ருஷ்ண, பணிமொழி-உன்னுடைய ஸவிநயோக்திகளை, நினைதோறும்-நினைக்கிற க்ஷணந்தோறும், ஆவி-என்னுடைய ப்ராணனானது, வேம்-வேகாநின்றது தஹ்யமானமாகாநின்றதென்றபடி, ஆல்-ஹா, பிணியவிழ்-கட்டவிழ்கிற, பிணி-கட்டு பூர்வஸம்பந்தஜாதமான கந்தபந்தமெல்லாம் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி, மல்லிகை-மல்லிகையை மல்லிகாகுஸுமவிசேஷத்தையென்றபடி, வாடை-உதீசீந மாருதமானது, தூவ-தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி, இதுக்கு வந்தின்றாலோவென்கிறத்தோடேயந்வயம், பெருமதம்-மஹாமதயுக்தமான மத்தகஜம்போலே உபத்ரவகாரியானவென்றபடி, தனக்கு பாதகமாயிருக்கையாலே யிப்படி சொல்லுகிறாள். மாலையும-ஸாயம் ஸந்த்யையும், வந்தின்று-வந்துவிட்டது, ஆலோ-ஹா கஷ்டம், ※ ※ ※

ஓ— (பணிமொழி நினைதோறும் ஆவி வேமால்) பூர்வார்த்தம் (பகல் நிரை மேய்க்கிய போய கண்ணா) கோபரிபாலனாய கத ஹே க்ருஷ்ண (பிணி மது மல்லிகை வாடை தூவ) ஸம்ப்ரவிகஸித மல்லிகா வாயு வாதி ஸதி (பெருமத) மஹாமதகஜ ஸத்ருஶீ (மாலையும வந்து இன்று ஆலோ) ராத்ரி ப்ராப்தா, ※

ப— வெனனுடையஷ்ர்யாவகாஶநந்தோறு[illegible]வளேயவமாயுதது மறக்கமவாண்ணுதபடியழுந்தபண்ணவைத்தை (நினைதோறும்த்யாதி) நினைக்கநினைக்கவெனக்காஶ்ரயமான ப்ராணனானது வேவாநின்றது. ௪.

அஞ்சாம்பாட்டில் நான் ஸந்நிஹிதனாயிருக்க நீ யிப்படிப்படுகிறதேனென்ன நீ பசுமேய்க்கப்போகக்கடவையானபின்பு நீ போனாயே அன்றோ நீ போனால் நலியக்கடவ ஸந்த்யாதிபதார்த்தங்களாலே நலியப்படுகிறவென்னைபார்த்தருளவேணுமெனகிறாள். (பணிமொழியித்யாதி) பிரிவைநினைத்து பிரியேனென்னும்படியாக ஸ்வாஸகரமாகசசொல்லுகிறவார்த்தைதானே பிரிவுக்குறுப்பாகையாலே (நினைதோறுமாவிவேமால்) இவை யதார்த்தமாமோவென்னும நினைவாலே நினைக்கவது பாதகமாகப்பின்னையும் விடமாட்டாதே நினைத்தாலாஶ்ரயமான ப்ராணனும வேவாநின்றது. நான் போனேனோவென்ன (பகல்நிரைமேய்க்கியப்போய கண்ணா) பகலெல்லாம பசுநிரைமேய்க்கைக்காகப்போனாய் கண்ணாவென்று ஸம்போதித்து அவன்றனக்கு 'நீபோனாய்' என்கிறாளிறே. (பிணியித்யாதி) கட்டவிழுகிற மொட்டை வையுடைத்தான மல்லிகையினுடைய மணத்தை வாடையானது தூவாநின்றது. ராவணன் ஸந்ந்யாஸிவேஷத்தைக்கொண்டு வந்துதோற்றினாப்போலே வாடையானது குளிர்காத்தாய்வந்து நலியாநின்றது. நீ போனால் பாதகமாகக்கடவ மல்லிகைகமிழ் தென்றல்துடக்கமானவை மறுவலிடுகையாலே நீ போனமை நிஶ்சிதமென்கிறாள். (தூவ) என்வேக்காயந்[ஔஷத்ம்]தனக்குத்தட்டாமே கடக்கநின்று வீசாநின்றது. "பத்தவைரஸம்ஸ்ருஷ்டஃ" மத்தகஜமானது முனனே தலைப்பறைகொட்டவருமாப்போலே வாடையை முன்னடக்கவிட்டுக்கொண்டதாய்த்து மாலைவருகிறது. இவளை மதித்தபடியாலே கூட்டுப்படையாய் வாராநின்றதாய்த்து. (வந்தின்றாலோ) வந்ததுகிடாய்-உடம்பிலேபட்டொழிந்ததுகிடாய், ஹமஹத்தன்விட்ட கஷ்டத்துக்கு கஜேந்த்ரனை பின்னையிட்டு உன்மார்பையேற்றாப்போலே நடுவேபுகுந்து கட்டிக்கொள்கிடாய். பெரிய கிளர்த்தியையுடைய மாலையானது வரும் என்றஞ்சுகுறதல்ல வந்தது, ஆனால் செய்யவடுப்பதென்னென்ன. (மணியித்யாதி) ஸ்ரீகௌஸ்துபஹிறப்பெறும்படியான மார்பினில் யதா கௌஸ்துபப்ரபை ※

மூ— ‡மணிமிகுமார்பினின்முல்லைப்போதென்வனமுலைக்கமிழ்வித்துன் வாயமுதந்தந் | ¶தணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசை நீயணியாய் ‖ ௫ ‖

ஆ— பெருமதமாலையும வந்ததுகிடாய் ‡ ஈண்டபகலெல்லாமுன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாம் தீரும்படியென்னையொருக்கால் புல்கி ம்ருதஸஞ்ஜீவநமாய் அம்ருதரூபமான திருவாய்மொழிகளாலேயென்னை யுஜ்ஜீவிப்பித்து ¶என்னுடைய வாஞ்சையெல்லாமதேமபடி யுன்னுடையவழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே யொருக்கால் வைத்தருளாயென்கிறாள். ௫.

இ— என்று. மணிமிகுவித்யாதிக்கு தா...ரூர் (ஈண்டபகலெல்லாமித்யாதியால்). உன்வாயமுதந்தந்து என்கிறதற்கு தா...ரூர் (ம்ருதஸஞ்ஜீவநமித்யாதியால்). தாமரையவாக்யத்துக்கு தா...ரூர் (என்னுடையவித்யாதியால். ௫.

இ-ஶ. மணிமிகு-மணியானது மிகுந்திருக்கிற ஸ்ரீகௌஸ்துபகாந்தியெங்கும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்-உன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது-முல்லைபுஷ்பங்களாலே, என்வனமுலை-என்னுடையவழகிய ஸ்தநங்களை, வனமென்று-அழகியது, கமிழ்வித்து-பரிமளிப்பித்து, கமிழ்விக்கை - பரிமளிப்பிக்கை, உன்திருமார்பின்முல்லைப்பூவாலே என்முலைகளைப்பரிமளிப்பிக்கவேணுமென்கையாலே ஸ்ரீ ஸௌரப்யமன்றியே ஸம்ஶ்லேஷத்தையபேக்ஷித்தபடி. உன்வாயமுதம்-உன்னுடைய வாகம்ருதத்தை, உன்னுடைய போக்யோக்திகளையென்றபடி. தந்து-எனக்குத்தந்தருளி, கர்ணாம்ருதங்களானவுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னையாஶ்வஸிப்பித்தென்றபடி. அணிமிகு-அணிகள் மிகுத்திருந்துள்ள, அணி-அலங்காரம், ரத்நாங்குலீயகாதி திவ்யாபரணஶோபிதமானவென்றபடி. தாமரைக்கையை- தாமரைபுஷ்பம்போலேயிருக்கிற வுன்னுடைய திருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடிச்சியோம்-உனக்கு கிங்கரிகளானவெங்களுடைய, அடியான்-கிங்கரந், ஸ்த்ரீத்வாபேக்ஷயா இடைச்சி என்றுமாப்போலே அடிச்சி என்று ரூபமாயிருக்கும் இஸ்ஸப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும் போது அடிச்சியோமென்று ரூபமாம். தலைமிசை-தலைமேலே, நீ-எங்களுக்கு ம்ருதஸஞ்ஜீவினியான நீ, அணியாய்-அலங்காரம்போலே வைற்றருளவேண்டும். அந்தோ-அய்யோ, இது க்லேஶோத்போதநாயமான க்லேஶோக்தி. ௫.

ஒ— (மணிமிகுமார்பினில்) கௌஸ்துபவ்யாப்தவக்ஷஸ்ஸ்தலேந (முல்லை போது) மல்லிகாபுஷ்பேண (என்வனமுலை கமிழ்வித்து) மதீயஸுந்தரகுசௌ ஸுரபீக்ருத்ய (உன் வாய் அமுதம்தந்து) ஸ்வீயாதராம்ருதம் தத்வா (அணிமிகுதாமரை கையை, பூஷணவ்யாப்தம் ஹஸ்தாம்புஜம் (அடிச்சியோம்தலைமிசை நீ அணியாய்) தாஸீநாம் அஸ்மாகம் ஶிரஸி த்வம் நிக்ஷிப (அந்தோ) அஹோ ‖ ௫.

ப— விஞ்சியிருக்கிற மார்பினில் கலவியிலும் கழற்றவேண்டாதபடியிறே நிரதிஶயஸுகஸ்பர்ஶமாய் ஸ்ரீகௌஸ்துபமிருப்பது. இவளுடைய ஸ்தநத்துக்கு ஸ்தநம்போலேயாய்த்து அவனுடைய வக்ஷஸ்ஸுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபம். அம்மார்பின் முல்லைமாலையாலே யென்னுடையவழகியமுலையைப்பரிமளமாக்கி ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோடு மாலையோடு வாசியின்றிக்கே ஸௌரபகாரணமாயிருக்கிறதாய்த்து. இத்தால் கர்மாந்தமாகக்கலவியைச்சொன்னபடி. குளித்துப்பூச்சூடியிருப்பாரைப்போலாய்த்திம்முலைகள். இவை ஸ்வதஸ்ஸுவாஸிமுலையாகாமே இம்மாலையின் பரிமளத்தாலே இவைதன்னை வாஸிதமாக்காய் அம்மாலையின் பரிமளமிங்குதோங்கும்படியாகப்பண்ணவேணும். (உன்வாயமுதந்தந்து) உன்வாயம்ருதத்தைத்தந்து ஸம்ஶ்லேஷரஸாநுபவமானால் பாரணாயமாகச்சில பேச்சுண்டிறே. பேசுவது அதனைச்சொல்லுதல் (அணியித்யாதி) உன்போக்கைநினைத்து நானீர் வருகிறதில்லை. அதுக்குப் பரிஹாரமாக உன்கையை யென் தலைமேலேவைக்கவேணும். ஆபரணஸ்வபாரமானது தான் மிகையாம்படி ஸ்வயம்ஶோபணஶோபாஸ்பதமாய் ஸ்வஸ்தித ஸுகுமாரஸௌகந்த்யஸௌந்தர்யாதிகளுள்ள திருக்கையை (அந்தோ) சேர்ந்து குளிர்ந்த தண்ணீரை விடாயர்க்கு வாராயென்று சொல்லவேண்டுவதேயுனக்கு ! (அடிச்சியோம்) உன்திருவடிகளுக்கு தாஸியானவென்தலைமேலே நீயேவைய்யாய் நாங்களெடுத்துவைத்துக்கொள்ளும் தஶை விஞ்சிததுக்காண், ஆர்த்தாமைமிக்குதென்று, அல்வழக்கும் செய்யோங்காண், நீசெய்ததை நாங்கள் செய்யவோ. பணிமொழியித்யாதௌ ப்ரியோக்த்யாலிங்கநபூர்வகமுபதேஶாந்தரம் ஶோகோத்தீர்ணபூர்வகமநோதிபூர்வகமுபதேஶாந்தரம். ௫.

மூ— *அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியா‡யாழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம் | பிடித்த‡துநடுவுனக்கரி[ரு]வையரும்பலரஃதுநிற்கவெம்பெண்மையாற்றோம் |

ஆ— (அடிச்சியோம்) *உன்னுடையவழகிய திருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலேவைத்த ருளித்‡திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையுமிங்ஙனே சொல்லுமளவில்; "ஒருபகல் மாத்திரமேயன்றோ, பசுமேய்க்கப்போய் நான் பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்ஙனே படவேணுமோ" என்று அவன் சொல்ல, ‡பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கபிமதைகளாயிருப்பாரோடே நீ கலந்து ※ ※

ஆரும்பாட்டு.

இ— அடிச்சியோமித்யாதிக்கு தா…ர் (உன்னுடையவித்யாதியால்). ஆழியங்கண்ணா என்கிறதற்கு தா…ர் (திருக்கண்களாலேயித்யாதியால்). அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போக்கு நிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகிறவளிப்பாட்டிலே உனக்கருவையரும பலரித்யாதியாலே நாயிகாந்தரஸம்ஶ்லேஷநிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகையஸங்கதமன்றோவென்றுவிதுக்கு தாத்பர்யம்சொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்குறார் (பின்னையுமிங்ஙனேயித்யாதியால்). சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்ல என்கிறதோடே அந்வயம். அது நடுவுனக்கரிவையருமபலர் என்கிறதற்கு தா…ர் (பசுமேய்க்கப்போகையாவதித்யாதியால்). ※ ※

இ-ஶ. அடிச்சியோம்-ஸகிங்கரிகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை-தலைமேலே, நீ-பரமபோக்யனான நீ, அணியாய்-அலங்காரமாக வைத்தருளவேணும, உன்தாமரைக்கையை இதி ஶேஷ꞉. ஆழியங்கண்ணா-ஸமுத்ரம்போலே அழகிய கண்களையுடையவனே, ஆழி-ஸமுத்ரம், அம்-அழகியது, க்ஷீரஸமுத்ரம்போலே அதிஶீதளவிஶாலஶ்யாமளஸுந்தர ரமணீயகாந்திகளோடுகூடினங்களான திருக்கண்களையுடையவனே வென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன் திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிர கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். அதுநடுவு-அந்தப் பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தின்னடுவே, உன்கோலப்பாதம-உன்னுடைய அலங்காரஶாலியான திருவடியை, பிடித்து-அவலம்பித்து, தங்களுக்கு ஶேஷமாகப்பற்றி என்றபடி; உனக்கு நிரதிஶயஸௌந்தர்யனானவுனக்கு, அருவையரும்-அபிமதைகளாயிருப்பார்களும், அருவயர்-அபிமதைகள், பலர்-அநேகருளர், யத்வா அருவயர்-அருமையான வயஸ்ஸையுடையவர்கள் ஷோடஶமென்னலாம்படி யௌவநமான யௌவநத்தையுடையவர்களென்றபடி. உனக்குப்பலர்- உனக்கனேகர்களுண்டென்றபடி. அதுநிற்க-அதுகிடக்கிடு, நீ மற்றும்சிலஸ்த்ரீமாரை விரும்புகிறாயென்று அதுக்கு ஸங்கோசப்படுகிறோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை-எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தாலே, த்ரீயாபிப்ராயஶா, நாங்கள பெண்பிறவியில்ப்பிறக்கையாலே என்றபடி. ஆற்றோம்-பொறுக்கமாட்டோம்,

ஓ— (அடிசசியோம் தலைமிசை நீ அணியாய்) மச்சிரஸி நிதேஹி, (ஆழி அம கண்ணா) ஸமுத்ரவத் ஸாந்த்ர விஶாலநயந, (அதுநடுவே) தத்வ்யாபாரமத்யே (உன் கோல பாதம் பிடித்து) த்வதீயஸௌந்தர்யவச்சரணமவலம்ப்ய (உனக்கு அருவையரும் பலர்) தவ நாரீவயஸ்யோ பஹ்வ்யஸ்ஸந்தி, (அதுநிற்க) தாம்விநா தாஸ்வேவ ஸங்கோசம் நிஷேத, (எம பெண்மை ஆற்றோம்) அஸ்மதீயஸ்த்ரீத்வம் நஸஹாமஹே, அதிரஹே அஸ்மதீயம் ஸ்த்ரீத்வம் ஸோடுமஶக்யமிதி பாவ꞉, ※ ※ ※ ※

ப— ஆரும்பாட்டிலுனக்குப்போனவிடமெங்குமபிமதைகள் பலருளர் உனக்கொருகுறையில்லை, நாங்களுன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டுகிறிலோம், உன்போக்கானதெங்களுக்கு அஸஹ்யமென்கிறாள். அடிச்சியோமித்யாதி) அடிச்சியோமென்றும் தொழுத்தயோமென்றும நாயகன்செயலுக்குததோத்த பெண்கள்சொல்லும் ஸம்ஜ்ஞை தோத்தாரை ஈரக்கையாலேதடவவேண்டாவோ. (ஆழியங்கண்ணா) கடல்போலேகம்பீரமாய் அபரிச்சேத்யமான, கண்ண - அழகிய திருவாழியையுடைய கண்ணனே, " உன் திருவாழியும் " " அருளார் திருச்சக்கரமும். " நீயும கூராவாளுகையாலே கண்ண இப்படிக்கொத்த நீ அணியாய், யத்வா (நீயணியாய்) என்கிறவதினருகே (ஆழியங்கண்ணா) என்கையாலே திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கவேணும், திருக்கையை யெநதலையிலே வைததருளவேணுமெனனுமவெக்ஷ தோத்துகிறது. இது தான் என்வார்ததையன்றோ, யெனக்குப்போக்குத்தான புரம்புவிஷயந்தானுண்டோவென்ன, (உன்கோலவித்யாதி) நடுவுனக்குன்கோலப்பாதமபிடிததரிவயரும பலர்போருகிற காயமொழிய நடுவே அரிவயர்கள் பருவத்தாலே துவக்கவல்லவராயுந் திருவடிகளைப்பற்றியிருப்பார்களுனக்கு பலர்-ஒருவரிருவரோ

மூ— வடித்தடங்கண்ணிணைநீருநில்லா மனமுநில்லாவெமக்கதுதன்னாலே | †வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு ¶வேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்கே ‖ ௬ ‖

ஆ— பரிமாறுகையிறே, ஆனபின்பு இங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறேயுனக்கு அது நிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது யுரிக்கமாட்டாத பிறவிபிறக்கையாலே உன்னைப்பிரியில் நாங்கள் யுரிக்கமாட்டோம், இக்கண்ணுநீரும் நில்லாது நெஞ்சு தளராநின்றது. ஆதலால் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகுற†தெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணுது ¶எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிருள். ௬.

இ— அதுநிற்க வெமபெண்மையாற்றேமென்கிறதற்கு தா…ரூர் (அதுநிற்கவித்யாதியால்). வெடிப்பு என்கிறதற்கு தா…ரூர் (எங்களுக்கொன்றுமித்யாதியால்). வேமெமதித்யாதிக்கு தா…ரூர் (எங்களுயிரானதித்யாதியால்). ௬.

இ-ஶ. உன்னைப்பிரியில் யுரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்கு ஸ்வஸ்வபாவமாவ தெவமானால் வாஸுதேவன் வருமளவும் வருந்தியாகிலும் யுரிக்கவேண்டாவோவென்ன வெங்கள் நிலையைப்பார்க்கமாட்டாயோவென்கிருள் மேல். வடி-கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது. கூகணாஜுஷூ தீவரதங்க ளானவென்றபடி, யஸா நாயகஹ்ருதயவிதாரகமாம்படியதீக்ஷ்ணகடாக்ஷவீக்ஷணஶாலிகளானவென்றபடி. தடம்-விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே யுன்னைவிப்படி கொண்டாடுமவையானவென்றபடி. கண்ணிணை-நொவநங்களுடைய யுமளத்தில், நீரும்-பாஷ்பஜலமும், வஶஷ்யஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் நொவஃ. நில்லா-நில்லாது, மனமும்-எங்களுடைய உநஸ்ஸும், கத்ராவி வஶஷ்யஸ்ய நொவஃ. நில்லாது-ஸ்திரமாயிராது, யுரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அதுதன்னாலே-இப்படி உநஸ்ஸுஶிதிலமாகையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு-உன்னுடைய மொவஷிவாரணாயஉமநமானது, எமக்கு-யெங்களுக்கு, வெடிப்பு-உபெமகாரம் தஃஸ்ஸஹமென்றபடி ; வெடிப்பு என்று உபெமகாரமானதுக்குப்பேர். எமதுயிர்-சுஷீயமானவாத்மாவானது, அழல்மெழுகில்-கக்நிமதமான மெழுகில் காட்டில், அழல்-கக்நி, உக்கு-உருகி, வேம்-விரஹாக்நியாலே யதமாய்விடும். ௬.

ஒ— (வடிதடம்கண் இணை நீரும் நில்லா) தீக்ஷ்ணவிஶாலநயநயுமளஜலவி நதிஷ்டதி, (மனமும் நில்லா) உநஶ்வ நதிஷ்டதி, (அது தன்னாலே) கஸ்மாதெவதொஃ, (எமக்கு) கஸ்மாகம், (நின் பசு நிறை மேய்க்க போக்கு) கவீயமொவஷிவாரணாயஉமநம் (வெடிப்பு) விநாஶஹெதுஃ, (எமது உயிர்) உஹாத்மா, (அழல் மெழுகில்) கக்நிஸம்ஶ்லிஷ்டமதுச்சிஷ்டாவெக்ஷயா, (உக்கு வேம்) த்ரவீதஸந் உஹ்யதெ. ௬.

ப— "ஷொடஶஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி" "பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்" (அதுநிற்க) அதுகிடக்க, ஆனைக்கூட்டத்துக்குக் கதவிடப்போகிறோமோ. (என்பெண்மையாற்றோம்) எங்கள் ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டாத்தமாட்டுகிறிலோம், நீ போனால் நாங்கள் ஜீவிக்கமாட்டோம். ஆகிலும் வருமளவும் வருந்தி யுரிக்கவேண்டாவோவென்ன. (வடித்தடமித்யாதி) கூர்த்துப்பெருத்திருந்துள்ள கண்கள்நீர் மாறுகிறதில்லை. இதோ கூர்மையை இதென்ன ஹொமத்தையில் பறப்பு என்று நிவாய்வெருவுங்கண்கள் படுகிறபாடுபாராய்-நீநிற்கிலும் நீர் நிற்கிறதில்லை உன்னைத்தகையிலும் நீரைத்தகையப் போகிறதில்லை நில்லாவாவதென் அதற்கு மூற்றுனநெஞ்சைத் தகையுமித்தனையன்றே (மனமும்நில்லா) யெயஉமாமபிரந்து நாங்கள்படுகிற பாடு பாராயோ ஒருநிலையில் நிற்கிறதில்லை. உநஸ்ஸானதும் வருந்தி நெஞ்சைப்பிடித்து யுரிக்கவேணுமேயது க்கு பிரிகைக்கும் பிரிவில் நெஞ்சிளையாமைக்கும் யாமுடையாயன்றன் மனம் கல்லிறே. (அதுதன்னாலே) இப்படி உநஸ்ஸு ஶிதிலமாகையாலே நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகையாகிறவிது (எமக்கு வெடிப்பு) எங்களுக்கு விநாஶம் அத்தனைக்கிவந்ததேதென்ன (வேமித்யாதி) எங்களுடையவாத்மாவானது கக்நிஸகாஶத்தில் மெழுகிலுங்காட்டிலுமுருகி வெந்துபோகாநின்றது. ஆழியங்கண்ணுதிதெத்தஸ்ய ப்ராணாக்ஷயஉ ஹிவொதஸ்ய வக்ராஜாயாயஸ்வாதித்யக்ஷம். ௬.

ஏழாம்பாட்டில் நாங்கள்நோவுபட உன் ஸுகுமாரமான திருவடிகள்நோவ பசுமேய்க்கப்போனாலங்கே அஸுரர்கள் கிட்டினாலென்னுய்விளையுமென்கிருள். ※ ※ ※ ※

மூ— *வேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்குவெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழத்|| தூமலர்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத் துணைமுலைபயந்தெனதோள்கள்வாட | ‡மாமணிவண்ணாவுனசெங்கமலவண்ணமென்மலரடிநோவ

ஆ— (வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர்வேவ *ஸூர்யம முடிகையாலே வளைகளும் மேகலையும் கழன்றுவீழ ¶உன்னைக்காண்கையாலே புதுக்கணித்தவென கண்கள அருவிசோர்ந்து துணைமுலை

ஏழாம்பாட்டு.

இ— வேமெமதுயிரென்று தொடங்கி வெள்வளையித்யாதியை யநந்தரம் நிக்ஷேபித்ததுக்கு தா...ருர் (ஸூர்யபதித்யயால்). கழன்றுவீழ என்றததுக்கு தோள்வாட என்கிறதம்தோடேயந்வயம். தூமலரென்கிற விஶேஷணத்துக்கு தா...ருர் (உனனையித்யாதியால்). ஸவிஶ்லேஷமுனனைக்கண்டு ஹர்ஷோத்ஸவமாயிருந்த வையான வென்றபடி. * * * * * *

இ-ஶ. எமது-அஸ்மதீயமான, உயிர்-ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்-அக்நிகதமானமெழுகில், உக்கு-உருகி, வேம-விரஹாக்நியாலே வேவாநின்றது. வெளவளை-வெளுத்தவளைகளும, சங்குவளைகளுமென்றபடி, மேகலை-ஶேஷமெயும் காஞ்சீதாமமுமென்றபடி, கழன்று-ஶைதில்யம ஆஶ்ரமமாய்விடுமாகையாலே ஸ்தலித ங்களாய், வீழ-விழுந்துபோம்படியாக, தூமலர்-நிர்த்தோஷமபோலிருந்ததான, தூ-நிர்மலம், ஸவிஶ்லேஷமு ன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்திருந்தபோது உஜ்ஜ்வலஸ்ஸ்வரூபமாயிருந்ததானவென்றபடி, கண்ணிணை-நயநயுக ளத்திலே, முத்தம-முக்தாபலமானது, ஸ்பீதஸ்ஸிக்தஸ்ரவிமலமுக்தாபலவத்ஸ்வரூபமான பாஷ்ப ஜலவிந்துஸந்ததியானதென்றபடி, சோர-சோரும்படியாகவும ஸ்ரவிக்கும்படியாகவுமென்றபடி, துணை முலை-ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிற முலைகள் பரஸ்பரஸாத்ருஶ்யத்தையைக்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷதஶை யிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடும்படியானவெனனுடைய ஸ்தநஙகளென்றபடி. பயந்து-விவர்ணமாய், பயக் கை-விவர்ணமாகை, என்தோள்கள்-என்னுடைய புஜங்களானவை, வாட-வாடும்படியாகவும, இதுக்கு நோவ என்கிறத்தோடேயந்வயம். மாமணிவண்ணா நீலமணிவர்ண, மா என்று நீலம், இது ஸாபிப்ராயஸம் போதநம். இத்தனை ஸுகுமாரமான திருமேனியைக்கொண்டு கோரமான வநத்திலேபோனாலெங்க ளாலாறியிருக்கப்போமோ என்றபிப்ராயம். உன்-உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடேயந்வயம். காட்டிலே போகவேண்டினார்த்தான உன்னடியாலேபோகவேணுமோ. 'அஹம் தவைஷ்யாமி புரஸ்தாத் ம்ருத்நந்தீ குஶகண்டகாந்' என்றுமாப்போல் பேராசைப்படுகிறயென்னடியாலேயன்றோ போகலாவது என்று கருத்து. செங்கம லவண்ண-அருணவர்ணமான, மென்மலர்-ஸுகுமாரஸுகுமாரமாயிருக்கிற, மெல்லென்று ஸுகுமா ரம், மெல்லென்கிறவிடத்தில் லகாரஸம்யோகாரேபரேபரே நகாராதேஶம், லோகத்தில ஸுகுமாரமெல்லாம்

ஓ— (வேம எமது உயிர் அழல் மெழுகில உக்கு) ஸவிஷ்வஜநகம், (வெளவளைமேகலைகழன்று வீழ) யவ ஶாநி வலயாநி ஶேவாலவ யாஸ்ஸ்ரஸ்தாநி பதந்தி, (தூமலர்கண் இணை முற்றம் சோர) அநவத்ய கமல ஸத்ருஶ நயநயுகளாத் ஶோகாஶ்ருவிந்தவோ யயா கலஶதயா பதந்தி, (துணைமுலை பயந்தென) பரஸ்பர ஸத்ருஶஸ்தநயோர்வைவர்ண்யம்ப்ராப்ய, (தோள்கள்வாட) புஜயோர்ம்லாநிர்யயா பவதி தயா, *

ப— (வேமித்யாதி) உனக்கு ஸம்பந்தமில்லாமையாலே தெரியாவிட்டால் எங்களுவசங்கொண்டறி ந்தாலாகாதோ. (எமதுயிர்வேம்) என்கையாலே உனக்கதில்லை என்றதாமிறே. (வெளவளை) விரஹ காரியத்தாலே வெளவளைகளும் மேகலைகளும கழன்றுவிழும்படியாகவும், (தூமலர்) நாயகஸம்ஶ்லேஷத்தாலே சொல்லுகிறபடி நிர்மலமான பத்மம்போன்ற பரஸ்பரஸத்ருஶமான கண்கள் ஶோகாஶ்ருவிந்துக்களவச மாக ப்ரவர்த்திக்கவும், உனக்கோரவஸ்தம் காணலாமாய்த்து. தாமரைப்பூவிலே முத்துப்பட்டதுபாராய் (துணைமுலைபயந்து) சேற்றியழகுளள முலைகளானவை விவர்ணங்களாகவும், (என்தோள்கள்வாட) உன க்கு கோயில்கட்டணமான [ராஜக்ருஹம்] தோள்களானவைவாடவும், முதலத்துபபோனால்ததளிர்ப்பின்னை வாடுமிறேனேயிறே. இதுக்குமுனபு அவனிழநதவைகளைசசொனனால் மேல்றானெழசகுமவைகளைசசொ ல்லுகிறாள். மாமணிவண்ணா நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையவனே, வநத்தாகம் நீலாஶ்ராதிவ்ய ஸ்வா ஸ்தி, மாவென்று கறுப்பு, இவ்வடிவைகொண்டே நீபோகிறது வெய்யல்காணப்பொறுக்குமோவிவ்வடிவு. (உன்னித்யாதி) உன்னுடையவதிஶோபையான மலர்போல் ஸுகுமாரமான திருவடிகளுக்கு வர்ணத்தசா லும் விகாஸாதிகளாலும் தாமரையை ஒருவகைக்குப்போலியாகசசொல்லலாமானவனே (நீபோய்) தன்

மூ— நீபோ | யாமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுன்னோடசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவன்கொலாங்கே ||எ||

ஆ— பயநது என தோள்கள்வாட அதினமேலே உனதிருமேனியும் சுத்கொமளமானவுன் திருவடிகளும நோவ நீபோய் ஆமகிழ்நது கநதவைமேய்க்கின்று உன்னோடசுசர்கள தலைப்பெய்யிலென்னுய்விளையக்கடவதெனகிருள். எ

இ— அதனமேலே என்கிறதற்கு நோவ எனகிறத்தோடேயநவயம். மாமணிவண்ணுவிதாஷிக்கு தா…ருர் (உன் திருமேனியுமிதாஷியால்). எவனகொலாங்கே என்கிறதற்கு தா…ருர் (என்னுய்விளையவிதாஷியால்). இத்தால்கீழவனுடைய விரஹத்தால் தன திருமேனியில் வருகிற தாவங்களைச்சொல்லியலத்தினவளிப்பாட்டிலே யதிஸுகுமாரமானவவனுடைய திருமேனிக்குக் காட்டிலேயஸுரர்களாலேயென்வருகிறதோவென்று விஷவிக்குருளென்று ஸம்மதியும் ஸூவிதை. எ.

இ-ஸ. வஜ்ர ஶிலாஶகலங்களென்று தோததுமபடி பதிவ்ராதநவஸளகுமாய ப்ராலியாய் எங்களுத்தோம் மங்களுக்கு சுலங்காராய மாகப்பிறந்ததொரு ஸௌகுமார்யாவஷ்டமாயிருக்கிறதானவென்றபடி. அடி-திருவடியானது, நோவ-நோவும்படியாகவும், உன்திருவடி நோவவாவது எங்கள் ப்ராணன் நோவுகையிறே என்று கருத்து. “யதேஜஜஸுஜாதவசரணாம்புருஹம் ஸ்தநேஷு பீதாஶ்ஶநை: ப்ரியததீமஹிகர்கஶேஷு | தேநாடவீமடஸி தத்வ்யததே நகிம்ஸ்வித் கூர்பாதிபிர்ப்ரமதிதீர்பவதாயுஷாநு:”என்கிற ஶ்லோகமிங்கேயநுஸந்தேயம். நீ-தருதருக்கையான நீ, போய்-வனத்துக்குப்போனுல்த்தான் நீ போகலாமோ, ஞானாயிகனுன வசுவதித்திருமகனே தன்வழியேபோய் தன்வழிவருகைக்கு; போன-போனவிடமெங்கும், பூசல்விளைக்குமவனல்லையோ-வனவம்பியமான நீ வனத்திலேபோனுல் எங்களாலாறியிருக்கப்போமோவென்று கருத்து. ஆமகிழ்ந்து-பசுக்களை மிகவும் விரும்பி, ஆ என்று பசுக்களுக்குப்பேர், எங்களையுபேக்ஷித்தாப்போலே நீ யுன்திருமேனியை மறந்து வநத்திலேதிரிந்தாலென்ன ப்ராமாதம் வருகிறதோவென்று நாங்களஞ்சாநின்றோமே என்று கருத்து. உகந்து-பசுக்களைமேய்க்கையே பரமபுருஷாயுர்த்தமாகபஹிநத்து, அவைமேய்க்கின்று-அநதப்பசுக்களைமேய்க்கிறவிடத்தில், உன்னோடு-சுதிஸுகுமாரதநுவானவுன்னோடே, அசுரர்கள்-வஜ்ரகடோரஶரீரரானவஸுரர்கள், தலைப்பெய்யில் - தலைப்படில், வநதுகிட்டிவிட்டார்களாகில் என்றபடி; ஆங்கே - அவ்விடத்திலே, எங்களுக்கொருக்கால் கிட்டவொணுததபடி துர்க்கமான ஹாரண்யத்திலேயெனறபடி; யவங்கொல்-எவைகளோ என்ன வநர்த்தங்களுண்டாமோவெனறபடி, அது தன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே யவங்கொலென்கிருள்.

ஓ— (மாமணிவண்ணு) ஹே உக்ஷ்ணிஸமாநவண (உன் செங்கமலவண்ண மெல் மலரடி நோவ) கூதிய ரக்தாம்போஜஸமாநவண ம்ருதுபாதாரவிந்த க்லிஶ்யதிஸதி (ஆமகிழ்ந்து உகந்து) கோவிஷயே ஸஹர்ஷம் ப்ரீத்யா யூத்வா (அவைமேய்க்கின்று) தேஷாம்வாரணஸமயே (உன்னோடு அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில்) த்வயாஸஹ அஸுரேஷு யுத்தாயோபாமதேஷு (ஆங்கே) தஸ்மிந்தேஶே (யவங்கொல்) கிம்வா பவிஷ்யதி || எ.

ப— தன்காலாலே போகவேணுமெனனிருக்கிருள்காணும் “சுஜ தஸ்தமஷ்பி ருக்ஷாநீகம்ஸகனுகாநு” என றுமவளிறே. (நீபோய்) ஞானாயிகவசுவதித்திருமகனே வழிபோய்வருகைக்கு போனபோனவிடமெங்கும பூசல்விளைக்குமவனிறே (ஆமகிழ்நது) எங்களைபபோலே உபேக்ஷித்திருக்கிருயல்லயே பசுக்களை, அவைத்தின்பக்கலுண்டான விருப்பத்தாலே அவைத்தையுகந்து மேய்ப்புதி. (மேய்க்கின்று) மேய்க்குமிடத்தில் நீ சுகுமாரனை ஸ்தலத்திலே (உன்னோடசுரர்கள்) கருமுகமாலையும் காநாயும் கூடினுப்போலேயிறே. (தலைப்பெய்யில்) தலைப்படில் (ஆங்கே யவங்கொல) அங்கே யென்னுய்விளையுமோவென்று (எமதுயிரழல்மெழுகிலுக்குவேம்) “கவ்வஸ்தஹி ஞ்யேதே யுதே ஜயபராஜய” மிறே. நீ ஜயஶீலனுகிலும் மற்றப்படியாகில் செய்வதென்னென்னஞ்சாநின்றேன். அது தன்வாயால்சொல்லமாட்டாமையாலே ஆங்கே யென்னுய்விளையுமோவென்கிருள். எ.

எட்டாம்பாட்டில் நீ போனுல் ஸப்ராமமெனறஞ்சாநின்றேன். உன்னைப்பிரியவும் மாட்டேன் பசுமேய்க்கை வ்ராஜமாகவமதவிஷயஙகளை நினைத்துப்போகிருயாகில் யென்கண்வட்டத்திலே * *

மூ— அசுரர்கட்டலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கென்*றாழுமென்னாருயிரானபின்போகேல் | †கசிகையும் வேட்கையுமுட்கலந்த கலவிநலியுமென்கைகழியேல் |

ஆ— (அசுரர்கள்) அங்கேயசுரர்கள் தலைபபெய்யிலென்விளைகிறதென்று *நடுங்காநின்றேன், பிரானே ஆன்பின்போகேல், †நீ போனாலுன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும, அந்த ஸ்நேஹாதிசயமாயுன்னைக்கண்டல்லதுதரிக்கவொண்ணாதவபிநிவேசமும், இப்போதுகலக்கிறகலவியுமநலியும், என்கைகழியேலென்ன

எட்டாம்பாட்டு.

இ— ஆழுமென்னாருயிரென்கிறதற்கு தா...ரூர் (நடுங்காநின்றேன்பிரானே) என்று. கசிகையுமித்யாதிக்கு தா...ரூர் (நீபோனாலித்யாதியால்). அதில் ஸ்நேஹமும் யென்கிறத்தாலே கசிகை ஸ்தாயீபாவமும் அந்த ஸ்நேஹத்யாதி அபிநிவேசமும என்றுமளவாலே வேழ்க்கை ஸ்தாயீபாவமும் சொல்லிற்றாயிற்று. நீ போனால் எனகிறதற்கு நலியுமென்கிறததோடேயந்வயம். ஆனபின்போகேலென்கை கழியேல் என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே யஸுரர்களாலே என்வருகிறதோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப் போகவேண்டாவென்று சொல்லுகை அநுபவவளுமன்றோவென்னில் “தாம் தம்மைக்கொண்டகலுதல் தகவன்றென் றுரையீரே” என்று தாமபோகுறவர் தம்மையிங்கேவைற்றனரோ போகக்கடவதென்று கலங்கும்ப்ரக்ருதியானவிவளுக்கு ப்ரேமாந்தத்தாலே பாஹ்யங்களான விருத்தவிஷயங்கள் ஸம்பாவிதங்களாகையாலே யிப்போதவனபோனகை நிஸ்சயமிருக்கச்செய்தேயும் உத்ஸவம் போகப்புகுறுகைவும தோததக்கூடுகையாலிப்படி ப்ரதிஷேதிக்கையநுபவவளும். அவதா இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன் போனகை ஹ்ருதித்து வ்யஸனப்பட்டாளென்றபடியன்று. அப்படியாகிலிறேயிங்கு விரோதமுண்டாவது. மததெங்கனேயென்னில் ராத்ரியெல்லாங்கூடவெழுநதருளியிருநது ரஸிக்கச்செய்தே ப்ராதஸ்ஸமயம்வந்தவாறே அவன் பசுமேய்க்கப்போகச்செய்தேயும் பண்டெப்போகுமிக்காலத்திலேவிஸ்லேஷிக்ககாண்கையாலே

இ-ஸ. அங்கு-அந்த பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே, அசுரர்கள தலைப்பெய்யில்-அஸுரர்கள்வந்து தலைப்பட்டார்களாகில், யவங்கொல் என்று-எவைகளோவென்று எனனவநர்த்தங்கள் விளையுமோவென்று எனறபடி. என்னாருயிர்-என்னுடைய ஸ்லாக்யமானவாத்மாவானது, ஆர் ஸ்லாக்ய உனக்கு ஸ்லாகநீயமானவென்னாத்மாவானது என்றபடி. ஆழும-ஆழாநிற்குறது, ஆழுகை-ஆழாநிற்கை பயஸாகர நிமக்நமாகாநிற்கிறதெனறபடி. ஆன்பின-பசுக்களின்பின்னே, ஆனென்று பசுவுக்குப்பேர்; போகேல்-போகாதேகொள்; கசிகையும-த்ரவீபவிக்கையும், வித்தாரீபாவகாரணமானவுன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும் என்றபடி; வேட்கையும்-அபிநிவேசமும்; உள்கலந்து-அந்தப்ரவிஷ்டமாய் யெனக்கு ஸ்வாத்மாஸ்ப்ருதிமொஸராமாய்க்கொண்டென்றபடி; கலவியும்-ஸம்ஸ்லேஷமும; நலியும்-என்னைப்பீடிக்கும்; என்கைகழியேல்-என்கையைவிட்டுபபோகாமதேகொள, நானுனைததகையை நீ விட்டுப்போகாதிருக்கவேணுமென்றபடி; ※ ※

ஓ— (அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில் யவனகொல் ஆங்கு என்று) வமேவஸ்வபாவம், (என ஆர் உயிர் ஆழும) அத்யவஸ்யப்ராணோவி பயஸாகரே மஜ்ஜதி, (ஆன்பின்போகேல்) தஸ்மாத் மா அநுஸ்ருத்ய நமதேவ்யா, (கசிகையும்வேட்கையுமகலவியுமஉள்கலநதுநலியும) ஸ்நேஹஸ்ய அபிநிவேசஸ்ய ஸம்ஸ்லேஷஸ்ய அந்தப்ரவிஸ்ய)

ப— உனக்கபிமதகளோடே ஸம்வஸிக்கவேணுமென்கிறாள (அசுரரித்யாதி) எமமாவீட்டுலே தனக்கேயாக வெனைக்கொளளவேணுமென்னிறே. ப்ரார்த்திஷ்டம் பண்ணிசது. அதிலும ப்ரார்த்திஷ்டமாயித்திங்கு. என்னோடேகலக்கவுமாம வேறே சிலரோடே கலக்கவுமாம் அங்குத்தைக்குறை தீருமத்தனையே வேண்டுவதென்கிறதிறேயிங்கு. என்னாருயிராங்கு அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில் (யவங்கொலென்றாழும்) உன்னிடத்திலாஜீவமுடையவெனாத்மா அங்கே அஸுரர்கள்தலைப்படில் என்னாய்விளையுமோவென்று நீ வெத்தியோடே மீண்டாலுமதுக்குமுனனே கடலிலே புக்காபபோலே ஆழங்கால்பட்டு கெடாநிற்கும், அதுக்கு நமமால்சசெய்யலாவதெனனென்ன (ஆன்பின்போகேல்) பசுக்களின்பின்பு போகாதேகொள். நானுனக்கு வேணுமாகில் ஜாத்யுசிதவ்ருத்தத்தைத்தவிரப்போமோ வருநதிதரிக்கவேண்டாவோவென்ன பிரியில் தரிக்கலாம்படியோ நீ கலவியில் பரிமாறிற்றென்கிறாள். (கசிகையுமித்யாதி)

வசிசெயுன்றாமரைக்கண்ணும் வாயுங்கைகளும் பீதகவாடையுங்காட்டி | யொசிசெய்நுண்ணிடை யிளவாய்ச்சியர் ¶நீயுகக்குநல்லவரொடுமுழிதராயே ‖ அ ‖

ஆ— பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும் ‡உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே ஈடுபட்டு ¶உனக்கபிமதைகளாயிருப்பார்யாவர்சிலர் அவர்களும நீயுங்கூட என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்கவமையுமென்கிறாள். அ.

இ— இப்போதுமவன் போகாதொழியானென்று பாவியாமலேயவன் போனதாகவத்யவஸித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று ப்ரதிஷேதிக்கையஸாமர்த்தமன்றோவென்றவிதுக்கு தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்குறார் (பேசாதிருநதவாறே என்று). அவன் பேசாதிருநதவாறேயிவளுக்குப் பசுமேய்க்கையை ஸ்வீகரித்து ஸ்வாபிமதஸ்த்ரீஜநங்களோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலே யபிப்ராயமென்று ஊஹித்து நீயேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலேயாகிலும் கஷ்டாவஹமான வநத்திலே புகாதொழிகையேயெனக்கு மிகவும் ப்ரியதமம். ஆதலால் நீயும் ஸ்வப்ரியைகளோடேகூடவாகிலும என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவமையுமென்கிறாளென்று ஸங்கதமாயற்று. பின்னையுமென்றது அவனபிப்ராயததையறிந்தாலும் பினனையுமவனைவிடமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்கு ஸ்வாவாக்யாஙததில் க்ரியையோடேயந்வயம். த்ருதீயவாக்யத்துக்கு தா...றூர் (உன்னுடையவிதயாதியால்). நீயுகக்குமித்யாதிக்கு தா...றூர் (உனக்கபிமதைகளாயித்யாதியால்). அ.

இ-ஶ. வசிசெய்-வசத்தைச்செய்யாநிற்குற, வசி-வஶ்யதை ஸாபிப்ராயவீக்ஷணவா தாரியாலே ஸர்வவஶீகாரக்ஷமானவென்றபடி; உன்தாமரைக்கண்ணும்-உன்னுடைய தாமரஸஸத்ருஶங்களான திருக்கண்களையும்; வாயும்-அந்த வீக்ஷணத்தினபிப்ராயத்தையாவிஷ்கரிக்கும் முறுவலையுடைத்தான திருப்பவளத்தையும்; கைகளும்-அநத ஸாபிப்ராயவீக்ஷணத்திலும் முறுவலிலும் எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வ்ரீடையாலே வணங்கினவர்களை யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும் திருக்கைகளையும்; பீதகவாடையும்-திருப்பீதாம்பரத்தையும்; காட்டி-ப்ரகாஶிப்பித்தருளி, இதுக்கு நீயுகக்குமெனகிறத்தோடேயந்வயம், உனனழகுகளைக்காட்டி வஶீகரித்து ஸ்வவஶரானவாறே நீயுகநதருளும்படியிருக்குமவர்களான வென்றுவபூதாத்பர்யமாம். ஒசிசெய்-ஒசிகையைச்செயயாநிற்குற, ஒசிகை-துவள்சசியென்றபடி. ஸ்வபாவத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலும் துவண்டிருக்கிறவென்றபடி. நுண்-ஸூக்ஷ்மமான; இடை-மத்யத்தையுடையவர்களான; இளவாச்சியர்-பாலகோபிகளான, உனக்குத்ருஶ்யவஸ்துக்களாய் கோபிகளாகையாலேத்ருஶ்யாபிஜநைகளுமானவென்றபடி; நீயுகக்கும்-நியுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களான,உகக்குமென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் ஜாவம், எங்களைப்போலன்றிக்கே உனக்கபிமதைகளானவென்றபடி; நல்லவரொடும்-குணாயிகைகளான நாயிகைகளோடேகூடவாகிலும், ஸர்வம் நீ வநத்துக்குப்போகாதிருக்கப்பெற்றோமாகில் உதாரகோபிகளோடேகூடவாகிலும் எழுநதருளியிருக்கவமையும், அத்தாலெங்களுக்கொரு குறையுமில்லையென்கைக்காக; உழிதராய - ஸஞ்சரித்தருளவேணும், உழிதருகை - ஸஞ்சரிக்கை, வநததிலேபுகாதே எனகண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிததருளவேணுமென்கை. அ.

ஓ— பாயதே (என்கை கழியேல்) ஸர்வஸம்வரித்ருஜ் ராமஸ(வசிசெய்யுன் தாமரைக்கண்ணும) உதத்ர காரிக்வ த்வஸத்ருஶநயநே (வாயும்)முகாரம் (கைகளும) ஹஸ்தாந (பீதகவாடையும்காட்டி) பீதாம்பரம் வ ப்ரதர்ஶ்ய (ஒசிகைநுண் இடை இள ஆச்சியர்) ஸம்பாரஸாதநரஸூக்ஷ்மமத்ய பாலகோபாங்கநாபி (நீ உகக்கும்நல்லவர் ஒடு) கஸ்வப்ரதிவிஷயஸந்தாநஸ்வீயநாபிஸ்ஸஹ (உழிதராய்) ஸஞ்சாரம்குரு, நயோஸதேஹவதித்வம் இதி நிஷ்டம்ய யதாக்யம்விக ஸந்தோ நமஜவ்ருதி ஸாவ ‖ அ.

ப— கசிகையும ப்ராவண்யத்தால்வநத ஈரப்பாடும் (வேட்கையும) கலவியிலுண்டான அபிநிவேஶமும், (கலவியும்) ஸம்ஶ்லேஷமும்; உள்கலநது நெஞ்சுக்குளளேகலநது நலியாநின்றது. (கசிகையித்யாதி) நீ பண்ணும் ஸ்நேஹமும் அருகயிருக்கசசெய்தேயகலவிருநதாரைப்போலேமேன்மேலெனபண்ணுமபிநிவேஶமும் தத்ஸம்பூர்ணமாகத தலைததடுமாறுகக் கலபபுதானவிவையும் நீபெறநினறவாறே ஹ்ருதயததிலே புகுநது நலியுட. ஆனல் செயயவேண்டுவதென்னென்ன; (என்கைகழியேல்) நானணைதத கைக்குள்நின்றும கலாதொழியவேணும் ஸ்வயமேவ நாரம்பண்ணுவது ஸ்வஜாதததைவிடடேகாமிநியோடு கலக்கததுடங்கிற்று. விரஹவ்யஸநத்தை நினைக்கக்கடவதோ ஜாதஶ்வபிதயஸநேஷிப்பதநத்யாஹம்யைவைத்தோ

மூ— உகக்குநல்லவரோடு முழிதந்துன்றன் திருவுள்ள※மிடர்கெடுந்தோறு †நாங்கள|வியக்கவின்புறுது

ஆ— (உகக்கும்) உனக்கபிமதைகளாய் விலக்ஷணைகளாயுள்ளவர்களோடு திரிந்து உன்னுடைய திரு வுள்ளத்தி*லிடர்கெடுமளவில் †நாங்கள் எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் மிகவுமினியராவுதோம்

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்கு தா…ரூர் (இடர்கெடுமிதற்ஜியால்). நாங்கள் வியக்கவின்பு றுதுமென்கிறதற்கு தா…ரூர் (நாங்களெங்களோடேயிதற்ஜியால்). ※ ※ ※

இ-ஶ. உகக்குநல்லவரொடும்-நீயுகக்கும்படி நல்லவாராயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கி றவிடத்தில் உகாரஸு ஸாஹிதாயாம் ஶாவ:, நீயுகந்தருளும்படி ரமணீயகுணஶாலிகளான ஶாவிக ளோடேகூடவானுலுமென்றபடி, வஶஷ்ய நீ வநத்திலேபுகாதொழியப்பெத்தோமாகில் ஐதரஶாவிக ளோடேகூட ஸஞ்சரித்தருளுகையும் எங்களுக்குப் வாராஷாயமென்கைக்காக; உழிதந்து-ஸஞ்சரித்த ருளி; உன்திருவுள்ளமிடர்-உன்னுடைய திருவுள்ளததில் துக்கமானது, தன்னென்று ஷஷ்டிகம், இப் போது அவர்களோடு கலக்கப்பெருமையால் உன் திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற துக்கமெல்லாமென்ற படி; கெடுந்தோறும்- கெடும்போதெல்லாம், அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெத்துன் திருவுள்ளத்தில் துக்கமெல்லாம்தீர்ந்து நீ ப்ரீதனும்போதெல்லாமென்று வாக்யார்த்தம், இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறத் தோடே யந்வயம்; நாங்கள்-உன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாத நாங்கள்; வியக்க-மிகவும் இங்கு வியப்பு மிகுதி, எங்களோடுஸம்ஶ்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் அதிகமாகவென்றபடி; இன்பு-ரஸத்தை, இன்பு-ரஸம்,

ஓ— (உகக்கு நல்லவர் ஒடும்) அபிப்ரேதாபி ஸ்ரீ நாரீபி: ஸஹ, (உழிதந்து) சரித்வா, (உன் திருவுள்ளம் இடர்கெடுந்தோறும்) த்வதீய சேதோநிவ்ருத்திஸமயேஷு ஸர்வேஷு, (நாங்கள் வியக்க இன்பு உறுது) வயம் அதீவாநந்தம் ப்ராப்நுவாம, ※ ※ ※ ※

ப— போகாதொழியப்போமோ. புரம்பேயும நமக்குங்களைப்போலஸமதவிஷயங்களுண்டாயிருத்தொ ழியமத்தனையேயன்றோவேண்டுவது. நீ விரும்பியிருக்குமவர்களோடே யென்கண்வட்டத்தைப்பரிமாற ப்பாரென்று, ஆனவர்களை அழைத்துத்தருவானுரென்ன. (வசிசெய் இதற்ஜி) வனத்தாத்தஸாஹச தயெதி. உனக்குப்பரமதாதசெய்கண்களுண்டாயிருக்கப்புரம்பே வசிகரந்தேடியழைக்கவேண்டியிரு ந்ததோ. இனிப்போந்தோமென்றிருப்பார்நெஞ்சுகளின் மறத்தை [கோபத்தை] மாத்தியவர்களை வஶீ கரித்து தரும்கண்களும் அன்னுக்கில் கருத்தையாவிஷ்கரிக்கும் வாயும் அன்னுக்கிலும் முறுவலிலும் தோற்றவர்களைக்கீழ்ப்போகாதபடியாக தன்மேலே யேறிட்டுக்கொள்ளுகிற திருப்பீதாம்பரமும் "வீ தாம்பரயாஸ்ரீ" என்னக்கடவதிறே. (காட்டி) உனக்குப்புரம்பே அழைத்துதருவார்வேண்டியிருந் துதோபிடாத்தை [பச்சைவடதைை] விழவிட்டு வடிவைக்காட்டவமையாதே (ஒசிசெய் இதற்ஜி) தளற்சி யைவிளைப்புதாய் பண்டேதொட்டார்மேலே பழியைச்சுமத்துமிடை அதுக்குமேலே கலவியாலே துவண் டவிடை இவையுள்ளவர்கள். (இளவாச்சியர்) உன்னோடொத்த பருவத்தையுடையவர்கள் வடிவழகா லும் பருவத்தாலுமுன்னைத்துவக்க வல்லாரெதத்தனை வர்கிடக்கிறது நீ போகாநிற்க இடையில்தங்கள் பரு வத்தால் துவக்கவல்லாரெனகர் நீயுகக்கும் நல்லவர் வடிவழகுண்டானுலும் ப்ரயோஜநமில்லையெயெங்க ளுக்குபோலெ நீயுகவாயாகில் நீயுகக்கும்படி விலக்ஷணைகளானவர்களோடே என்கண்வட்டத்திலே வசி மாறவமையும். * * * * * * *

ஒன்பதாம்பாட்டில் நான போகாமைக்காகவிவ்வார்த்தையித்தனையொழிய சிலரோடே நான் ப ரிமாறுகைவுங்களுக்கநிஷ்டமன்றோவென்ன யெங்களோட்டை கலவியில்க்காட்டித் திருவுள்ளத்தின வி யமே யெங்களுக்கு ஸர்வம் ஆனபினபு ஸர்வாதிஶயமான தேஶத்திலே போகாதொழியவேணுமென்கிருள். அ. (உகக்குமிதற்ஜி) யெங்களைப்போலன்றிக்கே நீயுகக்கும் வைலக்ஷண்யத்தையுடையவர்களோடே உழி து நாங்கள் காணும்படியே ஸஞ்சாரவிஹாரம்பண்ணி (உன்றனிதற்ஜி) நாமின்னுரோடு கலக்கப்பெற்றி லென்றமுன் திருவுள்ளத்தில்ப்பட்ட துக்கங்கள்தீர்ந்த நீ ப்ரீதனனபோதெல்லாமுன்னிலு மவர் [illegible]களுக்கப்பே ப்ரயோஜநமானநாங்கள் நீயும் விஸ்மயப்படும்படி மிகவுமுகப்புடையோமாவோம்.

மூ— ஏமெம்பெண்மையாற்றேமெம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல் | மிகப்பலவசுரர்கள் வேண்டுரு
வங்கொண்டுநின் றுழிதருவர் ¶ கஞ்சனேவ | அகப்படிலவரோடுநின்றேடாங்கேயவத்தங்கள்விளையு

ஆ— ஏவேறுசிலரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பொறுக்கமாட்டாதபெண்மை வேண்டாம், பலவசுரர் ¶ கம்
ஸவைரிதராய் வேண்டினவடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பார். அவர்கள் கையிலேயகப்படில் அவ
ர்களோடுன்னோடேவ்விடத்தில் பொல்லாங்குகள் விளையும் ஐயோ ! என்சொல்கொள்ளாயென்கிறாள். கூ.

இ— எம்பெண்மையாற்றேமெனகிறதற்கு தா...றார் (வேறுசிலரோடேயித்யாதியால்). இத்தால் நீ
எம்பெண்மையாற்றேமெனகிறதற்கு தா...றார் (வேறுசிலரோடேயித்யாதியால்). இத்தால் நீ
கிழ்ப்பாட்டிலே நீ யுனக்கு நல்லவரோடுமுழிதராயே என்கிறவிடத்தில் தன்திருவுள்ளத்திலே ஆஹித்ய
மாயிருந்தவர்த்தையவனுக்கு விஸ்ரம்ஹஜநநார்ஹம் ஆஜ்ஞாக்தியாலே வெளியிடுகிறாளிப்பாட்டிலென்று
ஸம்மதி ஸம்ஹிதையாய்த்து. கஞ்சனேவ என்கிறதற்குதா...றார் (கம்ஸேத்யாதியால்). உழிதருவாரென்கி
றத்தையுரைக்கிறார் ஸஞ்சரியாநிற்பரென்று. அவத்தங்களென்கிறத்தையுரைக்கிறார்பொல்லாங்கென்று. கூ

இ-ஶ. ஆநந்தத்தையென்றபடி.; உறுதும்-அடைவுதோம், உறுகை-கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்
சொல்லுகிறது உறுதுமென்று வியிஷிஞ் வ்யயோஶ: உத்தவாராஷ பஹுவசநம்; எம்பெண்மை-எங்
களுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, ஸபத்நிகளோடு நாயகன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறுதவெங்களுடைய ஸ்வபாவத்தை
என்றபடி; ஆற்றேம்-ஸஹியோம், அந்த ஸ்த்ரீஸ்வபாவமெங்களுக்கு வேண்டாவெனறபடி, நீயுகந்த ஜ
நங்களையொழிய கேவலமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களல்லோம்காண் நாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்
பான் மூக்கறச்சி [=ஶூர்பணகி] யன்றோவெனறு கருத்து; எம்பெருமான்-எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவ
னே, உனக்கு நித்யகிங்கரிகளாயிருக்கிறோம் நீ பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கவல்லையேயென்று கருத்து;
நீ பசுமேய்க்கப்போகேல்-நீ பசுமேய்க்கப்போகாதேகொள்; பலவசுரர்கள் - அநேகஸுரர்கள்; கஞ்ச
னேவ-கம்ஸன் ப்ரேரிக்க, கம்ஸன் ப்ரேரிக்கையாலென்றபடி, இதுக்கு உழிதருவாரென்கிறத்தோடே
அந்வயம், கம்ஸப்ரேரிதராகையாலெங்கேதப்பிப்போனாலுமவன் சிக்ஷிக்குமென்று பயத்தாலேப்ராணனு
க்குத்துணிந்துன்மேல்விழுவரென்றஞ்சாநின்றேமென்றுகருத்து; வேண்டுருவங்கொண்டு-வேண்டினரூ
பங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு, காமரூபியாரிகளாய்க்கொண்டென்றபடி; நின்று-ஸ்வைரப்ரதீக்ஷராய்
க்கொண்டுநின்று; மிகஉழிதருவர்-மிகவும் ஸஞ்சரிப்பார்கள் வநத்திலேஎதி ஶேஷ:; அகப்படில்-அவர்
கள்கையிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவர்கள் கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகிலென்றுமாம்; ஆங்கே - அந்த
வநத்திலே; அவரோடு-ஶதகோடிஶதமாணகரநரானவந்த அஸுரர்களோடும்; நின்னோடு - நவநீத
ஸாகாரதநவானவுன்னோடுங்கூட; அவத்தங்கள் - அநர்த்தங்கள், அவத்தம்-அநர்த்தம், யாதுமாம்;
விளையும்-ப்ரஸவமாகவுண்டாய்விடும், இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் தேவானைக்குப்பாடினப்போலேய
வனுஸரித்திருந்தவாறே சொல்லுகிறாள்மேல்; ※ ※ ※ ※ ※

ஓ— (எம் பெண்மை ஆற்றேம்) ஆவாம் ஹே அஸ்மதீயம் ஸ்த்ரீத்வம் ஸோடும்ஶக்தா:, (எம்பெருமான் பசு
மேய்க்கப்போகேல்) ஹே அஸ்மத்ஸ்வாமிந் கோசாரணாய நகச்ச, (மிகபல அசுரர்கள்) அதிஶயித ப
ஹவோ அஸுரா:, (வேண்டுருவங்கொண்டு) காமரூபம்க்ருஹீத்வா, (கஞ்சனேவ உழிதருவர்)
கம்ஸப்ரேரிதா ஸஞ்சரந்தி, (அகப்படில் நின்னோடு) தேஷாமவஶ ஸம்ஶ்லேஷப்ராப்தே, (ஆங்கே யவ
த்தங்கள் விளையும்) தஸ்மிந்நேவக்ஷணே அநர்த்தா: ப்ராதுர்பவந்தி; ※ ※ ※

ப— (வியப்பு) விஸ்மயம் மிகுதியும நானப்படிச்செய்தால் நீங்கள் மிகவுமின்புறுவதாகச்சொன்னவிது
அதுக்கடி இதுகாண், நீ பிரிந்தாலெங்கள் பெண்மையையாற்ற
கூடுமோவென்ன; (பெண்மையாற்றேம்) அதுக்கடி இதுகாண், நீ பிரிந்தாலெங்கள் பெண்மையையாற்ற
மாட்டோங்காண், யதா உன்னுகப்புக்குப்புறம்பாய்வரும் ஸ்த்ரீத்வம்; நாங்கள்வேண்டோம் நீ யுகந்தாரை
யொழிய உன்னையுகக்குமவர்களல்லோங்காண் நாங்கள் உன்னைத்தனித்துகப்பான் மூக்கறச்சியன்றோ. அ
தற்காக எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல் போகாதொழியவேணும் நாந்தான் போகாநின்றேனே
ஸயஜாநஷாநத்துக்காகப்போனால்தான் வருவதென்னென்னவருவதுசொல்லுகிறாள் (மிகவித்யாதி)
கம்ஸப்ரேரிதராய் பலவசுரர் வேண்டினவடிவுகொண்டு நீ விரும்பும் ரூபங்களைக்கொண்டு நின்று என்
னுமாம். (உழிதருவர்) ஸஞ்சரியாநிற்பார்கள், கம்ஸப்ரேரிதராகையாலே தோத்துப்போகிலும் ※

மூ— மென்சொற்கொளந்தோ ||கூ|| அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோவசுரர்கள் வன்கையர்
கஞ்சனேவ | *தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவர் †தனிமையுமபெரிதுனக்கிராமனையும் |

ஆ— (அவத்தங்கள்) பலவான்களானவஸுரரை கம்ஸனேவ *"உனக்கென்வருகிறதோ" என்று ஜஷிகளுங்கூட கலங்குவர்கள, †அவன் ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணாதென்று இராமனோடேகூட

பத்தாம்பாட்டு.

இ— தவத்தவர் மறுகநின்றுழிதருவரென்கிறதற்கு தா...ருர் (உனக்கென்வருகிறதோவித்யாதியால்). இத்தால் கீழ்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றனுசிநின்றவளைக்குறித்து ஊகஉஹத்துக்கு பேகங்களாலென்வருகுறுதோவென்றனுசுவாரைப்போலே யெனக்கஸுரர்களாலென்வருகுறுதோவென்றனுசுகை யவஹாஸ்யமன்றோவென்றருளிச்செய்வதற்குத்தானுசொலலுகுருளிப்பாட்டிலென்று ஸம்மதிஸூசிதை. தனிமையுமித்யாதிக்கு தா...ருர் (அவன ஸந்நியியிலித்யாதியால்). அவன ஸந்நியியிலென்றது அந்த

இ-ஶ. என்சொல்-என்னுடையசொலலை; கொள்-க்ரஹித்தருளு பசுமேய்க்கபபோகவேண்டாவென்று நான் சொல்லுகிறவார்த்தையை நீ யங்கீகரித்தருளவேணுமெனறபடி; அநதோ - அய்யோ, எங்கள் ஸளகாயத்தையறியாவிட்டால் உனனுடைய ஸளகாயத்தையும நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னேயனுகூலர்சொல்லும வார்த்தையை கேளாதபடியுனக்குகப்பாக்குண்டாவுதேஎன்றுகருதது. கூ.

அவத்தங்களவிளையும் - நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் அநர்த்தங்கள ப்ரசுரமாயுண்டாய்விடும; என்சொல்கொள்-என்னுடைய வாக்யத்தை அங்கீகரித்தருளு, அநுஷ்டாநப்ரயாஸமொன்றில்லை யென்னுடையவாக்யத்தை அங்கீகரிக்கிறமாத்ரமே வேண்டுவதென்று கருத்து; அநதோ-அய்யோ, என்வார்த்தையைக்கேளாதொழிவதே; கஞ்சன்-கம்ஸனானவன்; ஏவ-ப்ரேரிக்க, ப்ரேரிக்கையாலேயென்றபடி, இதுக்கு உழிதருவாரென்கிறததோடேயன்வயம்; வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான; அசுரர்-அஸுரரானவர்கள; தவத்தவர்மறுக-தவஸ்விகள வ்யதவிக்கும்படி, தவம் - தபஸ்ஸு, தவத்தையுடையவர்-தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று வ்யதவிக்கும்படியெனகை; நின்று-வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொண்டு; உழிதருவா - ஸஞ்சரியாநிறபார்கள; உனக்கு-ஊருஹிதஸ்ஹாயனானவுனக்கு; தனிமையும்-அஸஹாயத்வமும்; பெரிது-ப்ரசுரம், தனிமையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே அஸுரர்கள் ஹிம்ஸா வேஷிகளாயிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத்தனிமையுண்டாவுதென்றபடி; * *

ஓ— (என்சொலகொள) உக்தம்ஸ்வீகாரு, (அந்தோ) அயோ இத்யர்த்தம் || கூ.

(அவத்தங்களித்யாதி) வசாவத்வதர்த்தம், (கஞசன் ஏவ) கம்ஸப்ரேரிதாஸ்ஸந்த:, (வன்கையர் அசுரர்) ப்ரபலஹஸ்தா அஸுரா:, (தவத்தவர் மறுக) தபஸ்விஜநேஷு கிம்பவிஷ்யதீதி வ்யாகுலதாம்ப்ராப்தவத்ஸு, (நின்று உழிதருவர்) ஸ்திதா ஸஞ்சரந்தி, (உனக்கு தனிமையும பெரிது) தவஅஸகாயத்வம் ஏவ ப்ராயிகீ, ப்ராயேண அஸஹாயதயா வர்த்தஸ இத்யர்த்த:; (இராமனை) ஹ்ராதரம் ராமமபி *

ப—குலைதப்பாதென்று மேலவிழுவர்கள, ஆகிலினி வெதத கொண்டனறோ நான மீளுவதெனன (அகப்படிலித்யாதி) அவர்கள கைய்யிலேயகபபடிலவாகளும நீயுமான யுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமானவிடததிலே ஜயமவ்யவஸ்திதமாகையாலே பொலலாங்கு விளையினும் விளையும; இபபடி சொனனவிடத்திலும ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே யநாதரித்திருநதான் (என்சொல்கொள)அநாதரியாதே நானசொலலுகிறவார்த்தையை ஸ்வீகரிபண்ணுய் (அநதோ) எஙகளையறியாவிட்டாலுஙகளையுமறியாதொழியவேணுமோ எமபெருமான் பசுமேய்ககப்போகேலித்யுக்திஷு தஸ்மிந்ப்ரத்யுத்தரமதத்வா நிவ்ருத்தாஹ்வாநாதிகம். கூ.

பததாம்பாட்டில் முன்கைமிடுக்கரானவஸுரர்கள் கம்ஸப்ரேரிதராய் ஸஞ்சரிக்கிற காட்டிலே நம்பி மூற்றபிரானையுமொழியததனியேதிரியாநிற்றியென்று மிகவும் நோவுபடாநின்றேனென்கிறாள். (அவத்தங்களித்யாதி) அநுஷ்டாநவயத்நமாகவேணுமென்றிருக்கவேண்டாசொன்னவார்த்தையைப்ரதிபத்திபண்ணவமையும. (அந்தோ) பசுமேய்க்கப்போகையில் வாயகம் தவரவுமறிநதும் யென்வார்த்தையாகவுமாவுதே கேளாமைக்கு. (அசுரரித்யாதி) ஜந்மத்தால் தண்ணியருமாய் பலருமாய் முன்கைமிடக்கருமானவஸுரர்கள கம்ஸனேவுகையாலே அஙகேவந்திருப்பார்கன். அதுக்குமேலே அவர்களாலவாயெப்பட்ட (தவததவர்) தபஸ்விரரான ஜஷிகள் மறுகநினறு தவொவிஷ்டதாலே நெஞ்சுகலங்கி உனக்கு மறுக்கப்போகும்படி உடல்மறுகி தெறிகெட்டுநினனவர்களாய் (உழிதருவார்) ஸஞ்சரியாநிற்பர்கள். ஆனல்

மூ— உவர்தலையுடன் திரிகிலையுமென்றென்‡றூடுறவென்னுடையாவிவேமால் | §திவத்திலும் பசுநிரை மேய்ப்புகத்திசெங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே ‖ க0 ‖

ஆ— திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று ‡மிகவுமென்னுசூா வேவாநின்றது. "நாம்போகிலன்றோ ஹயப்பட வேண்டுவது இதென்னஸௌஹார்தம்தான்" என்றுமுறுவல்செய்ய; §திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி ஆயர்தேவே ஆனபின்பு போனுயேயல்லையோவென்கிறுள்.

இ— ராமன் ஸந்நிதியிலேயென்றபடி. ஈநஹாசெவ வக்ஷ்ரோணதயா வ·ஷிஞைகையாலே அவனென்று தத்வஜ்ஞத்தாலே நிஷெுமித்தது,தீமை-க்ஷுத்தனம்,ஊடுறவென்னுடையாவிவேமாலென்கிறதற்கு தா···ருர் (மிகவுமிதர்ஷியால்). நீ பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று நிஷெயிக்கவேண்டியிருக்கவது செய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க்கை ப்ரியதமமானபடியைச்சொல்லுவானேனென்றவிதுக்கு தாஃவயஃம் சொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்குருர் (நாமபோகிலன்றோ விதர்ஷியால்). அதுக்கு தா...ருர் (திருநாட்டிலுமிதர்ஷியால்). க0.

இ-ம. இராமனையும்-ஸ்ரீவஸுராஜனையும்; உவத்தலை-ஈஹநந்நம்பண்ணுமவனல்லை, உவக்குமது-உவஸித்திறே, உவக்குமவனல்லாதவன் உவத்தலன இஸ்ஸூத்தாலே ஈஹிஈவனைச்சொல்லும்போது உவத்தலையென்று ரூவமாயிருக்கும், ஸ்ரீவஸுராஜநு ஸந்நிதியிலே ஸௌஹார்த்த·ரூஹிதங்களைச்செய்ய ஒண்ணுதென்று ஈஹிஸந்நியாலே அவனோடு ஸஹ்ருதயனுயிருக்குருயில்லை என்றபடி. இராமனையும் என்கிற விடத்தில் வஸூத்தாலே நீ யெங்களைக்கைவிட நினைக்கிறவனன்றிக்கே வித்யாஸஃனவுமூத்த பிரானையுமுகவாதொழிவதோ, இதென்னவுன்னுடையவதிகாரங்களிருக்கும்படியென்று கருத்து. உடனும் திரிகிலையென்று வஸூத்தை நிஷேயமயிப்பது, அவனோடேகூடவும் திரிகிருயில்லையெனறபடி, வஸூத்தால் உநஷ்ஸிலேயஹிர·ஷியில்லாதொழிந்தாலும்ஹிஹா வெஷிகளானமுத்ர·க்கள் உஷாத்திலேயுங்களைக்கண்டாலிவர்களிருவராகத்திரிகுருரென்றஞ்சும்படி, இராமனோடேகூடவாகிலும் திரியலாகாதோ அதுவும் ஸமுஹிதமாகிறது செய்கிருயில்லையென்று; என்றென்று-இப்படி பலகாலம் ஹிஷெப்பட்டு; என்னுடையாவி-என்னுத்மாவானது; ஊடுற-உள்ளிலும் ஸம்பந்தமிக்கும்படி, ஊடு-உள்ளு, உறுகை-ஸம்பந்தமிக்கை ஸபாஹ்யாஹ்யந்தரமாகவென்றபடி; வேம்-தஹ்மானமாகாநின்றது; ஆல்-ஹா; பசுமேய்க்கப்போகையருளினவாறே யத்திருப்பவளத்தில் அழகிலேயகப்பட்டு ஸம்போயிக்குருள்; செங்கனிவாய்-ஈுா·ணபிம்பாயாரனுன; எங்களாயர்தேவே-எங்கள் ஜொவாஎர்க்கு ஜெவதஜெ, யெங்கள்குலத்தில் ஜொவாஜர்க்கெல்லாம் ஜொமனை ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே என்றபடி; திவத்திலும்- திவத்திற்காட்டிலும் வரைவெர்ஜத்திற்காட்டிலுமென்றபடி, பசுநிரைமேய்ப்பு ஜொவக்களை மேய்க்கையை உகத்தி-உகந்தருளுவகையிலே க·தவஹியானநீ யெங்களையுமுவெக்ஷிப்புதி என்றுமிடஞ்சொல்லவேணுமோவென்றுகருத்து.

ஒ— (உவத்தலை) நாஷ்யஸெ, (உடன்திரிகிலை) ஸஹ நவாஸி, (என்று என்று) இதெவ, (என் உடை ஆவி ஊடுற) ஜீயவ்ராணாஃ ஸாந்தரம், (வேம்) தஹ்யதெ, ஆஸிதஸ்ய நாயஃ, (திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்பு உகத்தி) வரஜவதாதவி ஜொமணஸம்வரணம் ஹ்ருஷ்மிதஸ்யஃ, (செங்கனிவாய் எங்கள் ஆயர்தேவே) ஜொணஸ்ஜியாரு க்ஷநீயஜொவஜநஸாமீதஸ்யஃ ‖ க0

ப— நம் ஸௌஹ்ருதிகளுடைய விரோயியைப்பின்னே போக்கவேண்டாவோவென்ன. (தனிமையும்பெரிதுனக்கு)உன்கால் நெடுகநெடுகத்தனிமையைமிக்குவிட்டுதே யுனக்கு"வனகஜா த·வி நாராஜம் க்ருஷ்ணா வ்ருநாவநம்யய"என்றுநம்பி மூத்தபிரானையொழியவே ஸஞ்சரிக்கும்காலம்பெரிதுனக்கு. (இராமனையுமூவர்த்தலை) ஸௌஹார்தவ்ருதிவம்யகமென்னு நம்பி மூத்தபிரானும் நெஞ்சுபொரிந்துவதிஃக்கிறிலை. பொரிந்துவதிஃயாதவனை உவத்தலையென்னக்கடவதிறே. (உடன்திரிகிலையும்) நெஞ்சு பொருத்தமில்லாவிட்டாலிவர்கள்கூடத்திரியாநின்றுர்கள், எதிரிகளஞ்சும்படி ஒக்கத்திரியவுஞ்செய்கிறிலை, இவ்வளவிலே ❋

மூ— *செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத்திருவடிதிருவடிமேற்பொருநற் | சங்கணிதுறைவன்வண்டென் குருகூர்வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள் | மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலையவனோடுமெபிரிவதற்கிரங்கித்

ஆ— (செங்கனிவாய்) *செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத்திருவடிதிருவடிமேல பொருநல்சங்கணி துறைவனாயிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்னவாயிரத்துள் மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த

நிகமனம்.

இ— அவைத்தின்சார்வு என்கைக்கு தா...ரூர் (அவன் திருவடிகளையிதர்ஜியால்). ௧௧.

இ-ஸ. செங்கனிவாய்-ஆரணம்போல பாயானுன; எங்கள-வெங்களுடையவனுன தனதிருப்பவளத்தின முகாலே 'ஸம்ஸாரஜரஷிதிதாவஹாநீஷ'மென்றபடியே எங்களை வஶீகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியான வென்றபடி; ஆயர்தேவ-கோவாயர்களுடைய நெஞ்சையுமபஹரித்தது அவர்களுக்கு ஸர்வவியமோஹ்) ஸாதஸ்வாமியானவென்றபடி; திருவடி-ஸ்ரீமானஸ்வாமியுடைய அடியென்று ஸ்வாமிக்குப்பேர்; திருவடிமேல்- ஸ்ரீபரணகமலவிஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொலலென்கிறததோடேயந்வயம்; பொருநல்-தாம்ரவ ணியினுடைய, இதுக்கு துறையோடேயந்வயம்; சங்கணி-சங்குகளாலே அணியப்பட்ட ஶம்வங்களினாலே அலங்க்ருதமானவென்றபடி; துறைவன்-துறையையுடையவரான, ஹொஜநாஸ்யநதஸ்வரான ஶௌரி விஹாவிபவஜனங்களோடு ஸம்வாஸத்தையுண்டாக்கி கார்ஷ்டமாய்ப்போருகிற ஸ்ரீஹம்யகவத்தை ஸநஸ்ராஹும் நினைக்கவொண்ணுதபடி யத்ரஷிவிஷ்டமாய திரஶ்ணீயஸம்வரதஶோபிதமான தாம்ரவணீ த்துறையே ஶிவாராத்ரவிஹாரமமறத்தமக்கிருப்பிடமாயிருக்கப்பெற்றவரானவென்றபடி, யதா'கலௌகலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணாஃ | க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரவிடேஷு ச பூரிஶஃ || தாம்ரவணீ நதீ யத்ர" என்று மஹர்ஷியருளிச்செய்துவைத்த விஷயங்களிலே ப்ரயோஜிமான தாம்ரவணீஸம்பந்தத் தையுடையராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி. இததால மஹர்ஷிகள் கொண்டாடும்படியான தம்முடையவா ஸத்தைக்கும் சொல்லித்தாய்ற்று; வண்-ஸர்வஸாவகாஶமான; தென-ஸுந்தரமான; குருகூர்-குருநக ரியையுடையவரான, குருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி; வண்-உதாரமான; சடகோபன்சொல்- ஆழ்வாரருளிச்செய்ததான; ஆயிரத்துள்-ஸஹஸ்ரத்துகளுள்ளே, இதுக்கிவையும்பத்து என்கிறத்தோடே யந்வயம்; மங்கையர் - யுவதிகளான, மங்கையென்று யவதிக்குப்பெயர்; ஆச்சியர்-இடைச்சிகள்; *

ஒ— (செங்கனிவாய்) வர்ணவ்யஞ்ஜகம், (திருவடி திருவடிமேல்) ஸ்வாமிஸ்ரீசரணயொரர்வரி, (பொருநல் சங்கு அணி துறைவன்) தாம்ரவணீஸம்வஷ்டிவ்ருஷெஶவாஸி, (வண் தென் குருகூர் வண்சடகோபன்) ஸுந்தரகார்காயீஶஶகொவஸ), (சொல் ஆயிரத்துள்) ஸூக்திரூபெ மாயாஸஹஸ்ரே, (மங்கையர் ஆச்சியர் ஆய்ந்தமாலை) யௌவநஸுபாவ கோபீஜநாநுஸம்ஹிதஸந்ஸவம், (அவனோடு பிரிவதற்கு

ப— அவத்தங்கள விளையுமென்றென்று பலகாலமநினைத்து (என னுடைய ஆவி) யென்னெஞ்சு (உடிற) உள்ளுரவேவாநின்றது; இப்படி நிர்வஹிக்கைக்கு நானிவ்விருப்பைக்குலைந்துபோகாநின்றேனோவென் ன. (திவத்திலுமிதர்) ஆமகாண் நீ ஒருவிருப்புக்கள்குலைத்துக்கொண்டுபோந்தரியாயிறே, வாஶவத் திலிருப்பைக்குலைந்தனனே பசுநிரைமேய்க்கப்போந்தது அவர்களைவிட்டுப்பசுக்களைவிரும்பக்கடவ நீ யெ ங்களையுமுபெக்ஷிக்கச்சொல்லவேணும்மா வாஶவத்திலிருப்பிலுங் காட்டில் பசுமேய்ப்பையுகப்புதிகா ண. இததையெல்லாமகண்டுமகேட்டுமிதோர் வெரஸ்வாவமிருந்தபடியென்னென் றுஸ்திதமபண்ணிஞன் (செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே) யென்றதிலேயீடுபடுகிருள. அவவிருப்புக்குலைந்துபோந்தமையுண்டு. ஆகிலும நானுங்களைவிட்டுப்போவேனேவென்றுஸ்திதம்பண்ண வாயகரை[=காயாரம்]யிலேயழிந்துகிருள்.

நிமத்தத்திலவனை பசுநிரைமேய்க்கப்போதிவேண்டாவென்னு நிஷெயப்பாசுரமானவித்திருவாய் மொழியுமலலாதவைத்தோடொக்கவொருதிருவாய்மொழியேயென்றுவிஸ்திதராகுருர். (செங்கனிவாயிதர்) அம்முறுவலாலே எங்களைத்தோர்ப்பித்தாப்போலே தன்பருவத்தில் ஆண்பிள்ளைகளையும தோர்ப்பித்தஸ் வஸ்வாமி திருவடிகளிலே செங்கனிவாயென்கையாலே தங்களைத்தோர்ப்பித்தபடி சொல்லித்து. ஆயர்தே வனகையாலே தன்பருவத்திலுள்ளாரை தோர்ப்பித்தபடி சொல்லித்து. (அத்திருவடி) அந்த ஸர்வ ஸ்வாமியானவன் (பொருநலிதர்) தாமிருந்தவிடத்தில் வஸ்துக்கள்டங்கலிலும் வந்துசேருமாப்போலே

மூ— தையல் | அங்கவன் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— மாலையவனோடுமே பிரிவாற்றாமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன் திருவடிகளைச்சேர்விக்குமென்கிறார். ௧௧.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ-ஸ. ஆய்ந்தமாலை-விசிஷ்டதஸம்ஹநமான, உந்நதாநுஸந்தேயஸம்ஹநமானவென்றபடி, அவர்கள் உந்நதாவநுஸந்தேயஸம்ஹநங்களைப்ரதிவாதித்ததானவென்கை, இது பத்துக்குவிசேஷணம்; அவனோடுபிரிவதற்கு-அந்தக்ருஷ்ணனோடு விச்லேஷிக்கைக்கு; இரங்கி-என்னெஞ்சுரிகி, மிகவும் வ்யதிதஹ்ருதயையாயென்றபடி; தையல்-பெண்பிள்ளையானவள், ஸம்ஹிதங்களாய்வந்த வல்லவீஜநங்களுக்குள்ளே ப்ரதாநையாயிருப்பாளொருபெண்பிள்ளை என்றபடி, இதுக்கு உரைத்தனகிறத்தோடே யந்வயம், கோபிகளெல்லோருமாக உந்நதாவநுஸம்ஹிதங்களை ஸஹஹபோலேயெல்லோருமாகச்சொன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே ப்ரதாநையாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களெல்லார்க்குமாகத்தான் சொன்னாளென்று பாவமாயிற்று. அங்கு-அந்த வல்லவீஜநகோஷ்டியிலே அவன பசுநிரைமேய்ப்பு, அந்த க்ருஷ்ணனுடைய கோவர்த்தநவ்யாபாரத்தை ஒழிப்பான் - நிவர்த்திதுமிச்சுவாய் ஒழிப்பானென்றது பாலிம்சபாவமன்று ஸந்வர்த்தியாதுமாய்ப்ரதிவஸாஹாவர்த்ததாலேஸமுத்தஸாதாரணமானவிசேஷாபாவம்உரைத்தனசொன்னவையான தையல்சொன்னதாக வாழ்வாரருளிச்செய்தவையானவென்றபடி. இவைபத்துமென்றநயிப்பது இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைதமின்சார்வு-அவைத்தினுடைய ப்ராவண்யத்தையுடையனவை சார்வு-ப்ராவண்யம் அந்தகோபீஜநாக்களுடைய ப்ராவண்யத்துக்குஸமமான ப்ராவண்யத்தையுடையவையென்றபடி அவர்களுடையவுக்திகளாலே அவன்பசுமேய்க்கப்போகாதொழியவத்தாலேயவர்களுக்கவனோடுஸம்ச்லேஷம் ஸித்தாப்போலேயிப்பத்தையப்யஸித்தார்க்கும் பகவத்சரணகமலஸம்ச்லேஷம்ஸித்திக்குமென்கை. ௧௧.

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந சேவதயே ஸ்ரீமதேராமாநுஜமுநி தேசிகாய நம:.

ஓ— இரங்கி தையல்) தத்விச்லேஷபீதயா காகாநுஷ்டா கோபிகயா (அங்கு) தஸ்மிந்தேசே (அவன் பசுநிரைமேய்ப்புஒழிப்பான் உரைத்தன) ததீயகோதநசாரணப்ரதிபந்தயாய ப்ரணீதம் (இவையும் பத்தும்) தச்சதகமபி (அவைத்தின்சார்வே) தத்ப்ராவண்யமேவ ஸாரதரம். ௧௧.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ப— யாய்ற்று. திருப்பொருநலில்சங்குகள் வந்துசேரும்படியான துறையையுடைத்தானவாறேஸ்வர்யமான (தென்) தக்ஷிணதிக்பூதியான குருநகராயிவரராயுதாரமான வாழ்வாரருளிச்செய்த வாயிரத்தில் (மங்கையரிதந்தி) யளவநஸ்வபாவ கோபீஜநாநுஸம்ஹிதமான பதஸம்ஹநமுள்ள வித்திருவாய்மொழியானது அவனோடு பிரியுகிறதற்குக்லேசப்பட்டு (அங்கு) அத்திரளிலே ப்ரதாநையான (தையல்) இடப்பெண்பிள்ளை அவன்பசுநிரைமேய்க்கையை ஒழிக்கைக்காக (உரைத்தன) உரைக்கப்பட்டனவாயிற்று. (இவையும்பத்தவத்தினசார்வே) அவை யென்கிறது க் கீழ்த்திருவாய்மொழிகளையா யவத்தினருகே இதோர்திருவாய்மொழியேயென்றுஸ்துதியிலேயாகக்கடவது. பக்ஷே அவைகளுக்குச் சொன்னஸம்பந்துகளோடுசேர்ந்ததே யித்திருவாய்மொழியுமென்றுமாம். ௧௧.

ஸ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்ய தேசிகேந்த்ராய நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவரகாலஸம்யமீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ராமிடோபநிஷத்தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

வேய்மருதோளிணை.

ஸம்மோஹாக்ஷக்ஷகீத்ருத்யா யதுகுலஜதயா ஞாதந: ஸ்நிக்தகத்வாத்
கோவிந்தத்வாத் ப்ரியோதாரவசநதயா சக்ரராஜாயுதத்வாத் |
ஸ்ரீநீலாச்மப்ரகாசத்வாததிஸாஹஸதயா கோபநிர்வாஹகத்வாத்
அஸ்தாநே ஸ்நேஹசங்காஸ்பதமபரஸஹித: சௌரிர் கோபிஜநேந || ௧௦௬.

(ஸம்மோஹாக்ஷக்ஷகீத்ருத்யா) தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ ஸர்வஜநஸம்மோஹநனாகையாலும்; (யதுகுலஜதயா) தகவில்லைதகவில்லையே நீகண்ணா யதுவம்சத்திலே க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும்; (ஞாதநஸ்நிக்தகத்வாத்) அஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன் மைபோலேகறுத்த ஸ்நிக்தமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையனாகையாலும்; (கோவிந்தத்வாத்) நின்னில்லைகோவிந்தா ஆச்ரிதவத்ஸலனாகையாலும; (ப்ரியோதாரவசநதயா) பணிமொழிநினைதோறும் "ஸர்வஹாஷீ ப்ரியம்வத:" என்கிறபடியே ப்ரியங்களான வசநங்களை சொல்லுகிறவனாகையாலும; (சக்ரராஜாயுதத்வாத்) ஆழியங்கண்ணா திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையனாகையாலும்; (ஸ்ரீநீலாச்மப்ரகாசத்வாத்) மாமணிவண்ணா நிகரில்லாத நீலரத்நம்போலேயுஜ்ஜ்வலமான நிறத்தையுடையவனாகையாலும; (அதிஸாஹஸதயா) வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும் வாயுமித்யாதி ஸகலவிஷயத்தை வசீகரியாநிற்குற திருக்கண்மலர் சேஷ்டிதப்ரப்ருதிகளாலே மநோஹரனாயிருக்கையாலும்; (கோபநிர்வாஹகத்வாத்) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல் திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்திசெங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே கோகுலத்திலே கோபாலர்களுக்கெல்லாம் ச்ரேஷ்டனாயிருந்து அவர்கள் கார்யமெல்லாம்செய்து நிர்வஹிக்குமவனாகையாலும்; வண்டுவரைப்பெருமாள் வைசித்ர்யாதிசயத்தாலே ஆச்ரிதராலே அஸ்தாநே சங்கிக்கப்படுமவராக "வேய்மருதோளிணை" என்கிற தசகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்பட்டதென்றுரூர். ௧௦௬.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றுமதிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

௩— தமக்குள்ளவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தகாரணமாகத்தம்மை யெம்பெருமான்விடிலோவென்றுண்டானவதிஶங்கையாலே யிப்படியவஸந்நராய் விஶ்லேஷித்தவநந்தரத்திலே சார்வேதவநெறிக்கிறதாகையாலே தமோபமர்த்துக்கு அவன்திருவடிகள் ப்ராப்யங்களென்று சொல்லத்துடங்குகையபேக்ஷிதமன்றோவென்னவவத...ருர் (இப்படியிதற்கியால்). ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமான பக்திமாஹாத்ம்யத்தைநிரூபிக்கிறாரென்கிறவிவ்வநுவ்ருத்தியாலே பத்துடையடியவற்குமேலிதுக்குக்கீழ் ப்ராஸங்கிகமென்றுதோற்றுகையாலிப்படியென்றது. அஞ்சிறையமடநாரைதொடங்கி வேய்மருதோளிணையுள்படக்கீழ்நடந்த ப்ரகாரத்தாலே என்றபடி. ப்ராஸங்கிகத்தையென்றது பத்துடையடியவிரிலே பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஸௌலப்யத்தையுபதேஶித்தவாறேயிப்படி ஸுலபனானவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே தமக்கபேக்ஷைபிறந்தது கைவாராமையாலே மிகவுமவஸந்நராய் அஞ்சிறையமடநாரையிலே தூதுவிடுகையும் அத்தாலிரங்கியவனெழுந்தருளினவாறேயவனுடைய ப்ரகர்ஷத்தைக்கண்டு வளவேழுலகிலே ஸ்வாநர்ஹதாநுஸந்தாநத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காகவவன் தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஸௌஶீல்யகுணாநுஸந்தாநஜநிதநிரவதிகப்ரீதியாலே பரிவதில்ஈசனிலேயவனுடைய ஸ்வாராதநத்தை யுபதேஶிக்கையுமாயிப்புடைகளிலே யாத்ருச்சிகமாய் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான நாநாகல்யாணகுணாநுபவபரிவாஹத்தையென்றபடி. பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமான என்றது நாளுநின்றனெம்பழமையென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறைவில்லையென்கிற வாக்யத்திலே ஸார்வத்ரிகமானவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்றக்கூடாதிறே. அது பக்திமாஹாத்ம்யமன்றிறே. காணவேணுமென்றவபேக்ஷையுடையார்க்கு ஸுலபனென்றிறே. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்துக்குப்பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளித்து. இத்தால் பரித்ராணாயஸாதூநாமென்று சொல்லப்பட்டதாய் பக்திமாஹாத்ம்யமானவதாரமூல ஸௌலப்யம். பத்துடையடியவர்க்குப்ரதிபாத்யமென்று பக்திமத்தாலே நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஸாதகமாக ஸம்ப்ராப்யமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று திருவாய்மொழிகளுக்கர்த்தபேதமுஞ் சொல்லித்தாய்த்து நிரூபிக்கிறாரென்கிறது. ஓர்குறைவில்லையென்றுஸார்வத்ரிகத்வத்தையவஸரவிஶிஷ்டமாக விஶேஷித்துச்சொல்லியுபஸம்ஹரிக்கிறாரென்றபடி, இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாகவவன்னம்மைவிடிலோ வென்கிறவதிஶங்கையாலே பராவஶேஷமவெண்ண வேய்மருதோளிணையிலேவிஶ்லேஷியாநின்றதம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளுமும்மைப்பிரியேனென்றாஶ்வஸிப்பித்தருளவத்தாலேயாஶ்வஸ்தராயினிபொருநிக்ஷோபமுமில்லாமையாலே பரிவர்ணநீரோரயராய்நின்றவாழ்வாரிவ்வளவாகப்ராஸங்கிகங்களாயப்போந்த ஸ்வஷ்டமொரகவரவவரெகளெல்லாம் முடிந்து பத்துடையடியவரில்ஸார்வத்ரிகமாய் இருந்தபக்திமாஹாத்ம்யத்தைவிஶேஷித்துச்சொல்லுகைக்காக

௭— ஏவம் த்ருதீயதஶகே ப்ரஸ்தாநஸேஷஸம்காவஸக்வஸ்ய “ஶ்ரீகேஶவேஸ்வரகவசிஷ்டவாஸவ்ய மஹ்யவஸஹ்ந வக்ரயிஶாயாப்யவாஸகஸபநாஹாமராஜெஶயகாக| ஶோகஸஶேஷாநுவகாஸவ ரஸவாமாஷதாஸாயவ வாஹிபொமாஹாவ்ரீ ஸவொயம்ஹஜஹ்மஸமஸ இதி ஶ்ரூயஸ்ஸாயவம்ஸொஹ்யத் ॥ இதி

௮— இப்படிதம்மைப்பிரியநினைவன்றிக்கே யிருக்கஅதிஶங்கையாலே பிரிந்தார்படுமவஸ்தைப் பட்டத்தாலே அவஸந்நரானவரை “உம்மையொருநாளும் பிரியேன்” என்றவநாஶ்வஸிப்பிக்க அத்தாலேயரித்துமிகவும் ப்ரீதராய்க்கீழ்த்திருவாய்மொழியில்யிப்படி ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்துப் படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவனென்றும் கடத்தலைசீய்க்கப்பெற்றாலென்றும் கெடுமிடரிலநுஸந்தித்தஸாத்யப்ராப்யங்களுக்குஸித்தோபாயனலர்மேல்மங்கையுறைமார்பனென்னறுதியிட்டாரிவ்வளவால் இவ்வுபாயவிஷயத்துக்கும்தாம்தமக்கறுதியிட்டுக்கொண்டவலம்பித்தஸாதநாபம்ப்ரபத்தியேயாகிலும பக்திப்ரபத்திகளிரண்டும்ஸாதநாபமன்வேதாந்தவிஹிதமாகையாலேகாருணிகராய்ஸர்வோபதேஶத்தில்ப்ரவ்ருத்தரானவாழ்வார்ப்ரபத்த்யதிகாரிகளைக்குறித்துவீடுமின்முற்றத்தில் ப்ரபத்தியைப்பண்ணுங்கோளென்றுபதேஶித்தார். பக்த்யதிகாரிகளைக்குறித்துபத்துடையடியவரில் பக்தியைப்பண்ணுங்கோளென்றுபதேஶித்தார். இப்ப்டியாகிலுமித்திருவாய்மொழிகளிரண்டிலொன்றுமிருவருக்குமுபதேஶமாயிருக்குமிருவரும்

மூ— சார்வே தவநெறிக்குத் தாமோதரனருள்கள் | காமேகவண்ணன் கமலநயனத்தன் |

ஆ— (சார்வே) இப்படி ப்ராப்யஶிக்ஷத்தை முடித்து பத்துடையடியவரிலே ப்ராப்யமான பக்தியோக ஸாத்யத்வத்தை நிகமிக்கிறார்; ஸௌலப்யத்தினாலும்,

இ— வடஸரோஜஸ்பூமான வாறேயத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறாரென்று வடதாத்பர்யம். உயர்வறவென்கிற முதல் திருவாய்மொழியிலே பரிபூர்ணபகவதநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியானது ஸம்ஸாரிகளோராயிருப்பார் பலரோடேகூட ஸம்ஸ்லேஷங்களைச்சொல்லியுங் கேட்டநுபவிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷையைப் பிறப்பிக்கையாலே யதுகாரணமாக லோகத்திலுள்ளாரை ஸம்ஸாரிகளோராகக்கியாகிலுமவர்களோடேகூட யநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக் குறித்து வீடுமின்முற்றவிலே ஸம்ஸாரஸ்வாபமான பக்தியோகத்தையும் பகவதவிஷயஸாத்யமாகப் பத்துடையடியவரிலே யவனுடைய ஸௌலப்யத்தையுமுபதேசித்துப்போந்த விவர்க்கு அநந்தரவபேக்ஷையானது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையாலே அப்போதேயநுசிதமாயனுசிரைய மடனுரைத்துடங்கியிவ்வளவாக நாநாவிபரஸவிஶேஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே யிப்போதவவபேக்ஷாஸம்பமுமில்லாமையவிவரந்த பக்தியோகத்தை ஸூசிக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயாகிலும் தாம்பெற்ற பரிபூர்ணானுபவராய் ஸ்வஸ்தராந வாறே "ப்ரஶஸ்தாஹம்வாநஶேஷவாம்ஸா"மென்கிறகணக்கிலே தாமபெற்ற வைராக்யத்தையெல்லாரும் பெறவேணுமென்று தமக்கிப்போதொரு நிவ்யாஜக்ருபையுண்டாயத்தாலே பண்டுதாமிதுத நர்க்குபவரவைராக்யஸாதனமாக பத்துடையடியவரிலே யாவக்ருத்துவைத்த பக்தியோகத்தை விஶேஷித்துச்சொல்லியதினுடைய ப்ரகாரங்களையுமிவர்களுக்குநன்றாகவுபதேசித்துத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்று கருத்து.

முதற்பாட்டு.

அதீயவாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தினாலுமென்று),

இ-ஶ. காமேகவண்ணன்-காளமேகவர்ணனை, பத்துடையடியவரிலே புயற்கருநிறத்தனென்றதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாவித்தபடி; கமலநயனத்தன்-கமலநயனனை வாத்ஸல்யகாருண்யஸௌஹார்தாநுராகங்களாய்க்கொண்டு அதிரமணீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனை யென்றபடி; ※

ஒ— உக்தஸ்ரீத்ர பக்திஸாஜாம் ஸாத்ப்ராவகாஶஷ்டிநுதிஶகெ ப்ரதிவாத்யதெ (காமேகவண்ணன) நீலமேகவர்ணத்வ, (கமலநயனத்தன்) கமலநயநத்வ, ※ ※ ※ ※

ப— ப்ரபந்நராய் இருவரும் ஸம்ஸாரிகளாரகையாலே "ஸ்வதந்த்ரம்ஸப்ரவர்த்ஸ்வம் ப்ரபந்நாவத்ராதவாஸ் | ஶரணாயநஸக்திஸ்வம் ஸத்தாவபிதஶிதாந ||" என்னதிறே தேஶிகனால் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டது. ஆகையாலிவ்வளவாலுள்ள பரோபதேசங்களு மிருவரையுங்குறித்தேயாகக்கடவது. இப்படி அவ்விரண்டு திருவாய்மொழியாலும் தத்வாதிகாரிகளைக்குறித்து உபக்ராந்தமான தத்வோபாயஸாத்யத்வத்தை மேல்திருவாய்மொழியில் தவநெறியெனனவ்விரண்டுவாயங்களையுமனுவதித்துக்கொண்டு நிகமிக்கிறார் கெடுமிடரில கடத்தலைசீய்க்கப்பெற்றுலெனறருளிச்செய்த ஸாமான்யவாயத்தில உந்தன் திருவுள்ளமிடாகெடுநதோறும நாஙகள வியக்கவின்புறுதுமென்னு உத்தரவண்ணநஶ்வப்ராப்யவிவரணமாயுள்ள வேயமருதோளிணைகளைப்பிரிந்துக்குடுக்குறது. இப்படி மூன்றுந்திருவாய்மொழியான வேய்மருதோளிணையில ஸமவானுடைய ஸ்வாநஶம்ஸாரஸ்வஹவிஷய வதனதையருளிச்செய்தார். மேல் நாலாவதான சார்வே தவநெறியால் ஜமஹஸ்ராப்ராவதயை அவனுக்குவவாதித்தருளுகிறார். தத்ஸம்-ஸ்ரீகீதாசோதரகாஸ... லோஹ்யதேத். இதில் முதற்பாட்டில் அவனுஸயவிஹிதிநாயனுகிலுமவனுடையதிருவடிகள் தவநெறிக்கு ஸாத்யமென்றுமதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையெனகிறா (சார்வேதவநெறிக்கு) தவநெறியென்கிற விஶ்வஸம் பக்தனுக்கு பக்தியோகத்தைச்சொல்லுகிறது, ப்ரபந்நனுக்கு ந்யாஸவித்யையைச்சொல்லுகிறது. (தாமோதரன்றாள்கள் தவநெறிக்குச்சார்வே) பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்று சொன்னவன் திருவடிகள் சார்வே எனகிறார், சார்வு-ப்ராப்யம். அங்கு சார்வே என்றுசொன்னவயத்தின் நிகமநமாகையாலிங்கு சார்வே என்னவயிகரிக்கிறா. அவயத்தில ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ※

மூ— நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்றநேமியான் | பேர்வானவர்கள்பிதற்றும்பெருமையனே ‖ ௧ ‖

ஆ— ஸௌலப்யத்திலும் திவ்யவிக்ரஹத்தாலும் வசீகரணசீலனாயிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணாவதாரம் ஸர்வேச்வரனா யமாக ஸகலஜாதீய ஸமாச்ரயணீயனானவெம்பெருமானுடைய திருவடிகள் பக்தியோகத்தாலே ப்ராபிக்கலாம். இதிலொருஸம்சயமில்லையென்கிறார். ௧.

இ— த்ருதீயபாதத்திற்கு தா...ரர் (ஸௌலப்யத்திலுமென்று), சதுர்த்தபாதத்திற்கு தா...ரர் (திவ்யத்வாதியால்), தாமோதரன் தாள்களென்று உபேயவைபவம் நிபந்தநமாகத்தையருளிச்செய்ததுக்கு தா...ரர் (க்ருஷ்ண ஸர்வேச்வரத்வாதித்வாதியால்), சார்வேதவநெறிக்கு என்கிறதற்கு தா...ரர் (பக்தித்வாதியால்). ௧.

இ-ஶ. நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்ற – ஸகலாகாசப்ருதிவ்யாதிபஞ்சபூதங்களை நின்னவனான தத்சரீரகதயா வரிணமித்துநின்றவனனென்றபடி. யாவையும் யாவரும்தானாமமைவுடைநாரணனென்றத்தை ஸ்மரிப்பிக்குறபடி; நேமியான்-சக்ரத்தையுடையவனை ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்குபயுக்தமான திருவாழியையுடையவனனென்றபடி; பேர்வானவர்கள்-ப்ராக்ருதரான ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸர்வப்ரகாரமஹானுபாவரான தேவர்களென்றபடி நித்யஸூரிகளென்கை. பிதற்றும்பெருமையன்-ஸ்ரீபரக்ஷத்தாலே யக்ரமமாகப்பிதற்றும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனை; தாமோதரன்தாள்கள்-தாமோதரனுடைய திருவடிகள், எற்றிறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே என்கிறத்தை ஸூசித்தருளுகிறபடி; தவநெறிக்கு-தபோமார்க்கத்துக்கு, வணக்குடைத்தவநெறியென்றங்குசொன்ன பக்தியோகத்துக்கு என்றபடி. உபாயமிதில் ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக. ௧.

ஓ— (நீர்வானமண் எரி கால் ஆய் நின்ற) ஜலாகாசப்ருதிவீதேஜோவாயுரூபேணஸ்திதஸ்ய, (நேமியான்) சக்ரிண:, (வானவர்கள் பேர் பிதற்றும் பெருமையன) நித்யஸூரிபிரக்ரமேணஸ்தூயமாநநாம வைபவலக்ஷணமஹத்வயுக்தஸ்ய, (தாமோதரன்) தாமோதரஸ்ய, (தாள்கள்) சரணௌ, (தவநெறிக்கு சார்வே) பக்திமார்க்கஸ்ய க்ருத்ஸ்நம் தச்சரணாவேவ பக்திமார்க்கநிஷ்டைஸ்ஸ்ராதவ்யாவித்யர்த்த: ‖ ௧.

ப— தவநெறிக்கு-பக்தியாகுமார்க்கத்துக்கும் ப்ரபத்தியாகுமார்க்கத்துக்கும் தவநெறி என்றும்காட்டில் பக்திப்ரபத்திகளைச்சொல்லிற்றுமோவென்னில் "யஸ்யஜ்ஞாநமயம் தப:" என்கையாலே ஜ்ஞாநவிசேஷமான பக்திப்ரபத்திகளை தபஸ்ஸென்று சொல்லுகிறது. வணக்குடத்தவநெறி என்றாரே அங்கே "தபஸாந்யாஸ ஏஷாமுபஸாதிரிக்தாமாஹு:" என்று தபஸ்ஸுக்களிலே மிக்கதபஸ்ஸாகச்சொல்லித்திறே ப்ரபத்தியை. (தாமோதரன்றாள்கள்) என்றத்தால் யசோதாதிகள்கையிலே கட்டுண்டு தழும்புசுமந்தது அதுவே திருநாமமாகவிருக்குமவன் திருவடிகளவணையுகந்தவணக்குடத்தவநெறியற்கு சார்வென்னுமதில் ஸம்சயிக்கவேணுமோவென்று மெச்சிக்கிறது. எப்படிப்பட்டவன் ஸ்வபாவனாருறனென்னில் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய் உபயவிபூதிநாயகனானவனென்கிறார். (காரித்யாதி) நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகம்போலே ச்யாமமான வடிவையுடையவன பக்த்யாதிரூபப்ராப்யோபாயமுமாயிருவர்க்கும்பக்தியமுமாய் மேல்ப்ராப்யமுமான வடிவையுடையவன், காதல்கடல்புரையவிளைவித்தகார்மாமேனியிறே, புயல்கருநிறத்தனென்னபடி (கமல) அவ்வடிவுக்குப்பரபாகமாயகவாயில் ஜனங்களுக்கு ப்ரகாசகமான திருக்கண்களையுடையன். ஸௌலப்யத்தாலும் வடிவழகாலும் மேன்மையாலும் மேல்விழவேண்டுமவனென்னதாய்த்து. (நீரித்யாதி) விக்ரஹவைலக்ஷண்யமே அன்றிக்கே ஸ்வரூபமும் விலக்ஷணமென்கிறார். யாவயும் யாவரும்தானாமமைவுடைநாரணனென்னத்தை நினைக்குறார். ப்ருதிவ்யாதிபஞ்சபூதங்களையும்சொன்னவித்தாலே யவைத்தின் காயமத்தையுமெடுத்ததாயித்தால் லீலாவிபூதிவிசிஷ்டதையைச்சொல்லுகிறது. (நேமியானின்று) நித்யவிபூதியிலேயிருக்குமிருப்பைச்சொல்லுகிறது.. (பேர்வானவர்கள்) இவ்வருகிலுள்ள ப்ரஹ்மாதிகளன்னிக்கே யவ்வருகில் பெறுமக்களேத்தும்படியான பெருமையுடையவன் யதா வானவர்கள் பிதத்தும் பெருமையனென்னவுமாம், தாமோதரனித்யத்ராஸ்து "ஸ்ரீதாமோதரஸ்வாமித்வ." ௧.

இரண்டாம்பாட்டில் ஸர்வேச்வரனாய் ஸ்ரிய:பதியாயிருந்துவைத்து என்விரோயியைப்போக்கியென்னையிங்கேயடிமைகொள்ளாநின்றானென்றுகீழச்சொன்னஸௌலப்யம் தமக்குவசித்தபடியையருளிச்

மூ— பெருமையனே வானத்திமையோர்க்குங் காண்டற் | கருமையனே யாகத்தணை யாதார்க்கென்றுந் | திருமெய்யுறைகின்ற செங்கண்மாலும் | இருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே || உ ||

ஆ— (பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஈஶ்வரனாய் ஆஶ்ரிதற்கு ஸுலபனாய்ப் பெரியபிராட்டியாரோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமான், தானுமிருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானென்றுகொண்டு, தம்முடைய லாபத்தைப்பேசுகிறார் உ.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— ஆகத்தணையாதார்க்கு என்கிறத்துக்கு தாற்பர்யம் (அநாஶ்ரிதற்கு) என்று, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி காட்டுகிறார் (தம்முடைய வித்யாதியால), கீழ்ப்பாட்டிலே பக்தியோகத்தாலேயவன் ஸுலபனென்றருளிச்செய்தவர் பக்தியோகாதிஸாதநாநுஷ்டான ஶக்தியில்லாதவனுக்குங்கூட அவன் ஸுலபனாயிருக்க பக்தியோகமுடையார்க்கு ஸுலபனென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று கைமுத்யத்தாலேயதை ஸமர்த்திக்கைக்காக தம்முடைய லாபத்தைப் பேசுகிறாரென்றதாய்த்தது. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். உ.

இ-ஶ. வானத்து-பரமாகாஶத்தில ஊர்த்வலோகத்திலென்றபடி; இமையோர்க்கும்-தேவர்களுக்கும் ஸநகாதிகளெல்லாரும் கீழ்லோகத்திலேயிருக்கத்தங்களுடைய ப்ரகர்ஷம் ஸ்பஷ்டமாம்படி ஊர்த்வலோகவாஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி, அமைவுடைமுதல்கெடலொடிவிடையிறுதியையுஸ்பிப்பிக்கிறபடி; பெருமையனே-பெரியவனை நியந்த்ருத்வாதி ஸர்வப்ரகாரோத்கர்ஷனென்றபடி, ஏகாரமிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையெனகைக்காக; ஆகத்து - ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே; அணையாதார்க்கு - அணைத்துக்கொள்ளாதார்க்கு, ப்ரீதிபூர்வகமாய்க்கொண்டு நெஞ்சிலேயநுஸந்தியாதார்க்கென்றபடி; காண்டர்க்கு - காண்கைக்கு; அருமையனே - ஶக்யமல்லாதவனை பிறர்களுக்கரியவித்தகனென்றத்தை ப்ரதிஸந்தானம்பண்ணினபடி, ஏகாரம் உக்தார்த்தஸ்த்ரீகரணார்த்தம்; திரு- பெரியபிராட்டியானவள்; மெய்-தன்திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று உடம்பு; என்றும-ஸர்வகாலமும்; உறைகின்ற - வஸியாநிற்கும், அகலகில்லேனிறையுமென்றுகொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணும்படியவளுக்குங்கூட நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கிறவனையென்றபடி, மலர்மகள்விரும்பு நமரும் பெறலென்னத்தையருளிச்செய்தபடி; செங்கண-லக்ஷ்மியோடு நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷத்தாலே பர்யாப்தைரைப்போலே லோஹிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனை; மால்-பெரியவன, 'ஸர்வேஶ்வரஸ்தத்தேஜோ யஶஸ்யஸாஜநகாத்மஜா' என்கிறபடியே லக்ஷ்மீவதிக்கநிவாரணமான ஶோபாஸம்பத்தியையுடையவனை ஸர்வேஶ்வரனையென்றபடி; இருமை-பாபபுண்யரூபவிருப்ரகாரங்களான; வினை-கர்மங்களை; கடிந்து - நிரஸித்து; இங்கு- இஹலோகத்தில்; நாளும்-ப்ரதிதிநமும்; என்னை-பக்தியோகாதிஸாதநாநுஷ்டாந ஶூந்யனான வென்னை; ஆள்கின்றான-அடிமைகொள்ளாநின்றான, ஸாக்ஷாத்ஸ்வர்க்கமானதேஶத்திலேபோனாலல்லது கிடையாதவையான நிரந்தரகைங்கர்யங்களையிந்த ப்ராக்ருதலோகத்திலேதானே யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறானென்று வாக்யார்த்தம். இப்படியானபின்பு பக்தியோகமுடையார்க்கவன் ஸுலபனென்றுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று கருத்து உ.

ஓ— (வானத்திமையோர்க்கும் பெருமையனே) ஊர்த்வலோகவாஸி ப்ரஹ்மாதிதேவஶ்ரேஷ்டாந்ப்ரதி ப்ரபுஃ (ஆகத்து அணையாதார்க்கு என்றும் காண்டற்கருமையனே) விசித்தஸந்தர்ஶநநாம ஸர்வதா ஶக்யஃ (மெய் உறைகின்ற திரு) ஸ்வவிக்ரஹாஶ்ரித லக்ஷ்மீகஃ (செம் கண் மால்) ரக்தநயநஸ்வாமீ (இருமை வினை கடந்து) புண்யபாபலக்ஷணம் த்விவிதம் கர்மவிநாஶ்ய (இங்கு என்னை நாளுமாள்கின்றானே) அத்ரைவ ஸ்வீயம் கைங்கர்யம் ஸ்வீகாரயதி நித்யம். உ.

ப— செய்கிறார். (பெருமையனேயித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு தன்னையாஶ்ரயித்து ஸ்வரூபம்பெறவேண்டும்படியான பெருமையுடையவன், (வானத்து) அவ்வாசியேயவர்களுக்கும் நமக்குமுள்ளது ஸம்ஸாரத்தில் நம்மிலுங்கனவியராயிருப்பவர்கள். (காண்டற்கு) ஆகத்தணையதார்க்கு ப்ரீதியோடே நெஞ்சிலே அநுஸந்தியாதார்க்கு காண்கைக்கரியன் இத்தால "பிறர்களுக்கரியவித்தகன" என்றத்தைச்சொல்லுகிறது (என்றும்திருமெய்யுறைகின்ற) என்றுமொக்கபெரியபிராட்டியார் வர்த்திக்கும் திருமேனியையுடையவன் (செங்கண்) அவளோட்டை நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நீர்பாய்ந்தபயிர்போலே செவ்விபெற்றத்

மூ— ஆள்கின்றானாழியானாரால்குறைவுடைய | மீள்கின்றதில்லைப்பிறவித்துயர்கடிந்தோம் | வாள்கெண்டையொண்கண்மடப்பின்னை தன்கேள்வன் |

ஆ— (ஆள்கின்றானாழியான்) ஆள்கின்றானாழியான ஆரால்குறைவுடையம்; இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீளக்கடவதன்று; எங்ஙனேயென்னில், இந்தஸம்ஸாரது:க்கத்தைக்கடிந்தோம்வாள்கெண்டையொண்கண்மடப்பின்னை தன்கேள்வனுடைய, ※ ※ ※ ※ ※

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்குதா...ரூர் (இனியிதற்றுல்). இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே இருமை வினைகடிந்ததென்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூபவஸ்துவாஷத்தை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸர்வேச்வரனுக்கு சேஷத்வஸ்வீகாரணமாகவே ஸ்வரூபவிசேஷங்களை விஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

இ-ஶ, ஆழியான்-சக்ராயுதனானவன்; ஆள்கின்றான்-நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், கைகழலாநேமியான்நம்மேல் வினைகடிவானென்கிறபடியே கையும்திருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோதியைப்போக்கி நம்மை ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி; ஆரால்குறைவுடையம்-ஆராலேகுறையையுடையோம், குறைவு-அபேக்ஷை, ஸர்வேச்வரன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொருவராலும் நமக்கபேக்ஷையில்லையென்றபடி; மீள்கின்றதில்லை-இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே நாம் மீளுவதில்லை, இனி நாம் ஸம்ஸாரிகளாகப்புகுகிறதில்லையென்றபடி; பிறவித்துயர்-ஜந்மது:க்கத்தை, இது உபலக்ஷணம், ஜந்மஜராமரணாதிது:க்கங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி; கடிந்தோம்-நிரஸித்தோம்;வாள்கெண்டையொண்கண்-வாளுங்கெண்டையும்போலே ஒளியவானகண்களையுடையவளான, வாள்-ஸ்ஸம் கெண்டை-மத்ஸ்யம், கூர்மையாலும்தைர்க்யத்தாலும்ஸஸ்ங்கள்போலவும்மஸ்ருணத்வஸ்நிக்தத்தாலும்வ ஸ்தாவிலாஸங்களாலும்மத்ஸ்யங்கள்போலவும்மநோஹாரிகளானதிருக்கண்களையுடையவளானவென்றபடி, மடப்பின்னைதன்-ஸௌந்தர்யத்தையுடையவளானபின்னைப்பிராட்டியுடைய,மடப்பம்-மௌக்த்யம்,தன்னென்று-ஸாயிகம், நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸௌந்தர்யாதிலோகோத்தரகுணங்களைப்பெறுகைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவவன் அந்தலோகோத்தரகுணங்களைத்தானிழக்குபோக ஸர்வஸமிக்குமாகையால் எனக்குப்புநராவ்ருத்தியையுண்டாக்கவல்லனோவென்று கருத்து; கேள்வன்-வல்லபனுடைய;

ஓ— (ஆழியான) சக்ரஸவ்யாயுதர், (ஆள்கின்றான்) தாஸ்யேந ஸ்வீக்ருதவாந், (ஆரால்குறைவுடையம்) கேநவா அபேக்ஷிதம்ஸாயநீயம், (மீள்கின்றது இல்லை) உத்பவம் ஸ்வீக்ருதஸ்யாவ்ருத்திநிவ்ருத்திநஷ்டாஸ்தி, (பிறவித்துயர்கடிந்தோம்) ஜந்மது:க்கம் வயம் நிராக்ருதவந்த:, (வாள் கெண்டை ஒண் கண் மடப்பின்னை தன் கேள்வன்) ஒளஜ்ஜ்வல்யமத்ஸ்யஸத்ருஸநேத்ரநயநமௌக்த்யநீளாவல்லபஸ்ய, (தாள் கண்டு கொண்டு

ப— திருக்கண்களையுடையவன் (மால்)யஸ்யாஸஜநகாத்மஜா என்றவளுடையவனுகையாலேவந்தபெருமையைச்சொல்லுகிறது (நாளுமிதற்றுல்) ஸர்வஸ்வாபஹரணஸமர்த்தமான அபூர்வங்களைப் போக்கி தேசவிசேஷத்திலே போனால் கொள்ளக்கடவ வடிமையை இஹலோகத்திலே நாள்தோறும்கொள்ளாநின்றான். பெருமையனேவானத்திமையோர்க்குமிதற்றெந அபரவரிஷதாவேர்மஹ்யுக்ஷாஸ்ஸம். உ.

மூன்றாம்பாட்டில் மறுவிலிடாத ஸம்ஸாரத்தைபபோக்கின நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனுடைய திருவடிகள் சிரோபூஷணமாகப்பெற்றேனென்கிறார். (ஆள்கின்றானிதற்றுல்) கையுந்திருவாழியுமானவன் நம்விரோதியைப்போக்கி அடிமைகொள்ளாநின்றான். இனி (ஆரால் குறைவுடையம்) “ஸர்வேச்வரேச்வரபாதஸம்பந்தஸம்பந்தமவ தஸ்யைவ ஸர்வஸஞாயஸாஸம் தஸ்மிந்ஸர்வஸ்வமேகிதிஹாஸம்ஸ்கார்ம்” என்னும்படி அதிசயம்பெற்ற நாமொருவராலும ஒருகுறைவுடையோமல்லோம். (மீள்கின்றதில்லை) இனி மறுவிலிடுகிறதில்லை பிறவித்துயர் ஸம்ஸாரதுரிதத்தையோட்டினோம் கடிந்தோமென்கிறாரிறே அவன் செய்ததாகவேயிட்டுக்கொண்ட காயத்திற்கு ஷிதொஷி என்னலாம்படியிருக்குமிறே. இவ்வளவேயோ (வானிதற்றுல்)வெக்கநபிள்ளைகளைப்போலே அவன்ஸாதநம்தலையெடுக்கும்படியோநான் பேர்பெற்றது என்றிங்கே ஹஷிப்பாருமுண்டு. அவர்களவன்நினைவால் நிதற்கேளயிவனில் பிறவியையும்பெற்று யிவனலவனரயும் பெற்றூர்களென்னிறேநிவஹித்தது. ஆகையால்வெக்கனைப்போலேயோ

மூ— தாள்கண்டுகொண்டென்றலைமேற்புனைந்தேனே ‖ ௧ ‖ தலைமேற்புனைந்தேன் சரணங்களாலின் இலைமேற்றுயின்றானிமையோர்விளங்க |

ஆ— திருவடிகளைகண்டுகொண்டு என் தலைமேல் புனைந்தேனென்கிறார். ௧.
(தலைமேல்) இனியிவனையென் தலையில்நின்றும் ஒருவராலும் பேற்கவொண்ணாதென்கிறார். ௪.

இ— ஆள்கின்றானாழியானென்றுதமக்குஸம்பந்தவிசேஷங்களும்ஸூசித்தபடி சொல்லியாயிருக்க இவ்வளவில் ஸாக்ஷாத்காரத்திலே தலைபுனைந்தேனென்றொரு கைங்கர்யவிசேஷத்தைதனித்துச்சொல்லுவானேனென்னவவதரிப்பிக்கிறார். எங்ஙனேயென்னிலென்று இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே மீளக்கடவதல்லாமையை நேரறிந்தபடியெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இஸ்ஸம்பந்தத்துக்குத்தாரகஞ்சொல்லுகைக்காகவென் தலைமேல்புனைந்தேனென்று விசேஷித்துச்சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. ௧.

நான்காம்பாட்டு.

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தங்களிலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (இனியிவனையித்யாதியால்). ௪.

இ-ம. தாள் - திருவடிகளை; கண்டுகொண்டு - ஜந்மஸித்தமானவன் ஹாநியைப்பெறும்போலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணப்பெற்று; என தலைமேல்-ஸ்வமூர்த்தம்; புனைந்தேன்-தரிக்கப்பெற்றேன், புனைகை-தொடுக்கை, இங்கு தரிக்கையைக்காட்டுகிறது, அதிஸ்ரவ்யங்களான புஷ்பங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே தரிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக புனைந்தேனென்று ப்ரயோகித்தது, நின்செம்மாபாதபற்பத்தலைசேர்த்து என்றும் பாதபங்கயமேதலைக்கணியாயென்றும் நெடுங்காலமாகவாசைப்பட்ட ஸாராஷ்யத்தையடையப்பெற்று வரிவண்டொனாயனானேனென்றபடி. இப்படியவன் திருவடிகளை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு ஸிரஸ்ஸிலேதரிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே புநராவ்ருத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸாத்யமன்றேவென்று கருத்து. ௧.

சரணங்கள்-அவனுடைய சரணங்களை; தலைமேல்-என் ஸிரஸ்ஸின்மேலே; புனைந்தேன்-புஷ்பங்களைத் தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே தரித்துக்கொண்டேன், நிரதிசயபோக்யமாக தரிக்கப்பெற்றேனென்றபடி, கீழ்ச்சொன்னதைஅநுவதித்தபடி, இதுக்கினிச் சலனமில்லையென்று சொல்லவருகைக்காகவிவ்வநுவாதம் இதிலாதராதிசயமும் ஸூசிதம், இப்பேறிவர்பெறுகைக்கு அவன் க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறது மேல்; ஆலினிலைமேல்-வடபத்ரத்தின்மேலே; துயின்றான் - கண்வளர்ந்தவனை ப்ரளயத்திலே அசித்விசேஷங்களாய்க்கிடந்தவிந்த ஜீவஜாதங்களை கரணகளேபரவியுக்தமானைநாவாய்க்கொண்டு தஸ்யமாகக்கொலர்மாதவஞ்செய்தனன், கொலெனகிறபடியே ஹாதவஸ்யபண்ணுகிறவன்போலே ஹாணயவஸஜ்ஜை ஒரு வடபத்ரத்திலே நெடுங்காலம்கிடந்தவனனவெனறபடி; இமையோர்-அநிமிஷர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி; வணங்க-வணங்கும்படி, * *

ஒ— என் தலைமேல் புனைந்தேனே) சரணௌ த்ருஷ்ட்வா க்ருத்வா ஶிரஸி ஸ்வஸ்ய தவாநஸ்மி த்யக்தம் ‖ ௧.
(சரணங்கள் தலைமேல் புனைந்தேன்) தச்சரணௌஶிரஸி ஸ்வஸ்ய தவாநஸ்மி (ஆலிலைமேல் துயின்றான்) வடதளே ஶயிதவதஃ (இமையோர் வணங்க) தேவைஷு ப்ரணதஸ்ய, * * *

ப— நான் பெறப்பெற்றதென்னிங்கே ஸம்பந்தக்கக்கடவது என்னிடத்திலவன் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலையெடுத்ததோதன்னுணையிழக்கின்றான். மணநோக்கமுண்டானிறை ஒளியையுடைத்தான கெண்டைபோலேமூழுமாய் வைத்தகண்வாங்காதே காணக்கொண்டிருக்கவேண்டும்படியானவழகிய கண்களையுடையாளாயாத்ருணாவெதையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனுடையதுயரறுசுடரடிகளையவெகுத்துகாட்சிக்குஹேது சொல்லிறதிறே. மடப்பின்னை என்று'நின்செம்மாபாதபற்பத்தலைசோதது' என்றுப்ரார்த்தித்தவென்தலைமேல் தரிக்கவும்பெற்றேன். ஆழியானித்யெநந வக்ராயீஸாயாஸ்யகூடஸ்தம். ௧.

நாலாம்பாட்டில் என்நெஞ்ஞிலேயிருக்கிற ஸவேஸ்வரனையொருவராலும் விஶ்லேஷிப்பிக்கவொண்ணாது, என்றுநிஸ்சயித்து அத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிறேனென்கிறார். (தலைமேலித்யாதி) அமரர்சென்னிப்பூவானவத்திருவடிகளை தலைமேலேவைத்துக்கொள்ளப்பெற்றேன். இப்பேறிவர்பெறுகைக்கவன்

மூ— மலைமேறறானின்றென்மனத்துளிருநதானை | நிலைபேர்க்கலாகாமைநிச்சித்திருந்தேனே ‖ ௪ ‖ நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை | கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன் |

ஆ— (நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவேவோஎன் றிறத்திலவன் செய்யநினைத்திருக்கிறான், இப்படி *

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— கள்வம்பெரிதுடையனென்கிறதற்கு தா...ரார் (இவ்வளவேவேதி்யாதியால்). தமக்கவன ...

... சொல்லுகிறவிதுக்கு மெச்சப்படாநி...யாலேயவனுடையவ... த்தைச்சொல்லுகைய... மன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்). ... கெ... களவனை ...சொல்லித்தில்லையோவென்றபடி. * *

இ-ஶ. இந்தஜ்வஜாதங்களுக்காகத் தான்பண்ணுகிற க்ருஷிபரம்பரைகளைக்கண்டு விஸ்மயாவிஷ்டராய்க் கொண்டு ஸங்க்ரஹத்தாலே ப்ரணிபதநபரராம்படியென்கை; மலைமேல்-திருமலையின்மேலே; தானின்று-தானாகநின்று, நாமொருயத்நம்பண்ணியறியாதிருக்கத் தானேவந்துநின்று என்றபடி. அந்த ஸ்தானத்தில் பண்ணின தபஸ்ஸு முடிந்தவாறே நம்மைபெறுகைக்காக ... நிற்கையாகிற ... தபஸ்ஸைப்பண்ணி என்றபடி; என்மனத்துள்ளிருந்தானை-இப்படி தான்பண்ணின க்ருஷிக்ளுக்கெல்லாம் ஃபலமாகவென்னுடையஹ்ருதயத்திலே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்தவனை நிலைபோக்கலாகாமை எந்தலையில்நின்றும் ... ஶக்யமல்லாமையை; நிச்சித்து-நிஶ்சயித்து; இருந்தேன்-அத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். ௪.

என்னெஞ்சங்கழியாமை-அவனென்ஹ்ருதயத்தைவிட்டுப்போகாமையை; நிச்சித்திருந்தேன்-நிஶ்சயித்திருந்தேன், தபஸ்ஸுபண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடந்தும் ... திலேநின்றும் நெடுங்காலம் வருந்தி யென்னெஞ்சிலேயிருக்கப்பெற்றானாகையாலே யினியொருக்காலும்விட்டுப்போகேனென்று நிஶ்சயித்து ஸங்கல்பித்தானென்றபடி; கைச்சக்கரத்தண்ணல்-கையிலே ...த்தையுடையவனானவனாகி கைகழலாநேமியானென்கிறபடியே ...த்தையொருக்காலும் கைவிடாதாப்போலே ...தரையொருக்காலும் கைவிடாதவனாகியானவென்றபடி; பெரிது - பெரியதான; கள்வம் - ...த்தை; உடையன்-உடையவன், என்னெஞ்சைக்கைவிடாதிருக்கிறவளவன்றைக்கே என்னெஞ்சில் தானிருக்கச் செய்தேயும் என்னாலறியமுடியாத ...ணஸாமர்த்த்யத்தையுடைய வனென்று ...;

ஒ— (மலைமேல்தான்நின்று) ஸ்ரீஶேஷாசலஸ்தஸ்ஸந் (என் மனத்துள் இருந்தானை) ... (நிலைபேர்க்கல் ஆகாமை நிச்சித்து இருந்தேனே) ... ௪.

(நிச்சித்தித்யாதி) ... (கை சக்கரத்து அண்ணல்) ... (கள்வம் பெரிது உடையன்) ... ※ ※ ※ ※

ப— க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறது. மேல், அவனுமிலையில்கிடந்து தபஸ்ஸுபண்ணித்திவரிப்பேறுபெறுகைக்கு. அது ஸாதித்தவாறே நித்யஸந்நிதானுமாகவந்து திருமலையிலேநின்றான் அதுவும் ஸாதித்தவாறே இவருடையஹ்ருதயத்திலேவந்துபுகுந்தான். அன்னெஞ்சமே நின்கண்ணுக்கொண்டு அங்கே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்தான், இப்படியிருந்தவனை (நிலைபேர்க்கலாகாமைநிச்சித்து) இவ்விருப்பையென்னாலேப்போக்கவொண்ணாமையை நிஶ்சயித்து இவன்போகைக்குறுப்பாக தம்மாலாவதெல்லாம் செய்தாப்போலே காணும் (இருநதேனே) '...' என் றிருந்தேன். "..." ஆலிலைமேல்த்துயின்றாநித்ய... ௪.

அஞ்சாம்பாட்டில் அவனென்திறத்தில் செய்யநினைக்கிறவை ஒருவர்க்கரியநிலமன்னென்கிறார். (நிச்சித்தித்யாதி) நீரிலேகிடநதும ...த்திலேநின்றும் தன்பேறாக தபஸ்ஸுபண்ணிவந்தென்னெஞ்சிலேயிருக்கையாலே இனி ஒருகாலமும் வந்தென்னெஞ்சம்கைவிடாமையைநிச்சித்திருந்தேன். (கைச்சக்கரத்தண்ணல்) கையிலேதிருவாழியையுடைய ... ஒருக்காலும்கைவிடானென்கை. (கள்வம்பெருதுடையன்) நெஞ்சிலேயிருக்கச்செய்தே நானறியாதபடியென்னை ...த்தைக்

மூ— மெச்சப்படான்பிறர்க்கும்மெய்போலும்பொய்வல்லன் | நச்சப்படுநமக்குநாகத்தணையானே ‖ ரு ‖
நாகத்தணையானைநாடோறுஞானத்தால் | ஆகத்தணைப்பார்க்கருளசெய்யுமம்மானை |

ஆ— வெளியவனோவவனென்னில்; ப்ரதிகூலர்க்குக்காணவரியன், நமக்கெளியங்காணென்கிறார். ரு.
(நாகத்தணையானை) ஸ்ரீபதருடைய நிஷ்கர்ஷம்பாராதே திருவனந்தாழ்வானுக்கருள்செய்யுமாப்

இ— த்ருதீயபாதத்திற்கு தா. ஙர் (ப்ரதிகூலர்க்கிதராதியால்). நச்சப்படும்நமக்கென்கிறதற்கு தா…ஙர் (நமக்கிதராதியால்). ரு.

ஆறும்பாட்டு.

மாகத்திதராதி வைத்தானித்தத்திற்கு தா…ஙர் (ஸ்ரீபதருடைய ஐதராதியால்) நாகத்தணையானை

இ-ஶ. பிறர்க்கு-ப்ரதிகூலர்க்கு; மெச்சப்படான்-கொண்டாடப்படான், அவர்கள் தன்குணங்களை யறிந்துகொண்டாடும்படியிரானென்றபடி, அவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்கரிக்கவாயிரானென்கை; மெய்போலும்-மெய் போலேயிருக்கிற; பொய்வல்லன்-பொய்களைச் செய்யவல்லன், அநாஸ்ரிதர்க்கு மெய்செய்கிறப்போலேயிரு ந்து பொய்யைச்செய்யவல்லனென்றபடி; நாகத்தணையான் - நாமத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவன் நாமத்தினுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தையுடையவனென்றபடி, ஶேஷனுடையஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்கை, திருவனந்தாழ்வானோடுபோலேயாஸ்ரிதரெல்லாரோடும் நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷாபிலாஷினனவனென்று தாத்பர்யம்; நமக்கு-ஆஸ்ரிதரான நமக்கு; நச்சப்படும்-ஆசைப்படும், நச்சுகை-ஆசைப்படுகை, ஆசைப்படலாம்படி ஸாக்ஷாத்கரிக்கவாயிருக்குமென்றபடி. ரு.

மாகத்து - ஆகாஶத்திலே, மா - மஹத்து கம் - ஸம் ஆகாஶமென்றபடி இளமதியம் - பால சந்த்ரனவன் மதிஶப்தத்தினமேலே ப்ரத்யயஸ் ஸ்வார்த்திககாரம் நபும்ஸகநிர்தேஶம் கடத்ராதி ஶப்தவக் ஶப்தஸ்வபாவம். சேரும் - சேர்ந்திருக்கிற சடையானை - ஜடையையுடையவனை ருத்ரனை, விஶாலமான ஆகாஶத்திலே யிருக்கையாலே ஸ்வர்க்கவாஸிகளான இந்த்ராதிகளோடு ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவதாபேதங்களோடு வாசியறவெல்லார்க்கும ஸேவ்யமாம்படியிருக்கிற சந்த்ரன் தனக் கொருவனுக்குமே ஸேவ்யமாம்படி தந்தலையிலேவந்திருக்கையாலே ப்ராக்ருதவிஷயஸேவத்திலே ஸக்தஸக்தமும் தாவஸவேஷமான ஜடையையுடைக்கையாலே தபோஸ்வநிஷ்டமும் வ்யக்தமாயிருக்கிற

ஓ— (பிறர்க்கு மெச்சப்படான்) ஸஹஸ்ரந ஶ்ருவநீயோநஹவதி (மெயபோலும பொய்வல்லன்) ஆஸ்ரிதாநாம் ஸத்யமிவ அநாஸ்ரிதாநாமஸத்யம் கடயம்ஶக்த (நாகத்து அணையானே நச்சப்படும் நமக்கு) ஸர்வஸமர்ப்பிதாஸாஜமஶயநஸ்வ ஸ்வாநுகூலிக்ஷணீயம். ரு.

(நாகத்தணையானை) ஸாஜமஶயநஸ்த (நாள்தோறும்) ப்ரத்யஹம், (ஞானத்தால் ஆகத்து அணைப்பார்க்கு) ஸக்திரூவஜ்ஞாநேந ஹ்ருதயெநிவேஶயதாம்

ப— கொண்டுபோகவொருப்படுவது. ஸ்வாநவனையிடுவித்தது ஸ்ஶ்ருபிக்கநினைப்பதும் திருமுகமடந்த யரைவரக்காட்டி எதிர்கொள்ளப்பாரிப்பதாய் குவாலை[ஸயிகதைதை]ப்பாரியானின்றான். உம்மைப்போல வனைப்புகழவரா மற்றில்லையே உம்மாலவனைமெச்சப்போமோவென்ன மெச்சப்படான் பிறர்க்கு நான் தன் குணங்களைசசொல்லி புகழுகிறாப்போலே பிறர் தன்குணங்களை சொல்லிப்புகழலாம்படியிரான். அவர்களு க்கு ஸாக்ஷாத்ராவனாகயிருக்கும மெய்போலும் ஸஜாதீயநாதிகள்பக்கலிருக்குமாப்போலேயிறே. ஸஜாதீய நாதிகள்பக்கலிலுமிருப்பது காயத்காலத்தில்வந்தால் மெய்செய்வாரைப்போலே பொய்செய்துதலைக்கட் டும அப்படி நம்மளவிலுமவருமோவென்னவேண்டா. (நச்சப்படும்நமக்கு) உகவாதார்பக்கல்செய்வதை நம்பக்கல்செய்யான், அதுக்கு நிதானமுண்டோவென்னில் (நாகத்தணையானே) ஸஜாதியரில்செய் வதுகொண்டு காயமென, நம்-ஸஜாதீயர்பக்கல்பரிமாறினதன்றோ நமக்குப் படிமா [த்ருஷ்டாந்தம்] ஸதா ஸாக்ஷம் நாமராஜஶயநமாதிதி. ரு.

ஆறும்பாட்டிலின்றுரையிப்பாரையும் நித்யாஸ்ரிதரைப்போலே விஷயீகரிக்குமவன் திருவடிகளில் நித்யஸேவை விழப்பெறநேன் என்கிறார். (நாகத்தணையானை) உகந்தாரைப்படுக்கையாகக் கொள்ளுமவனை யிற்று, (நாள்தோறும) பக்தியாலே ஹ்ருதயத்திலே கொண்டுபுகுந்து சேர்ப்பார்க்கும் நாள்தோறும் மெம

மூ— மாகததிளமதியஞ்சேருஞ்சடையானைப் | பாகத்துவைததான்றன்பாதம்பணிந்தேனே ‖ கூ ‖ பணி நெஞ்சேநாளும்பரம்பரம்பரனைப் | பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும் |

ஆ— போலே அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்யுமம்மான்றனபாதம்பணியப்பெற்றேனென்கிறார் கூ (பணி) ஸ்ரீ... [illegible] ...யொவெ தனைப் ஸ... [illegible] ...னுயிருந்தவெம்பெருமானை நெஞ்சே வணங்கு ; வணங்கில் பின்னையொருநாளுமொரு

இ— என்கிறதற்கு தா...ரர் (திருவனந்தாழ்வானுக்கித்யாதியால்), [illegible]. தாள்கண்டுகொண்டென் தலைமேல் புனைநதேனென்று [illegible] ...த்தைத்தமக்க... [illegible] ...வயொமிக... [illegible] ...நமாகவருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலேயத்தையே வ்யாக்யானமாக... [illegible] ...ராகையாலே வ்யாக்யானமில்லையென்று கருத்து. கூ.

ஏழாம்பாட்டு.

மணிநினறசோதி என்கிறவிடத்தில் [illegible] ...த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேதயாதியால்), மதுசூதனனென்கிறதற்குதா...ரர் (தவிரொயீத்யாதியால்), அடலாழியானென்கிறதற்குதா...ர்(த... [illegible] ...த்யாதியால்), பரம்பரம்பரனையென்கிறதற்குதா...ரர்(ஸ... [illegible] ...த்யாதியால்)

இ-ஶ. [illegible] ...யென்று வ்யாக்யானம்; பாகத்து-வாமத்திலே தந்திருமேனியிலொருவாஶத்திலே என்றபடி; வைததான் தன்-அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலேவைத்துக்கொண்டவனை, தன்னென்று ஸ்வாமித்வம், ஸ்ரீதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனனென்று கருத்து; நாகத்தணையான்-நாமத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவனை, நாகராஜனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தைப்படுக்கையாகயுடையவனனென்றபடி; ஞானத்தால்-ஸர்வஜ்ஞானத்தாலே; ஆகத்து-தங்கள்ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, ஆகம்-உள்ளு; அணைப்பார்க்கு-ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுவார்க்கு ப்ரீதியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுமாப்போலே நிரந்தரத்யானம்பண்ணிய [illegible]பார்க்கென்றபடி; நாடோறும்-நாள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி; அருள்செய்யும் - நிரவதிகவாத்ஸல்யமுடையனாயிருந்துவஶீகரிக்குமவனை திருவனந்தாழ்வான்பக்கல் [illegible] ...யிருக்குமாப்போலே யாஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும [illegible] ...ம்பண்ணும்ஸ்வபாவனை என்று வ்யாக்யானம்; அம்மான்-ஸ்வாமியினுடைய; அணையானை, அம்மானை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரங்கள் விஶேஷ்யவிஶேஷணங்களானசப்தங்கள், இது உரையிற்சொன்ன நிர்வாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்களாதல் விஷயாதிஶயத்யோதகங்களாதலாகக்கடவன; பாதம் - திருவடிகளை; பணிநதேன்-ஸேவிக்கப்பெற்றேன். கூ.

நெஞ்சே-என்னுடைய மனஸ்ஸே; பரம்பரம்பரனை-பரமர்க்கும்பரராயிருப்பார்க்குப்பரனானவனை [illegible] ...ர்களிற்காட்டிலும் ஸர்வஶ்ரேஷ்டனானவனையென்றபடி; நாளும் - ப்ரதிதிநமும்; பணி - ப்ரணாமம்பண்ணுவீ ப்ரீதியாலே நிரந்தரமாகஸேவித்தநாவியென்றபடி; பிணி-வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களுமென்றபடி; ஒன்றும-ஏகதேஶத்தும்; சாரா-நம்மையாஶ்ரியா;

ஒ— (அருள்செய்யும அம்மானை) [illegible] (மாகத்து இளமதியம் சேருஞ்சடையானை) [illegible] (பாகதது வைத்தான் தன்) [illegible] (பாதம்பணிந்தேனே) [illegible] ‖ கூ.

(பணிநெஞ்சேநாளும்) [illegible] (பரம் பரம் பரனை) [illegible] (மணிநினறசோதி) [illegible]

ப— மேலருள்செய்யுமவனுயிறது, [illegible] "[illegible]." (அம்மானை) தன்பக்கல் ப்ரீதியுடையாரை தன்பேருகவிடாமைக்குப்ராவ்ருத்தசொல்லுகிறது. (மாகவித்யாதி) [illegible] ப்யாநவிவனென்றுதோத்தம்படி [illegible] ...யையுடையனை [illegible] ...னுக்கு திருமேனியிலொருவாஶத்திலே இடங்கொடுத்தவனுடைய திருவடிகளையாஶ்ரயிக்கப்பெற்றேன் யெனக்கோர்குறையுண்டோவென்கிறார் கூ.

ஏழாம்பாட்டில் நம் ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் தானேபோக்கியடிமைகொள்ளுமவனை நாள்தோறுமநுபவியென்று திருவுள்ளத்தைகுறித்தருளிச்செய்கிறார். (பணியித்யாதி) நெஞ்சேநாளும் ※

மூ— மணிநின்றசோதிமதுசூதனென்னம்மான் | அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே || எ || ஆழியா னாழியமரர்க்குமப்பாலான் | ஊழியானாழிபடைத்தானிலைவேக்கான் |

ஆ— து:க்கமும் வாராது, து:க்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மையடிமைகொண்டருளு மென்கிறார். எ.

(ஆழியான்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விஸஜாதீயமான ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளையுடையனை நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கும *

இ— பணி என்கிறத்தைபுரைக்கிறார் வணங்கு என்று; பிணியொன்றுஞ்சாரா எனகிறதற்கு தா...றார் (வணங்கிஷ்த்ரீயால்); ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். இப்பாட்டுக்கு ப்ராஸங்கிகமென்று கருதது. எ.

எட்டாம்பாட்டு.

ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்ர்யால்); ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்கு தா...றார் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்ர்யால்); ஊழியானென்கிறதற்குதா...றார் (நித்யவிபூதியென்று);

இ-ஸ. மணிநின்றசோதி - நீலரத்நத்திலேஸ்திரமாயிருநதஜ்யோதிஸ்ஸுப்போலிருக்கிற, ஜ்யோதிஸ்ஸு யுடையவனை ஔஷதிகளைச்சொல்லாதே மணியைச்சொனனதாலே மணிபோலே முந்தாணியிலேமுடிந்தாளலாம்படி யாஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்குமென்று ஸூசிதமாகிறது; மதுசூதன் - விரோதிநிரஸநனை ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸீலனனைவென்றபடி; அணிநின்ற-அணியாநின்றதான, அணி-ஆபரணம் வலததிருக்கைக்காபரணமாகநின்றதானவென்றபடி; செம்பொன் - சிவந்தபொன்போலிருக்கிற, ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி; அடலாழியான்-வராகர்மரோஷியான திருவாழியையுடையவனை, அடல் - வராக்ரமம், பராக்ரமவாஸியல் ஸ்பர்ஸாஸ், ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநாநுகுணமான திருவாழியையுடையவனை என்றபடி, ஆஸ்ரிதருடையஹோமக்ஷத்துக்கும்தானேயாம் தவிரோதிநிரஸநத்துக்குந்தானேயான திருவாழியையுடையவனென்று வடிதாகவபடும்; என்னம்மான்-என்னுடையஸ்வாமியானவன்; பிறவி-ஜந்த்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி; கெடுதது-நஸிப்பித்து; ஆளும-நம்மையடிமைகொண்டருளுவன், நம்மையிட்டு ஸவப்ரியகைங்கர்யங்கொண்டருளுவானென்றபடி. எ.

ஆழியான்-திருவாழியையுடையவனை, திருவாழியாழ்வான் முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி, ஆழி-கமபீரரான, ஆழி - கமபீரம், கதிமபீரஸ்வபாவனனவெனறபடி; அமரர்க்கும-நித்யஸூரிகளுக்கும்; அப்பாலான்-அப்பால்பட்டவனை ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதியாலேயத்யந்தவிஸஜாதீயனை; ஊழியான்-ஊழியிலேயிருக்குமவனை, ஊழி - கல்பம், ஸவப்ரவதாயங்களும் ஸம்ஹ்ருதங்களான

ஒ— (அணிநின்ற) ஆபரணரூபதயாஸ்தித, (செம்பொன) ரக்தஸுவர்ணஸத்ருஶ, (அடல ஆழியா ன்) பராக்ரமஶாலிஸுதர்ஶனதர, (என் அம்மான்மதுசூதன்) மஸ்வாமி விரோதிநிரஸந:, (பிறவிகெடுத்து ஆளும்) ஜந்மஸம்பந்தம் விநாஶ்ய தாஸஞ்சகார வஶீகரோதி, (பிணி ஒன்றும சாரா) து:க்கோ நஸ்யந்தி நஸ்ப்ருஶந்தி தஸ்ய ப்ரத்யஹம் தம்ப்ரணமேதி வரீவேர்ணாடீயம் || எ.

(ஆழியான்)வக்ரணம், (ஆழி அமரர்க்கும அப்பாலான)வக்ரயாநித்யஸூரிஹேய்ரவத்திஶயிதஸ்ய

ப— நெஞ்சே காலமாறுமநுபவிக்கப்பார் ஸம்ஸாரிகளுககுப்பரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும வபரான நித்யஸூரிகளுக்கும நிர்வாஹகனானவனை (பிணி) து:க்கங்களொன்றும் நம்மை ஸ்பர்ஶியாது. அ து:க்கங்களுக்கடியான ஜந்மத்தையும வேரோடேபோக்கி நம்மை நித்யகைங்கர்யங்கொளளுமவன் (மணி நின்றசோதி) நீலமணியினுளியை வடிவாகவகுற்றுப்போலேயிருக்கிறவடிவையுடையவன். அவ்வடிவழ கையநுபவிப்பார்க்குவரும விரோதிகளையும் மதுவைப்போக்கினாப்போலே தள்ளிக்குடுக்குமவன் (எ னமமான்) அப்படியெனவிரோதியைப்போக்கி முகந்தந்தவன் (அணியித்ர்யாதி) அநுபவிப்பார்க்கு வி ரோதிகளையுமபோக்குந்திருக்கைக்குத்தானேயாபரணமாய அநுபவிப்பார்க்கு ஸ்ப்ருஹணீயமானவடிவை யுடைய யஸோநுபவமானதிருவாழியை கையிலேயுடையவன் பணிநெஞ்சே பிறவிகெடுத்தாளுமிதெத்ர்த தஷிஷேப்ரத்ரு ஶோக்ஷஸ்வரூபநுவகாதித்ரீக்ஷம். எ.

எட்டாமபாட்டிலவனையநுபவியென்னவாறே ஒகநதநெஞ்சேகொண்டாடியவனையிடைவிடாதே

மூ— பாழியந்தோளால்வரையெடுத்தானபாதங்கள் | வாழியென்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கண்டாய் ||அ||

ஆ— ஸ்ருஷ்டாவாயிருந்துவைத்து ருஷ்ணாவதாரமாக தச்ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய் தச்ஸ ரக்ஷகனாய் எல்லாருக்கும் புகலிடமாயிருந்ததிருத்தோளாலே வரையையெடுத்துருஷ்ணாரக்ஷணம் பண்ணியருளினவன் திருவடிகளை என்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார். அ.

இ— ஊழ்படைத்தானென்கிறதற்கு தா... ரூர் (காலதத்வதந்த்ராதியால்); நிரைமேய்த்தானென்கிறவி டத்தில் அபதானத்தையருளிச்செய்கிறார் (ருஷ்ணாவதாரஹேதுத்வாதியால்); பாழியையென்கிறதற்கு தா... ரூர் (ஸாந்தத்வாதியால்); மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவ னைவேவியென்றநயாயோவாதனவருளிசசெய்தவரிப்பாட்டிலே வ்யதிரேகெணவத்தை ஸ்வீகரிக்குறுரென் று ஸாமதியும் ஸூசிதை. அ.

இ-ஸ. ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்தாயியாயிருக்குமவனை என்றபடி, ஊழி - கல்பத்தை, இது உபலக்ஷணம், காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையுமென்றபடி; படைத்தான்-ஸ்ருஷ்டித்தவனை; நிரைமேய்த்தான்-க்ருஷ்ணனாய வதரித்துப்பசுக்களைமேய்த்தவனை; பாழி-விசாலமான, பாழியென்று விசாலம் ஸகலலோகங்களும் ஸ்ருஷ்டிஸமயத்துக்கொதுங்கியிருக்கலாமபடி யதிவிசாலமானவென்றபடி ; அந்தோளால் - அழகியதிருத் தோள்களாலே; வரையெடுத்தான்-கோவர்த்தநபர்வதத்தையெடுத்தவனுடைய; பாதங்கள்-திருவடிகளை இதுக்கு மறவாதெங்கிறத்தோடேயன்வயம்; என்னெஞ்சே - என்னுடையமனஸ்ஸே மனோநுகூலமாயிருக்கு மென்கிறபடியே விபரீதவிஷயங்களிலேமூண்டு பிறர்க்கு ஸம்ஸாரஹேதுவாகிறாப்போலன்றிக்கே யெனக் கநுகூலமாயிருக்கிற மனஸ்ஸு என்றபடி; வாழி-உனக்கு மங்களமுண்டாயிடுக, ஸம்போதித்துவைத்து நடுவே மங்களாசாஸநம்பண்ணுகிறார் மேற்சொல்லப்புகுறவார்த்தையை நன்றாகஅங்கீகரிக்கைக்காக; மறவாது வாழ்கண்டாய்-ஒருக்காலும் மறவாதேயநுஸந்தித்து வாழப்பார்கிடாய், கண்டாயென்றது க வஸ்ய கர்தவ்யதாநியமத்யோதகம். அ.

ஒ— (ஊழியான்) கல்பாந்தகாலவர்திநம் (ஊழ்படைத்தான்) கல்பவர்திஸகலபதார்த்தஸ்ரஷ்டாரம் நிரைமேய்த்தான்-கோகணஸஞ்சாரகாரிணம் (பாழி அம் தோளால்) விபுலதர ஸுந்தரபாஹுந (வரையெடுத்தான்) பர்வதோத்தாரகஸ்ய (பாதங்கள்) சரணௌ (என்னெஞ்சே) ஹேமதீயசேத: (மற வாது) விஸ்மரணரஹிதேந நித்யாநுஸந்தாதவ்யௌ (வாழகண்டாய் ஸாநந்தம் சிரஞ்ஜீவவாழி இதி மங்க ளாசாஸநம். அ.

ப— யநுஸந்தியென்கிறார். (ஆழியான்) ஸர்வப்ரகாசகமான திருவாழியைக்கையிலேயுடைய வன். (ஆழி) மஹீரஸ்வாவனை நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வாநுபவஸ்தித்யாதிகள் ஸ்வாதீநமாயிருக்குமவ ன் (ஊழியான) ஸர்வமுமுபஸம்ஹ்ருதமாயிருந்துள்ளகாலத்திலே தான்வந்துதோத்துமவன் (ஊழிபடை த்தான்) காலோபலக்ஷிதஸகலபதார்த்தங்களையும பஹுஸ்யாமென்கிற ஸங்கல்பத்தாலேயுண்டாக்கினவ ன் அவ்வாஸ்ரிதன் (நிரைமேய்த்தான்) தன்னைவேறேசிலர் படைத்தார்களென்னலாம்படி வந்தவதரித்துப் பசுக்களை ரக்ஷிக்குமவன் (பாழியநதோளால்) பாழியென்னுமாதலிடமுடைமையாதல் இவன்தோள் நிழலிலேயொதிங்கினவர்களுக்கு ஊஎனுடைய கல்வர்ஷத்தால்வரும் பயங்கெட்டிருக்கலாம்படியான வ லியைச்சொல்லுதல், ஸம்ரக்ஷ்யகுடியிலுள்ளாருமித்தோள்நிழலிலே ஒதுங்கினுலுமின்னமிப்படிக்கொத்த ப்பத்துத்திருவாய்ப்பாடிக்கு இடம்பெறுமென்னுமபடியானபடியைச்சொல்லித்தாதல்; (அந்தோள்) அழ கியதோள் பலவத்துமாயழகியதுமானதோளாலே கோவர்த்தநகிரியை எடுத்து அவ்வாபத்தைபரிஹரி த்த அவனுடைய திருவடிகளை வக்ஷ்யமாணத்தில் பாவிபண்ணவேணுமென்று நடுவே நெஞ்சுக்கு மங்களா சாஸநம்பண்ணுகிறார்; (வாழி) உனக்கத் திருவடிகளை யநுஸந்திக்கும் ஸம்ருத்திமாறாதேசென்னிடுக எ ன்னெஞ்சே, ஆத்மாவுக்குத்தான் சேஷமாயுமாத்மாவுக்கேசுமையெடுததுநிற்க ஸம்ஸாரிகளநெஞ்சுபோல ன்றிக்கே யென்வழியேபோநது எனக்கு மோக்ஷஹேதுவானநெஞ்சே; (மறவாது வாழ்கண்டாய்) கைபு குந்ததென்ன உதாரவிஷயத்திலாசைவறச்செய்யாதே நித்யாநுஸந்தானம்பண்ணி வாழப்பார்; அமரர்க்கு மப்பாலநித்யத்வக்ஷம் "பரமேஸ்வரரோஷதேதி." அ.

மூ— கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்காண்டலுமே | விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாந் | தொண்டேசெய்தென்றுந்தொழுதுவழியொழுகப் | பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகையே ‖ கூ ‖

ஆ— (கண்டேன்) "என்னை சரணாகதராநருடைய ஸுவெகூதமெல்லாம் நானே செய்வே"னென்று எம்பெருமான பண்டேயருளிச்செய்தருளினபடியே அவனுடைய வ்யவஸாயத்தாலே நிரவயிகஹர்ஷகாரிதமான ஸ்வஶேஷவ்ருத்தியையும் ஸ்வகார்யமும்பண்ணலாம்படியவன் திருவடிமலர்களைக்கண்டேன கண்டவாறே என்னுடைய ஸகலது:கங்களும் போயினவென்கிறார். கூ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— த்ருதீயபாதத்திற்கு கா…ருர் (என்னையிதற்ழியால்); வ்யவஸாயத்தாலேயென்கிறத்தோடேயநயம், இத்தால் கீழ்ச்சொன்னதம்முடை யஉஷ வ்ராவ்ருநிஷநிவ்ருத்திகளெல்லாம் மீதாவாயருவரமஶ்லோகத்திலருளிச்செய்தருளின வ்யவஸ்தியால் வஶீக்ருதனானவனுடைய வ்யவஸாயத்தாலே ஶஹித்தனவெனகிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை; இத்தால்ப்பத்துடையடியவரில் "மானுமோரிடத்திலும் வணக்கோடமாள்வதுவல"மென்று ஸாரோநிநவஸ்தராணமாயிருநத வ்யவஸ்திதஸுக்ஷதத்தையிங்கே வ்யாநுஷாநரூவெணவிஶேஷித்துச்சொல்லி நியமித்ததாயிற்று; த்ருதீயபாதத்திறகு கா…ருர் (நிரவயிகேதஜ்ழியால்); சதுர்த்தபாதத்துக்கு கா…ருர் (அவன்திருவடியிதஜ்ழியால்). கூ.

இ-ஶ. பண்டே-வசிவகாலத்திலேதானே; பரமன-வாவெஷஜுனவன்; பணித்த- அருளிச்செய்ததான, பணிவகையே ஹணிதவ்யாகாரத்திலே மீதாவாயருளிச்செய்த வரமஶ்லோகவ்யாகாரத்திலேயென்றபடி, வரமஶ்லோகவிஹிதமானஶரணாகதியாலேயென்கை, இதுக்கு கண்டேனெனகிறத்தோடேயநயம்; தொண்டேசெய்து - தன்பக்கல் வ்ரீதியைப்பண்ணி, தொண்டு - வாவனம், இங்கு வ்ரீதியைச்சொல்லுகிறது கவயாரணத்தால் வ்ரீதியினுடைய நைரந்தர்யம் விவக்ஷிதம்; என்றும்-ஸவகாலமும்; தொழுது ஸேவித்து, ஸ்வஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி என்றபடி; வழியொழுக-வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த நிரவதிகஶேஷவ்ருத்திவவாவதத்திலேயத்ஸுவாதந்தரத்தையின்றியே நடக்கும்படியென்கை; கமலமலர்ப்பாதம் - ஸர்வகந்தமபோலே நிரதிஶயஹோக்யமான திருவடியை; கண்டேன்-காணப்பெற்றேன, தமக்கு வரிவசனா நாஹவம் ஸதர்ஶநமாகையாலே கண்டேனென்று விஶதவ்யாயமாக நிர்தேஶிக்கிறார்; காண்டலுமே - கண்டவளவிலேதானே; வினையாயினவெல்லாம்- கர்மங்களாயுள்ளவையெல்லாம், வாணிவாவரவஸகலகர்மங்களுமென்றபடி; விண்டேயொழிந்த-விநஷ்டங்களாய்ப்போயிற்றின. கூ.

ஒ— (கண்டேன் கமலமலர்பாதம) ஸம்ஹோஜஸுகஷ ஸதருஶசரணௌ த்ருஷ்டவாநஸ்மி, (காண்டலுமே) தர்ஶநஸமயே (வினையாயின எல்லாம) வாவராவகாணிஸர்வாணி (விண்டே ஒழிந்த) விநஷ்டாநி ஸந்து (தொண்டேசெய்து) வ்ரீதிம்க்ருத்வா (என்றும்) ஸர்வதா (தொழுது) ஶேஷவ்ருத்திம்க்ருத்வா (வழியொழுக) வ்ருத்தேரஸுவ்ருத்தயே (பண்டே) பூர்வகாலே (பரமன்பணித்த பணிவகையே) ஸர்வஸ்வாமிநா வாயுஸாரயிநா ஹணிதவ்யகாரேண; தொண்டேசெய்து கண்டேன்பாதமிதி ஸம்பந்த:. கூ.

ப— ஒன்பதாம்பாட்டில் ஸர்வகாலஸ்வாஸ்யை கேவலமவன் வ்யவஸாயத்தாலேகாணப்பெத்தோமென்கிறார். (கண்டேன்) வ்யாநுஷ்டவ்யவஸ்திகாரிநமான ஸாக்ஷாத்காரத்தையிங்கே கண்டேனென்கிறது (கமலமலர்பாதம்) அப்போதுள்ள காட்சியேயமையும்படியாயிற்று, ஹோக்யதையிருக்கும்படி (காண்டலுமே) கண்டவளவிலே வினையாயுள்ளதெல்லாம் விட்டுப்போயிறறின "ஸர்வ பாபேஹ்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" எனனக்கடவதிறே; (தொண்டேயிதஜ்ழ) அவன் ஸ்ரீகீதையிலேயருளிச்செய்தவகையே தான்கண்டவகையை வெளியிடுகிறபடி தொண்டேசெய்து ஸ்வார்த்தஶூன்யஹரமவனுதேயாமபடியான நைஹயுஶிரஶேஷவஜ்ஞாநரூவார்த்தக நிக்ஷேபத்தைப்பண்ணி யத்தையுஜ்ஶிததிதத்தைச்செய்வதெனனென்னில் என்றும் (தொழுதுவழியொழுக) யாவதாத்மஹாவிகேவலவராயுநைங்கர்யத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு (வழியொழுக) அந்தவழியாலே ஹநாநவ்ருத்தியாய் நடக்கைக்காகயிதுவேயிறே இவனுக்கு

மூ— வகையான்மனமொன்றிமாதவனைநாளும் | புகையால்விளக்காற்புதுமலரானீரால் |

ஆ— (வகையான்) பக்தியோகத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து நிர்ஹேதுகமாக நானெம்பெருமானுக் கடிமைசெய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தம்முடையஸௌபாக்யத்தைப்பேசி பின்னையும் அந்தஃகரணத் தை நியமித்து பகவதேகவிஷயமாக்கி தத்ஸமாராதநோசிதமான த்ரவ்யவிசேஷங்களைக்கொண்டு ஸ ந்யாயமாக இந்த்ராதிகளவனையாச்ரயிக்க அவர்களுடையபேக்ஷிதத்தைச்செய்தருளுகிறவன் *

பத்தாம்பாட்டு.

இ— தகையான்சரணமித்யாதியாலே பக்தர்களுக்கவன்திருவடிகள் ப்ராப்யமென்றிப்பாட்டில் சொல்லுகிறவிது சார்வேதவனெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு பாநாக்யன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (பக்தியோகத்தையித்யாதியால்); பக்தியோகத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து என்றது பக்தியோகத்திற்கவன் ஸாத்யனென்றுமிடத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து என்றபடி; இவ்வர்த்தந்தானும் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமான பக்தியோகஸௌலப்யத்தையென்று பத்துடையடியவரிலே உபக்ரமித்ததாகக் கீழேதாமருளிச் செய்திருக்கவித்திருவாய்மொழியிலே உபக்ரமித்ததாகவிங்குசொல்லுகை விருத்தமன்றோவென்னில் இங்கு உபக்ரமித்து என்றது பத்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று ஸாமாந்யேந உபக்ரமித்தத்தை பக்தியோகத்துக்கு பகவத்ஸ்மரணம் ஸாத்யமென்றிங்ஙனே யித்திருவாய்மொழியிலே விசேஷித்துச்சொல்லவுபக்ரமித்து என்றபடி. ஆதலால் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமென்று கீழ்ச் சொன்னதற்குமித்திருவாய்மொழியிலுபக்ரமித்ததாகவிங்கு சொன்னதற்கும் விரோதமில்லை. நிர்ஹேதுகமாக என்றது பக்தியோகஸாதநாந்தரோபாயமன்றிக்கே என்றபடி. நடுவேயித்யாதிபக்தியோ கஸாதநாந்தரோபாயமில்லாதவென்கிறதற்குங்கூடவிப்ராஸங்கிகம் ஸ்பஷ்டமாகையாலேயந்யா ந்தரோபாயமுடையார்க்கு இது தௌர்லப்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கவேணுமென்கிற * *

இ-ஶ. வகையால்-சாஸ்த்ரப்ரகாரத்தாலே, ஜ்ஞாநப்ரகாரபோதகசாஸ்த்ரங்களிலுக்தமித்யாயென்ற படி; மனம்-மநஸ்ஸானது; ஒன்றி-ஏகாக்ரமாய், பகவதேகவிஷயமாயென்றபடி, தங்கள்மநஸ்ஸை பக வதேகவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று பர்யவஸிதார்த்தம், இதுக்கு இறைஞ்சயென்கிறத்தோடே அந்வயம், மாதவனை-இதுக்கும் இறைஞ்ச எங்கிறத்தோடே அந்வயம்; நாளும்-ப்ரதிதிநமும்; அமரர்கள் - ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள்; திசைதோறும் - திக்குகள்தோறும், க்ஷீராப்தி, பதரிகாச்ரமம், பாற்கடல், ஸ்ரீரங்கம், வ்ருஷகிரி, ஸத்யவ்ரத, யதுசைல ப்ரப்ருதிகளான திவ்யதேசங்கள்தோறுமென்றபடி; சென்று-பெ ரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய்; புகையால் - தூபத்தாலும்; விளக்கால் - தீபத்தாலும்; புதுமலரால்-அபிநவபுஷ்பங்களாலும்; நீரால்-அர்க்யாதிஜலங்களாலும்; * * *

ஒ— (வகையால் மனம் ஒன்றி மாதவனை) சாஸ்த்ரப்ரகாரேண த்யாநம் விசேஷகாரத்வம் ஸம்பாத்ய (நாளும்) ப்ரத்யஹம் (புகையால் விளக்கால்) தூபதீபைந (புதுமலர் நீரால்) நூதநபுஷ்பைர் அர்க்யஜலைந, * * * * * * *

ப— பரமப்ராப்யம் ஸாக்ஷாத்சேஷிணம் "ஸாக்ஷாத்தேவம் சரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்கிறபடியே என் றும் தொழுதுவழியொழுகைக்காக தொண்டேசெய்யென்று "ஸர்வதேஹம் சரணம் வ்ரஜ அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யா மி" என்று ஸ்வயமேவபரமன் பண்டேயிறே. (பணித்தான்) அந்தப்பணிவகையே அந்த ஸர்வேச்வரனரு ளிச்செய்த ப்ரவ்ருத்தியாநப்ரகாரத்திலே நானவன்திருவடிகளைக்காணப்பெத்தேன்; அப்போதே வினை யாயினவெல்லாம் ஸவாஸநமாகவிட்டேபோயிற்றின; பரமனித்யாதிவித்யாதி "பரமேஸ்வர தே" த்யாக்கம். க.

பத்தாம்பாட்டில் ப்ரயோஜநாந்தரபரரோடு ஸாதநாந்தர நிஷ்டரோடு ப்ரபந்நரோடுவாசியறவ வனே ஆச்ரயணீயமென்று உக்தத்தை நிகமிக்கிறார் .(வகையாலித்யாதி) சாஸ்த்ரப்ரகாரங்களாலே நெஞ் சையொருங்கப்பிடித்து விசேஷகாரத்தைஸம்பாதித்து என்றபடி ;(மாதவனை) இத்தாலாராத்யத்வமும் ஸர்வேச்வரத்வமுமாச்ரயணீயத்வமும் உபாயத்வமும் சேஷித்வவிஷயயாபிஷ்டாநமென்றதாயிற்று; ஸமஸ்தம் த்யாநஸாதிநோமாதி. (நாளுமித்யாதி) நாள்தோறுமுள்ளவாராதநியதகாலங்களிலே

மூ— திசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற | தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே || க0 || பற்றென்றுபற்றிப்பரம்பரனை | மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன் | சொற்றொடையந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும் | கற்றார்க்கோர்*பற்றாகுங்கண்ணனகழலிணையே || கக ||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருப்பாருடையவர்வெகுவிதஞ்செய்தருளுமே, அதிலொருஸம்ஶயமில்லையென்றகொண்டு அந்தவுக்திப்ரமத்திலொலே ஸர்வப்ராப்யமுமென்னுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார்.

(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்கு எம்பெருமான்றிருவடிகள் ஸாதனமாமென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— உபஸம்ஹாரமிபபடி ஸாமாந்யாபஸாரமான ஸாமர்த்யத்தையருளிச்செய்தத்தாலேபெ தந்தேனென்கிற ஹர்ஷத்தாலும் நடுவே தம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசி என்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடேஅந்வயம். வகையால்மனமொன்றி என்கிறதற்கு தா...ஞர் (அஞ்சேகாரணத்தையிதயாதியால்). த்விதீயபாதத்திற்கு தா...ஞர் (ஸர்வாயநேத்யாதியால்). த்ருதீயபாதத்திற்கு தா...ஞர் (அநந்யமாகவித்யாதியால், ப்ரயோஜநாந்தரமாக என்றபடி. அநந்யமாகவென்றது அமரருடைய அபேக்ஷாஸாபேக்ஷயகம். த்ருதீயபாதத்திற்கு வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்). தமர்களுக்கென்கிறதற்கு தா...ஞர் (திருவடிகளேயித்யாதியால்). தன் திருவடிகளேப்ராப்யமென்றிருக்கிற ஸத்பாமந்தருடையவென்றபடி. ஓர்பதென்கிறதற்கு தா...ஞர் (அவெகுவிதஞ்செய்தருளுமித்யாதியால்). க0.

நிகமனம்.

பற்றாகுமெனகிறதற்கு தா...ஞர் (ஸாதனமாமென்று). கக.

இ-ஶ. இறைஞ்சநின்றதகையான்-ஆஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிறஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய, இறஞ்சுதல்-ஆஶ்ரயிக்கை, தகை-ஸ்வபாவம், தகையுடையவன்-தகையான், தேவர்கள்ஸ்வ ஸ்வப்ரயோஜநஸித்த்யர்த்தமாகவாஶ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸௌஹார்த்தஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகல்யாணஸ்வபாவஶாலியான பரமபுருஷனுடையவென்றபடி; சரணம்-திருவடிகள்; தமர்கட்கு-ஸ்வீயர்க்கு, தமர்கள்-ஸ்வீயர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரபரித்யாகியாய் ஶரணவரணகர்மத்தையே பரமபுருஷார்த்தமாகப்பற்றின ஸத்பாமநிஷ்டர்க்கு என்றபடி; ஓர்பற்று-அத்விதீயமான ஆஶ்ரயம் அவர்களுடைய புருஷார்த்தமான ஶரணகர்மப்ராப்திகத்விதீயஸாதநமென்றபடி ஸத்பாமநிஷ்டர்க்கு அந்த ஸத்பாமத்தாலே பரமபுருஷப்ரஸாதம்வப்ரயோஜநாயதாரா ஶரணகர்மங்கள் ஸர்வப்ராப்யங்களென்று தாத்பர்யம். க0.

பரமபரமபரனை-பரரேஷாம் பரர்க்குமபரரான ஜநகாதிகளுக்குமபரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலுமுத்க்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்குஶ்ரேஷ்டனைவென்றபடி; மல்-யுத்தத்திலே, மல்லென்று யுத்தத்துக்குப்பெயர்; திண்- த்ருடங்களான பாணப்ராதிஸ்ஹஸ்ரநிருபஶ்ரவணப்ஷங்களானவென்றபடி; தோள்-புஜங்களையுடையவனான; மாலை-ஆஶ்ரித வ்யாமோஹனான க்ருஷ்ணனை, மால்-வ்யாமோஹன்; பற்றென்றுபற்றி-

ஓ—(தகைசேர்தாரும)ப்ரத்யயம், (அமரர்கள சென்று இறைஞ்ச) அமராணாமத்யஸாரண்யணாய, (நின்று தகையான) ஸ்வமதநஸ்வபாவநயாத்ஸ்வ, தேவஸாரண்யணாநாமஸ்வபாவயாத்மஸ்யதத்யர்த்தம்; (சரணம) சரணை (தமர்கட்கு) ப்ரவணாநாஂஸ்வாகம் (ஓர்பற்று) ஏகமேவாம்பநதித்யர்த்தம், ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராஹ்மிதப்ரெஷ்மித்தகாஶ்ரம்ஸம்பாத்ய ஶயவாஷாதிஹிரஸ்யப்ருதநஸ்ய ஶரணதஶரணாவெவ அநந்யப்ரயோஜநாநாஂஸாயநம் உபாயாந்தரஸ்யாபெ தஶரணாவெவநிவெஶயதேத்யர்த்தம் ||க0.

(பரமபரம்பரனை) ஸர்வேஶ்வரம் ஸர்வஸ்வாத்பரம் (மல்) யுத்தாயந (திண் தோள்) த்ருடபாஹும்

ப— ஶரணார்த்தநாவஸ்தாவகரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வதேவதாகமாகப்ரஹ்மாதிகள்வந்தாஶ்ரயிக்கும்படிக்கித்தகுமபடியானஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய (சரணம) திருவடிகள் (தமர்கட்கு) ஸத்பர்க்கும்ப்ரபந்நரான நமக்கும் (ஓர்பற்றே) மற்றுமோர்பற்று தேடவேண்டாதபடியானபற்று. க0.

நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகள்ஸாதனமாமென்கிறார். (பற்றென்னித்யாதி) ஸர்வேஶ்வரனை ப்ராப்யமெனறுபபற்றி (மற்றிண்டோள்மாலை) இவன் ஸர்வவிஶ்வாஸமுடையனாய்

இ-ம. ப்ராப்யமென்றவஷ்டம்பித்து, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம்; வழுதிவளநாடன்-திருவழுதியென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய் ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம் - ஸம்பத்து வளநாடென்று ஶாகபார்த்திவாதிவத்ஸமாஸம், நாடுடையவன் நாடன், அந்ததேஶத்துக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி; சொல்-சொன்னதான; தொடை-ஸந்தர்ப்பமான பாதபந்தாக்ஷரஸ: என்கிறபடியே மாலாஸந்தர்ப்பமானவென்றபடி; அந்தாதி - ஆத்யந்த, கீழ்ப்பாட்டினந்தமெல்லாப் பாட்டுக்காதியாயிருக்கையாகுற ஸம்பந்தத்தையுடைத்தானவென்றபடி; ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான; ஆயிரத்துள்-ஸஹஸ்ரத்தில்; இப்பத்தும் - இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும்; கற்றாருக்கு-அப்யஸித்தவர்களுக்கு; கண்ணன கழலிணை-க்ருஷ்ணனுடைய சரணயுகளமானது; ஓர்பத்தாகும்-அத்விதீயமான ப்ராப்யமாம், பத்து-அவலம்பம், ப்ராப்யமென்றபடி. ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. கக.

ஒ— (மாலை) ஸ்ரக்விணம் (பற்று ஒன்று பற்றி) ஸ்வயமேவாஶ்ரயநந்யாஶ்ரயவத: (வழுதிவளநாடன்) தஸ்ய ஸம்ருத்தஜநபதநிர்வாஹகஸ்ய (சொல் தொடை அந்தாதி ஓர் ஆயிரத்துள்) ஸூக்திஸந்தர்ப்பாத்மக ஆத்யந்த அத்விதீயமாலாஸஹஸ்ரே (இப்பத்தும் கற்றார்க்கு) தத்தஶகாப்யேதவதாம் (கண்ணன்கழலிணை) க்ருஷ்ணஸ்ய சரணயுகம் (ஓர் பற்று ஆகும்) அத்விதீயாவலம்பநம் ஸம்பத்யதே ‖ கக.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ப— ஸாநிகேதம்பண்ணுமத்தனையேவேண்டுவது ரக்ஷணத்திலவன்பக்கலொருகுறையுமில்லை, இவர்களை விரோதிகளைப்போக்குகைக்கீடானமிடுக்கையும் வ்யாமோஹத்தையுடையவனென்கிறதுமல்லாமத்திலே திண்ணிதானதோள்களையுடையவன (வழுதீத்ராய) "வாசாம் ஸ்வேச்சயைவாம் வ்ருத்தௌரஸ்ஸுகிதம்" என்கிறபடியே அழகியசொற்களாலே தொடுக்கப்பட்டவந்தாதியானவாயிரத்திலும் வைத்துக் கொண்டு இந்தப்பத்தையும் கத்தாற்கு தாமோதரன்தாளகள் தவநெறிக்கிச்சார்வென்கிறபடியே இனி அவ்வருகுபோய் ஒன்றுதேடிப்பற்றவேண்டாதபடியுள்ள க்ருஷ்ணன் திருவடிகளத்விதீயமான ப்ராபகமும் ப்ராப்யமுமாம். ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹநாயதீந்த்ரமஹாதேஶிகாய நம:. கக.

ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:,

சார்வேதவனெறி.

ஸ்ரீதாமோதரபாதாஸ் ஸமரவரிஷ்டாதேவ்யஶக்யஸமக்ஷா
அக்ஷராயீஶாயாம்யாக்யா வடதளஶயநா நாகராஜேஶயாக்யா: |
வக்ஷஸ்ஸ்தோத்ரூணாவாக்யா: பரதேவாராஷ்டா ஸ்வாயவகாஸாதியோஜா
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா யம் ஸ்வஸ்தம் ஸ்ரீஶபதிஶ்ரயம் ஸ்வாயவம்ஸேவ்யத்து ‖ கஎ ‖

(ஸ்ரீதாமோதரபாதாஸ்) தாமோதரனருள்கள்-ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனவதரித்து வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களாலே கட்டுண்டு அவற்றையே நிரூபகமாகவுடையனாகையாலும்; (அமரவரிஷ்டாதேவ்யஶக்யஸமக்ஷா) பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும் - அப்படி "கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும எண்ணற்கரியனிமையோர்க்கும்" என்னும்படி நிற்கையாலும; (அக்ஷராயீஶாயாம்யாக்யா:) ஆள்கின்றானாழியான்-திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவனாகையாலும்; (வடதளஶயநா:) ஆலினிலைமேல் துயின்றான்-ப்ரளயகாலத்திலே ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும்; (நாகராஜேஶயாக்யா:) நாகத்தணையானே - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையனாகையாலும்; (வக்ஷஸ்ஸ்தோத்ரூணாவாக்யா:) நாடோறும்ஞானத்தாலாகத்தணைப்பார்கருமசெய்புட-தன்னை ஹ்ருதயத்திலே த்யானிக்குமவர்களுக்கு அபிமதவனாய் க்ருபைபண்ணுவனாகையாலும்; (பரதேவாராஷ்டா) இது மூன்றுபாட்டிலர்த்தம், பரம்பரனை-அமரற்குமப்பாலான்-பண்டேபரமன்பணித்த- ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் பரனாகையாலும; (ஸ்வாயவகாஸாதியோஜா:) மனமொன்றிமாதவனைநாளுமிதராதி-ஸ்ரீயபதியாகையாலும் ப்ரஹ்மாதிகளானதேவர்கள் ஸந்தோஷிக்கமாகவந்து ஸேவிக்கும்படி நிற்கையாலும் எம்பெருமான் எத்தனையேனுமதிஶயிதஜ்ஞாநரும் ஸர்வஜ்ஞாவனாயிருக்கவும் தன்னிடத்தில் பக்தி பண்ணினபேர்களாலே ஸாத்யனாவனாகிறானென்று "சார்வேதவனெறிக்கு" என்கிறதஶகத்திலே ஸ்ரீகோவரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: (கஎ).

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். (பத்தாமபதத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— கண்ணன்கழலிணை | நண்ணுமனமுடையீர் |

ஆ— (கண்ணன்) பக்தியோகத்தைச்சொல்லுகிறது; எம்பெருமான்றிருவடிகளைப்பெறவேணுமென் *

ஐந்தாந் திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பக்தியோகத்தாலே பகவத்ப்ராப்திகளெங்கள் ஸாத்யாவஹகளென்றுபதேசித்தவநந்தரம் அந்த பக்தியோகப்ரகாரத்தையுபதேசிக்கவேண்டியிருக்க எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாரணமே என்றும் பாடீரவன்னாமமென்றும் மாதவனென்றென்றோதவல்லீரென்றும் போதவாரென்றுமிப்புடைகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையுபதேசிக்கையஸம்மதமன்றோவென்ன உபதரிப்பிக்கிறார் (பக்த்யாதியால்). பக்தியோகப்ரகாரங்களைச்சொல்லுகுறுதித திருவாய்மொழியெனறபடி. எண்ணுந்திருநாமமித்யாதிகளாலும் 'த்ர்யாஜீமாஹாத்ம்யம்' என்கிற யஜநநமநாதிகளைப்போலே 'ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம் யதந்தச்ச த்ருடவ்ரதா: நமஸ்யந்தச்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே' இத்யாதிகளிற்படியே பக்தியோகசரீராங்கப்ரவிஷ்டமான திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல், திருமந்த்ரஜபத்தையாதல், பக்தியோகப்ரத்யக்ஷமான திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல் சொல்லுகிறனவாகையாலேயதுவும் பக்தியோகத்தினுடைய ஒரு ப்ரகாரவிசேஷகதநமெனறு கருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு விஷயஸஜநப்ரக்ரியகமென்கிற பகவத்குணம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

ஸம்பந்தத்துக்கு தா...றார் (எம்பெருமானித்யாதியால்); எண்ணுமித்யாதிக்கு தா...றார் (திருவித்யாதியால்); திண்ணமென்கிறதற்கு தா...றார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்). இங்கு திருமந்த்ரத்தையென்றது நாராயண என்கிற திருநாமத்தையென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமென்று திருநாமமிதே பாட்டில்சொல்லிற்று. இது திருமந்த்ரத்தில்ப்ரதாநமான திருநாமமாகையாலே மற்றதிருநாமங்களிற்காட்டில் ப்ரதாநமென்றுமிதுக்கு திருமந்த்ரத்தோடொத்த வைபவமுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக

இ-ப. கண்ணன்கழலிணை-க்ருஷ்ணனுடையவரணயுகளத்தை, சார்வேதவநெறிக்குததாமோதரந்தாள்களென்று பக்தியோகத்துக்குப்ராப்யமாக நாம கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையென்றபடி; நண்ணும்மனமுடையீர் - சேரவேணுமென்று மநஸ்ஸையுடையஜநங்காள், நணுகை-சேருகை, பக்தியோகத்தாலே சேரவேணுமென்றிச்சையுடைய முமுக்ஷுக்காளென்றபடி; * * *

ஓ— ஸர்வம் வ்யாக்யாநம் ஸத்யம் ஸ்ரீஸூக்தம் ஸாத்ய ப்ரதிபாத்ய "நாமஸங்கீர்த்தநம் ஸர்வபாபஹரம் பரமாநந்தம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரகம் ப்ரதிபாதநீயம் ஸ்ரீநாராயண ஸ்தோத்ரம் ப்ராதுர்பாவ: | யத்ஸர்வ்யாப்தம் ஸர்வதேஹிஸ்வரூபம் விஷயஸஜநப்ரக்ரியா ஸ்ரீவத்ஸாங்க: ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்ருதிஸமதிகதவேதாந்தரஸ்ய ப்ரதிபாதநீய:||" இத்யுக்தரீத்யா பகவத்விஷயஸஜநப்ரகாரகம் ப்ரதிபாத்யதே. (கண்ணன கழல் இணை) க்ருஷ்ணசரணயுகளம்; (நண்ணு மனம உடையீர்) ஹே ஸமாச்ரயணேச்சவ:

ப— இப்படி யிருவகைப்பட்ட முமுக்ஷுக்களையுமகுறிதது உபதேசமெல்லாமிவ்வளவாலுபதேசிப்பித்தவெம்பெருமான் "காளேலறியே"னென்று ப்ராப்தியிர்க்கவித்தவாழ்வாரை பரமபதத்திலேகொண்டு போகிறதாக தானும் கவித்து இவ்விருவரும நமமிடத்தில் பக்திபண்ணும்ப்ரகாரத்தையும் சுருங்கக்கடுகவுபதேசியீரென்றும் நியமிக்கவத்தாலிவ்வொருகுறைகேட்கவொண்ணுதென்று முமுக்ஷுக்களெல்லாரும் பக்திபண்ணும்ப்ரகாரத்தைககேளுங்கோளெனறதைவுபதேசிதது இத்தோடேதொடங்கின உபதேசத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார். இப்படி நாலாநதிருவாய்மொழியான சார்வேதவநெறியில் பகவானுடைய ஸௌலப்யம் ஸாத்யாவஹத்தையருளிச்செய்தார் மேல் பகவானுடைய விஷயஸஜநப்ரக்ரியகத்தையுபவாதித்தருளுகிறார். ததுக்தம் "நாமம்......ஸ்ரீவத்ஸாங்க:" இதி.

இதில் முதற்பாட்டிலவனையடையவேண்டியிருப்பார்க்கு கீர்த்தநீயமானதாயும் ஜப்யமானதாயுமுள்ள திருநாமங்களிலே ப்ரதாநமின்னதென்கிறார். (கண்ணனித்யாதி) க்ருஷ்ணற்கு தூதுபோம்படியாயும ஸாரத்யம்பண்ணும்படியாயும் ஸௌலப்யனானவனுடைய திருவடிகளை (நணுணும்) அடையும்படியான (மனமுடையீர்) நியையுடையீரென்றுமாப்போலே இது தன்னையேகுவாலாக நினைத்திருக்கிறார், அப்படி

மூ— எண்ணுந்திருநாமந் | திண்ணநாரணமே || ௧ || நாரணனெம்மான் | பாரணங்காளன் |

ஆ— இருப்பார்திருமந்த்ரத்தையேசொல்லுங்கள் அவன் திருவடிகளைப்பெறுகை நிஶ்சிதமென்கிறார். ௧.
(நாரணன்) திருமந்த்ரத்தில்ப்ரதிபாத்யனான நாராயணனாகிறானென்னில், ஸர்வேஶ்வரனாய்

இ— இது தன்னையே திருமந்த்ரமாக உபபாதித்தருளினார். இது தன்னையே ஸாரஸங்க்ரஹத்தாலே எட்டுத்திருவக்ஷரமாக பாவித்து திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று வ்யாக்யாதாக்களொக்குமென்று வ்யாக்யானமருளிச்செய்தருளினாரிறே. ஸ்வயமான திருமந்த்ரத்தையென்றது ஸாக்ஷாத் திருமந்த்ரத்தையே சொன்னபடி. இவ்வாக்யத்தில் பாட்டிலே திருநாமமென்றது திருமந்த்ரத்துக்குச்சேஷமான பதங்களாலே சில நியமங்கள் குறைந்தாலும் நியமநிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன் ப்ரபாவம் குறைவற்றிருக்குமென்று ப்ரதிபாதிக்கைக்காக திருமந்த்ரத்தை திருநாமஶப்தத்தாலேயுபபாதித்தருளிச்செய்தபடியேயென்று கருத்து. நாரணமென்றதுவும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியுங்குறைந்தாலுமவைகூடினவுள்ள ப்ரபாவத்திற்கு குறைவில்லை என்று ப்ரதிபாதிக்கைக்காகவென்று திருவுள்ளம் ப்ரதமவாக்யத்திற்கு பாட்டில் ஸஹஸ்ராரஸத்தும் நாமஸங்கீர்த்தநம் என்கிற தாத்பர்யத்தாலே வாக்யார்த்தமுமுரையோடைகார்யமுமுண்டு. த்விதீயவாக்யத்திற்கு ஆறாயிரப்படி திருமந்த்ரஸஹஸ்ராரஸத்தும் ஒன்பதினாயிரப்படி முப்பத்தாறாயிரப்படிகளோடே ஏககார்யமுமுண்டு. ௧.

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸக்தியோமப்ரகாரஞ்சொல்லவந்தவிபவப்ரகரணத்திலே வாரணந்தொலைத்தவித்யாதியாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தை வெளியிடுக்கையஸம்மதமன்றோவென்னவவதாரபிக்கிறார் (திருமந்த்ரத்யாதியால்). ஆரென்றது க்ஷேத்ரமஹத்மான ப்ரஹ்மம், க்ருஷ்ணனன்றே என்றபடி. திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யம் பரத்வமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்வமல்லாமையால் க்ருஷ்ணாவதாரத்தையுபாஸிப்பார்க்கு திருமந்த்ரம் ஸாதநமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம்பரத்வத்திலே விஶேஷித்து விநியோகமாயிருந்தாலுமிது ஸர்வஸாதாரணமுமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரமுமாமென்றருளிச்செய்கிறாராகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டுத்திருநாமஸங்கீர்த்தநபரமானவாக்யத்தில் *

இ-ஶ. திருநாமம்-திருநாமமான அவனுக்கு ப்ரதாநமானவென்றபடி; நாரணம் - நாராயண ஶப்தத்தை, ததா நாரணமே-நாராயணஶப்தமாத்ரமான ஸ்வயாரணத்தால் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் ப்ரவர்த்தங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் ப்ரபாவத்துக்கு குறையில்லையென்று கருத்து; திருநாமம்-திருநாமத்தை, மஹாமந்த்ர திருமந்த்ரத்தையென்றபடி; எண்ணும்-எண்ணுங்கோள் அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி; திண்ணம்-தத்யம், ஸமஸ்தகல்யாணப்ராப்தியுண்டாகை நிஶ்சிதமென்றபடி. ௧.

நாரணன்-திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனான நாராயணனானவன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்தகாரணந்தானேயெனகிறதிந்தாலேயந்வயம்; எம்மான்-ஸ்வஸ்வாமியானவன், ஸ்வாமியாகிய ஸர்வசேதநாசேதநங்களுக்குமீஶ்வரனனவென்றபடி; பாரணங்கு - பூமிப்பிராட்டியை, பார்-பூமி, அணங்கு-பெண், இங்கு பூமியைச்சொன்னது ஸ்ரீயாதிஸர்வ்வத்திக்கெல்லாமுபலக்ஷணம், அதில் பாரென்று பூமியைமாத்ரம்

ஒ—(எண்ணும் திருநாமம) ப்ராதப்ரதோக்த (நாரணமே) நாராயணஇதிநாமைவேதி(திண்ணம) நிஶ்சிதம். ௧.
(நாரணன எம்மான்) நாராயணோமஸ்வாமி (பார் அணங்கு ஆளன்) பூமிதேவீவல்லபஃ;

ப— மநமுடைய நீங்கள் (எண்ணும) அநுஸந்திக்கப்படும் ஜபிக்கப்படுமென்றல் எண்ணப்படுந்திருநாமங்களில் ப்ரதாநம். (நாரணமே) எண்ணுமென்றது கீர்த்தநமாத்ரபரமானவிஶேஷமினாமே கீர்த்தநத்தில் ப்ரதாநமென்றபடியாய் அதுக்கு ஜபப்ரமாணமஷ்டாக்ஷரத்தைக்காட்டும். (திண்ணம) இது நிஶ்சிதம், "நமோத்யஷ்டாக்ஷரஸ்வரம்" என்கிறதிங்கவ்யாரணம். நாராயணாநுவாகப்ரஸித்தியால் கீர்த்தநீயமுமித்திருநாமமென்கிறதால், ஸததஞ்ச "நாமஸங்கீர்த்தநமேநதி."

இரண்டாம்பாட்டிலும் மூன்றாம்பாட்டிலுமினாராயணஶப்தார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார். (நாரணனித்யாதிநா) இஶப்தமாத்ரமாகிலும் ப்ரவ்ருத்திநிமித்தஸம்பந்தமென்கிற நியமமுண்டிறே, ஸர்வேஶ்வரத்ரஸாமஸ்ஸ்ரஷ்டா, இதுநாரணனென்பது. (எம்பான்)எனக்குஸ்வாமியானவன், (பாரணங்காளன்)

மூ— வாரணந்தொலைத்த | காரணந்தானே || ௨ || தானேயுலகெல்லாம | தானேபடைத்திடந்து |

ஆ— ஸர்வலோகரக்ஷகனாய் ஸர்வஜகத்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவன்றானேயென்கிறார். ௨.

(தானே) நிகிலஜகந்நியமநஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாதிகளைப்பண்ணுவானும, * *

இ— திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனானவன திருவடிகளன்றோ முமுக்ஷுக்களுக்கு ப்ராப்யம். கண்ணன் கழலிணை ப்ராப்யமென்னக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டினமேலே சங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம் ஸர்வஸ்ம காரணமாகையாலே திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யன் கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லை என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்கிறாரென்றிங்ஙனே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. எம்மானென்கிறதற்கு-தா...ர்(ஸவேர்ஸ்வர னென்று); பாரணங்காளனென்கிறதற்கு-தா...ர்(ஸர்வலோகைகநாதனாகையால்);ஸர்வஜகதீந்த்ரோபஸ்ருஷ்டி. ௨

மூன்றாம்பாட்டு.

உலகெல்லாமென்கிறதற்கு-தா...ர் (நிகிலைகநாதனாகையால்); படைத்து என்பதினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் ஸ்ருஷ்டிசப்தத்தாலே, ஆளவானென்பதினர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் ரக்ஷணசப்தத்தாலே, சூழிசப்தத்தாலே இடந்து உண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்டஜகத்காரணஸம்ஹாரணாதிகள்

இ-ம. சொல்லாதே பாரணங்கென்று ஸமீப்ஸிதநிதியான பிராட்டியைச்சொன்னது நித்யவிபூதிக் கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம்; ஆளன் - ரக்ஷிக்குமவனை, ஸர்வலோகரக்ஷகனென்றபடி; வாரணந் தொலைத்த - கஜத்தை ஸம்வரணம்பண்ணினவனை, கஜேந்த்ராவரணத்தை ஸம்ஹரித்தவனென்றபடி; காரணந்தானே - ஜகத்காரணபூதன்தானே க்ருஷ்ணாவதாரமாவனானவன்தானேயென்றபடி. ஜகத்கா ரணத்தாலிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ௨.

உலகெல்லாம் - ஸர்வலோகங்களும், இஸஞ்ஞமிங்கே ஜகதாதாரவர்த்தவாசகம்; தானே - கீழ்ச் சொன்ன க்ருஷ்ணந்தானே, இந்த ஸாமாநாதிகரண்யம் க்ருஷ்ணஜகதாதாரஶரீரபாவநிபந்தனமாகையா லே ஸர்வலோகநியந்தா அந்த க்ருஷ்ணந்தானேயென்று வஸ்துஸ்வரூபம்,ஜகத்காரணத்தாலவன் ஜகத்ஸர்வஸ்வபாவனாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில்ஸம்சயமில்லையென்றபடி; தானேபடைத்த-ஸர்வமும ப்ர ளயதசையிலேயவிசேஷிதமாய்த்தன்னை யபேக்ஷிக்கவுமறியாதேகிடக்கஉதாஸீனனாவாய்க்கொண் டுதான்தானே ஸ்ருஷ்டித்து; இடந்து - இதிலுந் தானேயென்கிறவநுஷங்கிக்கிறது. ப்ரளயார்ணவமக்னமாய்க் கிடக்கவராஹநிரபேக்ஷமாகத் தான்தானே வராஹரூபியாய்யெடுத்தது, இங்கு உலகெல்லாமெ ன்று ஸர்வலோகமும் விவக்ஷிதமாயிருந்தாலும் ஸார்வஜநீநதவஸ்தாஸ்தாவஸ்தாஸம்பந்தமென்கிறவிடத்தில் ஸ்தாவரஶப்தம் உபஸம்ஹாரத்திலேயன்வயிக்கிறப்போலே இடந்து என்கிறது ஸர்வலோகாந்தத்திலே *

ஒ— (வாரணம தொலைத்த) கஜேந்த்ராவரணமஜஹந்தா, (காரணம தானே) ஜகத்காரணபூதனவ னமமானிதி வர்த்தநாநயம்.

௨.

(தானே உலகு எல்லாம) ஸ்வயமேவ ஸர்வலோகாந்தர்யாமீ, (தானே படைத்து இடந்து) ஸ்வயமேவஸ்ருஷ்டா உத்த்ருத்ய ச ஜகத், * * * * *

ப— ஸமீப்பிராட்டி அவளுக்கு வல்லபன் இததால நித்யவிபூதியோகம் சொல்லிறது, எம்மானென் றதுகொண்டு லீலாவிபூதியோகமுமவலக்ஷிதமாயிறது, ஆக உபயவிபூதியோகனென்றபடி. நாராய ணசப்தார்த்தரக்ஷகத்வாதிவிரோதிநிவர்த்தகத்வத்தைச்சொல்லுகிறார். (வாரணந்தொலை த்த)வென்று கஜேந்த்ராவரணமஜஹந்தாவான (காரணந்தானே) காரணந்தானே நாரணன், அவனே யெம்மானும இப்படி ஜகத்காரணனாய் உபயவிபூதிநாயகனை ரக்ஷகனாராயணனென்று நாராயண சப்தார்த்தம் சொல்லிறது, இப்படி பாவிக்கையும் ஸங்கிப்ரகாரமேயென்று ஸ்வவரிஷ்டதயா பாவநாத ஜகத்ஸம் ஸ்ருஷ்டிநிஶ்சயம் வரிஷ்டஸ்வ ப்ரஹ்மணோபாவநாதஜகத்ஸ. ௨.

மூன்றாமபாட்டிலஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் ஸர்வவிஷயரக்ஷணமபண்ணுமபடியைச்சொல்லுகிறார்மேல். (தானேயுலகெல்லாம) "ஸர்வம்ஸமாப்நோஷி" என்றபடியே அதெல்லாமனேயென்ன தஜ்ஜலாந் என்னும்படி யைசசொல்லுகிறார்மேல். (தானேஜகந்நா) ஸங்கல்பவிசிஷ்டஶரீரகனை தானே ஸகலலோகங்களையு முண்டாக்கி ஜகதேகப்பாருமன்றிகேஉபாதானமாய்தானேயிறே ஸ்ருஷ்டித்தான, அவன்தானேயிறே

மூ— தானேயுண்டுமிழ்ந்து | தானேயாள்வானே || ௩ || ஆள்வானாழிநீர்க் | கோள்வாயரவணையான் | தாள்வாய்மலரிட்டு |

ஆ— அந்த வாரணந்தொலைத்தருளினவன்றானேயென்கிறார் ௧.

(ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்துகண்வளர்ந்தருளுகிறவெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு * * * * *

இ— விவக்ஷிதங்கள்; தானேயென்கிறதற்கு தா...ரூர் (அந்தவாரணமித்யாதியால்); இத்தால் திருமந்த்ர ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராதிகளான காரணாகாரணங்களைச்சொல்லுகிறதாகையாலே காயத்ரீவ்யஷ்டி மானவவதாரமெல்லாம் தனக்கு வ்யக்திவாசகமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே க்ருஷ்ணம்பிறக்க ஸஜாதீயாவதார ஸ்வதாரம் ஸவப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலே திருமந்த்ரத்தில் நிவேஶஜகத்ப்ரநாதிக தத்ப்ரஸ்வ வ்யக்திவனுனவனதாவதாரவிஶிஷ்டனான க்ருஷ்ணனேயாகத்தட்டில்லையென்கிறுரென்று ஸம்மதியும் ஸூசிதை. ௧.

நான்காம்பாட்டு

ஆள்வானனென்கிறதற்கு தா...ரூர்(ஜகதித்யாதியால்); ஆழிநீரித்யாதிக்கு தா...ரூர் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்); தாள்வாய்மலரிட்டென்றதையித்து தா...ரூர் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதியால்); திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு என்றது வ்யாகரணவ்யாக்யாநம், இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸத்யோமாஜமத்தமான

இ-ஶ. ஸூசிக்கிறது; தானேயுண்டு-எங்களையும் உன்வயத்திலேவைத்துரக்ஷித்தருளவேணுமென்றவெக்ஷிக்கவறியாதிருக்கத்தாந்தானே வ்யயத்திலே தன்வயற்றிலேவைத்துக்கொண்டு; உமிழ்ந்து - பின்னையும் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே கரணகளேபராதிதாநத்தாலே நஸ்ருஷ்டித்து; ஆள்வான்- மற்றுமுள்ள ஸவப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷித்தருளுகிறவன்; தானே-கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, ஸதாஶ்ராகாரவிஶிஷ்டதயா திருமந்த்ரவ்யக்திவாசகனானவன் அந்தக்ருஷ்ணன்தானே என்று வயப்தவதாயம். ௧.

ஆள்வான் - ஆளுகைக்கிடையுடையவனாய், ஆளுகை-ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸாவ்யக்த்யாஶம், ரக்ஷிதாவாய்க்கொண்டு என்றபடி; ஆழிநீர்-க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி-ஸமுத்ரம்; கோள்வாய்-காந்திமாலிகளானவங்களையுடையவனை, கோள்-காந்தி, ஹணாமணிப்ரதீப்தவங்களான ஸஹஸ்ரவங்களையுடையவனனென்றபடி; அரவு-நாமத்தை, திருவனந்தாழ்வானையென்றபடி: அணையான்- ஶயநமாகவுடையவனுடைய, அணை - ஶயநம்; தாள்வாய் - திருவடிகளிலே, தாள்கள் - திருவடிகள், * * * *

ஒ— (தானே உண்டு உமிழ்ந்து) ஸ்வயமேவநிமீயேத்யாதி; (தானே ஆள்வானே) ஸ்வயமேவரக்ஷணம் ரக்ஷிதாவிஷ்டஜத்யயம் ‖ ௧.

(ஆள்வான்) ஶேஷிஸதஸ்ய; (ஆழிநீர்) க்ஷீராப்திஸமுத்ரஜலே; (கோள்வாய்) பலவதாஸ்யாய; (அரவு அணையான்) ஶேஷஶயநஸ்ய; (தாள்வாய்) சரணயோர்; (மலர் இட்டு) வாஸ்தாணிஸமர்ப்ய;

ப— வ்யயமத்தமான ஶைலை அதுவேவெக்ஷியாதிருக்க (இடந்தான்) அவன்தானேயிறே வ்யயம்வரப்புக உலகத்தையுண்டானுமுமிழ்ந்தானும் வ்யயமான்தவெங்ஙனேநோக்கவேணுமென்றும் எங்களை வெளிநாடுகாணப்புறப்படவிடவேணுமென்றுமெக்ஷிக்கவில்லையிறே; (உலகம்) இப்படி தானேபடைத்ததிடந்து தானே உண்டுமிழ்ந்து தானேயாள்வானுகையாலேதானே உலகெல்லாமென்கிறது ஸர்வஸ்வரத்வதயா ஸாவநாத ஜகத்யம். ஜகம் ஸாவநவி வ்யஹணவெர்வ்யஸதயா ஸாவநவிதிவொதம். ௧.

நாலாம்பாட்டில் க்ருஷ்ணநாராஜதிவ்யாகாரனென்று நிவப்தநிதயபடியாலே நாராயணஶப்தார்த்தைச்சொல்லிக்கொண்டு வாஸுதேவமியைப்பண்ணி ஸூத்ரயித்தஸூரியுங்கோளென்கிறார், (ஆள்வான்) இவற்றையடையவடிமைகொள்ளுமவன் (ஆழிநீராள்வான) அடிமைகொள்ளும் ப்ரகாரமிருக்கிறபடி காரணஜலத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய் கண்வளர்ந்தருளி ஸூக்ஷ்மரூபமிலே வெதாஸ்ஷ்டியை ரக்ஷித்தவன். (கோள்வாய்) மிடுக்கையுடையவாயென்னுதல், வ்யதிகரமுக்கு ஸாதகவாயென்னுதல்; (அரவணையான் தாள்வாய்மலரிட்டு) ஸ்ரீபாதநென்றதாயிற்று. ஆஸ்ரயமாய் திருவடிகளிலே செவ்விப்பூவைப்பணிமாறி;

மூ— நாள்வாய்நாடீரே ‖ ச ‖ நாடீர்நாடோறும் | வாடாமலர்கொண்டு | பாடீரவர்நாமம் | வீடே பெறலாமே ‖ ரு ‖

ஆ— நாடோறும் மலரிட்டவன் திருவடிகளைப்பெறுங்கோளெனகிறார். ச.

(நாடீர்) திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லியவன் திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாறவவன்திருவடிமலர்களை பெறலாமிது நிஶ்சிதமென்கிறார் ரு.

இ— திருமந்த்ரஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல்அருளிச்செய்தவர் நடுவே ப்ரஸங்காகளான ஸம்ஶயங்களையிரண்டு பாட்டாலே பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டில் "ஜப்த்வா" யென்ற ஶக்தியொழிந்தமாகவிதிக்கப்பட்ட புஷ்பஸமர்ப்பணாத்யாராதநத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. நாடீரென்கிறதற்கு தா···றுர் (அவனிதர்ஶியால்). ச.

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஸம்பந்தத்திற்கு தா···றுர் (திருமந்த்ரத்தையிதர்ஶியால்); இங்கும் திருமந்த்ரத்தையென்றது ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யமூலம். தாத்பர்யவாக்யத்திற்கு தா...றுர் (அவன திருவடி உதர்ஶியால்); இதுநிஶ்சிதமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டில் சொன்ன புஷ்பஸமர்ப்பணமெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரியதமமென்றுவுதாராதிஶயத்தாலேயத்தையே ஸ்வீகரிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ரு.

இ-ஶ. வாயென்பது-இடம;நாள்வாய்-நாளிடத்திலே, தினங்களிலேயென்றபடி, ப்ரதிதினமுமென்கை; மலரிட்டு - புஷ்பங்களைஸமர்ப்பித்து; நாடீர் - தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப்பாருங்கோளென்றபடி. ரு.

நாடோறும் - நாளதோறும, க்ஷீராவாஹநத்திற்போலே புஷ்பஸமர்ப்பணத்தில் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே நாடோறுமென்கிறார்; வாடாமலர்கொண்டு - வாடாதபுஷ்பங்களைக்கொண்டு ப்ரீதிப்ரேரிதராய் ஜலஸ்தலஸம்பவங்களான புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்றபடி; நாடீர் - தேடுங்கோள், ஸகலப்ராப்யபூதனாய்க்கொண்டவனையாஶ்ரயிங்கோளென்றபடி; அவர்நாமம் - அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களை; பாடீர் - பாடுங்கோள், "ஸததம் கீர்த்தயந்தோமாம்" என்று உக்தர் ஸாமகாநம் பண்ணுமாப்போலே ப்ரீதிப்ரேரிதராய காநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி; வீடு - மோக்ஷத்தை, அவன் திருவடிகளேயென்றபடி, இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறத்தோடேயன்வயிப்பது தாத்பர்ய வாக்யத்திலிருக்கிற ஏகாரம் உபஸம்ஹாரத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றுகையாலேயது யாத்ருச்சிகமாத்ரமிறே; பெறலாமே- நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாகவடையலாமே அவதாரணத்தால் பெறுகையில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ரு.

ஒ— (நாள்வாய்) அஹரஹர்வை ப்ராதஃகாலஉதியாவல, (நாடீர்) விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய:. ச.

(நாடீர் நாள்தோறும் வாடா மலர்கொண்டு) ஜலஸ்தலநிவாஷிதாணிஶ்ரஸ்மீகா ப்ரத்யஹம்ஸம்ப்ராயநு (பாடீர் அவன் நாமம் வீடே பெறலாமே) தஸ்யாநிநீகா மோக்ஷஸம்ப்ராப்தம்ஶக்ய: கீர்த்தாநு உதிஹாஸ: ‖ ரு.

ப— (நாளவாய்நாடீரே) நாளதோறுமுள்ள ஸம்ப்ராப்யதிலும் நாடீர், ஆராதநஸம்ஶீலநம்பண்ணுங்கோள; ஸதத்கீர்த்தநாவேஶம் ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்ருதி ‖ ச.

ஐந்தாமபாட்டிலிப்படி செவ்விமாருதபுஷ்பததைக்கொண்டு அவன்திருநாமத்தை ஹவிஷ்பத்துப் போக்குவீடாகசசொல்லுங்கோள் அததால வீடுபெறலாமென்கிறார். (நாடீரிதர்ஶி) நாளதோறும் ஹமவ உநாஸிதநம்பண்ணுங்கோள் (வாடா) விண்டுவாடாமலரகொண்டு திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து அவனுடைய திருநாமங்களை ப்ரீதிபூர்வகமாகப்பாடுங்கோள், நாடீரென்று மாநஸவ்யாபாரத்தையும் வாடா மலர்கொணடென்று காயிகததையும, பாடீரென்கையாலே வாசிகவ்யாபாரத்தையும சொல்லிற்று. இவ்வளவால் பெறுமதெவ்வளவெனனில (வீடேபெறலாமே) உகூத்தில் சேர்ததியிலலையேயாகிலும் மோக்ஷம் ப்ராப்திநிரதிஶயபுருஷார்த்தமாகிலும விராகக்ரமணாவாயபேக்ஷியுண்டாய் வீடேபெறலாமென்கை. வாடாமலர்கொண்டு "புஷ்பாணி" தத்வம். ரு.

மூ— மேயான்வேங்கடம் | காயாமலர்வண்ணன் | பேயார்முலையுண்ட | வாயான்மாதவனே || கூ ||
மாதவனென்றென | றோதவல்லீரேல் ||

ஆ— (மேயான்) ஸ்ரீதேவி ஸம்பந்த ஸ்தாநமாய் ஸ்ரீய:பதியாயிருந்த பேயார்முலையுண்டவாயான். நம்முடைய வக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிறேயவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்யலாவதென்னில்; அவனன்றோ ஸகலஜந ஜநநவிஷய தாம்ஸதனுஜ் ஸவபுஸஹஜனைக்கொண்டு திருமலையிலேபுகுந்துநின்றருளுகிறானென்கிறார். கூ

(மாதவன்) இந்த ஸக்தியொமத்தில நயிகாரிகள் மாதவனென்றுந் திருநாமத்தைச்சொல்லுங்கோள்,

ஆறும்பாட்டு.

இ— ஸக்தியொமவு காரமொன்றும்சொல்லாதவிப்பாட்டில்வுகரணத்திலேயஸதமன்றோவென்ன சுவ...றார் (சுதவீதுரஜியால்); இவ்வவதாரிகையிலே சுதவீதுரஜியாலே ஷீதீயவாதமும், ஸ்ரீய:பதிஸஜூத்தாலே மாதவனென்னதும்வுரவுராதம். இப்பாட்டுக்கு வுயலவாதாயமொன்றுமேவியெயமென்று காட்டுகைக்காக தநிதாரவாதுதுயத்தையுமிஸ்லங்காவாகுத்திலே தேர்த்தவருளிற்று. வுயலவாதத்துக்கு தா...றார் (அவனன்றோவிதுரஜியால்). கூ

ஏழாம்பாட்டு.

வசவுரஸுத்திற்குதா...றார்(ஸக்தீதுரஜியால்); ஓதவல்லீரேலென்று திருநாமஸங்கீதநத்திலுங்கூட

இ-ஶ. காயாமலர்வண்ணன் - சுஸதீவஷ்வணுனை, காயாவென்று சுதவீ; மாதவன் - ஸ்ரீய:பதியான நீலவெமிஹமான திருமேனிக்குப் பரஹமமுண்டாம்படி விதுஜெவெஹஸவெயான வக்ஷியோடே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டதயாஉஸநீயதனையென்றபடி, உஸநஸெதுண நிரவயிகஸக்துஜ்ஜுனையென்கிறது; பேய்-பூதனையுடைய; ஆர்-வணமான, விஷவணமானவென்றபடி; முலையுண்டவாயான்- ஸதநத்தைப்பாநம்பண்ணினவாயையுடையவன், பூதனையினுடைய விஷவணமான ஸதநத்தை நிவீயமாக்கினைப்போலே ஸக்திவுதிவம்யமெகெயான வுகுதியை நிவீயெயாக்கவல்ல வாதஙாயயத்தையுடையவனை கூஷ்ணனென்றபடி; வேங்கடம்-ஸ்ரீவெங்கடகிரியிலே; மேயான் - மேவிவதிக்கிறவன், மேவுகை- ஆதரிக்கை, எல்லாரையும் தன்திருவடிகளையாஶ்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக்காகப்பொருந்திவதியானின்றானென்றபடி. இப்படி கூஷ்ணன்வுதுக்ஷவிஷயனையிருக்கையாலே நிரதிஶயஸக்திவவகமாகவுங்களுக்கு அவன் திருவடிகளிலேயடிமைசெய்யக்குறையில்லையென்று கருத்து. கூ

மாதவனென்றெண்று - மாதவனென்றென்று நிரஹாரமாக; ஓத - ஓதுகைக்கு, ஓதுகை-வரொஷ்ராணாநஷ்ராணம் ஸயவெ சொல்லமாட்டிகொளாகில் வரவெுரிதராயாகிலும் சொல்லுகைக்கு

ஒ— (மேயான் வேங்கடம்) வெஙகடாவெ ஸாதாவஸநு (காயாமலர் வண்ணன்) சுதவீவஷவஸாநவண: (பேய் ஆர் முலை உண்ட) விஶாவுரா விஷவணஸ்தநவாயி (வாயான்) உவ: (மாதவனே) ஊயவஜதுய:. கூ

(மாதவன் என்று என்று ஓத வல்லீர் ஏல்) ஊயவஜிவனகளூ உஷ்ராயிதாயயம்ஶகாஶூ

ப— ஆறும்பாட்டில் நீர்சொன்னபடியே ஆஶ்ரயிக்கலாவது ஸளஹுரஜிகணவணவிகு ஹவிஶெஷத்தைச்சொல்லிலன்றோவென்ன தயாவியனேபிர்பாடனைநமக்காகத்திருமலையிலேநின்றருளினவனையாஶ்ரயிங்கோளென்கிறார். (மேயான்வேங்கடம்) வேங்கடமேயான் உங்களாலே ஸஜநீயனுகைக்காகவே திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுநின்றான். கண்டவாறேதான் அவன் ஸஜிக்கலாம்படியாயிருக்கலாமோவென்னில் (காயாமலர்வண்ணன்) துரும்புமெழுந்தாடி அடிமையிலேமீண்டல்லது நிர்க்கவொண்ணாதபடியான வடிவைப்படைத்தவன் நம் வசவுவுதூத்தைக்கண்டு நம்மாஶ்ரயணத்தை அளிக்கோனேயாவென்ன; (பேயார்முலையுண்டவாயான்) உவுரெதெகஜூக்காய் கைவிடுமவனன்றிக்கையாலே இவை ஷிஶுரம் ரஸுரவீசு ஜஸஹரொ:" என்னும்படியிறேயவன்செயல். வுதிகஷெனை ஸ்ரீவநாஜியிலே ஸம்மிக்கும். சுநகஷரில் அது க்ஷவிஷயமாம். இதுக்கடியென்னெ ...றானென்று "செஞ்சொ கக ...
வுவுதம்பாராதேவிஷயீகரிக்குமவ[ளி]னிருக்க நம்மையவன்விஷயீகரியா ...ச்மொழி (முற்றிற்று).

ஏழாம்பாட்டில் சுஜவரவரிகாரமானுர்சொல்லுந திருநாமதை

மூ— தீதொன்றுமடையா | ஏதஞ்சாரவே || எ ||

ஆ— சொல்லுமிடததில் வாவெரிதராய் சொல்லவமையும், சொல்ல ஸமவகஸெகெஂகயவிரொயி யாய் வராரஷுவராரஷுமான ஸவவாவங்களும் நஸிக்குமென்கிறுர். எ.

இ— ஸாவயத்தையர்ஷிஂமிதமாய் நிஷெயஸிக்கையாலே ஸக்தியொமததில நயிகாரிஸவம்தோத்து கிறது என்று கருத்து. இங்கு சநயிகாரிகளென்றது வரிவணஸக்தியொமததிலநயிகாரிகளென் றபடி. இத்தால் கீழ்ஸக்தியொமவ்ரகாரங்களையருளிசசெய்தவரிபபாட்டிலே அதில வணாயிகாரிக ளல்லாதார்க்கு தஷரஸவாயத்தையருளிசசெய்கிருரென்று ஸஂமதிஸஷிதை. பேசவல்லீரென்றுதே ஓதவல்லீரென்று நிஷெயஸிததற்கு தா…ருர் (சொல்லுமிடததிலிதராழியால்). ஓத என்றது வா தஂதெராவாரணாவாஸயநவாமாகையாலே வாவெரிதகஂஷெரதிதமாகிறது என்று கருத்து. இங்கு வாவெரிதராய்ச்சொல்லுகையாவது ஷுாஸவாஹிநியானவஸகஸக்தி தங்களுக்கில்லாமையா லே தாங்கள் வீதிவெரிதராய் ஷுயமேவசொல்ல வருவதியாதிருக்கத் தயாவியஸக்திமானகள்சிலர்சொ ல்லக்கண்டு தங்களுக்கும அதில் ராவிபிறநது தாங்களுமவர்களோடேகூடியவர்களையநகூரித்துசசொ ல்லுகை. உதாரஸத்திற்கு தா…ருர் (சொல்ல ஸமவகஸெகெஂகயெதராழியால்). கெஂகயததிற் கு ஸாக்ஷாத்தாயும் வாவெஷத்தில் ஷுாவமான கெஂகயததிற்கு வரிவணஸக்தியொமவ்ரதிப நுநஆராவும் கெஂகயவிரொயியாயென்றது ராஜஸஸொவஸநெந வரிவணஸக்திவ்ரதிபஂயந ஆரா ஸொக்ஷவிரொயியாயென்றபடி, யஆ இங்கு ஸாயநாவமான வரிவணஸக்தியொமாவ கெஂகயத்திற்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் வாவெஷத்தில் ஷுாவமான கெஂகயததுக்கு வரிவண ஸக்தியொமவ்ரதிபஂயநஆராவும் விரொயியாயென்றபடி, வரிவணஸக்தியொமஸாயநாவமாவ லும வாவெராஷாராயநெகவெஷணாநஷெயமாகையாலே அதுவும் கெஂகயஸஷுவாவ மாகக்குறையில்லையிறே. வராரஷுவராரஷுமான என்றது வரிவணஸகூதிவ்ரதிபஂயகாரஜ ஸொவிவஸநாவகாயத்தில் வருவதங்களாயும் காஷாஸாவ்ரவதிஷெரணஙகளாயுமுள்ளவை யான என்றபடி. எ

இ-ஶ. என்றபடி, வல்லீரேல்-வல்லிகொளாகில் யதஶஷுத்தால் வரிவணஸக்தியொமத்திலுங்களுக்க யிகாரமில்லையாகில் ஆயவநாத்தையாகிலும் நிரஷாமாகச்சொல்லவல்லிகொளாகிலென்றபடி; தீது-வா வங்கள், வரிவணஸக்திவ்ரதிபஂயக ராஜஸஸொவிவஸநகாயத்தில் வருவதங்களான வாவங்களெ ன்றபடி; ஒனறும்-ஸஂஷத்தும; அடையா-உங்களைககிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நஸித்துபபோமெ ன்றபடி; ஏதம-வாவங்கள, தயாவியகாயததிலபபோது வருவதங்களன்றிக்கே காஷாஸாத்திலே வ்ரவதிஷெரணவாவங்களென்றபடி; சாரா-உங்களையாஶ்ரயிக்கமாட்டா, நிஶ்ஶேஷமாக நஸிததுப் போமென்றபடி. எ.

ஒ— (தீது ஒன்றும அடையா) ஷொஷாவிநஶதி (ஏதம் சாராவே) ஷயாதிரஸஷெநிதரய:

ப— ஸகஷவிரொயிகளும தன்னடையே நிவதிக்குமெனகிறா. (மாதவனென று) நாரணமென்றுரேகீ ழேஅத்திருநாதேதோடே இத்திருநாத்தைசசொலலிப்பாருங்கோள்;ஓதவல்லீரென்கையாலேஷஶகா ஷாஷநியயாக்ஷராய் சொல்லுஙகோளென்றதாயிற்று; வீதிவெரிதராய்க்கொண்டு ஓதவல்லீர்களாகில் (தீதொன்றுமடையா) வவவவமெல்லாம நஸிக்கும; (ஏதமசாராவே) உதாராவததில் நெஞ்சுசெல் ஶ ஆயவஸவாராஜததில் ஆயவஶஷுவெஷவததைததிருவுளளமபத்தி இவ்வயத்தை யாழ்வாராருளிச் உநாவிஷந ளிசசெய்வார்கள் நமமாவாயர்கள் கிழ் மாதவனென்னதே கொண்டெனனீரேயருளிச் டைய திருநாமகளை யமாமபோது அவளோட்டைச்சேததிவேண்டிறுப்போலே அவந்திருநாத்துக்கு மலர்கொணடென்று காநாத்தோடேசேர்த்தியும வேணுமென்று திருவுளளம் அததைக்கொண்டிறே அ வவளவால் பெருமைதவ்வளஶ்ரீஷுஷுாஆநஂ ஓதவலலீரேலிதெதஷக்ஷஸயநெதி. எ.
உஷுஸநிராதிஶயவாஷவர்களாகிலும திருநாதததை நிரஷாமாகசசொல்லுவார்களாகில் நிதர ன்கை. வாடாமலர்கொண்டிகிறுர். * * * * *

மூ— சாரவேதங்கள் | நீரார்முகில்வண்ணன் | பேராரோதுவார்| ஆராரமரரே ||அ| அமரர்க்கரியானை

ஆ— (சாரா) ஸர்வஸ்ரேஷ்டமான நாமங்களில் அதிகாரிகளோவெனில் யாவர்சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லார் அவர்களிறையித திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரிகளான ஸர்வஸ்ரேஷ்டராகிறாரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச் சொல்லுவார்யாவர்சிலர் அவர்கள் நிரதிசயஸ்நேஹவ்யக்தி யுக்தராய்என்றுமவன் திருவடிகளிலேஅடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்றுமாம். அ.

(அமரர்க்கு) ஸநாதஸித்தரான தேவர்களுக்குங்கூடவரியனாயாஸ்ரிதர்க்கெளியனாயிருந்தவனை

எட்டாம்பாட்டு.

இ— பேராரோதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தனவைபவத்தைச்சொல்லுகை ஸாதநாநுஷ்டானமேவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வஸ்ரேஷ்டரித்யாதியால்). திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யோக்யதையுண்டோவென்கிற ஸம்சயத்தைப் பரிஹரிக்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகை யாலேஸாதநாநுஷ்டானமில்லையென்றதாயிற்று. ஆர்பேரோதுவாரென்றநுவதித்துக்கொண்டு உத்தராதத்திற்கு தா…றார் (யாவர்சிலரித்யாதியால்). இந்தப்ரயோஜநத்தில் வ்யவஸ்தைக்கு ப்ரயோஜநமில்லை என்கிற ஸாமர்த்யத்தாலே ப்ரயோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையித்யாதியால்). வ்யவஸ்தைக்கு தா…றார் (நிரதிசயேத்யாதியால்). வ்யக்திபூர்வகஸ்வரூபம் ஸர்வகர்மஹேதுவ்யக்திபூர்வகஸ்வரூப ஸ்வபாவ வ்யக்திமத்வம். அமரரென்கிறதற்கு தா…றார் (என்றுமவனித்யாதியால்). அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.

அமரத்தொழுவார்களுக்கு என்கிறதற்குதா…றார்(ஸநந்தநாத்யாதியால்), இத்தால் கீழே பரிவர்ணநம்

இ-ஶ. ஆர்-யாவர், சிலஜநங்கள்; நீரார்முகில்வண்ணன-ஸஜலவர்ணமானமேகத்தின்ஸ்வபாவமுடைய, வண்ணம்-ஸ்வபாவம், ஜலஸ்ருஷ்டிமத்தவர்ஷிக்கும்மேகம்போலே உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவிபாகமின்றியே ஸர்வஜநாபேக்ஷிதமான ஸ்வபாவனான ஸர்வேச்வரனுடையவென்றபடி; பேர் - திருநாமத்தை; ஓதுவார்-ஓதவல்லவர்கள், ஸர்வதிரநதரர்யாகிலும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி, மேகரன்றிக்கே திருநாமம்சொல்லுமபடி வாசிகவ்யக்தியுடையராயிருப்பாரென்கை, அவர்களென்றொருவ உபஸ்தாபனாயம்; அவர்கள் - அந்ததிருநாமோச்சரிக்கவல்லஜநங்கள்; ஆரார் - எவர்களெவர்களாகிலும் யெத்தனைய பக்ருஷ்டமான ஜந்மவ்ருத்தாதிகளையுடையவர்களானாலுமென்றபடி; அமரரே-தேவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப்பூர்ணாதிகாரிகளானஸர்வோத்க்ருஷ்டரே என்றபடி; ஏதங்கள்-தோஷங்கள்,ஒருத்தரை வங்களுமென்றபடி; சாரா-அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, த்வதீயப்ரயோஜனைக்கு ஸம்பூர்ணம்; நீரார்முகில்வண்ணன்பேர்-ஸர்வஜ்ஞத்வம்; ஓதுவார் ஆர்-ஸர்வதிரநதரர்யாகிலும் சொல்லுவார்யாவர்சிலர், அவர்களித்யாதி பூராயணம்; ஆரார்-ஸர்வஜ்ஞத்வம்; அமரரே-நித்யஸூரிகளே, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும ஸர்வகாலமும்பண்ணப்பெறுவாரென்றபடி; ஏதங்கள்-அந்த கைங்கர்யவ்யக்திபூர்வகங்களாயுள்ள பாபங்கள்; சாரா-அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அவர்களுக்கு கைங்கர்யவ்யக்திபூர்வகங்களெல்லாம் நிஶ்சேஷநிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. அ.

அமரர்க்கு-தேவர்களுக்கு, மேலேதமர்களென்கையாலே இங்கு ஸநாதஸூரான தேவர்களுக்கென்று

ஒ— (சாரா ஏதங்கள்) ஸர்வஜ்ஞத்வம் (நீர் ஆர் முகில் வண்ணன) ஜலவர்ணமேகவர்ணத்வம் (பேர் ஆர் ஓதுவார்) யே நாமாநிபடந்தி (ஆர் ஆர்) யேகேசநாபிதேஹவேதஸ (அமரரே) நித்யஸூரயஜ இத்யர்த்த: அ (அமரர்க்கு அரியானை) வ்ருத்தாதிதேவாநாம் உதாஹரணம், * * *

ப— (சாரவேதங்கள்) ஒருபொலலாங்குகளும் வநதுகிட்டாது அவன்வர்ணம் கண்டவர்களுக்கு அவனே ஸர்வமே ஹரிக்குமென்கிற நியமமில்லை கிடிகொள அவன்பேரைச்சொல்லிலும் அவன்வர்ண[illegible]கோனேயா யர்க்கும் கிடிகொளென்கிறா (நீரரித்யாதி) நீராலேபூர்ணமான மேகம்போலே[illegible]கையாலே இவையுடையவன் (பேராரித்யாதி) அவன் திருநாமத்தை நிரந்தரமாகசசொல்லுவார் யா[illegible]ன ஸ்ரீவநாதிரயிலே பிறநதவர்களாய் (அமரரே) அவரேனும ஜந்மவ்ருத்தங்களுடையோராகிலும் [illegible]றுமென்று "செஞ்சொல்ஸூரிகளோடொப்பர். ககா)

ஒன்பதாம்பாட்டில அவனையாஸ்ரயிக்கையே ஸர்வோபாவநவதக்ஷகாரீமொழி முறநிற்று). க்கும்வ்ருத்தாதிகளுக்குமப்படுகைபோக்ஷமோக்ஷமப்ரமங்களேயெனனிருளிச்செ

மூ— தமர்கட்கெளியானை | அமரத்தொழுவார்கட் | கமராவினைகளே || கூ || வினைவல்லிருளென்னு |

ஆ— ஸநநந்ரவுயொஜநராய்க்கொண்டோரஜ்ஜீரோத்ரப்பண்ணவமையும், ஸெகஸகயவிரொயிகளெல்லாம்போமென்கிறார்.

(வினை) திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லியழகிய மலர்களைக்கொண்டவன் திருவடிகளிலே பரிமாறியவனை

இ— ஷக்தியுஜிக்குவாயமாகத் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே யநநந்ரவுயொஜநவுணாரோதிகளை தவுஸாவாயமாகயருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸாவிதை. அமராவினைகளென்கிறதற்குத் தா...ருர் (ஸெகஸகயெதாஜியால்); இங்கும் வரிவமணஹக்திவுதிவமயநஷாரா ஸொக்ஷவுதிவமயகங்களான என்றபடி; ஶேஷம் ஸுஷ்டம். கூ.

பத்தாம்பாட்டு.

சுனைநன்மலரிட்டு என்கிறதற்கு தா...ருர் (திருமந்த்ரத்தையிதாஜியால்) திருமந்த்ரத்தை என்றது

இ-ஶ. விவக்ஷிதம்; அரியானை-சுஶகஞனை, சுநாஶாதருகில்யஸாயஸ்ஸமவாநு ஷ்ரஹ்மாஜாநாதிவாரா ஷொத்தும் என்கிறபடியே சுதிஶயிதஜ்ஞாநரான ஷ்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட ஊஷ்ட்ராவஞன என்றபடி; தமர்களுக்கு-ஸ்வீயர்க்கு, ஶுஶ்ரூஷருக்கு என்றபடி; எளியானை-ஸாஹஸனை, ஶுஶ்ரூஷிக்குமவர்களாகில் ஸாதீஸ்வஶரணமதி ஸொஹஸ்ஹஹாஜெதஜார் ஊளஸூநிஶாதம்ரு என்கிறபடியே உஃக்ஷாவக்ஷம்பாராதேயவர்களுக்கு ஸாஹஸனவனை; அம - வுதிஷ்டமாக வுயொஜநாஷரத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகையன்றிக்கே சுநநந்ரவுயொஜநமாக என்றபடி; தொழுவார்கட்கு - வுணாமம் பண்ணுவார்க்கு; வினைகள்-கமங்களான, வினை-வரிவமணஹக்திவிரொயிகளான வாவங்களென்றபடி; அமரா-இல்லா சுதிஶீவ்ரமாக நஶித்துப்போமென்றபடி. கூ.

வினை-வாணவாவரூவகமங்கள்; வல்-வுபலமான; இருள்-ஸயகாரம், அஜ்ஞாநந்யாஜ்ஞாநவிவரீதஜ்ஞாநங்களென்றபடி; என்னும்-என்றுசொல்லப்படுமவையான, கமாவிதெகளைச்சொன்னவிது வாஸநாரூவிவுஷ்வதிவஸ்வயங்களுக்குவலக்ஷணம்; முனைகள்-கூட்டங்கள், முனையென்று கூட்டம்; வெறுவிப்போம்-பீதங்களாய்ப்போம், பீதரோடிப்போமாப்போலே சுதிஶீவ்ரமாக நிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி, இது ஹெதாஹம் ஆதலால் வினையினென்றும் மேலேயஙயிக்கிறது; * *

ஓ— (தமர்கட்கு எளியானை) ஷஹக்ஜநஸாஹ (அமரத்தொழுவார்கட்கு)வுயொஜநாஷரதாமவாவஸாஶ்ரயதாம் (வினைகள் அமரா) வாவாநி நஶ்ஷந்த்யம். கூ.

(வினை) கம (வல்லிருள்) தஜெதாவுதிவமயகாஜ்ஞாநம் (என்னும் முனைகள்) ஸவஸாதிஸமவாஃ (வெறுவிப்போம்) ஷயஜெவஹீதாமஷந்தி; * * * * *

ப— எத்தனையேனுமதிஶயிதஜ்ஞாநரானஷ்ரஹ்மாதிகளுக்கும் சுதிஸாஹனென்னவரியவொண்ணுதவனை "யஸாயஸமவாநுஷ்ரஹ்மாஜாநாதி"(தமர்கட்கெளியானை) சுகிஞ்சநரானவநநந்ரவுயொஜநர்க்கதிஸாஹஸனவனை, யஷா ஸொஹஸ்ஹக்கிகளுடையவர்களுக்குமதஜவியெயனவனைருரங்காகவுமாம் வேடுவிச்சியாகவுமாம், அவர்களுக்கெளியனாயிருக்கும் ஸாதீஸ்வஶரணமதி ஊளஸூநிஶாதம்ரு" என்றும்சொல்லுகிறபடியே(அமர)விஃஸ்பாவக்ஷமருமாய்சுநநந்ரவுயொஜநருமாய்க்கொண்டு பொருந்தத்தொழுவார்களை ஸொக்ஷவிஃஸ்பாவஹமான வினை மெம்மேல் வுயொஜநாஷராவுராவாகவினைகளும் ஸஶியாது. கூ போல பத்தாம்பாட்டில் "ஷூதிஶஹெஸவுஶஙீநாவிவுஸொக்ஷ" என்கிறபடியே சுவநவுணாமுநாவித நன்றிக்கொண்டு யாநம்பண்ணுங்கோள். வினைகளும் தஜெதாஹதங்களானவவிதாதிகளுமடைய திருநாமகளோனிருவகைப்பட்ட மாக்ஷக்களையுங்குறித்தருளிச்செய்கிறார், (வினையிதாஜி) மலர்கொண்டென்று காநுவமானகமங்கள் (வல்லிருள்) இவ்வுஹயவியகமத்துக்குமஹெதுவானதுகொவ்வளவால் பெரூமத்தவ்வளவு (என்னும்) ஸவஸாதிகளாயித்தைப்பற்றிவருகிற கமவாஸநாரூவிவுகூஷிஹமவுஹநிரதிஶயவாரஷ(ளுள்) திரள்கள் (வெறுவிப்போம்) சுமமன்றுதே கைவிட்டோடி எனகிறபடின்கை. வாடாமலர்கொண்டன்றிக்கே முனையென்றுமுகமாய் முகங்கெட்டுப்போமென்னுமாம்; *

ஏ— மானுங்காரத்திவைபத்துந்திருமாலிருஞ்சோலைமலை

ஆழ்வார் திருவடிகளே

ஆ— திருமாலிருஞ்சோலையை ப்ராப்திக்கிறதென்கிறார் ஸந்நிவேஶமிருந்தவவனும் வஸிகள ஸுமா திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவொண்ணுதை இனியென்பக்கலில்லாதஹை றைக்கொண்டென்னோடுகலந்துபரிமாறுகைக்

இ— சொல்லுகிறதா என்கிறதற்கு எழுந்தது எம்மென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுமிச்சொல்

இ-ஶ மானுங்காரத்திவைபத்தும் – ஸ்ரீஹாஹாகாரத்திலிப்பத்துப்பத்- யென்பக்கலிலேயில்லை. * *

ஸஹாகாரமென்றது ஸதிஹஷத்தைச்சொன்னபடி, ஸவெஶாஸ அநுபவிக்கிறரென்று ஸம்பந்திஸ ஸம்ஶ்லேஷஸத்தாலேயாழ்வாருக்குப்பிறந்த ஸ்ரீஹாஹஷத்திலுண்டான ஹஹம்ஸ ணம் ப்ராப்திவாக்யமென் டி; திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே க்ருதஜ்ஞபா|விஶேஷகடாக்ஷ என்றுமாப்போலே மலைக்கே என்றது ஸத்ருஶஜ்ஞபஸ் திருமாலிருஞ்சோலை யென்றபடி, ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவும்ப்ரியங்களாயிருக்குமென்று கருதகச்சொல்லவொண்ணுதெ தையஹ்ஸியுங்கொளென்று வாக்ஷதாஸயம். இத்திருவாய்மொழியில்சொன்னதாதிகள ஸாமீநமாக பெருமானுக்குத்திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேவந்தவையாலித்திருஷெவாத்ரவாஸமெ டையஸூக்திகளைச்சொன்னவிடமெல்லாம் தஶாஸஹ்ஸாஸாப்ரணிஜமள என்கிறகல்லிலேஜநித்திருந்த ருஞ்சோலையிலே வயநுவவிதமென்றுகருத்தாலேயித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலையனைவன்பக்கலி கிறார். ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய

ஒ— (ஆயிரத்துள்) மாயாஸஹஸ்ர (மான் ஆங்காரத்து இவைபத்தும்) ஸ்ரீஹாஹாகாரா யநுநிவதநுகஷேதஶகம் (திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே) த்வஸ்ஶைலப்ராப்திவாக்ஷதஸ்யாஷ். யநுதைத

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம: ||

*

பு— ப்ராப்யப்ராப்தஸம்பந்தநிவந்தநங்களாகையால்வைபத்தும் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே என நருளிச்செய்தார். ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராகாஸ்யபரப்ரஹ்மதேஶிகாய நம: || நஞ் கக

ப்ரதிபாவநிஷ்டாஸயாந்தாவலி:.

செஞ்சொற்கவிகாள்.

ஸதாஸ்யஸ்ஸஹாவாப்யயமதயா ஸ்வஸ்தளப்ரகாஶாக் ஸாக்ஷிகாஸவஸ்ஹந்தாஜ்ஞாநம தயா ஸ்வஸ்தம் ஸதநுஸஹாவாக் | ஸ்வஸ்யாஸயோமாஸ்ஹாவிபஸவிபஸாநவகேவநதேவ ஸ்ரீமாந ப்ராஜ்ஞஸ்யாக்ஸ்வஜநபரிகரோக்ஷி த்யோஸஜமா: || ௧௦.

(ஸதாஸ்யஸ்ஸஹாப்யயமதயா) மாமாயன்மாயக்கவியாய்வந்தென்னெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து ஸூஸ்வேஷிதங்களையுடையவனுய்க்கொண்டு ஸூரிகருடையஹாவயமதனுயிருக்கையாலும் (ஸ்வஸ்தளப்ரகாஶாக்) தானேயானென்பானுகித்தனைத்தானேதுதித்து-ஸ்விஷயஸ்தோத்ரத்திலே ஸூரிகளை ப்ரேரிக்குமவனுகையாலும்; (ஸாக்ஷிகாக்) நின்றமாயவம்மான்சேர்-எல்லார்க்கும் நிராவாயிகஸாக்ஷியாகையாலும்; (ஸவஸ்ஹந்தாஜ்ஞாநமதயா) உலகுமுயிரும்தானேயாய் – ஸவஸ்ஹந்தங்களுக்குமாதாராவாய்நிற்கையாலும்; (ஸ்வஸ்தளகதநுஸஹாவாக்) யானுய்த்தன்னைத்தான்பாடி-அப்படியே ஸூரிகளுக்குஸ்ஹாகாதயாயிருந்து தன்னைத்தானேஸ்துதிக்குமவனுகையாலும்; (ஸ்வஸ்யாஸயோமாக்) செழுமூவுலகும் தனதொருமாவயிற்றினுள்வைத்தூழியூழிதலையளிக்கும் – ப்ரளயந்தோறும் எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்துரக்ஷிக்குமவனுகையாலும்; (வஹாவிபஸவிபஸாநவகேவந) எம்மான்திருமலைமருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே – த சோலைமலையே திருப்பாறகடலே யித்யாதி வஹாவியங்களான ஸ்ரீவநாத்ரிஸ்ரீராஸ்வேங்கடேஶஸ்ரீஸாபரமாத்மந வாஸஸ்தாநங்களிலே ஸவதாவதிக்குமவனுகையாலும்; மேலிரண்டுபாட்டிலும் "ஊழிமுதல்வனொருவனே யென்னுமொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும்தன்னுளேபடைத்துக்காத்து" என்றும் "நங்கள்கோனேயானேயாகியென்னையளித்தானே" என்றும் ரக்ஷக ஸ்வாபிகாதிகளைத்தானேயருளிச்செய்கையாலே இவை மேவ்யாவ்யதாாகையாலே ஸம்ஹ்ஹீதமாய்த்தென்று திருவுள்ளம்; வனவாஸதனை ஸ்ரீவநாத்ரியிலெம்பெருமான் ஸூரிகருடையஶரீரப்ராப்திகளிலும் ஸதாஸ்பண்ணுநின்றுனென்று "செஞ்சொற்கவிகாள்" என்கிறதஶகத்திலே ஶடகோபரருளிச்செய்ததில் ஏழாநதிருவாய்மொழி முற்றிற்று). ப்ரான்கூறர். ௧௧

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். (பத்த

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் [illegible] அருளி [illegible] இப்படியிதற்கு [illegible] சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றுமளவாலே அதிலிப்படி [illegible] நிர்விஷயைக்கொண்டென்னோடேகலந்து [illegible] கைக்கு ஹேதுவென்கிறவளவாலே [illegible] த்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும் ஸம்பவிதை. எங்கனேயென்னில் அருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழியிலேயவன் தம்மைத்திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே த்வரிதனாயிருக்கிறபடியையும் அப்படி தான் த்வரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் [illegible] என்கிறபடியே தமக்கு [illegible] த்தைக்கொண்டு தம்முடைய [illegible] ருக்ஷனாயிருக்கிறபடியையும் செஞ்சொற்கவிகாள் என்கிற [illegible] ஸ்ரீ [illegible] தம்முடைய திருமேனியிலும் [illegible] மாகக்கலந்தருளித்தம்மை [illegible] திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவ [illegible] மிக்கிறவதிநிவெலாதிசயத்தையும் [illegible] யிருக்கச்செய்தேயும் [illegible] என்று தாம் வெகுளித்தவாறே தன்ன [illegible] தைக்[illegible] அருளிச்செய்தபடியே செய்தருளக்கடவனாய்நிற்கிற நிரதிசய [illegible] த்தையும் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] வாஸனாதிஸாம் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] கிடந்ததென்கிறதிலே [illegible] வானை [illegible] நிர்விஷயனைப்படிக்கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள ஹேதுவேதோவென்று விஷயாதிசயத்தாலே [illegible] த்துப்பார்த்தவிடத்தில் தம்பக்கலுள்ள [illegible] யத்தாலே யாத்ருச்சிகமாயிருப்பதொரு [illegible] மாய் மேலுள்ள [illegible] ங்களெல்லாமித்தை வ்யாஜீகரித்துக்கொண்டு [illegible] ஹேதுவாவெனவன தானேயுண்டாக்கினவையாயந்த யாத்ருச்சிக [illegible] தானும் [illegible] யாத்ருச்சிக [illegible] என்கிறபடியே தம்முடையவ [illegible] த்திலவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருந்தவவனுடைய [illegible] த்தாலேயுண்டாயிருந்தபடியைக்கண்டு கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே விஷயமெல்லாமொருமொக்ஷமென்றும்படி [illegible] ஹேதுவாய் பொய்நின்றஞானந்தொடங்கிஇவ்வளவாகத்தன்பக்கலவன்செய்தருளினவாதராதிசயங்களெல்லாமிப்படி நிர்ஹேதுக [illegible] த்தாலே செய்தருளினானிதென்னவாச்சர்யமென்றந்த

ஒ— [illegible] "[illegible] " ॥ [illegible] ॥

ப— அருள்பெறுவாரடியாரிலே தம்மைக்குறித்து ஸர்வேச்வரனுக்குண்டான வாத்ஸல்யத்தைப் பேசினார். அந்தவாத்ஸல்யம் தன்னைமுடியநடத்தினபடியைச்சொன்னார். "செஞ்சொற்கவியில்" நீர் சொன்னபடியேசெய்யக்கடவோமென்று தலைகுலிக்கினான். அதற்குமேலே தம்மைத்திருமேனியோடேகொண்டுபோகையில் நமக்குவிளம்பிக்குமென்று பதறத்தொடங்கினான். [illegible] வதானேறிவந்து இவரைக் கொடுபோவதாகப்பாரித்தான். சிலரை ஆதிவாஹிகர்களைவறவிட்டுக்கொடுபோம் சிலரை பெரியதிருவடியைவறவிட்டுக்கொடுபோம் திருவடி திருத்தோளிலேவந்து தானேகொடுபோமவரிறேயிவர். கள்வன் கொல்லி' பிராட்டியையாளிட்டுக்கொண்டுபோமென்னிறே [illegible] புமாளிட்டுக்கொடுபோமது ஆகவப்படியே தம்மையவ்வருகேகொண்டுபோகையிலே [illegible] ருகிறபடியை [illegible] ஸம்பித்தார் ஸர்வேச்வரனொருவனிலே [illegible] என்று [illegible] டாலங்குமிப்படி [illegible] ஸஹாவனேயாயிருந்தான். [illegible] துக்கடியேதென்னவென்னையேகேட்டு [illegible] மென்று தி [illegible] வுள்ளம்பற்றி [illegible] தாதாத்ரோவனராய் இன்னிப்படியெனையா [illegible] னென் டன்டெல்லாமடியேனைகைவிட்டிருப்பானேனென்றுகேட்டார். பலவிடங்களில் [illegible] வைக்கு [illegible] ஸாயங்களைவியித்தநம்மைவ்ய [illegible] வாரிபபடிக்கேழ்க்குமபோது நமக்குஸஹஜங்களானஸாதந [illegible] நாட்டுக்குவெளியிடுகைக்காகவாயிருக்குமென்றிரிந்தீச்வரன் [illegible] த்தாலிச்சேதனனை [illegible] காரணமாக்குகைக்கு வ்யாஜகாரணமீச்வரஸாதந்த்ர்ய [illegible] ஸர்வகாரிகாரணவ்யாஜ [illegible] பான ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாத்வம்வநம். இவனை * *

மூ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத் |

ஆ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படி ஸந்நிவிஷ்டனாய்க்கொண்டென்னோடுகலந்துபரிமாறுகைக் குஹேது வென்னென்றெம்பெருமானைக்கேட்டாலங்கனே ஸந்நிவிஷ்டனாயிருந்தவவனாலும் வலிகளவுமான ஹேதுக்களில் ஒருஹேதுவுமென்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது இனியென்பக்கலில்லாதஹேதுவையென்பக்கலிலே ஸமாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்குந் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுமிச்சொல்லைச்சொன்னேனென்றுமிதுக்குமேல்பட்டசொல்லலாவதொருஹேது யென்பக்கலிலேயில்லை. * *

இ— விஷயாதிஶயமுள்ளடங்காமையாலேயாரோபித்துக்கொண்டு கடாக்ஷிக்கிறானென்று ஸம்மதிஸாவிதையாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யத்ருச்சா ஸுக்ருதமென்கிறஸமவதாரணம்வ்யக்தமாய் விதானமென்றதாயிற்று. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாதென்றது யத்ருச்சா ஸுக்ருதமுமா விஷ்ணோகடாக்ஷமென்கிறவாக்யகடாக்ஷத்துக்குமூந்தினகாலத்திலே யென்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச்சொல்லவொண்ணாதென்றபடி என்பக்கல் கூடியொமாதிகள் ஸ்வாபாவமில்லை யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகள் ஸ்வநமாகவில்லையென்று கருத்து. ஸமாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றது தைவத்வம்ஸமென்கிறபடியேஸ்ரீமானனைவென்வ்யாஜமாவாகையாலேவிஶிஷ்டனானவனவன்பக்கலிலேஜநித்திருந்தஹேதுவை விஶேஷ்யமாத்ரனானவவன்பக்கல் தாஸ்வயமின்றிக்கே விஶேஷணமாத்ரனானவவன்பக்கலிலே வயஸ்வஸித்துச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸ்தாநவிஶேஷத்தாலேஸிக்கிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேல்பட்டவிதாநிகள்); * * * *

இ—ஒ. திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்-திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று ஸமவதாவாஸமான திருமலையினுடையதிருநாமத்தை யாத்ருச்சிகமாய்ச்சொன்னேனென்றபடி, இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே ஸாகாரம் விஶேஷித்திவ்வாக்யத்தையநுஸரித்தால் அந்தஸ்தாநவிஶேஷத்தாலே நானிதொன்றும் ஒழியப்பின்னையொன்றும்செய்திலேனென்று ஸவிக்கும்; ※

ஒ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்றேன் என்ன) திருமாலிருஞ்சோலைமலை உதாவாஷிதம் ஸதாவஸ்ரு தந்வஹேதும் தயாவஸம்ப; ※ ※ ※ ※ ※ *

ப— ஹேதுவாவகாரணமாக்குகைக்கு வ்யாஜகாரணம்ஸ்ரீஸ்வரனுடையஸ்வாபாவிககாருண்யமேயிதற்கு வ்யக்திவம் ஸமான ஸர்வேஸ்வரநிஹேதுகத்தைஸபிப்பித்துக்கொண்டு ஸஹகாரிகாரணமென்றுபேர்பெத்தது இவனுடைய ஸுக்ருதவிஶேஷமாரகக்ருதவைபடியாகவந்த ஸத்வப்ரவர்த்தாவவஶீகரணங்களென்னவனவிவபத்தின்படியே உஜ்ஜீவிகையுமதுகொண்டே ஸமவானுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யமில்லாமையையும் பாரமைகாந்திவயவைஷம்யையும் ப்ராணப்ரதிநியதமானபடியைய நுஸந்தித்து ஸ்தாநத்துடையஸ்வபாவியிலே ஊன்றினவராயிதிலே ஆழங்கால்பட்டு விஸ்மிதராய் ஹ்ருஷ்டராகுகிறார். இப்படி செஞ்சொற்கவிகாளென்கிறவேமூந் திருவாய்மொழியிலே ஸமவானுடைய ஸ்வஜநஸம்ஹதநாவதாரத்தையருளிச்செய்த மேல் வ்யாஜவிஶேஷமாத்ரவைவ யத்ருச்சா ப்ரஸங்கவான் ஸமவானென்கிறவர்த்தத்தை ஸுக்தீகாரதிகளாலே வெளியிடுகிறார். தத்ரக்தம் "ஸுக்ருதீகாஜகஸமாவாவிவ ஹிஸவிதயா ... நகாரணோ ... ப்ராமாத்யம் க்ருதஸ்வயதயா ஸவத்ஸந்நியாநக | ஹ்ருத்யஸந்நியாநாதிவிதாரணதஸ்வப்ரகாஸ ஸாதிகார்த்தேஷ்விஶோ நிராவயிஹவிநாம ஸ்ரீவதிஷ்டாமாயீதி || ப்ரவதநிக் ஸ்ரீகாரணவிஶேஷமாத்ரம் க்ருதவைவ்யாஜகாரணம் தம்பதிஸ்து வ்யாஜகாரண உவாஜஹாவாநிர ... தந்ருஹீதவாவை.

இதில் முதற்பாட்டில் யாத்ருச்சிகமாக திரு... யைச்சொல்லுங்காட்டில் பிராட்டியோடேகூடவந்தென்னுள்ளேபுகுந்தருளினானென்கிறார். (திருமாலிரு... சோலையிதாதி) யதா உடலுமுயிரும்மங்கவொட்டுள்ளேவிவரையித்திருமேனியொழியவே அவ்வூருக்கே ...ண்டுபோகஸ்வரித்தஸவைஸ்வாநு பின்னையுமித்திருமேனியிலுள்ளவாஜாதிஶயத்தாலேயினியொருக்க ... கினுமத்திருமேனியோடேகலந்து *

மூ— திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான | குருமாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால் |

ஆ— இச்சொல்லித்தனையுமெய்யேசொன்னேனோ தான் ஹேதுவா குருமாமணியுந்து புனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரைத் திருநகரியாகவுடையனாகவிருந்தவெம்பெருமான் ✳ ✳

இ— என்னவென்கிறதற்கு ஆரூர் (இச்சொல்லித்தனையுமிதர்யால்); சொன்னேனோ என்றது சொன்னேனாகையென்றபடி; தான்ஹேதுவாயென்றது தான்ஹேதுவாக என்றபடி; இந்தஹேதுவானது ஸ்வாபிவசேஷமின்றிக்கே வ்யாஹாராதிகளிலே ப்ராகவாஸம்வந்தாயிலவஸாவ்யதீக்ஷணை தன்னாலே வந்ததென்றுகையாலே வ்யாஜமாத்ரமாகையால் வஸ்துஸ்வரூபத்திலே தானே ஸ்வஹேதுவாக என்றபடி, யஆ தானென்கிறவிடத்தில் ஏகரிவகாரத்விபியானது வ்யாஜமாத்ரமன்றிக்கே அகாரஸஹிதமாகவும்வாசிக்கவேண்டுமாகையால் தான் ஸ்வஹேதுவ என்று வாமமாகக்கடவது, அப்போது தானென்னெஞ்சுநிறையப்புகுருகைக்கி இந்தபாசுரஸ்ஸஹஸ்ரூதம் விசேஷஹேதுவாகையாலே தனக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய தோஷம் வாராதபடி தான் ஸாதாரணஹேதுவாயிருக்கிறவத்தனைபோக்கி ஸத்க்ரியாதுஷ்க்ரிய ஸம்விதாநம்பம் என்கிறபடியே இதில் விசேஷஹேதுவல்லாதவனாகவென்றபடி; ✳ ✳

இ-ஸ. என்னென்றவாறே - இப்படி நான் பாசுரஸ்ஸமாகச்சொன்னவாறேயென்றபடி; இதற்குப்புகுந்தானென்கிறத்தோடே அந்வயம்; திருமால் - ஸ்ரீயிடத்திலேவ்யாமோஹனவன், திரு-ஸ்ரீ இது ஸாஹித்யாய நிர்தேசம், ஸ்ரீவிசிஷ்டனைக்கொண்டுவந்துபுகுந்தானென்றபிப்ராயம்; வந்து - வருகிறக்ரமத்திலேவந்து அதாவது இந்தவ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டினஹேதுக்களையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து என்றபடி; என்னெஞ்சுநிறைய - ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்ணமின்றிக்கே அநாதியாகப்பாழ்கிடந்தவென்னுடையநெஞ்செங்குநிறையும்படி; புகுந்தான் - ப்ரவேசித்தருளினான், அதிஹவாநாரூபத்தில் நான் ரமேயிது இவள் ஸௌஸ்ரீ இவன் ஈக்ஷணனென்று நிஸ்ஸரித்துக்கொண்டு ஸர்வபாபஸம்காரணம் தீவேதநவேதநஸ என்கிறகணக்கிலே ஈச்வகாரணத்தில் பாழெல்லாம்தீரும்படிவந்துபுகுந்தாப்போலே என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம்தீர்ந்து தங்களிருவருடையதிருவழகாலும் என்னெஞ்சு வசிவமணமாம்படி வந்துபுகுந்தானென்று பட்டர்தாஸ்வயம்; திருமால் - ஸ்ரீவ்யாமோஹனவன், பரிவாராதித்திலே ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது திவ்யதம்பதிகளிருவரும்வந்துபுகிரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில் ப்ரவேசிவாஹமங்கரைபுராகுகிறதென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக இங்குதாத்பர்யத்தில் ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது ஸுப்ரஜாதநகோராஜநந்தஸ்திபம் ஸ்ரீவவத்ஸ்ரீவாஸ என்கிறஸ்லோகத்தின்படியே தன்பெண்ணையும் மணவாளப்பிள்ளையையும்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே திருக்காவேரி கரைபுராகுகிறதென்று வ்யஞ்சிப்பிக்கைக்காக யதா ஸம்தாநத்தில்போலே உபாயதசையிலும் ப்ராப்யதசையிலுமுள்ள ஸ்ரீவிசிஷ்டத்தை இப்பதேப்ராரம்பங்களிலேயடவேயருளிச்செய்தபடி; ✳ ✳ ✳ ✳

ஓ— (திருமால் வந்து) ஸ்ரீவஸஹஸ்ரமதத் (என் நெஞ்சு நிறைய புகுந்தான்) ஸ்வஜதயேவமணதயா ப்ராவிசத் (குருமாமணி புனல் உந்து பொன்னி) ஹாதிநீஸ்ரோதஸ்ஸீநிளதாநி தரஸஜாதிபி: கஷிவ்யஸ்ரா: காவேயா: (தேன் பால்) தக்ஷிணதீரே; ✳ ✳ ✳ ✳

ப— பரிமாறவேனுமாழ்வீரென்றான் ஒனிமேலிவருடைய பின்பேரேட / தகொள்ளென்றாழ்வார் உம்மோடுகலந்து பரிமாறுகைக்காகவுள்ள ஈம்மலையின்பேர் நீர்சொல்லவல் / யாவென்றான். அடியேன் திருமாலிருஞ்சோலைமலைபேசென்றார். எனையிர்தத்தைதைய தன / வகாரமாகப்பண்ணிக்கொண்டு ஸம்ஷஉவகாரத்தால் தவிஷயத்தின்மேலேவிழுக்காமுகனைப் / லே எம்பெருமான் பெரியபிராட்டியோடேகூட யென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்து யிப்படியெனனோடே / ந்து பரிமாறுவதே இதென்னஆச்சர்யவாவிசேஷந்தானோ அவனுடைய ஸந்நிவேசமிருக்கும்படியே / கிறார். திருமாலிருஞ்சோலையிதராதிநா மற்றமலைகள்பலவுமேகெடக்க உம்மோடுகலக்கைக்காகவே / ண்டவிம்மலையைசசொல்லித்து. என்னோடுகலக்கையிலுண்டானவாத்ஸ்ராதிசயமன்றோவென்றிராநின் / சாயித்திவன். இத்தாலவனென்றுசெய்யும்போது ஸாயதஸ்கிம்விதர்யஜஸாவெக்ஷனென்னதாய் வெக / க்ருதாயத்தாலே மோக்ஷப்ரதானத்தில் ஸ்வஸிஹிதஸாயதுஸ்திப்ரவதேர்யாநந்தராவவஸாஸ / யஸாவெக்ஷனென்றதாயிற்று. ✳ ✳

மூ— திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்றிருப்பேரே ‖ ௧ ‖

ஆ— பெரியபிராட்டியாரோடேகூட வென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்துயிப்படியென்னோடேகலந்துபரிமாறுவதேபொருவனுடைய ஸந்நிவேஶமிருக்கும்படியென்கிறார். ௧.

இ— இதற்குப் புகுந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். இந்தஸந்நிதானத்தைக்கொண்டிதற்குமேல் வேண்டின நன்மைகளையெல்லாம் தானே வினைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்று கருத்து. பாட்டுக்கு ஸாரார்த்தா...ளூர்(இப்படியென்னோடே ஐகத்யாதியால். ௧.

இ-ஸ. சென்றுசேர்விடம் - ஸர்வேஶ்வரனானவன்தானும்பிராட்டியுமாய்ஸேவணீயதேஶம்தேடிக்கொண்டுபோய்ச்சேர்ந்திருக்கிறவிடம் இதற்குத்திருப்பேரென்று மேல்செல்லுகிறத்தோடே அந்வயம். குரு - மஹார்க்களான ஸாரவஸ்துக்களான என்றபடி; மா - ஸாத்துக்களான விலக்ஷணாதிஶயாதிகளான என்றபடி; மணி-மாணிக்கங்களை; உந்துபுனல் -உந்துநிற்கிற புனலை உடைத்தான, உந்துகை-ஊஸ்வமாகத்தள்ளுகை புனல்-ஜலம், ஸஹாமாணிக்யாக்ரோதஸாந காவேரீஸஹீஸநேவிஜயதீ என்கிறபடியே தன்பெண்ணுன லக்ஷ்மிக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று மாணிக்கங்களைக்கைகளிலேயேந்திக்கொண்டுவருமாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிறஜலங்களை உடைத்தானவென்றபடி; பொன்னி- காவேரியினுடைய; தென்பால்-தக்ஷிணபார்ஶ்வத்தில், பாலென்று-பார்ஶ்வம், தென்-ஸுந்தரமான; திருப்பேர் - திருப்பேரென்கிற திவ்யதேஶம், இவ்வாக்யார்த்தம் ஸாதிஸ்யாய. தான்சேர்ந்திருக்கிறவிடமித்தனை ஸேவணீயமாயிருக்கச்செய்தேகிடீரவனென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறானென்று விஸ்மயமஹாமாய்க் கொண்டு கீழோடே அந்வயிக்கிறது. ௧.

ஒ— (திருமால் சென்று சேர்வு இடம்) லக்ஷ்மீவல்லபஸ்ய தத்ர வாஸஸ்தானபூதம் (தென்) ஸுந்தரம் (திருப்பேர்) ஸம்ஜ்ஞகே திவ்யதேஶஜ்யாதம். ௧.

ப— (அன்றியே) அவன்செய்யுமதெல்லாம் நிஹேதுகமாகில் என்னேயென்ன. (திருமால்வந்து) புகுந்தானென்னுமது வியாஜமாம். (திருமால்) மங்கவொட்டு என்னவளவிலே இத்திருமலைபோலே நம்மிருவருக்கும் ஸாரஸௌம்யமானவித்திருமேனியை நீர் விடலாமோவென்ன அத்திருவைமுன்னிட்டுக்கொண்டாயிற்று தான்வந்தென்னெஞ்சில்புகுந்தது. (வந்து) எல்லாற்குமஹிமவானவனுக்கு நானஹிமவானேன் "ஸௌஹார்தமஸ்ஶ்வம்"மென்னுமாப்போலே இதென்னகூர்வாவிஶேஷந்தான் சுத்திஹமவாநாஶ்ரமத்திலே நான் ராமந, இவள் ஸீதை, இவன் லக்ஷ்மணனென்று நஸ்ஸ்ரீத்துநின்றாப்போலே அக்காட்டில் பாழுடையத்திரும்படி புக்காப்போலே என்னெஞ்சில்ப்பாழ்தீரப்புகுந்தான். (குருவித்யாதி)தான்விரும்பிச்சென்றுசேரும்தேசமதுவாய்க்கிடீரென்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்ததென்கிறார். எல்லாற்கும் ப்ராப்யனவன்கிடீரென்னைப்ராப்யனாக்கொள்ளுகிறான். பெறுவிலையுமாய தர்ஶநீயமானரத்நங்களைக்கொண்டுவந்து தள்ளாநின்றுள்ளபுனலையுடைய பொன்றி ஸ்லாக்யமான காவேரியினுடையதென்கரையிலே அநகஸரித்தாகையாலே இத்தைப் பொன்னி என்றது. அதில் ஸ்லாக்யமாய் ப்ராப்யமுமானதேஶத்தையுடையவன் கிடீரிங்கேவந்துபுகுருகிறான் யென்றெஞ்சில்வருகைக்காக (திருமால்சென்றுசேர்விடம்) இந்த பொன்னித்தென்பாலுள்ள திருப்பேர்கிடீர். ஸர்வேஶ்வரனானதானும் பிராட்டியும்விரும்பிச்சென்றுசேரும்தேஶமதுவாயிருக்கச்செய்தே அதுகிடக்கத் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்னேயென்னதுகொண்டேயென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்துபுகுந்தான். கீழ்த்திருமாலென்னவிடம் திருவினுடையவுபாயத்தையும் ஸாக்ஷாத்காரஹாவத்தையும் வெளியிடுகைக்காக பேலித்திருமாலென்னவிடம் திருவுனுடையவுபாயஹாவத்தைவெளியிடுகைக்காக. திருமால்வந்து இதெத்தத்ரத்தம் லக்ஷ்மீகாந்தஸ்ஸவாதிதி. ௧.

இரண்டாம்பாட்டில் தான் ஸர்வஸ்வாநுய்வைத்து யென்னோடுகலக்கப்பெறுமையாலே குறைவானனவனாய் யென்ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து பூர்ணனேனென்கிறார். (பேரே) திருப்பேரிலேவந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வஸ்வாந இவன்வரவைனேத்திருக்கவின்றுவந்தவனாய் யென்னஹ்ருதியன்றிக்கே யிறுக்கத்தானேபுகுந்து பேரேனென்றுநின்றான். பிராட்டி தன்விஷயத்தில்சொல்லும்வார்த்தையைத்தானென்விஷயத்தில்ச்சொல்லாநின்றான். ❋ ❋ ❋ ❋ ❋

மூ— பேரேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து | பேரேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் | காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும் | ஆராவயிற்றானையடங்கப்பிடித்தேனே || ௨ ||

ஆ— (பேரே) அகாரணமாகவின்றுவந்து இனிப்பேரேனென்றுநெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான். இதற்கு முன்னிப்படியென்னெஞ்சில்புகுந்தருளப்பெறுமையாலே ஸர்வஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்துவைத்து ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனின்றென்றுள்ளளப்பகுரப்பெற்று நிரபேக்ஷனானானென்கிறார். ௨.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— இன்று வந்து என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமரு…றார் (அகாரணமாகவென்று); அகாரணமாகவென்றது ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கத்தாலே தன்காருண்யமொழிய வேறொரு வ்யாஜகாரணமின்றிக்கேயென்றபடி. இப்பாசுரத்தோடு ஸஹிதமானதாலுத்தராஸத்தில் விவக்ஷிதமானவர்த்தத்தையரு…றார் (இதற்குமுன் இத்யாதியால்); பெருமையாலே யென்கிறத்துக்கு ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்கிறத்தோடே அந்வயம். உலகுண்டிதித்யத்துக்கு தா…றார் (ஸர்வஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்தவனென்று); ஆராவயிற்றானை யென்கிறதற்கு தா…றார் (ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்று); அடங்கப்பிடித்தேனென்கிறதற்கு தா…றார் (இன்றென்றன்னுள்ளே இத்யாதியால்); இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யென்பக்கலுள்ளவ்யாஜத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய நிர்ஹேதுகாருண்யத்தாலே யென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தருளினானென்றவரிப்பாட்டிலேயப்படிச்செய்தருளினவதுவும்ஸ்வார்த்தமாகநினைத்து ஹ்ருஷ்டனாயிராநின்றானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ௨.

இ-ஸ. பேரேயுறைகின்ற - திருப்பேரிலேதானேவஸியாநிற்கிற, அவ்யாஜத்தாலத்யந்தஸுலபனாகையாலேயங்கேதானே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான என்றபடி; பிரான் - மஹோபகாரகன்; இன்று வந்து - நானாதியாக ஸம்ஸாரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்குவந்து, இன்றைக்குயென்றது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கிப்பால்பட்டகாலத்திலேயென்றபடி; பேரேனென்று இந்தநெஞ்சைவிட்டினிச்சலியேனென்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்கு மிகவும்ப்ரியமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுச்சலிக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி; அகலகில்லேனிறையுமென்று பிராட்டி தன்விஷயத்தில்சொல்லும்வார்த்தையை இவனென்விஷயத்திலேசொல்லாநின்றானென்று கருத்து; யென்னெஞ்சுநிறைய - விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்கவகாசமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாந்தானேயாய்நிறையும்படி; புகுந்தான் - ப்ரவேசித்தருளினான்; காரேழ் - வர்ஷஸ்தாவராதிகாரணபூதஸத்துக்கத்தையும், காரென்று-மேகம்; கடலேழ் - ஸமுத்ரஸத்துக்கத்தையும்; மலையேழ் - குலாசலஸத்துக்கத்தையும்; உலகு-ஸப்தலோகங்களையும்; உண்டும் - ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியும் ஸர்வஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்து வைத்துமென்றபடி; ஆராவயிற்றானை- த்ருப்தமாகாதஜடரத்தையுடையவனை, யென்பக்கல் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணுவதற்குமுன் இப்படியென்னெஞ்சிலேபுகுரப்பெறுமையாலேக்ஷுபிதரைப்போலே ஸாபேக்ஷனாயிருந்த வஸ்துவைகாரணிகனையென்றபடி; அடங்கப்பிடித்தேன் - வயிராக்யமாந்த்ரூர்படிபற்றினேன், அடங்குகை-பர்யாப்தனாகை, அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருப்பவனென்னும்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப்பெற்றேனென்றபடி, நிரகாங்க்ஷமாகவதனாயிருந்தவென்னெஞ்சிலேஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே பரிபூர்ணனானானென்று தாத்பர்யம். ௨

ஒ— (பேரே உறைகின்ற பிரான் இன்று வந்து) திவ்யதேசவாஸ உபகாரகஸ்ஸ்வக்ருபயா (பேரேன் என்று என்னெஞ்சு நிறைய புகுந்தான்) உதஸ்வரம் ஸ்வாஸ்திநமஸ்யாமீதி ஹ்ருதயே பூர்ணதயா ப்ரவிஷ்டம் கார்ஸப்தஸமுத்ர (ஏழ்கடல்) ஸப்தஸாமராந் (ஏழ்மலை) ஸப்தபர்வதாந் (ஏழ் உலகு) ஸப்தலோகாம்ஶ்ச (உண்டும்) ஸம்ஹ்ருத்ய (கார் ஏழ்) ஸப்தமேகாநிதிவாய்யுக் (ஆரா வயிற்றானை) அத்ருப்தோதரம் (அடங்க பிடித்தேனே) ஸம்பூர்ணவிஷயத்வாதிவிஶிஷ்டநஸந்தவாநஸ்மி த்ருத்யுக். ௨.

ப— (எனனெஞ்சு) எனக்குமிவ்வுடலுமக்ஷேபமாய்மங்கவொட்டன்; கைக்குவிஷயமானவென்னெஞ்சுக்குள்ளே (நிறைய) பரிபூர்ணமாம்படிபுகுந்தான்; (காரித்யாதி) வர்ஷஸ்தாவராதிஹேதுங்களேழும் கடலேழும் மலைகளேழுமான ஜகத்தையெல்லாம் திருவயிற்றிலேவைத்தும் ரக்ஷணத்தில் பாரிப்புலேநிறையாதவயிற்றையுடையவனை; ஸந்தர்ப்பம் "ஸர்வஸம்பவதயேதி" இப்படி ரக்ஷிக்குமிவர்களுக்குவாயத்தை

மூ— பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன் | மடித்தேன்மனைவாட்கையுள்நிற்பதோர்மாயைக் | கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான் |

ஆ— (பிடித்தேன்) எம்பெருமானை யினியொருகாலும்பிரியாதபடி பற்றினேன். ஸம்ஸாரநாதிப்ரமாதி நாநாவிதஜென்மத்தையும் ஜந்மநிபந்தநமான துக்கத்தையும்போக்கினேன்; துக்கஹேதுவாய நாதிகாலமாக்கிடங்கியின்னளவுஞ்செல்லுகிறவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் நிவ்ருத்திப்பித்தேன்.

மூன்றும்பாட்டு.

இ— பிடித்தேனென்கிறதற்கு தா...ருர் (எம்பெருமானைபிதந்த்ராபால்); பிறவிகெடுத்தேனென்கிறதற்குதா...ருர் (ஸம்ஸாரநரோதந்த்ராதியால்); பிணிசாரேனென்கிறதற்குதா...ருர் (ஜந்மநிபந்தநதந்த்ராதியால்) மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோரென்கிறதற்கு தா...ருர் (துக்கஹேதுதந்த்ராதியால்); மாயைமடித்தேனென்ற நயித்து தா...ருர் (இந்தப்ரக்ருதிதந்த்ராதியால்); * * * * *

இ-ஸ. பிடித்தேன - எம்பெருமானையினியொருகாலும் விஶ்லேஷியாதபடி ஸ்திரமாகவவலம்பிக்கப்பெற்றேன்; பிறவி-ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரநாதிப்ரமாதி நாநாவிதஜென்மப்ரவேஶமானஸம்ஸாரமையென்றபடி; கெடுத்தேன் - நஶிப்பிற்றேன், இனியெனக்கதுவாராதபடி பண்ணினேனென்றபடி; பிணிசாரேன் - ஶரீரப்ரவேஶநிபந்தநமானவ்யாதியை இனியடையேன், இது உபலக்ஷணம், ஒருதுக்கங்களையுமென்றபடி, 'நரோமம் நாதுக்கதா'மென்றத்தையருளிச்செய்தபடி; மனைவாழ்க்கையுள்-மனையில்வாழ்க்கையிலே மனை-க்ருஹம், வாழ்க்கை-ஹோமங்களஸ்ஜிக்கை, ஒருக்ருஹாம்பகீவத்திலேகிடந்து வாஸ்துதாரக்ருஹக்ஷேத்ரபுத்ரமித்ராதிஸஹிதஹ்ருஷயுக்கொண்டுஜாட்யஸ்ஷ்பங்களானப்ராக்ருதவிஷயங்களைவாஸநாயத்தவாஜியாலேயநாஸவிக்கையிலேயென்றபடி; நிற்பது-நிற்பதான, அநாவதிக்குமதானவென்படி; ஸவாஸியஸம்ஸாரஹோமத்திலே ஏகருகாரணமாகக்கொண்டு க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதேஅநாவதிக்குமதான என்றபடி; ஓர்-விலக்ஷணமான அவஸாகாதிதஜ்ஞாநாநநிதந்த்ரர்வஹாவரானவாதாக்களைபந்த்யாகரிக்கும்படியான விசித்ரஹோநஶக்தியையுடைத்தானவென்றபடி; மாயை-ஏருப்ரக்ருதியை; மடித்தேன் - என்னைத்துடராதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்விஷேநிவர்த்தநத்தில்கர்த்ருத்வமுஜ்ஜ்வலரானுயிருக்கக்கெடுத்தேன்,மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்தாவாகநிரூபித்தது அதன்மனதுவிருவையேயென்கிற படியே தாம்ப்ரயோஜககர்த்தாவாம்படி 'ஜ்ஞாநேப்ராஹவஶிநா'மென்கிறகணக்கிலே அவன் தமக்கு கிங்கரீருதருயிருக்கிறுனென்று ஹஷர்த்தாலேயருளிச்செய்தபடி; கொடிக்கோபுரமாடங்கள் - த்வஜவிராஜிதங்களான ஸோவாஸங்களாலும் க்ருஹங்களாலும், கொடிக்கோபுரமென்று ஶாகவாயிருவவஸ்ஸரஸ; சூழ்-வரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்-திருப்பேரெண்கிறதிவ்யநகரத்திலிருக்கிறஸர்வேஶ்வரனுடைய.

ஓ— (கொடி கோபுரம் மாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான) த்வஜப்ராகாரஹவநவரீதநிவ்ருதஶ்ரீஸ்தலஸ்ய (அடிசேர்வது) வரணஸரோருஹத்ரயணம் (எனக்கு எளிது ஆயின ஆறு) ஸௌலப்யாஹவதி தாத்ருஶஸௌவாயலவலம்பேந்தத்யுர (பிடித்தேன்) தத்ரணஸரோருஹதாஸ்மி (பிறவிகெடுத்தேன்)ஜந்மஸம்பந்தநாஶிதவாநஸ்மி (பிணிசாரேன்) தந்நிமித்தகேவலம் நஹஜாமி * * * *

ப— வழிப்பித்து ஸோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணப்பெறுமையாலே 'ஒன்றுஞ்செய்யப்பெறத்திலோமென்றிருக்குவனை என்றபடி; (அடங்கப்பிடித்தேனே நாமெல்லாம்செய்தோமென்று அவன்தேருட்டும்படிபண்ணிக்கொண்டேன், யவா நான் மங்கவொட்டேன்னத்தான்மேல்விழ இப்படி நானென்றுசொல்ல தானென்று செய்யும்படியாகாதே எனக்கு வாதம்த்ருணம்படி நியமித்தேன்; ஆகவிரண்டுவகையாலும் அவனுடைய வரிவர்ணவிஷயீகாரத்துக்குப்பாதம்த்ருஹேதநானேனென்றபடி. ௨

மூன்றும்பாட்டில் தாமகனுகில்லேனென்கிறபாட்டிலே திருவடிகளை உபாயமாக பிடித்தேன் அதின்ஹுமிறே இதெல்லாமென்றநாஸயித்து இவர்திருவடிகளெனக்கு இங்ஙனே எளிதாவதென்கிருர்; (பிடித்தேன்) உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன் களைகண்மற்றிலென் என்று திருவடிகளை உபாயமாகப்பிடித்தேன் உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள்சிக்கனவே என்னிறே இவர் தாம்பிடித்தவகையே அருளிச்செய்தது. அதுகொண்டிஶ்ரீரஸம்பந்தத்தைப்போக்கினேனென்கிருர் (பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாரேன்)

மூ— அடிச்சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே ‖ ௩ ‖ எளிதாயினவாறென்றென் கண்கள் களிப்பக் ‖ க ளிதாகியசிந்தையனுய்களிக்கின்றேன | கிளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான் |

ஆ— இப்படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக்கினிதாவதேயென்று களிக்கிருர். ௩.
(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானை பெற்றென்னுடைய ஸகலகரணங்களோடுங்கூட *

இ— உத்தரார்த்தத்திற்கு தாற்பர்யம் (இப்படி உகந்தருளியால்); இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலேயவன் நி ஹேதுகமாகத்தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியையுமதையவன் தன்னுடைய ஸாஹஜமாகவுகந்திருக்கிறப டியையும் பேசியநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே பாஹ்யமாகவந்துபுகுந்தவனாலே தாமனுபாவநப்பெற்ற வாஸ்துஷ்யதஹவாஸவமொகளைப்பேசியநுஸந்திக்கிருரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ௩.

நான்காம்பாட்டு.

எளிதாயினவாறென்கிறதற்கு தாற்பர்யம் (திருப்பேரிதந்ரியால்); * * *

இ-ஸ. அடிச்சேர்வது - திருவடிகளையடைவது; எனக்கு-அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவெனக்கு; எளி தாயினவாறே - ஸுகரமானவ்யாபாரமே ஆறு வ்யாபாரம், ஸகாரசோஷ்யமூலிதகம், இப்படி ஸகல நிஷங்களுமநாயாஸந நிவ்ருத்தங்களாகைபாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்கு ஸுகரமாய்வி ட்டதே இதென்னவாஸ்சர்யமென்று வசிவேபார்த்தங்களுக்கு கூயம் ௩.

எளிதாயினவாறென்று-ஸுலபமானவ்யாபாரமென்று, இங்கு எளிது-ஸுலபம் ஸுஸாத்யமான விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவதே என்று விஸ்மிதனுயென்றபடி, இதற்குக்களிக்கின்றேனென்கிறத்தோ டே கூயம்; என்கண்கள் - காணக்கருதுமென்கண்ணே என்று விடாய்த்தவையானவென்கண்கள்; களி ப்ப-ஆனந்திக்கும்படி; களிதாகியசிந்தையனுய்-களித்ததான சித்தத்தையுடையவனுய் நெடியானே என்றுகி டைக்குமென்னெஞ்சமென்கிறபடியேவிடாய்த்தீர்ந்தவென்னெஞ்சு மாநஸிக்கும்படிபெத்தவனுயென்றபடி; களிக்கின்றேன்-கூவியுங்காணப்பெறேனென றுவிடாய்த்தநான்கூநஸிபாநின்றேன், முடியானிலேகரணங் களும்தாமுமாய் விடாய்த்தவரிங்கஙகரணங்களும்தாமுமாய்க் களியாநின்றேமென்றருளிச்செய்கிறபடி; கிளிதாவிய - கிளிகள் தாவாநின்றுள்ள, ஸுவஸ்த்கராநுஸஞ்ஜிநிதஹஷ்டுகொஷாஹுத்தாலே ஸுகா வஹிகள் உதஸ்ததஸ்ராவாஸ ஸஂவரியாநின்றுள்ளயென்றபடி; சோலைகள்சூழ் - உத்யாநங்களால் வரி வ்ருதமான; திருப்பேரான் - திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான வாஸுதேவுஷு; *

ஓ— (மனைவாழ்க்கையுள்) வாநநந்ருஹாவஸ்நஷுக்ஷெவஸம்ஸாரெ (நிற்பது ஓர் மாயை) கவஸ்திஷுக்ஷ ணா ஶாயாஸம்ஸாராவஸ்திஷுக்ஷணாயாம் (மடித்தேன்) நிவதிதவாநஸீதஷ்யூ. ௩.

(எளிது ஆயின ஆறு என்று என் கண்கள் களிப்ப) ஸுஹோவாயஃஷுஜத்ஙீயெஷ்ஜியெஷ ஹ்ரஷு (களிது ஆகிய சிந்தையனுய்) ஹஷ்டாவிஷ்டிதூஹலூ (களிக்கின்றேனே) கூநஂஹவாஷி; (கிளிதாவிய சோலைகள் சூழ் திருப்பேரான்) ஸுகவிஹாரயக்ஷோநநவரீதவ்யஶெமாஷிதஃ; *

ப— போலியால்வரும்துஃவங்களை இனி அடையேன் மனைவாழ்க்கையுளநிற்பதோர்மாயைமடித்தேன் ஸ்ருஹத்திலிருந்துவாழக்கைமுதலானஸம்ஸாரத்திலேநிற்கைக்கடியானமாயையுமுடுவேவ்யாபாதி அத்தை த்திரியவிடுவிததேன துடர்கிறபாம்பைசதிரியவிடுவிபபரைப்போலே (கொடியிதந்ரி) கொடிகளையுடைத் தான கோபுரங்களையும மாடங்களையுமுடைததான திருப்பேரிலேநிற்கிறவனடிசேருகையாகிறவிது எனக் கிஙகனே (எளிதாயனவாறெ) எளிதானவ்யாபாரமிருந்தபடியென ககுணாகிஷனவெனக்கு இங்கனேயி ருப்பதோர்மூலையடிவழியைதருவதே இதென்னகூவாலஶேஷந்தான்; திருப்பேரானிதந்தஜக்ஷம் 'தி வ்யதெஶஸ்திதகூக்தி.' ௩.

நாலாமபாட்டில் தமக்கு வைரஃவத்தைத்தருவானுயிருக்கிறவனுடைய நீர்மையையநுஸந்தித்து என்கரணங்களுங்களிக்குமநானுமகளியாநின்றேன்காணென்கிருர். (எளிதாயனவாறு என்று)ஸுலபமா னவிஷடமிங்ஙனே எளிதாவதே என்று காணக்கருதிவிடாய்த்தவென்கண்கள் களிக்கும்படி களிதாகியக ளித்தசிந்தையுடையனுய் நெடியானே என்றுகிடக்குமென்னெஞ்சுகளிக்கப்பெற்றது. (களிக்கின்றேன்) கூவியுங்காணப்பெறேனென்ன நானுங்களியாநின்றென், கரணங்களும்தாமுமொக்கவிடாயற்றவர் *

மூ— தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே ‖ ௪ ‖ வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி |

ஆ— நான் களிக்கின்றேன். இப்படி திருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவிவனினி திருநாட்டையுந்தந்தருளுமென்கிறார். ௪.

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத் தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ஏதேனும் ஸாதநம் உண்டோ? களில்லையோவென்னில்திருப்பேர்நகரானெனக்கு வானேதருவானாய்நானென்னோடொட்டேன். ※

இ— தாயீயவாக்கியத்திற்கு தா...முர் (ஜினிஜதாழியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்கு பாதபூலீக மாகப்பிறந்தவநிஷ்டநிவ்ருத்திகளை அநுஸந்தித்து விஷதாரவரிப்பாட்டிலேயப்படியாகபூலீகமாகவருகிற விஷ்டப்ராப்திகளை யநுஸந்தித்து விஷதாராகுறாரென்று ஸங்கதிஸங்கிதை. ௪.

ஐந்தாம்பாட்டு.

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவானநாந்தி யன்றோவென்னப் பாட்டுக்கு தாஸ்யபூர்வம்சொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்கிறார் (தமக்கவனிதாழியால்); இத்தால் தாதீயவாக்யார்த்திலேயிப்பாட்டுக்குத்தாஸ்யபூர்மாகையால் வானநாந்தியில்லையென்றதாயிற்று; என்னொடொட்டியென்கிறதற்கு தா...முர் (நானென்னோடொட்டேனிதாழியால்); நான் தன்னைப் புகிறவொட்டேனென்னிலுமென்றபடி; வென்று என்றது ஜயித்துயென்றபடி; ஒட்டிக்கொண்டுயென்றது ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு எனறபடி; * * * * *

இ-ஸ. தெளிதாகிய - ராஜஸதாமஸங்களின் றிக்கே ஸாத்விகஸ்வயமாகையாலேதெளிந்ததான இருள்தருமா ஞாலம்போலன்றிக்கே தான் ஸ்வப்ரகாஸமாய்த்தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிசயஜ்ஞாநப்ரஸாரணாயி யானவென்றபடி; சேண்-உத்துங்கமான "ப்ரஹ்மணஸ்ஸநாதாநத்ஸ்தாநம் விஷ்ணோஸ்ஸாஸ்வதம்" என்கிறபடி யே ப்ரஹ்மலோகாதிகளுக்கெல்லாமுபரிஷ்டமான என்றபடி; விசும்பு - ஆகாஸத்தை வாமவெளத்தை யென்றபடி; தருவான்-இனி தந்தருளுவான். ௪.

தேனேய் - மேயக்கள் எய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம், எய்கை-சேருகை, உகாநு வரிவர்ணங்களான என்றபடி; பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான; தென்-ஸாரமான; திருப் பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநமரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன்; எனக்கு-அநாதிஸம்ஸாரியான வெனக்கு வானேதருவானுயென்றநயிப்பது, பரமபதத்தையேதரக்கடவனாய்க்கொண்டென்றபடி, அவ யாரணம் ஸம்லோகத்தையும் ப்ரஹ்மாதிகளுடையலோகத்தையும் வ்யவச்சேதிக்கிறது, என்னைஸம்லோகத் திலேவைத்து திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிறகைங்கர்யங்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து "ஸதேவெநிர யாஸாத" என்றும்படியான ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிவருக்குவிதங்களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினை யாதே பரமபதத்தையேதந்தருளக்கடவனாயென்றபடி; என்னொடொட்டி - என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைப ண்ணி, ஒட்டுகை-ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை, ஹேயமானவென்னுடம்பிலேயுன்னைப்புகிரவொட்டேனென்று நான் ப்ரதிஷேயித்தாலும் நான் புகிராதொழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி என்றபடி; *

ஓ— (தெளிது ஆகிய) ஸாத்விகதயா ப்ரகாஸாதகம் (சேண் விசும்பு) உன்னதம் பரமாகாஸம் (தரு வான்) ப்ரயச்சதீத்யர்த்த:. ௪.

(தேன் ஏய்பொழில் தென்திருப்பேர்நகரான்) ஸ்ருமவதீர்ணாத்யாநவரீதஸாரதிருப்பே ர்திவ்யதேஸஸ்தாதி (தானே) ஸ்வயமேவ (எனக்கு வானேதருவானாய்) மம வைகுண்டஸ்யதாதாஸந் *

ப— காரணங்களுந்தாமுமொக்கக் களிக்கப்பெற்றார்; (கிளிதாவிய) நிதரவஸத்மான சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருப்பேரான (தெளிதிதாழி) யிருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக்கே தெளிவைப்பண்ணக்கட வதாய் (சேண்) வானநாவ்ருத்தியன்றிக்கேயிருக்கிற (விசும்புண்டு) பரமபதம் அத்தையெனக்குத்தருகை யிலே துணிந்திருந்தான். வனதநாக்கம் லோகோத்தரமாதிதி. ௪

அஞ்சாம்பாட்டில் திருப்பேரான்பரமபதத்தை எனக்குத்தருவதாகவென்னோடேபூணித்து (ப்ர திஜ்ஞை)த்தானேயென்விரோதிகளையும்போக்கினனென்கிறார். (வானேதருவானெனக்காய்) எனக்கு வானேதருவானாய் இங்கேவைத்துக்கைங்கர்யங்கொள்ளுமத்தையுந்தவிர்ந்தான் எம்மாவீட்டுத்திறமும் ※

மூ— ஊனேய்குரும்பையிதனுட்புகுந்தின்று | தானேதடமோற்றவினைகள்தவிர்த்தான் | தேனேய்பொழிற்றென் திருப்பேர்நகரானே || ரு || திருப்பேர்நகரான்றிருமாலிருஞ்சோலைப் |

ஆ— என்னிலுமென்னைவென்று ப்ரஸஹ்யவாகிலும்புகிரக்கடவனுயொட்டிக்கொண்ட த்ருடஹேயமானவென்னுடையவிந்த ப்ரக்ருதியிலேபுகுந்து தானேயந்த ப்ரதிபந்தகங்களையும் போக்கியருளினனென்கிறார்.
(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையுந்தனக்குக்கோயிலாகவுடையவன்

இ— த்விதீயபாதத்திற்கு தா…ரூர் (க்ருதஜ்ஞஹேயதீத்யாதியால்); ப்ரக்ருதியிலேயென்றது ப்ரக்ருதி பரிணாமமான ஶரீரத்திலே என்றபடி; த்ருதீயபாதத்திற்கு தா…ரூர் (தானேயந்தவித்யாதியால்) ரு.

ஆறும்பாட்டு.

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பெருமையேயுறைக்கின்றபிரானின்றுவந்து என்கிற பதஸமுதாயஸந்நிவேஶஹாரத்தால் தோத்துகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமித்யாதியால்); இத்தால் யென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று முதல்பாட்டிலநுஸந்தித்தவர்த்தத்தை ஸிம்ஹாவலோகிதந்யாயத்தாலே நினைத்தருளி விஸ்தாராய் தனக்கிருப்பிடமானகோயில்கள் அநேகங்களுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே யெனையிரந்துகொண்டுவந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானிதென்ன வாஶ்சர்யமென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. * * *

இ-ஶ. ஊனேய்-ஊன்கள ஏய்ந்திருக்கிற, ஊன்-மாம்ஸம், மாம்ஸஜாலஜடிலமானவென்றபடி; குரும்பையிதனுள் - இந்தக்குரும்பைக்குள்ளே, குரும்பையென்றது கூண்டு, அதிஹேயமாக ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாய்க்கூண்டுபோலேயிருக்கிறவென்னுடைய தேஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி; இன்று-அநாதியாக நான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே இன்றைக்கு அதாவது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கு இப்பால்பட்ட காலத்திலே என்றபடி; புகுந்து - ப்ரவேஶித்தருளி; தானே - திருநாட்டைத்தறக்கடவனாயிருக்கிற தான்தானே; தடமோற்றவினைகள் - தன்னைக்காணவொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணிவிக்கிற கர்மங்களை, தடுமாறுகை-வ்யாகுலப்படுத்துகை, ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்திப்ரதிபந்தகங்களாய்க்கொண்டு க்லேஶப்படுத்துகை, பாபரூபஸகலகர்மங்களையுமென்றபடி; தவிர்த்தான் - நிவர்த்திப்பித்தருளினன்; தானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் பரமபுருஷார்த்தம் தந்தருளக்கடவனாயிருக்கிறவவன்றானே தத்ப்ரதிபந்தகங்களையும் நிவர்த்திப்பித்தருளினனுகையாலே நமக்கிதில் ஶோசநீயமில்லையென்று கருத்து. ரு.

திருப்பேர்நகரான் - திருப்பேரென்கிற திவ்யதேஶத்தையுடையவனை; திருமாலிருஞ்சோலைப் பொருப்பே - திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு-மலை, ஸப்தம்யர்த்தே ப்ரதமா;

ஓ— (என ஒடு ஒட்டி) யோஸௌ ஶயம்ப்ருஷா (இன்று ஊனே குரும்பையிதனுள் புகுந்து) அத்ய மாம்ஸப்ராயே ஶரீரேऽபி ப்ரவிஶ்ய (தானே தடமோற்றவினைகெடுத்தான்) ஸ்வயமேவ வ்யாகுலதாபாதகானாம் நாஶிதவாநித்யர்த்தः. ரு.

(திருப்பேர்நகரான்) ஶ்ரீஸம்ஜ்ஞகநகரவாஸீ (திருமாலிருஞ்சோலை பொருப்பே உறைகின்ற பிரான்) திருமாலிருஞ்சோலாஸம்ஜ்ஞபர்வதே நித்யம்வஸந் உபகாரகः ❊ ❊ ❊

ப— செப்பமென்னவெனக்குஅத்தையேதருவானுகையென்னுடொட்டிஎன்னுடேபூணித்துயென்னுடே ஸம்யம்பண்ணி ஸந்தர்ஜ்ஜீ க்ருதஶபததெதி. (ஊனேகுரும்பையிதனுள்) மாம்ஸம்செறிந்து கூடாவிருக்கிறவிந்தஹேயஶரீரத்துக்குள்ளே பேலெழக்கலக்கையன்றிக்கேவிடாய்மடுவினுள்ளேபுகுருமாப்போலே புக்கானுய் இன்று-இவ்வளவாயுள்ள வ்யாஜவிஶேஷம்ஸவித்தவின்று (தானேயித்யாதி) புகுருகிறபோது தானேயாய்பபின்னைதான் நானும் நானுமனுபவிக்கப்பெற்றுதோ தானேஸ்வாமியானவனுய் தான் தடுமாறுகைக்கடியான பாபங்களைத்தவிர்த்தான். பொங்கையும்புனலுமித்யாதிகொண்டிரே நான்தடுமாறிற்று அத்தைத்தவிர்த்தானென்றுமாம். தேனேயித்யாதி மதுமிக்கப்பொழிலையுடைத்தான திருப்பேரையுடையவன்கிடீரிப்படிப்படுகிறுன். ரு.

ஆறும்பாட்டில்தனக்கிருப்பிடமானகோயில்களநேகமுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே என்ஹ்ருதயத்திலே ப்ரார்த்தித்துவந்துபுகுந்தானென்று விஸ்மிதராகிறார். (திருப்பேர்நகரான்) *

மூ— பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந் | திருப்பேனென்றென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான் | விருப்பேபெற்றமுதமுண்டு களித்தேனே || ௬ ||

ஆ— தனக்கோரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே யின்றுவந்திருப்பேனென்றென்னையிருந்துகொண்டென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்; பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய் நானுமவனுடைய குணங்களாகிறவம்ருதத்தை புஜித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ௬.

இ— விருப்பேபெனகிறவிடத்திலவ்யாகரணத்திற்கு தா…ரூர் (பின்னையுமித்யாதியால்); விருப்புப்பெறுமென்கிற வசனங்களுக்கு தா…ரூர் (அவனுக்குமித்யாதியால்); அமுதமித்யாதிக்கு தா…ரூர் (அவனுடையவித்யாதியால்). ௬.

இ-ஸ. உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிறவனை, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் ஏவகாரத்தாலிதரஸ்தல நிவாஸவ்யவச்சேதம்தோற்றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவயோத்யைபோலேயாய் ஏபிகாவாஸ்வாவாஸ ஸ்தாவரஜங்கமே என்கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்கு மிகவும்ப்ரியதமமான திவ்யதேசமென்றுதோற்றுகிறது; பிரான்-உபகாரகனானவன்; இன்றுவந்து-தானிப்படி திவ்யங்களான வாஸஸ்தானங்களை பநாதியாகவுடையனாய் அத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யஸௌகர்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஓரிடமில்லாதவனைப்போலேயின்றைக்குவந்து; இருப்பேனென்று - நானிங்கேயிருக்கப்பெற வேணுமென்று 'உஹவத்ஸ்யாமிஸௌமித்ரே ஸார்த்தமேதேநபக்ஷிணா' என்கிறபடியே நம்மய்யர்தாள்நிழலின்கீழே வஸிக்கப்பெறுதவிழவெல்லாம் தீரும்படி இனிமேலுள்ளநாளிவர்சிறகின்கீழேயொதுங்கிவஸிக்கப்பாராநின்றேனென்று பெரியவுடையார்கீழே தாம் வாஸ்தவ்யமாக்கொண்டுவஸிக்கையை உபநாஸயித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள்ளநாள் நானும்முடையநெஞ்சிலேயிருக்கவேணுமிடமென்று பேறுசையாகவென்னையாவித்துக்கொண்டு என்றபடி; என்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்-நெடுங்காலம்வந்த்யாய்ப்போந்தவளுக்கு மடிநிறையப்பிள்ளையுண்டாயிற்றென்றுமாப்போலே என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று மாஸம்ஶ்லேஷஸாவாதிஶயத்தாலேயருளிசசெய்கிறபடி; விருப்பேபெற்று - விரும்பப்படுகையைத்தானேபெற்று, விரும்பப்படுகை-ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கை, ஏவகாரத்தால் ஒருநாளும்வைரஸ்யமயமின்றிக்கேயொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கு நான் ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கையேபெற்றேன்றபடி; அமுதமுண்டு-அவனுடையகுணங்களாகிறவம்ருதத்தைபுஜித்து; களித்தேன்-ஆநந்திக்கப்பெற்றேன், "யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:" என்கிறபடியே உபயவிபூதியில்ஜ்ஞானமதப்ரவ்ருத்திநிவர்த்தனவத்திலே தாங்கள் விழப்புகாநிற்கவிப்போதம்ருதம்போலேதோத்தி ஹிம்ஸிக்கிற க்ஷுத்ரவிஷயங்களைபுஜித்துக்களிக்கும் ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே உபயவிபூதியில் நிரதிஶயஸாவாவாதகமாயிப்போதும் நிரதிஶயஸாவாவஹமான பரமபோக்யகுணாம்ருதத்தை புஜித்துக்களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. ௬.

ஒ— (இன்று வந்து) அத்ய ஆகத்ய (இருப்பேன் என்று என்னெஞ்சு நிறைய புகுந்தான்) ஸ்தாஸ்யாமீதி ஹ்ருதயே ஸம்பூர்ணதயா ப்ரவிஶ்ய (விருப்பே பெற்று) ஸ்ப்ருஹாவிஷயத்வமவாப்ய (அமுதம் உண்டு) குணாம்ருதாஸ்வாதநம் க்ருத்வா (களித்தேன்) ஆநந்தப்ரகர்ஷவாநஸ்மி. ௬.

ப— கலங்காப்பெருநகரத்திலிருப்புப்போலேயாயிற்று திருப்பேரில்வாஸம். திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே திருமாலிருஞ்சோலையாகிற திருமலையிலே நித்யவஸிக்குமவன் 'ஸ்தாவரஜங்கமே' என்கிறபடியே குறைபெற்றவனுபாநவதநத்திலேவஸிக்குமாப்போலேயாய்ற்று திருமலையில்வாஸம். (இன்றுவந்து) இவ்வரவுக்கு நேற்றோர்நினைவன்றிக்கேயிருக்கவந்துகொண்டுநிற்கக்கண்டவித்தனை இந்தவ்யாஜத்தை இன்றுகண்டாக்கிக்கொண்டானுயவனே தன்னபடி. இருப்பேனென்று உம்மிடத்தில் நானிருப்பேனென்று வ்யாஜித்தவனாய் "ஹ்ருஷ்டோ ஹ்யபரதோ ரக்ஷேஸ்பாஸாயிநிர்ஜீதே, உஹவத்ஸ்யாமிஸௌமித்ரே ஸார்த்தமேதேநபக்ஷிணா" என்றாப்போலே யென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் இருந்திடுவானுக்கென்னிராதவெனனெஞ்சிலேநிறையப்புகுந்தான். (விருப்பேபெற்று) இப்படியானுள்ளவவனுடைய நிரதிஶயஸ்ப்ருஹாநத்தையொருபடிப்படப்பெற்று (அமுதமித்யாதி) குணாநுபவமான ஆஸ்வாதநத்தைப்பண்ணி ஆநந்தியானேன் யத்வா அவனுடைய கொண்டாட்டமாகிறவாஸ்வாதநத்தைப்பண்ணிப்புகுந்தானித்யர்த்தமிருங்கண ப்ராயேண "ஸம்ஸ்த்ததாநிகஷ்ட" ௬.

மூ— உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறைமேலைத் | தொண்டுகளித்தந்திதொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன் | வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான் |

ஆ— (உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப்புறப்படுகிற பரபக்த்யவஸாநரூபமாய் இவ்வாழ்வாருடைய ஸம்ஶ்லேஷவ்யஞ்ஜகமான திருமந்த்ரத்தினாலே வ்யஞ்ஜ்யமாயிருந்த ஸம்ஶ்லேஷஜந்யஸுகாதிஶயத்தைப்பெற்ற நான் ※ ※ ※ ※ ※

ஏழாம்பாட்டு.

இ— மேலைத்தொண்டு உகளித்து என்று வ்யதிஹாரமாக்கி உகளித்து என்கிறதற்கு தா...ரூர் (என்னுள்ளித்யாதியால்); மேலைத்தொண்டு என்கிறதற்கு தா...ரூர் (பரபக்திரூபத்தாலே); அந்திரூபத்தையுரைக்கிறார் (அவஸாநரூபமாமென்று) பரபக்த்யவஸாநரூபமாயென்றது பரபக்தியவஸாநரூபமாயென்றபடி; பாட்டில் தொண்டென்றது தாஸ்யத்தைச்சொன்னது தத்ஸம்பந்தமான பரபக்திக்குலக்ஷணமென்று கருத்து, அதாவது பரபக்தியினுடைய ஸம்ஶ்லேஷரூபபரிணாமதஶையில் பரிபாகரூபமாயென்றபடி; இதற்கு வ்யஞ்ஜ்யமாயிருந்த என்கிறத்தோடேயந்வயம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்கு தா...ரூர் (இவ்வாழ்வாருடையவித்யாதியால்); தொழுஞ்சொல்லென்றது நமஶ்ஶப்தமாகையால் திருமந்த்ரத்தால்வ்யஞ்ஜ்யமென்றது திருமந்த்ரத்திலே நமஶ்ஶப்தத்தால் வ்யஞ்ஜ்யமென்றபடி. நமஶ்ஶப்தார்த்தவிஶேஷஸுகவ்யஞ்ஜகவிஷயமாகையாலத்தாலேயாழ்வாருக்கு ஸம்ஶ்லேஷஜந்யஸுகாதிஶயம்வ்யஞ்ஜ்யமென்னக்குறையில்லையிறே பாட்டிலே மேலைதொண்டென்று தொடங்கி சொல்லுப்பெற்றேனென்று ஶப்தஶக்தியானிற்க ஸம்ஶ்லேஷஜந்யஸுகாதிஶயத்தைபெற்ற நானென்றிங்ஙனேவ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினது பாவ்யமான பரிகல்பநாஶாஸ்த்ரத்தில்க்காட்டில் ஸூக்ஷ்மமான

இ-ஶ. மேலை-மேல்பட்டதான அதிஶயமான என்றபடி; தொண்டு-தாஸ்யமானது; உகளித்து-உஜ்ஜ்ரும்பித்து, உகளுகை-உபரக்கிளம்புகை; அந்தி - அந்தத்தில் அந்த தாஸ்யவிஜ்ரும்பணவ்யவஸாநத்திலே என்றபடி; தொழுஞ்சொல்லு-தொழுகையைச்சொல்லுகிறசொல்லை நம: என்கிற உக்தியை என்றபடி, அந்த தாஸ்யவிஜ்ரும்பண வ்யவஸாநபரீவாஹமாகப்பிறக்கும் நமஉக்தியையென்று வ்யாக்யாநம்; பெற்றேன் - அடைந்தேன், ஸம்ஶ்லேஷஜந்யஸுகாதிஶயஸாதிஶயமாயுள்ளடங்காமையாலே அந்த ஸம்ஶ்லேஷஜந்யஸுகவ்யஞ்ஜகமான நமஉக்தியை தத்பரிவாஹமாகச்சொல்லப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படி நமஉக்தியானது பரிவாஹமாம்படி பரிபூர்ணதரமான ஸம்ஶ்லேஷஜந்யஸுகாதிஶயத்தைப்பெற்றேனென்று வ்யவஸிதார்த்தம்; வண்டுகளிக்கும்-மதுபாநஸமயஸ்வர ஹர்ஷங்களாலே ப்ரமரங்களாநந்திக்கும்படியான; பொழில்-உத்யாநங்களாலே; சூழ்-பரிவ்ருதமான; திருப்பேரான்-அவ்வூரிலிருக்கிற பரமபுருஷன்; ※ ※ ※ ※

ஒ— (வண்டு களிக்கும் பொழில் சூழ் திருப்பேரான்) ப்ரமராநந்தஹேதூத்யாநபரீதத்திவ்யதேஶவாஸீ (கண்டு களிப்ப) தர்ஶநப்ரயுக்தாநந்தப்ரதம் (கண் உள் நின்று அகலான்) நயநயோரந்தராந்நாபயாதி (மேலைத்தொண்டு களித்து) அதிஶயிததாஸ்யேந அநந்தோத்ஸவா (அந்தி) ஸாயங்காலம் (தொழும் சொல்லும் பெற்றேன்) நமஶ்ஶப்தவ்யோமங்களப்ரயோகம் ※ ※ ※

ப— ஏழாம்பாட்டிலவனுடைய பாவத்தாலே தமக்குண்டான க்ருதார்த்யத்தையருளிச்செய்கிறார். (உண்டித்யாதி) அவனுடையகுணங்களையிப்படியநுபவித்துக்களிக்கப்பெத்தவெனக்கு உம்பரெனறது மேலென்றபடி, மேலொருகுறையுண்டோயிப்படியவனருள்பெற்றவெனக்கு மேல்வேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். இவ்வளவேயோ மேலைத்தொண்டுகளித்து மேலாய் அதிகமாய் தாஸ்யமானது தலைமண்டையிட்டு அந்திதொழுஞ்சொல்லும்பெற்றேன் அந்திமோபாயஸ்வரூபதாஸஸ்வரூபவ்யஞ்ஜகமான அநந்யஶரணத்வத்தைச்சொல்லப்பெத்தேன் திருவடிகளிலே ஸ்வாதந்த்ர்யராஹித்யதாஸஸ்வரூபவ்யஞ்ஜகமாகையாலது தொழுஞ்சொல்லாயிற்று. அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனென்னன்றேயிவர்தாமருளிச்செய்தது. இத்தால் ஶரணாகதிஷ்டரான பரமபுருஷனென்னும்போலே தாஸஸ்வரூபத்தை ஸ்வஸமாகத்தாமநுஷ்டித்தபடிஸூசிதமாயிற்று. (வண்டித்யாதி) வண்டுகள்மதுபாநம்பண்ணி

மூ— கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள் நின்றகலானே ‖ ௭ ‖ கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன் | எண்ணின் நுண்பொருளே ழிசையின்சுவைதானே |

ஆ— கண்களாரளவும் நின்று கண்டுகளிக்கும்படியாக திருப்பேரானென் கண்ணுள்நின்றகலான். இப்படியவனை ஸேவித்துக்களிக்கப்பெற்றவெனக்கினிமேல் அவாப்தமாய அவாப்தவ்யமாயிருப்பதொரு ப்ராப்யமுண்டோவென்கிறார். ௭.

(கண்ணுள் நின்றகலான்) ஸாக்ஷாத்காரஸ்வரூபேணைய் ப்ரத்யக்ஷமாஹாத்ம்யத்தனையிருந்த ※

இ— ஜ்ஞாநவிஷயப்ராப்தியம் ப்ராப்யமாகையால் ப்ராப்திகாலத்தோடேமாய்வரும்படி பரிபூர்ணமான ஸம்ஸாரதோஷ ஸம்பந்தத்திலே யிவ்வாத்மாவுக்கு ஆஸ்வாத்யமென்றுகருத்தாலே ப்ராப்யத்திற்கு தா...ருர் (இப்படியிதந்திரிபால்); ஶரீரவிமோசநஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் ப்ராப்யத்தில் பரிபூர்ணனான அவாப்தமாயிருந்தாலும் தமக்குக்குறைவற்றிருக்கையாலே உத்தரோத்தரமாய் அவாப்தவ்யமில்லையென்கிறாரென்று கருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தமக்குச்செய்தருளினஸுக்ருதங்களை ஸ்மரித்தவரிப்படி தாம் பரிபூர்ணரானமையாகையால் வந்ததம்முடைய நிரபேக்ஷத்வத்தையருளிச்செய்குறுரிப்பாட்டிலென்று ஸம்மதியும் ஸங்கதியாயிற்று. ௭.

எட்டாம்பாட்டு.

எண்ணினுண்பொருள் எனகிறதற்கு தா...ருர் (வாமிதந்த்ரியால்); ஏழிசையின்சுவைதானேயென்கிறதற்கு தா...ருர் (வரசேதந்த்ரியால்); * * * * *

இ-ஶ. கண்டுகளிப்ப-நான் தன்னை பரிபூர்ணமாககண்டாநந்திக்கும்படி; கண்ணுள்நின்று-கண்களுக்குள்ளே ஸ்திரமாயிருந்து, என்கண்களுக்குள்ளே நிரந்தரவிஷயமாயிருந்து என்றபடி; அகலான்-விஶ்லேஷிக்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விஶ்லேஷமின்றிக்கே என்கண்களுக்கு நிரந்தரவிஷயமாகாநின்றானென்று பாவம். தத்ர பொமிப்ரத்யக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷாநுபவிஶேஷஜம் தத்ரத்யக்ஷஸ்வாஸ்யம் தேநாதிதஜநம் வியக்தஸ்வாஸ்யாதே பாஹ்யஜ்ஞ ப்ரஜநநீ என்று நிரபவரிஶாஸ்த்ரியிலருளிச்செய்தபடியே யாழ்வாருடையதிருக்கண்கள் ப்ரத்யக்ஷாநுபவஸாக்ஷாத்தங்களாகையாலே விப்ரத்யக்ஷ ஹணஸமர்த்தங்களாகையால் திருநகரியிலிருக்கிற தம்கண்கள்நின்று திருப்பேர்நகரான்விஶ்லேஷியானென்னக்குறையில்லையிறே; உண்டு-இப்படி தன்னை ஸேவித்து; களித்தேற்கு-ஆநந்தித்தவெனக்கு; உம்பர்-உபரி, இதுக்கு மேலென்றபடி; என்குறை-என்னகுறை ஒருகுறையுமில்லை என்றபடி. ௭.

எண்ணில் எண்ணப்பார்க்கில் ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலேயவனையறியநினைத்தாலென்றபடி, இங்கு ஏகார ஸம்ஹிதாயாம்லோபம்; நுண்பொருள்ஸூக்ஷ்மஸ்வபாவனை, நுண்-ஸூக்ஷ்மம்பொருள்ஶப்தார்த்தனல்லாதவனானவென்றபடி; தானே ஏழிசையின சுவை-தான் தானே ஸப்தஸ்வரங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனை, சுவை-ரஸம் ஸப்தஸ்வரரஸம்போலே ஸ்வாதுதமமான நிரதிஶயபோக்யபூதனை என்றபடி;

ஒ— (உண்டு களித்தேற்கு) ஸேவித்தாநந்தப்ரத்யக்ஷஸ்யமே (உம்பர்) உபரி உத்தரோத்தரவிதியாவக (என்குறை) காந்தநேதந்த்ர்யம். ௭.

(கண்ணுள் நின்று அகலான்) நயநயோஸ்திரா நாவயாதி (கருத்தின்கள் பெரியன்) ஜ்ஞாநாதிஶாயீ (எண் இல் நுண் பொருள்) விஜ்ஞாநாபோக்யஸூக்ஷ்மஸ்வபாவம் (ஏழ் இசை இன் சுவை தானே) ஸப்தஸ்வரபோக்யரஸஸ்வரூபம்; ※ ※ ※ ※ ※ ※

ப— களிக்கிற பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருப்பேரிலேவர்த்திக்கிறவன் கண்டுகளிப்ப மெய்கொள்ளக் காணவிரும்புமென் கண்களென்று விடாயற்றகண்கள் ஸதா கண்டுகளிக்கும்படியாகவென் கண்வட்டத்தில் நின்றுமகலுகிறிலன். இப்படியவனையநுபவித்துக்களிக்கப்பெற்றவெனக்கு மேலொருகுறையுண்டோ கண்ணுள்நின்று என்றது உன் கண்ணனெஞ்சில் ப்ரகாஶித்தவனையென்னபடியாலே ஹ்ருதயஸ்த்தஸாந்நித்யமாநஸ என்னருளிச்செய்தார். ௭.

எட்டாம்பாட்டில் நிரதிஶயபோக்யனான தனை திருப்பேர்நகரான் யென்பக்கலிலேப்ராவண்யத்தைப்பண்ணி ஒருநாளும் போகாதபடி யென்னெஞ்சில்வந்துபுகுந்தானென்கிறார். (கண்ணுள்நின்றகலான்)

மூ— வண்ணநன்மணிமாடங்கள் சூழ்திருப்பேரான் | திண்ணமென்மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே ||

ஆ— திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான தன்னாலும் விஶ்லேஷிக்கவொண்ணாதபடியென்னெஞ்சிலேபுகுந்து செறிந்தான். இன்னமிவ்வளவன்றவனுடையபாரிப்பென்கிறார். அ.

இ— திண்ணமென்கிறதற்கு தா...றார் (தன்னாலுமித்யாதியால்); ஏவம்வ்ருத்தஸ்யாபி என்கிறவிடத்தில் வ்ருத்தா என்று பூதமாயிருந்தாலும் ஏவம்வ்ருத்தநம் ஸார்வகாலிகஸாமாந்யமாயிருக்கிறாப்போலேபுகுந்தான், செறிந்து என்கிறவிடத்தில் செறிந்து என்றதும் பூதமானாலும் அர்த்தஸ்வாரஸ்யாதிஶயத்தாலே அநவரதஸார்வகாலிகஸாமாந்யமான செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்றுநினைத்தருளுகிறார் புகுந்துசெறிந்தானென்று; கருத்தின்கண்பெரியனென்கிறதற்கு தா...றார் (இன்னமித்யாதியால்); பாரிப்பு-ஸம்ரம்பம் இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகத்தாமவனாலே யவாப்தஸமஸ்தகாமரானபடியை அநுஸந்தித்திவரிப்பாட்டிலே தாமிப்படி நிரபேக்ஷராயிருக்கச்செய்தேயுமவனுடைய ரக்ஷணஸம்ரம்பங்கள் அநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்று ஸ்ரீதாஸரன்றொன்று ஸம்மதியும் ஸூசிதை. அ.

இ-ஶ. வண்ணநன்மணி - வர்ணஶாலிகளாய் நல்லவையானமணிகளையுடையவையான நாநாவர்ணங்களாய் ஶ்லாக்யங்களானரத்நங்களையுடையவையான என்றபடி; மாடங்கள்சூழ்-ஸதநங்களாலே பரிவ்ருதமான; திருப்பேரான்-திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமேஶ்வரன்; கண்ணுள் - என்னுடைய கண்ணுக்குள்ளே; நின்று-ஸ்திரமாயிருந்து; அகலான்-விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை ஒருக்ஷணமும் விஶ்லேஷமின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ஸதாவிஷயபூதனாகாநின்றானென்றபடி; திண்ணம்-த்ருடமாக இனி தன்னாலும் விஶ்லேஷிக்கமுடியாதபடியாக என்றபடி; யென்மனத்து-என்னுடையமநஸ்ஸிலே; இன்று-அநாதியாக நான் ஸம்ஸாரியாயிருக்கச்செய்தேநடுவே இன்றைக்கு; செறிந்துபுகுந்தான் - அதிவ்யாப்தனாய்க் கொண்டுபுகுந்தான், செறிவு-அதிவ்யாப்தி என்மநஸ்ஸில்ப்புகுறத்துடங்கினவாறே அதிவ்யாப்தமான ஸௌந்தர்யலாவண்யவாத்ஸல்யாதிகளையுடையவனாய்க்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி; கருத்தின்கண்-அபிஸந்திகளிலே கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தம்; பெரியன்-அதிகனானவன் யென்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன்னம் பஹுவிதரக்ஷணாபிஸந்திகளையுடையவனாயிராநின்றானென்றபடி. அ.

ஓ— (வண்ண நன் மணிமாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான்) நாநாவர்ணோஜ்ஜ்வலமணிமயஹர்ம்யபரிவ்ருதஶ்ரீநகரவாஸீ (செறிந்து இன்று புகுந்தான்) ஸகலகுணவிஶிஷ்டஸ்ஸன் அத்ய ஸர்வாத்மநா ப்ராவிஶத் (திண்ணம்) நிஶ்சிதமித்யர்த்த:. அ.

ப— ஸதா த்ருஷ்டிக்கு விஷயமாகாநின்றான்; (கருத்தின்கட்பெரியன்) இவன்னினைவைப்பார்த்தவிடத்தில் இங்கனின்றுமொருதேஶவிஶேஷத்தோடேகொண்டுபோய் அநுபவிக்கைக்கீடானபாரிப்புப் பெரியனாயிராநின்றான், அதாவது ஆதிவாஹிகரை நியமிக்கையாலும் தானவர்களுக்கு முற்பாடனாய்கொண்டுபோகையிலும் பாரியாநின்றான் என்றபடி; தன்கார்யத்தில் த்வரிக்கிறபடி நம்மாலெண்ணிமுடியுமளவல்ல ஐயத்தாரஹிதன்; எண்ணிலும்பொருள் அஸங்க்யாதனயவன்படிகளையறியவேணுமென்றெண்ணுமளவில அதிஸங்க்யங்களானஸ்வபாவங்களுடையன், ஏழிசையின்சுவைதானே அவந்தானேயிப்படிவந்துமேல் விழில் எழியவனுமாயிராநின்றான்; (வண்ணமித்யாதி) நாநாவர்ணங்களான மணிமயமாடங்களால் நிபிடமான திருப்பேரிலுள்ளான் என்மனத்துச்செரிந்துபுகுந்தான். அநந்யா ராகவேணாஹமென்கிறவிஷயத்தில்ப்போலேபிரிக்கவொண்ணாதபடிபுகுந்தான் யெனதாவியுள்கலந்தபெருநல்லுதவி என்னிறே அருளிச்செய்தது. அதன்றன்றேவென்ன அன்றுபோலின்றும்புகுந்தான அங்குமேலாடியாடியிலாத்தாமைவரும்படியாயிற்றின்னிப்படியாகாதே இன்றுதிண்ணம்புகுந்தான் த்ருடமாம்படிபுகுந்தான். இனியிதில் கண்ணழிவில்லை நிஶ்சிதம். வநதந்த்ரம் "அதிவிதாரணத"இதி அதிஶ்ரமநிமித்திஸ்வவிதாரண இத்யர்த்த:. அ.

ஒன்பதாம்பாட்டிலாழ்வார் 'ஜாயமாநம்ஹிபுருஷம்'மென்கிறபடியே ஸஹவஸ்தூவெயாலே ஸகலங்களாய் 'ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யவஸஹாத்'மெங்கிறபடியே ப்ரணாமஸ்ரா ஸஹவஸ்தூவாவிஶேஷஸ்பர்ஶ ஸாத்யராயருமாய் ஸநிஸம்வாக்ஷரமான ஸ்வக்ஷஜநதாதாத்ம்யவரராய் பண்டென்னை வராஷ்வலுக்குகைக்கு இன்னெனனைபவிஷவலுக்குகைக்குமுன் ஸாதந்த்ர்யமும் தூவெயுமொழிய *

மூ— இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான் |

ஆ— (இன்றென்னை) திருப்பேர்நகரானின்றென்னை ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநவானாக்கித்தன்னையென்னுள்ளேவைக்குகைக்கு ஹேதுவென். * * * * * *

இ— பொருளாக்கி எனகிறதற்கு தா...ரர் (ஸ்வவிஷயேத்யாதியால்); "அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத ஸந்தமேநம் ததோ விது:" என்கிற வாக்யார்த்தமிங்கே ப்ரஸித்தமென்று கருத்து. ப்ரதமபாதத்தில் இன்று என்கிற பதத்திற்கு நான அநாதியாக ஸம்ஸாரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாக இன்றைக்கென்றர்த்தமாகையாலே யென்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நானொரு ஹேதுவைக்காணேனென்று ஹேதுவைக்ஷேபிக்கிறதாக தோற்றுகையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவித்யாதியாலேயிதுக்கொருத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனை ப்ரச்நம்பண்ணுகிறதாக முடிக்கையாலுமிப்ரதமபாதம் ஹேதுவிஷயத்தில் ப்ரச்நஸாபேக்ஷவசநமென்றுநினைத்தந்த ப்ரச்நப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னையித்யாதியால்); * * * * * * *

இ-ம. குன்றென்ன-பர்வதங்களென்றுசொல்லலாம்படி; திகழ்-விளங்காநிற்கிற; மாடங்கள்-திவ்யஹர்ம்யங்களாலே; சூழ்-பரிவ்ருதமான்; திருப்பேரான்-திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமபுருஷன்; இன்று-அநாதியாக நான் ஸம்ஸாரியாநிற்கச்செய்தே நிர்ஹேதுகமாக இன்றைக்கு, யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்திற்கிப்பால்பட்ட காலத்திலென்றபடி; என்னை-'அஸந்நேவ ஸ பவதி' என்கிறபடியே ஸ்வஜ்ஞாநமுமில்லாமையாலே அஸத்கல்பனாய்க்கிடந்தவென்னை; பொருளாக்கி - வஸ்துவாக்கி, 'ஸந்தமேநம் ததோ விது:' என்கிறபடியே ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநப்ரதாநத்தாலே ஸத்பதார்த்தமாக்கி என்றபடி; தன்னை-ஸர்வர்க்கும் நித்யஸ்ப்ருஹணீயனான தன்னை; யென்னுள்-அதிஹேயமானவென்னெஞ்சிலே, உள்-ஸ்வாந்தம்வைத்தான் 'யத்ந விமுக்தி நிவேசயந்தி' என்கிறபடியே யோகிகள் ப்ரத்யாஹாரத்யாநாதிப்ரயத்நங்கள்பண்ணுகிறப்போலே நானொன்றும்பண்ணமாட்டாதே அசித்கல்பனாய்க்கிடக்கச்செய்தே தாந்தானேகொண்டுவந்துவைத்தருளினான் தான்புகுந்தானென்னாதே தன்னைவைத்தானென்கிறவித்தால் ஹோமியை நல்லவிடம்தேடிவைத்தாப்போலே தானென்னெஞ்சிலேபுகுந்தது தனக்கு லாபமாகநினைத்திருந்தானென்றபடி; பொருளாக்கி என்கிறவிடத்தில் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநப்ரதாநமும் யென்னுள்வைத்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயப்ரீதிரூபதாபந்ந நிரந்தரத்யாநஸாக்ஷாத்காரமும் விவக்ஷிதமாகையால் புநருக்தியில்லை. இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவித்தாலே இது நிர்ஹேதுகமாகச்செய்தருளினனத்தனைபோக்கியிதுக்கு நானொருஹேதுவும்காண்கிறிலேனென்று தாத்பர்யம்.

ஒ— (இன்று என்னை பொருளாக்கி) அத்ய அஸத் பதார்த்தம் மாம் ஸத்பதார்த்தம் க்ருத்வா (தன்னை என்னுள் வைத்தான்) ஆத்மாநம் மத்ஹ்ருதயே நிவேசிதவாந் ஸர்வேச்வர:; * * *

ப— வேறொருப்ரயோஜநகாரணம் கண்டிலேன். 'அக்ருத்வா வரயோர்வாபி ப்ரபத்த்யா வா ஹோதே | ப்ராப்ரோஹம் நாந்யதா வாக்யம்' இன்றுன்னால் அநாதிகர்மவசம்ஸாரிதயா அநாதிஸம்ஸ்ருதமாயுன்க்ருபையாலெனக்குதித்த ஸாபேக்ஷவாயமானது யென்ஸ்வாமிநஸ்வதந்த்ரஸாத்யமுமல்லவானதுகொண்டு நீயென்னிடத்திலுனக்கு க்ஷணவ்யாஜமுண்டாக்கிக் கொண்டாயத்தனைபோக்கியது ப்ரயோஜநகாரணமல்லவென்பது நீயுமறிவுதி உன்னால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றநானுமறிவேன். இனியெனக்குக்காட்டாதே ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான நீ வேறொருப்ரயோஜநகாரணம்கண்டதுண்டாகில் அருளிச்செய்யவேணுமென்று ஸர்வேச்வரனைக்கொண்டு இப்படித்தன்திருவுள்ளத்திலுள்ளவர்த்தத்தை தம்மொட்டைவிசேஷாஸ்வபாவமுள்ள ஆச்ரிதர்க்களுக்கு தெளிவிக்கைக்காகவவனுடையவும் தம்முடையவும் திருவுள்ளமேகமானதுகொண்டவனை நினைந்திருந்தானுக்கி அவனுடைய ஸ்வபாவப்ரகாசதயை வெளியிடுகிறார். (இன்றென்னைப்பொருளாக்கி இத்யாதிநா) பொய்நின்னஞானந்துடங்கி வீஜாங்குரந்யாயத்தாலே உத்தரோத்தராதிசயவத்தாய் ப்ரவாஹரூபமாய ஸம்ஸாரவிசேஷாதிசயமாய் அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே என்னுமளவானவருள்பெற்றதுகொண்டென்னைப்பொருளாக்கி என்றருளிச்செய்தது. * *

மூ— அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான் |

ஆ— இதற்கு முன்பிப்படி செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்றென்னவனை நான் கேட்கிறேன்; *

இ— விதீபவாக்யத்திற்கு தா...ரூர் (இப்படிச்செய்யாதிருந்தால்); உணர்த்தலூத்தலெனகிறதற்கு தா...ரூர் (அவனைநான்கேட்கிறேனென்று); * * * * *

இ-ஸ. வென்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிறவசநவ்யக்தியாலே ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வாரஸிகத்வ வசனத்தைசொல்லித்தாய்த்தாகையாலேயவனுடைய ஸ்வாரஸிகத்வவணதாரமேயமான காரு ணையொழிய வேறொருகாரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு ஸ்வபாவஸிதாயம். இங்கு திருமாலி ருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவாக்ய ஸ்வாரஸ்யத்தாலேயவன் காருண்யமொழியவும் தம்பக்கல் ஒருகா ரணமும் அஸித்தமாகையாலே அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணமும் கண்டிலே னென்றிவ்வாக்யத்திற்கு ஸ்வரஸதாத்பர்யம்; அன்று - இந்த யாத்ருச்சிகஸாக்ருதாத்பத்திக்கு முன்புள்ள வநாதிகாலமெல்லாம், இதற்கு புணர்த்தது என்கிறத்தோடேயந்வயம்; என்னை-தனக்கு நித்யஸ்வதாஸ்ய னைவென்னை; புறம்போக - பஹிர்முகத்திலேபோம்படி, ஸ்விஷயஜ்ஞாநமின்றிக்கே ப்ரக்ருதிவிஷ யாநுஸந்தானத்வெகநிரதனும்படியெனகை; புணர்த்தது - ப்ரக்ருதியோடேஸம்பந்தம்பிப்பித்தது, தேஹாதி யாதிரேகப்ரக்ருதிபரவசனுக்கிவைத்தது என்றபடி; என்செய்வான் - என்னசெய்யக்கடவானாய் எ ன்னசெய்கைக்காகவென்றபடி; புறம்போகப்புணர்த்தது எந்தஹேதுவை ஸபலமாக்குகைக்காக என் று வ்யாயம், இது க்ஷேபமலமான ப்ரச்னம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும்கண்டிலே னென்று பலிதம், என்னைபுறம்போகப்புணர்த்தது என்கிறவசநவ்யக்தியாலேயவனுடைய நிரங்குசஸ்வா தந்த்ர்யஞ்சொல்லித்தாகுறதாகையாலேயவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொருகாரணம் கண்டிலே னென்று வாக்யதாத்பர்யம், தமொத்தவினைகளென்கிறவாக்ய ஸ்வாரஸ்யத்தாலேயவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய மொழியவும் தம்பக்கலொருகாரணஸித்தமாகையாலேயவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொருவ்யா ஜகாரணங்கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்கு ஸ்வரஸதாத்பர்யம்; * * *

ஓ— (என் செய்வான் அன்று என்னை புறம்போக புணர்த்தது) கிம்விசேஷணத்தை ஸம் ஸம்ப்ரகாசெ ஷ பஹிர்விஷயவ்யாவர்த்தோவாதிதவாநு; * * * * *

ப— வென்னைஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநவெய்யத்தாலே ஸ்வரூபவிருத்ராவிர்ப்பவனைவென்னைப்பொரு ளாக்கி என்னும்படி ஸ்வாநுக்ஞாநமெரக்ஷிவாயஸ்வாநுரோதியாலே ஹம்ஸங்களும் ஸ்வரூபவிருத்ராவிய ரனை பொருளாக்கித்தில்லையிறே. அவ்விருத்ராஹம்முதலாக மங்கவொட்டு என்றுமளவானவெயவன ருளாலேபிறந்த என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்னருளிச்செய்தது‘நகஸாத்ஹஸ்ரம் ஜாநீதே’ எங்கிறபடியேயித்தலையில் நிலையறிந்திரேயிவ்வளவாகவவனிரங்குவது. இங்கு தன்னை என்னு ள்வைத்து யெனதாவியுள்கலந்தபெருநல்லுதவி என்றுமளவாயுமங்காடியாடி உதிர்த்தாப்போலே பிரிவு யிருக்கும்படியோதிண்ணமென்மனத்திற்புகுந்தான்சிறிந்தினரே ஜூன்றலாயிற்று அதர்க்குயேலே உத்தே னுகந்துபணிசெய்துன்பாதம்பெற்றேன். சூழ்விசும்பணிமுகில்தூரியமுழக்கினவென்று மேன்மேலானந்தி க்கும்படியாயன்றோவென்று திருவுள்ளம்பத்திபொருளாக்கி தனனை என்னுள்வைத்தானென்னருளிச்செய் கிறார். தன்னை நிரதிசயபோக்யனாதகொண்டு ஸாத்யஹோபவ்யவனையென்னைப்பலகாலகன்றதன்னை (வைத்தான்) இனி என்னுமகலாதானாய் வைத்தான். (அன்னிதர்யாதி) அன்று - ப்ரஹ்மகடாக்ஷத்துக்குமு ன்பு, யென்னை-ஸ்வாமிநனைவென்னை, புறம்போக-விஷயாந்தரங்களிலே கைகழன்றுபோம்படி, புணர்த்த து-ஸம்ஸ்லேஷித்தது, யென்செய்வான்-நானென்னசெய்தேனாக நானேதுசெய்வேனாகவென்றபடி; இத்தாலி ன்றிவ்வுபாயத்தில் நானேயென்றும் ஸ்வாமிநகதாவோ, அன்றிவ்வுபாயத்தையெனக்கு வழிப்பிக்க வேணுமென்று நினைத்தால் நானேதேனும் ப்ரதிஷேதித்ததுண்டோவென்றுஹாஸித்தது; (குன்றிதர்யாதி) மலைகளைச்சேரவைத்தாப்போலேவிளங்காநின்றுள்ளமாடங்கள்சூழ்ந்த திருப்பேரனென்னும் திவ்யதேசா யிவனானவன் (ஒன்று உதர்யாதி) இவை இரண்டிலுமொன்றுக்கு ஹேதுவையெனக்குயருளிச்செய்கைக் கு (உணர்த்தலூததேனே) யிவ்விஜ்ஞாபநத்திலே ப்ரவ்ருத்தனானேன். * * *

மூ— குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்! ஒன்றெனக்கருள்செய்யவுணர்த்தலுற்றேனே ||

ஆ— இதற்கோருத்தரம்வல்லனாகில் சொல்லுவானென்கிறார்; ஒருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதே ஸமதவ்யாணனாயிருக்கிறவிவனிதுக்குமுன்பநாதியானகாலமெல்லாமென்னைவிட்டெங்ஙனே தரித்திருந்தானென்று கேழ்க்கிறாரென்றுமாம். ௯.

இ— ஒன்றெனக்கருளிச்செய் என்கிறதற்கு தா···றார் (இதற்கோருத்தரமித்யாதியால்); வல்லனாகில் என்கிறவித்தால் ஸர்வஜ்ஞனானவனாலுமதற்குத்தரஞ்சொல்லமுடியாதென்று பாட்டுக்கபிப்ராயமென்றதாயிற்று; இங்கு ஹேதுவென்ன என்றது வ்யாநஹேதுவென்னென்றபடி; இங்ஙனன்றிக்கே ஹேதுமாத்ரபரமாகில் பாட்டிலே ஸம்ஸாரவ்யதிரிக்தஸர்வஹேதுக்களையும் வ்யதிரேகித்ததாக வகுக்கை விவக்ஷிக்கையால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ற திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்கிற வாவகாசத்தோடு விரோதமும் ஸம்ஸாரனுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யதோஷமும் ப்ரஸஞ்சிக்குமிறே ரக்ஷணத்திற்கு வ்யாநஹேது ஸம்ஸாரனுடைய ஸஹஜகாருண்யமாகையாலும் ஸாவதாயரைஸம்ஸரிப்பிக்கைக்கு வ்யாநஹேது அவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் இன்றெனைஸ்விஷயஜ்ஞாநவானாக்கி தன்னை என்னுள்ளேவைத்தருளுகைக்கு தன்காருண்யமொழிய வேறு வ்யாநஹேதுவேது முன்பிப்படிசெய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறுவ்யாநஹேதுவேது என்று வாக்யதாத்பர்யம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தம்பக்கல்பண்ணின வாஸ்யங்களையெல்லாமநுஸந்தித்தவர் மிகவும்விஸ்மயியானின்றவாறே நீர் முன்பநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்து தம்முடைய கர்மங்களாலேவந்ததானப்போலேயிப்போதுமக்குண்டானஸம்ருத்திகளும்முடையஸாக்ருதங்களால் வந்தவனயத்தனையென்றோ, ஸம்ஸாரனைவைத்துக்கு ஸாதாரணகாரணமாத்ரமன்றோ, தத்தத்கர்மவைசித்ர்யங்கள் தத்தத்ஜீவஸ்வாபாவிசேஷவ்யங்க்யங்களாகையாலே அவைத்தில் ஸாதாரணகாரணமான ஜலத்தைக்குறித்து விஸ்மயிக்கவ்யக்தியில்லாதாப்போலேயிங்கும் கார்யமாத்ரத்தைப்பத்த ஸாதாரணனானவீஸ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்கவ்யக்தியில்லாதாப்போலேயிங்கும் கார்யமாத்ரத்தைப்பத்த ஸாதாரணனானவீஸ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்கவ்யக்தியுண்டோவென்று ஶங்கைபிறக்கவென்பக்கலுள்ள ஸாக்ருதஸாத்ருதங்கள்வேதநஸ்வரூபிகளல்லாமையாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யஸக்ருங்களல்லாமையாலும் கார்யத்துக்கவ்யவஹிதகாரணங்களல்லாமையாலும் இவைத்தின்ஸ்வரூபஸ்திதிகளெல்லாமீஸ்வரஸங்கல்பாதீநங்களாகையாலுமிவையத்யந்தாவகாரணமாத்ரமாகையால்பண்டென்னை ஸாக்ஷாத்வனுக்குகைக்குமின்றென்னை ஸ்வீகரித்துக்கியித்தனைஸம்ருத்திகளையெனக்கு தந்தருளுகைக்குமுன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் க்ருபையுமொழிய வேறொருவ்யாநகாரணம் கண்டிலேன். ※ ※ ※

இ·ஶ. எனகரு - இப்படிச்சொல்லாநிற்குறவெனக்கு; ஒன்று அருள்செய்ய-ஒரு உத்தரமருளிச்செய்கைக்காக; உணர்த்தல்-விஜ்ஞாபநத்தை; உற்றேன்- கிட்டினேன், உறுகை - கிட்டுகை விஜ்ஞாபநம்பண்ணவாரம்பியாநின்றேனென்றபடி. இதற்கு ஒரு உத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனைக்கேழ்க்கவாரம்பியாநின்றேனென்கை; விஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறேனென்னாதே விஜ்ஞாபநம்பண்ணவாரம்பியாநின்றேனென்றது, இவ்வப்ரஶ்நத்துக்குத்தரமருளிச்செய்கைக்கு ஶக்யமல்லாததாகையாலேயிதையவன்ஸந்நிதியிலே கண்ணாரவெணச்சொல்லுகையாவிதமன்றென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்படி நான் ப்ரஶ்நம்பண்ணினால்

ஒ— (குன்றே என்ன திகழ் மாடங்கள் சூழ் திருப்பேர்) வர்த்தமாநஸதாஸாநந்தவரீததிவ்யதேஶவாஸிந் (ஒன்று எனக்கு அருள் செய்ய உணர்த்தல் உற்றேனே) ஏதத்விஷயே ஏகம் ஸ்வஹேதுவநுக்ருஹாணேதி விஜ்ஞாபநேவ்யவஸிதோஸ்மி. ௯.

ப— ஒன்றென்கையால் முன்புகைவிட்டதற்கு ஹேதுசொல்லவுமாம் இன்றென்னைவிஷயீகரித்ததற்கு ஹேதுசொல்லவுமாமென்று திருவுள்ளங்காட்டப்பட்டது. இதிலொன்றுக்குஹேதுசொல்லிலும் மதத்தத்யதிரேகத்தாலே என்று விஸமாமென்று திருவுள்ளம். இத்தைத்திருவுள்ளம்பத்தியே ஸம்ஸாரன் நிருத்தரனாயிருந்தான். இப்படி நிருத்தரனாயிருந்தவீஸ்வரனுக்குதிருவுள்ளம் ஸம்போவாயமோயநாயிகாரத்திலாவாயர் அருளிச்செய்தபடியாகுதல் ‘விஜ்ஞாயவ்யஜ்ஞாங்கவீத ஈக்ஷதேவேஶாரணஸம் வ்யவஹ்ய | தஸ்மாதவிவஸ்யம்வ்யவஸம் நவ்யதிவ்யஸ்ஸதி| யஜ்வைஷவ்யணதைதநஹ்ஸ:’ இத்யாதி

இ— யெனக்கு காட்டாதே ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனவீஶ்வரன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செய்யவேணுமென்று
கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸங்கதியாயிற்று. அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான் எ
ன்கிறதற்கு பண்டென்னை ஸம்ஸாரியாக்கினது யென்னசெய்யக்கடவனென்ற அர்த்தமாயிருக்க பண்டென்
னை ஸம்ஸாரியாக்கினதற்கு ஹேதுவென்னவென்றர்த்தம்பண்ணும்போது என்செய்வானென்கிறவாக்யம்
ஸிக்ஷாகிறதென்கிறவஸ்வாரஸ்யத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதி
யால்); அதில் பரகுணைபிருக்கிறவிவனென்றுமளவாலே ப்ரதமபாதமுமித்துக்குமுன்பித்யாதியாலே த்விதீ
யபாதமும் சேர்க்கிறேன் என்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதமும் வ்யாக்யாதம். இந்தயோஜனையில்
கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பாக்ருஷ்டிக்ஷமாகவென தம்பக்கல்ப்பண்ணின ஸம்ஶ்லேஷிகளைய நாஹவித்தவரிப்பாட்டி
லேயென்பக்கலித்தனை பாரவஶ்யனாயிருக்கிறவவன் அநாதிகாலமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறித்திருந்தானெ
ன்று விஸ்மிதராகுறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. க.

இ-ஶ. ஸர்வஜ்ஞனவனுனுமிதற்குத்தரமருளிச்செய்யமுடியாதென்றபிப்ராயம், இது ப்ரதம
யோஜனை. த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வார்த்தம் குன்றென்றத்திகழ்மாடங்கள்சூழ்திருப்போரான் பூர்வவத்வ்யாக்யாநம்.
இன்று யாக்ருஷ்டிகஸங்கதத்துக்கப்பால்ப்பட்டவிக்காலத்திலேயென்னைப்பொருளாக்கி பூர்வவத்வ்யாக்யாநம். தன்
னையென்னுள்வைத்தான் தானென்னுள்புகுந்தானென்னாதே தன்னையென்னுள்வைத்தானென்று சொன்ன
த்தால் புறம்போரிடத்திலும் ஸ்திதியத்துத்தடமாறுகுறதன்னையே யென்னெஞ்சிலேகொண்டுவந்து நிலைநி
றுத்தினானென்றபடி. யென்னையொருக்ஷணம்பிரியில் யாறிக்கமாட்டாதவனாய் யென்னெஞ்சிலேவந்து புகு
ந்து ஸாக்ஷிதானானென்கை; அன்று - முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்கு புணர்ந்ததென்கிறத்
தோடேட்வயம்; யென்னை-இப்படி தனக்கத்யந்தப்ரியனாயிருக்கிறவென்னை புறம்போகப்புணர்ந்தது; த
ன்னோடுகலவாதே விஷயாந்தரங்களிலேபோம்படிபண்ணிவைத்தது; புணர்கை - ரசிக்கை; என்செய்
வான் - என்னசெய்யக்கடவானாய் எப்படியாதயாரணம் பண்ணக்கடவானாயென்றபடி; யென்னோடு தா
ன் ஸம்ஶ்லேஷியாதே என்னைவிஶ்லேஷவனுக்கி யெங்ஙனேயாறித்திருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி; த்ருதீய
பாதம் பூர்வவத்வ்யாக்யாநம். க.

ப— ஶ்ருதிகளும் 'ஸத்யாவரயோமவீ'த்யாதி ஸமவசவநங்களும் மத்தும் ... ந்தில்ப்ரத்யக்ஷமான
விதிஹாஸாதிகளும் ஸமவஹிப்ராயவேதகமாய்விளங்கும், அன்றியே யிவர் தலையிலே ஒருபழியையேறி
ட்டு கெடுனிழந்த நாம் சொல்லுவதென்னென்று ஆஜ்ஞாவிஷ்ணுப் காலாலே தரையைக்கீறி நிரா்த்தரனைப்
நிற்குமித்தனை என்னபடியேயாகிலி துப்ராவேஶாவாயஸர்வக்ஷேத்ரஸாதாரணமாகையாலே ஸ்ருதிஶ்ரு
த்யாதிகளும் ப்ரியதவேனவஹிவரணீயொஹவதீத்யாதி ஸ்ரீஸாஷ்யாதிகளும் மதம்மும் விரோதிக்கும் ஞா
னக்கைதாமசொல்லாயானுன்னை சார்வதோர்சூட்சியென்றுதாம் ப்ராபித்தநாவஷ்டத்தப்ரவக்தியோடு வி
ரோதிக்கும். இந்தப்ரவக்தியையேபண்ணுங்கோளென்றும் வீடுமின்முத்தவமித்யாதிகளாலே பண்ணின
வரோபதேஶாதிகளும ஸமதமாய்யாவருமுவலகமித்யாதிகளில உன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே எ
ன்றுகூப்பிடவும் தேவையில்லையாம். எம்மாவீட்டில் ப்ராவரநிஷ்டைமும் பண்ணவேண்டாதொழியும்
ஆகையாலே ஸித்தோபாயஸ்வாய நாயிகாரத்திலே அருளிச்செய்தநிஷ்டைமே தனக்குத்திருவுள்ளமாய்
நிரா்த்தரனைவிட்டானீஶ்வரந். இத்தால் ப்ராவருணைதனக்கே ப்ராவகத்வமும்ஸாதநாவாயாயிகூத
னுடைய ப்ரயோஜநநிவாரணமும் ஸாதநாவாயத்துக்குவ்யாஜமாத்ரத்வமும் இவனை ஹேமோவகாரண
மாகக்கைக்கொள்ளுமதிலவன்காருணையே ப்ரயாநகாரணமென்று யறுதியிடப்பட்டது. இவ்வர்
த்தைத் திருவுள்ளம்பத்தி ஸ்வப்ரஸாதப்ரகாஶகஸ் என்றருளிச்செய்தார். இப்பாட்டுக்குக் கீழெல்லாம்
ஸ்வாவதேஶாநுஷ்டாநங்களால் சுதிரஸம்ப்ரதாயங்களெல்லாமறிவித்துக்கொண்டு யெல்லாருமவாயா
நிவ்ருத்தருமுவாயெப்ர வ்ருத்தருமாகில் யெல்லாரும்வீடுபெத்தாலுலகில்லையென்கிறபடியே ஸம்ஸாரனுக்கு ந
ம்மாலே லீலாவிஹாரத்வம்வருமென்றுநிஶ்சயித்து ஓசோரயிகாரிகளிலிப்படி உபாயதாஹாதிகளுண்
டாக்கக்கடவதென்று ஸ்வப்ரபயாஸத்திலிப்படிப்ர ஸூத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரனை நிரா்த்தரனுக்கி சிலரை
க்கலங்கப்பண்ணியீஶ்வரனுடைய லீலாவிஹாதியழியாதபடிபண்ணினாராழ்வாரென்று நம்மாசார்யர்களிப்
பாட்டுப்ரவ்ருத்தமானபடியைத்திருவுள்ளம்பத்தியருளிச்செய்வார்கள். க.

மூ— உற்றேனுகந்துபணிசெய்துனபாதம் | பெற்றேனீதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய் | கற்றார்மறை வாணர்கள்வாழ்திருப்பேரார்க்கு |

ஆ— (உற்றேன்) எமபெருமானொரு தூரங்காணுமை உமமுடையதிறத்தில் நான்செய்தசெயலெல்லாம் நீர்சொன்னபடியே நிஷேதக்ஷமாகவேசெய்தேன். அதுநிற்கவினி நான்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன்திருவடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகிறேனுகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன். இன்னமுன்திருவடிகளிலடிமைசெய்யுமிதுவே யெனக்குவேண்டுவதெந்தாயென்றுழ்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியேசெய்கிறோமென்றருளிச்செய்ய * * * * *

பத்தாம்பாட்டு.

இ— இப்படியவனுடைய சௌலப்யகாரணத்தாலே ஸகலஸம்ருத்திகளையும்பெற்றேனென்று தாமிப்போது வரிவசீண ஸௌநாரஸ்யராயிருக்கச்செய்தே ஈதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய் என்றும ஸ்ராயிக்கை யஸாமதமன்றேவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்); காணுமை என்றது காணுமையாலே என்றபடி, இதற்குவேண்டுவதெனனென்ன என்கிறத்தோடேயந்வயம்; நிஷேதக்ஷமாக என்றது என்காரணத்தும் ஸ்வாதந்த்ரமுமொழிய வேறுஸ்யாதகாரணமன்றிக்கே என்றபடி; உற்றேனென்கிறதற்கு தா... ருர் (உன்திருவித்யாதியால்); இவ்வர்த்தத்தையே உனபாதம்பெற்றேனென்று பின்னையும்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தென்கிற ஸ்ரீதிவஸ்வகைங்கர்யவிஷய ப்ராப்தவாதமென்று காட்டுகிறார் (பெறுகிறேனித்யாதியால்); பெறுகிறேனென்றது கிரியாவசமன்று பெறுகிறனென்றபடி; எந்தாய் என்று ஸம்போதித்து விண்ணப்பம்செய்கிறதாயிருக்கையாலேயுனக்குத்தாமடியார் தமக்கென்றுநிஷேபிக்கையுசிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்றுவரொக்ஷமாக நிஷேபிக்கைபஸாமதமன்றேவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுமித்யாதியால்); * * * * *

இ-ஶ. உற்றேன்-கிட்டினேன், உன்திருவடிகளையநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி; உகந்துபணிசெய்து-ஸ்ரீதிபக்தராய் கைங்கர்யம்பண்ணி ஸ்ரீதிவஸிதராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுகையாகிற வாசிககைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி; உனபாதம்-உன்திருவடிகளை; பெற்றேன்-அடைந்தேன், அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி; எந்தாய்-ஸ்வாமிந்; ஈதே-இதுவே, இந்தவுன்திருவடிகளையநுபவிக்கையேயென்றபடி; இன்னம்-மேல்பாவகாலமும்; வேண்டுவது-எனக்கபேக்ஷிதமானது, ஈதேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் மற்றொரு புருஷார்த்தமும்வேண்டா என்றபடி, அப்படியேசெய்குறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய ஸ்ரீதராயவனுடையகல்யாணகுணத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசியநுபவிக்கிறார் மேல்; கற்றார்-அப்யஸித்தவர்களான, ஆசார்யோபதேசத்தாலே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையுமப்யஸித்தவரானவென்றபடி; மறைவாணர்கள்-வேதநிர்வாஹகர்கள், மறை-வேதம், வாணர்-நிர்வாஹகர், ஶ்ருதங்களான வேதார்த்தங்களையெல்லாம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகல்பிதகுதர்க்கதூஷிதங்களாகாதபடி நிர்வஹிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி; வாழ்-வாழாநிற்கிற ஸமதநுபவத்தாலே ஆநந்தியாநிற்குற என்றபடி; திருப்பேரார்க்கு-திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற பரமபுருஷனுக்கு; * *

ஒ— (உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உனபாதம பெறறேன்) ஸந்நிஹிதோஸ்மி ஸ்ரீதப்தஸ்ஸந்தோஷ கைங்கர்யகோ த்வச்சரணவ்ருஷபாஸ்யாமி (ஈதே இன்னம்வேண்டுவது) இதமேவ இதம்பரமபேக்ஷிதம் (எந்தாய்) ஹே ஸ்வாமிந் (கற்றார் மறை வானர்கள் வாழ் திருப்பேரார்க்கு) அப்யஸ்தஸகலவேதார்த்தவஸாதாரவாஸஸ்தாநதிவ்யதேஶவாஸிநஃ ஸ்வாமிநஃ; * * *

ப— பத்தாம்பாட்டிலிவர்கேட்டவிதற்கு தன்ஸ்வாதந்த்ர்யகாரணவ்யதிரேகேண வேறுஸ்யாநஹேதுவில்லாமையாலே நிரூபித்தாரியுமக்கு மேல்செயயவேண்டுவதென்னென்ன ஸ்ரீதிவஸ்வகைமாகவடிமைசெய்யப்பெற்றேன், இதுவே யின்னம்வேண்டுவதெங்கிறார். (உற்றேனித்யாதிநா) உனபாதமுற்றேன் உன்திருவடிகளைக்கிட்டினேன் இந்தகிட்டுகை வ்யவஸாயத்திற்பண்ணினஶரணவரணம் இதுகொண்டேரேமுதலிலே மயர்வறமதிநலமருளபெத்தது. ஆகிலிங்கேயத்தையுத்தேனென்னவேணுமோவெனனில் குவாலாகவுபகரித்தவனிடத்தில்மத்துமொன்றையயிருக்கும்போது அவன் பண்டுபகரித்ததுகளை ஸ்மரிப்பித்துங்கொண்டயிருக்குமாப்போலே அவனால் தாம்பெத்தமுதல்ப்பேருகையால் உற்றேனெங்கிறார். *

மூ— அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே.|| கo || நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல் | நல்லார் பலர்வாழ்குருகூர்ச்சடகோபன | சொல்லார்தமிழாயிரத்துளிப்பத்தும் |

ஆ— ஆழ்வாருந திருப்பேர்நகரான்திருவடியைப்பற்றினர்க்கொருதுக்கமில்லையாகாதேயென்கிறார். கo

(நில்லாவல்லல்) அவன்திருவடிகளையாஶ்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இது நிஶ்சிதமென்றுகொண்டு இதனையே பின்னையுமநுஸந்திக்கத்தகதிருப்பேரை ஸ்ருதிவாதித்தவித்திருவாய்மொழி * *

இ— இப்படிநிர்தேசிக்க அவனப்படிசெய்குமோரூமென்றவாறே மிகவும்ஸ்ரீதாராயந்த ஸ்ரீத்ரதிஶயத்தாலேயவனுடையமாணத்தை ஸ்வாதகமாகவநுஸம்பிக்குறாகையாலே வரோக்ஷமாக நிர்தேசிக்குறாரென்றதாயிற்று; இல்லையாகாதே என்றது இல்லையன்றேவென்றபடி. கo.

நிகமனம்.

அநுஸந்தித்து என்கிறதற்கு ஹோவாக்யாஜத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்; திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரைஸ்ருதிவாதித்தவெனறு)

இ-ஶ. அத்தார்-அத்தவர்களான, மமஹேதி என்கிறவாதத்தையும தேவதாந்தரஶேஷத்வத்தையும் தவிர்ந்து அவனுக்கே ஶேஷமென்றுதீர்ந்திருக்குமவரான என்றபடி; அடியார்தமக்கு-ஆஶ்ரிதஜநங்களுக்கு, தம்மென்று ஸ்வாமிகம்; அல்லல்-துக்கங்கள, ஸமஸ்தஸம்ஸாரஸதுக்கங்களென்றபடி; நில்லாவே-நிற்கமாட்டாவே, வையாரணததறுவிதில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. கo.

அல்லல்-துக்கங்கள், ஸர்வேஶ்வரஷாரணகமைாஸம்ஸாரஸநிரித்துக்கங்களென்றபடி; நில்லா-நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளைபாஶ்ரயித்தாற்கிதிஶேஷம், கீழ்ச்சொன்னதை ஸ்ரீத்ரதிஶயத்தாலே பின்னையுமநுஸந்தித்தபடி; நீழ்வயல்- நீண்டவயல்களாலே சதிவிஶாலதபா உபஷீபங்களான கழனிகளாலேயென்றபடி; சூழ்-வ்ருதமான; திருப்பேர்மேல்-திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தின் விஷயமாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம்; நல்லார்-ஸத்ஞானாதிகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; பலர்-அநேகம்பேர்; வாழ்-வாழாநிற்கும், திருவாய்மொழியைக்கேட்டநுபவித்தாநந்தியாநிற்குற என்றபடி; குருகூர்ச்சடகோபன்-திருநகரியையுடையவரானவாழ்வாருடைய; சொல்-உக்தியான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம்; ஆர்-வர்ணமான, ரஸவத்வையுடைத்தான என்றபடி; * *

ஒ— (அற்றார் அடியார் தமக்கு) விஷ்டாந்தரஸம்மரஹிதாநாம் தாஸாநாம் (அல்லல் நில்லா) துக்கம் நதிஷ்டேத்.

கo.

(அல்லல் நில்லா) நிதுக்வே (நீள்வயல் சூழ் திருப்பேர்மேல்) தீர்க்கேதாரபரிவ்ருதேதிவ்யதேஶவிஷயே (நல்லார் பலர் வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன்) ஸகுணவர்ணஸஜ்ஜநஸாநந்தவாஸஸ்தாந கார்காரிஶம்ஶோதெந; * * * * *

ப— அவனுபகரித்ததெல்லாம கீழ்கீழுபகரித்ததின்ஃபமாய் மேல்மேலுபகரிக்குமதுக்கு ஸாயநமாயிறேயிருப்பது, முதலிலே அவனருளாலுத்தார், அததால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றார், அத்தாலுகந்துபணிசெய்தார் என்று தோத்ரமபடி உற்றேனுகநதுபணிசெய்துன்பாதமபெற்றேன் ஸ்ரீதிவ்யரிதனையக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடியுந்திருவடிகளையநுஸவிக்கப்பெறறேன்; குன்னேன்மனத்துதிண்ணம் செரிந்துபுகுந்தானுகையாலே உன்பாதம்பெற்றேனெங்கிறது; உகந்துபணிசெய்யயும்பெற்று உன்பாதத்தையும்பெத்தேனென்றபடி; (ஏதேஉத்ராதி) யித்திருவடிகளிலடிமையை உள்ளதனையுமவெக்ஷிதம், யிதுவே அடியேனுக்கு ஸ்வாவஸ்ருபமெங்கைக்காக எந்தாயெங்கிறார், யிவரிப்படியவெக்ஷித்தபோதே அவனுமிசைய்கிறேமென்ன ஸ்ரீதாராய் யெந்தாயென்றருளிச்செய்கிறார்; (கத்தாரிதராதி) மாநாபாவத்தாலே ஜ்ஞாதவ்யங்களையெல்லாமோவஷித்தவர்களாய், மறைவாணர்-வேதாயநிவர்ஹஸமயரானவர்கள் திருவடிகளையநுஸவிக்கவும திருவடிகளிலேபணிசெய்யவும்பெத்துவதிக்கிறதேஶமானதிருப்பேரானவுனக்கு யதா ஸ்ரீதிவ்கஷத்தாலே முநத்தைமாறி ஸ்வதமாகச்சொல்லுகிறபடியாம்; (அற்றார்) திருப்பேரானவுனக்கநந்யாஹரானவடியார்தமக்கு ஸகமாராகாக்ஷத்தால் திருவடிகளில் ந்யஸ்தஹரர்க்கு அவனுக்கத்தவர்களுக்கடியாரென்றுதல், அல்லல்-துக்கம், துக்கங்கள் தன்னடையேநில்லாதிறே. எந்தாயி தேத்தநுக்கம் ஸ்வாமிகாதிதி.

கo.

நிமத்திலித்திருவாய்மொழியிலுள்ள பொருளையறியவல்லாரிட்டவழக்கு ஸர்வேஶ்வரமெங்கிறார். (நில்லாவல்லல்) அல்லல்நில்லா துக்கங்களுக்காவாஸஸ்தாநமல்லாததேஶமாய் * *

மூ— பதியினிற்பாங்கினிற்பாதங்கள்கழுவினர் | நிதியுநற்சுண்ணமும்நிறைகுடவிளக்கமும் | மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே ‖ ௧௦ ‖

ஆ— தங்கள திருமாளிகைகளிலே யதோசிதமாகவிவர்களுடைய திருவடிகளைவிளக்கினார்கள்; விரகாதுவிரஹிதவஸ்த்ரஸம்பந்தத்தினாலே ஜநநீ ஸ்ரீதேவியாமாப்போலே யிவர்களைக்கண்டு ஸ்ரீதேவிகளாயந்தஸ்ரீ த்ருதிஸயத்தினாலே ஸாக்ஷாத்தில் வரிவர்ணநீயஜந்ரத்னஸத்ருஸமான திருவரண்ணங்களையுடையரான பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நல்பின்னைப்பிராட்டியுந்தன்னுடையதிவ்யபரிவாரிகைகளோடேகூட தங்களுக்கு வாஸ்யநமான ஸ்ரீஸாகோவம் நல்சுண்ணமுன்னிரைகுடவிளக்கமும மற்றும்மங்களமான ஸத்காரோபகரணங்களெல்லாமேந்திக்கொண்டுவந்தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார்.

இ— பதியினிலென்கிறதற்கு தா...ரூர் (தங்களித்யாதியால்); இததால் கீழ்பபாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்வாரத்வாரங்காசெய்யுமுபசாரங்களை யருளிசசெய்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆரகவாடத்தைக்கடந்து மாளிகைப்பெருந்தெருவீதிநடுவேசென்றவாறே திவ்யநகரத்திலுள்ளார்செய்யுமுபசாரங்களை செய்குறாரென்று ஸங்கதியுமஸூசிதை; பாங்கினிலென்கிறதற்கு தா...ரூர் (யதோசிதமாக) என்று; மடந்தையரெனகிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமித்யாதியால்); நிதியும் என்கிறதற்கு தா...ரூர் (தங்களுக்கு இத்யாதியால்); ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௧௦.

இ-ஸ. சுஸ்மிதஜ்ஞாநரானவெனறபடி; வேதியர்-வேதவ்யுத்பாதர், "யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜாயே புராணா: | யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா: | தத்ரைவ லோகாவிவநந்த்ய: | ஸதாபஸ்யந்தி ஸூரய: |" இத்யாதி வேதவாக்ய வ்யுத்பாதரான நித்யஸூரிகளென்றபடி; பதியினில்-தங்கள் திருமாளிகைகளிலே பதி-வாஸஸ்தாநம்; பாங்கினில் - உசிதஸ்தலத்திலே அதாவது இவரொருஸம்ஸாரியாய்க்கிடந்தவதநந்நாமநாதியாகவஸ்ருஷ்ட ஸம்ஸாரமடையரென்று தாரதம்யவையாதே இவனை ஸிம்ஹாஸநத்திலே உயரவைத்து தாங்கள்ஶேஷபூதராய்க்கொண்டிப்படி ஸ்வரூபோசிதமானஸ்தலத்திலேயென்றபடி; பாதங்களை-இவர்களுடையதிருவடிகளை; கழிவினர்-திவ்யதீர்த்தோதகங்களாலே விளக்கினார்கள்; மதிமுக - சந்த்ரமுகிகளான, மதி-சந்த்ரன; மடந்தையர்-பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமுதலான தேவிகளும் தத்பரிவாரிகைகளும் மடந்தை ஸ்ரீவிரஹோத்கஷிதனயிருந்துவருகிற பர்த்தாவுக்கெதிர்வருமாப்போலே உத்ஸவைகளாய்க்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து; நிதியும்-நிதியையும் தங்களுக்கு வாஸ்யநமான ஸ்ரீஸம்கோவதனதயும, நிதியுமென்கிறவிடத்தில் உகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோப:; நல்சுண்ணமும்- நல்ல சூர்ணத்தையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுடைய திருமேனியோட்டைஸம்பந்தத்திலே நிரதிஶயபோக்யமான திவ்யவர்ணாலங்காரத்தையுமென்றபடி; நிறைகுடவிளக்கமும்-பூர்ணகும்பங்களோடேகூடின தீபங்களையும் திவ்யரத்நபரிபூர்ணங்களான கநககும்பங்களையும் மங்களதீபங்களையுமென்றபடி; ஏந்தினர்- இவர்களுக்கு மங்களோபசாரமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்திநின்றார்கள். ௧௦.

ஒ— (பதியினில பாங்கினில) ஸாம்ப ஸ்வோபசாரம் (பாதங்கள கழுவினர்) ஸ்ரீபாதப்ரக்ஷாளநதத்வம: (நிதியும்) ஸாமவதாநம் நியமதாம் ஸ்ரீபாதுகாம் (நற்சுண்ணமும்) ஸுதீநஸ்ரீசூர்ணம்வ (நிறைகுடவிளக்கமும) பூர்ணகும்பதீபம்வ (மதிமுகமடந்தையர்) சந்த்ரவதநாஸ்ஸர்வஸ: (வந்து ஏந்தினர) சகிரே வதயா ஸ்ரூபத்ய யூதவத்ய:. ௧௦.வ

ப— விதிவகைபுகுநதனரென்று மண்ணவர்விதியென்று இவர்சொல்லுகிறது வார்த்தையென்றென்றால் முனபு உபக்ஷீணபரிஷத்ர்களும ஸப்ரஹ்மசாரிகளும இவர்களிங்கேவந்துபுகுரப்பெத்தது; நம்மிடத்திலுண்டான பகவத்க்ருபாவிஶேஷமன்றோவென்பார்கள விஷயங்கள்நடையாடுகிறஸம்ஸாரத்திலே இனிலந்துவைத்த சுநந்த்யோஜநராய் பகவத்குணாநுபவகைங்கர்யங்கள்பண்ணப்பெத்த மஹாபுருஷர்களாய் விண்ணுளாரிலும்சீரியரே என்னப்படுகிறவிவர்களிங்கேவந்துபுகுரப்பெத்ததும் திவ்யவிஷயக பகவத்க்ருபாவிஶேஷமன்றோவெனபார்கள் என்றிவரிப்படிச்சொன்னவநந்தரததிலே, நல்வேதியர்- யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜா: யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: தத்ரைவாஸம் என்று உபநிஷத்துக்களால் சொல்லப்பட்டவர்கள, பதியினில்-தங்களுக்குஸ்தாநங்களான திருமாளிகையிலே பாங்கினில்- ஸோபசாரமாக அவர்களதிருவடிகளை விளக்கினார்கள்; (நிதியும) சூஸ்ரிதறகுநிதியான திருவடிநிலைகளையும்; * *

மூ— வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து | அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை | கொந்தலர் பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் | சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே || கக ||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (வந்தவர்) ஸர்வேச்வரனாய் ஸ்ரீபரமபதியாயிருந்தவெம்பெருமான தானும்வந்தெதிர்கொள்ள திருமாமணிமண்டபத்திலேசென்று அந்தமில்பேரின்பம்விளையும்படி அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத்தாமிருந்தமையைச்சொன்னவித்திருவாய்மொழியை வல்லாரந்தமின பேரின்பத்தடியோரிடிருக்கப்பெறுவாரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம். கo.

நிகமனம்.

இ— அவரென்கிற வ்யக்தி நிர்தேசத்திற்கு தா...ருர் (ஸர்வேச இத்யாதியால்); அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடித்யாதிக்கு தா...ருர் (அந்தமில் இத்யாதியால்). கக.

இ-ம. அவர் - அந்தஸ்ரீவைகுண்டநாயகன்; வந்து - இவர்களைகாண்கையிலுள்ள ஸாபிலாஷாதிசயத்தாலே பிராட்டிமார்களோடே தானும்வந்து; எதிர்கொள்ள - இவர்களை எதிர்கொண்டளவிலே, இதற்குஇருந்தமையென்கிறதோடே அந்வயம்; மா - மஹத்தான, “[illegible]” மென்கிறபடியே அபரிச்சேத்யவிஸ்தாரமான என்றபடி; மணிமண்டபத்து - ஸஹஸ்ர ஸ்தூணாதிவாக்யங்களாலேபோதப்படுகிற திருமாமணிமண்டபத்திலே; அந்தமில் - அந்தமில்லாததான, உத்தராவதியில்லாததானஎன்றபடி; பேரின்பத்து - பெரியவின்பத்தையுடையவர்களான ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம ஜ்ஞான மென்கிறதற்கு எதிர்தட்டாகவநந்தஸம்வர்த்தநாஹ்வாநந்தஸாலிகளான என்றபடி; அடியரோடு - ஸர்வஸ்வாமிகசேஷைகரஸிகரான நித்யஸூரிகளோடு; இருந்தமை - அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோவென்றுவாசைபட்டபடியேயிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து; இதற்குச்சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம்; கொந்தலர் - கொத்துக்களலருகிற, வ்ருக்ஷஸஞ்சாரிகள் விகஸியாநிற்குற என்றபடி; பொழில் - உத்யானங்களையுடையதான; குருகூர் - குருநகரியையுடையவரான சடகோபன்சொல் - ஸடகோபனுடையஸூக்திகளான, இதுஇவையென்கிறத்திற்கு விசேஷணம்; சந்தங்கள் - ஸ்தோத்ரங்களான ஸஹஸ்ரங்கள் நிக்கே வாதவெளக்ஷராஸ: என்கிறபடியே வ்ருத்தங்களானஎன்றபடி;

ஓ— (அவர் எதிர் கொள்ள வந்து தஸ்மிந் ஸ்வவதி ப்ரத்யுத்கதிஸதி (மா மணிமண்டபத்து) மஹதி மணிமண்டபே (அந்தம் இல் பேரின்பத்து அடியரோடு இருந்தமை) அபரிச்சிந்நானந்தஸாலி ஸர்வஸ்வாஸஜநஸஹாவஸ்திதிவிஷயே (கொந்தலர் பொழில்) வ்ருக்ஷஸ்பவகயுக்தோத்யானவதீ (குருகூர் சடகோபன் சொல்) குருகாபுரீ ஸடகோபஸூக்திரூபே (சந்தங்கள் ஆயிரத்து) வ்ருத்தஸஹஸ்ரே மாயா ஸஹஸ்ர (இவை வல்லார்) ஏதத்ஸமாஸ்யநஸக்தா: (முனிவரே) ஸர்வஜ்ஞநஸீலாஸவந்தி த்யர்த்த:. கக.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ||

ப— (நற்சுண்ணமும) ஸதாவர்ணஜாஸ்த்ரா: என்கிறபடியே திருச்சூர்ணத்தையும (நிறைகுடவிளக்கமும்) வர்ணஜகும்பங்களையும் மங்களதீபங்களையும் (மதிமுகமடந்தையர்) தெளரஸ்ரம்போனவ்யஜவந்தால் தாய்முகம் குளிர்ந்திருக்குமாப்போலே ஹர்ஷத்தாலே வர்ணஜஸ்யோனப்போலேயிருக்கிற முகங்களையுடைய திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்கள வந்தேந்தினர் எதிராகவந்தேந்தினர்கள். கo.

ஞு நிகமத்திலித்திருவாய்மொழி யப்யாஸாதி ஸத்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகளோடொப்பாவாரென் கிறார். (வந்தவரெதிர்கொள்ள) அவர் ஸ்ரீஸவனேவந்தெதிர்கொள்ள அயர்வறுமமரர்களெதிர்கொள்ளவென்றுமாம; (மாமணிமண்டபத்து) ஆநந்தமயமானமண்டபத்திலே (அந்தமில் இத்யாதி) யாவதாத்மாவியாய் நிரதிசயமானவாநந்தத்தையுடைய ஸூரிகளோடேகூடியிருந்தமை இருந்தவாகாரத்தை உடனகூடுவதென்றுகொலோவெனனுசைப்பட்டபடியேயிருந்தவாகாரததை (கொந்தலர் இத்யாதி) நித்யவஸந்தமான சோலையையுடைத்தான திருநகரியையுடையவாழ்வார் அருளிசசெய்தபோக்குலேயொருப்பட்டவாறே திருநகரிதுடங்கிப்போலேகாணும் சோலைசேத்தி சந்தங்களாயிரத்து ஸந்தஸ்ஸுக்களான வ்ருத்தஸந்தங்களையுடைய யதா ஸந்தாம்ஸ்யபிதீ என்றுசொல்லப்பட்ட ஸஹஸ்ரமானவாயிரமென்னுதல் *

இ-ரை. பொலிதல்-நிலைத்தல், துளையாமையாலே யொருவராலும் பொடிக்கப்படாமல் நித்யாபிநவ
மாயிருக்கும் தான் என்றபடி; கருமாணிக்கமே-உஜ்ஜ்வல நீலமாணிக்கமே, ஸதைகரூபரூபாய விஷ்ணவே
ஸர்வஜிஷ்ணவே என்கிற ஸ்ருதி தர்க்க ஸர்வஸ்வ ஸத்வவிஶிஷ்டமாயான திருமேனியையுடையவனே என்றப
டி, தாமரைப்பூத்தாப்போலே வர்ஷித்தமாயிருப்பதொரு மேகஶ்யாமளம் பண்ணினாப்போலே யிருக்கிறதிவ்ய
ரூபம் உஜ்ஜ்வலமென்று வ்யாக்யானம், இங்கு வ்யூஹாவதார ஸம்வாதத்தால் ப்ரக்ருதிரிஸம்ப்ரய
தோவதார் என்கிற விஶ்வாவதார ஹேதுவைச்சொன்னபடி, ரக்ஷாய ஸர்வ பூதானாம் விஷ்ணுத்வமுபஜக்மி
வான் என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கீயிட்டுப்பிறந்திருக்கிற நீ நின்பக்தரான ஸர்வஸாதாரணதையுமென்ன
வென்னையிங்கனுபேக்ஷித்திருக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து, திருமேனி ஸ்வபாவமானவிவ்வவதார
த்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவேயநாஸாதாரணமாயதொரு ந்தது, வ்யூஹாவதாரங்களில்
போலே இந்த ஶ்ரீகரியில் ஸ்வஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபமாகையாலும் ஸத்வமய தமக்கு நி
ரதிஶயவைலக்ஷண்யம் கொடுநானென்றமாகையாலும் என்று கண்டுகொள்வது; யென்கள்வன்-யென்னு
டையகள்வனே, உனக்கு நித்யமாயிருக்கிறவிவ்வாத்மாவைப் பாஹ்யாகவபஹரித்தவனுயிருக்கிறவென்னை
யபஹரித்தவனே என்றபடி; கருமாணிக்கமே என்கள்வா என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே வாஸுதேவஸர்வ
ஸ்ரீவித்தாவஹாரிணமென்கிறபடியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னையபஹரித்தவனே என்று கருத்து,
உனக்கு ஶ்ரீகௌஸ்துபம்போலே நித்யமாயிருக்கிற வாத்மாவை திருமேனிதந்தவாசாரவத்வமென்கிறபடியே
ஶ்ரீமணிவர்ணாகாரத்திலேயொருவருக்கும்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தவஹரித்தேன நான வேயங்க
னன்றிக்கே வடிவைக்கொண்டுவந்துகாட்டியேயிப்படி ஹோவோரனுனவென்னையுங்கூடவவஹரித்தாயெ
ன்கை உன்ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களைக்காட்டி என்னைவஶீகரித்துனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே என்
று தாத்பர்யம், இப்படி என்னைவஶீகரித்தாகிலுமுனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டநீ இப்போது நானிப
்ரக்ருதியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோவென்ற கருத்து; * * *

ப— ஸங்கல்பித்துவிமக்ஷயாகவிதந்த்ரஸ்வதந்த்ரமாக்கி அத்தை ஸ்க்ஷரமாககி ஸக்ஷாத்தினின்றுவ்யக்தத்தை
யுண்டாக்கி வ்யக்தத்தினின்றும் மஹானையுண்டாக்கி மஹானிலினின்றும் அஹங்காராதிகளையுண்டாக்கி அ
ஹங்காரத்தின்னின்றும் தன்மாத்ராதிகளையுண்டாக்கி அவைத்தை ஸம்ஹதங்களாகமுதத்துவித்து ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்
டியபூதமானஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுவதாயுள்ள திவ்யஸங்கல்பத்தையுடையனாய் ஸமஸ்தவஸ்துவாயனாய் ப
ரவ்யூஹவ்யூஹாவதாராதிஸர்வங்களிலாலே வேதாந்தங்களில்ச்சொல்லப்பட்ட ஸர்வவேணாவஸ்தவாஹவை
ராஷினேயென்றபடி; ஆகதுபமானதிநாவாய்க்கொண்டு பஹுஸ்யாமென்று ஹேதாதிவிஶேஷாதமான
ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுவதானதிநந்தத்தைப்பண்ணும் ஸங்காயிகனென்னதாய்றது; இத்தால் நானில்லா
தவன்று என்னையுண்டாக்கினநீ நானுண்டாய்நோவுபடுகிறவின்றெனக்குதவவேண்டாவோவென்கிறார் ஸம்
நவநாயகாஞாதி என்னுடைப்படிகிடந்தவன்று கரணகளேவரங்களையுண்டாக்கி யிவ்வளவானதுஶையை
த்தந்தாய, உன்னுலல்லாலசெல்லாமைபோய்த்து உன்னையாசைப்பட்டவின்று எனக்குதவலாகாதோ நீநி
னைக்குமன்றே உதவலாவது நான்நினைக்குமன்றுதவலாகாதோ "ஶரவணஸாயகாத்ர:" எ
ன்றும "ராக்ஷஸஸைன்யாநாநாம் வாநராணாம் ஹேதவேஶரணம்ஶரணம்யாதா:" என்றுமசொல்
லுகிறபடியே பொன்னையொழிய ஒருக்ஷணமும்போராதபடியான ஶைலையையுடையார்குதவுமவனன்
றோவென்றார். (நான்முகனே) ஹேதாதிஸ்ருஷ்டியை ஸ்வபதேப்பண்ணி கண்ணாகவந்த்ஸ்ருஷ்டிக்காக வ
தாரம் ஶரீரகனவனே "ஜகத்ஸர்வம் ஶரீரந்தே தாநிஸ்வரூபாணிதவ:, தத்ஸர்வம்வேஹரே
ஸு:" என்றுஸொல்லுகையாலே ஶரீரவாதிஶப்தம் ஶரீரிவபர்யவஸாயியான பண்ணக்கடவதா
ன ந்யாயத்தாலே ஸ்வஶரீரஹத்தனை வதாரகவனைக்காட்டக்கடவ வதாரகவஸ்தவத்தாலே அவனில
வேறுயவ ஸ்ரீகாரவாயிருந்தவெம் பெருமானைச்சொல்லுகிறது. (முக்கண்ணப்பா) என்றுமது ஸம்ஹா
ரங்களோடே ஸம்ஹாரகனையும் ஸம்ஹரிக்கிறஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரஸ்தனை திர்மணத்து
னுக்குப்போனவிஶ ஷத்திலேயவனில்வேறுயவனுக்கு ஸந்தர்யாத்மாவானவெம்பெருமானை ஸம்போதி
க்கிறது; (யப்பா) உபகாரகனே, ஸ்ருஷ்டியிலுமுபகாரகமிறே ஸம்ஹாரம்; நரஜனனத்தாழ்ந்து ஸ்ருஷ்டிக
கிலும் ஸேதுநிகடிக்கும் நடைகெனஸம்ஹரியாவிடில்ஸத்தையிழக்கவேண்டியபடி நீமயிலேயாய்றுக்கைவ
ளருமாப்; பாரினேயென்னில தந்தாமக்கொண்டு தன்கண்ணை கருத்திக்கொள்ளுமவனைப்போலே *

மூ— தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு |

ஆ— யென்னைத்தோர்பயித்தடிமையாக்கி யெனக்கொருவனுக்குமுன்னுடைய குணங்களேயே தாரகமாக்கி யென்னெஞ்சுசிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனி நான் போகலொட்டேன். * *

இ— என்கண்ணாவாயென்கிறதற்கு தா...ஞர் (எனக்கொருவனுக்குமித்யாதியால்); தனியேனாருயிரோ என்கிறதற்கு தா...ஞர் (எனக்கொருவனுக்குமித்யாதியால்); யென்தலைமிசையாய்வந்திட்டு எனகிறதற்கு தா...ஞர் (யென்னெஞ்சமித்யாதியால்); * * * * *

இ-ஶ. தனியேனாருயிரே-ஸஹாயனுயிருக்கிறவெனக்கு ப்ராணனே, ஆர்-பூர்ணம், உயிர்-ப்ராணன், ஸகல குணாநுபவத்திலொருதுணையன்றியே தனியனாயிருக்கிறவெனக்குன்னுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்யாதி குணங்களைக்காட்டி எனக்குப்பரிபூர்ண தாரகனானவனே என்றபடி, நாட்டார்க்கு அந்நபாநங்கள்போலே எனக்கொருவனுக்குமுன்னுடைய குணங்களையே தாரகமாக்கினவனே என்னை தமக்கு ஶரீரவிஷயாவிஷ்டரான ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருப்பு பிராட்டிக்கஶோகவனிகையில் ராக்ஷஸிகள்நடுவிலிருப்புப்போலே துஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னையறியாதே வாஸித்து வஶீகரித்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே புன குணங்களிலே எனக்கு ரஸாதிஶயத்தையுமுண்டாக்கினநீ இப்போது பரிதபிக்கிறவென்னையுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானேயென்று கருத்து; என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு - எனக்குத்தலைமிசையாகவந்துவைற்று, தலை-ஶ்ரேஷ்டம், மிசை-மேல், இங்கு அதிகமென்றபடி, ஶ்ரேஷ்டமானவதிகமாயென்றதாயிற்று, அதாவது அத்யுத்கடமென்றபடி பரிபூர்ணமாக என்கை, என்னெஞ்சிலே பரிபூர்ணமாகவந்திருந்தருளிவைற்று என்று வாக்யார்த்தம்; * * * *

ஓ— (தனியேன ஆர் உயிரே) அநந்ய ஸஹாய ப்ராணமத (என்தலை மிசையாய் வந்து) ஶ்ரேஷ்டோபரிகமத (இட்டு) ஶ்ரேஷ்டபரிபூர்ணமித்யாய வந்து த்வதநந்ய (போகல்) ந த்ரக்ஷ்யாமி *

ப— ஸ்ருஷ்டியால்பெத்தகாரணகர்ப்பவராதிகள்பேத்துக்குடலன்றிக்கே தீமபுக்குடலாகைபால் சிறு ப்ரஜைகளை கையிலும்காலிலும் விலங்கிட்டு ரக்ஷிக்கும் மாதாபிதாக்களைப்போலே காரணகர்ப்பவரவிப்ராரமாக்கி ஸம்ஹரித்திட்டுவைக்கையுபகாரமாயிருக்கிறபடி; "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி நாபோ நாக்நிர்ந ஸோமோ ந ஸூர்ய: ஸ ஏகாகீ ந ரமேத தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய ஏகா கந்யா தஶேந்த்ரியாணீ" த்யாரப்ய "அத புநரேவ நாராயணஸ்ஸோऽந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய லலாடாத் ஸ்வேதோऽபதத் தா இமா ஆப: தாஸு தேஜோ ஹிரண்மயமண்டம் தத்ர ப்ரஹ்மா சதுர்முகோऽஜாயத அத புநரேவ நாராயணஸ்ஸோऽந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய லலாடாத் த்ர்யக்ஷ: ஶூலபாணி: புருஷோ ஜாயத" என்றுசொல்லுகிற மஹோபநிஷத்வாக்யத்தை ப்ரதர்ஶிப்பிக்கிறது (முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா)வென்று ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திகாரணத்வாதி; (என்பொல்லாக்கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமே) ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரதஶையிலே ரக்ஷகரில்லாவிட்டால் பருந்திருஞ்சிறைப்போலே யிருஞ்சிக்கொண்டுபோவார்களிறே; அதற்காக ப்ரஹ்மாதிகள்நடுவேதானவதரித்தும் தானிக்ஷ்வாகுவம்ஶரோடும் யதுவம்ஶரோடுமொத்ததரத்தனாய்க்கொண்டு திருவவதாரம்பண்ணியும் ரக்ஷிக்கும்படியைச்சொல்லி ஸமாபிக்கிறது தானே தன்னளிபண்ணி செய்யவேண்டுவதொன்றுகையாலே ரக்ஷணத்துக்கு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப்போலே ஆளிடவொண்ணாது ஆளிட்டாலுமவரால் ரக்ஷிக்கவொண்ணாது; "நஹி பாலந ஸாமர்த்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்" என்றும "ஸம்ஸ்தாநம் ஸர்வஹாரோ விபவாம் விநிவர்த்தநே | ஸர்வே ப்ரஹ்மாதயோ தேவா: ஸ்த்தாபிநா பரமேஷ்டிநம்" என்றுமசொல்லுகிறபடியே (என்பொல்லாவித்யாதி) நான்முகனே முக்கண்ணப்பாவென்கிறவிடத்தில் கண்ணைச்செம்பிளித்துக்கொண்டுபோய் விஶேஷத்திலே யிளைப்பாறினர்; இங்கு விஶேஷணமே உத்தேஶ்யமானபடியைச்சொல்லுகிறது; என்-எனக்கு ரக்ஷிபிறக்கைக்காக எனக்கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமே என்று ஆழ்வார்கள்திருமேனிக்கப்பால்போகவறியார்களிறே, இத்தை ப்ராதான்யமாகச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே இத்தைவிட்டு திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தளவும்போவானென்கிறது இத்தைவிடச்சொல்லுகிறதன்று திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தளவும்போவானென்கையிலே தாத்பர்யம்; * * * * * * *

மூ— இனிநான்போகலொட்டேனொன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே ‖ க ‖

ஆ— இனி பண்டுபோலே யுன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளையென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்தென்னை யென்றும்மறப்பிக்கவொண்ணாது இனி மெய்யேவந்துகலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூடவிருக்கவொண்ணாததொருபடி பெரிய வார்த்தியோடே பெருங்கூப்பாடாகக்கூப்பிடுகிருர். க.

இ— ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்கு தா...ருர் (இனிபண்டுபோலேயித்யாதியால்); இதுக்குப்பரபாதார்த்வயமருளிச்செய்கிருர் (இனிமெய்யேயித்யாதியால்). க.

இ-ப. இனி-உன்னைக்காட்டினவாத்மன்றிக்கே சுவிக்ரஹாதிமதியினழகையும் பரமபதத்திலுள்ள ரஸாதிஸயங்களையுமெனக்குக்காட்டினபின்பு; போகல்-போகைக்கு, நீ என்னை விஶ்லேஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி; நான்-சுவிக்ரஹாதிமஹாரஸத்தைக்கண்ட நான்; ஒட்டேன-ஸம்மதியேன 'ஸஸ்நேஹ்யாஸ்ஸார்த்தாஸ்யாம் யாவந்நந்வாஸீதி'என்கிறபடியே யுன்னைமறித்துக்கொள்ளுவேன்,ஹாதஸ்ஸீஷ்யஸ்யாஸஸ் என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படிமறித்தாலுனக்கென்னைபதிக்ஷித்துப்போகமுடியுமோவென்று கருத்து, என்னை இப்படி விரஹஜ்வரவிபிதனைப் உபநீபசராவஹனைக்கிடக்கிறவென்னை ஸஹிஷ்யேஸ்ரீராணி என்னுமாப்போலே விரஹம்தின்றதம்முடம்பைக்காட்டி உபதேசிக்கிற என்றபடி; ஒன்றும்மாயஞ் செய்யேல்-ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய், இங்கு மாயசப்தம் ப்ரதிபந்தாஸ்வப்ராதிவசனம், பண்டும் போலேயுன்னுடையவிக்ரஹகுணசேஷ்டிதாதிப்ரகாசநத்தாலேயென்னை ஸம்விதனுக்கி யின்னமிஸ்ஸம் ஸாரத்திலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சியாதொழியவேணும்பிரானே என்றபடி; க.

ஒ— (இனி நான் ஒட்டேன்) உதம்பரம் நாஹம்ஸஹநே (ஒன்றும் மாயம் செய்யேச் என்னை) உபேக்ஷயே மாயாம் மாகார்ஷீரித்யர்த்த:. க.

ப— (பொல்லா) எங்கிறவித்தை கருமாணிக்கத்தோடேசேர்ப்பது பொல்லாக்கருமாணிக்கமென்கிறது கண்ணிச்சில்வாருமைக்குக்கரிபூசுகிருராதல் அழகில் விஸஜாதியதையாதல் கனிவாய் "சுவாக்யநாதரம்"என்கிறதகவா சுநாசுவுரைக்கண்டு வெயர்ஹம்பிறந்து ஸ்மிதம்பண்ணிநிற்கும்படியைச்சொல்லுகிறது 'ஸுக்ஷ்மாநவதஸ்தாநாம் ஸ்ரீயிநாம்வேதஸாம்தபெ' என்னும்படியே (தாமரைக்கண்) வினவப்புக்குவிக்கிதடுமாறினல் குறையும் தலைக்கட்டும் கண்ணைச்சொல்லுகிறது " சுவமொசுநதாநெந ஹமபொமாம் வாஜயாவ்ய" என்னும்படியே (கருமாணிக்கமே) ஸம்ஸாரத்தில் விடாய்தீரவணைக்குமுடம்பைச்சொல் லுகிறது "ஹஷஸவுஸ்ஹஸ்தஸ்த" என்னும்படி தாமரைபூத்தொருமாணிக்கம் ஸ்மிதம்பண்ணினுப் போலேயாய்ற்று வடிவிருப்பது; (என்கள்வா) என்னிசைவின்றிக்கேயென்னையபஹரித்தவனே சுபத்தி னுலே ஶரீரஸ்ஸுனுடையதானவாத்மாவை முன்தோத்தாதேநின்றவஹரிக்குமிவன்; வடிவைக்காட்டி தாழ் ந்தவனையபஹரிக்குமவன் ஸவெர்ஸ்வரனுக்கு தன்உத்கர்ஷைகைக்களவுகண்டுகொள்ளவேண்டும்படிக்கீடாயிறே இவனுடையவென்னினுர(*ஜசேதாவசு*)மிருப்பது. ஸ்ரீஜநகராஜன்பெண்பிள்ளையை நீர்வார்ப்பித் துக்கொண்டு தனக்காக்கினுப்போலேயிறே ஆத்மாவைதனக்காக்கிக்கொள்கையாவது; (தனியேனருயிரே) என்னிசைவன்றிக்கே யென்னைவிஷயீகரித்தவளவோ உன்சுவடையறிவித்துப்பிரிந்தாலும் முடியாதபடி குணாவிஷ்காரத்தாலேயபிப்பித்தவனே தனியேன் ஸம்ஸாரிகளோடுபொருந்தமையும் ப்ராப்யதேசத் தில்ப்புகப்பெருமையும் பிராட்டி அசோகவநிகையில் ராக்ஷஸிகள்நடுவேயிருந்தாப்போலே காணுமிவர்க் கு ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருக்கிறவிருப்பு. ஆழ்வாராதரமான்தன்மையில் தனியேயென்கையாலே இவர் தம்மைஸம்ஸாரியாகச்சொல்லுமவர் பக்ஷநாதிதமென்றறியலாம்; (ஆருயிரே) உன்னைப்பிரிந்து பொரு ந்தாத ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்தவெனக்கு ப்ராணநஹேதுவாயுள்ளவனே யித்தாலுமிவர் ஸம்ஸாரியன றென்கை மிஸ்ரிதா; (யென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு) செழுப்பறவைதானேறிதிரிவான்ருளினை (யென்தலை மேலே) எந்தலைமேலேதாளிணைகளென்றும்சொல்லுகிறபடியே பசணர்மாகவந்துதோத்தி யெந்தலையிலே திருவடிகளைவைத்துநின்ருய் யினிமேலுள்ளதுமன்று ஸ்வீக்ருதஹாரனனவுனக்கேஹரமெங்கை இனி உன் னைக்காட்டினவாத்மன்றிக்கே பரமபதத்தில் சுவட்டையறிவித்து அதினுடைய பரமபோக்யதாயத் தையுமாவிஷ்கரித்து ஆத்மீயையுமபிநிவேஶத்தையும் ஜநிப்பித்தபின்பு நான்போகலொட்டேன் ※

மூ— மாயஞ்செய்யேலென்னையுன் றிருமார்வத்துமாலைநங்கை |

ஆ— (மாயஞ்செய்யேல்) பண்டுன்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸநப்படுமளவில் கண்ணாரக்கண்டாப்போலே விசதமாம்படியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக்காணவேணுமென்றபேக்ஷையைப்பிறப்பித்தென்னுடைய வ்யஸநத்தை ஸாயாஸம்பண்ணினாப்போலே *

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்கு தாமூன்றார் (பண்டுமனையிபத்ரியால்); * *

இ-ரூ. யென்னை முன்பு பலவிடங்களிலுண்டானவாதிபோலன்றிக்கேயிப்போதொருக்ஷணமும் உன்னைப்பிரியிலும் முடியும்படியுடையனானவென்னை; மாயஞ்செய்யேல் - வஞ்சனம்பண்ணாதேகிடாய், க்ஷுத்ரமாயமான ஒருகைங்கர்யமாணத்தைக்காட்டி யாஹாரிப்பித்திஸ்ருஷ்டியைவிட்டுப்போகவேணுமென்கிறவபேக்ஷையைமறக்கப்பண்ணி என்னை ரோஷியாதேபிரானே என்றபடி, இப்படி கீழ்ப்பாட்டில்த் தாம் ப்ரார்த்தித்தவிடத்தில் அவனொன்றுமருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னையுமொருக்காலத்தையேயநுவதித்தபடி, இதின்மேலுமொன்றுமருளிச்செய்யாதிருந்தவாறே க்ருதப்ரதிபத்தாலேயாணையிடுகிறார்மேல் உன்திரு-விஷ்ணோஶ்ரீ: என்கிறபடியே உனக்குஶ்ரீயான தாஸ்யாஹிரண்யநியிநிஹிதமென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம்ஸம்பத்தாயிருக்கிற உனக்கும்கூடவஸாதாரணநிரதிசயஸம்பத்தயான என்றபடி ஸம்பத்விஜ்ஞாயவிஜயிநீ: என்னக்கடவதிறே; மார்வத்துமாலை-வக்ஷஸ்ஸில்மாலையான, ஈத்ருநீலமணிஸமுஜ்வலமஹோரணீயமான உனவக்ஷஸ்ஸுக்கு கநகஸம்பந்தகோபிகையான என்றபடி, * *

ஓ— (மாயம் செய்யேல் என்னை)வஞ்சயவஞ்சய: (உன் திருமார் வத்து) ஸ்வவக்ஷஸ்ஸ்திதயா *

ப— முன்புபோலே நீயகன்றுபோகவிசையேன் நான-உனபடியெல்லாத்தையுமறிந்த நான சுவிபூர்ணாதிகாமரஹஸ்யத்தையயறிந்த நானென்றுமாம்; போகவொட்டேன்-தம்முடையசெல்லாமையாலும் ப்ராப்தியாலும் தடுக்கவும்வளைக்கவுமுரியரானபடி "ஶேஷஸ்வாமாஹாத்ம்யாயா: யாவதிந்த்ரநவஸீதி" என்னும்படியே (போகவொட்டேன்) வரும்போது உன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேவரலாமத்தனையல்லது போம்போது ன்காயமுன்கையதோ இவர்க்கிப்படிச்சொல்லவாகிறதுஸம்பந்தஜ்ஞானமிபதனக்குண்டானஸ்வரையாலேயும் சுபேக்ஷித்தவளவில் காயம்செய்யப்போகாதே பிற்பாட்டுக்கு ஹ்ருஷீகேசாஹிதம் என்று இஜ்ஜிக்குமவனுகையாலுமிறே; (ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்) உன்னையறிவதுக்குமுன்பு க்ஷுத்ரமானவிஷயங்களைக் காட்டி அதுவேயமையுமென்னப்பண்ணினாய் உன்னையறிந்தபின்பு குணங்களைபாவிஷ்கரித்து"உம்பரொன்குறை" யென்றும் "ஏதேயினுமவேண்டுவதெந்தாய்" என்னவும்பண்ணினாய், அப்படியே குணாவிஷ்காரத்தைப்பண்ணி அல்வழியாலே என்பெத்தேறுகப்பண்ணியென்னைவஞ்சியாதேகொள், அங்கனவேண்டுவானென்னென்ன (என்னையே) 'ஸ்ஸ்ரீவத்ஸஶரீராணி' என்கிறபடியே விரஹாதின்றுமோக்ஷித்தவுடம்பைக்காட்டுகிறார், அங்கு ஶரீராநாஶார்த்தமவர்களுக்கு இவர்க்கு ஸ்வரூபநாஶமிறே. முனியேநான்முகனே உதேத்ஸவிவேதத்வஹேஸாக்ஷேப்ரவேஶாஹித்ரூக்ஷா. க.

இரண்டாம்பாட்டில் தம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு திருவாணையிடுகிறார். (மாயஞ்செய்யேல்) கீழ் 'மாயஞ்செய்யேல்' என்றச்செய்தேதிரியவும்சொல்லுகிறதென்னவாததாமைதானே; கீழ்ப்படி ப்ரார்த்தித்தவிடத்திலும் 'மாயஞ்செய்யோம் ஶோசஶ்ச:' என்னாமையாலே மாயஞ்செய்யேல என்றநுவதிக்கிறது; (என்னை) இத்தாலுன்னுடைய விஶ்லேஷத்திமுடியாதுகிடாய் (மாயஞ்செய்யேலென்னை) "ஏஷ்வ தேவஸம்பந்நே ஶோபாமேதாஷ்ட்ரநிதே" என்கிற உனவார்த்தையை விஶ்வஸித்தது அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனென்று ஶரணம்புக்கவென்னைவஞ்சியாதேகொள; ஏவமிப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும ஶோசஶ்ச: என்னாமையாலே மறுக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியார திருவாணையிடுகிறார்; (உன திரு) 'விஷ்ணோ:ஶ்ரீ:' என்கிறபடியே நாட்டுக்கெல்லாம ஸம்பத்துக்கவன் அவன தனக்குஸம்பத்தவள், திருவுக்கும்-திருவாகிய 'ஶ்ரிய:ஶ்ரியம் ஸ்வாம்ஹிஶ்ரிய:ஶ்ரிய:ஆஹாராஶாரவாஸ்'என்னுமபடியே'பவாஶ்ரயபாஹேவ:பஸ்வாஜநகாத்மஜா ஸ்வஸ்தபம் ஸ்ஸ்திதாத்மஜ:' என்னுமபடியே ஶ்ரீக்குஶ்ரீயான உன்னால் உஜ்ஜ்வலபோகிகையான திருவென்றுதல் *

மூ— வாசஞ்செய்பூங்குழலாடிருவாணைநின்னாணைகண்டாய் । நேசஞ்செய்துன்னோடென்னையுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே ।

ஆ— செய்தருளவொண்ணாது இனியுன்னைக்காட்டிடாதே ஒளிக்கிலுனக்கு நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தையாயுனக்கும் போக்யையாயுன் திருமேனிக்கு வாஸஞ்செய்யாநின்றவழகிய திருக்குழல்களையுடையளாயிருந்த பெரியபிராட்டி திருவாணை நின திருவாணைகண்டாய்; ※

இ— உன் திருமார்வத்தில் அத்யந்தமானப்ரேமத்தையருளி...ரர் (இனியுன்னையிடாதீயால்) உன் திருவென்கிறதற்கு தா...ரர் (உனக்கிதாதீயால்); மார்வத்துமாலை என்கிறதற்கு தா...ரர் (நிரவதிகஸௌந்தர்யையென்று); நங்கை என்கிறதற்கு தா...ரர் (உன்னாலுமிதாதீயால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே இனிதம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு போக்யையான பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை; ※

இ-ஸ. உனக்கு கேவலஸாபத்தாயிருக்கிறவளாவன நிக்கே அகலகில்லேனிறையுமென்கிறபடியேயவளுக்குங்கூடவநுகூலமாஹணீயமான உன்திருமார்வாலேபநவரதம் ஸஜிக்குமபடியுனக்குங்கூட நிரவதிகஸௌந்தர்யதிவ்யமாகியான என்கை; நங்கை-பூர்ணையான ஸகலஸ்வரூபவாத்ஸல்யாதிகல்யாணகுணவிஶேஷபூர்ணையான என்றபடி; வாசஞ்செய்-வாஸனையைசெய்யாநிற்குற மார்வத்துமாலை என்று திருமேனியிக்கு போக்யமாயிருக்கையாலே ஸர்வகந்தஃ எனனும்படியான உன் திருமேனிக்கநவதிகாவஸ்யஸௌரப்யஜநகங்களான என்றபடியும் புஷ்பநீபங்களான ஸ்நிக்தகுடிலகேஶகலாபங்களான என்றபடி; குழலாள்- கேஶங்களையுடையவளான; திருவாணை-லக்ஷ்மியாணை; நின்னாணைகண்டாய்-உன்னாணைகிடாய், கண்டாய் என்றது இவ்வாணைகள் அதிக்ரமிக்கவொண்ணாதமிடம் “பாபீயஸோ வா ஸந்நிதநம்” என்று ஸர்தாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்தவுன் திருவுள்ளமேயறியுமிறேயென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஆதலால் மாயஞ்செய்யேலென்று கீழோடேஸம்பந்திக்கிறது, உம்முடையபோக்யத்தையைப்பாராதே நீரென்னை இப்படியாணையிட்டுவளைக்கையுசிதமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் மேல்; ※

ஒ— (மாலை) ஶ்ரீகௌஸ்துப (நங்கை) ஸர்வகுணபூர்ணா (வாசம் செய் பூங்குழலாள்) ஸௌரப்ய கேஶகலாபா (திருவாணை நின்னாணை கண்டாய்) லக்ஷ்ம்யா த்வயா ஶபாமி தாவத்த்வம்; (நேசம் செய்து) ப்ரேமஸஹிதம் த்வயா (உன்னோடு என்னை உயிர் வேறு இன்றி) தவ ஜீவ நிபந்தநியாம்யாவலக்ஷணாத்மஸ்வரூபம்); ※ ※ ※ ※ ※

ப— அதீதபரா என்னக்கடவதிறே உனக்கதிஶயாவஹனை திருவென்றுதல், “பூர்ணேதேஜஸி ஸர்வதீவாஸாதாரஸாம்” நிரவத்யத்துக்கு நிரவகத்தையொழியஸ்வரூபவிஸிலில்லையே “ஆகாரிணஸ்துவிஜ்ஞாநாகாரஜ்ஞாநவர்ஜ்ஜம் । ந தேநாகாரம் ஸ்ரியம் ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாதவ்யோ ஹரிஃ ॥ தஸ்மாத்ஸர்வகுணோபேதம் ஸர்வஸ்வாமிவிஹிதம் । ஆதாவேவாநுஸ்ருத்யாத்ரா ஶ்ரியோபதிவாநக” மென்னக்கடவதிரே தன்னைத்திருமங்கைதங்கியதிருமார்வன் மார்வைத்துமாலை,நங்கை வைலக்ஷண்யத்தேயாயிருக்கை மார்வுக்கலங்காரமிவள் இவளுக்கலங்காரம் மார்வு (நங்கை) குணபூர்ணையித்தாலுனக்குமபோக்யையென்றதாய்த்து ஸா வ்யாப்நோதி ஸர்வம் என்னக்கடவதிரே; (வாசஞ்செய்பூங்குழலாள்) ஸர்வகந்தஃ என்னவுன் திருமேனிக்கும் பரிமளங்கொடுக்குங்குழல் ஸர்வகந்தஃ என்கிற வேறறமித்தலையாலேகாணுமவனுக்குவந்தது, பூங்குழல்பூவைபுடைத்தானகுழலென்றுதல அழகியகுழலே (திருவாணைநின்னாணைகண்டாய்) உனக்கு திருவினுடையவாணைகிடாய் என்காபடம்செய்தல்லது, இட்டவடிபேறவொண்ணாதபடி யுனக்கிட்டவாணைபோகவல்லையாகில் பொய்காணென்று கருத்து, நின்னாணையென்றது திருவுக்கு உன்னுடையவாணைகிடாயென்றபடி, இருவர்க்கும்தடையாக யிருவருடையவாணையிட்டதுகொண்டுமுவாபகமிருவரிலும் வ்யாஸக்தம், அதுயோ திருவாணையென்பதுகொண்டேயிங்கமைய நின்னாணையென்பது ப்ரயோஜனமாம்? பிராட்டியினுடைய ஶேஷத்வவிஶேஷணங்களை திருவுள்ளம்பத்தி யவளையவஜ்ஞையாக்கிக்கொள்ளாதது, பிராட்டியினுடையஸங்கேதத்தாலும ※ ※ ※

மூ— கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாயெனனைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ ‖ உ ‖

ஆ— ஸம்ஸ்லேஷபாஸ்ஸுமாயிருந்தவென்னை யருவராதே யென்பக்கலிலேயதிஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யுன்னோடொன்றென்றுசொல்லலாம்படி யென்னோடேகலந்தருளினாய்; ஆகலாலதுபெறுவானையென்று இனிச்செய்கிறோமென்னப்பற்றாது ஈண்டெனவந்தென்னைக்கூவிக்கொள்ளாயென்கிறார். உ.

இ— கூசஞ்செய்யாதென்கிறதற்கு தா…ஹ்ரர் (ஸம்ஸ்லேஷதாரியால்); அருவராதே என்றது ஜுகுப்ஸைப்படாதே என்றபடி; நேசஞ்செய்து என்கிறதற்கு தா…ஹ்ரர் (என்பக்கத்திலேயிதாரியால்); உயிர் வேறின்றி உன்னோடு ஒன்றாகவென்னைகொண்டாயென்றநுபிதது தா…ஹ்ரர் (உன்னோடிதாரியால்); இவ்யாகரணத்திலே தம்முடையகாவ்யங்களைச்சொல்லுகையுசிதமாயிருக்க நேசஞ்செய்திதாரியாலே முன்பு தமக்கவன்செய்தருளினவதிசயங்களைச்சொல்லுகையஸாமதமன்றோவென்னவிதுக்குப்பரிஹாரதாத்பர்யம்…ஹ்ரர்(ஆதலாலிதாரியால்); திருவாணையென்றது வ்யாஜமல்லாதவாணையென்றபடி, அதாவது ஸர்வஜ்ஞனவன் தன்னை ஸாம்ராஜ்யத்திலே அபிஷேகம்பண்ணவேணுமென றுஸாவத்யமானவாணையிட்டது அதுவ்யாஜமல்லாததாயிருக்குமாப்போலேயிருக்குமாணையென்கை; இத்தால்தாமவனைக்குறித்திட்டவாணை வ்யாஜமென்கிறசங்கை முன்பு தமக்கவன்செய்தருளினவதிசயங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று; அந்தோவென்கிறதற்கு ஹேதுதாத்பர்யம்…ஹ்ரர் (இனியிதாரியால்). உ.

இ-ஸ. கூசஞ்செய்யாது-ஸங்கோசம்பண்ணாதே, ஸம்ஸ்லேஷபாஸ்ஸுனைவென்னைக்கண்டு நீ ஜுகுப்ஸைப்படாதே என்றபடி; நேசஞ்செய்து-ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, நேசம - ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி என்று பதவ்யவதாநஸம்பந்தாஹாரத்தால் விவக்ஷிதம், இதுக்கொண்டாயென்கிறதோடே அந்வயம்; உயிர்வேறின்றி-ஆத்மா வேறில்லாமல் யென்னுதாவானது வ்யதிரிக்தமாகவெனக்குததோத்தாமலென்றபடி; உன்னோடு-ஸர்வஜ்ஞனவுன்னோடு; ஒன்றாகவே-ஐக்யபுத்தியாலே ஸகலவ்யவஹாரவிஷயமாம்படி யெனனை ஸம்ஸ்லேஷபாஸ்ஸுனைவென்னை; கொண்டாய்-பரிக்ரஹித்தருளினாய், உன்னோடைக்யபுத்திவிஷயத்வாகாரத்தையெனக்குண்டாக்கி என்னையங்கீகரித்தருளினாயேயென்று பாவம்; இப்படி நீ எனனைப் பரிக்ரஹித்தருளுகையால் நானே உபேக்ஷணீயனாக உன்னையாணையிட்டுவளைத்துயிடுகை யநுசிதமன்றென்று கருத்து; அந்தோ-அய்யோ நீதானே ஸ்வீகரிக்கவேண்டினகாரியத்துக்கு நானாணையிடவேண்டியிருப்பதே என்று கருத்து; வந்து-ஶீக்ரமாகவந்து; என்னை-யென்பக்கல் நீ பணணினஸ்வீகாரப்ரகாரங்களையெல்லாமறிந்திருக்கிறவென்னை; கூவிக்கொள்ளாய்-ஆழ்வீர் வாரீரென்று திருமிடத்தோசையைக்காட்டி நீ என்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும். உ.

ஒ— (ஒன்றாகவே கூசம் செய்யாது கொண்டாய்) ஸரஸ்வதாத்மநா ஸ்வபோரவஸ்திதப்யஹைவதியாமயி ஜுகுப்ஸாஸம்ஸ்லேஷண ஸம் ஸ்வீக்ருதவாநஸி (எனனை கூவிக்கொள்ளாய்வந்து) ஸ்வோமத்ஸம் ஸ்வாஹ்வய நவேதியாவக, அந்தோ இதி கேதே. உ.

ப— ஆழ்வாரவனையேயபேக்ஷணுக்கிக்கொணடாணையிடவுககூடும, அவனுக்கும 'யாவஸ்தயாவெவ ஸம்ஸ்லேஷவிரவாநநு' என்று வேண்டித்திறே நீரிட்டவாணை உம்முடையஸாரஸ்வத்தோடு விரஹங்காணும, ஶேஷஹதரானநீர் நாம்செய்தபடிகண்டிருக்கவேணுங்காணுமென்ற கவிரபிப்ராயமெனகிறார். மேலித் திருவாய்மொழிக்குறையும் ஶேஷஹதனுளனாய்க் கண்டிருக்கவேணுமே யெனனுத்தாமையின் மிகுதியை திருவுள்ளம்பத்துமென்கிறார்; (நேசஞ்செய்து) பெரியபிராட்டியார்பககலிலும்பண்ணுதஸ்நேஹத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி நான்ஸ்நேஹிக்கவிருந்தாயோ யென்விடாய்க்கடி உன்விடாயன்றோ, 'அகலகில்லேனிறையு'மென்றவள்சொல்லாமையைக்கண்டீரே அவள்பக்கல் வைஶத்தைப்பண்ணிற்று; (உன்னோடென்னை) உன்னையறிந்தாயோ யென்னையறிந்தாயோ விழுமியவமரர்முனிவர்விழுங்குங்கன்னலக்கனி அதற்கெதிர்த்தலையடியேன்; இவனனுபவிசாணன் நியாமநன் நாம் விஹரு நியாமகனென்று பார்த்தாயோ (உயிர் வேறின்றியொன்றாகவே) ஆத்மபேதமில்லாதபடியன்றோயென்னைபரிக்ரஹித்தது 'உன்னதென்னுவியுமென்னதுன்னுவிவும்' என்னும்படி யென்னைப்பிரித்துக்காணவொண்ணாதபடியன்றோ நீ தலையாலேசுமந்து *

மூ— கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே | ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னல்லாலறிகின்றிலேனான் | மேவித்தொழும்பிரமன்சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம் |

ஆ— (கூவிக்கொள்ளாய்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளும் த்வததீநமாம்படி ஆதலாலென்னுடைய ஸஞ்ஜீவநத்துக்குவாயமும் நீயல்லதுமற்றொன்றுங்காண்கிறிலேன்

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— உத்தரார்த்தத்துக்கு தா...ரூர் (ப்ரஹ்மாதிகளையால்); மேவித்தொழுமென்று ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆஸ்ரயணீயனாகையாலே ப்ராப்யமென்றுகருத்து; த்விதீயபாதத்துக்குதா... ரூர் (ஆதலாலித்யாதியால்); இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய பாதப்ராப்திரூபத்தாலேயவனையாணையிட்டு தடுத்த நம்பன்ணினவரிப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதிகளுமிருக்கவென்னையாணையிடுகைபந்திதமன்றோவென்னவதுக்குத்தரமசொல்லாநின்றுகொண்டு தம்முடைய உபநீயஜீவாவப்ரத்யக்ஷமானவநந்யஸரணத்வமெல்லையுஞ்செல்லிக்கூப்பிடுகிறானென்று ஸங்கதியும் ஸம்விதையாயிற்று; * *

இ-ஸ. மேவி-ஆஸ்ரித்து, உன்னைவந்துகிட்டி என்றபடி; தொழும் – ஸேவிக்குமவர்களான தந்தாமைஸ்வர்யங்கள் ஸம்ரக்ஷிதங்களாகைக்காக உன்னை ஆராயிக்குமவர்களான என்றபடி; பிரமன்-ப்ரஹ்மாவென்ன; சிவன்-ருத்ரனென்ன; இந்திரன்-இந்த்ரனென்ன; ஆதிக்கெல்லாம்-இவர்கள்முதலான தேவர்களுக்கெல்லாம், முதலென்கிறவதத்தையிங்கேபகயிப்பது முதல்காரணமான உத்பத்திவிஜநஹேதுவான ஸ்வஜீவநகமான என்றபடி; நாபிக்கமலக்கிழங்கேஎன்றுகூட்டுவது-நாபீகமலத்துக்கு கந்தஸ்தானே அவர்களுடையஸத்தாஸ்தித்யாதிநிர்வாஹகனே என்று வ்யாக்யானம்; உம்பர்-உபரிவர்த்திநர்க்கு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமேலாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி, ப்ரஹ்மாதிஸ்வைர்யாஸ்ப்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கென்கை; அந்ததவே-அந்தரங்கதயானவனே, அப்படி ஸத்தாஸ்தித்யாதிநிர்வாஹகனானவனேஎன்றபடி;

ஓ— (கூவிக்கொள்ளாய் வந்து அந்தோ) ஸம்ஸ்வத்வதய (என் பொல்லா கருமாணிக்கமே) தீபவிஸ்ஷணமாணிக்யஸ்வரூப (ஆவிக்கு ஓர் பற்று கொம்பு நின அல்லால் அறிகிலேன நான்) ஜாத்நம் ஸ்வயம்பவநஸாவாஹம்தம் ஸ்வாம்விநா கஹநவஸ்ராதி (மேவி தொழும் பிரமன் சிவன் இந்திரன் ஆதிக்கெல்லாய்) ஆஸ்ரணஜநேஸேவ்யோநாநாம் ப்ரஹ்மஸிவேந்த்ராதீநாம்; * * * *

ப— (கூஞ்செய்யாதுகொண்டாய்) ஸர்வஜ்ஞனநீயும் வாசிவைத்துக்கலக்கவறிந்திலே, யென்பக்கலயொருதயைப்பார்த்தோவரிஹஸித்தாய்முதலிலேயென்வைவர்த்யம்பாராதேமயர்வறமதிநலமருளினைப் பின்புவளவேழுலகிலேநானயொருனென்றகல எனனைஎன்வழியிலேவிடாதே உன்செல்லாமையைக்காட்டிச்சேர்த்துக்கொண்டாய் இப்படியன்றுசெய்திலையாகிலினறுக்லேசப்படாதொழியலாயிற்றே (என்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்து)ஆனபின்புயென்னைமீண்டெனவந்தணுகப்பாராய் ஸாஸ்த்ரங்களாலறிவிக்குமளவுபோராது மானாவிஷ்காரமாத்ரத்தால்போராது ஸநவமாகஸாக்ஷாத்கரிக்குமளவும்போராது உன்னைக்கிட்டியநுபவிக்கும்படிபண்ணவேணும;(அந்தோ) தனனையொழியச்செல்லாமையைதானேவளைத்துக்கூப்பிடவும் வந்துமுகங்காட்டாதொழிவதே. திருவாணையித்யுக்த்யா 'ஜநநியிஸாதயாஸந்நிரோதஸ ஹாவாதி' த்யுக்தம்.

மூன்றாம்பாட்டில் பெருமிடுக்கானப்ரஹ்மாதிகளுடையஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்குமெல்லாம்நிர்வாஹகனான நீ உன்னாலல்லது ஜீவிக்கவிரகின்றிக்கேயிருக்கிறவென்னை அய்யோ வந்துவிஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். (கூவிக்கொள்ளாய்)கீழே கூவிக்கொள்ளாயென்றவிரங்கேயும்கூவிகொள்ளாயெனகிறார்காணும்; தாஹித்தவன் தண்ணீர்தண்ணீரென்னுமாப்போலே ஆர்த்தாமைமிக்குச்சொல்லாநின்றாலும் பாசுரமிதுவல்லது யில்லையாயிருக்கிறபடி கூவிக்கொள்ளுமளவும்போராது வந்துகூவிக்கொள்ளாய் என்கிறார்காணும. ஆர்த்தாமைமிக்காலும் நான்வந்துகிட்டுகைமுறைமையன்று உனக்கவதாரகாணென்கிறார்;'ஸமஸ்தஸாக்ஷாம்க்ருதவா' வருகையவனுக்கே வ்யவஸ்திதமாயிருக்கிறபடி (அந்தோ) [illegible] நிறமன்றென்று நான்சொல்லவேண்டுவதே (என்னித்யாதி) ஆதிஸேகமானவடிவழகைக்காட்டியென்னையீடுபடித்தினவனே நீயழைத்தபோது கண்டிருக்கலாயித்திரே நீயன்றிக்கேயிருந்தாயாகில் க்ருத்திலேயழைக்கநினைத்தாயாகில் அழகைக்காட்டி ஆநந்யாஹமாக்கித்தென (பொல்லா) துளையாத, பொல்லல்-துளைதல், * *

மூ— நாபிக்கமலமுதற்கிழங்கேயும்பரந்ததுவே ‖ ௩ ‖

ஆ— நீயேயுன்திருவடிகளிலேயென்னைவாங்கியருளி பிரானேயுன்திருவழகைக்காட்டியருளாயென்கிறார்.

இ— கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ என்கிறதற்கு தா…ரூர் (நீயேயுன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்); என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே என்கிறதற்கு தா…ரூர் (பிரானேயித்யாதியால்). ௩.

இ-ஸ. ஆவிக்கு-யென்னாத்மாவுக்கு; ஓர்பற்றுகொம்பு-ஓரவஷ்டம்பமாயிருப்பதை ஒரு உஜ்ஜீவநோபாயமாயத்தையென்றபடி, பற்றுக்கொம்பு என்கிறவித்தால லதையானது உபஷ்டம்பமில்லாவிட்டால் ஜீவிப்பதையமாட்டாதாப்போலே இவ்வாத்மாவுமொருதேவ்யமானவாஶ்ரயமில்லாவிட்டா லுஜ்ஜீவிக்கமாட்டாதென்று கருத்து; நின்னல்லால்-உன்னையொழிய; டான அறிகின்றிலேன்-நான்காண்கிறேனில்லை; என்-என்னுடைய எனக்கு நிரதிஶயஹோக்யமான என்றபடி; பொல்லா - பொல்லாததான துளையாததான என்றபடி, பொல்லுதல்-துளைத்தல், அபிநவமான என்றபடி; கருமாணிக்கமே-இந்த்ரநீலரத்நமே இந்த்ரநீலரத்நம்போல ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமேனியையுடையவனென்றபடி; வந்து-நீ தானேவந்தருளி; கூவிக்கொள்ளாய் - யென்னையுன்திருவடிகளின்கீழேயழைத்துக்கொண்டருளவேணும்; அந்தோ - அய்யோ, உன்கார்யம் நான்சொல்லவேண்டுவதே என்று கருத்து. ௩.

ஓ— (நாபிக்கமல முதல்கிழங்கே) உக்வாதிகநாபீகமலஸ்ருஷ்டேகஹேதோ (உம்பர் அந்ததுவே) ஸம்ஸாரிணாமபி தயைவஸத்தாஸ்திதிநிவர்த்தகஹேதுபூதம். ௩.

ப— கந்தவஹாக்கமான ரத்நமெனனுதல், நாட்டொப்பானவழகன்றிக்கேவிஸஜாதீயமாயிருக்கையாலே பொல்லாதென்கிறதென்னுதல், விலக்ஷணவிஷயமானாலும்ஸ்வாதேவத்தைப்பாத்தா றியிருக்கவேண்டாவோவென்னில் அதுசெய்யுமிடத்து நானுன்னையொழிய உளனாகவேணுமே; (ஆவியித்யாதி) கொடிகொழுகொம்பையொழியநிற்கவைற்றே என்னாத்மாவுக்கவாஶ்ரயமாயுஜ்ஜீவநஹேதுவாயிருப்பதொன்று உன்னையொழியவேறுகாண்கிறிலேன்‘நவஷீதாக்யாஷீநா’என்கிறபடியே நாமேயோ உமக்குமறறாரிருக்கில்லையோவென்ன (மேவியித்யாதி) அல்லாதபோது கந்த்ரநம் விரூபமாயிருக்கிலும தங்களொல்லாறகுமொருகார்யம்வந்தவாறே எல்லாருங்கூடித்தொழுவார்கள், அப்படி கமிகாநரஹிதராய தொழும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் காரணமான திருநாபீகமலத்துக்குக்கிழங்கானவனை (உம்பரந்ததுவே) அவர்களுக்கும்மேலான நித்யஸூரிகளுக்குமப்படிப்பட்டவனாய் ப்ராப்யப்ராபகமுமானவனே அந்தவும்பற்கும துவானவனே என்று ப்ராணவ்யவஸிதியைச்சொல்லுகிறது; நித்யஸூரிகளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடுவாசியற நிர்வாஹகனுயிருக்கிற நீ கந்த்ரஶரணனைவென்னைவந்து கூவிக்கொள்ளாய். இப்பாட்டால்கீழ்மேலும்சொல்லுகிற ஸாதநாதிகாரணத்துக்கு நிவாரணம் காரணகாரணஹாவமென்றருளிசசெய்தாராயிற்று. என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே நாபீகமலமுதல்க்கிழங்கேஇத்யதஶ்சா ‘திவ்யஶ்ரீவிக்ரஹஃ’இதி. ௩.

நாலாமபாட்டில்எனனுடையரக்ஷணஹாரத்தைநிர்வஹிப்பதாகவேயிட்டுக்கொண்ட நீ ப்ராப்தியஷமாகவவரோக்ஷித்தும் அதுபண்ணிததாவிலம்பித்தருளினயாகில் யென்னைக்கைவிட்டாயல்லயோவெனகிறார். (உமபாநதண்பாழேயோ)உமபர்-தேவாதிகார்யங்களுக்கெல்லாமப்யாநஹேதுவாகையாலேமேலாய் (அந்தண்)அழுகியதுமாய் ‘அஜாஜகாம்ஸாரஸவா’மென்னக்கடவதிறே குளிர்ந்திருக்கை, ஸ்ருஷ்டிஶக்தியாகிறவழகும விவித வர்ணாதிகமாகுற நன்மையையுமுடைத்தாயிருக்கை, யதா ஶப்தத்ய ஸாம்யத்தாலே தணிநதிருக்கையுமாம்; (பாழ்) க்ருஷிக்கிபோக்யமாயிருக்கை. காரணாவஸ்தமாய்நின்று ஸ்கார்யத்தாலே வேதநர்க்கு ஹோமமோக்ஷங்களை விளைக்கவததென்றுமிடததைச் சொல்லுகிறது; (பாழேயோ) நலததையான ப்ரக்ருதியைஶரீரமாகவுடைய நீ, ஹமவானுக்கு வகாரமானவத்தைஶாஸ்த்ரமென்னுமாப்போலே நிஷ்கர்ஷகஶப்தத்தாலே பிரியச்சொல்லப்போகாது, பாழேயோவென்கிறவித்தால் வேதநனுககு வகாரமாயவ்வழியாலே வகாரமாகையன்றிக்கே “பஸ்யாத்மாஶரீரம் யஸ்யப்ருதிவீஶரீர”மென்கிறபடியே ஸாக்ஷாதேவவகாரியானவென்கை; இததால் ஶாஸ்த்ரஹேதுகொள்ளுகிற தீர்த்தஸகரையும் ஸ்வாபவணாஹேதுகொள்ளுகிற ஷயாவாதிகளையும் கழிககிறது; (அதனுளமிசை நீயேயோ) அதிலேவைஷமாய்நிறகிறவதின்மேலானவாத்மதத்வத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே * *

மூ— உம்பரந்தண்பாழேயோவதனுள்மிசைநீயேயோ | அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமாநீ |

ஆ— (உம்பர்) வ்யக்ருதிவாராஷமஹதஹங்கார வ்யஷ்டிவ்யாஷ்ஸமஷ்த வதாசரூபவாராஷ்ர ※

நான்காம்பாட்டு.

இ— உம்பரந்தண்பாழென்கிறதற்கு தா... ரூர் (வ்யக்ருதிரூபத்தாலே); அதனுள்மிசை என்கிறதற்கு தா... ரூர் (வராஷரூபத்தாலே); அம்பரநற்சோதி என்கிறவிடத்திலவ்யவஸாயத்தையருளிச்செய்கிறார் (மஹதஹங்காரமென்று); அம்பரநற்சோதியென்றது பரவஸ்துவாவலக்ஷணமென்றுநினைத்தருளிச் செய்கிறார் (வ்யஷ்டிவ்யாஷ்ஸமஷ்த என்று); அவனென்கிறவதத்தையுமருளிச்செய்கிறார் (ராஷ்ரரூபத்தாலே);

இ-ஸ. உம்பர் - உபரிவர்த்தமானமான மஹதஹங்காராதிகார்யவர்க்கங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகையாலே யெல்லாவற்றிலும்மேல்பட்டதான என்றபடி, மூலகாரணதயா ஸர்வஸ்ரேஷ்டமான என்கை; அம - அழகியதான, உனக்கு லீலோபகரணமாம்படிவிசித்ரவரிணாமஸக்திமத்தான என்றபடி; தண் - தணிந்ததான ஸத்வத்ரயஸஹதமான குணத்ரயவைஷம்யவைஷம்யமின்றிக்கே குணத்ரயஸாம்யவஸ்துமாகையாலேபாத்தாக்களை ஈஸ்வரவிவிதநாமரூபஜாலங்களாலே தவியாதிருப்பதான என்றபடி; பாழ் - ஸ்வஸ்வரூபத்தாலேசொல்லும்படி தேவாதிநாமரூபவிபாகரஹிதமான மூலப்ரக்ருதி, யதா பாழென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே உத்தரம் க்ருஷிபண்ணுகைக்குயோக்யமாயிருக்கும்நிலத்துக்குப்பேராகையாலே காரணகாவஸ்தாதிகார்யாவஸ்தத்தாலே வேதநர்க்கு போகமோக்ஷங்களைவிளைத்துக்கொடுக்கவற்றான காரணாவஸ்தவ்யக்ருதி என்றபடி, இஸ்ஸமுமிங்கு ததநயப்ரதிவ்யஞ்ஜகவாசகம், நீ என்கிறவதத்தைய நாஷம்மித்து இங்குள்ள வகாரத்தையத்தோடே கூயிப்பது; நீயே-நீதானே, வ்யக்ருதிஸரீரகன் நீதானே என்றபடி; ஓ என்றது ஆர்த்தியாலேகூப்பிடுகிறபடி க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு ஸர்வவ்யாவாரநிதாநமான மூலவ்யக்ருதியுன்னதீநமாயிருக்கவென்தலைமேலேபாரத்தைச்சுமத்தி நீ என்னையுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானேயென்றுகருத்து; அதனுள் - அந்தவ்யக்ருதிக்குள்ளான திமைதவஸ்தாவாஸ்தவமென்கிறபடியேயந்த வ்யக்ருதியிலவ்யக்தவிஷமாயிருக்கிறவென்றபடி மிசைமேலானதுஉதஸ்ஸந்யாஸவ்யக்ருதிஸ்ஷிஷ்டமென்கிறபடியே கதரூபஸஹாக்ஷாதிகளாலேயந்தவ்யக்ருதியில்காட்டிலுத்க்ருஷ்டமானஜீவதத்வமென்றபடி; நீயே-நீதானே தத்ஸரீரகனும் நீதானேயென்றபடி; ஓ-அய்யோஸர்வஜீவஸ்வரூபஸ்திதிகளும்உதீநமாயிருக்க நீ என்தலையிலேபாரத்தைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதே என்றுகருத்து; அம்பரநற்சோதி- அம்பரமும் நல்லஜ்யோதிஸ்ஸும் ஆகாயமும் வ்யகாஸநாதிஸ்வபாவகாரமானதேஜஸ்ஸுமென்றபடி, இது வஞ்சஸமஸ்தங்களுக்குமுபலக்ஷணம் இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்னகாரணாவஸ்தைக்கநந்தரம் கார்யாவஸ்தையைச்சொல்லுமிடத்தில் மஹதஹங்காராதிகளையெடாதேமுற்படவாகாஸத்தையெடுத்ததும் தத்நந்தரம்வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத: தஸ்மாத்ஜோऽஸ்ருஜத' என்று தைத்திரீயச்சாந்தோக்யங்களில் வ்யஸோவாத்தஸ்வரூபமானவிவைத்திநுக்கத்த்தைநினைத்தெடுத்தபடி; நீ தத்ஸரீரகன் நீ என்றபடி; அதனுள - அந்தவஞ்சஸமஸ்தங்களுக்குள்ளிருக்கிறவாம்ஸநாதிகமானவண்டத்துக்குள்ளிருக்கிறவனுன என்றபடி; பிரமன் - ப்ரஹ்மாவும் அவன் வ்யஷ்டிஸ்ஷ்டனவந்தராஷ்ரனும் நீ தத்ஸரீரகன் நீயென்றபடி,

ஒ— (உம்பர்) உபரிஸ்திதகார்யவர்க்காதிஸயிதேதியாவத் (அம) ஸ்ராதிவ்யஸ்ய (தண்) ஸீதஸஹமஸாயநேதியாவத் (பாழே) பாழ்ஸப்தேந ஹோமமோக்ஷவத்தேஸ்யோக்யாகவ்யக்ருதிராவ்யதே ஸகலகார்யவர்க்காதிஸாயி ஸ்ரூதிவ்யஸ்யவ்யக்ருதிரவேதஸ்ய: தாத்ருஸவ்யக்ருதிஸரீரகேதியாவத் ஓ உதாஸ்ஸுயேவணவஸ்தாரத்ராவி (அதனுள் மிசை நீயே) தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டாதிஸயிதஜீவஸரீரக (ஓ அம்பர நல் சோதி) ஆகாஸஸஜீவிநஜ்யோதிஸ்ஸரீரக உத்ரம்பரதேஜஸ்ஸுப்ரஸ்தாந்தராணாமவ்யாவலக்ஷணஉதாரவர்யார்யாநாம்வஸ்ருஷ்டிஹேதுஸ்தஸம்கல்பராஜீவகஸேவ * * *

ப— இவ்விரண்டாலும் காரணாவஸ்தைசொல்லிற்று; இதனால் ஜீவாத்மாவுக்குவாயாநாம்சொல்லுகிற ந்யாயவைஸேஷிகவக்ஷமும் ஜீவஸ்வாவாரமாயாம்சொல்லும்மாயாவாதிவக்ஷமுமநிரஸிக்கப்படுகிறது (நீயேயோ)யென்குறவித்தால் வேதநனையொழிய அவேதநத்துக்குஸ்திதியில்லாதாப்போலே பரம்ஸ்வரனொழியவாத்மாவுக்குஸ்திதியில்லையென்கிறது; (அம்பரநற்சோதி) அம்பரம்-ஆகாஸம், நற்சோதி-விலக்ஷணமானதேஜஸ்ஸு, இவ்விரண்டுமெல்லாதஸமஸ்தங்களுக்குமுபலக்ஷணம். * * *

மூ— உம்பரும்யாதவருமபடைத்தமுனிவனவநீ | எம்பரஞ்சாதிக்கலுற்றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே||

ஆ— தேவாதிஸர்வாத்மவேதநாவேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களுக்குன்னையே நிர்வாஹகனாயிருந்துவைத்தென்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தையும் நானே நிர்வஹிக்கக்கடவேனாகப்பார்த்தருளினையாகில் என்னைக்கைவிட்டாயென்கிறார். ௪.

இ— உம்பரும்யாதவருமென்கிறதற்கு தா...ரூர் (தேவாதிஸர்வரத்ராசியால்); இஸ்ஸப்தங்களுக்கு நீ என்கிற ஸப்தங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் ஸர்வாத்மத்வத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வேத்யாதியால்); எம்பரஞ்சோதிக்கலுற்று என்கிறதற்கு தா...ரூர் (என்னுடையபாரமித்யாதியால்) இத்தால் கீழேதாமாணையிட்டவநந்தரமேயவன்கூவிதனாய்த் தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவுத்யமியாநிற்கச்செய்தேயும் க்ஷணவிளம்பம்பொறுக்கமாட்டாதபடியானதம்முடையவாத்யந்திகபத்தாலே தம்மை அவனுபேக்ஷிக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக்குறித்துமுறையிடுகிறேனென்று ஸாமதியும் ஸூசிதை. ௪.

இ-ஸ. உம்பரும-மேலானவர்களும மநுஷ்யாதிகளுக்குமேல்பட்ட தேவர்களையுமென்றபடி; யாதவரும்-ஸகலரையும் மநுஷ்யாதிகளான ஸகலசேதநர்களையுமென்றபடி; படைத்த-ஸ்ருஷ்டித்தவனை; முனிவனவன்னீ-முனியாகவ்யவஸிதனானவன் நீதானே ஸதேவஸோம்யேத இத்யாதிகளில்படியே தத்ஸங்கல்ப ஸ்ருஷ்டியுமாக தத்தத்சேதநருடைய பூர்வகர்மங்களை மநநம்பண்ணுமவனாக வேதாந்தங்களிலே வ்யவஸிதனானவன நீதானே என்றபடி; எம்பரம்-ஸ்வபாரத்தை; சாதிக்கல்-ஸாதித்துக்கொள்ளுகை நானே ஸாதித்துக்கொள்ளுவதாக என்றபடி; உற்று-நினைத்து, உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு நினைவைலக்ஷிக்கிறது; என்னை-உனக்கத்யந்தபாரதந்த்ரனான என்னை; போர-போமபடி என்னைச்சேராதேயின்னம் ஸம்ஸாரத்திலேபோம்படிவிட்டிட்டாயே; சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது சாதிக்கலுத்தாயாகில் விட்டுவிட்டாயல்லையோ என்றபடி. ௪.

ஒ— (நீ எம் பரம் சாதிக்கல் உற்று) மதாத்மரக்ஷணகார்யநிர்வஹணஸங்கல்பவ்ருத்தோஹம் இதி (என்னை போர) ஸம்ஸாரவிஷயஸம்ஸாரணாய (விட்டிட்டாயே) க்ஷிப்தவாநஸீத்யர்த்த:. ௪.

ப— "யத்ம்பாவேஷ்வண்ணவ:காய:" என்று ஜலத்தைச்சொல்ல அல்லாதபூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணமானாப் போலே இத்தாலண்டகாரணகாரண தத்வஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரவ்யாபாரியென்னதாய்த்து (அதனுள்பிரமனாலும்நீ) வம்சீக்ருதத்தத்தங்களாலேஸ்ருஷ்டமான சதுர்முகவ்யஷ்டிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுமுனக்கு ப்ரகாரமாகையாலவர்களும் நீயிட்டவழக்கென்கிறது (உம்பரும்) மேலானதேவர்களும்மை மத்தும்மனுஷ்யாதிகளையும்படைத்தமுனியாகவ்யவஸிதனானவன்நீ மநநம்பண்ணிஸ்ருஷ்டித்தவன்நீ என்றபடி, ஸகலசேதநர்களையுமநாதிகர்மணமாக ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காககர்மங்களின் கடுமைகளைபாராயுமவனானமுனியாகிறான் "தத்வத்ஸ்வஸ்ருஷ்டிநாகாராதஸ்ய"திதி, இத்தால் ஸ்ருஷ்டிவிஷயமிஸ்ரஸ்ரீகத்தாலே ப்ரஹ்மத்தினுடையகார்யமேலேசொலலிற்று; (எம்பரமித்யாதி) இப்படியாயிருக்கை என்னுடையபாரத்தை நிர்வஹிப்பதாகவேறிட்டுக்கொண்டு வ்யாப்தியுமாகவவதாக்ஷிப்பித்து என்னைப்போரவிட்டிட்டாயே உனக்கல்லதுசெல்லாதவென்னையுபேக்ஷித்ததுசேதநத்தைபோரடுமாப்போலேபொகட்டாய்ஸகலத்தையும்நிர்வஹிக்கிறநீ என்னைபொருவனையுபேக்ஷித்து உன்பக்கல் நின்னுமகத்தினாய் அவன்பக்கல் நின்னும் பிறிகதிறப்பட்டுப்போந்தாருமிருக்கிறபடி உன்ஸாக்ஷம்நடையாடாததேசத்திலே உனனைக்கண்டடிமைசெய்தனுபவிக்கவொட்டாததேசத்திலே தள்ளினாயெனகிறார், ஜ்ஞாநவைஷம்யத்தைப்பண்ணி ப்ராப்தியளவும் ப்ரவ்ருத்தியாதிருக்கிற இது நளன் தமயந்திக்குவநம்காட்டிவிட்டாப்போலே இருக்கிறதுகாணும். முனிவனவனீயித்யாதிநப்ராபண 'ஸுவிதந்தந்தய' என்னருளிச்செய்தார். ௪.

ஐந்தாம்பாட்டில் ஸர்வரக்ஷகனான நீ உபேக்ஷித்தால் என்கார்யம் நான்செய்யவோ பிறர்செய்யவோமுடிந்தேனிறே என்கிறார். (போரவிட்டிட்டு) உன்பக்கல்நின்றும்பிரித்துபேக்ஷித்து (என்னை) அநந்யமதயானவென்னை (நீ) ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்தாவாய் ஸர்வரக்ஷகனான நீ அஜ்ஞாநாஸக்திகளுக்கெல்லையானவென்னை ஜ்ஞாநஸக்திகளால்பூர்ணனான நீயென்னுதல் "தெநவஞ்சம்ஸ்வரோக்ஷதே ப்ரத்யக்ஷாவிநகஸம்ஸ்" எதிர்சூழல்புக்குத்திரியும் நீ என்னுமாம்; * * * * *

மூ— போரவிட்டிட்டென்னை நீ புறம்போக்கலுற்றால் பின்னை யான் ஆரைக்கொண்டெத்தை அந்தோ வெனதென்பதென் யானென்பதென்।

ஆ— (போரவிட்டிட்டு) உம்முடைய பாரத்தை நான் நிர்வஹிக்கத்தவிர்ந்தால் பாரத்தை நீரே நிர்வஹித்துக்கொள்ளலாகாதோவென்னில் நீ யென்னைக் கைவிட்டுபேக்ஷித்தால் பின்னையாரைக்கொண்டெத்தைச்செய்வது; நானென்றொன்றுண்டோ வென்னுடையதென்றொன்றுண்டோ * *

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பித்யாதியாலே கீழே அநுஸந்தித்த தம்முடைய அநந்யஶரணத்வ வேஷத்தை யானாரைக்கொண்டித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்); கீழ்ப்பாட்டிலே பாதுகாய்முறையிட்டவரிப்பாட்டிலே பவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாதவாதுர்யாதிஶயத்தாலே கலங்கியவனும்முடைய பாரத்தை நீரே நிர்வஹித்துக்கொள்ளுமென்றெண்ணியிருக்கிறானாக ஶங்கித்து விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்றுகருத்து; போக்கலுத்தவித்யேத்துக்குத்தா... றார் (நீ என்னை இத்யாதியால்); பெனதித்யாதிவாக்யத்துக்கு வாக்யார்த்தவேக்ஷயா விஶிஷ்டமானவர்த்தத்தாலே தா... றார் (நானித்யாதியால்); * * * * *

இ-ஶ. நீ-ஜ்ஞாநஶக்திகளால் பரிபூர்ணனான நீ; பென்னை-அஜ்ஞாநாஶக்திகளில் பராவதியான வென்னை; போரவிட்டு-உன்பக்கல்நின்றும் த்யஜித்துவிட்டு, தூரவர்த்தநாகரித்து; புறம்போக்கல்-பஹிர்விஷயத்திலேபோகைக்கு; உற்றால்-அத்யவஸித்தால், அதாவது பென்கார்யம் நானேசெய்வேனாகப்பார்த்து நீ என்னையுபேக்ஷித்தாலென்றபடி; பின்னை - ஸர்வஶக்தியான நீ உபேக்ஷித்தபின்பு; யான் - அஶக்தனான நான்; ஆரைக்கொண்டு-எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று பாஹூம்ஶமாக நிர்த்தேஶித்தது ஒருசேதநனலல்லது பாராதாயவிஸ்தியில்லையென்கிறகருத்தாலே, இது வரசேதநனுக்குமுப்ததிநியியோவென்று உபலக்ஷணம்ஸம்ஹோபாயமென நிர்த்தேஶித்தபடி; எத்தை-எந்தபுருஷார்த்தத்தை; அந்தோ-அய்யோ, 'மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ' என்றுபதேஶித்தவுனக்கு அஶக்தனானவென்வ்யாபாரங்கள் கார்யகாரங்களன்றென்று நானுபதேஶிக்கவேண்டுவதே என்று கருத்து, ஆரைக்கொண்டெத்தை என்கிறவுக்தியாலே மேல்செல்லமாட்டாதே விஷண்ணராகிறபடி, ஆதலால் க்ரியாபதமின்றிக்கே இருக்கிறது, ஆரைக்கொண்டெத்தைஸாதிப்பதென்று வாக்யார்த்தஸ்வரூபம் ஒருகார்யம்ஸாதிக்கமாட்டாதவளவேயோ; யானென்பதென்-நானென்கிறவஸ்துவேது; பெனதென்பதென்-பென்னுதென்கிறவஸ்துவேது ஒன்றுமில்லை என்றபடி, அஶக்தனானனென்றும்சொல்லமாட்டாமையாலே உன்னையடையப்பெறாத ஶோகாதிஶயத்தாலே பென்னுடையவாத்மாத்மீயங்களெல்லாம் முடியுமிறே என்று கருத்து; * *

ஒ— (போர விட்டிட்டு என்னை) ஸர்வாத்மநா விஸ்ருஜ்ய மாம் (நீபுறம் போக்கல் உற்றால்) க்ஷேத்ரஜ்ஞ: ஸம்ஸார-அத்யவஸிதவாந் (பின்னையான் ஆரைக்கொண்டு எற்றை) கேநோபாயேந புருஷார்த்தம் ஸாதயாமி நீயம்:(அந்தோ) ஹந்த நநு ஸ்வபாவஸித்தமேவ ஸர்வமேவ மம ப்ராரப்தம் ஸாத்யதாமித்யாதி (எனது என்பது என் யான் என்பது என்) மதீயத்வேந ஸாத்யம் ஸர்வமபி த்வதேகதயா க்ருத்யம் த்வதேகே தவ ஸர்வஜ்ஞோ த்ருஷ்டம் ஸவிஶேஷம் ஸர்வம் ஸ்வகார்யஸாதநாபாவாத் வ்யர்த்தம்; *

ப— (புறம்போக்கலுற்றால்) புறம்போக்குகையிலே அத்யவஸித்தால் என்கார்யம் நான்செய்வேனாகப் பார்த்து பென்னையுபேக்ஷித்தால் (பின்னையானாரைக்கொண்டெத்தை) ஸர்வஶக்தியான நீ உபேக்ஷித்தபின்பு உனக்கே அநந்யார்ஹஶேஷனான நான் ஆரைப்பிடித்தெந்தபுருஷார்த்தத்தைப்பெறுவது, உன்னைக்கொண்டே உன்னைப்பெறவேண்டியயான் மற்றாரைக்கொண்டெத்தைப்பெறக்கடவேன், எத்தை என்றது அஶக்தி, எத்தைக்கொண்டெத்தை என்னாதது ஸாதநாந்தரத்தில நாதரம்வாராமைக்காக வ்யாஹ்ருதிகளில நாதரத்துக்காகவிறே; ஆரென்று ஸாதநாந்தரத்தை அநுஷ்டித்திறே அவனைக்கொண்டவனைப் பெறவிருக்கிறாரிவர்; ஸாதநாந்தரத்தால் அவனைவஶீகரித்தாலிறே அவனவனுக்கு ஸிதோபாயனாவது மவனவனாலவனைபெறுமதும் (அந்தோ) மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ என்றவுனக்கு உன்திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரனான நானுபதேஶிக்கவேண்டுவதே நீ இப்படியுபேக்ஷித்தாயாகில் (பெனதென்பதென்யானென்பதென்);

மூ— தீரவிரும்புண்டநீரதுபோலவென்னாருயிரை | ஆரப்பருகவெனக்காராவமுதானாயே || ரு ||

ஆ— அடையமுடிந்ததிறே ஆனபின்பதிஸந்தப்தமானவிரும்பு தாவநதீரும்படி நீரைப்பருகினாப்போலே யுன்னைப்பிரிந்தவென்னுடையஸந்தாவமெல்லாந்தீரும்படியுன்னைப்பருகவெனக்காராவமுதானாய் இனிக்குறையும் நீயேசெய்தருளாயென்கிறார். ரு.

இ— அடைய என்றது க்ருத்ஸ்நமென்றபடி; ஆனபின்பு எனக்கு நீயேசெய்தருளினாயென்கிறத்தோடே யந்வயம்; இரும்புண்டநீரென்கிறவிடத்திலயஞ்சவிசேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (அதிஸந்தப்தமானவென்று); தீர என்கிறதற்கு தா…றார் (தாவம்தீரும்படியென்று); பென்னாருயிரையார என்கிறதற்கு தா…றார் (உன்னைப்பிரிந்தவிதந்ராதியால்); அமுதானாயென்றது க்ரியாவசமன்று ஸாபேக்ஷ அமுதானவனே என்றபடி; பாட்டுக்குப்வாசதா…றார் (இனிக்குறையுமிதந்ராதியால்); ஸேஷம்ஸ்பஷ்டம். ரு.

இ-ஸ. தீர-தீருமபடி, அதிஸாவகத்தால்வந்த தாவம்தீருமபடியெனகை; இருமபுணட-அயஸ்ஸாலேவீதமான, அதிதப்தமான அயஸ்ஸாலேவீதமான என்றபடி; நீரதுபோல - ஜலத்தைப்போல, அது என்றது ஸாமீப்யகம், இதுக்குப்பருக என்கிறத்தோடே யந்வயம்; என்னாருயிர் - யென்னுடைய ப்ராணமானவாத்மாவானது, ஆர்-ப்ராணம், பரிவர்ணநீயவசநீயமானவென்னாத்மாவானது என்றபடி; இவ்விடத்திலேகாரம் வாக்யவிசேஷணமாதல் விஸக்தத்வந்யெந வ்யவச்சேதீயையாதலாகக்கடவது, ஆர் - த்ருப்தமாமபடி உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற ஸந்தாவமெல்லாம்போய் ஸாவிதமாம்படி என்கை; பருக-பானம்பண்ணும்படி, யெனக்காராவமுதானாய் என்கிறதோடு ஸம்பந்தாஹாரத்தால் நானுன்னைப்பானம்பண்ணும்படி என்று தாத்பர்யம்; இரும்புண்டநீரால் இரும்புக்கு ஸந்தாவம்போமாப்போலேயென்னுடையஸந்தாவம்போம்படியுன்னை நான் அனுபவிக்கும்படியாக என்று வாக்யதாத்பர்யம்; எனக்கு-அஸ்மதாதிகளானவெனக்கு; ஆரா - ஆராததான, எத்தனைகாலமனுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான என்றபடி; அமுது-அம்ருதமாக, நிரதிஸயபோக்யனாக என்றபடி; ஆனாய்-ஆனவனே, இது ஸாபிப்ராய ஸம்போதநம், இது எனதென்பதென்யானென்பதெனென்கிறதோடே ஸம்பந்திக்கிறது, யாத்ருச்சிகமாக நீயேவந்து எனக்கித்தனைபோக்யனாப்போலே யின்னம்குறையும நீயேசெய்தருளவேணுமெனறபிப்ராயம். ரு.

ஓ— (இரும்பு உண்ட நீர் அதுபோல்) தப்தாயஸா ஸம்ஸ்ருஷ்டஜலமிவ (என ஆருயிரை) மதீயாத்மநம் (ஆர் பருக) ஸம்ருத்தம் பாதும் (எனக்கு ஆராவமுது ஆனாயே) மம அத்ருப்தாம்ருததயா ஸ்திதோஸி; மம போக்யஸ்ய மமாத்மநஸ்ஸந்தாநவிரஹஸந்தாநஸந்தாபஸ்ய, ஸநிஷ்கஸாபேக்ஷிம்நிவர்த்தநஸாதநவாக, வர்ணநீயம். ரு.

ப— முடிந்தேனிறே என்கிறார். நானேமுடிநதேன் இனி காரணங்களும்போய்த்திறேயென்கிறார்; யதா உம்மால் நீர் ஸாதநஸம்பண்ணினீரானோ நமமை இப்படிநிர்பந்திப்பது என்றுவருளிச்செய்கிறார் (யெனதென்பதென்யானென்பதென்) யென்று என்னதெனகைக்கு ஒருகாரணாதிகளில்லை நானென்கைக்கு ஒருஸ்வதந்த்ரனைகாணவில்லை 'ஸ்வாமீஸ்வஸேஷம்ஸ்வவஸம்ஸ்வபாரத்வேநநிர்பரம் | ஸ்வதத்தஸ்வதியாஸ்வார்த்தம் ஸ்வஸ்மிந்ந்யஸ்யதிமாம்ஸ்வயம்'மென்னிறே உவாயகாலத்தில் நீ மயர்வறமதிநிலமருளுற்றுயென்கை யானென்னும்தான் உம்முடையவசீவ்ருத்தவத்தையை அன்றுநாமிப்படியாம்படியழித்தோமோவென்ன (தீரவிதந்ராதி) அதிஸந்தப்தமானவிரும்பு தன்காய்த்தல்தீரும்படி நீரை நிஸ்ஸேஷமாகபாஜிக்குமாப்போலே (யென்னாருயிரை) அஹங்காரமமகாரவசீக்ருதமானவென்னாத்மாவை (ஆரப்பருக) வசீக்ருதமாகப்பருகைக்காக அடியேனுடலும்நின்பாலன்பாயே நீருயலந்துகறைய உருக்குகின்றநெடுமாலே என்னும்படியிறே எனனை நீ பருகைக்குப்பண்ணித்த; நாமஸ்ரீயாயோ உம்மைக்காயவுருக்கினதென்ன; எனக்காராவமுதானாயே எனக்குனனுடைய நிரதிஸயபோக்யதையைக்காட்டி என்னை உருகப்பண்ணி அகப்படுத்திக்கொண்டாயன்றோ ஆராவமுதிலுருக்கிறாதுக்கு மேலுலகமுண்டபெருவாயனையதிலே உன்னடிகீழமர்ந்துபுகுந்தேனே என்னும்படியன்றோ என்னைய அகப்படுத்திக்கொண்டதென்று அவனுக்குறறெரிவிக்கைககாக எனக்காராவமுதானாயே என்றருளிச்செய்தார்; அன்றிக்கே விஸக்தவ்யமாயென்னாருயிரானது உன்னையாறப்பருக என்னவுமாம்; அப்போது காய்ந்தவிரும்பு அக்காய்த்தல்தீருமபடி நீரைப்பருகுமாப்போலே *

மூ— எனக்காராவமுதாயெனதாவியையி[யெ]ன்னுயிரை | மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய் | புனக்காயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய் |

ஆ— (எனக்காராவமுதாய்) ஸௌந்தர்யாதிஸகலகுணங்களிலுமுனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கு ஸத்ருசமானாப்போலே யெனக்குஸத்ருசமாயிருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்னுடைய ப்ரக்ருதியையுமென்னுடையவாத்மாவையும் நிரவதிகமானவபிநிவேசத்தோடே புஜித்தருளினை ※

ஆரும்பாட்டு.

இ— அன்பாவென்னன்பே எனக்காராவமுதானாயென்கிறவசநங்களுக்குதா…ரூர் (ஸத்ருசமானாப்போலே ஐத்யாதியால்); இருந்துவைத்தாயேயன்றியே என்றது நீ இருந்துவைத்ததொழியுமன்றியே என்றபடி; இருந்துவைத்தானென்கிறசப்ததாலே சுஹிதவனைச்சொல்லும்போது இருந்துவைத்தாயென்று ரூபமாம்; எனதாவியை என்கிறதற்கு தா…ரூர் (யென்னுடையப்ரக்ருதியையுமென்று); ப்ராணேந்த்ரியதேஹாதிரூபமான ப்ரக்ருதியையுமென்றபடி; மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயென்கிறதற்கு தா…ரூர் (நிரவதிகமித்யாதியால்); இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்கு தா…ரூர் (என்னையித்யாதியால்); ※

இ-ஶ. புனக்காயா - புனத்திலிருக்கிற காயாவினுடைய, புனம் - க்ஷேத்ரம், காய என்று சுதவீ, க்ஷேத்ரஸ்தயா சுத்ஜமாயிருந்தவதஸீகுஸுமத்தினுடையவென்றபடி; நிறத்த - காந்தியையுடையவையான, நிறத்தையுடையவன் நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணென்று ஸமாஸவசநம்; புண்டரீகக் கண் - புண்டரீகவிசாலநயனனே, கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் டகாராதேசம்; செங்கனிவாயுனக்கு-ஸுபக்வபிம்பாதரனானவுனக்கு; ஏற்கும்-அநுரூபமாயிருக்கிறவளான ததீயாபிமதரமென்கிறபடியே ஸௌந்தர்யலாவண்யஸௌகுமார்யாதிகல்யாணகுணங்களாலே சத்ருசையான என்றபடி; கோல-கோலமாயிருக்கிற, கோலம்-ஸௌந்தர்யம்; ஸௌந்தர்யமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸௌந்தர்யமேவடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கிறவளான என்றபடி; * ※

ஒ— (புனக்காயா நிறத்த) வநேதஸீகுஸுமஸந்நிபாய (புண்டரீகக் கண்) புண்டரீகநயந (செம் கனிவாய்) சோணபிம்பாதர (உனக்கு ஏற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கு அன்பாகிய) ஸ்வாநுரூபஸௌந்தர்யஸ்ரீப்ரியதம (என் அன்பே) மத்ப்ரேமவிஷய (எனக்கு ஆரா அமுதாய்) மமாவிதரப்ருதமாத (எனது ஆவியை என உயிரை) மதீயம்ப்ராணம் மதாத்மாநம்ச * *

ப— எனனஹங்காரமமகாரக்ருத ஸஞ்சாவமெல்லாம்தீரும்படி யுன்னைபுஜிக்கப்பண்ணுநிரதிசயபோக்யனானவனேயென்கை ஆகயென்யானென்னுமதான அஹங்காரமமகாரங்களை நசிப்பித்தஉன்னருளால் பெற்றஉபாயத்தால் நீ ஸ்வீக்ருதஹானாய் உபேக்ஷித்ததுகொண்டே உன்னாலுன்னைப்பெறவேண்டினவெனக்கு யெனதென்பதென்யானென்பதென்; அத: உன்னாலே உன்னுடையஹாரத்தைஸ்வீகரித்தநீயே என்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தென்கிறேனென்னதாயிற்று; எனக்காராவமுதனாயேயித்யாதிவ்யதிரேகாத்ருத்வஸ்வீயஸ்வஹாவாதென்னருளிச்செய்தார். ரு.

ஆரும்பாட்டில் பெரியபிராட்டியார்பக்கல்போலே என்பக்கல த்யாகாபிநிவேசனாய் யென்ப்ரக்ருதியிலும் ஆத்மாவிலுமத்யாதரத்தைப்பண்ணிபுஜித்தநீ என்னையுபேக்ஷியாதேயிண்டென விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். (எனக்காராவமுதாய்) தேவஜாதியினுடையவுடம்பையூ[பூ]ண்கட்டிக்கொள்ளுமதானவமுதுபோலன்றியே ஸதாஸேவ்யமாய் நித்யஸூரிகளெல்லாருங்கூடவநுபவிக்குமுன்னே எனக்கு அநுபவிக்கத்தந்தவனாய் (எனதாவியை) என்னுதென்னுமதுவேஹேதுவாக வஹிதவிஷபத்திலழுக்குக்கும் காமுகனைப்போலே என்னுடம்பைவிரும்பினாய்(இன்னுயிரை)உனக்கினிதானவாத்மவஸ்துவையும் மனக்கு-மநஸ்ஸுக்கு ஆராமை - அமையாமை (மன்னிஉண்டிட்டாய்) நிரந்தரமாகபுஜித்தாய் (இனி உண்டொழியாய்) நீதுடங்கினகார்யத்தை நடுவேகுறைகிடக்கவிடாதே விஷயீகரித்துவிட்டாய்; நீ ஆரம்பித்தகார்யத்தில் குறைகிடப்பதுண்டோ, அய்யோ உன்கார்யத்துக்குன்னைவேண்டிக்கொள்ள வேணுமோ (புனக்காயாவித்யாதி) இவ்வாத்மாவையுமிதினுடைய சரீரத்தையும்விருப்புகை உனக்குச்சேருமோ நீயுகந்தார்க்குச்சேருமோ, புனக்காயாநிறத்த தந்நிலத்தில் அலர்ந்தகாயாப்போலேயாய்த்து வடிவிருப்பது; * *

மூ— உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாவென்னன்பேயோ ‖ ௯ ‖

ஆ— பிரானே யென்னைப்போகடாதேகொள்ளாயென்கிறார். ௯.

இ— போகடாதே என்றது உபேக்ஷியாதே என்றபடி; இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலேயவனதாமையுபேக்ஷிக்கிறானாகசங்கித்து நீயுபேக்ஷித்தாலென்னுடைய தீபங்களெல்லாம் நஷ்டமாய்விடுமென்று விஜ்ஞாபித்த வரிப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல்பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி யென்னைஸ்வீகரித்தருளினநீ இப்போதென்னையுபேக்ஷிக்கையுசிதமோ பிரானே என்று விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுமருளிச்செய்தது ஸூசிதை. ௯.

இ-ஸ. மலர்பாவைக்கு-பத்மத்தில் பெண்ணுக்கு, பாவை-ப்ரதிமை, ப்ரதிமைபோலேயத்ருஸ்யவிஷயஸௌந்தர்யமான பெண்ணென்றபடி, ஸர்வஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை; அன்பா-ஸ்நேஹியானவனே, அன்பன்-ஸ்நேஹீ; என்னன்பே-என்பக்கல் ஸ்நேஹமே, அன்பு-ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் ஸ்நேஹியாயிருக்குமாப்போலே யென்பக்கலிலும் ஸ்நேஹியாயிருக்கையன்றிக்கே யென்பக்கலில் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே என்றபடி; ஓ என்று விஷாதாதிஶயத்யோதகம், இத்தனைஸ்நேஹியாயிருந்துவைத்தென்னையிங்ஙனேயுபேக்ஷிக்கையுசிதமோ பிரானே என்று கருத்து; எனக்காராவமுதாய்-எனக்கு எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திபிறவாதவபூர்வமாய் நிரதிஶயபோக்யனென்றபடி; எனது-மதீயமான; ஆவியை-ப்ராணனை, இது உபலக்ஷணம், ப்ராணேந்த்ரியதேஹாதிரூபமானவென்னுடையவஸ்துவை என்றபடி; இன்-போக்யமான; உன் போக்யா உனக்கு மிகவும்போக்யமான என்றபடி; உயிரை-என்னுடையாத்மாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறத்தோடே அந்வயம்; மனக்கு-மநஸ்ஸுக்கு, ஆராமை-ஆராமையாலே, எத்தனையநுபவித்தாலுமுன்னதிநிவேஶாதிஶயத்தாலே த்ருப்திபிறவாமையாலே என்றபடி; மன்னி-ஸ்திரனாய், நிரந்தரனாயென்றபடி; உண்டிட்டாய்-ஸ்வீகரித்தருளினாய், அதிபோக்யமாகவநுபவித்தருளினாயென்றபடி; இட்டாயென்று ஸாகல்யத்யோதகம்; இனி-இதஃபரம்; உண்டொழியாய்-நீ ஸ்வீகரித்துவிடவேணும், முன்பு ஸ்வீகரிக்கத்தொடங்கினநீ இதஃபரமுபேக்ஷியாதே ஸ்வீகரித்தேவிடவேணுமென்றபடி. ௯.

ஓ— (மனக்கு ஆராமை) மநஸ்த்ருப்திரஹிதஸ்ஸந் (மன்னி) நிரந்தரம் (உண்டிட்டாய்) ஸ்வீக்ருதவாநஸி (இனி) இதஃபரம் (உண்டு ஒழியா) மதாத்மபோக்யவஸ்துஜாதம் ஸர்வம் ஸ்வீகுரு அநந்யபோக்யவிஷயதயா மாம் ஸ்வீகுரு நிரந்தரம் ஸ்வீகாரம் குரு ஸ்வீக்ருதிர்யாவத் ‖ ௯.

ப— (புண்டரீகக்கண்) வாத்ஸல்யாதிரஸவர்ஷியாயிற்றுக் கண்களிருப்பது; சிவந்தகனிந்ததாயிற்று முறுவலிருப்பது; பிராட்டிவிரும்பினதுறைகளிறேயிவை (புனக்காயா) தாமரைபூத்துக்கனியப்பழுத்தாப்போலேயாயிற்று திருமேனியும் திருக்கண்ணும் திருப்பவளமுமிருப்பது; உனக்கேற்குமா இவளோபாதிவாஸஸ்தானத்துக்கைக்கும்பொருத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவன் இப்படிப்பட்ட உனக்கு ஏற்குங்கோலஸத்ருஶமானவழகையுடையவளாய் (மலர்பாவைக்கு) பத்மத்தில்பரிமளத்தைவடித்துவகுத்தாப்போலேயிருக்கிறபிராட்டிக்கு ஸ்நேஹனவனே (கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாவென்னன்பேயோ) அவள்பக்கலன்பனென்று தோத்தியிருக்கிறது தம்முடையபக்கல் அன்பென்னுமதுடையனென்றும் தெரிக்கப்போகிறதில்லை அன்புதானொருவடிவாயிருக்கிறவனே என்றபடி தத்குணஸாரஸ்வாதத்ருஷ்டிவதேஶ:. எனக்காராவமுதாய் என்னன்பேயோ இதி ப்ரதீஹிதம் நாநாபந்யாஸ என்றருளிச்செய்தார். ௯.

ஏழாம்பாட்டில் பெரியபிராட்டியாருக்கடிமைப்பட்ட நான் ப்ரயாணவிஶேஷமான ஸம்ஶ்லேஷத்தினால் பிராட்டியை எடுத்தவளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினாப்போலவும் கடலைக்கடந்து பெரியபிராட்டியாரோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினாப்போலவுமிப்ரக்ருதிஸம்பந்தமுடையனவென்னைஎடுத்து என்னோடேஸம்ஶ்லேஷித்தருளி என்பக்கலதிவ்யாமோஹத்தைப்பண்ணின உன்னைப்பெத்துவைத்து இனி தப்பவிடுவேனோவென்கிறார். (கோலவித்யாதி) பிராட்டிபக்கல் ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே அந்தஸ்நேஹமேஹேதுவாக அவளுக்கடிமைப்பட்டவென்பக்கலிலே அதிவ்யாமோஹனவனே இத்தாலிவ்வாழ்வார் பிராட்டிதிருவடிகளிலே ஶரணவரணம்பண்ணினபடியும் 'பாரமாயிதீ' ஸ்மவஸ்த்ரணாரவிந்தயுக்மஶரணாமதியதோவஸ்திதாதவிராதாஸ்மி' என்று ப்ரார்த்தித்தபடியும், ※ ※ ※ ※ ※ ※

மூ— கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ! நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்விநிமிர்ந்ததொப்பக் | கோலவராகமொன்றாய்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய் |

ஆ— (கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டிபக்கலிலும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிபக்கலிலும்பண்ணும் வ்யாமோஹத்தை என்பக்கலிலேபண்ணிக்கொண்டு * * * * *

ஏழாம்பாட்டு.

இ— நீலக்கடல்கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறபதங்களுக்கு தா... ற்பர்ர் (பெரிய பிராட்டியால்); த்விதீய த்ருதீய பாதங்களுக்கு தா... ற்பர்ர் (ஸ்ரீபூமிப்ராட்டியால்); என்னன்பேயென்கிறதற்கு தா... ற்பர்ர் (என்பக்கலிலேயிருந்தவியால்); * * * * *

இ-ரு. நீலக்கடல்-நீலமானஸமுத்ரத்தை 'ஸுரிதகடகனா ஸுயாஜ்யே' என்கிறபடியே அம்ருதமதந ஸமயத்தில் ஸமுத்ரராஜகணிஸ்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹகிரணங்களாலே ஸமுத்ரம் ஸ்ரீவராஹ நாமத்தாலே அவிர ளாநீலமான கடல்கலங்க ஸர்வ ஸ்ரீமிஸமான ஜாதமானமானப்போலே ஸமுத்ரமான க்ஷீரா ணவத்தையென்றபடி, யதா ஸாகாரமாகையாலே நீலரத்நங்களையுடைத்தான க்ஷீராணவத்தையெ ன்றபடி, ஸாகரவாசி வனஸமாஸ்; கடைந்தாய்- 'ஹருவஹி ஹஸ்தக ஸமநமைநூலவடிகள்' என்கிற படியே பிராட்டிக்குவிக்கைக்காக மதநம்பண்ணினவனே; நீலவரை-இந்த்ரநீலபர்வதமானது; இரண்டுபிறை- இரண்டுவக்ர தம்ஷ்ட்ரைகளை; கவ்வி-வாயிலேகவ்விக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவராஹனுடையதம்ஷ்ட்ராத்வயத்ருஷ்டா ந்தமாயருளிச்செய்தபடி; நிமிர்ந்தது-எழுந்திருந்தது; ஒப்ப-ஸாத்ருஸ்யமாம்படியாக, ஒரு நீலமணி பர்வதமிரண்டுவக்ர தம்ஷ்ட்ரைகளைக்கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தாலதுதன் திருமேனிக்குஸாத்ருஸ்யமாம்படி யாக என்று பாதாந்தரம், 'ஸமுத்திரநீலஸமாநஸ்தம்' என்று ஸ்ரீவராஹபுராணவசனத்தை அநுஸந்தானமாகவருளிச்செய்தத்தையாழ்வார் வண்ணத்துக்கிப்பவந்த நீலத்துக்கு ப்ரதீபானுஸந்தான மாகவருளிச்செய்தாராயிற்று, இதற்கு கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறத்தோடேயந்வயம்; கோல-அபிரா மணீயமான, கோலமென்று அழகியது; வராகமொன்றாய்- ஒரு விலக்ஷணவராஹமாய், லோகத்தில் வரா ஹம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹஸாலியாய் ஸர்வஜ்ஞமாய் அநுஹ்ஸஸ்ஸாவாதி லக்ஷணங்களையுடைத்தான ஸ்ரீவராஹனாயவதரித்து என்றபடி; நிலம் - பூமியை; கோட்டிடை - தம் ஷ்ட்ரையாலே, கோடு-தம்ஷ்ட்ரை, இடை என்று ஸப்தம்யர்த்தம்; கொண்ட-ரக்ஷித்தவனை, ப்ரளயாண வத்திலேமுழுகியபூமியைரக்ஷித்தவனை எனறபடி; எந்தாய்-ஸ்வாமிந், அப்படி ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில்முழுகிக் கிடந்தவென்னையுமிவ்வளவாகரக்ஷித்தவனே எனறு கருத்து; கோல-நிரதிசயஸௌந்தர்யஸாலியான; மலர்ப்பாவைக்கு-பத்மத்தில்பெண்ணுக்கு 'ஸாஹமேவ பங்கஜாதா ஸாபத்ம ஸ்ரீர் யதே' என்கிறபடியே பத்மத்தில் பரிமளமும் காந்தியும் ஸௌகுமார்யாதிகளும் ஸமுதிதமாய்க்கொண்டொருபெ ண்ணுப்பரிணமித்தாப்போலே இருக்கிற லக்ஷ்மிக்கு என்றபடி; அன்பாகிய - ஸ்நேஹியான; என்னன்பே- என்பக்கலில் ஸ்நேஹமே, அவள்பக்கலுனக்குள்ளஸ்நேஹாதிஸயத்தாலே தத்பக்ஷவிஷயீபூதனைனென் பக்கலிலும் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிறவனே என்றபடி; * *

ஓ— (நீலவரை இரண்டு பிறை கவ்விநிமிர்ந்ததுஒப்ப) வாஸுதேவ பதப்ரதிபாத்யனாய் ஸர்வ ஸ்ருதிநீலாவருவம (கோல வராகம் ஒன்றாய் நிலங்கோட்டிடை கொண்ட எந்தாய்) ஸமுத்ரவராஹோஹம் க்ஷமா ஹம்பிம் தம்ஷ்ட்ரயா உத்ருதவாந் ஸ்வாமிநு; * * * * *

ப— 'அஹமேத தயைவஸஹ பூம்ஸமவஸ்யேத' என்னிவரிடத்திலவளருள்பண்ணினபடியு மிவரவனி டத்தில் ஹரத்தைஸமர்பித்ததவிடத்திலவளவன்மார்விலிருந்து ஹரத்தைஸ்வீகரிப்பித்தபடியும் வ்யக்தமாய்அ றியலாம. ஆழ்வாரிடத்தில் அவன்பண்ணினவன்புக்கடி இவனஸம்ஸாரவரிகாரமன்றோ வென்னுயிறறு; (நீலவரையிதர்சி)ஒராஜ நமிரி இரண்டுபிறையைக்கவ்விநிமிர்ந்தாப்போலே பிறையில்மறுவோவாதியாய் ற்று; திருவெயத்தில்கிடந்தஸமீ கோலவராகம்மாகடம்புநீர்வாராநின்றநிலையிறே இவற்காலத்திவழிக்கும் விஷயமாய்த்து பாசிதூர்த்துக்கிடந்தபார்மகளென்கிறபடியே ப்ரணயினியமுக்கோடேயிருக்கத்தாமானப டியேவருவராகிவிவர் ப்ரணயித்வத்துக்கு நஷ்ஸாரமாமித்தனையிறே அவனழிவுக்கிட்டவடிவுக்கிறே *

மூ— நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோ ‖ எ ‖ பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னை யென்றனிப்பேருயிரை | உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனுயவையாய் |

ஆ— யென்னைஸ்வீகரித்தருளினவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். எ.

(பெற்றினி) [illegible]

இ— விடுவேனோ என்றது இனி நானிழந்துபோமித்தனையோவென்று ஸொகொக்தி, இததால் கீழ்ப்பாட்டிலே நீ என்னையுபெக்ஷியாதேயங்கீகரித்தருளவேணுமென்று தாம்சொல்லுகிறவந்த க்ஷணத்திலே தானேயவன்வரக்காணுமையாலே மிகவுமார்த்தராய் ஏங்கி இப்பாட்டிலே இனி நானுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று வ்யஸநிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. எ.

எட்டாம்பாட்டு.

இருவினையாவென்கிறதற்கு தா…ரூர் (வூணை) தறியால்); உயிருவென்கிறதற்கு தா…ரூர் (தஸஹெதறியால்); பயனுயவையா என்கிறதற்கு தா…ரூர் (கலஹ என்று); * *

இ-ஸ. ஓ என்று [illegible], யெனபக்கலித்தனையுஹியாயிருந்தஉன்னை யினியிழந்துவிடவோவெனறு கருத்து; உன்னை-இப்படி பிராட்டிபக்கல்வ்ருத்திபண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல்வ்ருத்திபண்ணின உன்னை; பெற்று-அடைந்துவைற்று, [illegible] மாகக்கிட்டியிருந்துவைற்று என்றபடி; இனி-நீ ஹவஸ்தரவுஞனபின்பு; போக்குவனோ-நானிழந்துபோமித்தனையோ [illegible] க்ஷா[illegible]ன்றிக்கேயிழந்துவிடுமித்தனையோ என்றபடி. எ.

உற்ற-ஹ்ஸிடுத்ததான, க்ஷத்ரஜ்ஞரை விடாதேஸம்பாயித்துக்கொண்டிருக்கிற தானவென்றபடி; இரு-வூணைவாவா[illegible]வெண விவிமான; வினையாய்-கமாய், கங்களுடைய ஸத்தாஹூதிதாதிகள் ஸாபீநங்களாம்படியத்தைத்தனக்கவ்யுக்ஷிவிஸெஷணமாகவுடையவனுயென்றபடி; உயிராய்-கஹொத்தாவாயிருக்கிறவாத்மாவாய்; பயனுயவையாய்-ஹமானவை யெல்லாமாய், ஸாவ[illegible]வெண கஹமாயிருந்துள்ள ஸவமுமாயென்றபடி, தத்வஸீரகனுயென்கை; * * *

ஓ— (நீலகடல் கடைநதாய்) [illegible] (உன்னைப்பெற்று) ஸாமஹ்யா (இனி போக்குவனோ) [illegible]. எ.

ஓ— (பெற்று இனி போக்குவனோ உன்னை) ஸாமஹ்யா [illegible] (என் தனி பேர் உயிரை) [illegible] (உற்ற இருவினையாய்) [illegible]

ப— இவராலத்திவழிக்கிறது; (ஒன்னுய்) வாராஹஸஜாதீயரோதமென்னுதல் தெரொக்யத்தையும் கண்செரியிட்டாப்போலே விம்மவளர்ந்தபடியாலேயவிதீபமென்னுதல் (நிலமிதரறி) வ்ஸயம்கொண்ட ஹவீயை அண்டஸ்த்தியிலேபுககு திருவெயித்திலேகொண்டுயிர்த்தாப்போலே இப்வ க்ருதிஸம்பம்யாண ஸம்கொண்டவென்னையெடுத்தவனே, [illegible]; (நீல)பிராட்டியைவுஹிக்கைக்காகவுன்னிழலிட்டாலே நீலமானகடலைக்கடைந்தவனே; "[illegible]" மொன்திருமேனிவ்ஹையால் நீலமாயிறே கடலிருப்பது; ஸகவுளஷயங்களையும் பொகடுகையாலேவந்து நிறைவேருபாடாதல் யவா நிறத்தாலே நீலாதத்தைச்சொல்லித்தாய்ற்று வ்யவாமான ரதாகாமென்னுதல்; (உன்னைப்பெற்றினிப் போக்குவனோ) ஸ்ரீஹவிப்பிராட்டியை வுஹிக்கைக்குப் பண்ணினவ்யாபாரத்தையும் பெரிய பிராட்டியை வுஹிக்கைக்குப்பண்ணினவ்யாபாரத்தையும் யென்னைப்பெறுகைக்காகப்பண்ணி யென்னைக்கிட்டப்பெத்த பின்புஉன்னைப்போக விடுவேனோ; நீ க்ருஷிப்பண்ணினஹத்திலே ககயித்தனைகைப்பட்ட ஸம்பத்தை விடக்ஷனோ.

எட்டாம்பாட்டில் வூணவாவா[illegible]வெகஹதஸஹதஸஹொத்ருமெத[illegible] வ்ருக்ருதிஸகவுஜமஹா[illegible]ஹதனுய் ஸவஜமஸகாரணனுய் ஸவெ[illegible]யிருக்கிறவிருப்பையும் கூட வெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி எனக்குஹாரகனுயிருந்த உன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். (பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னை) ஒருசில்லாக்காசாய்போய்த்தாகில்போகிறதென்றிருக்கிறேனோ, ககதஜவிஸஜாதீயனுயிருந்த உன்னைப்பெற்றுவைத்து இனி விடுவேனோ; * * *

மூ— முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த் தூற்றிற் புக்கு । முற்றக் கரந்தொளித்தா யென்முதற்றனி வித்தேயோ ‖ அ ‖

ஆ— ஸொமொவகாரணவ்யூஹாதி ஸவஜ்ஞஜ்ஞாநாத்மஹத்தனாய் ஸவஜ்ஞஜ்ஞகாரணமாய் ஸவெஜ்ர ஜூஸ்ருனாயிருக்கிறவிருப்பையுங்கூடவெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி யெனக்கு யாரகனாயிருந்தவுன்னைப்பெற றினி விடுவேனோவென்கிறார். அ.

இ— முற்றவிம்மூவுலகும்பெருந்தூறாயென்கிறதற்கு தா...றுர் (ஹொமெதாஜியால்); கூ௦வ தஜ்ஞ ஷுஷ வெதநஸ்த கூ௦ஹூஹொமொவகாரணஷெகிஷம்; வ்யூஹாதிஸ்வெூந ஹொமஹூநஹொமயொ ரூ௦ஹணம், முதல்தனிவித்தே என்கிறதற்கு தா…றுர்(ஸவஜ்ஞஜ்ஞகாரணமாயென்று); தூற்றவிதரஜிக்கு தா…றுர் (ஸவெஜ்ரிதராஜியால்), இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல்போலே யென்ப க்கல் ஷிதிபண்ணினவுன்னையினியிழக்கவோவென்று வ்யூஷவித்தவரிப்பாட்டிலே ஸவஜ்ஞஜ்ஞாத்மா கையாலே யொருவர்க்கும் காண்கைக்குஷகூனல்லாத உன்னை நிரஹூரமான ஈாநஸஜ்ஞாநத்தாலே ஸா க்ஷாதகரித்த நுஷவிக்கப்பெற்றுவைத்தினியிழக்கவோவென்று வ்யூஷவிக்குறுரென்று ஸம்மதியும் ஸஞ்சி தை; யென்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்கு தா...றுர் (யெனக்கு யாரகனாயிருந்தவென்று). அ.

இ-ஶ. முற்ற-உக்தநுக்ஷஸஜ்ஞவஷாயஜ்ஞஸவமாயிருக்கிற; இம்மூவுலகும்-இந்தத்ரெலொக்யமுமாயிரு க்கிற; பெருந்தூறாய்-ஈஹாகாஷாரஹூமாய், இந்தத்ரிகுணகாஷாரத்தில்நின்றும்தம்மையதில்னின் றுமெடுத்துவிடாதவெஷத்தாலேயித்தைதூறாக்கிவெறுக்கிறார், தஹூரீரகனாயென்றபடி; தூற்றில்-தூறுக்கு ள்ளே, வெதநர்க்குஷஹூரமானவிந்த ஜமத்தாகிறதூறுக்குள்ளே என்றபடி ; புக்கு-ப்ரவிஷ்டனாய்; முற்ற- ஸவஜ்ஞகாரத்தாலும் ஸ்வஸவஹூணவிக்ரஹாஜிகளெல்லாத்தாலுமென்றபடி; கரந்து-ஸஷக்ஷூஹத்தனாய் ஜஶஜ்நாயொருனாயென்றபடி ;ஒளித்தாய்‘தம்ஷுகூஜ்ஷஜ்ஞஜைஜநுவ் விஷ’மென்கிறபடியேயொருவருக்கு ம்தெரியாதபடிமறைந்திருக்கிறவனே;என்-என்னுடையவனான, இப்படி நீ ஜுஷஜ்ஷனாயிருக்குமிருப்பை யும்கூடவெனக்குக்காட்டித்தந்தருளினவனான என்றபடி; முதல்-ப்ரதாநமான; தனிவித்தே-அத்தீயொ வாதாநகாரணமே, வித்து-வீஜம், நிமித்தகாரஹிதமான ஜமதுவாதாநகாரணமே என்றபடி; ஓ என்று ஜுவொதிஶயத்தாலேமுறையிடுகிறபடி; என்-எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறத்தோடேயநயம்; தனி- அத்தீயமான நிருவமான என்றபடி; பேருயிரை-பெரியவாத்மாவான சுவரிஷெஷமானயாரகமான என்றபடி, கதுஜ்ஞஸவஸவஹூணாவிஷூரத்தாலே எனக்குயாரகனானவென்று வஷ்டாயஜ்; உன்னை-நிரதிஶயவாதஷாயஜ்ஞஸவனான உன்னை; பெற்று-அடைந்துவைத்து, வஹூவியஸம்ஷெஷங்களாலேகிட்டி யநுஷவித்து என்றபடி ; இனி-இப்படி நீ எனக்குஹஸூமதனாயிருந்தபின்பு; போக்குவனோ - நானிழந்து போகவோ யென்பக்கல் ஈயெசெய்தருளாயோபிரானே யென்று வரிதவிக்கிறபடி. அ.

ஒ— (உயிராய் பயனாய் அவையாய்) வூணஷாவஹொதூஜீவ தஜ்ஞஹூஹதாநாம் ஸவெஜ்ஷாம் ஞூத்ஹஹதம் (பெருந்தூறு மூவுலகம் ஆய்) ஈஹாவநஷஹாவஜ ஜுவொவஹ த்ரெலொக்யஶரீரகஸ்ஹூஹ ஊா (தூற்றில் புக்கு) வநஷஹாவஜூஶதெரலொக்யெப்ரவிஶ்ய (முற்ற கரந்து) ஜூஜஸூலவ்யாவ்ய (ஒளித்தாய்) கஜஹிதஜ (என்) ஈஜ்ஞாகிநு (முதல்) நிமித்தகாரணஹத (விற்றே) உவாதாநகாரணஹத, யஜா (தனிவிற்றே) அத்தீய உவாதாநகாரணஹதெதயஜ்ஃ; ஓ ஜதாஸ்யெஜ (பெத்தினி போக்குவனோ) ஜதி வஜ்வெஜ்ணாஜநஃ. அ.

ப— (உன்னை) நீயறியாயோ உன்னை (என்தனிப்பேருயிரை) உவஈநாஹிதனாய் விஷூவாய் எனக்கு யாரகனாயிருக்கிற உன்னை பெத்தினிப்போக்குவனோ வென்னிதாஹங்களில்வ்யாவ்ருத்தி; என்தனிப் போருயிரை என்கிறது தம்மில்வ்யாவ்ருத்தி, உன்னை என்னத்தை மேலுவவாதிக்கிறது (உத்தவிருவினையாய்) ஜீவாத்மாவைப்பத்திவிடாதே கிடக்கிற வூணஷாவாஸவகஜ்ஞங்களுக்கு நிவஜ்ஞஹகனாய், வதஷுக்கம் “வூணஷாவெஶிதூஜாதி” அந்தகஜ்ஞங்களுமுனக்கு வாதந்த்ர்யம் உன்னால் ஒஜூஸத்தாகமுமன்றோ (உயிராய்) கநுஷ்டாதாதானுன்னயீநமன்றுகில் அன்றோ உன்னைவிடலாவது கஜ்ஞநுஷ்டாதாவானவா த்மாவுக்கும்நிவஜ்ஞஹகனாய் (பயனுவையாய்) கஜ்ஞஹுமானவவை அதுக்குநிவஜ்ஞஹகனாய் *

மூ— முதற்றனிவித்தேயோமுழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் | முதற்றனியுன்னையுன்னையெனைநாள்வந்து |

ஆ— (முதற்றனி) நான் ஜகத்காரணனாயிருக்கிறவிருப்பைக்கண்டேனாகில் * * *

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வத்தையும் ஜகதாகாரவிஶிஷ்டத்வத்தையுமே யிப்பாட்டிலும்சொல்லிக்கூப்பிடுகையஸாமதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்குமுர் (நானிதர்ஶியால்); உன்னுடைய ஜகதாகாரவிஶிஷ்டத்வாநுஸந்தானமெனக்கமையாதென்கைக்காகவநுவதிக்கிறதாகையாலே ஸாமதமென்றதாயிற்று; *

இ-ஶ. முழு-முழுமதுண, ஸங்கோசமும்விகலுமாகாதே ஸம்பூர்ணமானவென்றபடி, இது ஸர்வவஸ்துவிஹிதமானமூவுலகிலே அந்வயிக்கிறது; மூவுலகாதிக்கெல்லாம்-ஜகத்த்ரயம்முதலான ஸகலவஸ்துக்களுக்கும், ஜகத்த்ரயம்முதலான மற்றுமுள்ளவநேககோடிப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கும் ததாவரணங்களுக்குமென்றபடி; முற்பட முழுவென்றது ஓரோரு லோகங்களிலே ஸங்கோசமும்விடாதே என்றபடி, பின்பெல்லாமென்றது அண்டங்களிலும் ததாவரணங்களிலும் ஒரொன்றும்விடாதேயென்றபடி; முதல் - ப்ரதாநகாரணமான, கர்த்ருகாரணமானவென்றபடி; தனி-அத்விதீயமான, ஸஹகார்யந்தரநிரபேக்ஷமானவென்றபடி; வித்தே-உபாதாநகாரணபூதனே, த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கிறவனே என்று ஸம்போதநம்; *

ஒ— (முழு மூவுலகு ஆதிக்கு எல்லாம்) க்ருத்ஸ்நஜகத்த்ரயப்ரப்ருதி ஸமஸ்தவஸ்தூநாம் (முதல் தனி வித்தே) ப்ரதாநாத்விதீயோபாதாநபூதம்; * * * * *

ப— (முத்தவும்முவுலகும்பெருந்தூறாய்) இவையெல்லாமாகிறநைஷ்ப்ரபஞ்சமாகிறதூற்றையும் ப்ரகாரமாகவுடையையாய்இந்தப்ராஜ்யமானஸம்ஸாரந்தானுன்னையொழியவேறென்னுநினைத்திருந்தேனாகில்அன்றே விடலாவது இஸ்ஸம்ஸாரம்புக்கவிடமும் போந்தவிடமும் தெரியப்போகாததுகொண்டு (பெருந்தூறுய்ற்றுத்தூற்றிற்புக்கு) உன்ஸங்கல்பத்தாலேப்ரவேசித்து ஜீவேநாநுப்ரவிஶ்ய என்றபடி; (முற்றக்கரந்தொளித்தாய்) ஒருப்ரகாரத்தாலுமறியவொண்ணாதபடி ஸாக்ஷியாய்ப்ரவேசித்து "யோ ஸ்தாநவேத" எனகிறபடியே ப்ராப்யங்களறியாதபடி நின்னாய், நீ ப்ராப்யாததோரிடமுண்டாகிலன்றோவிடலாவது நீ கண்ணுக்கு விஷயமாகாயாகிலயிழையேனே (என்முதல்த்தனிவித்தேயோ) அல்லாதார்க்குவெளியிடாதேயிருந்ததெல்லாமெனக்குவெளியிட்டவனே எனக்கு ப்ரயோஜநாந்தரத்விதீயகாரணமானவனே யிப்படி இருந்தவென்தனிப்பேருயிரைப் பெத்திளிப்போக்குமேன்றோ எனக்க த்விதீயப்ராணபூதனாயிருக்கிறவுன்னைப்பெத்துகைபுகுறப்பெத்துவைத்து இனிவிடவிரகுண்டோ. அ.

ஒன்பதாம்பாட்டில் "தாநிஸர்வாணி தத்வபு: யஸ்யாத்மாஶரீரம் யஸ்யப்ருதிவீஶரீரம் தத்ஸர்வம்வை ஹரேஸ்தநு:" என்னும்படியே எங்கும்வந்து முகங்காட்டலாம்படி ஜகச்சரீரகனாயிருக்கிறவிருப்பைக்காட்டித்தந்தோமிறேயென்ன அதுகந்தார்க்குமுகவாதார்க்கும்பொதுவாயிருந்தது. ஆகாரமில்லையாகிலன்றோயிதுவே அமையுமென்னிருக்கவேண்டுவது; திருநாட்டிலேப்ராப்தமாகவஸிவர்ணமாகவிருக்கிறவிருப்பையுங்காணவேணுமென்கிறார். முதல்த்தனிவித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம்) ரக்ஷிக்கவென்னுபுக்கால் ரக்ஷ்யவர்க்கம்ஸஹகரிக்கவேண்டாதவனே மூவுலகுந்துடக்கமானவை ஒன்றொழியாவெல்லாத்துக்கும் த்ரிவிதகாரணமுமானவனே (முதல்) நிமித்தகாரணம் (தனி) ஸஹகாரிகாரணம் (வித்து) உபாதாநகாரணம் (முழுமூவுல்காதிக்கெல்லாம்) க்ருத்ஸ்நஜகத்த்ரயாதிஸகலவஸ்துக்களுக்கும், யத்வா மூவுலகென்கையாலே க்ருதகமக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று மூன்றுவகைப்பட்டவண்டத்தைச்சொல்லுகிறது, முழுவென்கையாலே "அண்டாநாந்துஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச | ஈத்ருஶாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிஶதாநி ச ||" என்னும்சொல்லப்பட்ட அஸம்க்யாதமான அண்டங்களைச்சொல்லித்து; ஆதிஶப்தத்தாலே அவ்வண்டங்களுக்குக்காரணமான ஆவரணங்களைச்சொல்லித்து; ஆக மூவுலகும்துடக்கமாய் ஒன்றொழியாமலெல்லாததுக்கும் த்ரிவிதகாரணமுமானவனே என்றாயிற்று. (முதலித்யாதி) ப்ரதாநனாய் ஒப்பின்றிக்கே குணவிபூதிகளால் வஸிவர்ணனாயிருந்த நீயான உன்னை என்றுவந்துகூடுவேன், யத்வா முதலுன்னையென்றுமளவால் ஸ்ரீயாவிபூதிவிஶிஷ்டனாயிருக்கிறவிருப்பைச்சொல்லிற்று. இரண்டாமுன்னை என்பது த்ரிவாத்விபூதியிலயர்வரு மமரர்களுக்குநிரதிஶயபோக்யனாய் எழுலகும்தனிக்கோல்செல்லவீத்திருந்தருளுகிறவுன்னை என்று சொல்லுகிறது. * *

மூ— கூடுவன் [நா] யான் | முதற்றனியங்குமிங்குமு

ஆ— இனி மற்றபெக்ஷிதமென்னெனனில் எனக்கத்

றியேயிவைத்தோடொருகலப்பின்றியே * *

இ— முதல்த்தனியுன்னையென்று ஜகத்காரணஸ்வாமிவிஶிஷ்டவெஷ வஸ்துமாக உன்னை என்று நிர்தேஶித்தவிந்தஸந்தத்திற்கு தா. யால்); இரண்டாந்தரமுன்னையென்றது விஷயவிஶேஷணமென்று கருத்த ன்றவஸந்தமம் அன்றி என்றொருவஸ்துத்தையஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு ஜோ ரென்றவுமாம்; * * * *

இ-ஶ. அங்குமிங்கும்-ஜ்ஞானஸஹிதக்ஷேத்ரத்திலும்ஜ்ஞானஹீனக்ஷேத்திலும் ஸகலவஸ்துக்களையும், ஜ்ஞானஸஹிதஜீவக்ஷேத்ரவதிகளாய் ஸகலதேஶம் ங்களான வராவராத்மகஸவஸ்துக்களையுமென்றபடி; உறு-வ்யாபியாநிற்கிற, வ படி; முதல்-ஜீவகாரணமானவ்யாபகாரணமான; தனி-உபாதானஸஹிதமான மதான, காரணகாரணாதிஸ்ரீமந்நாராயணத்தாலே வேதநர்க்குவகரித்து ஹோமம் முண்டாக்குமதானவென்றபடி; பாழாய்-ஸ்வரூபமாய், பாழென்று வஸ்துஶூந்ய க்குயோக்யமானநிலத்துக்குப்பேராகையாலிங்கு காரணகாரணாதிவரிணாமாவெநடு மமோக்ஷஸம்ஸாரயோக்யமாகக்கடவஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறது தத்வமீமாம்ஸையெல

ஓ— (முதல் தனி உன்னை) வ்யாபநம் ஸ்வதந்த்ரஸ்வாமி (உன்னை) ஜகந்நிரூபண ஸ்வாமிவிஶிஷ்டம் நாள் வந்து கூடுவன் யான்) அஹம் கதாவா வ்யாப்தி (முதல் தனி) அவிதீயவ்யாபகமேவ (அங் இங்கும்) ஜ்ஞானவக்திஷு வாஹேஷு ஜீவாதிஷு (முழு) ஸவேஷுவதாயெஷு (மு உறு) காஷ்டேஷு வ்யாப்த (வாழ்பாழாய்) ஹோமஸ்வத்வாநநிரூபணவ்யக்திமேவ தாத்ரூபதுய ஶரீரகேதிபாவக * * * * * *

ப— அதாவது முடிச்சோதியாயுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோவென்று விகல்பிக்கும்படி இ திருவபிஷேகமும் கொழுகின்றகொளிருளைச்சுகர்ந்திட்டகொழுஞ்சுருளினுள்கண்ட நீலநன்றால் கோலென்ன மாயன்குழலென்னும்படியான திருக்குழலும் கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும்ப வில்லும் கோளிழைத்தண்முத்தமும் தளிரும் குளிர்வான்பிறையும் கோளிழையாயுடைய கொழு வட்டங்கொலென்னும்படியானவழகியதிருமுகமும் நாச்சிமாரோடேஹஸ்தாபரணங்களாலே க்ருதகண்டத்வரபம் திமான திருக்கழுத்தும் கற்பகக்காவனநற்பலர்தோள்களும் ராட்டியாருக்குக்கோயில்கட்டணமானதாய் அவள் நித்யம் அவன்திருமார்விலிருக்கச்செய்தே லேனென்னும்படியவனைப்பிச்சேத்தும்படியும் ஜணிவெஜ்ஞாதிஞ்ஞூடிதமுமாயுள்ளஸ்வ வஸீதவநிரதிஶயாஶொவ்வெஜயந்தியால் "திகழுதிருவாரவும் யென்னுள்ளத்துள்நின்றுல என்கிறபடியே நித்யருக்கும் ஈக்ஷுருக்குமழகுசெண்டேறுகிற திருவுதரபந்தநமும் ஸளா ட்டளப்பட்டச்சுழித்தாப்போலேயிருக்கிற திருவுந்தியும், ஒருவிஶேஷணமிடவொண்ணாதே ன்னும்படியாயிருக்கிறவல்குலும் சிற்றிடையும், ஸம்ப்ராராமரஞ்ஜிதமானவாகாரம்போதே வளைபூத்தாப்போலேயிருக்கிற வந்திபோலே நிறத்தாடையும், ரஂஹாஸ்தமஹமஂஹீரமான ளும், ஸுகுமாரஞ்ஜிதமாய் காந்தீருகஊாபிகெயான ஜாவாகாரங்களும், ஶம்வா ஶுவஜ்ராஂஹிதமாய் நாச்சிமாருங்கூடக்கூசித்தொடவேண்டும்படிமெல்லடியாய் படி நிரதிஶயபோக்யமான திருவடிகளும், ஸவம்யாதிபோக்ய ஶிவஸ்ராவயவங்களை லகும் தனிக்கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளுகிற உன்னை என்றபடி; (எந்நாள்வந்து நகிட்டக்கடவேன்; மயர்வறமதிநலமருள்பெத்தவனுகையாலே பிராட்டிமாரோபாதி படி (யான்) அவ்வடிவைக்காணவாசப்பட்ட நான் (முதலிதந்ரஜீ)(அங்குமிங்

மூ— முதற்றனிவித்தேபோமுழுமூவுலகாதிக்கெல்லியோ ‖ கூ ‖

ஆ— (முதற்றனி) நான் ஜகதாகாரநுயிருக்கிறவனவேணுமென்கிறார். கூ.

தற்கு தா... ருர் (காணவேணுமென்று). கூ.

இ— கீழ்ச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வத்துக்கு ஸ்வத்வோபயோகியா யுள்ள ஸ்ருஷ்டியில்காட்டில் வ்யாப்தமான க்கூப்பிடுகையவஸாநதமன்றோவென் அவ்யக்தக்காதிபோலே நாரஹிதமான, இது ஜீவதத்வத் தக்குவிசேஷணம்; ஸிஷ்க்ஷா நூஹமெனக்கமையாம் யுங்களை யஸூஹத்ஜ்ஞாநத்தாலேவ்யாவித்து; அதனாறு-தியக்ஷேவ்யு

இ-ஸ. முழு-முழுமனை, வசூழ்ந்து-ஸமஸ்தவ்யூஹேஸத்திலேவ்யாவகமாய்; உயர்ந்து-உஜ்ஜ்வலதேஸத்திலே னமூவுலகிலே ககயிக்கிறது; ஹோநமாரா உரஸிக்குக்களிலுமவ்யாவுமான என்றுவகூதாகவயஸ்; முடிவி த்தயம்முதலான மற்றுமுள்ளநித்யமானஜீவதத்வத்தை கவ்யக்தவ்யாவகமாக உடையவனைஎன்றபடி, முழுவென்றது ஒரோருபொருத்திலும் ஓ என்றது உலோகிஸயத்தாலேயாக நமபண்ணுகிறபடி; முத ங்களிலும் தகாவரணவத்தாலும் தஸ்ரீகவத்தாலும் வ்யாநனை; தனி-நிரவசஹனை; உன்னை- கூட்ரகாரணமானத்னை உன்னை, இதறகு கூடுவனென்கிறதத்தோடேயநயம்; உன்னை-இது வியெயவிசெ உவாதாநகாரணஉஜமஷ்ரீரகனுயிருக்கிறவாகாரமன்றிக்கே உன்னஸாயாரணாகாரவிஸிஷ்டனைகவென்ற

ஓ— (முழு மூவு வ்யாக்யதஸ்வஸாயாரண திவ்யாவஹஷணாயயஷிஷ்வரிஜநவிஸிஷ்டனைகவென் வ்யாநாதிதீப்யாமவிஹதிவரிஷ்ணு தனைவுன்னைக்காணப்பெறுமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிற

ப— (ந ...ளுள்-எந்நாளிலே; வந்து-திருமணகாதாரத்தில்நின்றுமுன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்ய மாகை த்திலேவந்து; கூடுவன்-கிட்டியனுபவிக்கப்புகுறேன். கூ.

ஜே— (முதல்) வ்யக்தவ்யவெக்ஷயாவி வ்யாநஹத (தனி) கநவர் (சூழ்ந்து) யஸூஹத்ஜ்ஞாநெந ய்ற்றுவ்யாவக (அகன்று ஆழ்ந்து உயர்ந்து) தேஸதிஷ்வாவு (முடிவு இலி) நாஸரஹிதவாதஸ்தெக தொள் வ்யாநாநவர் ஸவஸ்ஷ்திவஸ்வ்யாவகயஸூஹத்ஜ்ஞாநாஸ்யஜீவஸரீரகதி வயவஸி கிறபடியஸ், கதாவ்யாவ்யாஷ்தி வவெணாஹயஃ. கூ.

கண்ணுட (முற்று) எங்கும் (உறு) உற்று வ்யாவித்து (வாழ்பாழாய்) வெதநர்க்கு ஹோமஹோக்ஷங்களை வி ருந்தகொள்ளுகைக்கீடாக கருநிலமாயுள்ள உவ்யக்திக்குசதயா நியாஹனைய் (முதலிதரிழி) ருந்தவெவ்யாக்யதங்களைப்பத்ததான் வ்யாநமாய் (தனி) தநஹயவிலக்ஷணமாய் (சூழ்ந்து) வ்யக்தி ப்பெத்துதைங்களையடைய வ்யாவித்து வ்யாவிக்குமிடத்தில் (அகன்றாழ்ந்துயர்ந்து) பத்துதிக்கிலும்வ்யாவித்

ஒஷிலியா)முடிவென்று நாசமாய் அது கவஸ்தாதாரமாய்வ்யக்திபோலே கவஸ்தாதாரஹாக்கன்றிக் வஸ்ரூவெ அளாவஸாவ்யாதஜீவதத்வநிவாஹகனே, இத்தால் ஸவஸ்ஷ்திவஸ்வ்யாவகயஸூஹத்ஜ்ஞா ருப்பைக்காயஸாவ்யாதஜீவஸரீரகனே என்னதாயிற்று. ஆகவிப்பாட்டால் முதல்தனியங்குமிங்கும் முழு ஹாமில்லையா பாழாய் முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் முதல்தனிவித்தாய், முதல்தனிசூழ்ந்தகனறாழ்ந்துமுடிவிலி ணமாகவிருக் முதல்தனியுன்னைக்கண்டேன், தேஹவிஶேஷத்திலே ஸம்ஹ்ஹோமஹ்யுயிருக்கிற உன்னையென லாம்) ரக்ஷிக்கவேன் நான், காரணகாயவுபாவமான விதவித்துக்குநிவாஹகனுயிருக்கிறவிருப்பை ஜெனியாமெல்லவிப்பித்தவிவ்வளவுபோராது கவஸாயாரணவிக்ரஹயுக்தனைய் திவ்யாவிஹதியிலிருக்கிறவி ணம (வித்து) உடனுபவிக்கவேணுமென்னதாயிற்று. கூ.

ம், யஹா மூவுலகெஸயரநிவயதிஸெவரகா கெஷ்ஸ்ரஸதிஸிவரமாரவரெஹெ்ரநஃ ‖ ச்சொல்லுகிறது, "வெகுண்ட வரொஹகெ ஸ்ரீயாஸாயஸ் ஜகஸ்வதி:" என்கிறபடியெ சொல்லப்ப ஸாநாமதயா பதியாயவாவ்ஸஹஸகாஹ்ஷை ஸஹஸக்ஷரணஹொஹயியான ஸவெஸ்ரநு மாறிபுகளைசூல சொல்லித்து; டையான ஸகஸஸாஸாரிகவெஸாமரநிஷ்ஜமஸரணொவிதஸ்மத காரது; ஆக மூவுலகுமமான வெதத்திலநயிக்ருதறகும தகஹிதவயஸ்யாயாத்ராவவொயவவெகாற்று. (மு தனிதரி வாநநுஸரணகாநநுஹொமகாதிர வஸ்ஸஸாரவயாயாத்ராவவொயஹஹதான உன ஹை என் ஹயா நவிதவிஸெஷஹாஸாயமாயவெவித்ராவிஸெஷநிஷ்னுக்கு ஜ்ஞாதவ்யவிருப்பை ச்சொல்லிற்று. யஹொமு

ஞய் எழுலகும்தனிக்கோல்செல்லவீத்திருந்தருளுகிறவுன்னை என்று சொல்லுகிறது. * *